

LUCAS1710

Scrisoare deschisă către
Corpul de Guvernare al
Martorilor lui Iehova

Păcatele comise în timpul pandemiei de Covid-19

„Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte lucrurile, să disciplineze în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie pe deplin competent, complet pregătit pentru orice lucrare bună.”

2 Timotei 3:16, 17

Prefață

Țin să-mi exprim profunda recunoștință față de autor pentru curajul de care a dat dovadă luând pana în mână. Realitățile pe care le descrie le-am trăit pe propria noastră piele. Prin paginile sale, el oferă o analiză de o finețe remarcabilă asupra evenimentelor care au marcat perioada 2021 — anul începerii vaccinării în masă — până în 2024, anul apariției lucrării. Această muncă de memorie se dovedește esențială: pe de o parte, oferă multor Martori ai lui Iehova cheile pentru a înțelege pe deplin ce s-a jucat; pe de altă parte, va constitui o mărturie prețioasă pentru oricine va căuta, în viitor, să înțeleagă de ce Corpul de Guvernare s-a putut îndepărta de principii pe care le apăsese totuși întotdeauna cu rigoare în scrierile sale.

Autorul a avut grijă să-și limiteze studiul la sfera Martorilor lui Iehova, bazându-se exclusiv pe Traducerea lumii noi și pe publicațiile organizației, în fruntea cărora se află Turnul de veghe. Salut în acest sens cunoașterea sa profundă a scrierilor biblice, precum și arta sa de a înțruși și de a face să rezoneze versetele între ele.

Această lucrare va prezenta un mare interes și pentru juriști, care vor descoperi în ea posibilele punți între preceptele creștine și textele constituționale. Mai larg, ea invită la extinderea reflecției asupra ansamblului confesiunilor religioase și chiar a grupurilor umane, care au reacționat toate într-un mod foarte similar în această perioadă întunecată a istoriei noastre.

Fie ca această lectură să vă invite să cercetați însăși temeliile credinței voastre — un demers totuși esențial pentru viața oricărui creștin și a oricărei ființe umane —, precum și locul pe care îl acordați aproapelui vostru.

Ghislain Messe, profesor, fost timp de 25 de ani.

Prolog

Există, din păcate, un subiect pe care a devenit imposibil să-l abordezi liber în cadrul adunărilor Martorilor lui Iehova. O temă tabu, și toți știm acest lucru.

Oricine o ridică este imediat readus la ordine de bătrâni și invitat să tacă. Se expune chiar și la amenințarea surdă de a fi acuzat că fomentă „dezbinări” — o acuzație a cărei gravitate și consecințe (excluderea) le cunoaște fiecare. Acest subiect interzis nu este altul decât poziția nebilică adoptată de Corpul de Guvernare în timpul pandemiei de Covid-19, partea sa luată în favoarea vaccinării și cortegiul de dificultăți care a urmat.

De ce ar trebui să trecem sub tăcere o asemenea realitate? De ce să pretindem că nu s-a întâmplat nimic?

Desigur, unii vor susține că Corpul de Guvernare s-a mulțumit să formuleze doar „sugestii binevoitoare”, fără a impune vreodată vaccinarea. Onestitatea intelectuală ne obligă totuși să recunoaștem că nu a fost așa. Această scrisoare reunește transcrierile diferitelor puncte de actualitate ale Corpului de Guvernare, precum și linkurile către videoclipurile de pe site-ul JW.org; tot atâtea dovezi irefutabile ale renunțării la neutralitatea biblică. Și mai grav, Scripturile au fost în mod evident denaturate pentru a-i convinge pe proclamatori că Iehova Dumnezeu susținea aceste directive.

Mulți frați și surori care simțeau pe atunci că „ceva nu era în regulă” nu au măsurat încă pe deplin gravitatea acestor evenimente. Este nevoie acum să pună faptele în perspectivă, să assembleze piesele acestui puzzle pentru a-i înțelege imaginea de ansamblu. Lor, precum și oricui dorește să confrunte această chestiune la lumina Scripturilor, li se adresează această scrisoare.

Iehova este „Dumnezeul adevărului”, iar Isus Cristos a amintit că trebuie să-L adorăm „cu spiritul și cu adevărul” (Psalmul 31:5; Ioan 4:24). A ne hrăni cu iluzii sau a minimaliza însemnătatea a ceea ce s-a petrecut ne plasează într-o postură spirituală periculoasă înaintea lui Iehova și a Fiului Său. Scripturile ne avertizează că cei care „nu iubesc adevărul” și aleg să-l nege își atrag dezaprobarea divină pentru că „și-au găsit plăcerea în nedreptate” (2 Tesaloniceni 2:10-12).

Este oare drept să închidem ochii în fața unei rătăcirii scripturale? Susține cu adevărat Biblia tezele propagate în timpul pandemiei în punctele de actualitate ale Corpului de Guvernare? Trebuie să ascultăm orbește, disprețuindu-ne propriul discernământ? Aceste întrebări cruciale, și multe altele, vor fi examinate pe parcursul acestor pagini.

Acest text se inspiră din scrisoarea originală pe care autorul o destina inițial filialei Martorilor lui Iehova din țara sa. Ea este acum împărtășită în interesul tuturor. Autorul nutrește speranța că, dacă „viitoarea pandemie” atât de profețită ar apărea, aceste rânduri îi vor feri pe unii de orice constrângere dăunătoare integrității lor fizice și spirituale.

Nu este vorba aici nici de a prescrie, nici de a interzice vreun tratament medical; sănătatea fiecăruia ține de propria responsabilitate și de cea a familiei sale. Dacă există un adevăr care se desprinde din aceste pagini, este că nimeni nu trebuie să-și aroge dreptul de a decide pentru altul și nici să pretindă pe nedrept că sfaturile sale sunt dictate de Dumnezeu.

Clauză de declinare a responsabilității privind drepturile de autor

O „utilizare loială” este permisă în scopuri precum critica, comentariile, reportajele de actualitate, predarea, erudiția și cercetarea. Utilizarea loială este o utilizare autorizată de legea drepturilor de autor care, altfel, ar putea constitui o încălcare. Utilizarea în scopuri necomerciale, educative sau personale este o utilizare loială.

Toate citatele biblice și videoclipurile discutate pot fi vizionate pe site-ul JW.ORG și sunt accesibile publicului.<https://www.jw.org/>

Autor

LUCAS1710 dintr-un loc îndepărtat și uitat din America de Sud.

1/8/2024

Traducere în română

Ghislain Messe

1/10/2026

Acces online

https://effets-indesirables-jw.fr/scrisoare_deschisa

Versiuni digitale în format PDF și EPUB.

Disponibile pe platformele Apple Books și Amazon.

Versiune tipărită disponibilă pe Amazon.

Limbi disponibile: spaniolă, engleză, franceză, germană, croată, italiană, maghiară, poloneză, română, portugheză.

Cuprins

INTRODUCERE

Ce motive stau la baza unei astfel de constatări? 12

De ce este această carte făcută publică în loc să rămână privată?

Câteva precizări necesare 18

Parcursul meu personal

Poziția noastră cu privire la vaccinare

Poziția mea personală cu privire la vaccinare 24

Argumente aduse de frații și surorile noastre care refuză vaccinarea

Argumentul « purității fizice » (2 Corinteni 7:1) 29

Argumentul respectului pentru viață și al sfințeniei sângelui
(Exodul 21:22, 23) 31

Argumentul integrității genetice (Psalmul 139:15, 16) 32

Argumentul vigilenței față de practicile idolatre (1 Corinteni
10:20) 35

Argumentul privitor la pharmakeia (Galateni 5:19-21) 37

Concluzii privitoare la argumentele prezentate 38

Gândirea divină cu privire la vaccinare: o chestiune de libertate creștină

Punctul de vedere oficial al organizației noastre (Până în
aprilie 2021) 44

Argumentul din 1 Corinteni capitolul 8 47

Argumentul din 1 Corinteni capitolul 10 54

Argumentul din Romani capitolul 14 60

VACCINAREA ȘI AUTORITĂȚILE UMANE 66

REZUMAT AL PUNCTULUI DE VEDERE AL BIBLIEI CU PRIVIRE LA VACCINARE

Sinteză a principiilor directoare pe pasaje biblice 70

Concluzie privind atitudinea față de cerințele lumii 72

PROBLEME ÎNTÂMPINATE ÎN TIMPUL PANDEMIEI

FAPTELE ÎN TIMPUL PANDEMIEI DE COVID-19

Raporto nr. 6 catar o Corpo de Guvernare – 2021 (Prezentat de Samuel Herd) 80

RAPORTUL NR. 7/2021 PREZENTAT DE GERRIT LÖSCH 92

RAPORTUL NR. 8/2021 PREZENTAT DE STEPHEN LETT 105

RAPORT INFORMATIV 9-2021 PREZENTAT DE DAVID SPLANE 117

SCRISOARE CĂTRE CORPURIILE DE BĂTRÂNI DIN 27 SEPTEMBRIE 2021 130

APORTUL NR. 10 DIN 2021 PREZENTAT DE ANTHONY MORRIS 147

RAPORTUL NR. 1 DIN 2022 PREZENTAT DE KENNETH COOK 156

CE CE AȚI FĂCUT DUPĂ PANDEMIE

CONCLUZIILE RAPOARTELOR, SCRISORILOR ȘI DISCURSURILOR

ORA BILANȚULUI

PĂCATE SĂVÂRȘITE

ÎMPOTRIVA LUI IEHOVA ȘI A CUVÂNTULUI SĂU 200

ÎMPOTRIVA LUI ISUS CRISTOS ȘI A FRAȚILOR 222

ÎN DEZACORD CU CONDIȚIILE CERUTE PENTRU UN BĂTRÂN

IRREPROȘABIL; LIBER DE ACUZAȚIE; SĂ AIBUȚĂ O MĂRTURIE EXCELENTĂ DIN PARTEA CELOR DIN AFARĂ (1 TIMOTEI 3:2, 7, 8, 10; TIT 1:6, 7)	277
PREVIZĂTOR (1 TIMOTEI 3:2)	278
OSPITALIER (1 TIMOTEI 3:2; TIT 1:8)	280
CAPABIL SĂ ÎNVEȚE (1 TIMOTEI 3:2)	281
NU CINEVA VIOLENT, CI REZONABIL, NU CERTĂREȚ (1 TIMOTEI 3:3; TIT 1:7)	283
PAS ÎNCĂPĂȚÂNAT (TIT 1:7)	285
FIDEL (TIT 1:8)	287

NEVOIE URGENTĂ DE UN COMITET JUDICIAR

DE CE NU AM TRIMIS CARTEA MAI DEVREME?

JEFFREY WINDER: MODESTIA NOASTRĂ LE FACE BINE ALTORA (MAT. 22:39)	293
---	-----

JEFFREY WINDER: CUM DEVINE LUMINA DIN CE ÎN CE MAI STRĂLUCITOARE?	306
---	-----

EFFECTUL ASUPRA FRAȚILOR ȘI SURORILOR

NEVOIE URGENTĂ DE POCĂINȚĂ PUBLICĂ

PROBLEME LA ORIZONT

PRIETENIE NELEGITIMĂ CU FIARA SĂLBATICĂ	349
DOCTRINA PERICULOASĂ A INSTRUCȚIUNILOR VIITOARE „ILOGICE, CIUDATE ȘI GREU DE APLICAT”	364
L’EXPLANAREA IDENTITĂȚII SCLAVULUI FIDEL ȘI PREVEDĂTOR	374

RĂZBOI SAU PACE ÎN CONGREGAȚIE?

Anexa 1 – Scrisoare trimisă tuturor membrilor familiei Betel și slujitorilor cu timp deplin pentru a-i îndemna să se vaccineze

Anexa 2 – Scrisoare pentru a face presiune asupra bătrânilor ca să se vaccineze

Anexa 3 – Scrisoare de însoțire a cărții, trimisă Corpului de Guvernare și filialelor

Anexa 4 – Comitet de disciplină religioasă al Corpului de Guvernare din 14 iulie 2025

INTRODUCERE

Dragi frați ai Corpului de Guvernare,

Cu un profund sentiment de responsabilitate iau pana în mână astăzi, mânat de convingerea că ați comis o greșeală de o gravitate extremă, pe care îmi este imposibil să o trec sub tăcere. Dacă ar fi fost vorba de o slăbiciune minoră, aș fi ales cu plăcere să nu țin cont de ea, conform invitațiilor Scripturilor și milei de care Iehova dă dovadă în fiecare zi față de noi; din păcate, trebuie să constat că lucrurile stau cu totul altfel.

Desigur, Cuvântul lui Dumnezeu ne amintește că:

Psalmul 130:3

„Dacă te-ai uita la nelegiuri, o, Iah, cine ar putea să stea în picioare, o, Iehova?”

Și de asemenea:

Coloseni 3:13

„Continuați să vă suportați unii pe alții și să vă iertați cu mărinimie unii pe alții, chiar dacă cineva are vreun motiv să se plângă împotriva altuia. Așa cum v-a iertat Iehova cu mărinimie, așa să faceți și voi.”

Dar Scripturile ne spun de asemenea:

Galateni 6:1

„Fraților, chiar dacă un om face un pas greșit înainte să-și dea seama, voi, care sunteți calificați din punct de vedere spiritual, căutați să-l îndreptați pe un astfel de om în spiritul blândeții. Dar fii atent la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.”

Astfel, de la creștin se așteaptă să știe să discearnă, cu dragoste, slăbiciunile pe care este potrivit să le acopere și pe cele pe care este imperativ să le corecteze. Subiectul pe care mă pregătesc să-l dezvolt are o importanță vitală, atât pentru voi, cât și pentru întreaga comunitate frățască; a pretinde că nu s-a întâmplat nimic nu ar mărturisi deloc o dragoste adevărată. A spune adevărul, miza este aici o chestiune de viață și de moarte, și îndrăznesc să sper că îi veți acorda cea mai înaltă considerație.

În paginile care urmează, mă voi feri să judec intențiile voastre, neavând puterea de a cerceta inimile. Dacă Iehova „vede ce valorează inima”,

oamenii, ei, se opresc la „ceea ce izbește ochii” (1 Sam. 16:7). Mă voi limita deci la fapte tangibile, manifeste pentru toți și verificabile de fiecare într-un mod incontestabil, veghind să-mi susțin cu scrupulozitate fiecare afirmație.

Gravitatea situației pe care mă pregătesc să o expun cere ca un comitet de frați calificați să vă întâlnească, pentru a face lumină asupra motivelor profunde care v-au călăuzit acțiunile.

Ce motive stau la baza unei astfel de constatări?

Ioan ne amintește:

1 Ioan 1:8-10

„Dacă spunem: „N-avem păcat”, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, el este fidel și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea. Dacă spunem: „N-am păcătuit”, îl facem mincinos, iar cuvântul său nu este în noi.”

A rămâne nepocăit în fața păcatului și a nu te strădui, prin toate mijloacele, să repara răul pricinuit constituie o greșeală de o gravitate imensă. Știm că intențiile cele mai laudabile nu pot ispăși o transgresiune; numai exprimarea unei pocăințe sincere permite ștergerea petei acesteia.

Care va fi deci miezul discuției noastre?

Apostolul Pavel a amintit că creștinii maturi au „facultățile de discernământ exersate pentru a deosebi binele de rău” (Evrei 5:14). Va fi vorba aici despre abaterile tragice legate de politica de vaccinare și despre acei frați și acele surori care, din păcate, și-au văzut sănătatea distrusă sau și-au pierdut viața în timpul pandemiei de Covid-19. Dacă ne dovedim incapabili să analizăm aceste fapte și să discutăm despre ele la lumina criteriilor biblice, tocmai maturitatea noastră spirituală este cea care lipsește. A deosebi binele de rău este totuși cerința fundamentală a omului spiritual.

În aceste pagini, dragi frați ai Corpului de Guvernare, va fi pusă în lumină responsabilitatea voastră individuală pentru că ați promovat vaccinarea în cadrul adunărilor. Desigur, examinarea unui astfel de subiect se dovedește dureroasă, dar este imperios necesar să ne angajăm în ea,

căci, dacă nu tragem învățămintele cuvenite, istoria se va repeta, așa cum voi demonstra mai departe.

Nu ignor că primul vostru reflex va fi să invocați neutralitatea. Veți susține, fără îndoială, că nu ați impus niciodată vaccinarea nimănui, pretinzând că ați formulat doar „sugestii” binevoitoare. Veți argumenta, de asemenea, că sănătatea ține de responsabilitatea exclusivă a fiecăruia. Examinarea faptelor demontează totuși această postură: există dovezi tangibile pe care este imposibil să le respingi cu o mișcare a mâinii.

Pentru a cita doar un exemplu printre multe altele, în punctul de actualitate nr. 10 din anul 2021, fratele Anthony Morris declară încă din a douăzeci și cincea secundă:

„Nu uităm să ne rugăm pentru toți cei care și-au pierdut ființe dragi. În ultimele zile, s-a auzit mult vorbindu-se în mass-media despre noua variantă Omicron. În prezent, mai există încă multe necunoscute.

Dar, fraților și surorilor, să nu ne panicăm. Să continuăm să aplicăm toate precauțiile care și-au dovedit eficiența: purtarea măștii, distanțarea fizică, spălarea frecventă a mâinilor și, dacă este posibil, vaccinarea.”

Fratele Morris afirmă fără echivoc că este potrivit să ne vaccinăm, pe motiv că „aceasta funcționează”.

Fără a deschide nici măcar dezbaterea asupra eficacității reale sau presupuse a acestei terapii, trebuie să recunoaștem că vaccinarea nu constituia decât o opțiune medicală printre altele și nicidecum o soluție unică. De exemplu, numeroase persoane au ales să trateze Covid-19 recurgând la ivermectină, ca să cităm doar această alternativă. Este de altfel potrivit să amintim că substanțele administrate pe atunci aveau un caracter experimental și beneficiaseră doar de autorizații de urgență.

Prin definiție, „neutralitatea” cere să nu iei parte în fața unor opinii divergente. A rămâne neutru în materie de tratamente medicale față de Covid-19 ar fi trebuit să însemne să nu privilegiezi pe niciunul, lăsând fiecăruia libertatea de a opta pentru demersul terapeutic care i se părea cel mai judicios. Din momentul în care se face promovarea publică a unui tratament anume, se ia de fapt o poziție, iar neutralitatea se șterge. Alegând să pledați deschis în favoarea vaccinării și folosindu-vă de

autoritatea voastră teocratică pentru a înclina balanța în acest sens, vă asumați de facto responsabilitatea consecințelor care decurg din aceasta.

Desigur, imperfecțiunea umană ne expune pe toți la greșeală și ni se întâmplă tuturor să păcătuim prin cuvinte.

Discipolul Iacov ne amintește de altfel în următorii termeni:

Iacov 3:1-5

„Să nu fiți mulți învățători, frații mei, fiindcă știți că vom primi o judecată mai aspră. Pentru că toți ne poticnim de multe ori. Dacă cineva nu se poticnește în cuvânt, este un om perfect, capabil să-și țină în frâu tot corpul. Dacă punem un frâu în gura cailor ca să-i facem să ne asculte, le strunim tot corpul. Iată că și corăbiile, deși sunt atât de mari și sunt mâinate de vânturi puternice, sunt conduse de o cârmă foarte mică oriunde vrea cârmaciul. Tot așa, și limba este o parte mică a corpului, dar se laudă cu lucruri mari. Iată, un foc mic poate aprinde o pădure mare!”

Chiar animați de cele mai pure intenții, imperfecțiunea noastră de învățători ne expune riscului de a ne poticni în cuvinte și de a aprinde, fără să vrem, un adevărat „foc”. Acesta este un obstacol pe care orice instructor al adevărului biblic trebuie să-l recunoască și împotriva căruia trebuie neapărat să se prevină.

Totuși, cuvintele fratelui Anthony Morris nu pot fi reduse la o simplă scăpare de limbaj comisă din neatenție. Întregul Corp de Guvernare a, sub forme diverse și în nenumărate rânduri, orchestrat promovarea acestei terapii, așa cum voi demonstra pe parcursul acestor pagini. A fost vorba de o linie de conduită deliberată, ale cărei efecte s-au dovedit dramatice și devastatoare; dovezile sunt la fel de abundente pe cât sunt de irefutabile. Tocmai această îndemnare repetată la vaccinare, conjugată cu difuzarea mai multor concepte îngrijorătoare în publicațiile noastre, mi-a impus datoria de a vă adresa această scrisoare.

De ce este această carte făcută publică în loc să rămână privată?

La început, hotărâsem să adresez acest text în mod strict confidențial filialei din țara mea, înainte de a vi-l transmite în ianuarie 2024. Această alegere inițială a fost motivată de considerații specifice la care voi reveni în detaliu mai departe. Nimeni nu bănuia conținutul acestor pagini — nici măcar soția mea, care este totuși confidența mea cea mai intimă —, iar intenția mea era să păstrez acest secret. Principiul biblic care dictase acest prim demers era următorul:

Matei 18:15

„Dacă fratele tău comite un păcat, du-te și dezvăluie-i greșeala numai între tine și el. Dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.”

Isus indică aici fără echivoc că astfel de chestiuni trebuie rezolvate în intimitate, fără a fi expuse la lumina zilei. Totuși, un eveniment a venit să-mi răstoarne intențiile. Din cauza unei situații familiale pe care nu mi se potrivește să o expun aici, a trebuit să renunț la trimiterea acestei corespondențe, ceea ce m-a cufundat într-un chin teribil.

Consemnasem acolo zeci de pagini — o analiză exhaustivă susținută de dovezi manifeste. Ce trebuia să fac cu toată această muncă? În plus, conștiința mă chinuia crunt. Dețineam elemente care mi se păreau de o importanță capitală, nu numai pentru voi, ci pentru ansamblul tovarășilor mei creștini. A asista la degradarea sănătății a atât de mulți frați și surori, tocmai când o nouă pandemie se profilează, era profund alarmant. Cu atât mai mult cu cât, din partea voastră, nimic nu lăsa să se întrevadă o conștientizare a gravității faptelor voastre.

Cartea Proverbelor declară de altfel:

Proverbele 24:11, 12

„Salvează-i pe cei ce sunt duși la moarte, oprește-i pe cei ce merg clătînându-se la înjunghiere! Dacă spui: „Dar noi n-am știut!”, oare nu-ți va discerne gândurile Cel care cercetează inimile? Da, Cel care veghează asupra ta le va cunoaște și îi va plăti fiecăruia după faptele lui.”

Dacă aş alege să tac, nu aş putea pretinde că „nu ştiam nimic” în Ziua judecăţii, înaintea „celui care cercetează inimile”. Evidenţa mi se impunea: eram pe deplin conştient de situaţie şi, păstrând tăcerea, mă temeam să par laş în ochii lui Dumnezeu şi ai lui Isus Cristos. Or, nu ignorăm că laşii îşi împart soarta în „lacul care arde cu foc şi pucioasă” (Revelaţia 21:8). Cine ar vrea să atragă asupra sa o astfel de condamnare? A-mi zăvorî conştiinţa în tăcere echivala deci cu a mă spurca spiritual şi a renunţa la integritatea mea înaintea lui Dumnezeu. Tocmai în acest chin profund am meditat asupra însemnătăţii instrucţiunilor din Matei capitolul 18, unde este scris:

Matei 18:15-17

„Dacă fratele tău comite un păcat, du-te şi dezvăluie-i greşeala numai între tine şi el. Dacă te ascultă, l-ai câştigat pe fratele tău. Dar, dacă nu ascultă, ia cu tine încă o persoană sau două, pentru ca orice lucru să fie stabilit pe baza mărturiei a doi sau trei martori. Dacă nu ascultă de ei, vorbeşte cu congregaţia. Dacă nu ascultă nici de congregaţie, să fie pentru tine ca un om al naţiunilor şi ca un încasator de impozite.”

Primul pas constă în a discuta în privat; dacă demersul rămâne zadarnic, se trece la al doilea. Acesta cere implicarea unor „martori”. În caz de un nou eşec, urmează atunci al treilea şi ultimul pas: „a vorbi despre aceasta adunării”, adică, în acest context, a aduce chestiunea la cunoştinţa comunităţii fraţilor la scară mondială.

De atunci, proiectul meu iniţial de a menţine această scrisoare confidenţială nu mai avea nicio raţiune de a fi. Într-adevăr, alţi creştini vă adresaseră deja corespondenţe pe acest subiect precis, fără ca voi să vă fi modificat poziţia: PASUL 1 era deci deja parcurs.

Aţi primit sute, ba chiar mii de scrisori, în timp ce numeroşi proclamatori îşi exprimau nemulţumirile pe lângă filialele locale. Aceste filiale au jucat astfel rolul de MARTORI, dar nimic nu s-a mişcat şi aţi persistat în a nu recunoaşte rătăcirea voastră: PASUL 2 ajungea la final.

Am înţeles atunci că un demers pur individual din partea mea ar fi suferit probabil aceeaşi soartă ca sulul scris de Ieremia şi destinat regelui Ioiachim, care „l-a tăiat cu cuţitaşul de secretar şi l-a aruncat în foc” (Ieremia 36:22-24). Sau, şi mai rău, m-aş fi putut aştepta la o replică asemănătoare celei a lui Amaţia: „Te-a numit cineva consilier al regelui?”

Încetează! De ce ar trebui să fii omorât?” (2 Cronici 25:16). Eforturile mele izolate erau sortite să rămână sterile.

Este oare aceasta o viziune greșită? Ce s-a întâmplat cu cei care au îndrăznit să insiste asupra subiectului pe care mă pregătesc să-l dezvolt? Vom reveni mai târziu asupra soartei rezervate multora dintre predecesorii mei.

Or, Isus a stipulat că, dacă demersurile preliminare eșuau, se cuvenea „să se vorbească despre aceasta adunării” (PASUL 3). Iar adunarea, așa cum am amintit, desemnează ansamblul comunității frățești. Scripturile ne furnizează de altfel un precedent remarcabil în epistola către Galateni, asupra căruia mă voi opri mai departe.

Apostolul Pavel l-a mustrat pe Petru în public înaintea adunării din Antiohia. Voi învățați totuși că Petru făcea parte din corpul de guvernare al primului secol și afirmați că vă modelați propriul funcționament după acest model apostolic, nu-i așa?

Pavel l-a mustrat pe Petru pentru că atitudinea acestuia rătăcea adunarea. Câte persoane au fost afectate? O sută, două sute, poate trei sute de suflete? Și mai ales, a fost vreo moarte de om? Cu siguranță nu.

Din partea voastră, sunt milioane de frați și surori pe care i-ați antrenat în eroare în chestiunea vaccinării. Dacă greșeala lui Petru cerea o mustrare publică, cu atât mai mult o cere a voastră astăzi! Petru nu primise niciun avertisment prealabil; voi, în schimb, ați fost sesizați în nenumărate rânduri, dar ați ales să nu țineți deloc seama.

Apostolul Ioan a consemnat această învățătură a lui Isus Cristos:

1 Ioan 1:5

„Iată mesajul pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l anunțăm: Dumnezeu este lumină și în el nu este deloc întuneric.”

« Dumnezeu este lumină », iar de aceea slujitorii săi sunt chemați să fie « fii ai luminii » (1 Tesaloniceni 5:5). Acțiunile lor se desfășoară la lumina zilei, niciodată în întuneric. Adevărul, prin însăși natura sa, nu se teme de lumină. De aceea, această scrisoare va fi făcută publică, fiind accesibilă tuturor fraților și surorilor din întreaga lume care vor dori să o citească. La urma urmei, adevărurile biblice predate de Isus Cristos nu trebuie să rămână secrete : ele trebuie să fie « predicate de pe acoperișuri ».

Matei 10:27

„Ce vă spun eu în întuneric să spuneți la lumină, iar ce auziți spunându-se în șoaptă să predicați de pe acoperișul caselor.”

Câteva precizări necesare

În redactarea acestui document, am avut grijă să mă conformez mai multor directive esențiale.

1 Tesaloniceni 5:12, 13

„Acum, fraților, vă rugăm să arătați respect față de cei care lucrează din greu în mijlocul vostru, vă conduc în lucrarea Domnului și vă sfătuiesc. Să le arătați apreciere într-un mod cu totul deosebit și să-i iubiți datorită lucrării lor. Fiți în pace unii cu alții!”

Aveți mulți ani de serviciu devotat în folosul comunității noastre frățesti, lucru pe care îl respect profund. În plus, acest demers se dorește a fi pasnic și se străduiește să urmeze cu strictețe pașii stabiliți de Isus Cristos. De altfel, prima scrisoare către Timotei ne amintește :

1 Timotei 5:1, 2

„Să nu-l critici aspru pe un bărbat în vârstă. Dimpotrivă, îndeamnă-l cu blândețe ca pe un tată, iar pe bărbații mai tineri, ca pe niște frați, pe femeile în vârstă, ca pe niște mame, iar pe cele mai tinere, ca pe niște surori, cu toată castitatea.”

Vârsta voastră înaintată impune, de asemenea, respect și trebuie să se reflecte în cuvintele mele. Prin urmare, dacă pe parcursul lecturii veți percepe vreo formă de lipsă de respect, de duritate sau de asprime, vă rog să știți că aceasta nu a fost deloc intenția mea.

Acest demers este motivat de iubire și nu nutresc niciun fel de resentiment față de voi. De fapt, m-am rugat cu regularitate pentru voi, dorindu-vă din tot sufletul reușita spirituală. Îi iau ca martori pe Iehova și pe Isus Cristos, cei care cercetează adâncurile inimii mele. Știți bine, dragi frați, că este imposibil să ceri sincer binecuvântarea divină pentru cineva pe care îl respingi.

Cuvântul scris îl privează pe cititor de inflexiunile vocii, ceea ce poate duce uneori la neînțelegeri. În plus, această scrisoare, redactată inițial în

spaniolă, a trebuit să fie tradusă pentru a vă fi accesibilă. Acești factori combinați v-ar putea face să credeți, în mod greșit, că adopt un ton vehement sau lipsit de respect. Dacă un astfel de sentiment ar ajunge să vă încerce, vă rog să vă opriți o clipă din lectură și să vă imaginați această realitate: vocea mea este plină de o profundă deferență, vorbesc calm și, în ciuda gravității subiectului, mă adresez vouă cu un zâmbet frățesc.

Totuși, țineți cont că, dacă vocea mea ar ajunge clar la urechile voastre, ați percepe în ea siguranța unei persoane pe deplin convinge. Această fermitate nu provine câtuși de puțin dintr-o încredere prezumțioasă în propria-mi persoană, ci își are sursa în cuvintele psalmistului, când declară:

Psalmul 16:8

„Îl am mereu pe Iehova înaintea mea. Nu mă voi clătina niciodată, fiindcă el este la dreapta mea.”

Am Sfintele Scrieri — însuși Cuvântul lui Iehova — alături de mine, ca să spun așa, « la dreapta mea » ; acesta este singurul motiv al certitudinii mele absolute cu privire la elementele pe care vi le prezint. Îmi doresc din tot sufletul și cu umilință ca această corespondență să aibă o influență binefăcătoare asupra voastră, precum și asupra întregii congregații.

Parcursul meu personal

Nu voi vorbi în detaliu despre parcursul meu, deoarece persoana mea contează puțin ; singurul lucru care contează este întemeierea celor spuse de mine. Totuși, înțeleg că atunci când un necunoscut se prezintă pentru a ridica o chestiune crucială, este firesc să se încerce să se afle cine este el. Acesta este motivul pentru care împărtășesc cu voi aceste câteva elemente esențiale, pentru a vă clarifica modul meu de gândire și ceea ce animă demersul meu.

Botezul meu are o vechime de mai multe decenii, pe când eram încă adolescent. De atunci, nu am fost niciodată excomunicat, nici muștrat, nici retras și nu am căzut niciodată în inactivitate. Nu am părăsit în niciun moment congregația și nici pe frații mei. Nu am fost infidel soției mele, nu mi-am hrănit mintea cu pornografie și nu l-am părăsit pe Dumnezeu în secret și nici nu am dus o viață dublă. Cu siguranță, sunt departe de a fi perfect și, ca fiecare, trebuie să lucrez la îmbunătățirea mea spirituală ; totuși, nu am încetat niciodată să-l iubesc pe Iehova și să-i fiu fidel. Am o minte deschisă și mă feresc de orice acțiune care ar putea compromite pacea congregației, a cărei valoare o prețuiesc pe deplin.

Ce certitudine doresc să vă transmit prin această mărturie? Nu sunt nici un apostat, nici un păcătos și cu atât mai puțin un om stăpânit de spiritul lui Core, care caută să conteste autoritatea vreunui « Moise antitipic ». Țin ca lucrurile să fie limpezi, pentru a nu se încerca discreditarea mea insinuându-se că motive întunecate sau rea-voință îmi ghidează condeii.

Dragi frați, am de asemenea în minte această îndrumare a apostolului Pavel :

Faptele 20:29, 30

„Știu că după plecarea mea vor intra printre voi lupi asupritori, care nu vor avea milă de turmă, și că se vor ridica bărbați chiar dintre voi care vor vorbi lucruri denaturate ca să-i tragă pe discipoli după ei.”

Liniștiți-vă, frații mei, nu sunt un « lup asupritor » care caută să spună « lucruri denaturate ». Nu sunt decât o « oaie umilă » a lui Cristos, profund îngrijorată de conduita pe care ați adoptat-o și de impactul ei

asupra congregației. Nu am câtuși de puțin intenția de a « atrage ucenici » după mine și nu caut nicio importanță necuvenită în această chestiune. Acesta este tocmai motivul pentru care am ales să-mi păstrez anonimatul.

Dacă doriți să mă asociați cu o identitate, numiți-mă pur și simplu LUCA1710. În definitiv, redactarea acestei corespondențe nu este decât împlinirea a ceea ce « trebuia să fac » și acest lucru nu-mi aduce niciun merit. Adevărurile pe care le expun aici nu fac decât să exprime cu voce tare ceea ce mulți gândesc în șoaptă.

Dragi frați din Corpul Guvernator, îl slujesc cu fidelitate pe Dumnezeuul nostru de decenii și am ferma intenție de a-i rămâne atașat pentru eternitate.

Desigur, nimic din parcursul meu nu mă autorizează, din proprie inițiativă, să vă ofer sfaturi. De altfel, Sfintele Scrieri precizează în scrisoarea către Galațeni că demersul de a îndrepta pe cineva este rezervat celor care îndeplinesc condiții bine definite. Doar cei care au « calificări spirituale » sunt abilitați să-l restabilească pe un om care face « un pas greșit » (Galațeni 6:1). Prin urmare, este indispensabil să fim în armonie cu spiritul lui Dumnezeu pentru a corecta pe oricine a comis o greșeală.

În această privință, Pavel i-a adresat lui Timotei — și, prin extensie, fiecăruia dintre noi — această recomandare :

2 Timotei 3:16, 17

„Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte lucrurile, să disciplineze în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie pe deplin competent, complet pregătit pentru orice lucrare bună.”

Ceea ce îl califică pe cineva pentru a da sfaturi este faptul că este în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece acesta a fost produs prin spiritul său. Îl voi folosi și nu mă voi abate de la el pe tot parcursul acestei scrisori. De aceea pot « să mustru » și să fiu « deplin pregătit pentru orice lucrare bună ». De altfel, acest lucru este spus și în scrisoarea către Tesaloniceni :

1 Tesaloniceni 2:3-5

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun fel, pentru că acea zi nu va veni înainte să vină apostazia și să fie dezvăluit omul

nelegiurii, fiul distrugerii. El este un împotrivor și se înalță deasupra oricărui așa-zis dumnezeu sau a oricărui obiect de închinare și, astfel, se așază în templul lui Dumnezeu, prezentându-se în văzul tuturor drept un dumnezeu. Nu vă amintiți că, încă de când eram la voi, vă spuneam aceste lucruri?”

Dacă, pe lângă faptul de a rămâne atașați neclintit de mesajul biblic fără a-l altera vreodată, vorbim « nu ca să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu », suntem atunci « considerați demni » de încredere din punctul de vedere al lui Iehova. Prin urmare, discursul meu nu se va încurca în nicio lingușire și nu se va sprijini pe niciun « compliment » ipocrit ; mă voi conforma cu strictețe obiectivității Sfințelor Scrieri, așa cum se așteaptă de la orice slujitor autentic al lui Dumnezeu, iar Iehova va fi « martor ».

Sper din tot sufletul că veți aborda lectura acestei scrisori cu aceeași dispoziție a minții ca regele David, când a declarat :

Psalmul 141:5

„Dacă m-ar lovi cel drept, ar fi un gest de iubire loială. Dacă m-ar muștra, ar fi ca uleiul pe capul meu; capul meu nu l-ar refuza niciodată. Voi continua să mă rog pentru cel drept chiar și în necazurile lui.”

Da, dragi frați din Corpul Guvernator, îmi doresc din tot sufletul ca muștrările din această scriere să fie pentru voi ca « uleiul pe cap » și ca inima voastră să nu le respingă.

Poziția noastră cu privire la vaccinare

Mi se pare esențial să-mi clarific aici poziția, pentru a risipi orice echivoc și pentru a evita ca această corespondență să fie asimilată în mod greșit unei forme de « propagandă antivaccin ». Conduita mea în această privință nu s-a schimbat niciodată: respect pe deplin alegerea celor care decid să se vaccineze, așa cum respect și libertatea celor care refuză să o facă. Traduc acest respect în fapte prin faptul că nu exercit nicio presiune asupra altora pentru a-i determina să se supună convingerilor mele personale. Rămân convins că fiecare persoană trebuie să își asume responsabilitatea pentru propriile alegeri, în conformitate cu ceea ce ne amintesc Sfintele Scrieri în scrisoarea către Galațeni:

Galateni 6:5

„Căci fiecare își va purta propria sarcină.”

Știm bine că pandemia a stârnit controverse aprinse între susținătorii și opozanții vaccinării. În realitate, cu mult înainte ca voi să prezentați friss hírek a vezetőtestülettől pe această temă și chiar înainte ca vaccinurile să fie puse pe piață, evoluția evenimentelor îmi lăsa deja să întrevăd apariția unor astfel de tensiuni. Am înțeles rapid pericolul pe care îl reprezenta chestiunea vaccinării, precum și riscul ca alegerile individuale să zdruncine pacea și unitatea congregației.

În ajunul morții sale, Isus i-a adresat de altfel o implorare mișcătoare lui Iehova, cerând în mod expres ca ucenicii săi — atât cei din primul secol, cât și cei viitori — să rămână într-o unitate perfectă cu el.

Ioan 17:20, 21

„Nu mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în mine prin cuvântul lor, pentru ca toți să fie una, așa cum tu, Tată, ești în unitate cu mine și eu în unitate cu tine, și pentru ca și ei să fie în unitate cu noi, astfel încât lumea să creadă că tu m-ai trimis.”

Isus a cerut o unitate absolută în cadrul congregației sale. Prin urmare, era evident că a lăsa să apară dezbinări pe marginea unor astfel de chestiuni intra în contradicție directă cu voința expresă a lui Cristos, Capul și Regele nostru. Mă temeam deci profund ca acest subiect specific să nu ajungă să-i dezbine pe frați.

De aceea, în cursul conversațiilor noastre personale sau în lucrarea de predicare, le-am amintit întotdeauna tuturor necesitatea de a ne păstra o neutralitate absolută în privința chestiunilor medicale, pentru a nu lăsa ca pacea noastră să fie compromisă. Pacea nu se obține prin impunerea propriilor opinii asupra altora ; ea decurge din respectul și iubirea pe care le arătăm celorlalți, inclusiv atunci când punctele noastre de vedere diferă.

În ce mă privește, am menținut ferm această neutralitate, fiind ghidat de înțelegerea principiilor biblice pe care nu m-am temut niciodată să le apăr deschis. Astfel, am lucrat la menținerea calmului în cadrul congregației, ceea ce ne-a permis să păstrăm un spirit pozitiv și să rămânem uniți în ciuda divergențelor noastre de opinie. Congregația din care făceam parte se străduia să reflecte spiritul lui Dumnezeu, iar fiecare membru era profund respectat.

Poziția mea personală cu privire la vaccinare

Deși poziția mea publică rămâne una de neutralitate absolută și mă abțin de la a recomanda vreun tratament medical, convingerea mea personală cu privire la această chestiune este fermă și hotărâtă. În ce privește COVID-19, și potențial alte patologii, am ales să nu mă vaccinez și nu am deloc intenția de a o face în viitor.

Cu toate acestea, aceasta nu a fost întotdeauna linia mea de conduită, deoarece am acceptat numeroase vaccinuri în trecut ; cel mai recent fiind cel împotriva tetanosului, primit cu ani în urmă după ce m-am rănit într-un cui ruginit, lucru care mi s-a părut atunci cea mai bună decizie. Am dreptul de a avea o convingere personală, la fel ca fiecare, iar acest drept trebuie respectat.

Doresc totuși să expun pe scurt motivele care m-au determinat să adopt această poziție. Precizez, pentru orice eventualitate, că demersul meu nu urmărește în niciun caz să-mi impună punctul de vedere altora. Exprimându-mi motivațiile, nu caut nici să discreditez propria voastră sensibilitate ; dispuneți de deplina voastră libertate de alegere. Singurul meu scop este să vă clarific motivele care m-au determinat să refuz, în nume personal, vaccinarea.

În această privință, simt că trebuie să vă mărturisesc sentimentul meu : mi se pare că nu înțelegeți cu adevărat poziția fraților care refuză să fie vaccinați și nici motivele profunde care îi animă. Propriile voastre

declarații au scos de altfel în evidență acest lucru, așa cum voi demonstra mai departe. Or, este indispensabil pentru pacea congregației să-i înțelegeți pe cei care, ca mine, au o reflecție diferită de a voastră.

În acest spirit, apostolul Pavel le amintește corintenilor :

1 Corinteni 9:20-22

„Pentru iudei am devenit ca un iudeu, ca să-i câștig pe iudei; pentru cei ce sunt sub lege am devenit ca și cum aș fi sub lege – deși eu nu sunt sub lege – , ca să-i câștig pe cei ce sunt sub lege. Pentru cei ce sunt fără lege am devenit ca și cum aș fi fără lege – deși, față de Dumnezeu, eu nu sunt fără lege, ci sunt sub legea lui Cristos – , ca să-i câștig pe cei fără lege. Pentru cei slabi am devenit slab, ca să-i câștig pe cei slabi. Am devenit orice pentru oameni de orice fel, ca să-i salvez cu orice preț pe unii.”

Apostolul Pavel se străduia să se pună în locul celor a căror sensibilitate diferea de a sa, făcând un efort real de a-i înțelege pentru a-i putea ajuta mai bine. Vă cer, într-un fel, să vă faceți « nevaccinați » cu cei « nevaccinați », cel puțin pe parcursul lecturii acestei părți a scrisorii mele. Acest demers vă va permite să înțelegeți mai bine punctul de vedere al unei părți a fraților și surorilor voastre.

Vă cer să mă ascultați cu răbdare, reiterând că scopul meu nu este să vă conving. Doresc pur și simplu să vă expun raționamentul care m-a dus la această decizie. Înțelegerea acestui raționament vă va permite să măsurați amploarea greșelii care a fost comisă.

Rezum mai jos factorii cardinali care m-au determinat să fac cercetări aprofundate pe marginea subiectului vaccinurilor.

În primul rând, așa cum am menționat, nu aveam nicio nemulțumire majoră față de vaccinare înainte de începutul pandemiei. Cu toate acestea, din momentul în care s-a anunțat că vaccinurile împotriva COVID-19 vor beneficia de autorizații « de urgență », am avut mari îngrijorări. Locuind într-o țară în curs de dezvoltare, știu prea bine ce înseamnă noțiunea de « aprobare de urgență ». În ochii mei, aceasta seamănă cu o abatere de la protocoalele obișnuite de siguranță și cu tolerarea unei distribuii masive cu un minim de controale, ca să nu spun niciunul.

De altfel, am constatat că un mare centru spitalicesc din țara mea trata COVID-19 cu ajutorul ivermectinei, obținând rezultate excelente. În timp ce unii medici recurgeau la această moleculă, alții refuzau să o facă. Constatarea a fost fără echivoc: pacienții care au primit ivermectină nu au dezvoltat forme grave, în timp ce ceilalți au văzut cum simptomele lor se agravează. Sute de medici au luat parte, de altfel, la aceste observații.

Cu toate acestea, ivermectina, utilizată de o jumătate de secol și renumită pentru siguranța ei, a făcut obiectul unei denigrări sistematice din partea presei și a organismelor publice. Utilizarea ei a fost interzisă, iar medicul responsabil de acest studiu clinic a fost concediat și amenințat. În schimb, tehnologia ARN mesager era prezentată ca soluția ideală, deși nu fusese niciodată testată în acest mod la scară largă. Această anomalie mi-a trezit suspiciunile: logica elementară dicta să ne sprijinim pe o moleculă cunoscută și sigură precum ivermectina, în loc să desfășurăm un experiment uman cu produse noi și potențial riscante. De ce o asemenea obstinație?

Această contradicție flagrantă m-a determinat să desfășor o investigație minuțioasă asupra firmelor farmaceutice implicate și asupra naturii acestor vaccinuri. Ceva, în toată această afacere, mi se părea profund suspect.

În plus, Sfintele Scrieri ne oferă acest sfat înțelept:

Proverbele 27:12

„Cel prevăzător vede pericolul și se ascunde, dar cei fără experiență merg mai departe și suferă consecințele.”

Proverbele 14:15

„Cel naiv crede orice cuvânt, dar cel prevăzător ia seama la pașii săi.”

Dorind să dovedesc « prudența » recomandată de Sfintele Scrieri, am luat decizia de a examina situația mai de aproape, iar descoperirile mele m-au uimit profund.

Am constatat că mai multe dintre firmele farmaceutice însărcinate cu fabricarea vaccinurilor aveau un trecut greu de corupție. Ele fuseseră condamnate în trecut la plata unor despăgubiri de milioane de dolari și se făcuseră vinovate de mituirea unor persoane influente. Aceste condamnări fiind publice, oricine le poate verifica cu ușurință. În ce mă privește, era evident că aceste entități nu erau demne de încredere.

Dacă aş şti că unul dintre vecinii mei îi jefuieşte pe alţii, nu aş cumpăra nimic de la el şi m-aş ţine la distanţă. Prin urmare, cum aş putea să-mi încredinţez sănătatea unor structuri corupte, bine cunoscute pentru că au comercializat produse nocive?

Cercetările mele mi-au amintit, de asemenea, că siguranţa unui vaccin necesită în mod normal mulţi ani de teste clinice. Cu toate acestea, mass-media afirma la unison că această etapă nu mai era necesară, ceea ce era o absurditate totală. Dacă o astfel de greşală i se poate ierta unui laic, profesioniştii din domeniul sănătăţii au studiat aceste protocoale şi le cunosc perfect rigoarea şi durata reglementară. Prin urmare, de ce veneau unii medici la televizor pentru a susţine astfel de aberaţii?

Este adevărat că unii medici integri şi-au ridicat vocea în mod public pentru a denunţa aceste derapaje, dar au fost reduşi la tăcere în mod sistematic, iar carierele lor au fost « distruse ». A devenit evident pentru mine că mass-media şi canalele oficiale orchestrau o propagandă vaccinală dictată de interese comerciale, în detrimentul sănătăţii publice. Un articol excelent din *Treziţi-vă!* din decembrie 2013, intitulat « Putem avea încredere în mass-media? », analizează de altfel aceste mecanisme cu o mare exactitate, iar detaliile sale relevante au atârnat greu în luarea deciziei mele.

Cursa nebună a acestor multinaţionale pentru a obţine contracte de stat de miliarde de dolari, combinată cu corupţia lor sistemică şi cu derogarea acordată prin autorizaţiile de urgenţă, îmi lăsa să întrevăd un adevărat dezastru sanitar. Toate acestea m-au îndemnat să-mi dublez vigilenţa şi să nu acord o încredere orbitoare discursurilor oficiale. După ce am reflectat îndelung la chestiunea vaccinării în lumina principiilor biblice, mi-am stabilit poziţia personală, fermă şi definitivă: nu mă voi vaccina.

În afară de această lipsă legitimă de încredere faţă de industria farmaceutică, nu voi detalia aici totalitatea argumentelor mele personale. Mă abţin în mod voluntar de la aceasta, deoarece nu caut să-mi apăr ideile şi nici să vă conving. Aşa cum am subliniat deja, persoana mea contează puţin. În schimb, ţin să vă expun mai jos motivele pentru care mulţi alţi fraţi, cu care am putut discuta, au refuzat şi ei această vaccinare. Bineînţeles, motivaţiile variază de la un creştin la altul; fiecare îşi păstrează propria sensibilitate. Cu toate acestea, argumentele pe care urmează să le dezvolt sintetizează gândirea cvasi-totalităţii lor.

Înțelegerea raționamentului fraților noștri este un demers esențial pentru păstrarea păcii în cadrul congregației.

Argumente aduse de frații și surorile noastre care refuză vaccinarea

Aceste argumente v-au fost trimise deja de numeroase ori prin intermediul multor corespondențe personale, fără ca voi să fi luat, din câte se pare, măsura conștiinței fraților voștri. Totuși, întrucât mulți frați nu cunosc conținutul acestor obiecții, mi se pare necesar să le expun aici. În plus, după ce voi fi analizat substanța acestor argumente, mă voi strădui să verific, în lumina Sfințelor Scrieri, dacă poziția acestor frați este legitimă sau nu.

Care sunt, așadar, motivațiile acestor frați și surori care refuză să se vaccineze? Acționează ei dintr-un spirit de partid politic? Sunt ei animați de răzvrătire? Să fie din credulitate, lăsându-se influențați de tendințele acestei lumi? Le lipsește credința până într-atât încât refuză să le acorde încredere celor care îi îndrumă? Sau le lipsește pur și simplu iubirea față de aproapele lor acestor creștini?

Să examinăm aceste argumente unul câte unul pentru a discerne ce se află cu adevărat în spatele lor. Permiteți-mi totuși să repet o precizare capitală: expunând aceste puncte de vedere, intenția mea nu este nicidecum de a-i determina pe alți frați să și le însușească. De aceea, mă voi abține de la a multiplica referințele sau declarațiile. Demersul meu nu urmărește să convingă; el caută să clarifice fapte pentru a vă permite să înțelegeți raționamentul celor care iau astfel de decizii. Fiecare persoană are dreptul inalienabil de a fi de acord sau nu cu vaccinarea, iar această alegere impune respect. Eu nu fac decât să fiu un ecou al gândirii altora.

Îmi doresc ca, în conformitate cu sfatul din Iacov 1:19, să vă arătați « prompti la ascultare » față de ceea ce urmează.

Argumentul « purității fizice » (2 Corinteni 7:1)

Primul argument invocat de numeroși frați pentru a refuza aceste vaccinuri se sprijină direct pe cuvintele din 2 Corinteni 7:1. Acolo este scris :

2 Corinteni 7:1

„Prin urmare, fiindcă avem aceste promisiuni, iubiți frați, să ne curățăm de tot ce murdărește corpul și spiritul și să ne

desăvârșim sfințenia în teamă de Dumnezeu.”

Acest text biblic ne este deosebit de familiar. Deși Sfintele Scrieri nu condamnă în mod explicit consumul de tutun, acest pasaj este aplicat în mod sistematic pentru a arăta că un creștin nu trebuie să fumeze, iar această aplicare este pe deplin legitimă. Țigara contaminează organismul cu substanțe nocive și alterează mintea prin înrobirea persoanei față de o dependență, ceea ce se aseamănă cu o formă de idolatrie față de dorințele cărnii. De aceea ne abținem de la fumat: a acționa altfel ar însemna a încălca acest principiu divin.

Care este atunci legătura dintre această recomandare biblică și vaccinare?

Numeroase vaccinuri conțin adjuvanți precum mercurul sau alumiul, precum și alte componente pe care acești frați le consideră mult mai toxice decât fumul de tutun ; în plus, o multitudine de studii asociază apariția diferitelor patologii cu campaniile de vaccinare. De aceea, un mare număr de frați și surori refuză injecția: ei refuză categoric să își întineze corpul și doresc să își păstreze puritatea fizică.

Dragi frați din Corpul Guvernator, dacă acești frați ar accepta să se vaccineze, ar încerca același sentiment de întinare spirituală pe care l-ați simțiți și voi dacă ați duce o țigară la buze. Firește, este vorba despre o apreciere care ține de conștiința individuală. Totuși, acest raționament ar trebui să fie perfect de înțeles pentru fiecare dintre voi, din moment ce se bazează exact pe același mecanism logic pe care îl aplicăm în cazul fumatului.

Permiteți-mi, prin urmare, să vă adreseze aceste câteva întrebări, dragi frați din Corpul Guvernator :

Dacă șeful statului din țara voastră v-ar ordona să fumați o țigară, l-ați asculta? Dacă autoritățile ar da legi pentru a vă obliga să fumați la fiecare șase luni, v-ați supune acestei cerințe?

Cu siguranță că nu. Iar pentru a vă justifica refuzul, mi-ați aminti pe bună dreptate că « trebuie să ascultăm de Dumnezeu ca stăpân mai degrabă decât de oameni » (Faptele 5:29). Sau poate ați cita această regulă de aur: « Dați-i deci Cezarului ce este al Cezarului, dar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu », opusând astfel un refuz categoric acestei somații (Matei 22:21).

Poziția voastră ar fi ireproșabilă: nicio putere umană nu ne poate obliga să încălcăm ceea ce conștiința noastră înaintea lui Dumnezeu consideră a fi integritate. Acesta este exact același motiv care îi ghidează pe numeroși frați și surori atunci când refuză vaccinarea, chiar și atunci când statul încearcă să o facă obligatorie. Autoritatea « Cezarului » se oprește acolo unde începe conștiința creștină, din momentul în care un slujitor al lui Dumnezeu percepe acest act medical ca pe o atingere adusă purității sale. Este capital să înțelegeți valabilitatea acestui argument de conștiință, deoarece el derivă dintr-o logică identică cu cea pe care o susținem cu toții în privința tutunului.

Argumentul respectului pentru viață și al sfințeniei sângelui (Exodul 21:22, 23)

Legea pe care Iehova o dăduse lui Israel stipula în mod categoric că oricine cauza moartea unui copil nenăscut comitea un act de o gravitate absolută. Chiar dacă tragedia se producea în mod accidental, justiția divină cerea « suflet pentru suflet » (Exodul 21:22, 23). Din această poruncă reiese în mod explicit că, pentru Iehova, viața unui făt are o valoare identică cu cea a unei persoane născute. Prin urmare, întreruperea voluntară a sarcinii, sau avortul provocat, constituie în ochii lui Dumnezeu un păcat capital, asimilat cu o crimă.

Ce legătură există între acest imperativ moral și chestiunea vaccinării?

Dacă se fac cercetări aprofundate, reiese că industria farmaceutică recurge la linii celulare derivate din embrioni umani avortați. Aceste culturi celulare sunt utilizate fie direct în compoziția anumitor produse, fie în diverse etape cruciale ale cercetării, testării și procesului de fabricație.

O astfel de realitate lezează profund sensibilitatea spirituală a numeroși creștini. Perspectiva de a introduce în organismul lor un produs a cărui dezvoltare este strâns legată de distrugerea unor vieți omenești inocente trezește în ei un sentiment acut de întinare înaintea Dumnezeului nostru. Frații și surorile care se abțin din acest motiv consideră că, acceptând o astfel de injecție, ar purta o parte din responsabilitatea morală devenind consumatorii finali ai unui procedeu pe care îl dezaprobă.

La fel ca apostolul Pavel, ei se întreabă : « Cei ce mănâncă din jertfe nu sunt ei părtași cu altarul? » (1 Corinteni 10:18).

A fi de acord să primească un produs medical indisolubil legat de practici pe care le consideră impure le dă acestor frați sentimentul că se aliază cu metode contrare legilor divine. Ei consideră că a acționa astfel ar însemna a gira instrumentalizarea și profanarea vieții omenești.

Prin urmare, dacă acești frați și surori s-ar lăsa vaccinați împotriva voinței lor, și-ar încălca în mod deliberat conștiința. Acest argument se alătură de altfel celui precedent : a-ți leza propria conștiință înseamnă a-ți « întina spiritul », în timp ce Sfintele Scrieri ne îndeamnă să ne curățăm de orice întinare a cărnii și a spiritului.

Argumentul integrității genetice (Psalmul 139:15, 16)

Psalmistul a scris sub inspirație :

Psalmul 139:15, 16

„Oasele mele nu ți-au fost ascunse când am fost întocmit în taină, când am fost ținut în adâncurile pământului. Ochii tăi m-au văzut chiar și când eram un embrion; toate părțile lui erau scrise în cartea ta – chiar și zilele când aveau să se formeze –, înainte să existe vreuna dintre ele.”

Acest text poetic capătă o dimensiune tulburătoare în epoca noastră. Această « carte » divină în care toate părțile corpului nostru sunt înscrise înainte de a apărea își găsește un ecou direct în descoperirea ADN-ului. Codul genetic este, prin esență, cartea de instrucțiuni scrisă de Creatorul însuși în celulele noastre.

Permiteți-mi să vă adreseze această întrebare, dragi frați din Corpul Guvernator : ați îndrăzni să alterați sau să modificați declarațiile consemnate în Biblie?

Răspunsul vostru ar fi cu siguranță negativ și ați aminti fără îndoială avertismentele solemne din Revelația 22:18, 19 împotriva oricui adaugă sau scoate cuvinte din surburile sfinte. O astfel de reacție este pe deplin legitimă, deoarece a modifica Cuvântul lui Dumnezeu constituie un păcat grav și un act de aroganță spirituală.

Revelația 22:18, 19

„Oricui aude cuvintele profeției din acest sul îi depun această mărturie: Dacă cineva adaugă ceva la aceste lucruri, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care sunt scrise în acest sul. Și, dacă cineva scoate ceva din cuvintele sulului

cu această profeție, Dumnezeu îi va scoate partea de la pomii vieții și din orașul sfânt, despre care s-a scris în acest sul."

Stabilind o paralelă directă cu acest principiu de respect, numeroși frați care se abțin de la vaccinare au următorul raționament : « Dacă ADN-ul este "carte lui Dumnezeu" și dacă Iehova a consemnat în el instrucțiunile sale... cu ce drept aş veni să-mi modific propriul cod genetic? Nu este oare un act de aroganță încercarea de a altera celulele corpului meu, în inima cărora "degetul lui Dumnezeu" și-a lăsat amprenta? »

Pornind de la această constatare, mulți consideră că primirea unui vaccin bazat pe tehnologia ARN mesager constituie o gravă încălcare, iar acesta este motivul pentru care refuză. În ochii lor, tehnologia ARN mesager introdusă prin aceste injecții urmărește să livreze instrucțiuni exogene și să rescrie programarea celulară — deși discursurile oficiale susțin contrariul sub pretextul corectării unor deficiențe sau al prevenirii unor patologii. În opinia lor, acest procedeu se aseamănă cu o formă de « terapie genică », implicând modificări genetice la nivel celular, un subiect a cărui importanță etică a fost, de altfel, deja subliniată în propriile noastre publicații.

Pentru mulți dintre acești frați, scopul terapeutic contează puțin ; ei văd în aceasta un păcat vădit și o intruziune nelegitimă în sfera exclusivă a lui Dumnezeu.

În realitate, această aversiune față de alterarea ordinii naturale își găsește un puternic ecou istoric : înainte de Potop, demonii s-au datat la uniuni contra naturii cu femeile, ceea ce a dus la apariția nefilimilor, ființe hibride a căror puritate genetică originală fusese coruptă și alterată (Geneză 6:1-4). De aceea, acești creștini simt o profundă respingere față de orice procedeu care modifică ceea ce Dumnezeu a creat natural și, cu atât mai mult, codul genetic.

Pentru a-și ghida reflecția, ei se inspiră direct din modul de raționare al lui Isus. Când a fost întrebat despre divorț, Cristos a amintit cuvintele lui Iehova privitoare la Adam și Eva : « cei doi vor fi o singură carne » (Matei 19:5, 6). Din această constatare originală, Isus Cristos a tras o concluzie limpede : « Deci, ce a pus Dumnezeu sub același jug omul să nu despartă ».

Dumnezeu nu formulase în acel moment o lege explicită care să interzică divorțul ; totuși, ceea ce enunțase Iehova era suficient pentru Isus. El nu

avea nevoie de un decret formal de interdicție, deoarece știa să discearnă voința divină și să deducă din ea regula de conduită ideală. Dacă bărbatul și femeia trebuiau să nu formeze decât « o singură carne », devenea evident că divorțul se opunea scopului Creatorului. Astfel raționa Isus Cristos, iar nouă ne revine datoria de a-l imita, el fiind pe deplin ghidat de spiritul sfânt în învățăturile și acțiunile sale.

De altfel, Dumnezeu a decretat cu privire la floră și faună că acestea trebuiau să producă « după soiul lor » (Geneză 1:11, 24). Reiese clar că scopul divin a stabilit granițe biologice imutabile, înscrise chiar în inima ADN-ului. Dreptul exclusiv de a determina și de a fixa aceste bariere îi aparține doar Creatorului.

Prin urmare, conturându-și logica după cea a lui Isus, ce concluzie trag acești frați din aceste adevăruri?

Pentru ei, evidența este absolută : aceste principii universale sunt mai mult decât suficiente pentru a respinge tehnologia ARN mesager, organismele modificate genetic și tot ce încalcă ordinea biologică stabilită de Dumnezeu. Ei consideră că nu au nevoie de nicio directivă umană și de « nimeni care să-i învețe » ce este puritatea creației, deoarece se încredințează îndrumării lui Dumnezeu și puterii spiritului său sfânt.

1 Ioan 2:27

„În ce vă privește, ungerea pe care ați primit-o de la el rămâne în voi și nu aveți nevoie să vă învețe cineva, ci ungerea de la el vă învață toate lucrurile – iar ea este adevărată și nu este o minciună. Rămâneți în unitate cu el, așa cum v-a învățat ea.”

În ochii lor, a-i permite medicinei moderne să altereze această « Cuvânt al lui Dumnezeu » înscrisă chiar în inima celulelor noastre ar însemna o respingere a scopului Creatorului. Ei văd în aceasta o formă de încredere idolatră acordată unor « vindecători umani » care, în ciuda pretențiilor lor, acționează orbește în fața complexității creației.

Romani 3:4

„Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie găsit adevărat, chiar dacă orice om ar fi găsit mincinos, după cum este scris: „Ca să fii găsit drept în ceea ce spui și să ieși victorios când ești judecat”.”

De aceea, acești frați au o încredere deplină în sistemul imunitar așa cum l-a conceput Dumnezeu, iar pretențiile « experților » care își propun să îl perfecționeze îi lasă indiferenți. Ei evaluează pretinsa înțelepciune medicală a acestui sistem de lucruri în lumina celor amintite de apostolul Pavel corintenilor :

1 Corinteni 3:19, 20

„Căci înțelepciunea acestei lumi este o nebunie pentru Dumnezeu, fiindcă este scris: „El îi prinde pe înțelepți în viclenia lor”. De asemenea, este scris: „Iehova știe că gândurile înțelepților sunt deșarte”.”

În comparație cu înțelepciunea infinită înscrisă în inima celulelor noastre și a sistemului nostru imunitar, cunoștințele medicale actuale, oricât de avansate ar fi ele, nu rămân decât niște bâlbâieli întunecate.

Pentru acești frați, a-i permite medicinei să introducă noi instrucțiuni în inima celulelor lor este o pură nebunie. Ei compară acest lucru cu reacția unor părinți cărora li s-ar cere să încredințeze un ceas mecanic de mare valoare unui copil de cinci ani pentru ca acesta să-i modifice roțile și să-i reorganizeze piesele. Chiar dacă copilul ar jura, privindu-i în ochi, că va reuși să-l perfecționeze, niciun părinte lucid nu i l-ar lăsa pe mâini. Ei știu prea bine că copilul nu înțelege absolut deloc complexitatea mecanismului, că ar risca să deterioreze definitiv capodopera producătorului și că obiectul nu ar mai funcționa niciodată ca înainte.

Argumentul vigilenței față de practicile idolatre (1 Corinteni 10:20)

Un alt argument adus în prim-plan de unii frați și surori pentru a-și justifica refuzul vaccinării se bazează pe cuvintele apostolului Pavel :

1 Corinteni 10:20

„Nu, ci spun că ceea ce jertfesc națiunile jertfesc demonilor, nu lui Dumnezeu. Iar eu nu vreau să fiți în părtășie cu demonii.”

Istoria biblică ne amintește că în antichitate, în timpul marilor epidemii și urgii, preoții zeilor falși hărțuiau poporul pentru a obține jertfe, mergând uneori până la a cere vieți omenești. Aceste divinități crude impuneau adevărate « teste de credință », cum ar fi « arderea fiilor și ficelilor lor în foc » (Ieremia 32:35).

Ce le răspundeau preoții falși și devoții lor celor care refuzau să-și dea propriii copii unei asemenea infamii? Se auzeau fără îndoială declarații precum : « Trebuie să vă jertfiți pentru binele comun. » « Nu vreți ca această urgie să înceteze? » « Demonstrați-vă credința față de divinități. » « Nu contestați autoritatea preoților, cunoașterea lor o depășește pe a voastră. » « Dacă refuzați să participați, puneți în pericol viața întregii comunități. »

Cu toate acestea, în spatele acestor apeluri insistente la solidaritate și devotament se ascundea o realitate sinistră : aceste prinosuri erau de fapt aduse demonilor.

Pentru numeroși creștini, fervoarea cvasi-religioasă care a înconjurat gestionarea pandemiei a răsunat ca o formă modernă a acestei fervori idolatre, orchestrată de noi « preoți ». Cei care au ales să nu se vaccineze au fost respinși, disprețuiți, ridiculizați și marginalizați. Unii experți medicali și reprezentanți ai firmelor farmaceutice s-au comportat ca niște păzitori ai unei dogme absolute, străduindu-se să distrugă reputația oricui îndrăznea să le pună la îndoială directivele. Poporului i se cerea o încredere orbitoare, ca și cum cuvântul lor era un adevăr divin infailibil, iar aceste vaccinuri reprezentau singura salvare pentru omenire. Mulți au simțit că li se cerea să închidă ochii și să se abandoneze trup și suflet acestui sistem.

De altfel, când celor nevaccinați li s-a interzis accesul în instituțiile bancare, magazine sau chiar în structurile de îngrijire medicală, ei au perceput un ecou tulburător al profețiilor din Revelația. Textul sfânt stipulează că « fiara » va impune restricții astfel încât « nimeni să nu poată cumpăra sau vinde » în lipsa semnului ei (Revelația 13:17).

Să nu existe nicio neînțelegere : niciunul dintre frații care refuză vaccinul nu face greșeala de a asimila această injecție medicală cu « semnul fiarei ». Cu toate acestea, în fața presiunii sociale și statale, mulți au discernut contururile « personalității » acestei fiare : un sistem sufocant, totalitar, care caută să-și însușească libertatea de conștiință, lucru ce contrastează în mod flagrant cu adevărata libertate a copiilor lui Dumnezeu.

Acești frați simt că în spatele acestei crize sanitare se ascunde o influență spirituală nesănătoasă și abuzivă. Ghidați de un reflex de prudență legitimă, ei preferă să se țină la distanță de o atmosferă pe care o consideră viciată. Așa cum un miros suspect ne îndeamnă intuitiv

să ne îndepărtăm de un loc fără să-i cunoaștem sursa exactă, conștiința lor îi îndeamnă la rezervă.

De altfel, este remarcabil de constatat că, pentru a face efectivă interdicția profetică de a « cumpăra și vinde », sistemul mondial are nevoie de infrastructuri tehnologice capabile să identifice instantaneu cine se supune regulilor și cine se abate de la ele. La ce ar servi un asemenea mijloc de control dacă identitatea fiecăruia nu ar putea fi scanată și verificată în timp real? În această privință, criza sanitară a accelerat extinderea planetară a identităților digitale și a instrumentelor de trasabilitate. În ochii acestor frați, asistăm poate la primele elemente tehnice ale sistemului de supraveghere globală descris în Sfintele Scrieri.

Dacă este adevărat că natura exactă a acestui semn profetic rămâne legată de o chestiune de închinare viitoare, evenimentele recente demonstrează că restricția economică de a « cumpăra și vinde » nu are nimic pur simbolic. Ea s-a materializat sub ochii noștri într-un mod foarte concret.

Oricine a trăit această perioadă refuzând injecția a putut simți apăsarea acestei isterii colective. Acest climat de opresiune îi determină astăzi pe numeroși slujitori ai lui Dumnezeu să respingă acest tratament, convinși fiind că el se înscrie, de aproape sau de departe, în planurile amăgitoare ale împotrivorului.

Argumentul privitor la *pharmakeia* (Galateni 5:19-21)

În Sfintele Scrieri, apostolul Pavel situează « spiritismul » printre operele cărnii (Galateni 5:19-21). Termenul grecesc original folosit aici este *pharmakeia* (φάρμακεία), rădăcina din care derivă cuvintele noastre contemporane « farmacie », « farmaceutic » și alți derivați medicali.

În antichitate, acest termen era strâns legat de practicile de vrăjitorie, de riturile spiritiste și de manipularea unor substanțe sau otrăvuri. Practicanții artelor oculte recurgeau la aceste preparate pentru a altera facultățile fizice și mentale ale persoanelor, căutând astfel să le supună controlului lor și să le faciliteze conexiunea cu forțele demonice.

În lumina celor menționate anterior, unii frați și surori stabilesc o paralelă și consideră că a fi de acord cu primirea acestui vaccin împotriva COVID-19 ar însemna expunerea la păcatul de *pharmakeia*. Raționamentul lor îi duce în mod inexorabil la această concluzie.

Firește, această poziție nu implică o respingere absolută și dogmatică a întregii medicine moderne. De exemplu, avem certitudinea că Luca, « medicul iubit », nu își exercita profesia recurgând la practici care țin de *pharmakeia* (Coloseni 4:14).

În plus, Isus însuși a declarat :

Luca 5:31

„Isus le-a răspuns: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.”

Avem certitudinea că Isus Cristos nu a încurajat niciodată pe nimeni să recurgă la *pharmakeia*, ci a validat mai degrabă demersul de a consulta practicieni integri, după modelul lui Luca. De aceea, în lumina împrejurărilor speciale care înconjoară vaccinul împotriva COVID-19 și a tot ce a fost expus anterior, acești frați aleg să se abțină de la aceste preparate specifice și preferă să se îndrepte spre profesioniști din domeniul sănătății care propun terapii alternative.

Pentru a vă permite să înțelegeți bine situația lor: dacă acești frați și surori ar fi obligați să primească această injecție, ar încerca același sentiment de decădere spirituală pe care l-ați simți și voi în fața oricărei alte « opere a cărnii » (Galateni 5:19-21). Așa cum voi refuzați categoric cel mai mic compromis cu aceste derapaje, conștiința acestor creștini nu ar putea suporta o astfel de vaccinare. A acționa împotriva voinței lor le-ar da impresia dureroasă că se aliază cu practici idolatre și că fac un compromis cu forțele spirituale rele.

Concluzii privitoare la argumentele prezentate

Aș putea prelungi lista argumentelor pe care frații noștri le invocă pentru a refuza vaccinarea, dar cele pe care tocmai le-am expus sunt mai mult decât suficiente. Marea majoritate a fraților și surorilor care au făcut această alegere au făcut-o sprijinindu-se pe unul dintre aceste motive sau pe o combinație a acestora.

Așa cum am menționat, scopul meu a fost pur și simplu de a clarifica pe scurt aceste poziții pentru a permite o înțelegere globală a lor. Nu caut nicidecum să vă conving și de aceea nu am multiplicat sursele documentare. Dacă acesta ar fi fost obiectivul meu, aș fi putut redacta o lucrare întreagă și aș fi putut aprofunda considerabil această problematică. Cu toate acestea, dreptul de a fi de acord sau nu cu un act medical îi aparține fiecăruia, iar eu respect pe deplin această libertate.

În lumina tuturor celor de mai sus, putem desprinde câteva concluzii majore cu privire la motivațiile profunde care i-au determinat pe acești creștini să rămână fermi în fața presiunilor și a discriminărilor suferite în timpul crizei sanitare :

- Ei refuză vaccinarea dintr-o profundă aversiune față de Împotrivor și demonii săi.
- Ei consideră că acest act medical încalcă principii biblice fundamentale.
- Sunt animați de dorința profundă de a-și păstra puritatea înaintea lui Iehova.
- Se străduiesc să asculte de porunca de a fi « sfinți, pentru că Iehova este sfânt » (1 Petru 1:15, 16).
- Pentru ei, acceptarea acestei injecții ar însemna pur și simplu o întinare a « cărnii și a spiritului lor » (2 Corinteni 7:1).
- Poziția lor este dictată de rigoarea conștiinței lor creștine.
- A ceda la presiune ar echivala, potrivit percepției lor, cu comiterea unui păcat împotriva lui Iehova.

Prin urmare, somațiile « șamanilor moderni » sau directivele « conducătorului acestei lumi » el însuși nu au nicio greutate în ochii lor, deoarece ei plasează dezbaterile pe un plan strict spiritual. Este manifest că poziția lor nu are nicio coloratură politică și nu derivă nici dintr-un spirit de răzvrătire, nici dintr-o lipsă de iubire față de aproapele. Este o poziție de pură conștiință, strâns legată de închinarea lor la Dumnezeu.

O poziție față de viață și sănătate

Trebuie oare să deducem că, refuzând vaccinarea, acești frați și surori își neglijează sănătatea sau manifestă o dorință de a muri?

O astfel de concluzie ar fi un nonsens absolut. Când oameni din lume ne acuză că vrem să murim pentru că refuzăm transfuziile de sânge, ce le răspundem? Afirmăm cu tărie că iubim viața, că respectăm sănătatea și că alegem pur și simplu să ne îndreptăm spre terapii alternative — tratamente care nu intră în conflict cu legile divine. Organizația noastră a publicat, de altfel, zeci de publicații care analizează și apără drepturile pacienților din acest unghi precis.

Ar trebui deci să fie perfect natural pentru orice membru al congregației să înțeleagă că un creștin nevaccinat care optează pentru alte căi medicale nu face decât să-și exercite acest drept legitim. În timpul pandemiei, mulți dintre acești frați au recurs la alte protocoale și remedii pe care le considerau mai sigure și mai respectuoase față de organismul lor, preferând să se încredințeze eficienței sistemului imunitar conceput de Dumnezeu, precum și unor terapii naturale.

Sentimentul lor general s-ar putea rezuma astfel : « De ce ar trebui să-mi asum riscul de a primi o substanță experimentală, potențial periculoasă și care, pe deasupra, îmi lezează conștiința spirituală? Prefer să prioritizez metode pe care le consider sănătoase și verificate. »

Alegerea lor se bazează deci pe o analiză matură a raportului beneficiu/risc. De fapt, acești frați sunt în general foarte bine documentați cu privire la chestiunea vaccinării ; sunt chiar, în medie, mult mai bine documentați decât susținătorii injecției.

Cu toate acestea, rămâne o întrebare esențială : este oare poziția acestor frați solid ancorată în Sfintele Scrieri? Și cum ar trebui să abordăm această problematică în lumina sfaturilor oferite în publicațiile sclavului fidel și prevăzător? Acesta este punctul pe care îmi propun să îl analizez în continuare.

Gândirea divină cu privire la vaccinare: o chestiune de libertate creștină

Poziția biblică cu privire la această chestiune este de o claritate absolută și de o mare simplitate în aplicare. Pentru a ne convinge, este suficient să deschidem Cuvântul lui Dumnezeu și să examinăm cu atenție principiile consemnate în capitolul 14 din scrisoarea către Romani. Acolo este scris :

Romani 14:1-4

„Primiți-l cu căldură pe cel slab în credință, fără să-i judecați opiniile. Unul crede că poate să mănânce orice, dar cel slab în credință mănâncă doar legume. Cel ce mănâncă să nu-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă, iar cel ce nu mănâncă să nu-l judece pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit cu căldură. Cine ești tu să-l judeci pe servitorul altuia? Dacă el stă în picioare sau cade, aceasta îl privește pe stăpânul său. Dar va sta în picioare, fiindcă Iehova îl poate face să stea în picioare.”

În această porțiune a Sfințelor Scrieri, apostolul abordează chestiunea obiceiurilor alimentare, care crea pe atunci diviziuni : unii creștini considerau că pot mânca de toate, în timp ce alții se abțineau de la consumul de carne, temându-se în special ca aceasta să nu fi fost « oferită idolilor ». În acea epocă, era într-adevăr un obicei printre păgâni să jertfească animale divinităților lor înainte de a le vinde bucățile în piețele publice. Dilema pentru membrii congregației din primul secol consta în a determina dacă era acceptabil din punct de vedere spiritual să cumpere și să consume această carne. Unii creștini vedeau în aceasta o întinare, în timp ce alții, având o cunoștință mai profundă, considerau acest act ca fiind fără consecințe.

În fața acestei situații, Pavel explică faptul că ambele categorii de frați sunt pe deplin îndreptățite să ia propria decizie și că nimeni nu are dreptul de a-și dicta conduita altora. El insistă asupra faptului că nu trebuie să ne judecăm unii pe alții în aceste chestiuni de conștiință. Din ce motiv formulează el acest avertisment? El continuă cu aceste cuvinte :

Romani 14:5-8

„Unul consideră o zi mai importantă decât alta, în timp ce altul consideră o zi la fel ca toate celelalte. Fiecare să fie pe deplin convins de ceea ce crede. Cel ce ține o zi, pentru Iehova o ține. La fel, cel ce mănâncă, pentru Iehova mănâncă, fiindcă îi aduce mulțumiri lui Dumnezeu; iar cel ce nu mănâncă, pentru Iehova nu mănâncă, și îi aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu. De fapt, niciunul dintre noi nu trăiește numai pentru sine și niciunul nu moare numai pentru sine. Căci, dacă trăim, pentru Iehova trăim și, dacă murim, pentru Iehova murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, suntem ai lui Iehova.”

Reiese clar că cel care « mănâncă » această carne și îi mulțumește lui Dumnezeu pentru hrana sa își demonstrează atașamentul față de Iehova. Dimpotrivă, cel care « nu mănâncă » se abține din motive de conștiință, din dorința de a-i plăcea lui Iehova. Astfel, indiferent de opțiunea aleasă, acești doi creștini manifestă aceeași voință sinceră de a-i sluji lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel își încheie raționamentul cu această întrebare pătrunzătoare :

Romani 14:10-12

„Dar tu de ce îl judeci pe fratele tău? Sau de ce îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu. Fiindcă este scris: „«Viu sunt eu», zice Iehova, «că orice genunchi se va pleca în fața mea și orice limbă va recunoaște în mod deschis că eu sunt Dumnezeu»”. Astfel, fiecare dintre noi îi va da socoteală despre sine lui Dumnezeu.”

O aplicare directă la deciziile medicale

Reiese prin urmare indiscutabil că nu ar trebui niciodată să-i îndemnăm pe alții să-și schimbe alegerile după ale noastre, nici să le dăm de înțeles că comit o greșală decidând diferit în chestiuni care țin pur și simplu de conștiința creștină. Principiile desprinse de apostolul Pavel se aplică cu o pertinentță absolută la alegerile personale privitoare la vaccinare și la tratamentele medicale.

Așa cum am analizat, frații și surorile care se abțin de la vaccinare o fac din motive de conștiință față de Dumnezeu, animați de teama sinceră de a comite un păcat. Dimpotrivă, cei care aleg să primească injecția sunt

convinși că își protejează viața și consideră că acționează într-un mod responsabil înaintea Creatorului. Această situație este deci în toate privințele analogă cu divergențele care agitau congregația din primul secol cu privire la consumul de carne jertfită idolilor.

Prin urmare, suntem aduși la această concluzie fundamentală, atât de crucială încât se cuvine să fie subliniată cu tărie :

A decide să nu te vaccinezi este echivalent din punct de vedere spiritual cu a decide să nu mănânci carne jertfită idolilor.

Pentru a înțelege pe deplin gândirea lui Dumnezeu cu privire la această chestiune, este suficient să facem o substituție terminologică în textul sfânt și să înlocuim dezbaterea despre carne cu cea despre vaccinare, deoarece fundamentul real al raționamentului lui Pavel se bazează pe respectarea conștiinței individuale.

Aplicând această cheie de lectură la capitolul 14 din scrisoarea către Romani, directivele divine devin de o claritate limpede :

- Iehova îl aprobă pe creștinul vaccinat ca și pe creștinul nevaccinat, atâta timp cât decizia lor este luată în mod liber și în conștiință înaintea lui.
- Iehova condamnă orice încercare de a ne impune opiniile sau alegerile personale fraților noștri de credință.
- Iehova respinge disprețul sau judecarea unui frate sau a unei surori care a optat pentru o poziție diferită de a noastră.
- Fiecare slujitor al lui Dumnezeu va răspunde individual înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu pentru deciziile medicale pe care le va fi luat.

Păstrarea păcii congregației

Din aceste principii rezultă că o alegere terapeutică, oricare ar fi ea, nu ar trebui în niciun caz să devină o sursă de diviziune sau de discordie în cadrul congregației creștine. Dacă apar tensiuni sau fracturi, este doar pentru că persoanele implicate se abat de la spiritul Sfințelor Scrieri și omit să aplice regula de aur de a « nu merge mai departe de ce este scris » (1 Corinteni 4:6).

Acest adevăr este de o mare simplitate. Cu toate acestea, trebuie să constatăm că importanța acestui principiu al libertății creștine a fost uneori greu de înțeles în timpul crizei COVID-19. Pentru a ancora

definitiv această logică și pentru a risipi orice ambiguitate, să examinăm alte exemple concrete.

Punctul de vedere oficial al organizației noastre (Până în aprilie 2021)

Pentru a înțelege bine continuitatea principiilor spirituale aplicabile sănătății, se cuvine să ne raportăm la directivele oficiale publicate de organizația noastră înainte de cotitura crizei sanitare. Expresia cea mai clară și cea mai completă a acestei poziții se găsește în *Turnul de veghe* din 15 septembrie 2015, paginile 8 la 12.

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2015682>

Acest articol de studiu, intitulat « Este conștiința ta un ghid sigur? », pune chiar temeliile libertății de alegere în materie de sănătate. Este remarcabil de observat că analiza se bazează tocmai pe mai multe versete din Romani capitolul 14.

De fapt, ilustrația principală de la începutul articolului este deosebit de revelatoare : ea înfățișează taraba unei măcelării din antichitate unde doi creștini par să fie în dezacord cu privire la oportunitatea de a cumpăra carne care a fost folosită la un cult idolatru. Această paralelă vizuală ne trimite direct la instrucțiunile pe care apostolul Pavel le-a consemnat, de asemenea, în prima sa scrisoare către Corinteni. Alegerea unei astfel de ilustrații demonstrează în mod incontestabil că organizația noastră asociază strâns gestionarea divergențelor de conștiință din primul secol — cum a fost cea a cărnii jertfite — cu modul în care creștinii de astăzi trebuie să abordeze deciziile lor medicale.

Începând cu paragraful 6, articolul aplică în mod explicit aceste principii biblice domeniului sănătății și alegerilor terapeutice personale. Mai multe declarații se dovedesc aici a fi de o importanță capitală. De exemplu, după ce amintește că unii frați consultă uneori alți membri ai congregației pentru a obține sfaturi medicale, paragraful 7 enunță această directivă clară :

„Nici filialele și nici bătrânii locali nu au autoritatea de a lua decizii cu privire la îngrijirea sănătății pentru un Martor, chiar dacă acesta întreabă ce ar trebui să facă (Gal. 6:5). Bineînțeles, bătrânii îi pot îndrepta atenția spre principiile divine care îl pot ajuta să ia o decizie.”

Această amintire oficială scoate în evidență un adevăr fundamental :

Nimeni nu este autorizat să se substituie conștiinței altuia pentru a impune alegeri terapeutice, această rezervă aplicându-se de plin drept inclusiv fraților investit cu responsabilități în congregație.

După ce dezvoltă mai multe amintiri practice esențiale cu privire la prudența ce trebuie observată în fața diferitelor oferte de îngrijire medicală, paragraful 9 adaugă această precizare indispensabilă :

„Un slujitor al lui Iehova rezonabil nu încearcă să le impună altora propriile păreri.”

Această nouă declarație scoate în evidență o altă linie directoare esențială :

Este contrar principiilor creștine să facem presiuni asupra fraților noștri pentru a-i câștiga de partea convingerilor noastre medicale personale.

După ce evocă cazul concret al unui cuplu care se străduia să-i convingă pe membrii congregației să adopte propriile lor alegeri terapeutice, paragraful adaugă acest avertisment :

„Ei i-au convins pe unii frați să folosească acele suplimente. Alții însă au ales să nu le folosească. În timp, rezultatele au fost sub așteptări, iar mulți frați și surori s-au supărat. Fratele și sora respectivă aveau dreptul să decidă pentru ei dacă vor lua acele suplimente sau vor urma acea dietă. Dar a fost oare o dovadă de rezonabilitate și de înțelepciune ca unitatea congregației să fie pusă în pericol din cauza unor chestiuni legate de îngrijirea sănătății? Pentru un timp, creștinii din Roma antică au avut păreri diferite cu privire la anumite mâncăruri și sărbători. Ce sfat le-a dat Pavel? În legătură cu al doilea aspect, el le-a spus: „Unul consideră o zi mai presus decât alta, altul consideră o zi la fel ca toate celelalte. Fiecare să fie pe deplin convins în mintea lui”. Creștinii trebuiau să fie atenți să nu-i poticnească pe alții. (Citește Romani 14:5, 13, 15, 19, 20.)”

Din aceste elemente reiese că directivele consemnate în acest articol de studiu se armonizează în toate privințele cu principiile neschimbătoare din Romani capitolul 14 analizate anterior. În plus, paragraful admite în

mod explicit că nerespectarea acestor recomandări este de natură să introducă diviziuni și să zdruncine unitatea congregației.

Continuându-și raționamentul, paragraful 10 aduce această precizare majoră :

„Dacă nu înțelegem deciziile personale pe care un frate le ia pe baza propriei conștiințe, n-ar trebui să ne grăbim să-l judecăm sau să considerăm că trebuie să facem presiuni asupra lui ca să se răzgândească. Poate că el are încă o conștiință „slabă”, pe care trebuie s-o instruiască în continuare, sau poate că aceasta este prea sensibilă cu privire la anumite chestiuni (1 Cor. 8:11, 12). Sau poate că noi trebuie să ne examinăm conștiința și s-o instruiim mai bine pe baza principiilor divine. În ce privește îngrijirea sănătății, fiecare dintre noi trebuie să fie dispus să ia decizii personale și să-și asume responsabilitatea pentru acestea.”

Această din urmă considerație pune în lumină o cerință de maturitate spirituală :

Oricine întâmpină dificultăți în înțelegerea acestor adevăruri biblice trebuie să efectueze o reflecție mai profundă pentru a-și conforma gândirea la normele stabilite de Iehova.

Aș putea multiplica referințele la alte articole publicate pe site-ul nostru oficial, însă linia directoare rămâne neschimbată și nu lasă loc niciunei ambiguități.

Pentru a completa această analiză istorică, este deosebit de instructiv să examinăm comunicarea oficială adresată corpurilor de bătrâni în primăvara crizei sanitare. În scrisoarea S-147-F din aprilie 2021, la punctul 3, următoarea directivă a fost adusă la cunoștința fiecărei congregații locale :

„**3. Decizii personale în timpul pandemiei.** În unele regiuni ale lumii, guvernele au început să pună vaccinurile împotriva COVID-19 la dispoziția publicului. Vaccinarea este o decizie personală (Galateni 6:5). Prin urmare, iubirea creștină înseamnă a respecta decizia pe care o ia fiecare pe baza conștiinței sale instruite de Biblie și a nu forța pe nimeni să facă la fel ca noi.”

Această directivă a răsunat de la podiumul fiecărei Săli a Regatului din întreaga lume. Subscriu pe deplin la această instrucțiune, care reflectă fidel linia de conduită pe care m-am străduit mereu să o urmez în viața mea creștină.

Este deci stabilit că, până în aprilie 2021, instrucțiunile în vigoare în cadrul congregației interziceau în mod formal orice încercare de presiune sau de ingerință menită să orienteze alegerile terapeutice ale fraților noștri în materie de vaccinare. Această învățătură plină de înțelepciune se baza pe fundamentul de neclintit al Sfințelor Scrieri.

Pentru a înțelege mai bine importanța acestor principii și pentru a le măsura continuitatea, îmi propun acum să aprofundăm reflecția noastră analizând mai de aproape contextul istoric și doctrinal al scrisorilor apostolului Pavel către Corinteni și către Romani.

Argumentul din 1 Corinteni capitolul 8

Așa cum am stabilit anterior, refuzul vaccinării este echivalent din punct de vedere spiritual cu refuzul de a consuma carne jertfită idolilor. Dacă am putea întreba un creștin din primul secol cu privire la motivele abținerii sale, răspunsul său ar fi fără echivoc : « Îi aduc o închinare exclusivă lui Iehova ; nu aș putea onora alte divinități și nici nu aș putea participa la cultul lor. »

Pentru a-și susține poziția, acest frate nu ar ezita să facă referire la numeroasele pasaje din Sfintele Scrieri care condamnă ferm idolatria, făcând o aplicare personală strictă a acestora. Este exact aceeași demers pe care îl adoptă astăzi frații noștri care refuză injectia.

Toți creștinii care fac alegerea de a nu se vaccina leagă această decizie de principii biblice foarte precise. Ei acționează din motive de conștiință, ghidați de dorința de a-și păstra integritatea corpului — în conformitate cu îndemnul din 2 Corinteni 7:1 — sau de teama de a face vreun compromis cu ceea ce ei asimilează cu *pharmakeia* (Galateni 5:19-21).

Prin urmare, este deosebit de instructiv să examinăm detaliile pe care apostolul Pavel le adaugă în prima sa scrisoare către Corinteni, în capitolul 8. Pentru a desfășura această analiză cu toată claritatea necesară, voi adopta următoarea metodă : prezentarea textului biblic,

explicarea gândirii inițiale a apostolului Pavel în contextul său istoric și aplicarea directă a acestor principii la chestiunea vaccinării.

Această abordare meodică ne va permite să desprindem cu precizie gândirea divină cu privire la această problematică contemporană.

1 Corinteni 8:1-3

„În privința alimentelor oferite idolilor, e adevărat că toți avem cunoștință. Dar cunoștința îngâmfă, pe când iubirea zidește. Dacă cineva crede că are cunoștință despre un lucru, nu-l cunoaște încă așa cum ar trebui să-l cunoască. Dar, dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu, acela este cunoscut de El.”

Apostolul Pavel își începe argumentația adresându-se grupului care forma pe atunci majoritatea în cadrul congregației din Corint : creștinii care nu vedeau niciun impediment în a consuma carne jertfită idolilor. Pavel se include pe sine în logica lor și recunoaște că ei dețin o « cunoștință » corectă a situației — și anume că un idol nu este nimic și că carnea rămâne pur și simplu hrană. Cu toate acestea, el îi avertizează imediat cu privire la un pericol spiritual : o astfel de cunoștință, dacă este lipsită de empatie, poate « să umfle de mândrie ». El le amintește acestor frați că cunoștința umană rămâne întotdeauna limitată, chiar și atunci când cineva este convins că deține adevărul absolut cu privire la un subiect, și insistă asupra faptului că « iubirea zidește » și întrece de departe simpla cunoaștere.

Aplicare modernă la chestiunea vaccinării

Dacă apostolul Pavel s-ar adresa congregațiilor din zilele noastre, el ar folosi un limbaj identic față de grupul majoritar al fraților și surorilor care au ales să se vaccineze fără să vadă în aceasta vreun impediment spiritual.

El le-ar acorda bucuros faptul că decizia lor se bazează pe o anumită cunoștință medicală sau științifică pe care o consideră exactă. Cu toate acestea, el le-ar aminti cu tărie că cel mai important lucru în această criză nu este să știm cine are dreptate pe plan științific sau sanitar, ci să dăm dovadă de iubire creștină. Căci dacă această « cunoștință » generează dispreț sau un sentiment de superioritate față de cei care au făcut o alegere diferită, ea devine o sursă de păcat. Iubirea pentru frații

noștri trebuie să prevaleze neapărat asupra certitudinilor noastre personale.

1 Corinteni 8:4-6

„În ce privește consumarea alimentelor oferite idolilor, știm că un idol nu este absolut nimic și că nu există decât un singur Dumnezeu. Căci, chiar dacă ar exista așa-zii dumnezei, fie în cer, fie pe pământ, așa cum și există mulți „dumnezei” și mulți „domni”, pentru noi există un singur Dumnezeu, Tatăl, de la care sunt toate lucrurile, și noi existăm pentru el; și există un singur Domn, Isus Cristos, prin care sunt toate lucrurile, și noi existăm prin el.”

La acest stadiu al argumentației sale, apostolul Pavel urmărește să stabilească o bază comună solidă cu creștinii care consumă carne jertfită. Este un demers pedagogic plin de tact : înainte de a le corecta lipsa de considerație față de cei mai slabi, el începe prin a valida adevărurile asupra cărora sunt de acord. Pavel afirmă astfel că « un idol nu este nimic în lume » și că nu există decât « un singur Dumnezeu, Tatăl ». Formulând lucrurile astfel, el arată clar că împărtășește respingerea lor totală față de cultul păgân și că consideră, la fel ca ei, că idolii sunt doar niște invenții umane deșarte.

Aplicare modernă la chestiunea vaccinării

Transpus la situația sanitară actuală, demersul lui Pavel față de frații și surorile vaccinați s-ar traduce prin aceeași căutare de consens și empatie.

Apostolul le-ar transmite că înțelege perfect fundamentele alegerii lor personale. El le-ar acorda bucurios faptul că au dreptul de a nu fi convinși de argumentele de ordin profetic, spiritual sau legate de *pharmakeia* pe care alți creștini le invocă pentru a refuza injecția. Pavel ar valida faptul că, în mintea lor, a primi un vaccin nu este în niciun caz un act de infidelitate față de Iehova și că fiecare este pe deplin liber să tragă propriile concluzii în fața datelor de care dispune.

1 Corinteni 8:7,8

„Însă nu toți au această cunoștință. Unii, pentru că înainte s-au închinat la idoli, mănâncă un aliment ca pe un lucru care a fost jertfit unui idol, iar conștiința lor, fiind slabă, este tulburată. Dar nu mâncarea ne va apropia de Dumnezeu. Dacă nu mâncăm, nu pierdem nimic, iar dacă mâncăm, nu

câștigăm nimic.”

Acesta este momentul în care apostolul Pavel introduce o clarificare indispensabilă. El îi confruntă pe creștinii care se credeau tari cu o realitate pe care o omiteau din vedere : nu toți membrii congregației dețin aceeași detașare. Pavel explică faptul că unii frați, încă marcați de obiceiurile lor din trecut, au o conștiință « slabă », adică mai sensibilă, mai scrupuloasă și mai ușor de rănit în fața cărnii jertfite. Dacă acești creștini cu o conștiință fragilă s-ar lăsa influențați până în punctul de a consuma această hrană, ei ar acționa împotriva propriilor convingeri profunde și și-ar viola conștiința. Pentru a liniști dezbaterile, Pavel amintește un principiu fundamental : hrana în sine nu ne apropie de Dumnezeu ; nu pierdem nimic dacă nu mâncăm și nu câștigăm nimic dacă mâncăm.

Aplicare modernă la chestiunea vaccinării

Transpus în epoca noastră, raționamentul apostolului Pavel s-ar adresa direct grupului de creștini vaccinați pentru a le trezi empatia frățască.

Pavel le-ar face remarcat că mulți frați și surori au o conștiință extrem de sensibilă care le interzice să accepte acest produs medical. El ar sublinia cu tărie că, dacă acești frați s-ar vaccina sub presiunea socială sau a colectivului, ei ar acționa sfidându-și propriile convingeri intime, ceea ce le-ar leza grav spiritualitatea. În cele din urmă, Pavel le-ar aminti tuturor celor din congregație că, în ultimă analiză, faptul de a fi primit sau nu o injecție nu este absolut deloc ceea ce ne definește valoarea sau poziția spirituală înaintea lui Iehova.

1 Corinteni 8:9, 10

„Fiți însă atenți ca dreptul vostru de a alege să nu ajungă într-un fel sau altul o piatră de poticnire pentru cei slabi. Fiindcă, dacă cineva care este slab te vede pe tine, care ai cunoștință, luând masa într-un templu de idoli, nu-l va îndemna conștiința să mănânce alimente oferite idolilor?”

Aici, Pavel le amintește celor care mănâncă carne jertfită idolilor că au dreptul cel mai strict să facă acest lucru, dar îi îndeamnă la prudență pentru a nu deveni o piatră de poticnire pentru alții. Această amintire face ecou în mod direct la cuvintele lui Cristos, pe care apostolul le avea în mod evident în minte.

Luca 17:1, 2

„Atunci el le-a spus discipolilor săi: „Este imposibil să nu vină motive de poticnire. Dar vai de cel prin care vin! Ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie aruncat în mare decât să-l poticnească pe unul dintre acești micuți.”

Apostolul Pavel îi amintește cu gravitate grupului de creștini care consumă carne jertfită că este extrem de periculos din punct de vedere spiritual să-i facă pe alții să se poticnească.

Pentru a-și ilustra ideea, Pavel prezintă o situație concretă : un creștin de frunte, plin de cunoștință, este văzut mâncând carne chiar în templul unui idol, sub ochii unui frate cu o conștiință fragilă. Apostolul subliniază aici că, din cauza poziției sau a siguranței lor, alegerile acestor frați pot exercita o presiune morală dăunătoare asupra celor care ezită. Este exact ceea ce se întâmplă atunci când cineva își afișează deciziile sau acționează ostentativ în fața altora, știind totodată că acest lucru îi afectează. Acest exhibiționism spiritual este simbolizat aici prin faptul de a sta la masă în mod public într-un templu păgân.

Aplicare modernă la cheștiunea vaccinării

Dacă apostolul Pavel s-ar adresa congregațiilor de astăzi, ar folosi exact același limbaj față de creștinii vaccinați. Deși nimeni nu le contestă dreptul cel mai strict de a primi acest tratament medical, Pavel i-ar îndemna să aibă grijă ca libertatea lor să nu devină o cauză de poticnire pentru frații lor.

El le-ar explica faptul că a se lăuda că sunt vaccinați, a face publice decizii strict personale sau a afișa o atitudine moralizatoare poate destabiliza credința altora. Acest pericol este cu atât mai real cu cât aceste comportamente provin de la frați care au responsabilități sau se bucură de o anumită influență în congregație. Văzând aceste exemple, unii creștini convinși că este rău din punct de vedere spiritual să se vaccineze s-ar putea simți constrânși să cedeze sub greutatea autorității, încalcându-și astfel propria conștiință.

Reiese deci ca fiind incontestabil faptul că atitudinea creștinilor vaccinați îi poate face să se poticnească pe frații și surorile lor, în special dacă se exercită presiuni pentru a le impune inocularea celor care se abțin din motive de conștiință.

1 Corinteni 8:11-13

„Astfel, prin cunoștința ta este dăruit cel slab, fratele tău pentru care a murit Cristos. Dacă păcătuiești astfel împotriva fraților voștri și le răniți conștiința slabă, păcătuiești împotriva lui Cristos. Prin urmare, dacă ceea ce mănânc îl face pe fratele meu să se poticnească, nu voi mai mânca niciodată carne, ca să nu-l fac pe fratele meu să se poticnească.”

Apostolul Pavel își încheie raționamentul opunând un avertisment de o extremă gravitate celor care persistă să consume carne jertfită sfidând scrupulele altora : el le transmite că, acționând astfel, își « rănesc » frații. Mai grav încă, Pavel afirmă că, lovind o conștiință fragilă, ei « păcătuiesc împotriva fraților lor și împotriva lui Cristos », deoarece încalcă în mod deliberat legea regală a iubirii. Concluzia sa este fără apel : dacă trebuie să renunțe definitiv la consumul de carne pentru a se abține de la a-și face fratele să se poticnească, el se va hotărî să facă acest lucru fără nicio ezitare.

Aplicare modernă la chestiunea vaccinării

Transpusă în epoca noastră, această concluzie le amintește creștinilor vaccinați că, dacă îl determină pe un frate reticent să accepte injecția împotriva voinței sale, îi lezează grav spiritualitatea. Exercițiul de presiuni morale pentru a-l face să cedeze pe un frate nevaccinat constituie, potrivit logicii lui Pavel, un păcat direct împotriva aceluia frate și împotriva lui Cristos, deoarece acest lucru împinge un membru al congregației să-și renege convingerile intime. Apostolul ar trage concluzia că, dacă o alegere terapeutică personală este o sursă de poticnire sau de diviziune, cea mai elementară prudență creștină cere să nu ne lăudăm cu ea, să nu o facem publică și să veghem la respectarea fiecăruia.

Sinteză : Idei-cheie din 1 Corinteni 8 aplicate la vaccinare

Versete (1 Cor. 8)	Principiu din primul secol (Carnea)	Aplicare modernă (Vaccinarea)
-------------------------------	--	--

v. 1-3	Cunoștința umflă de mândrie, dar iubirea zidește.	Certitudinile științifice sau medicale contează mai puțin decât păstrarea iubirii frățești.
v. 4-6	Idolul nu este nimic ; creștinul este liber în fața lui.	Fiecare este liber să accepte sau nu argumentele de ordin profetic sau spiritual legate de acest tratament.
v. 7-8	Hrana nu ne apropie de Dumnezeu ; drepturile fiecăruia sunt egale.	A fi vaccinat sau a nu fi vaccinat este o alegere strict personală care nu ne definește în niciun fel valoarea spirituală înaintea lui Iehova.
v. 9-10	Exhibiționismul spiritual (a mânca într-un templu) le împinge pe conștiințele slabe să-și încalce convingerile.	Afișarea statutului vaccinal, laudarea cu acesta sau folosirea autorității/ influenței în congregație exercită o presiune necuvenită asupra celor nevaccinați.

v. 11-12	A-l face pe un frate să cedeze sfidându-și conștiința înseamnă a-l ruina și a păcătui împotriva lui Cristos.	A-l forța sau a-l determina pe un frate nevaccinat să cedeze i-ar răni conștiința și ar constitui un păcat împotriva lui Cristos.
v. 13	Renunțarea la propriile drepturi din iubire pentru a nu-i face pe alții să se poticneasă.	Manifestarea unei discreții absolute și abținerea de la orice insistență pentru a păstra pacea și unitatea congregației.

Argumentul din 1 Corinteni capitolul 10

Să continuăm examinarea Sfințelor Scrieri analizând capitolul 10 din prima scrisoare către Corinteni, folosind aceeași metodă aplicată capitolului 8.

În primele unsprezece versete, apostolul Pavel prezintă un tablou istoric al greșelilor care i-au condus pe mulți israeliți la moarte în pustiu, deși aveau inițial aprobarea divină. El amintește modul în care idolatria, imoralitatea sexuală și lipsa de credință au cauzat pierzarea lor. După ce subliniază că aceste relatări din trecut au fost consemnate pentru a ne sluji drept avertisment în timpul nostru, apostolul enunță acest adevăr esențial :

1 Corinteni 10:11-13

„Aceste lucruri s-au întâmplat cu ei pentru a servi ca exemple și au fost scrise ca avertizare pentru noi, peste care a sosit sfârșitul sistemelor. Prin urmare, cine crede că stă în picioare să aibă grijă să nu cadă. Nu v-ați confruntat cu nicio ispită care să nu fie comună oamenilor. Dumnezeu

Însă este fidel și nu va lăsa să fiți ispitiți peste ceea ce puteți îndura, ci, când va veni ispita, el va pregăti și calea de ieșire, ca s-o puteți suporta.”

După ce a trecut în revistă aceste avertismente tragice din istoria Israelului, apostolul Pavel le amintește creștinilor din Corint — în special celor care se credeau tari și invulnerabili din punct de vedere spiritual — că relatările biblice au o valoare instructivă fundamentală. El le adresează acest avertisment solemn: „Cine crede că stă în picioare să aibă grijă să nu cadă”. Încrederea exagerată pe care o manifestau prin frecventarea mediilor legate de închinarea păgână îi expunea la o prăbușire spirituală. Cu toate acestea, Pavel nu îi lasă fără speranță: el îi asigură că, la fiecare încercare sau tentație, Iehova este fidel și va pregăti întotdeauna calea de ieșire, astfel încât să o poată îndura.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpusă în contextul crizei sanitare, această îndemnare li se adresează direct fraților vaccinați. Apostolul le-ar aminti că exemplele din Istoria sfântă sunt acolo pentru a ne ghida alegerile din prezent.

Pavel i-ar îndemna să nu dea dovadă de o încredere exagerată în ei înșiși și nici să nu își imagineze că sunt la adăpost de orice eșec spiritual sub pretextul că se conformează unei opinii majoritare sau oficiale. Analizând greșelile din trecut, ei ar înțelege că un creștin poate „cădea” din momentul în care începe să își bazeze siguranța pe instituții umane, pe certitudini științifice sau ajunge să disprețuiască conștiința fraților săi.

1 Corinteni 10:14-21

„De aceea, iubiții mei frați, fugiți de idolatrie! Vă vorbesc ca unor oameni cu discernământ; judecați voi singuri ce spun. Paharul binecuvântării pe care îl binecuvântăm nu înseamnă oare părtășie la sângele lui Cristos? Pâinea pe care o frângem nu înseamnă oare părtășie la corpul lui Cristos? Întrucât există o singură pâine, noi, deși mulți, suntem un singur corp, căci toți ne împărtășim din această singură pâine. Uitați-vă la Israelul carnal: Nu sunt cei ce mănâncă jertfele în părtășie cu altarul? Ce vreau să spun? Că ceea ce se jertfește unui idol este ceva sau că un idol este ceva? Nu, ci spun că ceea ce jertfesc națiunile jertfesc demonilor, nu lui Dumnezeu. Iar eu nu vreau să fiți în părtășie cu demonii. Nu puteți să beți și paharul lui Iehova, și paharul demonilor; nu

puteți să luați parte și la „masa lui Iehova”, și la masa demonilor.”

Bazându-se pe greșelile tragice ale Israelului, apostolul Pavel le dă o poruncă fermă fraților săi din Corint: „Fugiți de idolatrie!” Pentru a-și susține ideea, el face o paralelă între comuniunea spirituală de la Cina Domnului, sistemul de jertfe din Israelul antic și ospetele păgâne. Deși Pavel reafirmă cu hotărâre că un idol sau carnea oferită acestuia nu reprezintă nimic în sine, el introduce o nuanță esențială: participând cu bună știință la mese ritualice în incinta unui templu păgân, acei creștini se alăturau, fără să-și dea seama în mod necesar, la „masa demonilor”. Apostolul stabilește astfel o diferență clară între a cumpăra din piața publică carne provenită din jertfe pentru propria hrană și a se așeza în mod ostentativ în mijlocul unei ceremonii idolatre. Prin această demonstrație, Pavel îi îndeamnă pe corinteni la o introspecție profundă.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpus în vremurile noastre, acest avertisment al apostolului Pavel îmbracă forma unui apel la o maximă vigilență spirituală adresat creștinilor vaccinați, îndemnându-i să se păzească de orice formă de idolatrie modernă.

Pavel le-ar recunoaște faptul că vaccinul, ca procedură medicală, nu are nicio valoare religioasă intrinsecă. Cu toate acestea, el i-ar stimula să analizeze dacă nu cumva, din lipsă de discernământ, riscă să facă compromisuri cu privire la principiile divine sau să se asocieze indirect cu practici contrare Sfințelor Scrieri (făcând ecou la argumentele de natură etică ridicate de cei nevaccinați). În marea sa înțelepciune, apostolul nu ar impune o regulă rigidă sau o interdicție absolută, așa cum nu a făcut-o nici în privința cărnii. Obiectivul său ar fi să le trezească conștiința, deoarece miza este de o importanță crucială: este vorba despre relația lor personală cu Iehova.

Având în vedere că nu toate produsele medicale sunt identice în ce privește compoziția sau modul de fabricare, îi revine fiecărui creștin responsabilitatea de a se informa și de a reflecta cu atenție înainte de a face o alegere. Această chestiune nu ar trebui tratată cu ușurință. Amintirea judecății divine care i-a lovit pe israeliți din cauza eșecului lor spiritual trebuie să-i determine pe cei care iau în considerare vaccinarea să-și cântărească deciziile cu cea mai mare seriozitate.

1 Corinteni 10:23, 24

„Toate lucrurile sunt permise, dar nu toate sunt de folos.
Toate lucrurile sunt permise, dar nu toate zidesc. Fiecare să caute nu folosul său, ci al altuia.”

Apostolul Pavel le acordă din nou creștinilor din Corint permisiunea de a consuma carne, dar îi îndeamnă să evalueze cu seriozitate consecințele acțiunilor lor. El stabilește acest principiu fundamental: doar pentru că un lucru este permis, nu înseamnă că este util din punct de vedere spiritual sau că zidește. Prin urmare, libertatea creștină nu trebuie trăită într-un mod egoist; în orice împrejurare, fiecare trebuie să caute „nu folosul său, ci pe al altuia”.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpusă la subiectul vaccinării, această îndrumare li se adresează direct fraților vaccinați. Pavel le-ar recunoaște dreptul deplin de a apela la acest tratament medical.

Cu toate acestea, el le-ar aminti că simpla deținere a unui drept nu garantează că exercitarea lui este cea mai bună soluție spirituală pentru congregație. Factorul decisiv pe care fiecare creștin trebuie să-l cântărească cu seriozitate nu este doar propriul confort sau propria siguranță sanitară, ci impactul direct pe care alegerile și atitudinea sa îl au asupra conștiinței și credinței fraților săi de credință.

1 Corinteni 10:25-30

„Mâncați orice se vinde la măcelărie, fără să puneți întrebări din cauza conștiinței voastre, căci „ale lui Iehova sunt pământul și tot ce este pe el”. Dacă un necredincios vă invită la masă și vreți să vă duceți, mâncați orice vi se pune înainte, fără să puneți întrebări din cauza conștiinței voastre. Dar, dacă cineva vă zice: „Acesta este un lucru oferit ca jertfă”, să nu mâncați, din cauza celui care v-a spus aceasta și din cauza conștiinței. Nu mă refer la conștiința voastră, ci a celui alt. Căci de ce să fie judecată libertatea mea de conștiința altuia? Dacă eu îmi iau partea cu mulțumiri, de ce să fiu vorbit de rău din cauza unui lucru pentru care aduc mulțumiri?”

Apostolul Pavel aplică acum aceste principii la o situație din viața de zi cu zi: cumpărarea hranei din piața publică. El explică faptul că un creștin poate consuma fără ezitare carnea vândută acolo, fără a fi nevoie să

pună întrebări din motive de conștiință. Totuși, situația se schimbă radical dacă o a treia persoană intervine și precizează explicit: „Aceasta este carne jertfită idolilor”. În acest caz specific, Pavel stipulează că creștinul trebuie să se abțină de la a o mânca. Apostolul își clarifică imediat gândirea: această abținere nu este dictată de conștiința celui care mănâncă, ci de respectul pentru conștiința celui alt, pentru a nu-l jigni sau pentru a nu-l face să se împiedice.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpus la problema vaccinării, acest principiu de deferență creștină li se adresează direct fraților și surorilor vaccinați. Pavel le-ar recunoaște libertatea de a alege tratamentul medical pe care îl consideră potrivit pentru ei înșiși.

Cu toate acestea, dacă unii frați de credință își exprimă reținerile lor spirituale profunde — evidențiind legăturile pe care unele dintre aceste produse le-ar putea avea, prin compoziția sau originea lor, cu practici contrare Sfințelor Scrieri sau condamnabile din punct de vedere etic —, creștinii vaccinați au datoria de a acționa cu iubire. Aceasta înseamnă că ei trebuie să se abțină de la a-și etala situația, de la a-și apăra cu încăpățănare punctul de vedere sau de la a se lăuda cu statutul lor de vaccinare în fața fraților care consideră acest demers drept o încălcare a conștiinței lor. Păstrarea păcii spirituale a aproapelui nostru trebuie să aibă întotdeauna întâietate față de afirmarea libertăților noastre individuale.

1 Corinteni 10:31-33

„Prin urmare, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice altceva, faceți toate lucrurile spre gloria lui Dumnezeu! Aveți grijă să nu deveniți motive de poticnire pentru iudei, pentru greci sau pentru congregația lui Dumnezeu, așa cum și eu încerc să le fiu plăcut tuturor în toate, necăutând propriul folos, ci pe al multora, ca să fie salvați.”

Apostolul Pavel își încununează argumentația cu un principiu universal care trebuie să ghideze fiecare aspect al vieții creștine: „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice altceva, faceți toate lucrurile spre gloria lui Dumnezeu”. Indiferent că este vorba despre consumul de carne sau despre exercitarea oricărui alt drept personal, obiectivul suprem rămâne reflectarea sfințeniei divine. De aceea, Pavel insistă asupra responsabilității de a evita să devenim „cauze de poticnire” pentru alții.

Adevărata libertate creștină se măsoară prin dorința noastră de a pune foloasele spirituale ale fraților noștri mai presus de propriile dorințe.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpusă la dezbaterea sanitară, această regulă de aur le amintește creștinilor vaccinați că prioritatea lor absolută trebuie să fie gloria lui Iehova, și nu triumful opiniilor lor personale.

Pavel i-ar îndemna stăruitor să nu-i poticnească pe cei nevaccinați prin atitudinea sau prin cuvintele lor. În loc să se concentreze pe propriul folos, pe confortul sau pe sentimentul lor de siguranță, ei sunt invitați să acorde întotdeauna prioritate folosului spiritual, psihologic și afectiv al membrilor nevaccinați ai congregației, pentru a păstra unitatea acesteia.

Sinteză: Idei cheie din 1 Corinteni 10 aplicate la problema vaccinării

- **Vigilență față de încrederea exagerată:** Creștinii vaccinați trebuie să aibă grijă să nu devină prea încrezători în ei înșiși. O formă de idolatrie modernă — cum ar fi o încredere orbitoare în sistemele umane — se poate ascunde subtil în spatele unor alegeri pur personale. (1 Cor. 10:12-14)
- **Discernământ spiritual:** Este imperativ să ne asigurăm, printr-o examinare atentă a produselor și a originii lor, că alegerile noastre în privința sănătății nu ne determină, fără să știm, să luăm parte la „masa demonilor”. (1 Cor. 10:15-21)
- **Legitimitatea nu este singurul criteriu:** Persoanele vaccinate au dreptul deplin de a primi acest tratament, însă exercitarea unui drept nu înseamnă automat că aceasta este decizia cea mai folositoare pentru pacea congregației. (1 Cor. 10:23)
- **Altruism creștin:** Creștinii vaccinați au datoria teocratică de a căuta în mod activ folosul spiritual al fraților lor nevaccinați. (1 Cor. 10:24)
- **Discreție absolută:** Deși este pe deplin permis să te vaccinezi, ar fi total nepotrivit să te lauzi cu acest lucru sau să-ți afișezi statutul în fața fraților de credință care refuză vaccinarea din motive de conștiință. (1 Cor. 10:25-28)
- **Respect profund:** Cei vaccinați trebuie să trateze conștiința celor nevaccinați cu cea mai mare considerație, fără să o încalce sau să o disprețuiască vreodată. (1 Cor. 10:29, 30)

- **Zel pentru unitate:** Evitarea cu orice preț a devenerii unei cauze de poticnire pentru cei nevaccinați rămâne regula absolută pentru a-l onora pe Iehova. (1 Cor. 10:31, 32)
- **Teocrația mai presus de opinii:** Esențial este să ne conformăm strict normelor de iubire ale lui Dumnezeu, lăsând pe planul al doilea preferințele sau certitudinile noastre umane. (1 Cor. 10:33)

Argumentul din Romani capitolul 14

Deși anumite aspecte generale ale acestui capitol au fost deja abordate cu titlu introductiv, este oportun acum să realizăm o analiză detaliată a capitolului 14 din Romani, urmând aceeași metodă riguroasă care a fost aplicată capitolelor 8 și 10 din prima scrisoare către Corinteni.

Constatăm, într-adevăr, că apostolul Pavel tratează din nou o problemă identică: cea a consumului de alimente asociate unor practici rituale sau percepute ca fiind necurate de unii creștini. Această dezbateră din primul secol cu privire la puritatea alimentară prezintă o analogie izbitoare cu discuțiile moderne în jurul problemei vaccinării, deoarece, în ambele cazuri, libertățile individuale, convingerile intime și motivele de conștiință sunt cele care se confruntă în cadrul congregației.

Romani 14:1-4

„Primiți-l cu căldură pe cel slab în credință, fără să-i judecați opiniile. Unul crede că poate să mănânce orice, dar cel slab în credință mănâncă doar legume. Cel ce mănâncă să nu-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă, iar cel ce nu mănâncă să nu-l judece pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit cu căldură. Cine ești tu să-l judeci pe servitorul altuia? Dacă el stă în picioare sau cade, aceasta îl privește pe stăpânul său. Dar va sta în picioare, fiindcă Iehova îl poate face să stea în picioare.”

Apostolul Pavel își introduce argumentația stabilind o regulă de aur pentru viața congregației: „Primiți-l bine pe omul care are slăbiciuni în credință”. El interzice din capul locului primirea unui astfel de frate pentru „a judeca opiniile contrare” sau pentru a lua decizii în locul lui. În fața dezacordului dintre cei care cred că le este permis să mănânce orice și cei care se abțin din scrupulex spiritual, Pavel cere un respect reciproc strict: cel ce mănâncă „să nu-l privească cu dispreț” pe cel ce nu

mănâncă, iar cel ce nu mănâncă „să nu-l judece” pe cel ce mănâncă. Apostolul amintește cu hotărâre că fiecare creștin este slujitorul lui Dumnezeu, nu al fraților săi, și că îi aparține doar lui Iehova să facă în așa fel încât slujitorul său „să stea în picioare”.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpusă la situația sanitară, această îndrumare a apostolului Pavel pune bazele unei conviețuiri frățești pașnice, lipsită de orice spirit de superioritate.

Dacă Pavel s-ar adresa congregațiilor de astăzi, le-ar aminti ferm creștinilor vaccinați să nu-și disprețuiască frații nevaccinați, evitând să-i considere ignoranți sau imprudenți. În mod similar, i-ar îndemna cu aceeași forță pe creștinii nevaccinați să nu-i judece și să nu-i condamne pe cei vaccinați, ferindu-se să le pună la îndoială spiritualitatea sau încrederea în Iehova. Apostolul ar insista asupra faptului că vaccinarea este o decizie strict personală. Prin urmare, nimeni nu are dreptul de a face presiuni asupra altora, de a-și impune opinia sau de a se erija în judecător al deciziilor intime ale fraților săi de credință.

Romani 14:5-12

„Unul consideră o zi mai importantă decât alta, în timp ce altul consideră o zi la fel ca toate celelalte. Fiecare să fie pe deplin convins de ceea ce crede. Cel ce ține o zi, pentru Iehova o ține. La fel, cel ce mănâncă, pentru Iehova mănâncă, fiindcă îi aduce mulțumiri lui Dumnezeu; iar cel ce nu mănâncă, pentru Iehova nu mănâncă, și îi aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu. De fapt, niciunul dintre noi nu trăiește numai pentru sine și niciunul nu moare numai pentru sine. Căci, dacă trăim, pentru Iehova trăim și, dacă murim, pentru Iehova murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, suntem ai lui Iehova. Fiindcă de aceea a murit Cristos și a revenit la viață, ca să fie Domn și peste cei morți, și peste cei vii. Dar tu de ce îl judeci pe fratele tău? Sau de ce îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu. Fiindcă este scris: „Viu sunt eu”, zice Iehova, «că orice genunchi se va pleca în fața mea și orice limbă va recunoaște în mod deschis că eu sunt Dumnezeu». Astfel, fiecare dintre noi îi va da socoteală despre sine lui Dumnezeu.”

Pentru a-și aprofunda raționamentul, apostolul Pavel aduce în scenă doi creștini cu convingeri opuse, dar animați de aceeași dorință de a-l onora pe Dumnezeu. Fie că unul alege să mănânce de toate, fie că celălalt se abține, apostolul subliniază că și unul, și celălalt acționează „pentru Iehova” și îi aduc mulțumiri. Întrucât Cristos a murit și a revenit la viață pentru a fi „Domn și peste cei morți, și peste cei vii”, fiecare credincios se află sub autoritatea sa exclusivă. Pornind de la această constatare, Pavel demonstrează absurditatea absolută de a te erija în cenzor al fraților tăi: „Dar tu de ce-l judeci pe fratele tău? Sau tu de ce-l privești cu dispreț pe fratele tău?”. Apostolul îi amintește fiecăruia realitatea scaunului de judecată al lui Dumnezeu, înaintea căruia „fiecare dintre noi îi va da socoteală despre sine lui Dumnezeu”.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpusă la domeniul vaccinării, această lecție amintește cu hotărâre că motivațiile profunde ale fraților, indiferent de alegerea lor, izvorăsc din aceeași dorință de a-i fi pe plac lui Dumnezeu.

Dacă Pavel ar fi printre noi astăzi, ar remarca faptul că un creștin care alege să se vaccineze o face adesea cu convingerea de a ocroti viața, un dar sfânt de la Dumnezeu, în timp ce un creștin care refuză o face cu certitudinea de a păstra integritatea conștiinței sale și a corpului său înaintea Creatorului său. Ambele grupuri acționează din convingere intimă, ghidate de atașamentul lor față de principiile divine. Prin urmare, este complet nepotrivit ca frații să se disprețuiască sau să se judece unii pe alții cu privire la o decizie medicală. Întrucât suntem cu toții frați și îi aparținem cu toții lui Cristos, trebuie să ne amintim că nimeni nu este răspunzător pentru alegerile fratelui său și că fiecare va trebui să dea socoteală personal înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

Romani 14:13-18

„De aceea, să nu ne mai judecăm unii pe alții; mai degrabă, fiți hotărâți să nu puneți o piatră de poticnire sau un obstacol înaintea unui frate. Știu și sunt convins în Domnul Isus că nimic nu este necurat în sine. Numai dacă cineva consideră că ceva este necurat, pentru el este necurat. Căci, dacă fratele tău este tulburat din cauza unei mâncări, tu nu mai umbli potrivit iubirii. Nu-l dăruia prin mâncarea ta pe cel pentru care a murit Cristos. Prin urmare, aveți grijă ca binele pe care îl faceți să nu fie vorbit de rău. Căci Regatul lui

Dumnezeu nu înseamnă mâncare și băutură, ci înseamnă dreptate, pace și bucurie cu spirit sfânt. Fiindcă cel ce slujește astfel ca sclav pentru Cristos îi este plăcut lui Dumnezeu și este aprobat de oameni.”

Apostolul Pavel îi îndeamnă pe creștinii din Roma să înceteze definitiv să se mai judece unii pe alții, luând în schimb o hotărâre fermă: „Fiți hotărâți mai degrabă să nu puneți în calea unui frate o piatră de poticnire sau un obstacol”. reluând ideea principală din scrisoarea sa către Corinteni, Pavel abordează percepția subiectivă a purității. Deși este convins personal în Domnul Isus că nimic nu este necurat în sine, el stabilește un principiu absolut: „Dacă un om consideră că un lucru este necurat, pentru el este necurat”. A-l determina pe un frate să acționeze împotriva convingerilor sale profunde echivalează cu a-l distruge din punct de vedere spiritual. Pavel avertizează solemn că lipsa de considerație a celor ce se cred tari expune congregația la discreditare: „Nu lăsați deci să se vorbească de rău despre binele pe care îl faceți”. În cele din urmă, el amintește adevărata natură a creștismului: „Căci Regatul lui Dumnezeu nu înseamnă mâncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie prin spiritul sfânt”.

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpus la dezbateră privind vaccinarea, acest avertisment al apostolului Pavel li se adresează direct creștinilor vaccinați, invitându-i la o maximă reținere pentru a nu pune obstacole spirituale în calea celor nevaccinați.

Pavel le-ar aminti că, dacă un creștin nevaccinat percepe acest tratament medical ca fiind compromis din punct de vedere etic sau spiritual, această convingere trebuie respectată cu strictețe: pentru acel frate, vaccinarea ar fi o încălcare a integrității sale morale. Apostolul le-ar arăta fraților vaccinați că riscă să „distrugă” spiritualitatea unui frate de credință dacă exercită asupra lui o presiune psihologică sau socială pentru a-l determina să cedeze.

A acționa astfel și a insista pentru a-ți impune opiniile medicale nu ar face decât să atragă critici legitime și să păteze reputația congregației. Apostolul ar insista asupra faptului că Regatul lui Dumnezeu nu are nicio legătură cu luările de poziție privind tratamentele terapeutice. A forța mâna cuiva contravine dreptății creștine, distruge pacea congregației și se opune în mod clar acțiunii spiritului sfânt al lui Dumnezeu.

Romani 14:19-23

„Așadar, să urmărim lucrurile care duc la pace și lucrurile care duc la zidire reciprocă. Nu mai dărmăți lucrarea lui Dumnezeu pentru o mâncare! Este adevărat că toate lucrurile sunt curate, dar este greșit ca un om să mănânce dacă lucrul acesta cauzează poticnire. Este mai bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu faci niciun alt lucru în care se poticnește fratele tău. Ceea ce crezi păstrează pentru tine înaintea lui Dumnezeu. Fericit este omul care nu se condamnă singur pentru ceea ce decide să facă. Dar, dacă are îndoieli și totuși mănâncă, este deja condamnat, fiindcă nu o face din credință. Da, tot ce nu vine din credință este păcat.”

Apostolul Pavel își încheie expunerea trasând o linie de conduită clară pentru congregația din Roma: „Să urmărim deci lucrurile care duc la pace și lucrurile care slujesc la zidirea reciprocă”. El îi avertizează solemn pe toți cei care ar insista să-și impună alegerile alimentare personale, afirmând că o astfel de atitudine înseamnă „să dărmăm lucrarea lui Dumnezeu”, acționând împotriva scopului său de unitate. Pavel reafirmă că, dacă un aliment este perceput ca fiind dăunător din punct de vedere spiritual sau moral de către un frate, el devine într-adevăr așa pentru el, indiferent de ce cred alții. Prin urmare, iubirea cere să ne abținem de la orice acțiune care l-ar putea jigni pe altul. Concluzia sa este fără echivoc: dacă un creștin se îndoiește de legitimitatea unui act și îl comite sub presiunea celor din jur, „este deja condamnat [...] pentru că nu acționează din credință. În adevăr, tot ce nu vine din credință este păcat.”

Aplicare modernă la problema vaccinării

Transpusă la dezbateră contemporană privind vaccinarea, această concluzie a apostolului Pavel constituie un apel stringent la păstrarea păcii creștine și la respingerea dezbinărilor frățești.

Pavel le-ar aminti creștinilor vaccinați că, încercând să-i convingă, să-i influențeze sau să-i facă să cedeze pe cei nevaccinați, ar risca să „dărmăm” zidirea spirituală a congregației și să se opună scopului divin. Apostolul ar insista asupra faptului că, dacă un frate sau o soră consideră în conștiința sa că acest tratament medical este greșit, trebuie să se

abține de la el. A-l forța pe un astfel de frate să capituleze ar însemna să-l faci să păcătuiască împotriva propriei conștiințe. Indiferent de certitudinile sau beneficiile pe care cei vaccinați cred că le întrevăd în propria alegere, dacă îl împing pe un membru al congregației să-și încalce convingerile intime, ei poartă răspunderea grea de a-și fi dus fratele în păcat.

Sinteză: Idei cheie din Romani 14 aplicate la problema vaccinării

- **Suveranitatea alegerii personale:** Nimeni nu trebuie să se amestece în deciziile altora și nici să încerce să aleagă în locul lor în materie de vaccinare; respectul reciproc trebuie să prevaleze. (Rom. 14:1)
- **Respingerea disprețului și a judecății:** Creștinii vaccinați și cei nevaccinați au datoria de a se abține de la orice dispreț reciproc și de a elimina orice judecată sistematică. (Rom. 14:2-4)
- **Neamestec spiritual:** Din momentul în care un creștin își ia decizia în acord cu propria conștiință înaintea lui Iehova, este intolerabil să-i conteste cineva alegerea sau să încerce să-i zdruncine convingerea din condescendență. (Rom. 14:5-11)
- **Introspecție individuală:** Fiecare slujitor al lui Dumnezeu trebuie să se concentreze asupra propriei parcurs spiritual și asupra propriilor responsabilități, în loc să analizeze deciziile medicale ale fraților săi. (Rom. 14:12)
- **Vigilență față de poticnire:** Creștinii vaccinați trebuie să aibă grijă cu strictețe să nu pună obstacole sau pietre de poticnire în calea celor nevaccinați. (Rom. 14:13, 21)
- **Sacralitatea conștiinței:** Dacă un frate este convins că un vaccin este dăunător pentru spiritualitatea sa, această alegere devine o obligație pentru el; dacă cedează unei presiuni exterioare, el comite un păcat renegându-și convingerile. (Rom. 14:14, 20, 21, 23)
- **Lipsă de iubire și ruină spirituală:** A insista pe lângă un nevaccinat pentru ca acesta să se conformeze majorității trădează o lipsă de iubire frățească și poate cauza ruina sa spirituală. (Rom. 14:15)

- **Păstrarea reputației congregației:** A dori să-ți impui convingerile sanitare și a forța adeziunea altora este un demers reprobabil care expune congregația la discreditare. (Rom. 14:16)
- **Alinierea la spiritul lui Dumnezeu:** Insistența și constrângerea se opun în mod direct valorilor fundamentale ale Regatului lui Dumnezeu, și anume dreptatea, pacea și bucuria prin spiritul sfânt. (Rom. 14:17, 18)

Concluzie generală cu privire la aplicarea universală a principiilor

Deși cadrul din Romani 14 prezintă reproșurile adresate de apostolul Pavel grupului celor care mâncau carne (grupul majoritar care se considera „tare”, analog creștinilor vaccinați), concluzia acestei analize biblice are o aplicabilitate universală.

Principiile teocratice înscrise în acest capitol angajează răspunderea tuturor fraților și surorilor, fără excepție. Indiferent de poziția terapeutică adoptată, iubirea și respectul reciproc rămân poruncile supreme. A manifesta această iubire în cadrul poporului lui Iehova cere să excludem în mod absolut orice formă de hărțuire, de presiune psihologică, de reproș sau de denigrare cu privire la alegerile medicale personale ale fraților noștri de credință.

VACCINAREA ȘI AUTORITĂȚILE UMANE

Examinarea atentă a publicațiilor organizației, combinată cu analiza exegetică din 1 Corinteni 8, 10 și Romani 14, duce la o concluzie teocratică incontestabilă: un creștin care, fiind intim convins că un tratament medical este greșit, ar ceda la constrângere pentru a primi injecția, ar comite un păcat împotriva lui Iehova, încălcându-și în mod deliberat conștiința. Păstrarea integrității spirituale cere, prin urmare, să nu capitulăm niciodată în fața presiunilor.

De aici se ridică o întrebare crucială: care trebuie să fie poziția noastră dacă o autoritate laică promulgă directive imperative sau exercită presiuni directe pentru a impune vaccinarea celor care o refuză?

Pentru orice Martor al lui Iehova, răspunsul biblic este de o claritate absolută. Noi aplicăm spontan axioma fundamentală enunțată de Isus Cristos:

„Dați-i deci Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!” — Matei 22:21.

Dacă guvernele umane („Cezarul”) au dreptul de a legifera cu privire la impozite sau la ordinea publică, ele nu au nicio legitimitate de a-și însuși ceea ce îi aparține în mod exclusiv lui Dumnezeu: viața noastră, corpul nostru și integritatea conștiinței noastre îndrumate de spiritul său. În fața unei astfel de intruziuni, fiecare creștin își însușește declarația istorică a apostolului Petru și a celorlalți apostoli înaintea Sanhedrinului:

„Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu ca stăpânitor decât de oameni.” — Faptele 5:29.

Indiferent de formularea aleasă, principiul rămâne neschimbat: suveranitatea lui Dumnezeu și imperativele conștiinței creștine suprimă în mod sistematic decretele conducătorilor umani.

Apărarea legală a drepturilor constituționale: precedentele pauline

În fața unor dispoziții legale nedrepte sau coercitive, creștinul nu este lipsit de resurse și dispune de fundamente juridice universale, cum ar fi principiul „Habeas Corpus” sau dreptul fundamental la inviolabilitatea corporală („fii stăpân pe corpul tău”), pentru a-și face valabile garanțiile constituționale recunoscute în majoritatea națiunilor.

Acest demers de apărare legală se înscrie direct în linia exemplului apostolului Pavel. Când era tratat într-un mod nedrept sau ilegal de către funcționarii civili, Pavel nu ezita să invoce statutul său și protecțiile legii romane atunci când acestea îi erau favorabile:

- **Faptele 16:37-39:** La Filipi, el refuză o eliberare în secret și cere ca magistrații romani să vină în persoană pentru a recunoaște public încălcarea drepturilor sale de cetățean.
- **Faptele 25:10-12:** În fața guvernatorului Festus, constatând că drepturile îi sunt amenințate, el rostește formula legală decisivă: „Fac apel la Cezar!”

Organizația noastră contemporană a urmat întotdeauna acest model apostolic cu un succes remarcabil. De decenii, structura juridică a Martorilor lui Iehova utilizează în mod sistematic aparatul legislativ și constituțional al națiunilor pentru a contesta decretele guvernamentale care le cer credincioșilor să încalce voința divină. Arhivele site-ului nostru oficial și ale periodicelor noastre abundă în nenumărate rapoarte de victorii juridice care ilustrează această strategie de apărare a libertății de conștiință.

Poziția oficială a organizației: Turnul de veghe din 1 noiembrie 1990

Pentru a susține această analiză, este oportun să ne raportăm la directivele doctrinale clare publicate de sclavul fidel și prevăzător. În acest sens, articolul de bază apărut în *Turnul de veghe* din 1 noiembrie 1990, intitulat „Supunerea noastră față de autoritățile superioare este relativă”, constituie o referință majoră care merită o atenție deosebită.

În subtopic «O supunere relativă», paragraful 10 din acest articol precizează într-un mod foarte clar poziția pe care trebuie să o adopte creștinul atunci când cerințele Statului se ciocnesc de legea divină:

„Întrucât Martorii lui Iehova se supun autorității umane, de ce au fost executați Franz Reiter și mulți alții? Pentru că supunerea noastră este relativă, iar autoritatea nu recunoaște întotdeauna că există limite stabilite de Biblie cu privire la ceea ce poate pretinde ea. Dacă autoritatea cere ceva ce lezează o conștiință creștină bine instruită, ea depășește limitele care i-au fost acordate de Dumnezeu. Isus a arătat acest lucru când a spus: «Dați-i deci Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!» (Matei 22:21). Când Cezarul pretinde ce îi aparține lui Dumnezeu, trebuie să recunoaștem că voința lui Dumnezeu are prioritate.”

Continuându-și demonstrația cu privire la limitele autorității Statului, articolul dezvoltă această idee în paragraful 12, care adaugă o precizare esențială:

„Slujitorii lui Dumnezeu au recunoscut întotdeauna că există limite în privința supunerii pe care trebuie, potrivit conștiinței lor, să o manifeste față de autoritățile superioare. În timpul în care Moise s-a născut în Egipt, Faraon le-a poruncit la două moașe din poporul evreu să-i ucidă pe toți nou-născuții de sex masculin din poporul lor, dar ele i-au lăsat în viață. Au greșit ele că nu au ascultat de Faraon? Nu, ele au ascultat de vocea conștiinței cu care Dumnezeu i-a înzestrat pe oameni, iar acest lucru le-a adus binecuvântarea Sa (Exodul 1:15-20). În timpul exilului Israelului în Babilon, Nebucadnețar le-a poruncit funcționarilor săi, printre care se numărau și evreii Șadract, Meșac și Abed-Nego, să se plece

înaintea unei chip cioplit pe care o ridicase în câmpia Dura. Cei trei evrei au refuzat să-l escute. Au greșit ei? Nu, deoarece a asculta de porunca regelui ar fi însemnat a nu asculta de legea lui Dumnezeu. — Exodul 20:4, 5; Daniel 3:1-18.”

Prin urmare, reiese în mod incontestabil că, chiar și în fața unor măsuri guvernamentale coercitive sau a unor obligații legale stricte, creștinii a căror conștiință dezaprobă vaccinarea au datoria de a rămâne neclintiți, refuzând să facă vreun compromis sau să-și trădeze convingerile intime. Această poziție nu reprezintă o interpretare personală sau izolată; ea este solid ancorată în Sfintele Scrieri, precum și în îndrumările constante din publicațiile noastre, așa cum poate verifica oricine examinează cercetările disponibile pe biblioteca online de pe site-ul nostru oficial.

REZUMAT AL PUNCTULUI DE VEDERE AL BIBLIEI CU PRIVIRE LA VACCINARE

Analiza amănunțită desfășurată pe parcursul acestui document demonstrează în mod irefutabil că o paralelă exegetică riguroasă poate fi stabilită între libertatea de a consuma „carne jertfită idolilor” în primul secol și decizia de a apela la vaccinare în vremea noastră. Fiecare creștin dispune, sub privirea lui Iehova, de dreptul cel mai strict de a-și stabili propria conduită în această privință, fără a trebui să se teamă de critica sau de cenzura fraților săi de credință.

Sfintele Scrieri nu duc lipsă de îndrumări în această privință. Dimpotrivă, principiile divine care guvernează chestiunile de conștiință oferă un cadru complet, capabil să ghideze poporul lui Dumnezeu în fața oricărei situații sau crize sanitare viitoare. A susține că Cuvântul lui Dumnezeu nu conține nicio indicație cu privire la aceste subiecte ar trăda o lipsă de profunzime în examinarea Scripturilor.

Sinteză a principiilor directe pe pasaje biblice

1. Învățăturile cardinale din 1 Corinteni 8

- **Primatul iubirii:** A primi vaccinul sau a te abține de la el rămâne o considerație secundară; prioritatea absolută a creștinului este de a manifesta o iubire necondiționată față de frații săi. (1 Cor. 8:1-3)
- **O stare spirituală neschimbată:** A fi vaccinat sau a nu fi nu schimbă cu nimic valoarea unui creștin în ochii lui Dumnezeu și nici nu-l face superior din punct de vedere spiritual. (1 Cor. 8:8, 9)
- **Legitimitatea alegerilor individuale:** Unii frați aleg să se vaccineze, iar alții refuză; ambele decizii sunt deplin legitime și respectabile. (1 Cor. 8)
- **Drama conștiinței încălcate:** Dacă un creștin care se opune vaccinării cedează unei constrângeri exterioare și primește injecția, el comite o greșală gravă prin încălcarea conștiinței sale. (1 Cor. 8:11, 12)

- **Sensibilitatea scrupulelor de conștiință:** Frații și surorile care refuză vaccinul manifestă o sensibilitate deosebită cu privire la această problemă, care nu trebuie în niciun caz ignorată sau disprețuită. (1 Cor. 8:9)
- **Interzicerea ostentației și a constrângerii:** Ar fi complet nepotrivit ca un creștin vaccinat să își etaleze statutul sau să își folosească autoritatea, cunoștințele ori poziția pentru a-și impune punctele de vedere celor nevaccinați. (1 Cor. 8:10)
- **Un păcat împotriva lui Cristos:** A exercita o presiune psihologică sau socială asupra unui nevaccinat până într-atât încât să-l faci să cedeze înseamnă a păcătui direct împotriva fratelui tău și împotriva lui Cristos. (1 Cor. 8:12)
- **Ruina spirituală a altuia:** A forța mâna unui frate de credință cu privire la o alegere de sănătate poate provoca ruina sa spirituală prin afectarea relației sale cu Dumnezeu. (1 Cor. 8:11, 12)

2. Imperativele de vigilență din 1 Corinteni 10

- **Cursa încrederii excesive:** Creștinii vaccinați trebuie să aibă grijă să nu manifeste o încredere orbitoare în sistemele umane, lucru care s-ar asemana cu o formă ascunsă de idolatrie. (1 Cor. 10:12-14)
- **Cerința de puritate spirituală:** Este necesar să ne asigurăm că, acceptând un produs medical, nu participăm, dintr-o lipsă de discernământ, la „masa demonilor”. (1 Cor. 10:15-22)
- **Distincția dintre legalitate și oportunitate:** A avea dreptul de a te vaccina nu înseamnă că exercitarea acestui drept este decizia cea mai constructivă sau cea mai folositoare pentru congregație. (1 Cor. 10:23, 24)
- **Discreția și respectul reciproc:** Deși vaccinarea este permisă, decența teocratică cere să nu te lauzi cu aceasta în fața fraților a căror conștiință dezaprobă acest demers. (1 Cor. 10:25-30)
- **Gloria lui Dumnezeu ca unică busolă:** Fiecare acțiune trebuie să tindă spre reflectarea sfințeniei divine, având grijă cu strictețe să nu devenim o cauză de poticnire pentru nimeni. (1 Cor. 10:31-33)

3. Regulile de conviețuire din Romani 14

- **Interzicerea de a decide în locul altuia:** Nimeni nu se poate amesteca în conștiința unui frate și nici nu poate lua decizii terapeutice în locul lui. (Rom. 14:1)
- **Eliminarea disprețului și a judecății:** Divergențele privind sănătatea nu trebuie să dea naștere niciunui dispreț din partea celor vaccinați și niciunei judecăți din partea celor nevaccinați. (Rom. 14:2-4)
- **Autonomia slujitorului în fața Stăpânului său:** Din momentul în care un creștin ia o decizie cu intenția sinceră de a-l onora pe Dumnezeu, demersul său este sfânt și niciun terț nu poate interveni. (Rom. 14:5-11)
- **Răspunderea individuală:** Fiecare credincios trebuie să își concentreze eforturile spirituale asupra propriilor alegeri înaintea lui Iehova, în loc să le supravegheze pe ale altora. (Rom. 14:12)
- **Gravitatea păcatului prin influență:** A-l împinge pe un nevaccinat să capituleze deși consideră produsul ca fiind greșit echivalează cu a-l face să se poticnească și a-l duce în păcat, deoarece fapta sa nu mai este dictată de convingere. (Rom. 14:13, 14, 20-23)
- **Opoziția față de spiritul sfânt:** A dori să îți impui convingerile medicale și a forța adeziunea în cadrul congregației reprezintă un demers distructiv care se opune dreptății, păcii și bucuriei produse de spiritul lui Dumnezeu. (Rom. 14:15-18)

Concluzie privind atitudinea față de cerințele lumii

În ultimul rând, dacă autoritățile guvernamentale sau instituțiile laice ar încerca să impună prin constrângere o obligație de vaccinare unui creștin a cărui conștiință se opune acestui lucru, conduita teocratică rămâne de o simplitate absolută.

Ancorat în învățătura Cuvântului lui Dumnezeu și susținut de precedentele istorice ale organizației noastre, fiecare Martor al lui Iehova — de la cel mai matur până la cel mai tânăr — știe că trebuie să-și acorde loialitatea supremă Suveranului universului, declarând cu credință: „Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu ca stăpânitor decât de oameni” (Faptele 5:29). Păstrarea unei conștiințe curate

Înaintea lui Iehova va avea întotdeauna prioritate față de decretele conducătorilor umani.

PROBLEME ÎNTÂMPINATE ÎN TIMPUL PANDEMIEI

Dragi frați din Corpul Guvernant,

După ce am amintit fundamentele biblice care reglementează problema vaccinării și am subliniat neutralitatea istorică a publicațiilor noastre cu privire la alegerile terapeutice, am expus motivele personale și biblice care m-au determinat, pe mine și pe mulți alți frați, să refuzăm acest tratament medical din motive de conștiință.

În lumina acestei analize exegetice și doctrinale, solicit acum atenția voastră binevoitoare asupra unei serii de întrebări cruciale privind atitudinea pe care fiecare creștin trebuie să o cultive în cadrul congregației.

Dacă aș alege să adopt o postură militantă, cum ați judeca atitudinea mea dacă aș încerca să-i influențez sau să-i conving pe frații mei de credință să refuze vaccinarea? Ce ați crede despre mine dacă aș manifesta dispreț față de frații și surorile vaccinate, catalogându-i drept persoane slabe din punct de vedere spiritual? Care ar fi reacția voastră dacă mi-aș permite să le pun la îndoială integritatea sau loialitatea față de Iehova pe simpla bază a deciziilor lor medicale personale?

Pentru a răspunde la astfel de întrebări, nu există nicio îndoială că v-ați baza pe îndrumările inspirate din Romani capitolul 14, făcând ecou chiar principiilor pe care tocmai le-am examinat împreună.

Romani 14:1-10

„Primiți-l cu căldură pe cel slab în credință, fără să-i judecați opiniile. Unul crede că poate să mănânce orice, dar cel slab în credință mănâncă doar legume. Cel ce mănâncă să nu-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă, iar cel ce nu mănâncă să nu-l judece pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit cu căldură. Cine ești tu să-l judeci pe servitorul altuia? Dacă el stă în picioare sau cade, aceasta îl privește pe stăpânul său. Dar va sta în picioare, fiindcă Iehova îl poate face să stea în picioare. Unul consideră o zi mai importantă decât alta, în timp ce altul consideră o zi la fel ca toate celelalte. Fiecare să fie pe deplin convins de ceea ce crede. Cel ce ține o zi, pentru Iehova o ține. La fel, cel ce mănâncă,

pentru Iehova mănâncă, fiindcă îi aduce mulțumiri lui Dumnezeu; iar cel ce nu mănâncă, pentru Iehova nu mănâncă, și îi aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu. De fapt, niciunul dintre noi nu trăiește numai pentru sine și niciunul nu moare numai pentru sine. Căci, dacă trăim, pentru Iehova trăim și, dacă murim, pentru Iehova murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, suntem ai lui Iehova. Fiindcă de aceea a murit Cristos și a revenit la viață, ca să fie Domn și peste cei morți, și peste cei vii. Dar tu de ce îl judeci pe fratele tău? Sau de ce îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.”

Dumneavoastră ați stabili fără îndoială această analogie riguroasă între consumul de carne jertfită idolilor și apelarea la vaccinare. V-ați străduit să mă faceți să înțeleg că judecarea reciprocă nu își are locul printre noi, amintindu-mi îndrumările din *Turnul de veghe* menționate anterior. Mi-ați aminti că „cel ce mănâncă, pentru Iehova mănâncă”; cu alte cuvinte, că creștinul care alege să se vaccineze o face cu convingerea intimă de a-și păstra sănătatea și de a proteja viața, ceea ce reprezintă un demers sincer în ochii săi.

La drept vorbind, o astfel de corectare din partea dumneavoastră ar fi pe deplin justificată. Dacă mi-aș permite să-i cataloghez pe frații vaccinați drept păcătoși sau idolatri, aș deveni un factor de dezbinare în cadrul congregației.

M-ați lăsa cu siguranță în fața acestei întrebări pătrunzătoare din Romani 14:4: „Cine ești tu ca să-l judeci pe slujitorul altuia?” Aș primi această mustrare cu o profundă recunoștință, căci dacă aș încerca să-mi impun alegerile personale altora și să-i forțez pe frații mei să mă imite, aș comite un păcat și aș avea mare nevoie să fiu îndreptat.

Este esențial să gravăm acest adevăr fundamental:

DACĂ AȘ ÎNCERCA SĂ-L FORTEZ PE ALȚII SĂ MĂ IMITE, AȘ PĂCĂTUI ȘI AȘ AVEA NEVOIE SĂ FIU CORECTAT.

Acest păcat nu ar fi o simplă divergență de opinii; ar fi o ofensă directă adusă lui Iehova și Cuvântului său inspirat, lui Isus Cristos, Domnul nostru, și stării spirituale a fraților mei.

Prin urmare, ar fi de datoria dumneavoastră păstoriească și de responsabilitatea dumneavoastră teocratică să mă corectați, în conformitate cu principiul iubirii consemnat în Galateni 6:1:

Galateni 6:1

Fraților, chiar dacă un om face un pas greșit înainte să-și dea seama, voi, care sunteți calificați din punct de vedere spiritual, căutați să-l îndreptați pe un astfel de om în spiritul blândeții. Dar fii atent la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.

Fraților, chiar dacă un om face un pas greșit înainte de a-și da seama, voi, care aveți calități spirituale, încercați să-l îndreptați pe un astfel de om în spiritul blândeții, fiind atenți la voi înșivă, ca să nu fiți și voi ispitiți.” (Galateni 6:1)

Dar în realitate, dragi frați, eu nu am dat greș în privința obligațiilor mele creștine. Am știut să-mi păstrez locul care îmi revine în cadrul congregației, în ciuda convingerilor mele personale și intime. Cu toate acestea, cu o profundă gravitate și cu o mare tristețe mă văd nevoit să vă declar că dumneavoastră sunteți cei care nu v-ați păstrat locul.

Ați comis o călcare de lege majoră și un păcat de o extremă gravitate. Greșelile spirituale astfel acumulate îmbracă un caracter de o asemenea importanță încât nu ar putea fi trecute sub tăcere. Însăși natura acestor abateri cere ca faptele dumneavoastră să facă obiectul unei examinări amănunțite și riguroase de către un comitet judiciar, așa cum mă pregătesc să demonstrez în detaliu.

Prin urmare, voi consemna în continuare dovezile formale ale afirmațiilor mele, fapte verificabile de către oricine va alege să le analizeze. Aceste elemente factice au rolul de a fi depuse la dosarul instanței religioase care trebuie constituită de urgență pentru a examina deciziile pe care ați considerat de cuviință să le luați.

Vezi în anexa 4 comitetul judiciar care a avut loc la 14 iulie 2025..

FAPTELE ÎN TIMPUL PANDEMIEI DE COVID-19

1. Contextul crizei și atmosfera mediatică

Se cuvine să precizăm din nou că acest demers nu își propune să judece motivațiile dumneavoastră profunde sau intențiile personale. Dacă ar fi să ne exprimăm o părere, s-ar putea aprecia că ați acționat cu convingerea de a face bine, dar că ați comis o eroare majoră de apreciere. Totuși, intențiile contează prea puțin în fața realității faptelor. Analiza ce urmează se bazează exclusiv pe fapte materiale și ușor de verificat, consemnate în «Friss hírek a vezetőtestülettől», precum și în diverse programe oficiale difuzate pe platforma JW.org.

Pentru a măsura gravitatea deciziilor luate, este indispensabil să plasăm aceste intervenții în contextul lor istoric. În 2021, în plină pandemie de COVID-19, populația mondială a făcut obiectul unei campanii mediatice neîntrerupte în favoarea vaccinării în masă. Canalele oficiale de informare prezentau aceste produse ca fiind „sigure și eficiente”, deși la acel moment nu beneficiau decât de o simplă autorizație temporară de punere pe piață în caz de urgență.

O mare parte dintre cetățeni nu era informată cu privire la riscurile potențiale și efectele adverse, ceea ce făcea imposibilă exprimarea unui consimțământ medical cu adevărat informat. În paralel, guvernele semnau contracte confidențiale de aprovizionare cu companiile farmaceutice, refuzând să le divulge clauzele. În timp ce mulți profesioniști independenți din domeniul sănătății trăgeau semnale de alarmă cu privire la pericolele potențiale ale acestor terapii genice, emisiunile de televiziune difuzau un discurs unanim care le afirma totala inofensivitate. Orice voce discordantă sau critică la adresa doctrinei sanitare oficiale era imediat descalificată, marginalizată și etichetată drept conspiraționistă, înăbușind astfel orice discuție despre tratamentele alternative existente.

2. Păstrarea inițială a păcii în cadrul congregațiilor

În fața acestei polarizări societale extreme, cea mai elementară înțelepciune teocratică dicta menținerea unei stricte neutralități și abținerea de la orice luare de poziție. În cadrul adunărilor locale, situația reflecta fidel aceste diviziuni exterioare: aproximativ jumătate dintre

frați și surori aleseseră să primească injecția, în timp ce cealaltă jumătate, din lipsă de încredere, refuza.

Se cuvine totuși să subliniem atitudinea exemplară a vestitorilor în această perioadă: înainte de intervenția Corpului Guvernant, nu s-a înregistrat nicio certare, controversă sau dezbinare notabilă în congregații. În ciuda unor convingeri personale profunde și divergente, frații și surorile conviețuiau în pace și nu încercau să-și impună opiniile medicale altora. Această pace creștină era rezultatul direct al respectării poziției biblice tradiționale și al neutralității afișate de organizație până în aprilie 2021.

Punctul de cotitură s-a produs în cursul acestei luni, aprilie 2021, odată cu trimiterea unei directive scrise confidențiale adresate specific corpurilor de bătrâni.

3. Directiva din aprilie 2021 (Scrisoarea S-147)

În comunicarea oficială cu referința S-147-F_202104, la punctul 3, corpurile de bătrâni au primit instrucțiunea formală de a încuraja congregația prin citirea următorului text:

„3. Decizii personale în timpul pandemiei. În unele regiuni ale lumii, guvernele au început să pună la dispoziția publicului vaccinurile împotriva COVID-19. A se vaccina este o decizie personală (Galateni 6:5). Prin urmare, iubirea creștină înseamnă a respecta decizia pe care fiecare o ia pe baza conștiinței sale instruite prin Biblie și a nu forța pe nimeni să facă la fel ca noi.”

Acest text a fost citit public de pe podiumul tuturor Sălilor Regatului din întreaga lume și transmitea mesajul corespunzător. Astfel, până în aprilie 2021, niciun vestitor sau responsabil nu putea exercita presiuni sau încerca să influențeze pe cineva cu privire la alegerile terapeutice legate de vaccinare.

De la această dată de cotitură și din acest context precis se cuvine să trecem în revistă, în ordine cronologică, fiecare dintre intervențiile dumneavoastră din cadrul diferitelor «Friss hírek a vezetőtestületől».

Pentru ca această analiză faptică să aibă tot sensul și pentru ca valoarea dovezilor să fie deplin înțeleasă, este indispensabil să păstrăm în minte fundamentele doctrinale și biblice stabilite în secțiunile anterioare ale acestui document, și anume:

- [Argumente avansate de frații și surorile noastre care refuză vaccinarea](#)
- [Gândirea divină cu privire la vaccinare: o chestiune de libertate creștină](#)

Asimilarea completă a motivelor legitime pentru care numeroși frați și surori au refuzat vaccinarea, combinată cu o înțelegere strictă a poziției biblice privind respectarea conștiinței, se dovedește a fi absolut indispensabilă pentru a măsura gravitatea spirituală a intervențiilor dumneavoastră trecute. În această privință, sinteza principiilor directoare pe care le-am desprins din examinarea amănunțită a capitolelor 1 Corinteni 8, 10 și Romani 14 va constitui grila de lectură teocratică obiectivă și incontestabilă pe tot parcursul acestei analize faptice.

- [REZUMAT AL PUNCTULUI DE VEDERE AL BIBLIEI CU PRIVIRE LA VACCINARE](#)

Prin urmare, cu un profund sentiment de responsabilitate creștină vă invit acum, dragi frați, să vă examinați cu atenție inima și faptele în „oglanda Cuvântului lui Dumnezeu” (Iacov 1:23).

Raporto nr. 6 catar o Corpo de Guvernare – 2021 (Prezentat de Samuel Herd)

[https://www.jw.org/finder?
srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021079_1_VIDEO](https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021079_1_VIDEO)

Dacă linkul de mai sus nu funcționează: <https://ody.sh/X5JBtc5dg6>

Acest raport inițial, prezentat de fratele Samuel Herd, a marcat punctul de plecare al dificultăților din cadrul adunării mondiale. Secțiunea care ne reține atenția, în lumina subiectului doctrinal și medical tratat, se află chiar din primul minut al înregistrării (de la minutul 0:43). După o scurtă introducere privind răspândirea mondială a pandemiei, raportul abordează imediat miezul problemei.

A patra propoziție a acestei declarații oficiale stipulează în mod explicit:

„În alte regiuni ale lumii, vaccinarea a încetinit răspândirea virusului. Facem tot posibilul pentru a-i ajuta pe beteliști și pe ceilalți slujitori speciali cu timp integral să se vaccineze, dacă își doresc acest lucru.”

Afirmația potrivit căreia „vaccinarea a încetinit răspândirea virusului” constituie o declarație extrem de imprudentă, pronunțată într-un climat social și medical totuși foarte controversat. În acea perioadă, mulți profesioniști din domeniul sănătății susțineau deja că aceste injecții nu opreau transmiterea și că riscau să provoace efecte adverse grave,

superioare riscurilor legate de virusul în sine. În schimb, mass-media difuza un discurs unanim.

O strictă neutralitate creștină ar fi cerut să nu se ia poziție și să fie lăsat fiecare slujitor al lui Dumnezeu să-și exercite liberul arbitru și discernământul. Așa cum s-a demonstrat anterior, neutralitatea absolută rămâne singura poziție biblică echilibrată. Cu toate acestea, prin preluarea acestor afirmații, Corpul Guvernant a îmbrățișat în mod clar linia narativă și propaganda canalelor de informare laice.

Evoluția ulterioară a evenimentelor a scos de altfel în evidență inexactitatea acestor declarații. La 10 octombrie 2022, în cadrul unei audieri în Comisia specială privind pandemia de COVID-19 din Parlamentul European, Janine Small, pe atunci președintă a piețelor internaționale la Pfizer, a admis în mod explicit că vaccinul lor nu fusese niciodată testat pentru evaluarea opririi transmiterii virusului înainte de punerea pe piață, compania concentrându-se pe evaluarea reducerii formelor grave și a spitalizărilor.

Prin urmare, atunci când campaniile publice afirmau că vaccinarea îi proteja pe ceilalți împotriva infectării, ele induceau populația în eroare pe baza unor date inexistente. Reproducând aceste aceleași argumente oficiale, ați comis eroarea de a lua poziție într-un subiect științific extrem de instabil și discutabil.

Dincolo de chestiunea transmiterii și chiar admitând o scădere a spitalizărilor, o întrebare fundamentală rămâne: cu ce preț? Care a fost raportul beneficiu/risc real al acestei intervenții medicale? Mărturiile numeroaselor persoane care suferă de efecte secundare post-vaccinale pe termen lung sunt grăitoare. Regretele exprimate de o mulțime de persoane vaccinate converg spre același sentiment: acela de a fi fost înșelate din lipsă de onestitate din partea instanțelor oficiale.

Deși raportul concede că beteliștii și slujitorii speciali cu timp integral nu vor primi injecția decât „dacă își doresc acest lucru”, formularea imediat următoare vine să contrazică această aparentă libertate de alegere:

„Suntem bucuroși să vă spunem că aproximativ 50% dintre beteliștii din întreaga lume s-au vaccinat până acum. Aici, în Statele Unite, peste 98% din familia Betel a decis să se vaccineze.”

Frați din Corpul Guvernant, în lumina acestei declarații regretabile, doresc să supun reflecției dumneavoastră câteva întrebări directe. Dacă, în timpul unei întruniri creștine, aș lua inițiativa de a afirma următoarele de pe podium:

« Sunt bucuros să vă spun, fraților, că aproape jumătate din adunarea noastră nu este vaccinată și a decis să nu primească acest produs, iar în alte adunări, proporția celor care se abțin este și mai mare. »

Ați considera că, ținând un astfel de discurs, respect neutralitatea cerută în această privință? O astfel de declarație nu i-ar pune oare pe frații și surorile vaccinați într-o poziție de disconfort manifest? Nu ar risca ea să facă să se nască în ei un sentiment de vinovăție nejustificat?

Apare în mod clar că, prin intermediul acestui Raport nr. 6 catar o Corpo de Guvernare – 2021, ați îndemnat vestitorii să se vaccineze lăsând să se înțeleagă indirect că alegerea de a se abține era reprobabilă sau inferioară pe plan spiritual. Puteți să contestați acest lucru în mod obiectiv? Principiile biblice examinate anterior reamintesc totuși că este indispensabil să nu disprețuim sau să ignorăm niciodată conștiința altora.

Vaccinarea rămâne un tratament medical printre altele în gestionarea COVID-19. A-i face promovare publică se dovedește a fi la fel de dăunător ca încercarea de a impune orice altă terapeutică. Analiza Scripturilor prezentată în acest dosar pune în evidență pericolul unor astfel de inițiative.

Dacă aș decide să expun public de pe podium virtuțile ivermectinei sau ale oricărui alt protocol alternativ, corpul de bătrâni local nu ar ezita să intervină pentru a mă corecta. Prin urmare, se pune o întrebare de fond: de ce autoritatea centrală își permite să promoveze orientări medicale private, în timp ce le interzice acest lucru vestitorilor? În cadrul adunării mele, mă abțin cu strictețe de la difuzarea opiniilor mele personale, deoarece știu că un astfel de demers ar încălca ordinea teocratică. Mă străduiesc astfel să « imit ce este bine, nu ce este rău » (3 Ioan 11).

În plus, faptul de a flutura ca exemplu statisticile de vaccinare ale membrilor Betelului a constituit o presiune psihologică incontestabilă asupra comunității de frați. Nu ignorați faptul că marea majoritate a Martorilor lui Iehova consideră deciziile slujitorilor speciali cu timp integral ca fiind un model de urmat. Utilizarea acestor date cifrice

revenea, de fapt, la orientarea întregii comunități de credincioși spre o acceptare globală a produsului.

Continuându-și declarația, fratele Herd adaugă următoarele cuvinte:

„Reglementările din statul New York acordă acum mai multe libertăți persoanelor care sunt vaccinate. Datorită acestor noi măsuri guvernamentale, am putut relua unele dintre activitățile noastre la Betel.

Toți am fost foarte bucuroși că autoritățile le permit celor care sunt vaccinați să se adune din nou. Aceasta înseamnă că ne putem lua acum mesele împreună în sălile de mese și ne putem aduna pentru studiul Turnului de veghe.”

Nu ignorați faptul că foarte mulți frați și surori din întreaga lume refuzau această injecție din motive stricte de conștiință. Permiteți-mi prin urmare să supun reflecției dumneavoastră următoarea analogie:

Dacă un guvern laic ar veni să interzică întrunirile noastre creștine, stipulând în același timp că autorizația de a ne aduna din nou ar fi condiționată de intonarea imnului național, ați accepta să faceți un compromis? Ați judeca oare că necesitatea de a ține întrunirile noastre justifică încălcarea neutralității creștine?

Ați obiecta fără îndoială că aceste două situații nu sunt comparabile. Cu toate acestea, pe planul integrității conștiinței creștine, nu este oare vorba exact despre același principiu angajat? Caracterul sacru al conștiinței nu ar putea fi fragmentat sau negociat în funcție de natura constrângerii, așa cum o demonstrează argumentele dezvoltate în secțiunea următoare:

- [Argumente avansate de frații și surorile noastre care refuză vaccinarea](#)

Sfintele Scripturi tranșează această chestiune în mod categoric, stabilind răspunderea fiecăruia în fața legii divine. Într-adevăr, Biblia declară:

Romani 14:13, 14

„De aceea, să nu ne mai judecăm unii pe alții; mai degrabă, fiți hotărâți să nu puneți o piatră de poticnire sau un obstacol înaintea unui frate. Știu și sunt convins în Domnul Isus că nimic nu este necurat în sine. Numai dacă cineva consideră că ceva este necurat, pentru el este necurat.”

Astfel, de îndată ce consider aceste tratamente medicale ca fiind contaminate din punct de vedere spiritual, orice încercare din partea voastră de a mă îndemna la vaccinare sub pretextul de a-mi putea regăsi tovarășii creștini constituie o depășire manifestă a prerogativelor teocratice. O astfel de abordare instrumentalizează suferința afectivă și vulnerabilitatea multor frați și surori care, izolați și încercați de criză, sufereau din greu de pe urma absenței relațiilor fraternală fizice.

Din punct de vedere pur medical, contractând eu însumi COVID-19, am dezvoltat o imunitate naturală. În acea perioadă, datele științifice stabileau deja că anticorpii dobândiți în urma unei infecții ofereau o protecție superioară și mai durabilă decât cea conferită de injecțiile de sinteză. Cu toate acestea, în disprețul acestor date evidente, autoritățile laice au refuzat să recunoască această imunitate naturală, alegând să impună o politică de vaccinare nediferențiată prin măsuri de coerciție extreme.

Reglementările statale menite să segrege și să izoleze persoanele nevaccinate erau total nejustificate. Deși nu este vorba în niciun caz de a instiga la rebeliune împotriva autorităților superioare, se cuvine să ne amintim că „Cezarul” dispune de pârghii de influență puternice, capabile să distorsioneze deciziile responsabililor publici și să genereze dispoziții legale inechitabile.

Așa cum s-a subliniat anterior, recursurile juridice fundamentale precum *Habeas corpus* sau principiul inviolabilității corpului uman au fost concepute tocmai pentru a face baraj în calea abuzurilor de putere ale agenților statului care transgresează cadrul constituțional. Prin urmare, ascultarea de legile umane rămâne întotdeauna relativă și condiționată.

În fața acestor abateri lumești, care a fost realitatea trăită de membrii nevaccinați ai familiei Betel? Frații vaccinați au manifestat oare iubirea creștină venind în întâmpinarea lor pentru a împărtăși momente de părtășie spirituală? Nu au fost oare constrânși mai degrabă la o izolare strictă în camerele lor, copleșiți de un sentiment de vinovăție total artificial pentru o alegere terapeutică ce ține exclusiv de conștiință, în timp ce restul comunității își continua activitățile și momentele de relaxare?

Dacă o astfel de descriere poate părea la prima vedere excesivă, examinarea continuării intervenției fratelui Samuel Herd vine să confirme temeinicia acestei constatări:

„Ce bucurie să ne regăsim din nou aici! A fost într-adevăr un moment plin de bucurie când am putut să ne adunăm cu toții pentru studiul Turnului de veghe! Desigur, decizia de a se vaccina sau nu este o alegere personală.

La ce ar trebui să se gândească un creștin înainte de a lua o decizie? În primul rând: Martorii lui Iehova nu au niciun motiv religios de a refuza vaccinarea.

În al doilea rând: Suntem în mijlocul unei pandemii. La 9 iulie, peste 19 000 dintre dragii noștri frați și surori muriseră din cauza virusului.

În al treilea rând: În unele țări, „autoritățile superioare” au făcut vaccinarea obligatorie pentru toți cetățenii lor. În alte țări, autoritățile superioare nu au impus vaccinarea, dar își îndeamnă insistent cetățenii să se vaccineze. Fiecare dintre noi trebuie să cântărească cu atenție toți acești factori înainte de a-și lua decizia.”

Vorbitorul a afirmat că membrii familiei Betel erau „fericiți să fie din nou împreună”. O astfel de declarație ridică o întrebare dureroasă: ce au putut simți voluntarii izolați în camerele lor, excluși din sala de mese comună din cauza alegerii lor terapeutice, auzind aceste cuvinte? Poate fi o astfel de segregare o sursă legitimă de bucurie? Se poate pretinde decent că familia Betel era „reunită”, în timp ce o parte din membrii ei era ținută în mod deliberat deoparte prin aplicarea propriilor dumneavoastră directive?

Ca analogie, dacă aș declara public: „Familia mea s-a adunat ieri pentru o masă și am simțit o imensă bucurie la gândul că suntem cu toții împreună”, în timp ce propriul meu frate ar fi fost exclus de la masă, nu s-ar simți el profund respins? În astfel de condiții, orice bucurie din partea mea ar fi reflectarea unei insensibilități totale.

Înainte de a continua examinarea declarațiilor fratelui Samuel Herd, se cuvine să analizăm un mecanism psihologic fundamental prin intermediul următoarei ilustrații:

Imaginați-vă că țin o bomboană în fiecare mână și vă invit să alegeți una dintre ele. Înainte de a vă exprima opțiunea, vă ofer următoarea precizare: „Bomboana din mâna mea dreaptă a fost luată de pe jos”.

Alegerea dumneavoastră se va îndrepta mecanic spre cea din stânga, nu-i așa? Veți avea atunci iluzia de a vă fi exercitat liberul arbitru, deoarece decizia finală vă aparține. Cu toate acestea, libertatea dumneavoastră de alegere a fost subtil orientată. Dacă v-aș fi dezvăluit de asemenea că bomboana din mâna stângă tocmai fusese scoasă din gura unui animal, arbitrajul dumneavoastră ar fi fost complet diferit; ați fi preferat poate prima opțiune, sau le-ați fi refuzat pe amândouă.

Această demonstrație pune în evidență un adevăr incontestabil:

A SPUNE DOAR O PARTE DIN ADEVĂR ȘI A ASCUNDE INFORMAȚII ESTE O FORMĂ DE MANIPULARE.

Se cuvine să insistăm asupra gravității acestui principiu:

A SPUNE DOAR O PARTE DIN ADEVĂR ȘI A ASCUNDE INFORMAȚII ESTE O FORMĂ DE MANIPULARE.

Este vorba în realitate de un abuz de încredere caracterizat, deoarece interlocutorul nutrește iluzia unei decizii autonome, în timp ce consimțământul său a fost distorsionat prin reținerea unor date indispensabile.

În lumina acestui mecanism trebuie să examinăm acum continuarea raportului fratelui Herd. Care au fost, în practică, singurii factori pe care Corpul Guvernant i-a încurajat pe frați să-i analizeze înainte de a-și formula alegerea?

În primul rând

„În primul rând: Martorii lui Iehova nu au niciun motiv religios să refuze vaccinarea.”

Această afirmație reflectă doar o fracțiune din adevăr. Pentru a ne păstra neutralitatea istorică, formularea exactă ar fi trebuit să fie următoarea: „Ca religie, Martorii lui Iehova nu sunt nici pentru, nici împotriva vaccinării.” Comparația dintre aceste două declarații scoate în evidență o divergență doctrinală majoră. În timp ce a doua formulare rămâne strict neutră și conformă cu ansamblul publicațiilor noastre din trecut, afirmațiile făcute de fratele Samuel Herd orientează în mod explicit ascultătorul spre acceptarea vaccinării. Prin urmare, se ridică mai multe întrebări fundamentale: din ce motive declarația fratelui Herd se abate de la neutralitatea creștină cerută? Ce autoritate teocratică permite modificarea poziției oficiale a organizației cu privire la libertatea de

alegere în materie de tratament medical? În plus, făcând din faptul că „religia noastră nu este împotriva vaccinurilor” un argument cu greutate pentru a ghida decizia vestitorilor, vorbitorul aplică tocmai mecanismul de reținere și orientare a informației analizat anterior. Această prezentare părtinitoare se aseamănă cu o încercare de presiune psihologică menită să determine acceptarea injectării în detrimentul liberului arbitru. De ce se insinuează astfel că alegerea vaccinării nu este o chestiune ce ține exclusiv de conștiința individuală? Este o astfel de poziție conformă cu respectarea conștiinței altora, așa cum se poruncește în 1 Corinteni 8:10, în epistola către Romani și chiar în articolele din Turnul de veghe citate anterior?

În al doilea rând

„În al doilea rând: Suntem în plină pandemie. Până la 9 iulie, peste 19 000 dintre dragii noștri frați și surori muriseră din cauza virusului.”

Oare o astfel de insistență urmărește să trezească în noi un sentiment de vinovăție artificială? Noi, frații și surorile care am ales să nu facem aceste injectii, îi iubim pe frații noștri de credință cu aceeași intensitate și sinceritate ca cei care le-au acceptat. Iubirea noastră frățească nu este cu nimic mai prejos decât a voastră. De asemenea, decizia noastră în privința tratamentului medical nu ar trebui interpretată ca o lipsă de respect față de caracterul sfânt al vieții. Demersul nostru constă pur și simplu în a ne proteja sănătatea prin alte metode medicale, pe care le considerăm mai sigure și mai eficiente pentru propriul nostru corp.

Cu toate acestea, declarațiile dumneavoastră lasă să se înțeleagă în mod insidios că cei care se abțin de la vaccinare nu ar avea iubire și atenție față de comunitate. Folosind amintirea dureroasă a fraților și surorilor care au murit pentru a influența conștiințele, încercați să puneți pe umerii celor nevaccinați o responsabilitate morală complet nejustificată pentru aceste tragedii. Procedând astfel, ați reprodus metodele de culpabilizare ale lumii la adresa unei minorități, cu unicul scop de a promova o politică globală de vaccinare.

În al treilea rând

„În al treilea rând: În unele țări, „autoritățile superioare” au făcut vaccinarea obligatorie pentru toți cetățenii lor.”

Nicio autoritate laică nu are legitimitatea de a impune tratamente medicale cu caracter experimental ce implică riscuri de efecte secundare grave. Decretele sau dispozițiile de reglementare adoptate în acest sens se dovedesc a fi fundamental contrare principiilor constituționale care protejează inviolabilitatea persoanei umane. În ordinea juridică, Constituția țării este cea care întruchiează autoritatea „Cezarului”, iar nu funcționarii publici sau ordonanțele provizorii care îi încalcă spiritul. Instanțele și curțile de judecată sunt instituite tocmai pentru a arbitra și a sancționa aceste abuzuri de putere.

Corpul Guvernator stăpânește perfect această distincție: numeroasele comunicate publicate pe platforma JW.org — dintre care mai multe au fost menționate în acest document — mărturisesc din plin acest lucru. Când un stat restricționează în mod arbitrar lucrarea de evanghelizare, organizația nu ezită să se adreseze celor mai înalte instanțe judecătorești pentru a-și susține drepturile la libertatea de închinare și de exprimare. Un astfel de demers nu este câtuși de puțin o răzvrătire împotriva „Cezarului”, ci o recurs legitim la protecția legilor fundamentale.

Apostolul Pavel însuși s-a folosit de drepturile sale de cetățean roman pentru a opri abuzurile funcționarilor locali. Prin urmare, de ce nu ați manifestat aceeași hotărâre pentru a apăra drepturile fundamentale ale fraților și surorilor voastre nevaccinați în fața arbitrariului?

Sfintele Scripturi amintesc cu fermitate obligația de a acționa cu dreptate și de a-l apăra pe cel asprat. Într-adevăr, Biblia declară:

1 Petru 3:8

„În sfârșit, să fiți toți uniți în gândire, să manifestați empatie, afecțiune frățească, compasiune tandră și umilință.”

Scripturile ne îndeamnă să fim „uniți în același cuget” (1 Corinteni 1:10), o unitate care se manifestă tocmai prin respectul reciproc față de conștiințele noastre, indiferent de deciziile noastre terapeutice personale. Unde s-au aflat „afecțiunea frățească, empatia și tandra compasiune” (1 Petru 3:8) față de frații și surorile care nu doreau să facă aceste injecții? Orientările pe care le-ați oferit constituiau ele o dovadă de „umilință” sau trădau faptul că priviți poziția celor nevaccinați ca fiind inferioară din punct de vedere spiritual, până acolo încât să doriți să-i constrângeți să o abandoneze?

Corpul meu îi aparține în exclusivitate lui Iehova; sunt una dintre „oile” sale, nu un subiect de experimentare în cadrul laboratorului unor multinaționale farmaceutice sau al unor conducători laici influențați de interese financiare. A-i îndemna pe vestitori să se supună orbitor unor directive guvernamentale într-o situație de nedreptate vădită constituie o greșeală gravă.

Așa cum s-a amintit, organizația noastră dispune de zeci de ani de cercetări și de sute de publicații care analizează supunerea relativă față de autoritățile superioare atunci când este implicată conștiința creștină. Cu toate acestea, niciuna dintre aceste nuanțe teocratice fundamentale nu a fost menționată de fratele Herd. Sub ochii noștri, adevărurile biblice fundamentale au fost trecute sub tăcere.

Să amintim în acest punct concluzia ilustrației noastre: A SPUNE DOAR O PARTE DIN ADEVĂR ȘI A ASCUNDE INFORMAȚII ESTE O FORMĂ DE MANIPULARE.

Argumentele dezvoltate în acest raport oficial nu au avut alt scop decât acela de a-i orienta și de a-i împinge pe frați să accepte injectarea. Date și principii biblice de o importanță capitală au fost ascunse pentru a-i menține pe ascultători în iluzia că își exercită liberul arbitru.

Dacă Corpul Guvernator și-ar fi păstrat cu adevărat neutralitatea, ar fi expus faptele într-un mod echilibrat, amintind că mii de slujitori ai lui Dumnezeu alegeau alte metode medicale și că fiecare creștin rămânea pe deplin liber în decizia sa înaintea lui Iehova.

Pentru a fi în conformitate cu adevărul și cu neutralitatea creștină, raportul prezentat de fratele Herd ar fi trebuit să stipuleze următoarele:

„Bineînțeles, fiecare creștin trebuie să decidă dacă dorește să se vaccineze sau nu. Dar ce factori ați putea lua în considerare pentru a lua această decizie? În primul rând, ca religie, Martorii lui Iehova nu sunt nici pentru, nici împotriva vaccinurilor, așa că trebuie să ne lăsăm ghidați de propria conștiință. În al doilea rând, suntem în plină pandemie. La 9 iulie, peste 19 000 dintre dragii noștri frați muriseră din cauza virusului. Acest lucru ne face să reflectăm la faptul că nu trebuie să întârziem și că trebuie să decidem cum să ne protejăm pe noi înșine și cum să-i protejăm pe alții. Fiecare remediu sau tratament medical are avantaje și dezavantaje;

trebuie să vă informați cu privire la posibilele riscuri și beneficii și să comparați diferite alternative înainte de a lua o decizie. De fapt, vaccinurile împotriva COVID sunt un tratament experimental pentru care trebuie furnizat un consimțământ informat. Unii au decis să apeleze la tratamente naturale; fiecare cap de familie ar trebui să evalueze în rugăciune ce are de făcut. Biblia ne îndeamnă să verificăm toate lucrurile. (1 Tesaloniceni 5:21) În al treilea rând, în unele țări, autoritățile superioare au adoptat legi care le cer tuturor cetățenilor să se vaccineze. Deși știm că trebuie să ascultăm de „Cezar”, să ne amintim că conștiința noastră este superioară oricărui guvern și legilor sale, deoarece supunerea este relativă. Trebuie să-i dăm „Cezarului ce este al Cezarului, dar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”. (Matei 22:21)”

Examinarea comparativă dintre principiile biblice imuabile și declarațiile fratelui Samuel Herd scoate în evidență o realitate incontestabilă. Prin urmare, se impune o întrebare de fond: cine, dintre această argumentare bazată pe istoricul publicațiilor noastre și acest raport oficial, aderă cu fidelitate la Scripturi? Se poate afirma în mod obiectiv că fratele Herd a păstrat neutralitatea creștină și s-a încadrat strict în cadrul biblic?

Este manifest că această declarație oficială s-a abătut de la adevărurile doctrinale fundamentale, recurgând la o prezentare selectivă a faptelor pentru a orienta conștiințele și pentru a constrânge liberul arbitru al vestitorilor. Constatarea este fără apel: date științifice și teocratice vitale au fost trecute cu bună știință sub tăcere pentru a înclina decizia fraților într-o direcție determinată dinainte de autoritatea centrală.

Unde s-au aflat, în acest demers, respectul sfânt față de conștiința individuală și păstrarea libertății de alegere acordate de Creator slujitorilor săi? O astfel de încălcare a principiilor structurii teocratice constituie o greșală spirituală gravă.

Sfintele Scripturi condamnă fără echivoc orice încercare de a impune o povară nejustificată asupra conștiinței altora sau de a-i duce în rătăcire. Într-adevăr, Biblia declară:

Deuteronomul 4:2

„Să nu adăugați nimic la cuvintele pe care vi le poruncesc și să nu scoateți nimic din ele. Să respectați poruncile lui Iehova, Dumnezeul vostru, pe care vi le dau.”

Fraților, este cât se poate de evident că, în cadrul acestui raport, principiile biblice fundamentale au fost date la o parte pentru a impune ideea că creștinii care refuză vaccinarea adoptă o poziție lipsită de bun-simț. Totuși, a te abate de la principiile biblice înseamnă, de fapt, a te îndepărta de legile și cerințele lui Iehova.

Se va încerca, poate, să se anuleze analiza mea pretinzând că dau dovadă de o sensibilitate excesivă, că îmi lipsește discernământul sau că exagerez amploarea acestor declarații. Dorind să rămân obiectiv și să acord prezumția de nevinovăție, vă invit să examinați următorul raport oficial pentru a stabili dacă concluziile mele sunt dictate de o percepție personală sau de realitatea faptelor.

Adevărul este că, după ce am vizionat acest prim raport, îmi amintesc că mi-am făcut această reflecție liniștitoare: „Cu siguranță că sute de frați și surori îi vor aduce la cunoștință Corpului Guvernator că acest raport se abate de la neutralitatea creștină. Această orientare va fi fără îndoială corectată în următoarea comunicare oficială. Nu există niciun motiv de îngrijorare.”

RAPORTUL NR. 7/2021 PREZENTAT DE GERRIT LÖSCH

[https://www.jw.org/finder?
srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021082_1 VIDEO](https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021082_1_VIDEO)

Dacă linkul de mai sus nu funcționează: <https://ody.sh/v66W70Ak3n>

Ar fi oportun să știm cu precizie câte scrisori v-au fost adresate pentru a sprijini afirmațiile mele și pentru a comenta Raportul nr. 6 din 2021. Cu siguranță ați primit numeroase scrisori, precum și exprimarea unor profunde semne de întrebare. S-a ținut cont de acestea la elaborarea Raportului nr. 7?

Când un frate simte o stare de disconfort cu privire la afirmațiile pe care le-a făcut, el dorește cu siguranță din tot sufletul să clarifice situația. Să vedem, așadar, ce declară fratele Lösch în secțiunea dedicată acestui subiect (începând cu minutul 02:10):

„În ultimul raport al Corpului Guvernator, fratele Herd a spus că «aproximativ 50% din beteliștii din întreaga lume se vaccinaseră până atunci». La început, părea imposibil să se procure vaccinuri în unele țări din lume. Dar este uimitor să vedem că astăzi peste 80% din familia noastră mondială de la Betel, adică peste 19 000 de beteliști, sunt vaccinați și facem tot posibilul pentru a ajuta filialele care nu au reușit încă să obțină vaccinuri. Așa cum știți, ocrotind familia Betel, ocrotim furnizarea de hrană spirituală și asigurăm activitățile

spirituale până la marginile pământului. În numele Corpului Guvernator, vă mulțumim, dragi frați și surori, pentru frumoasa voastră cooperare cu toate măsurile luate în timpul pandemiei. Au fost multe schimbări într-un timp scurt, dar ați fost extraordinari.”

Dragi frați, Ar putea cineva să tăgăduiască faptul că neutralitatea necesară în privința alegerilor medicale a fost compromisă? Fratele Lösch a stipulat că „a avea grijă de sănătatea familiei Betel” implica supunerea la vaccinare, precizând că, datorită măsurilor luate, „80% din beteliști sunt vaccinați”.

Au fost întreprinse demersuri similare pentru a face accesibilă ivermectina, a cărei eficiență împotriva COVID-19 a fost evidențiată prin rezultate remarcabile în India, precum și în Japonia?

Dacă un membru al familiei Betel și-ar fi exprimat dorința de a recurge la o terapie alternativă în loc de vaccin, a fost decizia sa primită cu bunăvoință, în respectul absolut al conștiinței sale creștine și fără cea mai mică parțialitate? Se bucurau beteliștii de o deplină libertate de alegere în privința tratamentului lor sau trebuiau să se conformeze exclusiv directivelor preconizate?

Fiind în legătură cu membri ai acestei comunități, nu aș putea ignora soarta rezervată celor care au ales să nu facă acest vaccin: a trebuit pur și simplu să părăsească Betelul.

Neutralitatea — din latinul *neuter*, care înseamnă „nici unul, nici altul” — constă în a nu lua partea nimănui și în a se abține de la orice amestec într-o dispută sau într-o divergență de opinii. Aplicată la domeniul medical, această neutralitate cere să ne abținem de la a recomanda un tratament în defavoarea altuia, fie că este vorba despre vaccinuri sau despre ivermectină. A fi neutru înseamnă a-l îndemna pe fiecare creștin să își exercite propria judecată, ferit de orice formă de presiune.

Este manifest că, atunci când declarați că furnizați vaccinuri pentru a ocroti sănătatea fraților și surorilor, o mulțime dintre ei se simt constrânși moral să vă urmeze exemplul. A alege să nu te vaccinezi însemna atunci a te abate de la calea trasată și, implicit, a te expune pericolului. Ori, nu ignorăm faptul că un vestitor care își exprimă o opțiune diferită se expune privirii reprobatoare a comunității. Mulți nu dispun de forța morală necesară pentru a îndura o astfel de

dezaprobare. Această realitate nu vă putea scăpa; de aceea, o astfel de poziție nu se poate asemăna cu o simplă greșeală, ci seamănă potrivit, în opinia mea, cu un exces de autoritate.

Vă amintiți observațiile pe care le formulasem în timpul analizei mele asupra acestui pasaj biblic?

1 Corinteni 8:10, 11

„Fiindcă, dacă cineva care este slab te vede pe tine, care ai cunoștință, luând masa într-un templu de idoli, nu-l va îndemna conștiința să mănânce alimente oferite idolilor? Astfel, prin cunoștința ta este dăruit cel slab, fratele tău pentru care a murit Cristos.”

Este evident că s-a exercitat o presiune asupra conștiinței fraților și surorilor la nivel mondial, îndemnându-i să se conformeze propriilor voastre directive. A acționa în acest mod înseamnă a „păcătuia”, așa cum demonstrează pasajul biblic sus-menționat. În plus, argumentați că administrarea acestor vaccinuri are ca scop ocrotirea sănătății familiei Betel și garantarea furnizării „hranei spirituale”. În mod implicit, insinuați astfel că cei care aleg să nu se vaccineze își neglijează propria sănătate și pun piedici în calea distribuirii acestei hrane spirituale.

Pentru a măsura gravitatea unei astfel de situații, să luăm în considerare următorul scenariu. Prezentasem anterior o ilustrație fictivă: să presupunem că, de pe scena unei congrese, aș lauda jumătatea de auditoriu rămasă nevaccinată, promovând totodată în mod public calitățile ivermectinei. Alesesem acest exemplu pentru a scoate în evidență cât de nepotrivit ar fi să preconizezi un tratament medical în cadrul unei întruniri creștine. Să continuăm această reflecție.

Imaginați-vă că, în momentul în care cobor de pe scenă, mai mulți frați vaccinați vin la mine pentru a-și exprima profunda stare de disconfort față de cuvintele mele. Îmi mărturisesc că se simt judecați pentru că nu au luat aceeași decizie ca mine. Dorind să-i liniștesc, îi mângâi asigurându-i că au interpretat greșit intențiile mele, că nu mi-aș permite niciodată să-i acuz; le reiterez afecțiunea mea frățească și respectul pentru alegerile lor personale. Cu toate acestea, la următoarea întrunire, declar din nou în fața întregii comunități cât mă bucur să constat că, dintre cei 50% de frați inițial nevaccinați, mai mult de jumătate au stăruit în decizia lor și aleg de acum să se trateze exclusiv cu ivermectină.

Și adresez atunci această întrebare auditoriului: „De ce este esențial să le administrăm ivermectină fraților și surorilor noastre?” La care răspund: „Pentru că aceasta este modalitatea noastră de a veghea asupra sănătății fraților noștri de credință.”

Mă îndrept spre voi, frați din Corpul Guvernator, și vă întreb: Ce sentiment vor încerca atunci acești frați și surori vaccinați care își exprimaseră totuși dezacordul față de mine? Nu se vor simți ei condamnați, cu impresia amară că sentimentele lor sunt complet ignorate? Nu vor vedea unii în aceasta o formă de dispreț la adresa lor?

În realitate, dragi frați, ați fost destinatarii a sute de scrisori și apeluri pe această temă. Cu toate acestea, departe de a corecta afirmațiile făcute în Raportul nr. 6, ați stăruit pe această cale, accentuând astfel starea de disconfort.

Fratele Lösch nu se oprește aici; el dezvoltă în continuare o argumentație foarte elaborată, concepută în mod clar pentru a influența conștiințele. El își introduce argumentarea abordând tema unității, așa cum se poate observa mai jos (începând cu minutul 06:08).

„Și trebuie într-adevăr să continuăm să ne ocrotim unitatea. Ce este unitatea? Este «însușirea a ceea ce este unul singur, unic», o «stare de armonie». Observați cum descrie apostolul Pavel ce trebuie să facem pentru a păstra unitatea în Efeseni 4:3. Se spune: «străduindu-vă plini de zelos să păstrați unitatea spiritului în legătura păcii». Observați că este nevoie de eforturi pentru a ne menține unitatea. Pavel a spus că trebuie să «ne străduim plini de zelos» sau să lucrăm din greu la aceasta. Ce ar putea să ne amenințe unitatea? Să vedem, ce s-ar întâmpla dacă ne-am pasiona prea mult de chestiuni care dezbină? Biblia prezice în 2 Timotei capitolul 3 că oamenii vor fi «iubitori de sine», «neconcilianți» și «cumpliți». Acesta este lucrul pe care îl vedem în lume în prezent. Oamenii sunt «neconcilianți». Ei devin rapid virulenți, adoptând poziții radicale în tot felul de chestiuni.”

Sunt de acord bucuros că unitatea este fundamentală și că ea atestă că Dumnezeu ne îndrumă prin spiritul său. În adevăr, această unitate răzbate din fiecare scrisoare și din fiecare carte a Scripturilor. Ca

ilustrare, pentru a cita doar un singur pasaj printre multe altele, l-aș putea menționa pe acesta:

Filipeni 1:27

„Sunt de acord bucuros că unitatea este fundamentală și că ea atestă că Dumnezeu ne îndrumă prin spiritul său. În adevăr, această unitate răzbate din fiecare scrisoare și din fiecare carte a Scripturilor. Ca ilustrare, pentru a cita doar un singur pasaj printre multe altele, l-aș putea menționa pe acesta:”

Este manifest, așa cum subliniază scrisoarea către Filipeni, că ne revine datoria de a face tot ce ne stă în putință pentru a păstra unitatea, luptând „cot la cot într-un singur spirit” cu frații și surorile noastre, adică „purtându-ne într-un mod demn” de vestea bună pe care o predicăm. Este la fel de exact că nu ar trebui să fragilizăm această unitate insistând asupra unor opinii personale. În privința tuturor acestor puncte, împărtășesc pe deplin opinia fratelui Lösch. Cu toate acestea, continuarea argumentației sale își dezvăluie adevăratul obiectiv atunci când declară:

„Noi, creștinii, nu facem parte din lume, ne păstrăm la o parte de dezbateri. De exemplu, cine s-ar fi gândit că purtarea măștii pentru a preveni transmiterea unei boli ar putea deveni un subiect de dezbatere? Când eram mici, părinții noștri ne-au învățat să punem mâna la gură când strănutăm sau când tușim. În prețiosul său Cuvânt, Iehova a stabilit numeroase măsuri practice menite să prevină răspândirea bolilor. Cum a putut, așadar, purtarea măștii să devină un subiect de polemică pentru unii? De unde poate proveni un astfel de mod de gândire? Trebuie să rămânem precauți. Cu toții suntem expuși gândirii lumii, fie la televizor, pe internet, la locul de muncă sau la școală. Există multe site-uri web care susțin teorii ale conspirației. Dacă nu suntem precauți, am putea ajunge să ne pasionăm de aceste dezbateri. Am risca să plecăm urechea la «vocea străinilor», în loc să ascultăm de canalul folosit de Iehova, «sclavul fidel și prevăzător».”

Permiteți-mi să-mi expun reflecția cu privire la utilizarea măștilor de protecție. Acestea din urmă se dovedesc incapabile să prevină inhalarea

particulelor de fum. Ori, aceste particule având o dimensiune superioară celei a virusurilor, este de la sine înțeles că, dacă primele trec prin țesătură, cele din urmă pătrund la fel de ușor. Departe de a fi o presupunere din partea mea, acest fapt este coroborat de numeroși medici, precum și de autorități sanitare, sprijinindu-se pe o literatură științifică dovedită. Dacă un elefant trece prin poartă fără nicio problemă, se poate concepe vreun moment că un șoarece ar fi blocat?

Desigur, masca poate avea o anumită utilitate pentru persoanele bolnave, făcând paravan împotriva proiecțiilor de fluide în timpul strănutului. Cu toate acestea, deși aveam cunoștință de aceste limite, m-am conformat întotdeauna utilizării ei din spirit de cooperare și din dorința de a nu tulbura pacea. Toți frații se supuneau de bunăvoie și nu am cunoștință de niciun frate de credință care să fi insistat să se sustragă.

Cu toate acestea, fratele Lösch se apucă să asocieze aceste rețineri cu „teoriile conspirației” și cu derapajele „multor site-uri de internet”. Totuși, toată lumea știe că în acea perioadă adevărul punct de divergență rezida în eficiența vaccinurilor. Unii le considerau categoric dăunătoare, o opinie împărtășită de mulți frați. În realitate, problema măștilor nu ridică atunci mai nicio controversă.

Fratele afirmă apoi că ne revine datoria de a asculta de „reprezentanții lui Iehova”, și anume de „sclavul fidel și prevăzător” — care corespunde, conform definiției voastre, Corpului Guvernator —, în loc să plecăm urechea la presupuse teorii conspiraționiste.

O întrebare se impune atunci cu evidență: în ce domeniu specific ar trebui să vă urmărim directivele în detrimentul oricărei alte considerații? Era vorba cu adevărat despre utilizarea măștilor sau vizați, în filigran, problema vaccinurilor?

Fratele continuă în acești termeni:

„Cu cât ne apropiem mai mult de sfârșitul acestei lumi, cu atât va fi mai indispensabil să ascultăm de acest canal pentru siguranța și spiritualitatea noastră. Din acest motiv, dragi frați și surori, vă prețuim atât de mult.

De îndată ce discernați că spiritul lui Iehova îndrumă Corpul Guvernator să meargă într-o anumită direcție, sunteți prompti în a-l urma. Și, ca urmare, ne bucurăm de o unitate

neprețuită. Aceasta îmi amintește de exemplul biblic al lui Naaman.

Prin intermediul unui mesager, profetul Eliciu i-a spus lui Naaman că se va vindeca de lepră dacă se va scălda de șapte ori în Iordan. Cum a reacționat Naaman? Vă invit să citiți împreună cu mine din 2 Regi 5:11, 12: «Dar Naaman s-a mâniat și a plecat, zicând: „Eu îmi spuneam: «Va ieși la mine și va sta în picioare. Apoi îl va chema pe Iehova, Dumnezeul lui, și își va mișca mâna încoace și încolo peste locul bolnav ca să mă vindece de lepră». Nu sunt Abana și Farpar, râurile Damascului, mai bune decât toate apele Israelului? Nu pot să mă spăl în ele și să mă curăț?» Astfel, el s-a întors și a plecat furios». Naaman avea propria opinie despre modul în care trebuia să fie vindecat. Avea convingeri puternice.

Dar Iehova vedea lucrurile altfel. Pentru a fi vindecat, Naaman trebuia să se umilească și să se lase îndrumat de canalul pe care îl folosea Iehova. Naaman accepta cu greu acest lucru, dar slujitorii lui au înțeles bine lucrurile. Ce i-au spus ei să facă? Și care a fost rezultatul?

Să citim versetele 13 și 14: «Slujitorii lui s-au apropiat de el și i-au zis: „Tată, dacă profetul ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult când ți-a spus doar: «Spală-te și vei fi curat!»”. El s-a coborât și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului adevăratului Dumnezeu. Atunci carnea i s-a făcut la loc ca carnea unui copilăș și s-a curățat».

Ce învățătură desprindem din aceasta? La fel ca Naaman, și noi am putea accepta mai greu anumite lucruri, mai ales dacă avem o convingere puternică. Dar un lucru este sigur: dacă urmăm îndrumarea oferită prin canalul pe care îl folosește Iehova, vom fi binecuvântați și, ce este cel mai important, vom rămâne uniți.”

Ascultând aceste cuvinte, am fost cuprins de uimire; dacă aş fi fost un vechi israelit, cu siguranţă că mi-aş fi „sfâşiat hainele”, m-aş fi îmbrăcat cu o „pânză de sac” şi mi-aş fi turnat „cenuşă pe cap”.

Cu toate acestea, *Turnul de veghe* din 15 septembrie 2015, la paginile 8-12, stipulează în mod clar că nimeni nu este autorizat să recomande tratamente de natură medicală!

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2015682>

Am vorbit despre aceasta în acest paragraf:

- [Punctul de vedere oficial al organizației noastre \(Până în aprilie 2021\)](#)

Ori, în cazul de față, exemplul lui Eliciu este invocat pentru a demonstra că „reprezentanții lui Iehova” sunt îndreptățiți să prescrie conduita de urmat pentru a obține vindecarea. Este vorba despre o ajustare doctrinară lipsită de orice fundament şi despre o deformare profundă a Scripturilor. Fratele Lösch nu evocă pur şi simplu utilizarea măştilor; el tratează în realitate despre veritabile terapii curative.

Fratele subliniază că Naaman nutrea propriile concepții cu privire la vindecarea sa, în timp ce Iehova avea o intenție diferită. De fapt, fratele Lösch insistă asupra faptului că uneori se poate dovedi „foarte greu să accepți o idee”, dar că ne revine totuşi datoria de a-i urma pe reprezentanții lui Iehova, de vreme ce spiritul lui Dumnezeu îi îndrumă tocmai pe această cale. În opinia sa, o astfel de ascultare contribuie imediat la păstrarea unității.

Din ce motive o astfel de argumentație se abate de la principiile biblice?

În primul rând, Eliciu nu avea nicio competență în medicină şi ignora până şi existența microorganismelor; el se limita la a transmite instrucțiunile lui Iehova, fiind inspirat divin. Dimpotrivă, dragi frați, voi nu sunteți inspirați de Dumnezeu — așa cum recunoaște în mod explicit *Turnul de veghe* — şi nu sunteți infailibili.

În *Turnul de veghe* din februarie 2017, la paginile 23-28, paragraful 12 stipulează de altfel:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2017283>

„Corpul de Guvernare nu este nici inspirat, nici infailibil. De aceea, el poate face greșeli de natură doctrinală sau

organizatorică. De fapt, în Indexul publicațiilor Watch Tower există titlul „Clarificări în înțelegere”, unde sunt enumerate schimbările care s-au făcut în înțelegerea Scripturilor din 1870 încoace.”

În plus, apele Iordanului nu aveau prin ele însele nicio virtute curativă; dacă așa ar fi stat lucrurile, infirmii s-ar înghesui și astăzi acolo pentru a fi cufundați și vindecați. Ceea ce a permis vindecarea lui Naaman a fost ascultarea sa de o directivă divină, prin înfăptuirea unui miracol. Restabilirea sa a fost lucrarea directă a mâinii lui Iehova, iar nu rezultatul proprietăților mijlocului folosit.

Pe de altă parte, dispunem de principii limpezi, pe care le-am menționat anterior, care atestă că deciziile de natură medicală țin strict de domeniul personal; nimeni nu se poate substitui acestora și nici nu le poate impune altora. Din ce motive sfaturile consemnate în Romani capitolul 14 sau în 1 Corinteni capitolele 8 și 10 nu au fost citate?

Dragi frați, spiritul lui Dumnezeu vă poate îndruma oare într-un astfel de demers când el intră în contradicție cu Scriptura inspirată de acest membru al aceluiași spirit? S-ar putea Iehova contrazice pe sine? I-ar fi inspirat el apostolului Pavel instrucțiuni precise în Biblie pentru ca, în zilele noastre, același spirit să vădetermine să predați contrariul? Cine v-a conferit o autoritate cu privire la alegerile terapeutice care ne revin? Vă autorizează oare cu adevărat relatarea despre Eliciu să decretați că frații noștri de credință trebuie să se supună vaccinării?

Deformând exemplul lui Eliciu pentru a îndemna la acceptarea vaccinului, v-ați abătut de la poziția biblică de strictă neutralitate. În plus, acest lucru a favorizat răspândirea ideii eronate potrivit căreia Iehova s-ar afla la originea acestei campanii de vaccinare. Încă de la difuzarea Raportului nr. 6 din 2021, comunitatea de frați a perceput clar că organizația se făcea promotoarea acestor tratamente, ceea ce a determinat trimiterea a numeroase scrisori de reclamație. În prezent, invocați unitatea pentru a cere să urmăm directivele sanitare oferite de reprezentanții lui Iehova, adică de voi înșivă. Este de o evidență flagrantă că ați considerat preferabil ca frații și surorile să fie vaccinați și că, dacă unii dintre ei nu îi înțelegeau necesitatea, le aparținea datoria de a-și reduce la tăcere opiniile personale pentru a se conforma viziunii voastre. Aceasta este tocmai lecția pe care încercați să o transmiteți prin intermediul relatării despre Eliciu.

Ce s-a ales atunci din respectul datorat conștiinței altuia, atât de magnific expus în articolul din *Turnul de veghedin* 2015?

Cuvintele fratelui Lösch seamănă în mod evident cu o schimbare doctrinară subtilă în favoarea vaccinării. A încerca să influențați conștiința fraților voștri de credință într-o astfel de problemă nu constituie nimic altceva decât o încălcare a principiilor divine. În plus, insinuați că cei care se abat de la recomandările voastre pun în pericol unitatea și se opun, prin urmare, lui Iehova însuși. Lăsați să se înțeleagă că toți autorii acestor scrisori sunt captivi ai unor teorii ale conspirației. Din ce motive acționați astfel? De ce să aruncați discreditul și să depreciați sensibilitatea unor frați ale căror opinii diferă de ale voastre?

Nu ignorați faptul că cei care refuză vaccinarea o fac din motive de conștiință, fără a căuta totuși să facă prozelitism în jurul convingerilor lor. La fel ca în Raportul nr. 6, vă prefaceți că ignorați realitatea acestei conștiințe creștine, reducând reținerile lor la influența unor teze conspiraționiste. O astfel de atitudine seamănă cu o lipsă de respect față de frații voștri, o poziție pe care capitoul 14 din scrisoarea către Romani o condamnă în mod explicit, așa cum am subliniat deja.

Romani 14:5-10

„Unul consideră o zi mai importantă decât alta, în timp ce altul consideră o zi la fel ca toate celelalte. Fiecare să fie pe deplin convins de ceea ce crede. Cel ce ține o zi, pentru Iehova o ține. La fel, cel ce mănâncă, pentru Iehova mănâncă, fiindcă îi aduce mulțumiri lui Dumnezeu; iar cel ce nu mănâncă, pentru Iehova nu mănâncă, și îi aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu. De fapt, niciunul dintre noi nu trăiește numai pentru sine și niciunul nu moare numai pentru sine. Căci, dacă trăim, pentru Iehova trăim și, dacă murim, pentru Iehova murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, suntem ai lui Iehova. Fiindcă de aceea a murit Cristos și a revenit la viață, ca să fie Domn și peste cei morți, și peste cei vii. Dar tu de ce îl judeci pe fratele tău? Sau de ce îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.”

În plus, apele Iordanului nu aveau prin ele însele nicio virtute curativă; dacă așa ar fi stat lucrurile, infirmii s-ar înghesui și astăzi acolo pentru a fi cufundați și vindecați. Ceea ce a permis vindecarea lui Naaman a fost ascultarea sa de o directivă divină, prin înfăptuirea unui miracol.

Restabilirea sa a fost lucrarea directă a mâinii lui Iehova, iar nu rezultatul proprietăților mijlocului folosit.

Pe de altă parte, dispunem de principii limpezi, pe care le-am menționat anterior, care atestă că deciziile de natură medicală țin strict de domeniul personal; nimeni nu se poate substitui acestora și nici nu le poate impune altora. Din ce motive sfaturile consemnate în Romani capitolul 14 sau în 1 Corinteni capitolele 8 și 10 nu au fost citate?

Dragi frați, spiritul lui Dumnezeu vă poate îndruma oare într-un astfel de demers când el intră în contradicție cu Scriptura inspirată de acest membru al aceluiași spirit? S-ar putea Iehova contrazice pe sine? I-ar fi inspirat el apostolului Pavel instrucțiuni precise în Biblie pentru ca, în zilele noastre, același spirit să vădetermine să predați contrariul? Cine v-a conferit o autoritate cu privire la alegerile terapeutice care ne revin? Vă autorizează oare cu adevărat relatarea despre Eliciu să decretați că frații noștri de credință trebuie să se supună vaccinării?

Deformând exemplul lui Eliciu pentru a îndemna la acceptarea vaccinului, v-ați abătut de la poziția biblică de strictă neutralitate. În plus, acest lucru a favorizat răspândirea ideii eronate potrivit căreia Iehova s-ar afla la originea acestei campanii de vaccinare. Încă de la difuzarea Raportului nr. 6 din 2021, comunitatea de frați a perceput clar că organizația se făcea promotoarea acestor tratamente, ceea ce a determinat trimiterea a numeroase scrisori de reclamație. În prezent, invocați unitatea pentru a cere să urmăm directivele sanitare oferite de reprezentanții lui Iehova, adică de voi înșivă. Este de o evidență flagrantă că ați considerat preferabil ca frații și surorile să fie vaccinați și că, dacă unii dintre ei nu îi înțelegeau necesitatea, le aparținea datoria de a-și reduce la tăcere opiniile personale pentru a se conforma viziunii voastre. Aceasta este tocmai lecția pe care încercați să o transmiteți prin intermediul relatării despre Eliciu.

Ce s-a ales atunci din respectul datorat conștiinței altuia, atât de magnific expus în articolul din *Turnul de veghedin* 2015?

Cuvintele fratelui Lösch seamănă în mod evident cu o schimbare doctrinară subtilă în favoarea vaccinării. A încerca să influențați conștiința fraților voștri de credință într-o astfel de problemă nu constituie nimic altceva decât o încălcare a principiilor divine. În plus, insinuați că cei care se abat de la recomandările voastre pun în pericol unitatea și se opun, prin urmare, lui Iehova însuși. Lăsați să se înțeleagă

că toți autorii acestor scrisori sunt captivi ai unor teorii ale conspirației. Din ce motive acționați astfel? De ce să aruncați discreditul și să depreciați sensibilitatea unor frați ale căror opinii diferă de ale voastre?

Nu ignorați faptul că cei care refuză vaccinarea o fac din motive de conștiință, fără a căuta totuși să facă prozelitism în jurul convingerilor lor. La fel ca în Raportul nr. 6, vă prefaceți că ignorați realitatea acestei conștiințe creștine, reducând reținerile lor la influența unor teze conspiraționiste. O astfel de atitudine seamănă cu o lipsă de respect față de frații voștri, o poziție pe care capitolul 14 din scrisoarea către Romani o condamnă în mod explicit, așa cum am subliniat deja.

3 Ioan 9-12

„Am scris congregației, dar Diotref, căruia îi place să aibă locul întâi printre ei, nu acceptă nimic de la noi cu respect. De aceea, dacă voi veni, voi atrage atenția asupra lucrurilor pe care le face, asupra vorbelor răutăcioase pe care le răspândește despre noi. El nu se mulțumește cu atât, ci refuză să-i primească pe frați cu respect, iar pe cei care vor să-i primească încearcă să-i împiedice și să-i dea afară din congregație. Iubitul meu frate, nu imita răul, ci binele! Cine face binele provine de la Dumnezeu. Cine face răul nu l-a văzut pe Dumnezeu. Pe Dimitrie toți îl vorbesc de bine și adevărul însuși depune mărturie despre el. De fapt, și noi depunem mărturie despre el și tu știi că mărturia noastră este adevărată.”

Diotref nuuta să-i dea afară pe anumiți frați din congregație din singurul motiv că nu se conformau directivelor sale. Apostolul Ioan amintește în mod expres că purtarea lui Diotref era rea și că nu trebuia în niciun caz imitată. Să ne imaginăm pentru o clipă că, printr-o călătorie în timp, ne-ar fi permis să ne întâlnim cu Diotref pentru a-i adresa această întrebare: „Diotref, din ce motive cauți să-i alungi din congregație pe frații care refuză să se supună autorității tale? Ignori că o astfel de acțiune este contrară Scripturilor? Ți-ai pierdut cumva simțul măsurii?”

La care Diotref ar răspunde negreșit: „Iehova m-a numit ca reprezentant al său în cadrul congregației; prin urmare, acești frați, nesupunându-se instrucțiunilor mele, compromit pacea comunității. Întrucât Cristos a poruncit să fim una, acești împotriviți se retrag de sub îndrumarea Marelui Păstor. Din moment ce se ridică împotriva lui Cristos, îmi revine de plin drept să-i exclud. Îi îndepărtez pentru că nu manifestă spiritul lui

Dumnezeu și resping unitatea. Acești frați ignoră îndrumarea spiritului și se opun Tatălui nostru iubitor.”

Ne-am lăsa oare seduși de retorica ipotetică a acestui Diotref? Ar reuși argumentele lui înșelătoare să ne amăgească?

Dragi frați, este de o evidență flagrantă că Diotref se transformase într-un conducător despot, incapabil să tolereze ca cineva să se abată de la viziunea lui. Însuși Diotref era cel care întrista spiritul prin dorința sa de dominare asupra fraților de credință. Dacă niciunul dintre noi nu dorește să se identifice cu un astfel de personaj, este absolut necesar să ne întrebăm: ce altceva ați realizat prin intermediul acestui raport?

Departa de a respecta conștiința creștină a fraților voștri, susțineți cu insistență că oricine refuză să se conformeze se opune spiritului lui Dumnezeu și fragilizează unitatea. Nu seamănă oare o astfel de poziție extrem de mult cu Diotref cel fictiv menționat anterior?

Unitatea creștină nu se poate confunda cu o uniformitate de gândire absolută. Adevărata unitate se manifestă atunci când îi onorăm pe alții, chiar dacă se exprimă divergențe în chestiuni de conștiință, și veghem ca aceste sensibilități diferite să nu ne zdruncine legăturile afective. Cei care acționează în acest sens sunt cei care au spiritul lui Dumnezeu.

Înainte de difuzarea acestor rapoarte, liniștea prelua în cadrul congregațiilor; ori, introducerea acestor concepte străine de Scripturi a pus în pericol această armonie. Impunând aceste opinii și aruncând discredita asupra celor care refuză să subscrie la ele sub pretextul că ar rupe unitatea, demonstrați că acest demers nu provine din spiritul sfânt. O astfel de învățătură seamănă germenul dezbinării, ori dezbinarea este contrară roadelor spiritului și se numără printre faptele cărnii, potrivit cuvintelor din Galateni 5:19-21.

Fără îndoială mi se va obiecta că aceste concluzii nu sunt decât rodul imaginației mele și că provin dintr-o neînțelegere. Să examinăm deci raportul următor pentru a măsura relevanța analizei mele. În această etapă, nu mai erau sute, ci cu siguranță mii de reclamații care ajungeau la voi. În ce mod au fost primite aceste profunde nemulțumiri în Raportul nr. 8 din 2021?

RAPORTUL NR. 8/2021 PREZENTAT DE STEPHEN LETT

[https://www.jw.org/finder?
srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021085_1_VIDEO](https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021085_1_VIDEO)

Dacă legătura de mai sus nu funcționează: <https://ody.sh/k1oAcOlyJ2>

În urma difuzării Raportului nr. 7, ați fost cu siguranță destinatarii a nenumărate reclamații pentru că ați încurajat astfel vaccinarea. Câte mii de scrisori și apeluri v-au parvenit pentru a sublinia că declarațiile voastre se abăteau de la principiile biblice? Ați acordat măcar atenție acestor plângeri? Din toată evidența, nu a fost așa, dacă judecăm după conținutul Raportului nr. 8.

Acest raport se deschide, într-adevăr, cu aceste cuvinte, la minutul 00:35:

„Dar pentru început, am câteva informații importante de transmis cu privire la vaccinarea împotriva COVID-19. Vă iubim cu adevărat pe toți foarte mult și este o chestiune de viață și de moarte: prin urmare, am decis să vă împărtășim ceea ce știm despre acest subiect.

De la 1 iunie, în Statele Unite, 1 407 vestitori au fost spitalizați din cauza COVID-19 sau pentru că aveau simptome. Dintre aceștia, mai puțin de unu la sută erau vaccinați cu schema completă. Din păcate, în aceeași

perioadă, în Statele Unite, 486 de frați și surori au murit din cauza COVID-19.

Dintre aceștia, mai puțin de unu la sută erau vaccinați cu schema completă. Iar din informațiile noastre, cei care erau vaccinați și care au murit aveau alte probleme grave de sănătate. Aceste câteva cifre ne pun cu adevărat pe gânduri.

Vă putem spune, de asemenea, că din cei 22 000 de beteliști și cei 44 000 de alți slujitori speciali cu timp integral care s-au vaccinat, au fost semnalate doar patru cazuri de reacții severe care ar putea avea legătură cu vaccinarea.

Dar, din fericire, știm astăzi că aceste persoane sunt bine și că starea lor generală este stabilă.

Vă oferim toate aceste informații pentru a putea reflecta la ele atunci când veți lua o decizie cu privire la vaccinare. Considerăm că nu ar însemna să arătăm iubire dacă am refuza să vă împărtășim aceste informații.

Așa cum se spune în Proverbele 3:27: „Nu ezita să faci binele celor ce au nevoie de el”. Știm că poate fi greu să iei o decizie înțeleaptă când lumea ne oferă păreri diferite și relatări contradictorii.”

Așa cum atestă această secvență, vă introduceți discursul calificând vaccinarea drept o chestiune de „viață sau de moarte”, ceea ce lasă să se înțeleagă că refuzul injectării ar condamna inevitabil la moarte, o afirmație dezmințită de fapte. În realitate, încercați să susțineți această perspectivă prezentându-ne statistici observate la Betel, susținând totodată că aceste date ne sunt comunicate pentru a ne păstra liberul arbitru în privința vaccinării.

Cu toate acestea, așa cum am demonstrat prin analogia „bonboanelor”, prezentarea unor date părtinitoare constituie un procedeu de manipulare destinat să orienteze alegerea către o decizie stabilită dinainte. Reiese cu claritate că aceste cifre au fost instrumentalizate pentru a stârni îngrijorare și pentru a forța adeziunea.

Realitatea datelor disponibile la acea vreme evidențiază faptul că populația infantilă beneficia de o imunitate aproape totală în fața

COVID-19. Pe de altă parte, existau protocoale terapeutice, cum ar fi ivermectina, un medicament accesibil și lipsit de efecte secundare notabile. Diverse analize demonstau, de asemenea, că infectarea cu acest virus conferea o imunitate naturală durabilă, net superioară celei promise de soluțiile vaccinale.

O altă realitate a acelei perioade rezida în natura experimentală a acestor vaccinuri, al căror impact pe termen lung asupra organismului rămânea necunoscut. Numeroși clinicieni au prezentat atunci statistici și semnale de alarmă îngrijorătoare. Un virolog german a susținut, de exemplu, că aceste injectări alterau sistemul imunitar înăscut: <https://euskalnews.com/2021/06/un-virologo-aleman-afirma-que-las-vacunas-COVID-destruyen-el-sistema-inmunologico-innato/>

În plus, anumite publicații sugerau că persoanele vaccinate riscau să dezvolte un sindrom de imunodeficiență dobândită într-un termen scurt. Pentru a ilustra acest lucru, rapoarte care interpretau datele oficiale ale guvernului german preconizau un astfel de deznodământ pentru sfârșitul lunii ianuarie 2022: <https://expose-news.com/2022/01/02/german-gov-data-suggests-fully-vaccinated-developing-ade/>

Existența afecțiunilor cardiace post-vaccinale era la fel de bine documentată, așa cum o dovedește acest semnal de alarmă publicat cu opt luni înainte de difuzarea raportului vostru informativ, care semnală afecțiuni la pacienți tineri: <https://www.nbcconnecticut.com/news/coronavirus/connecticut-confirms-at-least-18-cases-of-apparent-heart-problems-in-young-people-after-COVID-19-vaccination/2494534/>

În timp ce semnalările privind leziunile cardiace la copii se multiplicau, personalități marcante din lumea medicală avertizau că campaniile de vaccinare în masă riscau să genereze noi variante ale virusului: <https://www.epochtimes.fr/vaccins-contre-covid-19-entraineront-variants-mutes-1803205.html>

Cu titlu de ilustrare, profesorul Luc Montagnier, laureat al Premiului Nobel pentru Medicină, codescoperitor al virusului SIDA în 1983 și profesor timp de trei decenii la Institutul Pasteur, declara cu privire la acest subiect:

„Ne aflăm într-o situație foarte gravă. Există oameni care mor de miocardită și de probleme cardiovasculare din cauza VACCINURILOR... Orice deces cauzat de un medicament

sau de un vaccin, chiar dacă este vorba despre cazuri izolate, trebuie considerat ceva foarte grav, iar atunci când există mulți morți, ar trebui să privim acest lucru ca pe o problemă.”

A fost, de asemenea, stabilit că riscul de letalitate asociat COVID-19 era practic nul la persoanele fără comorbidități, în timp ce incidența efectelor adverse legate de injectări se dovedea îngrijorătoare.

Cu toate acestea, ați trecut sub tăcere toate aceste elemente. Orice observator care efectuează cercetări retrospective asupra datelor disponibile în acea perioadă poate constata cu ușurință că ați prezentat doar o imagine parțială a statisticilor. Demersul de acest fel urmărea în mod evident să orienteze alegerea auditorilor voștri în favoarea vaccinării, omitând date totuși cruciale pentru exercitarea unei judecăți personale informate. Dacă mi-ar fi posibil să consemnez aici mii de referințe documentate și validate care atestă neajunsurile acestor terapii, o astfel de enumerare ar face această corespondență interminabilă.

Viitorul a permis să se stabilească dacă aceste îngrijorări erau fondate. Totuși, într-o astfel de situație, corectitudinea și înțelepciunea impuneau păstrarea unei neutralități stricte, pentru a permite fiecăruia să decidă în deplină libertate, ferit de orice formă de presiune.

Vă aduceți aminte, în această privință, de paragraful 9 din *Turnul de veghe* pe care l-am citat anterior?

Este vorba acolo despre tratamente medicale și probleme de sănătate:

„9 Un creștin rezonabil nu își impune opiniile. Într-o țară europeană, un cuplu recomanda insistent anumite suplimente alimentare și o anumită dietă. Unii frați s-au lăsat convinși, dar alții au refuzat. Cu timpul, rezultatele nu au fost pe măsura așteptărilor, iar mulți au simțit resentimente. Acest cuplu avea dreptul de a decide pentru sine să urmeze o anumită dietă și să ia anumite suplimente alimentare, dar era rezonabil să pună în pericol unitatea congregației din cauza unor chestiuni legate de sănătate? În trecut, creștinii din Roma au avut, pentru o vreme, opinii divergente cu privire la consumarea anumitor alimente și la respectarea anumitor zile. Ce sfat le-a dat Pavel? «Unul consideră că o

zi este superioară alteia, altul consideră că o zi este la fel ca toate celelalte. Fiecare să fie pe deplin convins în propria sa minte.» Era important să nu punem în calea altora o piatră de poticnire (citește Romani 14:5, 13, 15, 19, 20).”

Era important ca aceste instrucțiuni să fie urmate ad-litteram, din singurul și unicul motiv că se bazau pe Sfintele Scripturi. De altfel, este evident că, dacă recomandați vaccinuri, iar frații noștri suferă efecte adverse conformându-se opiniilor voastre, ei vor simți amărăciune față de voi, hrănită de sentimentul că au fost manipulați și induși în eroare. Cu toate acestea, departe de a recunoaște acest lucru, ați orientat informația astfel încât să lăsați să se înțeleagă că refuzul vaccinării echivala cu o condamnare la moarte. În prezentarea voastră, singura ieșire salvatoare consta în supunerea la injectare pentru a fi în siguranță, sub pedeapsa de a risca pierderea vieții.

În mod evident, o eroare de raționament cunoscută sub numele de „falsă dilemă” a fost folosită pentru a-i determina pe frați și surori să se vaccineze. Acest sofism constă în reducerea unei situații complexe la două opțiuni exclusive, când în realitate există una sau mai multe alternative care au fost trecute cu vederea în mod deliberat.

În plus, pare foarte șubred argumentul că 66 000 de beteliști și slujitori cu timp integral nu au dezvoltat nicio reacție gravă, trăgând de aici concluzia că ar trebui cu toții să le urmărim exemplul. Nu știți, oare, că efectele nocive ale unui tratament pot avea nevoie de ani de zile pentru a se manifesta? Dacă am efectua o anchetă aprofundată în rândul tuturor acestor frați și surori astăzi, ce bilanț ne-ar face ei cu privire la starea lor de sănătate?

Fratele Lett a afirmat: „Nu ar însemna să arătăm iubire dacă am refuza să vă împărtășim aceste date.”

Prin urmare, de ce nu ne arătați aceeași iubire dezvoltându-ne, cu perspectiva necesară, cum se simt astăzi acești frați care au primit schema completă de vaccinare? Din ce motive vă abțineți de la a ne comunica statisticile actuale?

Mulți sunt frații care, acordându-vă încrederea lor, simt astăzi o profundă indignare. Cu titlu de exemplu, iată un spațiu unde mai mulți dintre frații noștri, vaccinați conform recomandărilor voastre, depun mărturie despre situația lor actuală:<https://effets-indesirables-jw.fr/>

Apoi, fratele Lett continuă spunând:

„Prin urmare, poate fi greu să știm pe cine să credem. Însă cifrele pe care tocmai le-am prezentat au fost raportate de frații noștri, așa că putem avea încredere.

Sperăm că acest lucru vă va fi de folos. Suntem conștienți că nu este vorba despre un studiu științific. Dar vă putem transmite ceea ce au observat frații noștri. Întrucât deținem aceste informații, dorim să știți și voi ceea ce știm noi.

Bineînțeles, trebuie să luăm în considerare și directivele oferite de autoritățile superioare. În unele țări, guvernele adoptă legi pentru a face vaccinarea obligatorie pentru cetățenii lor. În alte țări, aceasta este puternic recomandată.

Cum reacționăm la astfel de directive? Cartea *Păstrați-vă în iubirea lui Dumnezeu* subliniază această idee importantă. Luați aminte: «În prezent, Iehova le permite guvernelor să aibă o anumită autoritate, iar noi trebuie să le respectăm. Ele administrează o țară și le oferă oamenilor serviciile de care au nevoie. Creștinii ascultă de instrucțiunile care se găsesc în Romani 13:1-7. Noi respectăm „autoritățile superioare” și ascultăm de legile țării în care trăim. Aceste legi pot avea un impact asupra familiei noastre, afacerilor noastre sau bunurilor noastre.»

În plus, nota de studiu de la Romani 13:5 spune următoarele: «Un creștin se supune guvernelor umane atâta timp cât o poruncă nu contravine legilor lui Dumnezeu.»

Prin urmare, acesta este un alt factor serios pe care fiecare dintre noi va dori să îl ia în considerare cu atenție și sub rugăciune atunci când își va lua decizia.

Datorită celor peste 99% din familia Betel din Statele Unite care sunt vaccinați cu schema completă, am putut deschide accesul la mai multe activități chiar în cadrul Betelului, cu respectarea reglementărilor statului New York.”

Este adevărat că aceste date provin de la frații noștri și nimeni nu le pune la îndoială integritatea; cu toate acestea, raționamentul suferă de o lipsă evidentă. Specifică aceste statistici impactul acestor injectări

asupra surorilor însărcinate? Oferă ele cea mai mică indicație cu privire la efectele lor asupra copiilor? Oferă ele informații despre patologiiile susceptibile să apară la trei luni de la inoculare? Ce se întâmplă cu afecțiunile care se manifestă după un an, doi ani sau chiar cinci ani?

Specialiștii în vaccinologie știu foarte bine că autorizarea unui vaccin necesită mai mult de un deceniu de studii clinice, așa cum am amintit anterior. Totuși, aceste produse bazate pe terapii genice au beneficiat de o autorizație de urgență și sunt administrate fără perspectiva necesară și fără cea mai mică garanție.

Prin urmare, sunt elementele transmise de frați cu adevărat concludente? Din păcate, ele se dovedesc insuficiente pentru a clarifica alegeri de o asemenea gravitate; deși împărtășite cu intenții laudabile, aceste statistici nu ne sunt de niciun folos. Cu toate acestea, aceste observații parțiale și, prin urmare, riscante, sunt puse în prim-plan pentru a-i îndemna pe frații noștri să se vaccineze, însuflând ideea că refuzul injectării ar reflecta o lipsă de ascultare.

În plus, fratele Lett adaugă:

„Suntem conștienți că nu este vorba despre un studiu științific. Dar vă putem transmite ceea ce au observat frații noștri. Întrucât deținem aceste informații, dorim să știți și voi ceea ce știm noi.”

În această privință, se impune din nou o întrebare: ce constat fac astăzi acești frați, în prezent vaccinați cu schema completă, având perspectiva ultimilor ani? Veți împărtăși cu comunitatea elementele de care dispuneți în prezent, cu aceeași transparență de care ați dat dovadă aici? Vom reveni asupra acestui punct mai târziu.

De asemenea, este de remarcat progresia spectaculară de la un raport informativ la altul a ratelor de vaccinare anunțate. Inițial de 50%, apoi de 80%, acestea ating acum pragul de 99% în cadrul filialei din Statele Unite. Asemenea proporții se dovedesc a fi mult superioare mediilor observate la nivel mondial, ceea ce demonstrează că frații noștri s-au vaccinat conformându-se direct îndemnurilor voastre. Dacă nu ar fi fost așa, acoperirea vaccinală în rândul lor ar fi rămas similară cu cea a restului populației din fiecare țară. Prin urmare, responsabilitatea voastră directă este pe deplin angajată în această situație.

Este la fel de evident că această rată care se apropie de perfecțiunea statistică se explică, cel mai probabil, prin faptul că i-ați îndepărtat din Beteluri pe toți voluntarii care au refuzat să se supună acestei terapii. Doar cei care s-au conformat au fost menținuți în funcțiile lor. Cu toate acestea, examinarea datelor referitoare la alte categorii, cum ar fi bătrânii de congregație și pionierii — pe care le voi detalia mai jos —, permite să se afirme că purtați responsabilitatea directă pentru această rată de injectare deosebit de ridicată în rândul fraților.

Ulterior, aduceți din nou în discuție autoritățile superioare, amintind că liderii din numeroase țări cer vaccinarea și că ne revine îndatorirea de a le arăta respect, folosind ca fundament al 13-lea capitol din scrisoarea către Romani. O repet, realitatea juridică este că obligativitatea vaccinală se dovedea a fi nelegitimă și se lovea direct de drepturile fundamentale de care se bucură fiecare cetățean. Conducătorii care au ratificat astfel de decrete au încălcat constituția propriei lor țări, angajându-se pe căi ilegale. În fața unui asemenea abuz de putere, orice cetățean este îndreptățit să se adreseze instanțelor pentru a-și face dreptate; niciun guvern nu ar putea să-și constrângă cetățenii să participe la experimente medicale.

Într-adevăr, așa cum v-am expus și așa cum atestă miile de scrisori care au ajuns la voi, conștiința individuală prevalează asupra cerințelor autorităților superioare. Niciunul dintre frații noștri nu refuză injectarea din spirit de răzvrătire față de Stat, ci doar din fidelitate față de conștiința sa creștină.

Susținerea ideii că ar trebui să acceptăm administrarea unor substanțe experimentale doar pentru că liderii o ordonă este un argument lipsit de fundament. Totuși, în niciun moment nu menționați conștiința, limitându-vă la a afirma că, în fața constrângerii, ascultarea se impune. Această omitere deliberată este revelatoare: ea demonstrează că ați ales să îndemnați întreaga comunitate mondială la vaccinare, fără a-i expune în mod echilibrat principiile biblice care guvernează o astfel de situație.

Aceste principii sunt totuși clar enunțate în mai multe dintre publicațiile noastre; din ce motive le treceți sub tăcere? Cu titlu de exemplu, articolul din *Turnul de veghe* din 1 mai 1996, paginile 15-20, intitulat „Să-i dăm Cezarului ce este al Cezarului”, stipulează următoarele:

„2 Bineînțeles, slujitorii lui Iehova sunt preocupați în primul rând să-i dea lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu

(Psalmul 116:12-14). Dar, în același timp, ei nu uită cuvintele lui Isus, potrivit cărora există lucruri pe care trebuie să i le dea Cezarului. Conștiința lor instruită pe baza Bibliei le poruncește să analizeze sub rugăciune până unde îi pot da Cezarului ce pretinde el (Romani 13:7). Numeroși juriști recunosc că autoritatea guvernamentală are limite și că, peste tot, guvernele și guvernații sunt supuși legii naturale.

3 Apostolul Pavel a făcut aluzie la această lege naturală vorbind despre necreștini. «Ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este clar printre ei, a scris el, fiindcă Dumnezeu le-a arătat. În adevăr, calitățile lui nevăzute, adică puterea lui veșnică și divinitatea lui, se văd clar de la crearea lumii, deoarece sunt percepute prin lucrurile făcute, așa că ei sunt fără scuză.» Când acești necredincioși sunt sensibili la aceasta, legea naturală ajunge să le influențeze conștiința. De aceea, Pavel adăuga: «Când oamenii națiunilor, care nu au lege, fac din fire lucrurile legii, acești oameni, deși nu au lege, își sunt singuri lege. Ei arată că conținutul legii este scris în inimile lor, în timp ce conștiința lor depune mărturie împreună cu ei.» — Romani 1:19, 20; 2:14, 15.

4 În secolul al XVIII-lea, marele jurist englez William Blackstone făcea următoarea Remarcă: «Fiind la fel de veche ca omenirea și dictată de Dumnezeu în persoană, această lege a naturii [legea naturală] impune, evident, obligații superioare oricărei alte legi. Ea este executorie pe tot pământul, în toate țările și în orice timp; nicio lege umană nu este valabilă dacă îi contravine.» Juristul continua vorbind despre «legea revelată», așa cum se găsește ea în Biblie, și trăgea această concluzie: «Pe aceste două fundamente, legea naturii și legea revelației, se bazează toate legile umane; aceasta înseamnă că nicio lege umană nu ar trebui să aibă permisiunea de a le contrazice.» Aceasta coincide cu cuvintele lui Isus despre Dumnezeu și Cezar, consemnate în Marcu 12:17. Cu siguranță, există domenii în care Dumnezeu limitează ceea ce Cezarul poate

pretinde de la un creștin. Membrii Sinedriului au încălcat unul dintre aceste domenii când le-au poruncit apostolilor să înceteze să mai predice despre Isus. Așadar, pe bună dreptate apostolii le-au răspuns: «Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu ca conducător decât de oameni.» — Faptele 5:28, 29.”

Devine astfel fără echivoc că obligativitatea vaccinală se lovește direct de principiile „legii naturale”. Deși acest articol dezvoltă și alte ilustrări, el evidențiază faptul că autoritatea „Cezarului” are limite obiective și nu poate în niciun caz să suplinească conștiința individuală. Din ce motive a fost trecut sub tăcere acest adevăr biblic tocmai în momentul în care ar fi trebuit să ne ghideze reflecția?

Această realitate fiind ocultată, comunitatea a fost determinată pe nedrept să creadă că se impunea o ascultare oarbă în numele celui de-al treisprezecelea capitol din scrisoarea către Romani. Puteți face abstracție de decenii de învățături consemnate în publicațiile noastre cu privire la acest subiect? Este manifest faptul că denaturați sensul Scripturilor pentru a susține o linie de conduită stabilită dinainte în favoarea vaccinării. Un astfel de demers are o gravitate spirituală extremă, deoarece adevărurile biblice trebuie expuse cu corectitudine, nu disimulate.

În continuare, fratele Lett declară:

„Acest lucru a permis familiei Betel să ia masa împreună cu ocazia Școlii Galaad și să asiste la absolvirea care a avut loc pe 11 septembrie. Niciun invitat din afara Betelului nu a fost prezent la aceste două evenimente.

În plus, membrii familiei Betel din Statele Unite vaccinați cu schema completă au primit permisiunea de a-și lua concediu pentru a-și vizita familiile și prietenii, luând totodată măsuri de precauție adecvate când se află în afara Betelului.

De fapt, la data de 24 septembrie, peste 3 975 de membri ai familiei Betel din Statele Unite vaccinați cu schema completă au călătorit în lunile august și septembrie.

La întoarcerea lor la Betel, ei respectă măsuri de carantină adaptate, iar câteva zile mai târziu sunt testați pentru COVID-19.

Din cei 3 975 de testați, au fost detectate doar 4 cazuri de COVID. Doi dintre ei au contractat o formă ușoară în timpul concediului și s-au recuperat înainte de a se întoarce la Betel. Ceilalți doi care au fost testați pozitiv la întoarcere au avut, de asemenea, simptome ușoare care au dispărut rapid. Toți cei patru sunt complet recuperați.

Suntem bucuroși să vă spunem că această măsură va fi extinsă în curând la beteliștii din majoritatea filialelor noastre din lume. Suntem în măsură să aplicăm această măsură în filialele în care peste 90% din familia Betel este vaccinată cu schema completă.”

Devine clar că îndemnul la vaccinare a devenit sistematic de îndată ce a fost stabilit un obiectiv de 90%, ceea ce a exercitat o presiune morală teribilă asupra celor care refuzau. Cine ar accepta de bunăvoie să fie stigmatizat în cadrul „faimosului procent de 10%” marginali? Intimitatea celui care alegea să nu se vaccineze se vedea astfel retrogradată la rangul de act de nesupunere față de autoritate și de sfidare la adresa organizației.

În plus, suspendarea concediilor și a vizitelor familiale la Betel, condiționată de atingerea acestui prag de 90%, a instaurat un climat apăsător. Cum putea un creștin hotărât să-și păstreze integritatea fizică să se dezvolte într-un astfel de mediu?

Să ne imaginăm scena din timpul unei închinări de dimineață la Betel: „Dragi frați, rata de vaccinare în cadrul comunității noastre a atins acum 88%. Mai avem nevoie de doar 2% pentru ca restricțiile să fie ridicate, permițându-ne în sfârșit să ne revedem familiile și cei dragi.” (Aplauze unanime din partea auditoriului).

Într-un astfel de context, puținii frați nevaccinați se vedeau încărcăți cu vina de a impune întregii comunități continuarea carantinei din cauza alegerilor lor terapeutice personale. O astfel de metodă se îndepărtează de respectul datorat sentimentelor și libertății de conștiință a celorlalți. Se ridică atunci o întrebare legitimă: li se acorda acestor frați libertatea de a părăsi Betelul sau erau izolați în camerele lor până când hotărârea

lor slăbea? Veți mai susține că deciziile individuale erau pe deplin respectate?

Sub efectul acestui raport informativ, numeroși părinți care refuzau inițial aceste injectări pentru ei înșiși și pentru copiii lor s-au resemnat să se supună, cedând doar presiunii psihologice pe care o exercitați. Vom detalia acest aspect mai târziu.

Să ne îndreptăm acum atenția către raportul informativ numărul 9 din anul 2021, pentru a analiza conținutul declarațiilor voastre.

RAPORT INFORMATIV 9-2021 PREZENTAT DE DAVID SPLANE

[https://www.jw.org/finder?](https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021088_1_VIDEO)

[srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021088_1_VIDEO](https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021088_1_VIDEO)

Dacă linkul de mai sus nu funcționează: <https://ody.sh/usg8UsNwoB>

„Astăzi, vă invit să reflectați la bunătatea lui Iehova și la modul în care el își îndrumă poporul în timpul pandemiei.

Sunt sigur că suntem cu toții de acord cu ceea ce spune scriitorul Psalmului 27:13: «Unde aș fi dacă n-aș fi fost sigur că voi vedea bunătatea lui Iehova în țara celor vii?» «Unde aș fi?» Iată ceva ce merită o profundă reflecție, nu-i așa?

Ce fericire să aparținem organizației lui Iehova și să primim îndrumarea și sfaturile sale! Te întrebi unde am fi fără ea, în această lume complet pierdută și dezbinată!

Cu ochii credinței, îl vedeți pe Iehova îndrumându-și poporul astăzi?

Ei bine, știm că el se îngrijește de bunăstarea noastră spirituală. Dar ce se poate spune despre bunăstarea noastră fizică, despre sănătatea noastră? Se îngrijește el de

ea? Și, în acest caz, cum procedează el pentru a ne oferi sfaturi bune chiar și în acest domeniu?”

Acolo se afirmă că „Dumnezeu ne îndrumă pentru a rămâne în țara celor vii”, iar a fi de acord cu acest lucru ține de esența însăși a credinței. Cu siguranță, nimeni nu ar putea fi de altă părere, dar tocmai aici apar dificultățile. Fratele Splane ridică atunci întrebarea dacă îndrumarea divină — oferită prin intermediul organizației sale — include „bunăstarea noastră fizică, sănătatea noastră”.

Niciunul dintre noi nu ignoră conținutul răspunsului! Acesta este, de altfel, consemnat în mod explicit în articolul din *Turnul de veghe* din 2015 pe care l-am menționat anterior, unde se specifică:

„7 Nicio filială și nici bătrânii dintr-o congregație nu sunt autorizați să-i dicteze unui Martor ce decizie să ia în privința îngrijirilor medicale, chiar dacă acesta întreabă ce ar trebui să facă (Gal. 6:5). Ei pot, bineînțeles, să-i atragă atenția asupra unor declarații ale lui Iehova care i-ar putea influența decizia.”

În mod evident, nu vă aparține dreptul de a vă substitui liberului nostru arbitru, aceasta fiind voința expresă a lui Iehova. Totuși, este acesta sensul afirmațiilor fratelui Splane? El continuă în acești termeni:

„Pentru a răspunde, să reflectăm la promisiunea pe care Iehova o face în Psalmul 32:8. Cunoaștem acest verset, dar îl vom analiza dintr-un unghi special. Deci, Psalmul 32:8. Citim: «Eu, adică Iehova vorbește, te voi face clarvăzător și te voi învăța calea pe care trebuie să mergi. Te voi sfătui cu ochiul îndreptat asupra ta.» Deci, aici Iehova ne promite că ne va oferi sfaturile de care avem nevoie.

Dar sfaturi cu privire la ce subiect? În timpul israeliților, se îngrijea Iehova de sănătatea și siguranța închinătorilor săi? Bineînțeles că da! El le-a spus să-i pună în carantină pe cei bolnavi, să nu mănânce anumite animale pentru că le puteau transmite boli sau le puteau cauza alte probleme de sănătate.

El le-a spus să construiască o balustradă în jurul acoperișului lor terasă, pentru ca nimeni să nu cadă.

Își iubea poporul și dorea să-l protejeze. Iehova nu s-a schimbat. El se îngrijește în continuare de sănătatea și siguranța slujitorilor săi. Iar în psalmul pe care tocmai l-am citit, el promite să ne facă clarvăzători, să ne învețe și să ne sfătuiască.

Cum procedează el astăzi? În zilele noastre, el se folosește de organizația sa. În unele țări, există dezacorduri și dezbateri fără sfârșit cu privire la modul de gestionare a pandemiei.

Oamenii nu mai vor să audă de mască și nu mai respectă distanțarea fizică, chiar și acolo unde aceste măsuri sunt necesare.

Acest lucru ne duce cu gândul la ceea ce a scris apostolul Pavel în 1 Corinteni 14:33. Cunoaștem bine acest verset. «Dumnezeu nu este un Dumnezeu al dezordinii, ci al păcii», spune Biblia.

Când vedem dezordinea care există în lume, este evident că Iehova nu o susține. Dar noi, datorită organizației lui Iehova, am primit instrucțiuni clare încă de la început. Și îi mulțumim lui Iehova pentru asta.

Ca dovadă, Rapoartele informative pe care le-am primit recent de la Corpul Guvernanților. Ce îndrumare plină de iubire ne oferă Iehova, ce bunătate din partea sa! În ultimul Raport informativ, fratele Lett a spus ceva foarte important.

El a subliniat că informațiile care ne sunt oferite cu privire la pandemie vin de la frații noștri, adică de la persoane demne de încredere. Ele nu sunt influențate de idei personale sau de opinii politice.”

Așadar, fratele nostru se sprijină pe cartea Psalmilor pentru a aminti că Iehova ne învață „calea pe care trebuie să mergem”. El invocă apoi, cu titlu de ilustrare, măsurile profilactice din Legea mozaică. Cu siguranță, nimeni nu contestă că Iehova i-a inspirat aceste precepte lui Moise; aceste instrucțiuni erau divin inspirate și transmise prin intermediul unui înger. Cu toate acestea, argumentația voastră presupune că Iehova

operează astăzi în mod identic, oferindu-ne directive sanitare prin canalul organizației sale.

Asimilând propriile voastre recomandări cu decrete divine divin inspirate și purtate de mesageri cerești, insinuați pe nedrept că beneficiați de o inspirație divină. O astfel de pretenție se dovedește a fi vădit neîntemeiată și intră în contradicție directă cu adevărurile enunțate în propriile noastre publicații, pe care le-am consemnat mai sus. Instrumentalizați astfel numele lui Dumnezeu pentru a flexa voința ascultătorilor voștri.

Sunt apoi evocate purtarea măștii și distanțarea fizică, măsuri de precauție cărora niciunul dintre frații pe care îi cunosc nu i s-a opus, așa cum am subliniat deja. Această condiționare seamănă cu o pregătire psihologică a auditoriului în vederea declarațiilor ulterioare. Apoi, faceți mențiune despre confuzia care domnește în lume pentru a demonstra că aceasta este lipsită de îndrumarea lui Iehova. Prin acest contrast, sugerați în mod explicit că frații noștri care ar pleca urechea la opinii divergente s-ar îndepărta de călăuzirea divină, afirmând cu intenție că „organizația ne oferă instrucțiuni clare, spre deosebire de lume”.

Care sunt, așadar, aceste instrucțiuni clare? Aceasta este întrebarea legitimă care se impune fiecăruia dintre noi. La ce se referă mai exact fratele Splane? Se limitează el doar la menționarea măștilor și a măsurilor de distanțare?

El amintește că rapoartele informative ale Corpului Guvernanzilor ne oferă orientări, adăugând că fratele Lett ar fi declarat, în raportul informativ numărul 8 din anul 2021, că ne revine îndatorirea de a ne pune încrederea în frații noștri, precum și în datele pe care le prezentau. Dar ce a formulat mai exact fratele Lett? Termenii săi exacți au fost următorii:

„Dar pentru a începe, am câteva date importante despre vaccinarea împotriva COVID-19 pe care vreau să vi le transmit. Vă iubim cu adevărat pe toți foarte mult și este o chestiune de viață și de moarte: prin urmare, am decis să împărtășim cu voi ceea ce știm despre acest subiect.

[El evocă numeroase date care încurajează vaccinarea și continuă].

Poate fi astfel dificil să știi pe cine să crezi. Dar cifrele pe care tocmai vi le-am oferit au fost raportate de frații noștri, așa că putem avea încredere.”

Este evident că fratele Splane se referă la vaccinare, și nicidecum doar la măsurile de distanțare fizică sau la purtarea măștii. Veți mai încerca să negați că orchestrați promovarea acestor injectări prin căi ocolite? Le sugerați fraților noștri ideea că a refuza vaccinarea echivalează cu a respinge sfaturile divine. Fără îndoială, tocmai din acest motiv fratele Splane a abordat în mod specific alegerea vaccinării, argumentând că statisticile prezentate l-au convins personal să facă acest pas.

În continuare, fratele Splane se exprimă în acești termeni:

« Et ils nous aiment. Ils veulent ce qu'il y a de mieux pour nous. Quelqu'un pourrait dire : "Est-ce qu'ils savent vraiment de quoi ils parlent ?" Mais au fond, est-ce que la bonne question, ce n'est pas plutôt : "Est-ce que Jéhovah sait de quoi il parle ?" »

Pour dire les choses autrement : "Est-ce que je crois vraiment que Jéhovah dirige son organisation ? Est-ce que je suis convaincu que Jéhovah rend ses serviteurs perspicaces pour qu'ils restent dans le 'pays des vivants', comme dit le psaume ?" »

Este incontestabil că, în această etapă, erați ținta a mii de reproșuri pentru că ați încurajat vaccinarea. Aceste obiecții se sprijineau pe Scripturi, atât de evident era că vă îndepărtați de adevăr. În mod clar, aceste corespondențe care scoteau la lumină deficiențele voastre v-au deranjat, așa cum recunoaște și fratele Splane când formulează această întrebare: „Cineva ar putea spune: Știu ei cu adevărat despre ce vorbesc?”

În fața acestor avertismente, înțelepciunea ar fi trebuit să vă conducă să admiteți că vă depășați prerogativele încercând să vă impuneți alegerile personale, așa cum mulți frați v-au atras atenția cu bunăvoință.

Totuși, susțineți că adevărata întrebare care trebuie adresată celor care au formulat aceste remarci este de fapt: „Iehova știe despre ce vorbește?”.

Prin această formulă, postulați în mod implicit că promovarea vaccinării la care vă dedați emană direct de la Iehova și că a contesta orientările voastre înseamnă a contesta însăși suveranitatea divină. Cum puteți pretinde că oricine vă pune la îndoială deciziile îl pune, de fapt, la îndoială pe Dumnezeu? Dacă Cel Preaînalt ar susține demersurile pe care le preconizați, acestea nu ar putea fi infirmate de Cuvântul său inspirat. Asta doar dacă nu cumva considerăm că Iehova s-ar putea contrazice pe sine.

A-și atribui o formă de inspirație divină în decizii de ordin laic are un caracter deosebit de alarmant și profan. Niciunul dintre voi nu a fost beneficiarul unei revelații teocratice directe, după exemplul lui Moise, pentru a formula astfel de aserțiuni. Vă revine datoria, la fel ca tuturor Martorilor lui Iehova, să vă conformați cu strictețe Scripturilor și învățăturilor consemnate în publicațiile noastre. Ori, de nenumărate ori, acestea reamintesc cu claritate că alegerile terapeutice țin de domeniul strict privat și că nu ne aparține niciodată dreptul de a influența voința altuia.

În realitate, instilați ideea că a refuza tratamentele medicale a căror promovare o orchestrați echivalează cu a te îndoi de îndrumarea divină acordată slujitorilor săi fideli. O astfel de acuzație seamănă cu o calomnie, deoarece îi discreditați public pe cei care se îndepărtează de vederile voastre, acuzându-i că sunt lipsiți de credință față de Creator. Gravitatea unui astfel de procedeu este extremă: pietatea fraților noștri este astfel pusă sub semnul întrebării doar pentru motivul că refuză să se supună unei terapii mondiale extrem de controversate.

Învățați astfel că a consimți la injectare înseamnă a consimți la voința divină. În schimb, voința lui Dumnezeu, așa cum este explicată în Biblie și în publicațiile creștine, cere ca fiecare individ să-și determine conduita în deplină libertate. Niciun tratament medical nu ar trebui să facă obiectul unei apologii teocratice, ansamblul acestor chestiuni ținând de conștiința individuală, așa cum am demonstrat.

Pentru a-și justifica poziția, fratele Splane introduce apoi un raționament total străin de Scripturi și lipsit de logică. Auzind aceste afirmații, stupoarea a concurat cu neînțelegerea, atât de aberantă și prejudiciabilă pentru comunitate se dovedește a fi o astfel de argumentație. El declară în acești termeni:

„Pentru a relua o întrebare pe care o punem adesea în lucrarea de predicare: «Îi pasă cu adevărat lui Dumnezeu de noi?»»

Ar permite Iehova ca Corpul Guvernant și asistenții săi, misionarii, imensa majoritate a beteliștilor și alți slujitori cu timp deplin să urmeze măsuri de protecție sau să primească un vaccin dacă acest lucru ar fi periculos pentru ei?

Un lucru este sigur: Iehova dorește ca frații de la sediul mondial să continue să producă hrană spirituală. El ține ca activitatea din Beteluri și predicarea să continue.

Iar pentru asta, trebuie să rămânem în «țara celor vii».

Și ce se poate spune despre profeția care anunță că o «marea mulțime, pe care nimeni nu o putea număra» va veni din necazul cel mare? Dumnezeu nostru nu se aseamănă deloc cu Faraonul Egiptului, care a vrut să extermini o întreagă generație de închinători ai lui Iehova.

Suntem siguri și convinși că Iehova se îngrijește de sănătatea și siguranța slujitorilor săi și că ne îndrumă, ca și cum ne-ar spune: «Iată calea, umblați pe ea!»

Aberația acestui raționament se dovedește a fi într-atât de uluitoare, încât am fost nevoit să revăd această secvență de mai multe ori, într-atât mă cuprindea neîncrederea. Postulatul pe care îl vehiculează sugerează că, dacă majoritatea Martorilor lui Iehova se supune vaccinării și Iehova permite acest lucru, această terapie nu ar putea fi dăunătoare și nici nu ar putea cauza cel mai mic prejudiciu.

Profeția privitoare la marea mulțime este astfel invocată pentru a susține această teză.

Or, această profeție specifică în cartea Revelației:

Revelația 7:9-17

După aceea m-am uitat și iată: o mare mulțime, pe care niciun om nu putea s-o numere, din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, erau îmbrăcați în robe albe și aveau în mâini ramuri de palmier. Și strigau cu glas tare: „Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru, care stă pe tron, și Mielului!”.

Toți îngerii stăteau în picioare în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru creaturi vii; ei au căzut cu fața la pământ înaintea tronului și s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: „Amin! Ale Dumnezeului nostru să fie lauda, gloria, înțelepciunea, mulțumirile, onoarea, puterea și tăria pentru totdeauna, da, veșnic! Amin!”. Atunci unul dintre bătrâni m-a întrebat: „Cine sunt aceștia îmbrăcați în robe albe și de unde au venit?”. Imediat i-am zis: „Domnul meu, tu știi!”. Și el mi-a zis: „Aceștia sunt cei care vin din necazul cel mare. Ei și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului. De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și zi și noapte îndeplinesc pentru el un serviciu sacru în templul său. Cel care stă pe tron își va întinde cortul peste ei. Nu vor mai suferi de foame, nici de sete și nu-i va mai bate nici soarele, nici vreo căldură dogoritoare, pentru că Mielul, care este lângă tron, îi va păstori și îi va călăuzi la izvoarele apelor vieții. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”.+

Fratele Splane argumentează că, din moment ce o „mare mulțime” trebuie neapărat să supraviețuiască necazului celui mare pentru a-și primi răsplata, această substanță nu are cum să fie dăunătoare; dacă ar fi așa, însăși împlinirea profeției ar fi compromisă. Totuși, acest raționament urmează exact aceeași logică pe care a folosit-o Satana când l-a ispitit pe Isus în pustiu. Diavolul i-a citat atunci Cristosului din Psalmul nouăzeci și unu, spunându-i:

Matei 4:6

„și i-a zis: „Dacă ești un fiu al lui Dumnezeu, aruncă-te jos, fiindcă este scris: «El le va da poruncă îngerilor săi cu privire la tine» și «Ei te vor purta pe mâini ca să nu-ți lovești piciorul de vreo piatră»”.

Raționamentul Diavolului consta în a susține că, din moment ce Psalmii atestau că Cristos va beneficia de protecția îngerilor și că profeția trebuia să se îplinească fără greș, el se putea arunca în gol fără să se teamă de vreo vătămare. Cu toate acestea, Cristos i-a replicat:

Matei 4:7

„Isus i-a zis: „Dar este scris și: «Să nu-l pui la încercare pe Iehova, Dumnezeul tău»”.

Cristos a respins categoric acest raționament fals. Prin urmare, fraților, răspândind un astfel de argument în cadrul acestui raport furnizat de

Corpul Guvernant, incitați întreaga comunitate să-l pună la încercare pe Iehova. O astfel de concluzie nu derivă din propria mea judecată, ci reiese din înseși declarațiile lui Isus Cristos.

Desigur, cu toții dorim să rămânem în „țara celor vii”; totuși, cărei interpretări a Psalmilor ar trebui să ne conformăm: celei a lui Satana sau celei a Fiului lui Dumnezeu? Întrucât este stabilit că aceste substanțe au un caracter experimental și că numeroși profesioniști din domeniul sănătății au tras semnale de alarmă cu privire la siguranța lor, alegerea de a te vaccina implică incontestabil un risc. Cu toate acestea, sugerați că supunerea la vaccinare pentru a fi în rând cu majoritatea, în pofida pericolelor identificate, va atrage binecuvântarea divină și ne va ocroti de orice rău pe motiv că o profeție trebuie să se împlinească. Însă a acționa astfel înseamnă tocmai a-l pune la încercare pe Dumnezeu, contrar celor predate de Isus Cristos. Aceasta este o adevăr spiritual elementar, un fundament al instruirii creștine.

A fost profund dureros să auzim un asemenea argument. Slăbiciunea acestui raționament este atât de evidentă, încât aruncă o umbră de îndoială asupra capacității voastre de a preda Cuvântul lui Dumnezeu. În această privință, textul sfânt conține un alt exemplu, trecut ciudat sub tăcere, care se înscrie în directa continuare a acestei reflecții. Această relatare se găsește în încheierea lungă a Evangheliei după Marcu, absentă din unele manuscrise vechi, în capitolul șaisprezece.

Marcu 16:18

„vor lua în mâini șerpi și, chiar dacă vor bea ceva aducător de moarte, nu le va face niciun rău.”

Acest pasaj precizează că cei care exercită credință vor putea „să ia în mâini șerpi veninoși și să bea vreo băutură aducătoare de moarte” fără să sufere vreun rău. Totuși, acest mesaj îi este atribuit pe nedrept lui Isus Cristos. În prezent, anumite mișcări religioase, cum ar fi „Mișcarea Sfințeniei”, se expun de bunăvoie la mușcături de reptile bazându-se orbește pe această variantă textuală apocrifă, ceea ce duce la moartea prin otrăvire a multora dintre credincioșii lor. aceștia din urmă considerând manipularea creaturilor veninoase drept expresia supremă a devotamentului lor.

Iau conducătorii acestor comunități învățătura adevărului? Este acest final fals al Evangheliei după Marcu inspirat de Cel Preaînalt sau provine dintr-o viclenie a Diavolului menită să-i inducă în eroare pe credincioși?

Conceptele pe care le-ați transmis prin intermediul fratelui Splane se dovedesc a fi complet eronate și se abat de la învățăturile autentice ale Scripturilor; ele împărtășesc aceeași falsitate ca această încheiere apocrifă a Evangheliei după Marcu. În loc să fiți ecoul cuvintelor lui Isus, ați ajuns să răspândiți o logică similară cu cea a Ispititorului, ceea ce reprezintă o culme absolută. Cum a fost posibil să fie aprobată o asemenea derivă doctrinală?

Sub influența acestei învățături, mulți frați de credință au fost de acord cu vaccinarea și și-au văzut sănătatea alterată, fiind convinși că răspund unei cerințe divine. Acești frați și surori aveau certitudinea că sunt ocrotiți de Dumnezeu, în ciuda riscurilor pe care le percepeau în mod obiectiv. În realitate, frații noștri s-au expus acestei „mușcăături”, fiind convinși că înfăptuiesc voința lui Iehova.

Prin urmare, nu ne stă deloc în cădere să râdem de orbirea celor care manipulează șerpi, deoarece propriii noștri frați au fost îndrumați să adopte o atitudine similară sub impulsul vostru, acceptând să ingereze ceea ce ei asimilau totuși cu o „otrăvă”.

Înainte de a continua examinarea raportului furnizat de Corpul Guvernant, aș dori să deschid o scurtă paranteză pentru a sintetiza concluziile care se impun în lumina elementelor analizate până acum.

PRIMA PARANTEZĂ

APOSTOLUL PAVEL, GALAȚENII ȘI DEMERSUL VOSTRU

Prima etapă a demersului meu constă în reanalizarea avertismentelor solemne pe care apostolul Pavel le-a așternut în scrisoarea sa către Galațeni. Apostolul își începe argumentația cu aceste cuvinte:

Galateni 1:6-9

Mă mir că vă îndepărtați atât de repede de Cel care v-a chemat prin bunătatea nemeritată a lui Cristos și acceptați o altă veste bună! Nu că ar fi altă veste bună. Dar sunt unii care vă tulbură și vor să denatureze vestea bună despre Cristos. Însă, chiar dacă vreunul dintre noi sau un înger din cer v-ar anunța o altă veste bună decât aceea pe care v-am anunțat-o noi, să fie blestemat! Așa cum am spus deja, spun acum din nou: Cine vă anunță o altă veste bună decât aceea pe care ați primit-o să fie blestemat!

Este de netăgăduit că apostolul Pavel simțea o profundă îngrijorare față de influența unor persoane cu autoritate care organizau promovarea tăierii împrejur în cadrul adunărilor din Galația. Preocuparea sa cu privire la acțiunile acestor figuri de seamă a fost atât de mare, încât a ajuns să declare că dacă „un înger din cer v-ar anunța ca veste bună altceva decât ceea ce este scris, să fie dat anatemei”. Prin aceasta, el le arăta galațenilor că trebuiau să se ferească de orice încredere oarbă, fie chiar și față de propria sa persoană sau față de însoțitorii săi. Pavel dorea să sublinieze cu tărie că nu trebuie să ne lăsăm niciodată subordonați prestigiului sau autorității vreunui om, o idee directoare pe care o reia de repetate ori și sub diverse forme de-a lungul scrisorii sale. Pentru a întipări definitiv acest adevăr în minte, el istorisește mai departe o experiență edificatoare:

Galateni 2:1-8

„Apoi, după 14 ani, am urcat din nou la Ierusalim cu Barnaba, luându-l cu mine și pe Tit. Am urcat în urma unei revelații și le-am prezentat fraților vestea bună pe care o predic în mijlocul națiunilor. Însă am făcut acest lucru în particular, înaintea bărbaților care se bucurau de mult respect, ca să mă asigur că nu alergam sau nu alergasem în zadar. Dar nici chiar Tit, care mă însoțea, n-a fost obligat să se circumcidă, deși era grec. Această problemă s-a ridicat din cauza fraților falși introduși pe ascuns, care s-au infiltrat printre noi ca să spioneze libertatea pe care o avem în unitate cu Cristos Isus și să ne înrobească de tot. Însă noi nu am cedat și nu ne-am supus lor, nu, nici măcar o clipă, pentru ca voi să puteți rămâne în adevărul veștii bune. Dar cei considerați a fi importanți – indiferent cine erau, pentru mine nu contează, căci Dumnezeu nu judecă după înfățișare – , da, acei bărbați care se bucurau de mult respect nu mi-au împărtășit nimic nou. Dimpotrivă, când au văzut că mie îmi fusese încredințată vestea bună pentru cei necircumciși, așa cum lui Petru îi fusese încredințată pentru cei circumciși – fiindcă cel care i-a dat lui Petru puterea să fie apostol la cei circumciși mi-a dat și mie puterea să fiu apostol la cei din națiuni – ”

Apostolul Pavel subliniază prin această relatare că, indiferent de autoritatea și poziția de frunte a acestor persoane, rangul lor nu avea nicio importanță pentru el. El amintește pe bună dreptate că Cel

Preaînalt nu caută la fața omului, făcând ecou adevărilor atemporale consemnate în 1 Samuel 16:7:

1 Samuel 16:7

„Dar Iehova i-a spus lui Samuel: „Nu te uita la înfățișarea lui și la înălțimea lui, fiindcă l-am respins. Căci Dumnezeu nu vede așa cum vede omul. Omul vede ce izbește ochiul, însă Iehova vede ce este în inimă”.”

Firește, o astfel de atitudine nu poate fi asimilată cu o lipsă de respect față de apostoli. Analiza textului în contextul său dezvăluie că Pavel îi îndemna pe galațeni să nu se lase intimidați, fie chiar și de stâlpii adunării, din moment ce aceștia se abăteau de la adevărul veștii bune. Acesta este exact motivul pentru care el istorisește fermitatea de care a dat dovadă, refuzând să cedeze în fața iudaizanților din cadrul adunării din Ierusalim.

Această opoziție hotărâtă față de membri influenți ai adunării din Ierusalim — luptă în care, potrivit propriilor sale cuvinte, nu s-a „lăsat supus nici măcar o oră”, pentru ca „adevărul veștii bune” să dăinuie — constituia o lecție clară pentru galațeni. El le arăta fără echivoc conduita pe care trebuiau să o adopte atunci când o persoană cu autoritate se îndepărta de adevărurile revelate. Dornic să întipărească definitiv acest îndrumare, apostolul merge mai departe cu demonstrația, relatând neînțelegerea sa cu Petru, unul dintre cei mai de seamă și mai bine cunoscuți reprezentanți ai adunării creștine din primul secol.

Galateni 2:11-14

„Dar, când Chifa a venit în Antiohia, l-am înfruntat, fiindcă era clar că greșea. Căci, înainte să vină unii de la Iacov, el mânca împreună cu oamenii din națiuni. Însă, când au venit ei, nu a mai făcut acest lucru și a stat deoparte, temându-se de cei din grupul celor circumciși. Ceilalți iudei i s-au alăturat și ei în această ipocrizie, astfel că până și Barnaba a fost atras în ipocrizia lor. Dar, când am văzut că nu umblau în armonie cu adevărul veștii bune, i-am spus lui Chifa înaintea tuturor: „Dacă tu, deși ești iudeu, trăiești ca națiunile, nu ca iudeii, de ce îi oblige pe oamenii națiunilor să trăiască după obiceiurile iudaice?”.”

Apostolul Petru știa foarte bine că Cel Preaînalt îi aproba de-acum pe oamenii din națiuni, din moment ce el însuși fusese instrumentul ales în

cazul lui Corneliu și primise viziuni explicite în această privință. Din păcate, cedând influenței altora, a ajuns să se izoleze și să-i respingă pe credincioșii de origine neevreiască și netăiați împrejur. Autoritatea de care se bucura Petru era atât de mare, încât exemplul său a atras întreaga adunare în această rătăcire. În fața acestei abateri, Pavel i se opune printr-o corectare publică, observând că nu umbla drept vegheind asupra adevărului veștii bune.

Aceste relatări scripturale ne învață că, indiferent de rangul celui ce se rătăcește, fie el chiar un stâlp al adunării de talia lui Petru, o mustrare se dovedește nu doar posibilă, ci imperativă. Dacă Iehova a vegheat la păstrarea acestor fapte în textul sfânt, a făcut-o tocmai pentru a ne trasa o linie de conduită identică atunci când ne confruntăm cu o greșeală similară. Există totuși o altă lecție, mai subtilă, pe care doresc să o pun în evidență.

În scrisoarea sa, Pavel îi reproșează lui Petru că i-a „obligat” pe oamenii din națiuni să trăiască la fel ca iudeii. Ar fi corect să ne închipuim că Petru îi poruncește verbal auditoriului să nu mai împartă masa cu creștinii netăiați împrejur? A fost acesta modul său de acțiune? A militat el deschis în favoarea acestor restricții?

În realitate, Petru păstra o tăcere absolută, dar elocvența faptelor sale suplinea cuvântul. Atitudinea sa îi trăda în mod explicit gândirea, fără să fi fost nevoie să articuleze vreo silabă. Cu siguranță, dacă Petru ar fi încercat să se justifice în fața lui Pavel argumentând: „Nu am formulat nicio directivă, alții sunt cei care îmi interpretează greșit acțiunile”, o astfel de scuză ar fi fost considerată falsă și ne putem bucura că nu a încercat să-și ascundă greșeala.

Paralela cu demersul vostru este izbitoare. În rapoartele furnizate de Corpul Guvernant de la 6 la 9 din anul 2021, este adevărat că nu ați poruncit niciodată în mod literal nimănui să se supună vaccinării. Aceasta este o realitate faptică. Totuși, acest argument formal se dovedește a fi o simplă amăgire: ascultând aceste rapoarte, toți frații și surorile au înțeles în mod legitim că vaccinarea condiționa rămânerea noastră în „țara celor vii”. Aceasta a fost interpretarea unanimă a adunării. Fiecare raport a fost orchestrat cu metodicitate pentru a insufla ideea că aceste terapii constituiau singura cale aprobată de organizație.

Veți susține că aceasta nu a fost intenția voastră și că milioanele de credincioși care au vizionat aceste programe au fost victimele propriei imagini? Veți pretinde că ați respectat liberul arbitru al fiecăruia fără a exercita cea mai mică constrângere psihologică?

Prin intermediul rapoartelor furnizate de Corpul Guvernant de la 6 la 9 din 2021, v-ați abandonat neutralitatea creștină pentru a vă amesteca într-o dezbatere laică ce depășea complet atribuțiile voastre. Mai mult decât atât, îmbrăcați în autoritatea voastră, ați exercitat o formă de intimidare morală pentru a înclina conștiințele spre aliniere. Până în acest stadiu al analizei mele, greșeala voastră prezintă similitudini cu cea a lui Petru, deși o depășește deja ca metodă.

Într-adevăr, dacă Petru a greșit sub presiunea socială, este de neconceput să ne imaginăm că el a încercat să-și conceptualizeze greșeala sau să o legitimizeze în fața lui Pavel transformându-și abaterea în doctrină. Voi, în schimb, în ciuda numeroaselor scrisori de protest care vă parveneau, ați persistat cu o rigoare administrativă, raport după raport, în a impune orientări contrare Scripturilor. Ați ajuns să umbriți principii biblice fundamentale și să alterați într-un mod nedemn sensul mai multor texte sfinte, folosindu-vă de numele divin pentru a stârni teama și a pretinde supunere.

Cu alte cuvinte, deși ați evitat poruncile directe, responsabilitatea voastră se dovedește a fi mult mai grea decât cea a lui Petru. Începând cu raportul numărul 10 din 2021, gravitatea faptelor voastre a depășit definitiv greșeala apostolului, așa cum voi demonstra ulterior. Abaterea lui Petru ar părea aproape minoră în raport cu declarațiile consemnate în această a zecea parte.

Esența scrisorii către Galațeni conține o învățătură capitală pentru timpul nostru. Vă place să trasați o paralelă constantă între Corpul Guvernant și apostolii din primul secol, revendicând moștenirea și modelul lor organizațional. Prin urmare, ce lecție se cuvine să tragem din faptul că Pavel l-a corectat pe Petru în mod public, în fața adunării? Era Pavel animat de un spirit de răzvrătire sau de resentiment? Era el mânat de invidie? Dacă acțiunea sa nu trebuia să fie un exemplu, din ce motiv ar fi consemnat duhul sfânt un astfel de exemplu în Scripturi?

SCRISOARE CĂTRE CORPURIILE DE BĂTRÂNI DIN 27 SEPTEMBRIE 2021

Un alt element demn de menționat constă în scrisoarea adresată corpurilor de bătrâni, primită de toate adunările la această dată precisă, din care doresc să pun în evidență câteva puncte fundamentale. Această corespondență se deschide cu aceste declarații:

„PENTRU BĂTRÂNI

27 septembrie 2021

1. Vaccinarea împotriva COVID-19 și respectul față de autoritățile superioare: Grijă și iubirea noastră pentru voi ne îndeamnă să vă trimitem această comunicare importantă (1 Cor. 12:25). Din cauza actualei pandemii, într-un număr tot mai mare de țări, autoritățile publice fac obligatorie vaccinarea împotriva COVID-19 pentru cetățenii lor sau o încurajează ferm. Rapoartele recente furnizate de Corpul Guvernant au ajutat poporul lui Iehova să înțeleagă punctul de vedere al sclavului fidel cu privire la acest subiect.”

Această corespondență este axată pe criza sanitară legată de COVID-19 și pe rolul atribuit autorităților superioare. Se cuvine să remarcăm folosirea specifică a expresiei „autorități superioare” în defavoarea termenului mai comun de „guverne”. Această nuanță semantică, deși subtilă, luminează în mod clar scopul demersului vostru. Textul precizează că instanțele statale „dispun și recomandă ferm” vaccinarea cetățenilor. Cu siguranță, o astfel de cerință nu ar putea prin ea însăși să oblige un creștin dacă conștiința sa instruită pe baza Bibliei se opune, așa cum Scripturile și propriile noastre publicații au explicat de nenumărate ori.

Cu toate acestea, în urma acestui preambul, scrisoarea stipulează că rapoartele furnizate de Corpul Guvernant „au ajutat să se înțeleagă cum vede sclavul această chestiune”. Suntem aici în prezența unei recunoașteri incontestabile: rapoartele au fost într-adevăr folosite pentru a îndruma comunitatea în favoarea acestor terapii, materializând astfel o renunțare flagrantă la neutralitatea creștină în materie medicală și o subordonare față de puterile acestei lumi. Prin această directivă, îi îndemnați pe credincioși să-i restituie „Cezarului” ceea ce aparține în exclusivitate suveranității lui Dumnezeu. În plus, mementourile voastre vizau în mod explicit vaccinarea, depășind simplele recomandări privitoare la purtarea măștii sau la măsurile de distanțare fizică.

Scrisoarea continuă apoi cu aceste cuvinte:

„2. Unele filiale au raportat că unii bătrâni și-au exprimat opinii personale foarte ferme, criticând vaccinarea împotriva COVID-19. De ce este motiv de îngrijorare acest lucru? Romani 13:1 explică: «autoritățile existente sunt puse de Dumnezeu în pozițiile lor relative». În plus, nota de studiu la Romani 13:5 menționează: «Un creștin se supune guvernelor umane atât timp cât o poruncă nu contravine legilor lui Dumnezeu.» În Romani 13:2 citim: «Cine se opune autorității [publice] se împotrivește orânduirii lui Dumnezeu». Prin urmare, bătrânii trebuie să aibă grijă să nu își exprime opinii personale care contravin instrucțiunilor autorităților superioare. Dacă un bătrân are o astfel de atitudine, el trebuie să înceteze imediat (Mat. 22:21; Rom. 13:4-7). Altminteri, s-ar putea face vinovat de cauzarea de dezbinări în adunare.”

Din ce motiv raportează filialele că unii bătrâni și-au exprimat refuzul de a se supune vaccinării? Nu dispun ei de liberul arbitru pentru a decide? Nu au dreptul de a-și declara deschis poziția? De ce le-ar fi interzis să-și exprime conținutul alegerii lor?

În schimb, se ridică o întrebare legitimă: nenumărați bătrâni nu și-au exprimat oare cu tărie hotărârea fermă de a se vaccina?

Îmi amintesc că, în timpul întrunirilor prin videoconferință, unii dintre ei se lăudau public cu numărul de doze primite. Mai mult decât atât, de îndată ce un membru al adunării primea injecția, el făcea obiectul unor felicitări publice. Aceste semne de aprobare erau apoi difuzate în cadrul grupurilor de mesagerie ale adunării, la vederea tuturor, semnificând fără echivoc că vaccinarea era considerată singura cale dreaptă și înalt încurajată.

De ce bătrânii care se exprimă favorabil cu privire la aceste terapii se bucură de o libertate totală, în timp ce cei care își formulează opoziția fac obiectul unei raportări din partea filialei? Nu constituie oare o astfel de asimetrie de tratament o dovadă flagrantă de parțialitate și nedreptate? Nu a proclamat totuși apostolul Petru că „Dumnezeu nu este parțial”?

Această stare de fapt demonstrează într-un mod de netăgăduit că neutralitatea în materie de alegeri terapeutice a fost sacrificată. Dacă fiecare persoană deține dreptul inalienabil de a decide cu privire la sănătatea sa și de a vorbi despre convingerile sale, este în schimb inadmisibil să se încerce influențarea sau manipularea altora pentru a-și impune propria alegere.

Scrisoarea califică drept îngrijorător demersul bătrânilor care își anunță decizia de a nu apela la vaccin. În ce fel este acest lucru alarmant, fiind vorba despre o opțiune personală perfect legitimă, rezonabilă și bazată pe Scripturi?

Realitatea este că instanțele guvernamentale recomandă și cer această măsură. Însă, așa cum am demonstrat, o astfel de argumentație se dovedește a fi profund falsă. Nicio putere laică nu ar putea obliga un creștin să-și încalce conștiința instruită pe baza Scripturilor, autoritatea conștiinței depășind-o pe cea a guvernelor. Site-ul JW.org conține sute de articole care susțin acest adevăr de decenii. Cu toate acestea, voi repetați aceleași sofisme, ocultând cu bună știință învățăturile biblice indispensabile pentru păstrarea conștiinței noastre creștine.

Romani 13:1, 2

„Orice om să fie supus autorităților superioare, căci nu există autoritate decât de la Dumnezeu, iar autoritățile existente au fost așezate în pozițiile lor relative de Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivește autorităților se împotrivește ordinii stabilite de Dumnezeu, iar cei ce se împotrivesc acesteia își vor atrage condamnarea.”

În ce fel se opune autorității civile un frate care refuză vaccinarea? Dacă fac alegerea personală de a refuza această injecție, o fac mânat de certitudinea că corpul meu îi aparține lui Dumnezeu, nu conducătorilor politici, și că refuz să introduc în el substanțe pe care le consider contaminante. Unde este răzvrătirea într-un astfel de demers? Iehova nu le-a conferit nicidecum puterilor laice o autoritate absolută asupra creațiilor sale și asupra integrității corpului lor. Cel care a primit plinătatea autorității este unul singur, și acesta este Isus Cristos, așa cum el însuși a proclamat:

Matei 28:18

„Isus s-a apropiat și le-a zis: „Toată autoritatea mi-a fost dată în cer și pe pământ.”

Din ce motiv ar trebui să le cedăm unor conducători pământești, ale căror zile sunt numărate, o prerogativă pe care Tatăl i-a conferit-o în exclusivitate Fiului său?

În această aceeași logică declară apostolul Pavel din nou:

1 Corinteni 6:19, 20

„Nu știți că voi alcătuiți un corp, iar acest corp este templul spiritului sfânt care este în voi și pe care îl aveți de la Dumnezeu? În plus, voi nu sunteți ai voștri, fiindcă ați fost cumpărați cu un preț. Prin urmare, gloriificați-l pe Dumnezeu în corpul vostru!”

Fraților, „nu știți că corpul vostru este templul duhului sfânt” și că îi aparține doar lui Dumnezeu? Nu știți că „voi nu sunteți ai voștri”, pentru că „ați fost cumpărați cu un preț mare”? Niciun guvern din această lume nu deține legitimitate asupra integrității noastre fizice, din moment ce corpul nostru rămâne proprietatea exclusivă a Creatoricatlui. În concluzie, aplicarea pe care o faceți scrierilor lui Pavel către Romani pentru a le impune tăcere bătrânilor se dovedește a fi eronată din punct de vedere teologic și lipsită de orice fundament.

Ulterior, invocați Romani 13:5, fără însă a transcrie textul în corespondența voastră, mulțumindu-vă să menționați:

„nota de studiu la Romani 13:5 menționează: «Un creștin se supune guvernelor umane atât timp cât o poruncă nu contravine legilor lui Dumnezeu.»”

Din ce motiv ați omis să transcrieți pasajul biblic la care faceți referire? Acest text declară totuși:

Romani 13:5

„Prin urmare, trebuie să fiți supuși nu numai din cauza pedepsei, ci și din cauza conștiinței voastre.”

Prin aceste rânduri, Pavel arată în mod clar că motivul supunerii noastre față de autoritățile laice rezidă în „conștiința noastră”, nu doar în simpla frică de pedeapsă. Prin urmare, ne-ar putea oare îndemna apostolul să ascultăm de guverne dacă o astfel de ascultare ne-ar viola conștiința? În mod evident, nu.

Cu toate acestea, voi treceți sub tăcere noțiunea de conștiință pentru a pune accentul doar pe „legile lui Dumnezeu”, referindu-vă în

exclusivitate la poruncile scrise. Omiteți într-atât declarațiile lui Ieremia, pe care Pavel le scoate în evidență în scrisoarea sa către Evrei, în capitolul 10?

Ieremia 31:33, 34

„Acesta este legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea: Voi pune legea mea înăuntrul lor și o voi scrie în inima lor. Eu voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul meu”, zice Iehova. „Nu-l va mai învăța fiecare pe semenul său și fiecare pe fratele său, zicând: «Cunoaște-l pe Iehova!», fiindcă toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei”, zice Iehova. „Căci le voi ierta nelegiuirea și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.”

Creștinul deține de-acum „legea scrisă în inima sa” și „nu are nevoie să i se predea” ce este drept sau condamnat, deoarece conștiința sa călăuzită de duhul sfânt suplinește regula scrisă. Prin declarațiile voastre, încercați să sugerați că, textul biblic fiind tăcut în privința vaccinării, nicio obiecție legitimă nu ar putea fi formulată — o poziție teologică eronată pe care fratele Herd a susținut-o de altfel în timpul raportului numărul 6 din anul 2021.

Scopul vostru este vădit acela de a arunca discredit asupra mulțimii de frați care au invocat imperativul conștiinței lor în numeroasele corespondențe pe care vi le-au adresat. Ca titlu de ilustrare, Biblia nu menționează în mod explicit interdicția de a consuma cocaină. Ar trebui oare să mă supun dacă autoritățile civile ar decide să mă oblige la aceasta?

Ceea ce prevalează sunt principiile biblice, și nu doar litera legii, o realitate care nu vă scapă. Dacă devotamentul nostru s-ar limita la respectarea strictă a decretelor formalizate, am reproduce atitudinea fariseilor pe care Isus i-a condamnat pentru formalismul lor fără inimă. Cum puteți pretinde că tăcerea Scripturilor cu privire la vaccinare îl privează pe creștin de orice drept la opoziție, sub pretextul că o astfel de cerință nu ar viola nicio lege divină scrisă? Această poruncă lovește în plin legea lui Dumnezeu pe care mulți dintre noi o purtăm în forul nostru interior, gravată în mod indelebil de duhul sfânt.

Raționamentul pe care îl construiți se dovedește a fi atât de șubred încât este aproape stânjenitor să trebuiască să îl infirmi. De altfel, imediat

după ce a expus principiile din Romani capitolul 13, apostolul Pavel dedică întregul capitol 14 analizării în detaliu a chestiunii conștiinței.

Într-adevăr, un singur capitol desparte aceste două dezvoltări. Deși am invocat deja acest pasaj de nenumărate ori, relevanța sa cere să fie amintit până când va fi întipărit în memoria noastră. Acolo este consemnat:

Romani 14:3-6

„Cel ce mănâncă să nu-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă, iar cel ce nu mănâncă să nu-l judece pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit cu căldură. Cine ești tu să-l judeci pe servitorul altuia? Dacă el stă în picioare sau cade, aceasta îl privește pe stăpânul său. Dar va sta în picioare, fiindcă lehovă îl poate face să stea în picioare. Unul consideră o zi mai importantă decât alta, în timp ce altul consideră o zi la fel ca toate celelalte. Fiecare să fie pe deplin convins de ceea ce crede. Cel ce ține o zi, pentru lehovă o ține. La fel, cel ce mănâncă, pentru lehovă mănâncă, fiindcă îi aduce mulțumiri lui Dumnezeu; iar cel ce nu mănâncă, pentru lehovă nu mănâncă, și îi aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.”

Apostolul trata despre respectul datorat conștiinței altora în domenii atât de personale precum consumul de alimente jertfite idolilor, și am demonstrat deja în această corespondență în ce fel acest principiu se aplică în mod identic în chestiunea vaccinurilor.

Ați pretinde oare să-i faceți pe frați să creadă că Pavel ar fi aprobat acceptarea unor terapii experimentale cu ochii închiși, doar pentru că autoritățile civile o cer și sfidându-și propria conștiință? Încercați să insinuați că aceasta ar fi fost recomandarea apostolului?

Dacă Pavel ar fi susținut o astfel de poziție, s-ar fi dezmințit pe sine însuși într-un mod flagrant, în special după mustrarea memorabilă pe care tocmai i-o adresase lui Petru.

De altfel, în termeni fără echivoc încheie el capitolul 14 din scrisoarea sa către Romani:

Romani 14:22, 23

„Ceea ce crezi păstrează pentru tine înaintea lui Dumnezeu. Fericit este omul care nu se condamnă singur pentru ceea

ce decide să facă. Dar, dacă are îndoieli și totuși mănâncă, este deja condamnat, fiindcă nu o face din credință. Da, tot ce nu vine din credință este păcat.”

Este evident că apostolul Pavel nu încurajează pe nimeni să-și depășească conștiința; în realitate, el stipulează în mod expres că o astfel de încălcare constituie un păcat. Din moment ce învață că a acționa împotriva propriei conștiințe este o greșeală înaintea lui Dumnezeu, el nu ar putea concepe ca frații să se supună cerințelor autorităților laice și să-și supună corpul vaccinării dacă acest act le lezează convingerile profunde. Aceeași adevăr teologic străbate capitolele 8 și 10 din prima sa scrisoare către Corinteni, pe care le-am detaliat deja.

Prin scoaterea din context a scrierilor lui Pavel, le-ați alterat pentru a crea iluzia că textul biblic leza directivele voastre părtinitoare în favoarea vaccinării și a unei supuneri orbite față de guverne.

Cu ce ochi ar privi Pavel tratamentul pe care l-ați aplicat scrierilor sale? Ce sentiment ar încerca auzind declarațiile voastre din timpul rapoartelor?

Reacția sa nu lasă nicio îndoială, căci el însuși a consemnat-o:

2 Corinteni 11:29

„Cine este slab, și eu să nu fiu slab? Cine se poticnește, și eu să nu mă apring?”

Apostolul simțea o indignare profundă atunci când un singur frate era făcut să poticnească; cu cât mai mult ar fi el văzând comunitatea împinsă la păcat prin falsificarea propriilor sale scrieri! Prezenta scrisoare deschisă, la fel ca cele care au precedat-o, trezește oare în voi vreo tulburare? Fiți recunoscători că nu este apostolul Pavel în persoană cel ce vi se adresează, căci el ar folosi fără îndoială termeni de o severitate extremă pentru a înfiera denaturarea pe care ați aplicat-o cuvintelor sale. Amintiți-vă că scrisorile sale aveau „greutate și forță” și că el nu cedase în fața nimănui. Sau vă legănați cu iluzia că el ar păstra tăcerea pe motiv că voi constituiți actualul Corp Guvernant? Ați șters din memoria voastră mustrarea publică pe care Pavel i-a aplicat-o lui Petru?

În plus, Petru însuși ne avertizează în mod expres cu privire la pericolul de a răsuși sensul Scripturilor și al scrisorilor lui Pavel:

2 Petru 3:16

„De fapt, el v-a vorbit despre aceste lucruri în toate scrisorile lui. În acestea sunt totuși unele lucruri greu de înțeles, pe care cei ignoranți și nestatornici le denaturează, cum fac și cu restul Scripturilor, spre propria lor distrugere.”

Dragă frați din Corpul Guvernant, nu invoc acest pasaj pentru a vă jigni sau pentru a vă stârni iritarea; îl citez prin forța evidenței, atât de fidel se aplică el situației prezente și ne dezvăluie modul în care Dumnezeu privește această chestiune. Aceste declarații nu provin de la mine: a răsuși sensul Scripturilor îmbracă o gravitate spirituală extremă.

Fără îndoială, niciunul dintre noi nu ar dori să fie numit „neștiutor” din cauza unei folosiri abuzive a Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru a ne păzi de aceasta, ne revine datoria de a veghea cu cea mai mare vigilență asupra cuvintelor și învățăturilor noastre, căci însăși viața noastră depinde de ele.

De altfel, în cadrul corespondenței pe care ați transmis-o, cuvintele lui Isus Cristos sunt de asemenea invocate atunci când el declară:

Matei 22:21

„Ei au zis: „Ale Cezarului”. Atunci el le-a spus: „Dați, așadar, Cezarului ce este al Cezarului, dar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”.”

O astfel de aplicare se dovedește a fi în mod vădit eronată: toți Martorii lui Iehova care aleg să refuze vaccinarea acționează astfel mânăți de convingerea că aceste substanțe le-ar afecta integritatea fizică într-un fel sau altul. O repet, corpul nostru nu-i aparține nicidecum „Cezarului”, ci în exclusivitate lui Dumnezeu. Ființa noastră fizică ține de „lucrurile lui Dumnezeu”, și nu de „lucrurile Cezarului”.

Care era prin urmare adevăratul scop al lui Isus Cristos în această privință? Imediat după ce i-a alungat pe negustori din templu, el a rostit aceste cuvinte:

Ioan 2:18-21

„Atunci iudeii i-au zis: „Ce semn poți să ne arăți ca să dovedești că ai dreptul să faci aceste lucruri?”. Isus le-a răspuns: „Dărâmați templul acesta și în trei zile îl voi ridica”. Atunci iudeii au spus: „Templul acesta a fost construit în 46 de ani, și tu îl vei ridica în trei zile?”. Dar templul despre care vorbea el era corpul său.”

Așa reiese cu o claritate totală că, pentru Isus Cristos, propriul său corp constituia „templul lui Dumnezeu”; prin urmare, acesta nu ar putea, în niciun caz, să-i revină „Cezarului”. Aceasta este aceeași adevăr pe care apostolul Pavel l-a adus la lumină în celebra sa metaforă despre corp, când a scris:

1 Corinteni 12:12, 13, 27

„12 Fiindcă, așa cum corpul este unul, deși are multe părți, și așa cum toate părțile corpului, deși multe, formează un singur corp, tot așa este și Cristosul. Căci fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie oameni liberi, toți am fost botezați cu un singur spirit pentru a forma un singur corp și tuturor ni s-a dat să bem dintr-un singur spirit.”

„27 Voi deci sunteți corpul lui Cristos și fiecare dintre voi este o parte a corpului.”

Prin urmare, autoritățile civile nu dețin nicio legitimitate pentru a impune o inoculare vaccinală, chiar dacă ar legisla în acest sens. Invocând declarațiile lui Isus Cristos, îi alterați în egală măsură scopul, din moment ce intenția voastră este vădit aceea de a-i instrumentaliza cuvintele pentru a-i reduce pe bătrâni la tăcere și pentru a înăbuși exprimarea convingerilor lor cu privire la chestiunea vaccinurilor. Concepeți măcar un singur moment că Isus Cristos ne-ar îndemna să introducem substanțe incerte în organismul nostru — acest „templu al lui Dumnezeu” —, pe motiv că porunca conducătorilor pământești ne-ar obliga la aceasta?

Acest adevăr cardinal potrivit căruia corpul nostru este sanctuarul Celui Preaînalt nu este o simplă considerație paulină; el a fost predat de Isus Cristos însuși și strălucește cu o claritate perfectă prin textul biblic. Prin urmare, niciun conducător subordonat „idolilor” acestei lumi nu ar putea revendica vreun drept de amestec asupra integrității noastre fizice.

2 Corinteni 6:16

„Și ce legătură este între templul lui Dumnezeu și idoli? Căci noi suntem templul unui Dumnezeu viu, așa cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui în mijlocul lor, voi umbla în mijlocul lor și voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul meu”.”

În plus, corespondența voastră le impune bătrânilor obligația de a „înceta orice opoziție” și îi amenință că vor fi considerați vinovați de a fi

„cauzat dezbinări”. O astfel de afirmație lasă uimit: înainte de difuzarea acestor rapoarte, frații vaccinați și nevaccinați coexistau într-o pace perfectă. Abia în urma intervențiilor voastre, cei care alegeau să nu se vaccineze au început să sufere o formă de marginalizare. Fracturile din cadrul adunării au fost generate de VOI, și nu de bătrânii care se limitau la a-și exprima o părere personală fără a obliga vreodată pe cineva să îi imite.

Din ce motiv ne-ar fi interzis să vorbim liber despre motivele care ne îndeamnă să refuzăm această vaccinare? Nu mai dispunem de libertatea de a împărtăși alegeri de natură privată din moment ce nicio constrângere nu este exercitată asupra altora? Este imposibil să nu ne întrebăm dacă următoarele cuvinte nu își găsesc, în aceste împrejurări, împlinirea:

2 Corinteni 3:17

„«De aceea, ieșiți din mijlocul lor și separați-vă», zice Iehova, «și nu mai atingeți ce este necurat»; «și vă voi primi».”

De astfel de directive pot ele oare cu adevărat să emane din duhul lui Dumnezeu? Nu provin ele mai degrabă din acel alt duh pe care îl descrie ucenicul Iacov când scrie:

Iacov 3:14-16

„Dar, dacă aveți în inima voastră invidie amară și spirit de ceartă, nu vă lăudați și nu mințiți împotriva adevărului! Aceasta nu este înțelepciunea care vine de sus, ci este pământească, este carnală, demonică. Pentru că, unde este invidie și spirit de ceartă, este și dezordine și orice lucru rău.”

Termenul redat prin „spirit de gâlceavă” (sau „spirit de dezbinare”) corespunde grecescului *erithia* (sau *eritheia*; ἐριθεία, Strong G2052), pentru care dicționarul lui Vine oferă următoarea definiție:

„**erithia** (ou *-eia*) (ἐριθεία G2052) désigne l'ambition, la recherche de ses propres intérêts, la rivalité, l'obstination étant une idée sous-jacente au mot ; par conséquent, cela dénote la formation d'un parti. Il dérive non pas d' *eris* (lutte), mais d' *erithos* (mercenaire) ; d'où le sens de

chercher à se faire des adeptes, des « divisions » ; il est traduit dans la VM par « factions ».”

Această declarație a lui Iacov scoate în evidență faptul că sursa tulburării rezidă în propria voastră decizie de a constitui o facțiune părtinitoare în favoarea vaccinării în cadrul adunării, aruncând în același timp oprobiul asupra oricui aspiră să păstreze o strictă neutralitate biblică. Prin intermediul unui astfel de demers, textele biblice ajung să fie denaturate, iar „adevărul” este contestat. O astfel de linie de conduită în cadrul adunării îmbracă o gravitate atât de profundă încât generează în mod necesar „dezordine și orice lucru de calitate inferioară”, retrogradând această ideologie la rangul concepțiilor „pământești, animale, demonice”.

O repet, nu vă simțiți jigniți: aceste condamnări nu provin de la mine, ci Scripturile însele sunt cele care vorbesc.

Îmi este drag să amintesc că, atunci când frații mă întrebau cu privire la statutul meu vaccinal, le precizam că, în calitatea mea de bătrân, preferam să păstrez tăcerea pentru a nu exercita nicio influență asupra alegerii lor. Dimpotrivă, ceilalți bătrâni din adunare se grăbeau, de îndată ce un creștin nu era vaccinat, să-i facă o vizită pentru a-i cere stăruitor să se conformeze rapoartelor și, prin extensie, să primească injecția. În ce mă privește, am rămas într-o neutralitate absolută, în conformitate cu principiile Bibliei, în ciuda convingerilor personale pe care le nutream cu privire la această chestiune.

Scrisoarea de comunicare își continuă expunerea în acești termeni:

„3. În Romani 16:17, bătrânii primesc această îndrumare: «Să-i aveți în vedere pe cei ce cauzează dezbinări și prilejuri de poticnire, lucruri care contravin învățaturii pe care ați învățat-o; și evitați-i.» Potrivit Bibliei, bătrânii au astfel responsabilitatea de a oferi sfaturi oricărui creștin, inclusiv unui bătrân, care cauzează dezbinări în adunare (Gal. 6:1). Supraveghetorii de circumscripție vor urmări îndeaproape situația. Vă felicităm, dragi frați, pentru că rămâneți «ferm atașați» de Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că promovați unitatea adunării și arătați un exemplu prin «onorarea» autorităților publice (Tit 1:9; 1 Petru 2:13-17). Vă mulțumim pentru cooperarea voastră în acest domeniu și profităm de

ocazie pentru a vă asigura de toată iubirea noastră frățească. **PENTRU COORDONATORII CORPURILE DE BĂTRÂNI** 1. Comunicare pentru bătrâni: Vă rugăm să organizați o întrunire a corpului de bătrâni în această săptămână pentru a discuta comunicarea pentru bătrâni, precum și versetele oferite ca referință.”

Acest paragraf pune în evidență modul în care bătrânii care au ales să nu primească vaccinarea au fost ținta unor presiuni constante și a unor amenințări mascate, fiind acuzați pe nedrept că dezbină adunarea și că nu respectă autoritățile. Acestea sunt calomnii și manevre de intimidare vădit incompatibile cu iubirea creștină. Refuzând această injecție, noi, bătrânii, nu facem decât să ne exercităm libertatea de conștiință care ne este acordată de Dumnezeu.

La drept vorbind, îndemnul din Tit 1:9 se aplică într-un mod de-a dreptul frapant situației prezente, atunci când stipulează, cu privire la cerințele pentru un bătrân:

Tit 1:9

„și să urmeze îndeaproape cuvântul fidel în ce privește arta de a preda, ca să fie capabil să încurajeze prin învățătura sănătoasă și să-i mustre pe cei care vorbesc împotriva acesteia.”

Astfel, bătrâni nevaccinați se văd muștrați, acuzați că „nu aderă la învățătura biblică sau la cuvântul fidel”.

Dar care a fost realitatea faptelor? Realitatea este că VOI nu ați aderat la învățătura biblică privitoare la neutralitate și că VOI nu ați respectat conștiința altora, aruncând oprobiul asupra celor care au ales să refuze vaccinarea. La drept vorbind, se impune o întrebare: cum puteți invoca în mod decent un text care ordonă evitarea celor ce se abat de la învățăturile pe care le-am primit, când voi înșivă părăsiți neutralitatea? Dispunem de decenii de publicații oficiale care stipulează că organizația noastră nu se amestecă în alegerile medicale și că niciun tratament nu trebuie recomandat; or, voi le-ați ocultat pur și simplu.

VOI ați abandonat neutralitatea pentru a vă alătura facțiunii părtinitoare a vaccinului și aveți apoi îndrăzneala să-i acuzați pe cei ce rămân fermi că sunt autorii dezbinărilor! Nu trădează o astfel de atitudine un orgoliu și o aroganță deosebit de evidente? Cei care și-au renegat convingerile

trecute sunteți voi, și nu bătrânii care au decis liber să nu se vaccineze, respectând în același timp alegerea celor ce se supuneau acestei măsuri.

CEI CARE AU INTRODUS O NOUĂ DOCTRINĂ, ABANDONÂND PE CEA VECHĂ, SUNTEȚI VOI, IAR NU BĂTRÂNII PE CARE ÎI AMENINȚAȚI.

În plus, invocați îndemnul din 1 Petru 2:13-17 în cadrul corespondenței voastre, instrumentalizând cuvintele apostolului pentru a impune vaccinarea. După ce ați denaturat cuvintele lui Isus, nu este de mirare că aplicați același tratament și celor ale lui Petru.

Acolo este totuși așternut în scris:

1 Petru 2:13-17

„De dragul Domnului, supuneți-vă oricărei creații omenești: fie regelui ca superior, fie guvernatorilor ca trimiși ai lui pentru a-i pedepsi pe răufăcători, dar pentru a-i lăuda pe cei ce fac binele. Căci este voința lui Dumnezeu ca, făcând binele, să reduceți la tăcere vorbirea ignorantă a oamenilor fără minte. Purtați-vă ca oameni liberi, folosindu-vă libertatea nu ca pe o scuză pentru a face răul, ci ca sclavi ai lui Dumnezeu. Onorați oameni de orice fel, iubiți întreaga comunitate a fraților, temeți-vă de Dumnezeu, dați-i onoare regelui!”

Acest pasaj nu susține câtuși de puțin afirmațiile voastre. Se specifică acolo că supunerea noastră față de „rege” decurge din aceleași principii ca cele enunțate de Pavel către Romani. Deferența noastră este cerută în măsura în care autoritățile „fac binele”, și numai atunci când ne cer să îl înfăptuim. Sau ați pretinde să ne dictați că, în cazul unei porunci vătămătoare din partea guvernelor, ascultarea ar rămâne datoria noastră?

Textul precizează că această supunere se exercită „PENTRU DOMNUL”. Această formulare atestă în mod incontestabil că „Domnul” depășește autoritățile pământești, de vreme ce el este însăși sursa poruncii de a ne supune lor. Încă o dată, pun întrebarea: cere Isus Cristos oilor sale să acționeze sfidându-și propria conștiință, să plece genunchiul și să primească o vaccinare împotriva voinței lor?

În plus, această scriere ne amintește identitatea noastră fundamentală: suntem „SCLAVI AI LUI DUMNEZEU” — iar nu supuși guvernelor sau ai multinaționalelor farmaceutice. Ea adaugă că, dincolo de onoarea

datorată regelui, trebuie să trăim în „FRICĂ DE DUMNEZEU”. Prin urmare, ne revine datoria de a găsi echilibrul corect între cerințele divine și decretele regilor umani. Dar cum să reușim acest lucru?

Tocmai la această întrebare răspunde Petru în versetele următoare, pe care corespondența voastră le trece din păcate sub tăcere.

1 Petru 2:18-20

„Slujitorii să le fie supuși stăpânilor lor cu toată teama cuvenită, nu numai celor buni și rezonabili, ci și celor greu de mulțumit. Căci este un lucru bun când cineva îndură greutăți și suferă pe nedrept pentru că vrea să aibă o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu. Fiindcă ce merit aveți dacă îndurați lovituri pentru că ați păcătuit? Dar, dacă îndurați suferințe pentru că faceți binele, lucrul acesta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.”

Aici se exprimă aceleași principii ca cele enunțate anterior cu privire la guvernatori; este vorba despre gânduri paralele, îmbogățite totuși cu câteva precizări fundamentale. Se specifică acolo că, dacă îndurăm suferința din fidelitate față de „conștiința” noastră, acest lucru găsește favoare înaintea lui Dumnezeu.

Prin urmare, cum am putea suferi pentru a asculta de conștiința noastră dacă ar trebui să o ocultăm pentru a ne supune autorităților civile, așa cum lăsați să se înțeleagă? Dacă ar trebui să o reducem la tăcere, împlinirea acestui text biblic ar deveni imposibilă, de vreme ce suferința decurge tocmai din refuzul nostru de a ne conforma cerințelor statale. Acest pasaj pune în mod magistral în evidență faptul că Petru nu învață în niciun caz o ascultare absolută față de conducătorii pământești sau față de oricine altcineva, aceasta din urmă fiind rezervată exclusiv lui Dumnezeu.

Este manifest că conștiința primază asupra oricărei forme de autoritate umană. Supunerea față de guvern nu s-ar putea exercita decât dacă nu lezează convingerile noastre intime, căci suntem ghidați de duhul lui Dumnezeu, iar nu de conducătorii acestei lumi. La drept vorbind, textul subliniază că este plăcut lui Dumnezeu să păstrăm integritatea conștiinței noastre, în ciuda presiunilor și a necazurilor pe care autoritățile ni le pot aplica. Printr-o simplă deducție logică, ajungem la concluzia că Iehova dezaproabă faptul de a acționa sfidându-ne conștiința, un adevăr deja coroborat de alte scrieri sfinte.

DUMNEZEU CERE SĂ NE PĂSTRĂM CONȘTIINȚA ÎN CIUDA PRESIUNILOR.

Ce privire aruncă atunci Iehova asupra celor care îi împovărează pe slujitorii săi, exercitând asupra lor presiuni și lansând amenințări din cauza scrupulelor lor de conștiință?

A doua scrisoare către Tesaloniceni ne oferă acest răspuns:

2 Tesaloniceni 1:5-7

„Toate acestea sunt o dovadă a judecății drepte a lui Dumnezeu și vă fac să fiți considerați demni de Regatul lui Dumnezeu, pentru care și suferiți. De fapt, este drept ca Dumnezeu să aducă necazul asupra celor care vă provoacă necazuri. Dar voi, care suportați necazuri, veți primi alinare împreună cu noi la revelarea Domnului Isus. Atunci el va veni din cer cu îngerii săi puternici.”

Nu exprim aceste reflexii pentru a vă stârni iritarea, ci pentru a pune în relief gravitate inerentă faptului de a amenința și de a încerca să supui un slujitor al lui Dumnezeu dornic să-și urmeze conștiința.

În plus, ați specificat în mod explicit în directiva voastră că supraveghetorul de circumscripție va asigura o „urmărire riguroasă”, asemănătoare unei supravegheri polițienești, și că o întrunire extraordinară trebuia convocată pentru a le impune bătrânilor lectura acestei corespondențe, precum și a pasajelor biblice. O astfel de măsură dă la iveală fără ambiguitate intenția voastră de a exercita o coerciție morală intensă pentru a reduce la tăcere orice frate care nutrește o convingere diferită de a voastră. În cursul acestor adunări, bătrânilor care nu erau de acord cu orientările voastre li se flutura amenințarea de a fi acuzați că provoacă dezbinări, o incriminare al cărei deznodământ potențial îl cunoaștem cu toții: excluderea din adunare. Este profund alarmant că, prin intermediul acestei scrisori, faceți abstracție de însăși existența conștiinței creștine.

Dacă această realitate nu vă era străină, de ce ați omis să amintiți primatul conștiinței asupra poruncilor guvernamentale? A oculta principiile biblice echivalează cu o respingere pur și simplă a cuvântului lui Dumnezeu. Avertismentul lui Pavel răsună aici cu o forță deosebită: „Dacă renegăm, și el ne va renega” (2 Timotei 2:12).

În această regretabilă scrisoare, ne cereți stăruitor să ne plecăm în fața autorităților laice, chiar dacă acestea ar cere inocularea unor substanțe

suspecte și experimentale; în caz contrar, ne vedem etichetați drept sedicioși și expuși furiei voastre pentru singurul vinovat de a fi exprimat adevăruri biblice. Acest document demonstrează într-un mod incontestabil că ați alterat sensul scrierilor sfinte pentru a legitima poziții personale, persecutând în același timp frați care nu au făcut decât să-și exercite libertatea de conștiință.

Pentru a vorbi fără ocolișuri, comunicarea voastră adresată bătrânilor se rezumă la această esență: „BĂTRÂNI, SUPUNEȚI-VĂ TĂCERII ȘI ABANDONAȚI-VĂ CORPUL STATULUI, SUB PEDEAPSA DE A-I SUFERI CONSECINȚELE.”

Este oare demn din partea unor păstori să vă amenințați frații în acest fel? Ar fi fost oportun să vă amintiți reacția apostolilor și a ucenicilor lui Cristos în fața unei conjuncturi similare:

Faptele 4:29

„Și acum, Iehova, îndreaptă-ți atenția spre amenințările lor și fă ca sclavii tăi să continue să spună cuvântul tău cu toată îndrăzneala,”

Frați, ucenicii lui Cristos nu rostesc NICIODATĂ cea mai mică amenințare; ei îndură, dimpotrivă, amenințările celor ce își modelează purtarea după cea a fariseilor. Nu este câtuși de puțin o afirmație de la mine: oricine cercetează Sfintele Scripturi face această constatare evidentă. Corespondența adresată bătrânilor constituia, în adevăr, o insultă.

Ulterior, raportul nr. 10 din 2021 a venit să agraveze această derivă, așa cum vom demonstra în cele ce urmează.

APORTUL NR. 10 DIN 2021 PREZENTAT DE ANTHONY MORRIS

https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702021091_1_VIDEO

Dacă linkul de mai sus nu funcționează: <https://ody.sh/C6Ao900hBV>

Așa cum am subliniat anterior, până la difuzarea raportului nr. 9 din 2021, v-ați abținut să recomandați în mod explicit vaccinarea, preferând să acționați prin căi indirecte și insidioase. Începând cu raportul nr. 10 ați făcut pasul spre îndemnul direct.

Această comunicare începe în acești termeni:

„În acest raport, vom vedea cum putem face o bună utilizare a timpului nostru în timpul pandemiei.

Dar mai întâi, am dori să vă dăm câteva știri. Cu inima strânsă vă anunțăm că, la 10 decembrie, Covid-19 luase viața a 25 658 dintre frații și surorile noastre.

Nu uităm să ne rugăm pentru toți cei care au pierdut persoane dragi. În ultimele zile, s-a vorbit mult în mass-media despre noua variantă Omicron. În prezent, există multe necunoscute.

Dar, frați și surori, să nu panicăm. Să continuăm să aplicăm toate măsurile de precauție care și-au dovedit eficiența:

purtarea măștii, distanțarea fizică, spălarea frecventă a mâinilor și, dacă este posibil, vaccinarea.

În raportul numărul 7 din 2021, fratele Lösch spunea că peste 80% din familia internațională de la Betel era vaccinată.

Suntem bucuroși să vă informăm că astăzi, peste 99% din familia de la Betel este vaccinată. Și este, de asemenea, cazul a peste 95% dintre slujitorii speciali cu timp deplin care nu sunt beteliști.”

Aici afirmați fără umbra unei ezitări și fără cea mai mică rușine eficacitatea acestei terapii, decretând că trebuia «dacă este posibil, să ne vaccinăm cu toții». Prezența de altfel ca un motiv de bucurie atingerea unei rate de vaccinare de 99% la Betel și de 95% în rândul slujitorilor speciali cu timp deplin. O astfel de declarație răsună ca un adevărat afront adus miilor de frați care vă adresaseră scrisori pentru a cere respectarea integrității lor.

Prin această atitudine, ocultat de bunăvoie multitudinea de date care puneau în evidență efectele secundare dăunătoare ale acestor substanțe. Înțelepciunea dicta totuși conformarea cu principiile biblice prin observarea unei stricte neutralități în fața unei controverse atât de acute; or, voi ați ales să luați PUBLIC partea facțiunii pro-vaccin, folosindu-vă influența pentru a vă impune punctele de vedere. Faptul de a fi acționat în deplină cunoștință de cauză, știind prea bine că conștiința multor frați și surori era rănită din această cauză, nu face decât să agraveze natura greșelii voastre.

Se cuvine de altfel să ne oprim asupra progresiei acestor rate în cadrul Betelului. Așa cum am demonstrat anterior, aceste procente depășesc de departe mediile naționale, ceea ce atestă într-un mod incontestabil că acești frați nu au cedat decât sub efectul presiunilor voastre; o astfel de aliniere statistică nu s-ar fi putut produce spontan.

În cele din urmă, declarați că simțiți «bucurie» făcând publice aceste date, ceea ce lasă să se înțeleagă, prin antiteză, că un rezultat inferior ar fi provocat mâhnirea voastră. Această retorică tinde să deprecieze și să dea la o parte convingerile creștinilor care se opun acestei injecții, în disprețul cel mai total față de sentimentele lor. Din ce motiv aplicați un

astfel de tratament tovarășilor voștri și manifestați față de ei un asemenea dispreț?

Atunci fratele Morris formulează următoarea observație:

„Mulți dintre frații și surorile noastre au constatat anumite avantaje pe care le aduce vaccinarea. De exemplu, în unele regiuni din Bulgaria, preoții spun că vaccinurile sunt o «otravă a Diavolului».

Prin urmare, există presiuni puternice împotriva vaccinării. Cu toate acestea, după ce au urmărit rapoartele Collégiului Central, o soră și soțul ei au decis să se vaccineze.”

Aici afirmați fără ocolișuri că o mulțime de persoane au tras imense beneficii din această vaccinare, o afirmație vădit destinată să-i incite pe frații voștri să vă imite. Realitatea faptică este totuși cu totul alta: mulți dintre tovarășii noștri și-au pierdut viața în urma acestei injecții, în timp ce alții se află astăzi infirmi sau afectați de patologii grave. Din ce motiv treceți sub tăcere integritatea acestor date?

Dacă un comerciant v-ar lăuda meritele unui articol spunându-vă că nu prezintă decât avantaje, pentru a descoperi ulterior că v-a ascuns cu bună știință regretul majorității cumpărătorilor, ați efectua această achiziție? Nu v-ați acorda mai degrabă toată atenția pentru a verifica veridicitatea spuselor sale? Vi s-ar mai părea un astfel de vânzător demn de încredere?

A oculta informații capitale de natură să influențeze decizia altora ține de manipulare și de înșelăciune, așa cum am pus în evidență prin analogia cu „bomboanele”. Vă limitați la a exalta pretinse beneficii individuale, făcându-vă că ignorați avertismentele repetate ale corpului medical și nenumăratele mărturii privitoare la efectele secundare. De ce nu faceți în niciun moment mențiune despre sechelele ireversibile și despre decesele survenite în perioada imediat următoare inoculării?

În plus, așa cum am amintit, inofensivitatea și eficacitatea unei terapii nu s-ar putea evalua pe o perioadă de doar câteva săptămâni. Dezvoltarea unui vaccin necesită în mod tradițional ANI de teste clinice — în general de la cinci la zece ani — însoțite de protocoale de urmărire riguroase pentru a-i atesta siguranța. Mulți frați care, în primele timpuri, păreau să nu sufere de niciun rău, figurează astăzi printre cei care se luptă cu cancer, tromboze sau afecțiuni cardiace și care PLÂNG ÎN MOD

INCONSOLABIL pentru că și-au pus încrederea în directivele voastre. În ce mă privește, cunosc o mulțime de persoane vaccinate cufundate în regret, dar nu cunosc absolut niciun nevaccinat care să aspire astăzi să primească injecția.

Pe de altă parte, aruncați oprobriul asupra demnitarilor religioși din Bulgaria care califică aceste vaccinuri drept „otravă a Diavolului”. Dacă ei învață că Dumnezeu este autorul unei astfel de declarații, poziția lor este vădit eronată, căci Iehova nu le-a transmis niciun oracol în acest sens. În plus, s-ar face vinovați de discriminare față de cei care aleg să-și exercite liberul arbitru vaccinându-se. Dacă doresc să nutrească convingerea intimă că aceste vaccinuri împotriva COVID-19 sunt malefice, acest lucru ține de libertatea lor de gândire, dar le este interzis să erijeze această opinie personală în dogmă divină.

Cu toate acestea, de vreme ce vă faceți acuzatorii lor, se ridică o întrebare legitimă: este oare mai acceptabil să înveți că vaccinarea corespunde voinței lui Iehova, așa cum sugerați voi în mod implicit? Prin ce diferă demersul vostru, în fond, de cel al acestor conducători religioși bulgari?

În timp ce ei pretind că vaccinul emană de la Diavol, voi susțineți, prin faptele și discursurile voastre, că el „provine” de la Iehova. Ei comit exact aceeași greșală ca voi: cedează spiritului de facțiune, dar în sens invers. Luați, unii ca și ceilalți, poziție într-o chestiune de strictă conștiință, uzurpând un drept pe care Dumnezeu nu vi l-a acordat niciodată.

Prin urmare, atunci când arătați cu degetul spre preoții din Bulgaria, ar trebui să meditați la replica pe care Isus v-o adresează:

Matei 7:1-5

„Nu mai judecați, ca să nu fiți judecați, căci cu judecata cu care judecați veți fi judecați și cu măsura cu care măsurați vi se va măsura. De ce te uiți la paiul din ochiul fratelui tău și nu vezi bârna din ochiul tău? Sau cum poți să-i zici fratelui tău: «Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău», când iată că în ochiul tău este o bârnă? Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din ochiul tău și apoi vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.”

„Alegerea” voastră se situează la polul opus față de cea a preoților bulgari pe care îi puneți la stâpul infamiei, dar demersul vostru este

fundamental identic. Ei reprezintă „polul sud” al unui magnet al cărui „pol nord” îl constituiți voi; și unii, și ceilalți procedați din același „magnetism”, de valoare egală, dar de polaritate inversată. Singura cale integră consta în păstrarea unei stricte neutralități, la fel ca linia de conduită pe care am adoptat-o personal alături de mulți alți frați. Deși nutresc convingeri intime extrem de ferme împotriva acestei vaccinări, nu le-am impus nimănui și m-am ferit cu grijă să pretind că a mă asculta pe mine înseamnă a-l asculta pe Iehova însuși, așa cum îndrăzniți voi să faceți. Blamați la alții tocmai scăpările pe care voi înșivă le comiteți.

La drept vorbind, lectura declarațiilor voastre stârnește o întrebare legitimă: insinuați oare că cei care refuză injecția se aseamănă cu niște frați falși? Ați fost destinatarii unei multitudini de scrisori în care creștinii asociau aceste substanțe cu acțiunea Diavolului. Așa cum am demonstrat în secțiunea acestei corespondențe intitulată „Argumente avansate de frații și surorile noastre care refuză vaccinarea”, mulți dintre tovarășii noștri iubiți discern motive imperioase de a adera la această lectură a faptelor, iar această realitate nu vă este necunoscută. Se pare că îi cenzurați într-un mod insidios prin intermediul acestui raport; dacă ați fi avut cunoștință de scrupulele lor, decența morală ar fi trebuit să vă incite să eludați acest subiect pentru a nu vă răni inutil frații.

Cu ce autoritate vă prevalați pentru a decreta în mod peremptoriu că vaccinurile împotriva COVID-19 nu au nicio legătură cu Diavolul? O astfel de afirmație echivalează cu a susține în fața unui creștin din primul secol, hotărât să se abțină de la „carnea jertfită idolilor”, că poate consuma din ea fără umbra unui regret sub pretextul că alimentul în sine nu este corupt. Or, am pus deja în lumină faptul că Scripturile condamna fără echivoc o astfel de ușurință. Dacă un slujitor al lui Dumnezeu alege să nutrească o astfel de convingere la un nivel strict individual, în ce fel i-ar fi interzis acest lucru? Cine v-a investit cu dreptul de a guverna conștiința altuia?

Pavel a spus:

2 Corinteni 1:24

„Nu că suntem stăpâni peste credința voastră, ci suntem colaboratori spre bucuria voastră, fiindcă voi stați neclintii prin credința voastră.”

Pavel nu se considera câtuși de puțin „stăpânul credinței” altora; el transpunea această atitudine respectând cu strictețe conștiința

individuală a tovarășilor săi, afirmându-se pur și simplu ca un „colaborator” pentru bucuria lor. Alegând să decideți în locul altora, acționați voi ca niște „colaboratori” sau vă erijați în „stăpâni” ai credinței fraților voștri? Astfel de declarații contribuie ele la bucuria credincioșilor sau îi cufundă în mâhnire?

Este profund regretabil că faceți astfel abstracție de conștiința individuală, blamând creștini care v-au împărtășit profunda lor îngrijorare și mergând până la a-i asimila în mod implicit cu susținătorii religiei false. Nu reprobează oare Scripturile o asemenea condamnare?

În plus, argumentați existența unei presiuni sociale menite să-i descurajeze pe oameni să se vaccineze; or, realitatea faptică demonstrează că adevărata coerciție se exercita în sens invers. O afirm pentru că eu însumi am îndurat violența acestei constrângeri, nu doar din partea lumii, ci și din partea voastră, prin intermediul unor comunicări precum acest raport. Peste tot în lume, cetățenii au suferit intimidări și au fost livrați furiei mass-mediei și a guvernelor pentru refuzul lor de a primi injecția. Este dramatic că ați capitulat în fața acestei nedreptăți laice și că ați devenit, la rândul vostru, vectorii unei discriminări bazate pe conștiință.

În această privință, mărturia pe care o prezentați cu privire la acel cuplu care, după ce a vizionat „rapoartele Colegiului Central”, a hotărât să primească vaccinul, constituie o ilustrare flagrantă a demersului vostru. Este vorba despre o mărturisire incontestabilă: aceste intervenții oficiale urmăreau obiectivul deliberat de a influența decizia fraților și surorilor pentru a-i determina să se vaccineze. Dacă intenția voastră ar fi fost într-adevăr păstrarea unei stricte neutralități, nu ați fi scos NICIODATĂ la iveală un asemenea exemplu.

Această comunicare își continuă expunerea în acești termeni:

„Mai târziu, șefa surorii a sunat-o pentru a-i spune că, pentru a respecta normele guvernului, nu va mai putea veni la muncă cât timp nu va fi vaccinată. Această doamnă a fost foarte surprinsă să afle că sora era deja vaccinată!

De fapt, era chiar singura angajată vaccinată. Toate celelalte au trebuit să fie disponibilizate. Șefa de serviciu a întrebat-o pe soră dacă nu cumva are prietene vaccinate care ar putea înlocui persoanele concediate.

Această doamnă a sunat apoi alți Martori pe care îi cunoștea pentru a afla dacă aveau prietene vaccinate în căutarea unui loc de muncă.

În chiar aceeași seară, aproape toate posturile erau ocupate. Responsabila cu personalul le-a întrebat pe surori: «Cum se face că cunoașteți atât de mulți oameni vaccinați?»

Surorile au putut da o mărturie excelentă. În total, 14 surori și o studentă biblică au fost angajate pentru că urmaseră recomandările înțelepte și principiile biblice comunicate în diferite rapoarte ale Colegiului Central.”

Această mărturie vizează în mod vădit să convingă spectatorul că persoanele vaccinate au beneficiat de binecuvântări divine pentru că au urmat „sfaturile și principiile biblice menționate în rapoartele Colegiului Central”. La drept vorbind, se specifică în mod explicit că aceste rapoarte constituiau „sfaturi” imperative ce trebuiau puse în practică. Prin urmare, despre ce orientări este vorba? Nu există decât o singură alternativă: faceți referire la incitări indirecte care jalonau fiecare dintre comunicările voastre anterioare.

Ar fi de altfel revelator de știut dacă acești frați și surori au fost cruțați de efectele secundare. Deși intenționez să dezvolt acest punct ulterior, realitatea este că mulți dintre tovarășii noștri nutresc astăzi regrete profunde cu privire la decizia lor.

În plus, în numeroase țări în care angajații au fost concediați în mod abuziv din cauza refuzului lor de a se vaccina, justiția administrativă a ordonat despăgubiri substanțiale și reintegrarea angajaților, calificând aceste măsuri drept ilegale și neconstituționale. Litigiile jurisprudențiale nu au lipsit, la fel ca în cazul unor decizii judiciare majore în care angajatorii au fost obligați să plătească milioane de dolari pentru a soluționa procese legate de obligația de vaccinare, garantând întoarcerea la muncă a salariaților concediați. Acțiunile firmei care o angaja pe această soră erau deci inechitabile și contrare dreptului, ceea ce a expus în mod logic această entitate unor valuri de litigii.

În fața acestui fapt, se impune o întrebare dureroasă: cum se prezintă sănătatea acestor surori astăzi? Au dezvoltat ele patologii grave, la fel ca atâția alți frați a căror sănătate a fost sacrificată? Credeți cu adevărat că

a fost o decizie înțeleaptă să se conformeze sugestiilor voastre? Care ar fi poziția voastră dacă aceste persoane s-ar afla acum în incapacitate totală de muncă, lovite de boală sau de handicap, în timp ce foștii lor colegi își reiau funcțiile, înconjurați de SCUZE FORMALE pentru nedreptatea suferită? Ar mai considera aceste surori că au făcut alegerea corectă? A meritat sacrificiul? Cine își va asuma de acum înaintea povara financiară și umană a acestor afecțiuni cronice? Veți prelua voi aceste costuri, sau vă veți eschiva replicând: „A fost o decizie personală, vă aparține să vă asumați responsabilitatea”?

Așa cum am demonstrat, principiile biblice pe care le invocați au fost în mod vădit instrumentalizate pentru a justifica vaccinarea, în timp ce adevăratele perceptive biblice au fost pur și simplu oculte. Demersul fratelui Morris se dovedește extrem de periculos; este într-adevăr o constatare constantă că, atunci când oile suferă daunele unor astfel de orientări, indignarea legitimă se trezește. Este o greșeală teocratică și spirituală de o extremă gravitate, care pune în mod serios la îndoială legitimitatea voastră ca păstori ai turmei lui Dumnezeu.

Îndrăzniți să pretindeți, cu o audacitate deconcertantă, că s-a dat o mărturie excelentă în această chestiune. Este un neadevăr absolut. O mărturie bună constă în a rămâne neclintit în respectarea normelor biblice și în a nu te amesteca în controversile laice, în ciuda presiunilor din jur.

Făcându-vă complicitii discriminării, nedreptății și disprețuirii alegerilor altora, aruncați discreditul asupra numelui lui Dumnezeu și nu aveți deloc motiv să vă mândriți. Prin alinierea voastră părtinitoare la politica de vaccinare, ați închis ușa predicării celor ce se opuneau acestei măsuri, împlinind astfel sentința Scripturilor:

Romani 2:24

„Căci „numele lui Dumnezeu este blasfemiât printre națiuni din cauza voastră”, după cum este scris.”

Cei care refuzau vaccinarea și care au vizionat aceste rapoarte au dedus în mod legitim că vă deplasați pe o cale eronată, respingând din acel moment orice perspectivă de a studia Biblia alături de Martori. Alterând sensul Scripturilor pentru a vă legitima pozițiile personale, ați aruncat discreditul asupra Bibliei însăși, precum și asupra numelui lui Dumnezeu. De acum înaintea, nicio persoană care se opune acestei terapii nu va mai

acorda cel mai mic credit mesajului pe care îl purtăm, vina revenind exemplu-ului vostru deplorabil.

Această comunicare aduce dovada irefutabilă că ați orchestrat deliberat promovarea vaccinării și că ați făcut-o în deplină cunoștință de cauză, deși știați prea bine că o mulțime dintre frații noștri nutreau scrupule profunde cu privire la aceste tratamente îndoielnice. Nu ați ezitat să-i asimilați cu devoții religiei false pentru a le submina onoarea în fața adunării și pentru a vă sluji propriile scopuri, acționând în această privință cu o încăpățănare vinovată.

Cu toate acestea, această derivă nu se oprește aici; să analizăm acum conținutul declarațiilor pe care continuați să le propagați în cadrul următorului raport, tot pe tema vaccinării.

RAPORTUL NR. 1 DIN 2022 PREZENTAT DE KENNETH COOK

[https://www.jw.org/finder?](https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702022003_1_VIDEO)

[srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702022003_1_VIDEO](https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=F&lank=docid-702022003_1_VIDEO)

Dacă linkul de mai sus nu funcționează: <https://ody.sh/llmKfvMsHf>

Raportul începe cu aceste cuvinte:

„Frați și surori, bine ați venit la acest raport! Varianta Omicron a Covid-19 s-a răspândit rapid în întreaga lume.

Numărul de cazuri a explodat. Suntem triști să vă anunțăm că, la data de vineri 21 ianuarie, 26 813 frați și surori au murit din cauza Covid-19.

Dar există și fapte încurajatoare. Pentru cei care sunt vaccinați, infectarea cu Omicron este adesea mai ușoară și nu duce la spitalizare sau la deces.

De exemplu, poate ați auzit de un val Omicron în Porto Rico. Poate știți, de asemenea, că rata de vaccinare de acolo este foarte ridicată. Cu toate că au fost raportate 551 de cazuri în rândul fraților și surorilor noastre în timpul acestui val, doar trei frați au murit. Și, din câte știm, toți aveau probleme grave de sănătate pe lângă aceasta.

Deși un singur deces este deja prea mult, suntem totuși ușurați că au murit atât de puțini. Împărtășim suferința voastră, a celor care ați pierdut pe cineva drag.

Vă rugăm, rămâneți precauți. Pandemia nu s-a încheiat și trebuie să continuăm să luăm măsuri practice pentru a ne proteja viața și sănătatea. Pe lângă pandemie, evenimentele mondiale care s-au desfășurat recent ne pun pe gânduri.”

Aici vă faceți ecoul, încă o dată, al doxei laice în favoarea acestor injecții, omiteți cu bună știință să menționați protocoalele terapeutice alternative, pe care le treceți sub tăcere ca și cum nu ar fi existat niciodată. Ocultați de asemenea efectele adverse, precum și îngrijorările legitime exprimate de numeroși membri ai corpului medical. Prezentați aceste substanțe ca fiind sigure, eficiente și ca singură cale de salvare, reiterând același argument anxios distilat din prima zi: O DILEMĂ ABSOLUTĂ ÎNTRE VACCINARE SAU MOARTE. Această abordare este vădit părtinitoare și nedreaptă; creștinii trebuie să-și păstreze neutralitatea în chestiunile de ordin medical, așa cum am amintit în repetate rânduri.

Demonstrați aici, în plus, voința voastră de a influența alegerea fraților prin manipularea datelor factice și prin îndepărtarea de la linia biblică. La drept vorbind, dragi frați, nici măcar nu analizați aceste statistici cu rigoarea necesară. Fratele Cook menționează decesul a 26 813 dintre tovarășii noștri dintr-un total de 8 648 048 de Martori din întreaga lume, ceea ce echivalează cu o proporție de 1 deces la 324 de frați. Or, populația mondială se ridică la aproximativ 8 miliarde de indivizi și, la datele oprite de acest raport, numărul global de decese imputate COVID-19 se ridică la 5 620 000, adică un raport de 1 deces la 1 423 de persoane.

Cu alte cuvinte, acolo unde se deplâng 30 de decese la 10 000 de Martori, media mondială nu înregistrează decât 7 decese la 10 000 de persoane. Aceste cifre revăluie într-un mod implacabil că mortalitatea în cadrul adunărilor noastre a fost de cel puțin patru ori mai mare decât cea din restul lumii. Prin urmare, cum poate fratele Cook să afirme în mod decent: „Suntem ușurați că au murit atât de puțini”?

MORTALITATEA ÎN RÂNDUL FRAȚILOR ESTE DE PATRU ORI MAI MARE DECÂT MEDIA MONDIALĂ!

Nu ar fi oare legitim să ne așteptăm la o realitate diametral opusă dacă aceste substanțe ar prezenta inofensivitatea și eficacitatea pe care i le atribuiți? Dacă ridic această problemă, este pentru că, din cauza directivelor voastre contrare principiilor biblice, peste 99,9% dintre frații noștri au primit o schemă de vaccinare completă, inclusiv mai multe doze de supraevaluare. De fapt, corpul bătrânilor și al pionierilor contabilizează în medie peste 5 doze primite. Populația mondială este, în media ei, net mai puțin injectată decât oricare Martor al lui Iehova și înregistrează totuși o rată de mortalitate inferioară. O astfel de constatare statistică nu ar trebui oare să vă trezească vigilența? Dacă aceste vaccinuri ar avea o eficacitate reală, populațiile cele mai masiv injectate — la fel ca comunitatea noastră internațională — nu ar trebui oare să afișeze o mortalitate mult mai mică decât grupurile mai puțin vaccinate? Demersul meu nu este oare strict logic și rațional?

În ciuda acestor indicatori alarmanți, fratele Cook persistă să susțină că trebuie să continuăm să „facem ce este necesar pentru a ne proteja viața și sănătatea”. La ce măsuri face el aluzie aici?

După ce a oferit câteva recomandări, el declară la minutul 11:35:

„Este atât de trist să vezi cum măsuri simple de protecție sanitară precum purtarea măștii, spălarea mâinilor, distanțarea fizică și vaccinarea devin controversate, ba chiar mize politice!

Unii dintre frații și surorile noastre sunt influențați de punctele de vedere politice ale oamenilor din jurul lor. Unii merg pe internet și sunt profund influențați de site-uri care par de încredere, dar care, în realitate, conțin propagandă politică.

Dragi frați și surori, fiți precauți. Doar pentru că ceva apare pe o pagină web cu aspect oficial nu înseamnă că este adevărat. Trebuie cu adevărat să respingem «spiritul lumii» și să rămânem neutri.

Cuvintele lui Isus vin într-adevăr la țanc! El a spus: «Fiți atenți la voi înșivă», de ce? «pentru ca inimile voastre să nu se îngreuneze». Să ne păstrăm ochii ațintiți asupra Regatului lui Dumnezeu, singura soluție la problemele acestei lumi.

Ce a ajutat unele familii să rămână treze? Să aflăm împreună urmărind videoclipul următor.”

Aici, vorbitorul susține în mod explicit că a dezbate despre vaccinare este o atitudine reprobabilă și „tristă”. El erijează astfel aceste injecții împotriva COVID-19 la rangul de adevăr absolut și incontestabil; or, ceea ce se dovedește într-adevăr REPROBABIL ȘI TRIST este încăpățânarea voastră de a vrea să vă impuneți punctele de vedere altora, eliberându-vă de sub autoritatea Scripturilor și copleșindu-i cu critici pe cei dintre noi care îndrăznesc să vă pună în fața propriilor responsabilități.

De fapt, fratele Cook asimilează aceste vaccinuri cu simplul gest de a spăla mâinile, cuprinzându-le sub termenul generic de „măsurile de sănătate”. Se poate oare pune pe același plan igiena mâinilor și o terapie genică ce constă în introducerea ARN-ului în inima celulelor noastre pentru a le ordona să sintetizeze o substanță patogenă dovedită, și anume proteina Spike? A te spăla pe mâini echivalează oare cu a-ți injecta o substanță chimică de urgență, administrată fără cea mai mică garanție terapeutică? Nu există niciun singur medic pe Pământ care să conteste temeinicia spălării mâinilor sau eficiența acesteia. Afișează oare corpul medical aceeași certitudine unanimă cu privire la inofensivitatea și eficacitatea acestor vaccinuri?

În plus, el argumentează că mulți frați — tocmai cei care refuză injecția — s-ar lăsa amăgiți de „politică și site-urile de internet” care evocă riscurile vaccinării. Acuzându-i de ingerință politică, voi trageți concluzia că ei „uită Regatul lui Dumnezeu și adoptă spiritul lumii”. Cu toate acestea, acești creștini care rezistă presiunilor voastre rămân pe deplin conștienți de suveranitatea acestui Regat și de UNICUL LUI REGE, ISUS HRISTOS; acesta este exact motivul pentru care au refuzat să gireze aberațiile doctrinale pe care le vehiculați.

Fraților, este manifest că cei care se amestecă în arena politică și îmbrățișează spiritul lumii sunteți voi înșivă; niciun slujitor al lui Dumnezeu nu refuză vaccinarea din motive partidice. Nu ignorați faptul că oponenții acestui tratament se sprijină pe fundamente identice cu cele expuse la începutul acestei corespondențe. Cu toate acestea, măturați argumentele lor dintr-o singură mișcare și vă faceți că credeți că ei se amestecă în dezbateri laice. Este o MINCIUNĂ NERUȘINATĂ.

Prin urmare, dacă părăsiți spiritul Bibliei pentru a vă modela acțiunile după metodele conducătorilor acestui sistem, care dintre noi doi

manifestă cu adevărat „spiritul lumii”? Este oare creștinul nevaccinat, sau voi înșivă? Răspunsul se impune de la sine.

1 Corinteni 2:12, 13

Iar noi nu am primit spiritul lumii, ci spiritul care vine de la Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost date cu bunăvoință de Dumnezeu. Și vorbim despre aceste lucruri nu prin cuvinte învățate de la înțelepciunea umană, ci prin cuvinte învățate de la spirit, explicând lucruri spirituale prin cuvinte spirituale.

Ați dispensat, prin intermediul acestui raport și al comunicărilor anterioare, învățăături dictate de „spirit”, așa cum sunt ele consemnate în Sfintele Scripturi, sau v-ați făcut vectorii unei doctrine făurite de „înțelepciunea umană”? În definitiv, vă extrageți aceste orientări și aceste injuncțiuni din sursa divină sau din sânul structurilor acestei lumi?

Este de notorietate publică faptul că vaccinurile împotriva COVID-19 au făcut obiectul unei promovări masive din partea întregii clase politice mondiale, susținută de interesele financiare ale unor multinaționale farmaceutice cu o moralitate vădit compromisă. O mulțime de oameni de știință și de practicieni integri au denunțat cu curaj această complicitate, cu dovezi în sprijin.

Prin urmare, a incrimina frați a căror unică vină este de a dori să se lase călăuziți de conștiința lor creștină — în timp ce voi înșivă vă conformați agendelor instanțelor laice — constituie o insultă profundă. Gravitatea demersului vostru rezidă în faptul că imputați în mod calomnios unor nevinovați tocmai derivela pe care voi înșivă le comiteți. Propriile voastre declarații vă pecetluiesc condamnarea.

Matei 12:36, 37

„Vă spun că oamenii vor da socoteală în Ziua Judecării pentru orice cuvânt nefolositor pe care îl rostesc, căci prin cuvintele sale va fi cineva declarat drept și prin cuvintele sale va fi condamnat”.

Un interviu profund regretabil este apoi proiectat, având ca obiectiv vădit perpetuarea manipulării conștiințelor în cadrul comunității. Vorbitorul își începe discursul în acești termeni:

„— În timpul pandemiei, a fost cu adevărat greu să păstrăm obiceiuri bune și a fost foarte ușor să luăm obiceiuri proaste.

— În timpul carantinei, am petrecut mai mult timp în fața ecranului și asta mi-a dat peste cap ritmul de somn.

— A trebuit să-mi revizuiesc obiceiurile, pentru că cele proaste se iau ușor, dar se pierd greu. Așa că am făcut un fel de «terapie de înlocuire», cum îi spun eu, adică am încetat să mă tâmpesc în fața televizorului pentru a urmări ceva mai de folos, postul nostru JW Broadcasting.

— Cum petreceam mult timp uitându-mă la televizor, auzeam o mulțime de informații negative despre vaccinuri. Și asta mă speria.

— Să ascult prea mult știrile îmi pune presiune, așa că o perioadă m-am împotrivit ideii de a mă vaccina.”

Prin intermediul acestui caz, susțineți în mod deschis că oponenții vaccinării sunt animați de influența dăunătoare a presei televizate și a fluxurilor de știri anxioase. Acționând în acest fel, insinuați că creștinii refractari la injecție sunt lipsiți de orice fundament biblic și că cedează doar dezinformării, devenind astfel prăzi docile ale sistemului Diavolului. Aceasta înseamnă a ignora într-un mod disprețuitor convingerile intime ale altora. Cu toate acestea, nu ignorați motivele imperioase care îi ghidează pe frații și surorile noastre; ați fost destinatarii, prin intermediul filialelor, ai numeroaselor sinteze ce făceau vorbire despre miile de scrisori trimise de vestitori.

În realitate, mânuiți aici sofismul „omului de paie”. Acest stratagem retoric constă în a prelua poziția unui contradictor pentru a o denatura sau a o exagera până când devine perfect grotescă și illogică. Caricaturizați argumentele tovarășilor voștri pentru a le arunca drept hrană restului comunității și pentru a-i constrânge să capituleze sub efectul presiunii de grup. Este nedemn din partea unor păstori să recurgă la astfel de tehnici de manipulare psihologică pentru a impune puncte de vedere pur personale.

Ulterior, vorbitorul adaugă această precizare:

„Ne-am rugat adesea lui Iehova pentru sfat. Pe măsură ce apăreau, rapoartele Colegiului Central veneau la ȝanc ȝi ne-au ajutat să luăm deciziile corecte.

— Când a început pandemia, am avut mult timp liber, așa că stăteam tot timpul pe rețelele sociale sau eram mereu conectată.

— Închinarea în familie a fost pentru noi o ocazie excelentă de a vorbi despre rețelele sociale, de a ne întreba ce crede Iehova despre ele ȝi de a vedea cum să găsim echilibrul fără a le elimina complet, pentru a rămâne stăpâni pe ele, nu sclave.

— S-a întâmplat treptat, dar în cele din urmă mi-am ȝters conturile de pe rețelele sociale ȝi mi-am stabilit o limită pentru celelalte aplicații care, înainte, îmi ocupau mult timp.”

Acel interviu conduce la o concluzie incontestabilă: rapoartele ar avea menirea de a ne dicta cu exactitate „ce decizii să luăm ȝi de a ne dezvălui gândirea lui Iehova”. Or, analiza acestor comunicări demonstrează o incitare sistematică la vaccinare. Confirmați astfel, încă o dată, pretenția voastră de a-l face pe Iehova garantul divin al acestei campanii terapeutice, în timp ce Sfintele Scripturi stabilesc în mod explicit principiul responsabilității individuale în fața alegerilor ce țin de conștiință.

Vorbitorul afirmă că a luat „cea mai bună decizie” renunțând la reținerile sale inițiale după ce a plecat urechea la preținsele „sfaturi” ale lui Iehova. În această etapă, artifiiciul acestei puneri în scenă devine atât de grosolan încât nu ar scăpa nici măcar perspicacității unui copil.

Frați din Colegiul Central, o astfel de postură se aseamănă pur ȝi simplu cu o blasfemie. Iehova nu v-a transmis niciun miracol sau oracol în acest sens; v-ați limitat la a retransmite injuncțiunile lumii, făcându-vă promotorii intereselor ei. Acționând astfel, ați îndrăznit să puneți decretele „fiarei” abominabile în gura sfântă a lui Iehova.

În plus, aruncați discreditul asupra tuturor canalelor de informare laice pentru a rezerva mai bine exclusivitatea cuvântului platformei JW.org, tocmai cea care orchestrează propaganda vaccinală prin intermediul

rapoartelor și al articolelor conexe. Cu ce autoritate vă prevalați pentru a vă erija în arbitri ai adevărului medical?

Isus Hristos a declarat totuși: „Nu cei sănătoși au nevoie de medic, ci bolnavii” (Luca 5:31). Corpului medical, și nu instanței voastre, îi aparține sarcina de a preconiza protocoale terapeutice, fiecare individ deținând dreptul inalienabil de a-și alege practicienii în care își pune încrederea.

Sau ați avea astăzi pretenția de a susține că „medicul” evocat de Isus constituie un „tip profețic” ce prefigurează autoritatea „sclavului fidel și prevăzător”? Despre propriul vostru magisteriu făcea Hristos vorbire aici?

Interviul continuă și se încheie cu aceste cuvinte:

„— Rapoartele Colegiului Central au fost colacul nostru de salvare. Ne-au ajutat cu adevărat să păstrăm mereu direcția în tot ceea ce făceam. Nouă, părinților, ne-au arătat calea cea bună și ne-am simțit îndrumați pe tot parcursul pandemiei și încurajați în același timp.

— Am putut să-mi dau seama că Iehova îmi răspundea la rugăciuni mai mult ca niciodată și am văzut cum sprijină pe fiecare dintre noi în această perioadă dificilă, pentru că cred că niciunul dintre noi nu ar putea trece prin această pandemie fără el.”

Dovada este că, potrivit declarațiilor fratelui Cook, aceste rapoarte au vocația de a-i învăța pe părinți „ce trebuie să facă”. Or, care este bilanțul instrucțiunilor dispensate prin aceste canale până în ziua de azi? Ele ne-au ordonat să ne supunem vaccinării și să nu ridicăm nicio obiecție în fața acestei directive, sub pedeapsa de a fi acuzați că contestăm autoritatea lui Iehova și că dăm dovadă de o lipsă flagrantă de credință. Prin urmare, responsabilitatea voastră este deplin angajată în decizia numeroșilor părinți de a primi ei înșiși injecția și de a o impune copiilor lor.

Injunctia care derivă din aceasta este cât se poate de explicită:

„TREBUIE SĂ NE VACCINĂM, SĂ NE VACCINĂM, SĂ NE VACCINĂM ȘI SĂ CONTINUĂM SĂ NE VACCINĂM DE CÂTE ORI NI SE ORDONĂ, PENTRU CĂ IEHOVA O VREA.”

Această conversație este în mod evident erijată în model absolut al gândirii și al conduitei ce trebuie adoptate pentru a obține aprobarea divină, o demonstrație suplimentară fiindu-ne oferită de remarcile de încheiere ale acestui interviu:

„Suntem mândri de aceste familii care au rămas vigilente în fața pericolelor spirituale. Ați văzut cum au contracarat ele izolarea socială? Îi contactează pe alții cu regularitate. Folosesc videoconferința pentru a rămâne aproape de adunările lor și de prieteni.

Ați observat cum au abordat problema rețelelor sociale? Au discutat în familie și au decis să reducă timpul pe care i-l dedicau sau să nu le mai folosească. Au crescut timpul petrecut în familie, în special desfășurând activități plăcute în aer liber.

Și ce au făcut când neutralitatea lor a fost pusă la încercare? S-au rugat lui Iehova și au avut încredere în informațiile furnizate de «sclavul fidel și prevăzător» când au luat decizii personale.”

Se subliniază aici că a „rămâne vigilent” revine la a te supune rapoartelor, ceea ce echivalează pur și simplu cu acceptarea vaccinării, de vreme ce ansamblul acestor comunicări, de la numărul 6 din anul 2021, converge spre acest unic obiectiv. În plus, susțineți că a respecta o strictă „neutralitate” constă în a-ți pune încrederea în rapoartele furnizate de „sclavul fidel și prevăzător”, rapoarte care se rezumă invariabil la o incitare la primirea injecției. O astfel de argumentație se învecinează cu absurdul: adevărata neutralitate impune tocmai abținerea de la a-ți impune propriile convingeri altora. Cu toate acestea, demersul invers este cel pe care l-ați orchestrat, prin căi multiple, de-a lungul rapoartelor voastre.

Prin urmare, este nesăbuit să-i acuzați în mod insidios pe frații refractari la vaccinare că au rupt neutralitatea creștină. Așa cum am demonstrat anterior, poziționarea lor este complet exemptă de orice considerație politică. În termeni clari, a reitera o astfel de imputare se aseamănă cu o calomnie și o defăimare orchestrate în fața adunării, vizând să-i constrângă pe acești creștini să cedeze sub greutatea presiunii

comunitare. Este vorba despre un păcat grav, a cărui natură transgresivă am evidențiat-o deja.

Această secțiune se încheie astfel cu următoarea declarație:

„Foarte curând, ziua lui Iehova se va abate peste întregul pământ. Este vital să rămânem treji. Astăzi nu este momentul să fim adormiți spiritual sau distrași!

Amintiți-vă de cuvintele lui Isus din Luca 21:36: «Rămâneți deci treji, făcând tot timpul rugăciuni fierbinți, ca să reușiți să scăpați de toate aceste lucruri care trebuie să se întâmple și să stați în picioare înaintea Fiului omului».

Rugându-l pe Iehova cu fervoare și aplicând excelentele instrucțiuni pe care le primim, cu siguranță vom reuși!

De la sediul mondial al Martorilor lui Iehova, a fost JW Broadcasting!”

Acest raport se încheie afirmând că ne revine datoria de a rămâne „treji” pentru a scăpa de distrugerea finală și a „sta în picioare înaintea Fiului omului”. În acest scop, ni se cere să „ținem cont de excelentele instrucțiuni ale lui Iehova”. Or, care sunt acestea în realitate, în mintea voastră? Este flagrant că, pentru voi, această directivă se confundă cu obligația vaccinării, tocmai cea care este martelată cu insistență de-a lungul fiecăreia dintre comunicările voastre.

Astfel, conform logicii voastre, pentru a „merge înainte, a supraviețui zilei Armagedonului și a sta înaintea lui Isus Hristos”, ar trebui neapărat să primim această injecție; doar în această condiție am fi considerați „treji” și „Iehova ne-ar acorda sprijinul său”, cu condiția să „ascultăm de instrucțiunile sclavului fidel și prevăzător”.

Dragi frați din Corpul Directiv, interogați-vă acum conștiința și, ridicându-vă privirile spre cer, răspundeți solemn la aceste întrebări:

- Puteți afirma cu toată onestitatea, în lumina tuturor declarațiilor voastre anterioare, că nu v-ați abandonat neutralitatea creștină?
- Puteți susține, înaintea lui Iehova și a lui Isus Hristos, că nu ați orchestrat promovarea acestei vaccinări?

A DOUA PARANTEZĂ

„Sezonul de vânătoare a celor nevaccinați” s-a deschis atunci în cadrul fiecărei adunări. A fost traumatismul unei adevărate deflagrații.

Nu puteați ignora că o parte a comunității va adopta o postură intransigentă în urma unei astfel de injuncțiuni; cu toate acestea, ați rămas pe poziții, dând dovadă de o neglijență și de o iresponsabilitate vinovate. Vă era imposibil să ascundeți această realitate. Știați, da sau nu, că frații nevaccinați aveau să fie supuși unei constrângeri lipsite de milă pentru a se plia în fața autorității „sclavului fidel și prevăzător”, adică în fața celei a voastre?

Mărturia mea personală ilustrează în acest sens calvarul îndurat de o mulțime de dizidenți. Imediat după difuzarea raportului numărul 10 din anul 2021, bătrânii din adunarea mea mi-au transmis direct, în cadrul unei întrevederi, că trebuie să mă conformez vaccinării, pe motiv că această directivă era formulată explicit acolo. Până atunci, se limitau la a-și manifesta reprobarea față de mine prin priviri dezaprobatore, fără să mă fi abordat vreodată pentru a angaja un dialog pe acest subiect.

În realitate, ați oferit multor corpuri de bătrâni „o armă încărcată” și un „unde verde” pentru a se năpusti asupra celor care refuzau injecția. Aceasta este exact derapajul la care am asistat a doua zi după raportul numărul 10 din 2021: din acel moment, oricine refuza tratamentul s-a văzut etichetat drept neascultător și rebel.

În timpul întrunirilor de teren, am auzit personal frați ținând discursuri de această natură: „Corpul Directiv a fost de o claritate limpede: cine ar mai îndrăzni să refuze vaccinul?” „A te abține de la vaccinare revine la a nu asculta de Iehova și de organizația sa!” „Care Martor al lui Iehova FIDEL ar refuza să se supună?”

Aceste declarații erau rostite cu trufie chiar în prezența fraților nevaccinați. Presiunea psihologică se dovedea de nesuferit, până în punctul în care mai mulți dintre ei, doborâți de o tensiune emoțională intolerabilă, au sfârșit prin a capitula și a accepta injecția.

Pentru că au fost constrânși să-și încalce propria conștiință, acești creștini au păcătuیت din vina voastră. Vă amintiți avertismentele apostolului Pavel? A împinge un frate să facă compromisuri cu conștiința sa echivalează cu a-l „dărâma” și a-l face să „păcătuiască”. Nu este propriul meu verdict, este învățătura formală a Scripturilor.

Soția mea a sfârșit prin a se abține de la participarea la întrunirile de teren pe Zoom, pentru a se sustrage ASSALTURILOR „zeloșilor” vaccinului. Aceștia din urmă se prevalau de acum de un cec în alb „divin”. Sclavul fidel și prevăzător legitimându-le convingerile, „vânătoarea de vrăjitoare” putea începe liber.

Este dureros de admis, dar cea mai mare parte a celor care rămăseseră fermi în refuzul lor au sfârșit prin a ceda în urma rapoartelor numărul 10 din 2021 și numărul 1 din 2022, cu unicul scop de a-și păstra legăturile frățești și de a evita excluderea socială. Vocile dizidente au început să se stingă sub efectul acestei inchiziții. Această încercare a fost cu atât mai crudă cu cât niciunul dintre acești frați nu nutrea un spirit de răzvrătire sau de rebeliune; prin urmare, au acceptat să „închidă ochii” și să ingereze o substanță pe care o considerau totuși dăunătoare pentru organismul lor.

Înainte de difuzarea acestor intervenții cel puțin tendențioase, conviețuiam în pace și în respect reciproc față de divergențele noastre de opinie, deoarece măsuram valoarea unității organice izvorâte din neutralitatea creștină. Dar erijând preferințele voastre personale în dogme divine, ați semănat semințele dezbinării și ale schismei în cadrul adunărilor.

Or, aceste dezbinări sunt clasate de Pavel, în capitolul 5 din scrisoarea sa către Galațeni, printre „faptele cărnii”. Aceste derapaje carnale se opun în mod diametral rodului spiritului lui Dumnezeu.

Galateni 5:22, 23

„Pe de altă parte, rodul spiritului este: iubirea, bucuria, pacea, răbdarea, bunăvoința, bunătatea, credința, blândețea, stăpânirea de sine. Împotriva unor astfel de lucruri nu există lege.”

Toate aceste virtuți creștine au dispărut ca prin farmec din adunările noastre, măturate de conceptele contrare Scripturilor pe care le propagați în rapoartele voastre — declarații care se aliniau punct cu punct pe retorica corporațiilor farmaceutice și a structurilor sistemului lui Satana. La fel ca mulți tovarăși, am refuzat să cedez sub această coercitivitate uriașă, ce a declanșat confruntări de o ostilitate extremă cu corpul de bătrâni. Nu numai că trebuia să facem față virulenței lumii laice, dar în loc să găsim „înviorarea” promisă în cadrul comunității,

mergeam la întruniri cu certitudinea că vom suferi acolo adevărate „asalturi psihologice”.

Permiteți-mi să vă relatăm experiența unei prietene apropiate a familiei noastre. Dorind să păstreze un mod de viață respectuos față de legile naturii și intim convinsă de nocivitatea acestei injecții, ea refuza acest tratament. Cu toate acestea, supusă unei asemenea opresiuni, a ajuns să ne confeseze acest gând funest: „Știu prea bine că acest vaccin îmi va afecta sănătatea; de aceea am decis să îl primesc și să iau, chiar în aceeași zi, un tratament de detoxifiere pentru a încerca să elimin otrava pe care o voi fi introdus în organismul meu.”

Deși reprobez fundamental o astfel de logică, o menționez aici pentru a vă pune în fața suferinței emoționale de neimaginat pe care ați generat-o în rândul dragilor noștri frați și surori.

AU PREFERAT SĂ ABSORBĂ CEEA CE CONSIDERAU A FI O OTRAVĂ PENTRU A SCĂPA DE PRESIUNEA PE CARE O EXERCITAȚI ASUPRA LOR!

Considerați aceasta o lucrare lăudabilă? Persistați în a nega că ați depășit limitele autorității voastre? Această soră a sfârșit prin a renunța la injecție, nu fără a ne fi adresat acest ultim strătățit strătățat de deznădejde: „Nu mai pot, mă părăsesc puterile. Dacă continuă să mă persecute, mă voi vaccina; iar dacă va trebui să mor din cauza asta, așa să fie, va fi poate cea mai bună ieșire.”

Încă o dată vă întrebați: măsurăți voi consecințele actelor voastre asupra turmei?

Soția mea, deși a rămas de neclintit — și va rămâne așa pentru totdeauna —, posedă o sensibilitate mai accentuată decât a mea; această violență morală a cufundat-o într-o profundă depresie nervoasă. Zilele mele se scurgeau în lacrimi, neputincios în fața agoniei ei psihologice. În fața repetării acestor agresiuni spirituale, mi-a confiat și ea dorința de a muri. În timpul acestei perioade întunecate, somnul mi-a lipsit, zdrobit sub povara unei tensiuni gata să explodeze. Bătrânii mă observau cu o suspiciune constantă, căutând mijlocul de a mă expune public pentru a mă aduce la supunere.

Este de neconceput, este creștinște să perpetuați un asemenea climat de teroare în jurul persoanei mele, în timp ce nu făceam decât să-mi exercit dreptul fundamental de a decide ce intră în PROPRIUL MEU CORP?

Conținutul rapoartelor voastre a legitimat și încurajat hărțuirea exercitată de vestitori. Oricine refuza injecția se vedea calificat drept om carnal, rebel și oaie răioasă în curs de pierdere. Cu această aprobare, bătrânii au întreprins vizite pastorale țintite, vizând să-i constrângă pe cei recalcitranți să se plieze la ceea ce ei numeau „instrucțiunile lui Iehova”.

Nu vă puteți sustrage de la responsabilitatea acestor derapaje, căci ați instilat această viziune dăunătoare în fiecare dintre intervențiile voastre. Ați îndrăzni să aruncați vina pe păstorii locali sub pretextul ignoranței voastre? Ați îndrăzni să pretindeți că NU AȚI PROMOVAT NICIODATĂ ACEASTĂ VIZIUNE asupra lucrurilor? Dragi frați din Corpul Directiv, examinarea rapoartelor pe care le-am analizat este suficientă pentru a demonstra că sunteți instigatorii acestui dezastru.

În acest climat de altruism prefăcut și de rea-credință dovedită, bătrânii din adunarea mea au decis să-mi întindă o cursă. Au elaborat o punere în scenă macabră, atent orchestrată, pentru a mă constrânge să fac apologia publică a vaccinării în fața adunării, știind prea bine că mă opuneam acesteia. Era o manevră de o perversitate absolută.

Scopul era limpede: să-mi frângă rezistența sau să mă expună în ochii tuturor ca pe un seditios rebel la ordinele „sclavului fidel”. Prins în capcana acestei ambușcade artificiale, nu dispuneam decât de câteva secunde pentru a reacționa. Nicio ieșire onorabilă nu-mi era lăsată.

Am simțit atunci o suferință de o intensitate pe care nu o mai încercasem de decenii. Amintirile m-au readus în ziua în care am împlinit 17 ani, când nu studiam Biblia decât de câteva luni. La școală, mi s-a cerut să cânt imnul național; în fața refuzului meu, un profesor m-a acoperit de jigniri și m-a intimidat în fața colegilor. Îmi amintesc că am fost pe punctul de a capitula, terifiat de oprobiul general, dar am stat ferm din teama de a nu păcătui împotriva lui Iehova. Frica de a-mi trăda Dumnezeu și de a cădea din favoarea sa a învins frica de oameni. În aceeași zi, tentația s-a ridicat în fața mea, de o proximitate înspăimântătoare. A fost proba de foc a tinereții mele.

Astăzi, cu decenii de serviciu sacru în spate, dacă ar trebui să înfrunt o situație analogă într-o sală de clasă, aș triumfa asupra acestui obstacol cu o ușurință deconcertantă și aș zâmbi la izbucnirea acelui om. Totuși, acest sentiment uitat de ani de zile — această impresie terifiantă de a fi încolțit spre păcat și idolatrie —, l-am simțit din nou sub presiunea

propriilor mei frați. Nu m-am clătinat niciun singur moment, dar am avut senzația fizică că acești bătrâni puneau în fața mea „carne jertfită idolilor” pentru a mă obliga să o consum. Traumatismele spirituale erau identice: simțeam privirea lui Iehova apăsând asupra mea în timp ce nelegiuirea mă împresura.

A fost o experiență oribilă, de care fusesem ferit din adolescență, eu care am fugit întotdeauna de rău. Și iată că păstorii întindeau această cursă sub pașii mei pentru a mă determina să-l reneg pe Dumnezeu meu. Dacă aș fi subscris la aceste concepte anti-biblice, integritatea mea spirituală ar fi fost iremediabil coruptă și am certitudinea că Dumnezeu m-ar fi lepădat. În deplină cunoștință de cauză, a capitula ar fi echivalat cu o apostazie de fapt, o părăsire deliberată a lui Iehova.

De ce mi-ați aplicat un asemenea supliciu? Acești oameni pe care îi frecventam de decenii m-au trădat pentru a se conforma unor „porunci omenești” emenate din birourile voastre. Refuzul meu de a mă pleca m-a desemnat urii lor.

A urmat o succesiune de audieri în fața întregului corp de bătrâni și a supraveghetorului de circumscripție. În cursul acestor ședințe, au desfășurat tot arsenalul retoricii, al minciunii și al falselor declarații pentru a mă face să-mi admit pretinsa rătăcire. Nu am cedat niciun centimetru. Am opus adevărurile imuabile ale Scripturilor alianței lor, dar nu le-a păsat.

Devenise perfect steril să citez Biblia sau să evoc publicațiile anterioare raportului numărul 6 din anul 2021 — cele care defineau neutralitatea autentică și respectul față de conștiința creștină. Conform propriilor lor termeni, se cuvenea să avansăm „în ritmul carului ceresc al lui Iehova” și să acceptăm schimbările fără să clipim. Auzindu-i, eram un fosil agățat de trecut. „Trebuie să-ți resetezi software-ul”, mi-au aruncat ei.

S-au dovedit incapabili să înțeleagă că normele adevărului divin nu fluctuează în funcție de oportunitățile politice. Nu au înțeles că Cuvântul lui Dumnezeu este inalterabil. Refuzând să mă închin în fața dogmelor lor omenești și să mă plec sub jugul lor, mi-am prezentat demisia din funcția de bătrân.

Din acel moment, mașina de defăimare s-a pus în mișcare, pătându-mi onoarea. Trebuie să mărturisesc că nu am simțit niciodată o asemenea durere. Fără a pretinde perfecțiunea, nu l-am trădat niciodată pe Iehova

și mi-am dedicat viața fugind de viciu. Cu toate acestea, acești păstori m-au tratat ca pe un apostat, un om lipsit de credință și loialitate față de Creator.

Pentru oricine îl iubește pe Dumnezeu cu o iubire sinceră, traumatismul unei asemenea nedreptăți este de o amărăciune infinită. A asista neputincios la proliferarea calomniilor scrise și verbale, a-ți vedea reputația călcată în picioare fără niciun mijloc de apărare, a constituit o probă de rezistență absolută. A îndura privirile lor pline de suspiciune și a încasa, în timpul întrunirilor, comentarii vădit șlefuite pentru a mă „lovi” în inimă, a fost o experiență de o tristețe de nedescris.

Din fericire, în mijlocul acestei furtuni, cuvintele mângâietoare ale lui Isus Hristos îmi vin în minte:

Luca 6:22, 23

„Fericiți sunteți voi când oamenii vă urăsc, vă alungă din mijlocul lor, vă batjocoresc și vă defăimează numele din cauza Fiului omului! Bucurați-vă în ziua aceea și exultați, căci iată că răsplata voastră este mare în cer, fiindcă aceleași lucruri le făceau strămoșii lor profeților!”

M-au deposedat de onoarea mea și mi-au călcat în picioare reputația, dar au rămas neputincioși în a-mi răpi răsplata cerească.

Atunci mi-a apărut în toată profunzimea ei valoarea adevărului din declarațiile apostolului Pavel:

Filipeni 1:29

„Pentru că vi s-a dat privilegiul nu numai de a crede în Cristos, ci și de a suferi pentru el.”

Este cu siguranță un privilegiu să suferi pentru cauza adevărului și trebuie să îl acceptăm cu resemnare. Nu este mai puțin adevărat că această încercare a fost de o amărăciune absolută și că rămâne astfel și astăzi.

Dacă retrasez acest parcurs, este pentru a trage o concluzie esențială. Situația mea personală îmi oferea anumite avantaje și, la o adică, nu mi se potrivește să mă plâng. Dotat cu un temperament ferm și hotărât, aveam ani lungi de serviciu în arta de a susține și de a apăra convingeri în fața unor audiențe largi, chiar dacă trebuia să stau singur împotriva tuturor. Ancorarea mea în funcția de bătrân timp de decenii îmi oferise o experiență solidă. Nu mai eram permeabil la presiunea celor din jur și

nici la manevrele de intimidare; încetaseră de mult să mai fiu acel adolescent de șaptezeci ani intimidat de autoritatea unui profesor.

Totuși, în ciuda acestor dispoziții, torturile morale pe care mi le-au aplicat m-au rănit profund. Tocmai această constatare trezește în mine o imensă compasiune pentru alții: nu mă pot împiedica să nu mă gândesc la suferințele acelor frați care nu trebuiseră niciodată să înfrunte autoritatea unui bătrân. Ce s-a ales de tovarășii timizi și introvertiți? Ce calvar au trăit sufletele cu o sensibilitate emoțională mai accentuată decât a mea? Cum au rezistat cei care se aflau crunt izolați? Și ce este cu tinerii noștri, a căror personalitate spirituală era încă în plină formare?

Voi înșivă, de comun acord cu „zeleșii vaccinării”, ați «zdrobit și umilit» literalmente o mulțime din aceste oi fără apărare.

În această privință, profetul Ezechiel adresează acest rechizitoriu păstorilor lui Israel cu privire la turma lui lehova:

Ezechiel 34:4-6

„Nu ați întărit oile slăbite, nu le-ați vindecat pe cele bolnave, nu le-ați bandajat pe cele rănite, nu le-ați adus înapoi pe cele rătăcite și nu le-ați căutat pe cele pierdute, ci le-ați condus cu asprime și cruzime. Și ele s-au împrăștiat fiindcă nu aveau păstor; s-au împrăștiat și au ajuns hrana tuturor fiarelor câmpului. Oile mele rătăceau pe toți munții și pe toate dealurile înalte; oile mele erau împrăștiate pe toată fața pământului și nimeni nu le căuta, nimeni nu încerca să le găsească.”

Această sentință divină îi dojenește aspră pe păstori pentru că „nu au întărit oaia slabă, nu au vindecat-o pe cea bolnavă, nu au legat-o pe cea rănită și nu au căutat-o pe cea rătăcită”.

Dacă lehova îi condamnă cu atâta severitate pe păstorii lui Israel pentru INACȚIUNEA lor vinovată, ce verdict va pronunța el împotriva VOASTRĂ, care sunteți CAUZA directă a tuturor acestor chinuri? Ce pedeapsă vă rezervă pentru că i-ați făcut oile BOLNAVE? Ce va face cu voi pentru că ați «ZDROBIT LITERAMENTE MEMBRELE» turmei sale? Ce socoteală vă va cere pentru că le-ați aplicat o suferință atât de INTENSĂ? Care va fi răsplata voastră pentru că le-ați ÎMPRĂȘTIAT?

Opresiunea suferită de aceste biete oi depășește cu mult pe cea pe care am îndurat-o eu însumi. În fața acestei violențe morale, o mulțime dintre

ele au sfârșit prin a capitula și a păcătui, în timp ce altele, cufundându-se în deznădejde, au decis să abandoneze totul și să se îndeparteze.

Poate veți obiecta: „Nimic nu ar putea justifica abandonarea lui Dumnezeu... nici măcar slăbiciunile fraților noștri!”

O astfel de afirmație este indiscutabil adevărată; dar declarațiile lui Isus Hristos nu rămân mai puțin la fel de teribile și imperative:

Luca 17:1, 2

„Atunci el le-a spus discipolilor săi: „Este imposibil să nu vină motive de poticnire. Dar vai de cel prin care vin! Ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie aruncat în mare decât să-l poticnească pe unul dintre acești micuți.”

Ați călcat în picioare acești „mici”, iar directivele voastre contrare Scripturilor au cauzat căderea spirituală a unei mulțimi de credincioși. Isus Hristos enunță fără ambiguitate gravitatea absolută a unui astfel de păcat când declară: „Vai de omul prin care vine piatra de poticnire.” Or, „vectorii” prin care a venit această „piatră de poticnire” nu sunt alții decât rapoartele voastre manipulative. Isus Hristos însuși este cel care vă pronunță aici condamnarea.

Exisă tovarăși care au îndurat chinuri mult mai crude decât ale mele, iar relatarea tragediilor lor îmi șterge până și dreptul de a mă plânge. Dacă mi-am văzut onoarea terfelită, nu am suferit excluderea. Alții, în schimb, au fost excluși pentru singura vină de a fi luat partea adevărului. Puteți măcar concepe sfâșierea unui creștin care îl iubește cu disperare pe Iehova și care se aude depozat în mod public de identitatea sa spirituală, înainte de a fi pus la stâlpul infamiei de către toți tovarășii săi de o viață? Măsurați voi drama acestor existențe zdrobite pentru că au rămas fidele principiilor biblice pe care voi înșivă le-ați părăsit abandonându-vă neutralitatea?

Alții încă și-au văzut căminul sfâșiat și conflicte fratricide izbucnind în cadrul familiei lor, sub efectul injuncțiilor dispensate în rapoartele voastre. Ce s-a ales de cei care nu și-au cruțat eforturile, fără succes, pentru a-și convinge apropiații că Iehova nu era inspiratorul unor asemenea directive? Ce sentimente îi încearcă astăzi pe acești frați ai căror soți sau copii sunt loviți de patologii invalidante imputabile acestei vaccinări? Care este doliul celor care și-au văzut părinții sau prietenii

stingându-se după ce au primit injecția? Vă rog, ce vă imaginați că simțiți ei când vă aud martelând că instrucțiunile dictate în timpul pandemiei au fost cele MAI BUNE și că emanau de la Iehova? Nu credeți că acești slujitori ai lui Dumnezeu sunt pradă, cel puțin, unei amărăciuni și unui resentiment profunde?

Această perioadă va fi constituit un examen de credință devastator și un traumatism fără precedent pentru membrii adunării. Aș putea umple sute de pagini pentru a susține această constatare, dar asta nu ar modifica cu nimic evidența concluziei. Până în această etapă, demonstrația este implacabilă.

Cu toate acestea, a doua zi după difuzarea raportului numărul 1 din anul 2022, noi evenimente au venit să agraveze această situație.

CE CE AȚI FĂCUT DUPĂ PANDEMIE

„Isteria” colectivă legată de COVID-19 s-a disipat la scară mondială în mod cvasi-simultan. Totul s-a petrecut ca și cum o instanță superioară ar fi ordonat închiderea acestei secvențe, atrăgând ridicarea imediată a tuturor măsurilor de constrângere. Mă voi abține aici de la analizarea angrenajelor unui astfel de fenomen, acesta nefiind obiectul prezentei corespondențe. Cu toate acestea, este de necontestat că, și din partea voastră, retorica vaccinală a încetat de pe o zi pe alta. Se cuvine totuși să consemnăm următoarele fapte.

Accesul la școlile teocratice, fie că este vorba despre Școala pentru bătrâni sau despre cea pentru pionieri, a rămas strict condiționat de obligația vaccinală. Oricine nu prezenta o schemă de vaccinare complet la zi se vedea confruntat cu un refuz categoric și cu interdicția de acces la cursuri. Această politică de excludere este formulată explicit în directiva adresată corpurilor de bătrâni la data de 19 decembrie 2022, care stipulează:

„PENTRU BĂTRÂNI

1. Condiție de îndeplinit în materie de vaccinare pentru cei care asistă la cursurile unei școli teocratice: Doar cei care sunt complet vaccinați împotriva Covid-19 vor putea asista în persoană la cursurile unei școli teocratice. Aceasta privește Școala pentru serviciul de pionier, Școala pentru serviciul Regatului, Școala pentru bătrânii de adunare, precum și Școala pentru evanghelizatorii Regatului. De altfel, autoritățile sanitare semnalează că se beneficiază de o protecție mai bună împotriva Covid-19 dacă cineva este la zi cu dozele de rapel.

2. În ce privește Școala pentru serviciul Regatului, Școala pentru bătrânii de adunare și Școala pentru evanghelizatorii Regatului, nu este prevăzut ca elevii să urmărească cursurile prin videoconferință. Bătrânii care vor asista la cursurile Școlii pentru serviciul Regatului vor putea comunica verbal ceea ce s-a spus bătrânilor care nu vor putea fi prezenți din cauza unei boli, a unui handicap sau a unei alte situații.

3. În ce privește Școala pentru serviciul de pionier, în mod normal nu este prevăzut ca elevii să urmărească cursurile prin videoconferință. În cazuri rare, supraveghetorul de circumscripție poate face o excepție pentru un pionier a cărui situație este neobișnuită, de exemplu un pionier care este foarte înaintat în vârstă sau care suferă de o boală gravă. Pionierii care nu sunt vaccinați sau care sunt ezitanți la ideea de a asista la cursuri în persoană vor fi poate în măsură să asiste la o sesiune a școlii care va avea loc mai târziu.”

Această politică a constrâns o mulțime de frați și surori să se supună injectiei, cu unicul scop de a nu fi lipsiți de aceste instruiri sau de a scăpa de oprobiul unei verificări inchizitoriale a statutului lor vaccinal. Cunosc personal bătrâni care, deși grav afectați de primele două injectii, au decis să-și completeze schema de vaccinare numai pentru a putea fi admiși la școală, sacrificându-și sănătatea pe altarul unei pretense exemplarități în materie de ascultare.

Tocmai din cauza acestor directive, pionierii, bătrânii și frații invested cu responsabilități teocratice figurează astăzi printre grupurile cele mai vaccinate din lume. Din ce motiv s-a refuzat propunerea ca miniștrii nevaccinați să urmărească acest program de învățământ prin intermediul videoconferinței? De ce imunitatea naturală a fost atât de deliberat trecută sub tăcere?

Laboratoarele farmaceutice au mărturisit totuși în fața Parlamentului European că vaccinurile lor nu fuseseră niciodată testate pentru a se asigura capacitatea lor de a opri transmiterea virusului — fapt pe care realitatea epidemiologică l-a confirmat, de altfel, din plin. Acțiunea acestor substanțe viza exclusiv, cel puțin în teorie, atenuarea gravității simptomelor și evitarea spitalizării. Prin urmare, subordonarea accesului la privilegiile spirituale unei astfel de obligații terapeutice era complet lipsită de fundament.

Pretextul pe care îl invocați — și anume că „autoritățile sanitare semnalează că se beneficiază de o protecție mai bună împotriva Covid-19 dacă cineva este la zi cu dozele de rapel” — este inadmisibil. Dacă o instanță guvernamentală ar fi promulgat o LEGE care să interzică formal adunarea persoanelor nevaccinate, ascultarea de autoritățile superioare ar fi făcut această cerință legitimă, răzvrătirea împotriva legii

nefiind o opțiune creștină. Cu toate că, într-o asemenea împrejurare, ar fi trebuit invocat principiul fundamental al libertății individuale — însuși spiritul habeas corpus — și suspendată orice cerință internă până când un arbitraj judiciar ar fi tranșat litigiul.

Dacă susțin că o acțiune în justiție împotriva Statului se impunea într-un astfel de scenariu, este pentru că o asemenea legislație ipotetică ar fi fost vădit neconstituțională și discriminatorie. Nu am putea cautiona prejudecățile și nici segrega indivizii în funcție de alegerile lor terapeutice, un asemenea demers lovind direct în justiția distributivă a lui Dumnezeu.

Or, în cazul de față, nicio lege de această natură nu exista. Guvernele se limitau la a RECOMANDA actualizarea dozelor de rapel; autoritățile civile ele însele se abțineau de la orice constrângere. Cu toate acestea, voi ați impus-o. Cum ați îndrăznit să depășiți în asemenea măsură autoritatea civilă?

Este de altfel revelator să constatăm că directivele voastre prevedeau derogări pentru motive legate de vârstă sau boală. Cu alte cuvinte, vă era perfect posibil să introduceți o clauză de scutire pentru imperative de conștiință, dacă aceasta ar fi fost voința voastră; ați ales cu bună știință să o treceți sub tăcere. Din ce motiv? Presupuneți cumva că libertatea de conștiință creștină este un concept învechit? Declarați, într-adevăr:

„Pionierii care nu sunt vaccinați sau care sunt ezitanți la ideea de a asista la cursuri în persoană vor fi poate în măsură să asiste la o sesiune a școlii care va avea loc mai târziu.”

Vă limitați la a evoca situația celor care nu sunt vaccinați, omitând în mod deliberat cazul celor care refuză să se supună din imperative de conștiință. Prin această tăcere, vă prefaceți că credeți că este imposibil pentru un creștin, cu toată bună-credința și ghidat de conștiința sa, să respingă această prescripție terapeutică.

Dacă ați admite public că motive de conștiință dictează alegerea unora, caracterul inechitabil și discriminatoriu al reglementării voastre ar izbucni în ochii tuturor. Tocmai pentru a evita deschiderea acestei „cutii a Pandorei” eludați chestiunea, mulțumindu-vă să sugerați că, poate

ulterior, acești frați „vor fi în măsură să asiste” la cursuri. Ce trebuie să înțelegem dintr-o astfel de formulă?

De ce să nu declarați explicit: „această regulă este susceptibilă să evolueze în viitor”? De ce vă străduiți să aruncați întreaga responsabilitate a acestei situații asupra bătrânilor și pionierilor, spălându-vă pe mâini de a voastră? Nu sunteți voi totuși instigatorii acestei norme injuste? Ce „poziție” sunt presupuși să adopte acești frați după părerea voastră? Nu este nevoie de o mare sagacitate pentru a ghici condiția implicită pe care le-o cereți pentru a-și obține dreptul de intrare.

Acesteași orientări transpar în mod flagrant în directiva intitulată „Măsuri de siguranță pentru frecventarea școlilor teocratice S-294_S”. Este consemnat acolo următoarele:

„3. Vaccin și doză de rapel. Orice persoană care frecventează școlile teocratice trebuie să fie complet vaccinată împotriva COVID-19. Având în vedere timpul scurs de la vaccinarea inițială, luați în considerare primirea celor mai recente doze de rapel ale vaccinului împotriva COVID-19. Autoritățile sanitare semnalează că se beneficiază de o protecție mai bună împotriva Covid-19 dacă cineva este la zi cu dozele de rapel.

4. Luați măsuri de siguranță sanitare suplimentare. Pentru siguranța voastră și pentru a-i proteja pe ceilalți participanți, vă rugăm să luați în considerare în mod serios luarea unor măsuri de siguranță sanitare suplimentare în săptămâna dinaintea școlii și în timpul acesteia. De exemplu, luați în considerare purtarea unei măști atunci când asistați la întrunirile adunării, participați la lucrarea de teren, folosiți transportul în comun și desfășurați alte activități în locuri publice. În măsura posibilităților, minimizați cumpărăturile neesențiale și alte activități în spații închise care v-ar putea expune inutil la COVID-19. Se recomandă efectuarea unui test de depistare a COVID-19 în zilele dinaintea începerii școlilor, dacă un test este disponibil pe plan local. Pentru a detecta mai eficient infecția, anumite teste COVID-19, cum

ar fi testele la domiciliu sau testele antigenice rapide, trebuie repetate la un interval de 24 până la 36 de ore.”

Prin această directivă, treceți un prag critic cerându-le participanților să se supună unor teste PCR, un procedeu pe care mulți frați îl consideră invaziv și al cărui creator însuși a subliniat limitele în privința utilizării diagnostice de masă care i-a fost dată.

În plus, persistați în a prezenta vaccinarea și rapelurile ei succesive ca fiind unicul bastion sanitar legitim. În niciun moment nu amintiți de datoria de neutralitate creștină în fața controverselor medicale și nici de obligația teocratică de a respecta liberul arbitru și deciziile terapeutice ale altora.

Acționând astfel, importați în cadrul adunării criterii partizane și grile de lectură copiate după interesele clasei politice și ale industriei farmaceutice. Or, supunerea față de autoritățile laice se oprește acolo unde începe încălcarea legilor divine. Postura pe care o adoptați lovește direct în preceptul cel mai fundamental al Scripturilor: legea iubirii, care interzice constrângerea conștiinței unui tovarăș pentru a-i impune propria voință.

Ați pretinde să vă justificați adăpostindu-vă în spatele recomandărilor organismelor publice? Cum puteți EXIGA rațional ceea ce instanțele civile se limitează doar să RECOMANDE?

O asemenea încăpățănare mă face să mă întreb dacă această cerință nu ascundea, în realitate, un protocol latent de evaluare. Prin acest filtru, miniștrii nevaccinați se găseau identificați în mod mecanic, oferind o imagine exactă a ratei de loialitate a pionierilor și a bătrânilor față de directivele Corpului Directiv. Fiind vorba despre dreptul fundamental la secretul medical, vă era juridic imposibil să le ordonați coordonatorilor corpurilor de bătrâni să procedeze la un recensământ al statutelor vaccinale. Totuși, prin edictarea acestei clauze de excludere, absența unui frate de la aceste sesiuni de instruire valora drept semnalare indirectă. Acesta era oare adevăratul scop al acestei măsuri aberante? Era vorba despre numărarea presupușilor „rebeli” care refuzau încă să se plece?

De altfel, menținerea acestei restricții prelungea în mod insidios laitmotivul rapoartelor voastre: afirmația potrivit căreia vaccinarea constituia singura cale creștină exemplară. Nu ignorați faptul că bătrânii

și pionierii sunt erijați în modele pentru turmă. Semnalul trimis era deci entel, însărcinând implicit aceste exemple locale să repercuteze această presiune morală asupra restului adunării.

Subordonarea accesului la instruirea teocratică de injectarea regulată de substanțe medicale revine, de fapt, la instaurarea unui test de loialitate față de „sclav” (adică față de voi înșivă). Este cu atât mai flagrant cu cât acțiunea acestor vaccinuri se limita, chiar după mărturisirea laboratoarelor, la reducerea formelor grave și a spitalizărilor — eficacitatea reală a acestei promisiuni rămânând o altă dezbatere.

V-ați făcut vinovați de discriminare din motive de ordin strict medical. Ce privire aruncați asupra acestor frați integri cărora li s-a interzis accesul la aceste școli din cauza convingerilor lor? Au fost aruncați ca hrană opiniei publice din adunare, stigmatizați ca sedicioși față de instrucțiunile voastre. S-a tratat acolo despre o strategie manifestă de coercitivitate prin intermediul grupului.

În continuarea acestui document, voi pune în lumină sechelele profunde pe care aceste directive dăunătoare le-au lăsat la acești tovarăși nedrept încercați și voi analiza alte aspecte ale managementului vostru post-pandemic.

CONCLUZIILE RAPOARTELOR, SCRISORILOR ȘI DISCURSURILOR

Pentru a încununa ansamblul acestor directive, fie că este vorba despre alocuțiunile voastre sau despre corespondențele voastre oficiale, v-ați formalizat gândirea în paginile principalului vostru organ doctrinal. Astfel, în ediția Turnului de Veghe din iulie 2022, este consemnat următoarele:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2022481>

„16 Unii poate consideră că organizația a fost exagerat de precaută cu privire la pandemie. Însă de nenumărate ori s-a dovedit că îndrumarea primită a fost înțeleaptă. (Mat. 11:19) În timp ce medităm la modul iubitor în care Isus își conduce poporul, suntem tot mai convinși că, indiferent ce ne rezervă viitorul, Iehova și Fiul său iubit vor fi alături de noi. (Citește Evrei 13:5, 6.)”

Prin acești termeni, afirmați în mod peremptoriu că „măsurile pe care le-ați luat au fost adecvate”, mergând până la a susține că Isus Hristos însuși a orchestrat supunerea noastră față de aceste directive.

Pentru a susține o asemenea afirmație, convocați cuvintele lui Hristos care stipulează:

Matei 11:19

„A venit Fiul omului, care mănâncă și bea, și totuși oamenii zic: «Iată un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al încasatorilor de impozite și al păcătoșilor!». Cu toate acestea, înțelepciunea se recunoaște după lucrările ei”.

Isus enunță aici cu o claritate limpede că relevanța și înțelepciunea unei afirmații, a unui comportament sau a unei linii de conduită se măsoară exclusiv prin prisma roadelor lor. Această învățătură a lui Hristos își găsește o rezonanță perfectă în celebra sa metaforă despre pomul bun și pomul rău, când declară:

Luca 6:43, 44

„Fiindcă niciun pom bun nu dă rod rău și niciun pom rău nu dă rod bun. Fiecare pom se cunoaște după rodul lui. De

exemplu, nu se adună smochine din spini, nici nu se culeg struguri dintr-o tufă de mărăcini.”

Principiul este limpede: este suficient să evaluăm „rodul” pentru a determina înțelepciunea intrinsecă a unui sfat sau a unei directive.

Este manifest că încercați să vă acoperiți cu autoritatea suverană a lui Isus Hristos pentru a vă imuniza rapoartele împotriva oricărei critici, și tocmai în acest scop îl luați drept garant. Prin această manevră, oricine îndrăznește să conteste sau să exprime rețineri cu privire la instrucțiunile voastre se vede subtil acuzat că îl contestă pe Isus Hristos însuși, a cărui perfecțiune este absolută.

Or, noi știm că Hristos nu se poate contrazice și că orientările sale nu pot în niciun caz să genereze „roade putrede”. Dacă Isus a enunțat această regulă de evaluare, a făcut-o tocmai pentru a ne oferi mijlocul de a identifica învățăturile sale autentice și de a le separa de doctrinele falsificate. De aceea, această grilă de analiză este perfect legitimă și se cuvine să punem întrebarea fără cea mai mică teamă: ce roade au adus cu adevărat instrucțiunile voastre a doua zi după aceste rapoarte? Era vorba într-adevăr de directive inspirate de Isus Hristos?

Examinarea faptică a rapoartelor voastre impune tuturor constatarea zdrobitoare care urmează:

- Promovarea activă și de netăgăduit a terapiilor genice împotriva COVID-19, substanțe pe atunci experimentale și potențial dăunătoare.
- Trecerea pe plan secund, ca să nu spunem abandonarea pur și simplu, a unor piloni doctrinali fundamentali precum neutralitatea creștină, respectul absolut față de conștiința altuia, exercitarea iubirii frățești și interdicția de a-ți judeca aproapele.
- Distorsionarea manifestă a textelor sfinte pentru a susține o postură vaccinală partizană, constituind o ofensă directă la adresa Cuvântului lui Dumnezeu.
- Rătăcirea poporului lui Dumnezeu, pe care l-ați făcut să creadă că lehoa cerea această supunere medicală — o afirmație gravă din punct de vedere spiritual.

- Amalgamul înșelător care erija acceptarea injecției în criteriu de înaltă spiritualitate, în timp ce refuzul terapeutic era asimilat unui act de răzvrătire pe față împotriva lui Iehova.
- Introducerea discordiei și a schismei în cadrul adunării creștine, derive clasate explicit printre „faptele cărnii” și antinomice cu „roada spiritului”.
- Punerea sub sechestru moral a disidenților, expuși la o hărțuire verbală și la asalturi psihologice, mergând până la excluderea celor care îndrăzneau să proclame adevărul pentru a denunța aceste derive.
- Disprețul afișat față de suferința milor de slujitori fideli, ale căror cereri scrise au rămas fără răspuns în timp ce se încerca forțarea consimțământului lor.
- Căderea spirituală a unei mulțimi de credincioși care, doborâți de această poziționare dogmatică, au sfârșit prin a se poticni și a abandona totul.
- Linierea servilă la prescripțiile guvernelor umane subordonate sistemului Diavolului, în detrimentul înaltei ținute a neutralității biblice.

Multe alte acuzații s-ar putea adăuga acestei liste, dar numai aceste elemente sunt suficiente pentru a pecetlui verdictul.

Dragi frați din Corpul Directiv, vă repet deci întrebarea mea: ce roade au generat instrucțiunile voastre în timpul difuzării acestor rapoarte? Era aceea lucrarea lui Isus Hristos?

Realitatea este de o claritate orbitoare: roadele recoltate sunt „roade putrede” și nu reflectă cu nimic „înalta înțelepciune” pe care v-o atribuiți. Nu vocea lui Isus Hristos a auzit-o adunarea prin voi, deși ați încercat să faceți turma să creadă asta. Rodul învățăturilor lui Isus Hristos este de o excelență imuabilă, iar el însuși a declarat:

Matei 5:17-19

„Să nu credeți că am venit să desființez Legea sau Profeții. N-am venit să desființez, ci să împlinesc. Adevărat vă spun că mai degrabă vor trece cerul și pământul decât să treacă cea mai mică literă sau o frântură de literă din Lege fără ca toate lucrurile să se îplinească. Așadar, cine încalcă una

dintre cele mai mici porunci și îi învață pe alții să facă la fel va fi considerat nedemn de Regatul cerurilor. Dar cine le respectă și le predă altora va fi considerat demn de Regatul cerurilor.”

Isus Hristos nu a ÎNCĂLCAT NICIODATĂ legea lui Iehova; el i s-a supus și a predat respectul pentru „cea mai mică dintre aceste porunci”. Departe de a aboli legea divină, el i-a mărit importanța prin ascultarea sa perfectă. În adevăr, el a stipulat că măsura măreției sau a neînsemnătății unui om în Regatul cerurilor depinde de fidelitatea sa în a respecta și a preda corect cea mai mică dintre aceste precepte.

Dimpotrivă, directivele pe care le-ați edictat au fost partizane, eronate și, sub multe aspecte, complet aberante. Acționând astfel, ați încălcat decretele fundamentale ale Scripturilor, păcătuiind deliberat împotriva legii lui Hristos și a poruncii supreme a iubirii. De repetate ori, ați înlocuit legea lui Iehova pentru a vă impune propriile doctrine umane.

Prin urmare, care este statura voastră spirituală conform criteriilor imuabile stabilite de Isus Hristos? Cum îndrăzniți să pretindeți, în periodicele voastre, că ați oferit „cele mai bune instrucțiuni posibile”? Cum puteți persista în a susține că ele s-au dovedit a fi de o „înaltă înțelepciune”?

Repetarea obsesivă a unei minciuni nu o poate transforma în adevăr. Profetul Isaia ne amintește această sentință teribilă:

Isaia 5:20, 21

„Vai de cei care spun că binele este rău și că răul este bine, care pun întunericul în locul luminii și lumina în locul întunericului, care pun amarul în locul dulcelui și dulcele în locul amarului! Vai de cei care se cred înțelepți și se consideră prevăzători!”

Membri ai Corpului Directiv, nu repetați voi oare tocmai greșeala pe care profetul Isaia a condamnat-o atât de sever? Martelând că este dovedit că „instrucțiunile voastre au fost cele mai bune”, nu înlocuiți voi insidios „amarul cu dulcele”? Numind „foarte înțelepte” directive totuși dăunătoare, nu demonstrați voi cu aroganță că sunteți „înțelepți în propriii voștri ochi”?

Este de-a dreptul nedemn, ca să nu spunem blasfemiator, să refuzați să vă recunoașteți greșelile și să persistați în a vă travestit opțiunile

terapeutice personale într-o îndrumare incontestabilă din partea lui Isus Hristos. Nici Iehova, nici Fiul său nu sunt autorii dezastrelor și ai fracturilor pe care le-ați provocat în cadrul adunării creștine.

Cu toate acestea, proba timpului a venit să aducă o altă dovadă irefutabilă cu privire la natura acestor „roade putrede”.

ORA BILANȚULUI

O examinare retrospectivă a faptelor impune de acum înainte întocmirea unui inventar fără concesii. În ediția Turnului de Veghe din iulie 2023, reiterăm anumite axiome care vă satură în mod obsesiv publicațiile. Este consemnat acolo următoarele:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2023485>

„12 Înselătorii. Satan se folosește de ‘amăgirea deșartă’ și de „lucrurile elementare ale lumii” pentru a-i înșela și a-i dezmina pe oameni. (Col. 2:8) În secolul I, acestea includeau filozofii bazate pe raționamente umane, doctrine iudaice care nu se bazau pe Scripturi și învățătura potrivit căreia creștinii trebuie să respecte Legea mozaică. Aceste idei erau înșelătoare deoarece îi determinau pe oameni să nu mai privească spre adevărata Sursă a înțelepciunii, Iehova. În prezent, Satan se folosește de mass-media și de rețelele de socializare pentru a răspândi teorii conspiraționiste și știri false promovate de lideri politici. Această situație a fost evidentă în timpul pandemiei de COVID-19. c Martorii lui Iehova care au ascultat de îndrumarea dată de organizația noastră au fost scutiți de multă neliniște, spre deosebire de cei care au dat ascultare informațiilor înșelătoare. (Mat. 24:45)”

Prin aceste declarații, încercați să aruncați un discredita asupra oricui exprimă rețineri, asimilând îndoiala cu vulgare teorii conspiraționiste și atribuind aceste voci disidente influenței Diavolului și a sistemului său. În plus, susțineți deschis că, dacă numeroase informații false au circulat în timpul crizei sanitare — punct asupra căruia vă dau bucuros dreptate —, cei care s-au lăsat ghidați de directivele rapoartelor voastre „s-au scutit de îngrijorări excesive” în comparație cu cei care au acordat atenție acestor alerte pretins nefondate.

Rezistă aceste aserțiuni la proba faptelor? Înainte de a intra în miezul acestei analize, țin să aduc o clarificare esențială. Așa cum am menționat la începutul acestei corespondențe, am făcut alegerea personală de a nu primi aceste injecții, la fel ca mulți alți tovarăși. Cu toate acestea, respect profund libertatea de alegere a celor care au luat decizia opusă, fiind

convins că liberul arbitru este un drept inalienabil. Evaluând veridicitatea declarațiilor voastre, intenția mea nu este nicidecum de a face prozelitism și nici de a-mi impune convingerile altora.

Mă rezum la o strictă neutralitate publică în această privință, o postură care ar trebui să fie a oricărui creștin preocupat de respectarea aproapelui său. Iehova Dumnezeu dorește ca fiecare individ să examineze elementele de care dispune pentru a decide în deplină libertate, în afara oricărei presiuni morale, și să-și asume apoi responsabilitatea alegerilor sale. În acest spirit de claritate, și pentru a preveni orice neînțelegere, prezint aici date obiective, verificabile de către toți, pentru a confrunta afirmațiile voastre cu realitatea.

Perspectiva de care beneficiem astăzi ne oferă un acces inedit la o mulțime de date care lipseau în apogeul crizei. Cercetări universitare aprofundate, precum și concluziile unor oameni de știință și ale unor instituții de prim rang permit de acum înainte măsurarea efectelor pe termen lung ale acestei campanii de vaccinare. Dacă ar fi vorba de a produce integralitatea referințelor disponibile, această scrisoare ar deveni interminabilă. Mă voi limita deci la a cita câteva exemple documentate, nu pentru a angaja o polemică, ci pentru a-mi ilustra discursul prin surse academice și oficiale.

Oricine consimte să le acorde o examinare atentă poate lua măsura bilanțului vaccinării împotriva COVID-19. Cu titlu de ilustrare, repertorii care compilează mii de studii evaluate peer-review pun în lumină realitatea și diversitatea efectelor adverse legate de aceste injecții.

Permiteți-mi să vă pun întrebarea, Membri ai Corpului Directiv: frații și surorile care au consimțit la injecție dispuneau de aceste date relative la efectele secundare? Agențiile de presă oficiale și canalele de informare pe care le-ați erijat în referințe incontestabile au reflectat vreodată aceste lucruri?

Suntem forced să constatăm că majoritatea contemporanilor noștri au abordat aceste tratamente cu asigurarea unei totale inocuități, tocmai pentru că mass-media oficială, a cărei voce ați preluat-o, a repetat-o până la saturație. Tăcând asupra complexității realității științifice, ați orientat decizii care ar fi fost fără îndoială foarte diferite dacă conștiințele ar fi fost deplin iluminate. Marile vectoare de informare au viciat consimțământul populațiilor ocultând părți întregi din cercetare și din statisticile sanitare.

Să luăm în considerare, de exemplu, analiza epidemiologică riguroasă desfășurată în emisfera sudică, purtând asupra datelor demografice din 17 țări. Acest raport pune în evidență o corelație statistică notabilă între valorile de vaccinare în masă și indicii de supramortalitate, date provenite din registrele civile oficiale pe care orice cetățean le poate consulta.

Vă întreab din nou: acești indicatori statistici au fost măcar evocați de sursele de informare pe care le-ați recomandat? Nu credeți că poporul lui Dumnezeu avea dreptul să cunoască aceste elemente pentru a decide în deplină cunoștință de cauză, la adăpost de orice manipulare? De ce o asemenea omerta asupra acestor date publice?

Acest fenomen nu se limitează la o regiune izolată. În Noua Zeelandă, publicarea unor date interne de către un avertizor de integritate din administrația sanitară a pus în lumină abateri statistice majore privind mortalitatea post-vaccinală, dând la iveală măsurile de reținere a informației practicate de autoritățile civile. Acest om face astăzi obiectul unor proceduri judiciare pentru că a rupt acest secret de stat. Câte persoane sunt informate cu privire la conținutul acestor revelații? Ce mare trust media a preluat această știre? De ce să fie înăbușite astfel de fapte, când ele legitimează cea mai elementară prudență?

De altfel, mai multe națiuni și-au revizuit recomandările, ba chiar au suspendat utilizarea unora dintre aceste produse pentru tranșe largi de populație din cauza riscurilor cardiovasculare sau a cazurilor de moarte subită constatate de propriile comitete de farmacovigilență — la fel ca deciziile luate în Islanda sau în diferite țări din Europa de Nord, cum ar fi Finlanda, Suedia, Norvegia și Danemarca.

Prin urmare, cum se explică faptul că alte state persistă în a decreta aceste produse ca fiind lipsite de riscuri? Dacă ați ști că un tratament prescris de un medic face obiectul unei interdicții sau al unei restricții severe într-o țară vecină din cauza unor efecte letale, l-ați lua fără ezitare? De ce autoritățile sanitare occidentale pe care VOI LE RECOMANDAȚI s-au abținut de foarte multe ori de la a-i informa pe cetățeni despre aceste divergențe internaționale?

Dincolo de datele clinice, procedurile judiciare și scurgerile de informații au permis ridicarea vălului de pe clauzele de confidențialitate ale contractelor de aprovizionare semnate între multinaționalele

farmaceutice și instanțe precum Comisia Europeană sau guvernele sud-african și columbian.

Examinarea minuțioasă a acestor documente juridice revelează că discursurile politice care afirmau caracterul dovedit și fără risc al produselor erau în contradicție flagrantă cu termenii contractuali acceptați. Clauzele stipulează explicit caracterul experimental al substanțelor livrate și consacră exonerarea totală de răspundere civilă și financiară a producătorilor în caz de efecte dăunătoare.

Nu este vorba aici despre adoptarea unei posturi politice, ci despre a numi lucrurile pe nume. Dicționarul definește minciuna ca o alterare deliberată a adevărului vizând să înșele, să convingă sau să ascundă o realitate. Decidenții publici care au garantat inocuitatea absolută a acestor terapii au ocultat cu bună știință termenii angajamentelor pe care le parafau în secret.

În aceste acte contractuale, laboratoarele stipulează negru pe alb că NU AR PUTEA PREVEDEA EFECTELE PE TERMEN LUNG ALE ACESTOR INECȚII ASUPRA ORGANISMULUI UMAN, motivând astfel cerința lor de imunitate juridică. Guvernele au acceptat aceste condiții afirmând în același timp cetățenilor că siguranța produselor era pecetluită din punct de vedere științific. Nu este aceasta o întreprindere manifestă de înșelăciune? Clauzele ar fi fost oare semnate cu aceeași docilitate dacă cetățenii ar fi putut citi că producătorii înșiși refuzau să-și angajeze răspunderea?

Punctul 5.6 din contractul de achiziție încheiat între guvernul Columbiei și firma Pfizer ilustrează perfect această realitate; este stipulat acolo:

„5.6. Luarea la cunoștință a Cumpărătorului.

Cumpărătorul recunoaște că Vaccinul și materialele conexe, precum și componentele și materialele sale constitutive sunt dezvoltate rapid din cauza urgenței pandemiei de COVID-19 și vor continua să fie studiate după furnizarea Vaccinului către Cumpărător, așa cum este prevăzut în prezentul Acord. Cumpărătorul recunoaște, de asemenea, că efectele și eficacitatea pe termen lung ale vaccinului nu sunt cunoscute în prezent și că vaccinul poate avea efecte adverse necunoscute. În plus, în măsura în care este

aplicabil, Cumpărătorul recunoaște că Produsul nu va fi serializat.”

Tocmai din cauza acestor abateri contractuale și a disimulării dovedite a unor efecte letale au fost inițiate proceduri judiciare împotriva mai multor responsabili politici și sanitari din întreaga lume, în special în Italia. Prin urmare, cum se poate justifica tăcerea aproape absolută care înconjoară aceste evoluții judiciare? De ce marile canale de informare nu fac titluri de primă pagină dintr-un asemenea scandal sanitar mondial? Suntem forțați să constatăm că mass-media oficială persistă în a difuza teza unei inocuități absolute, retrogradând alertele de farmacovigilență la rangul de fapte diverse ne semnificative.

Paralel, comunitatea științifică independentă continuă să acumuleze date alarmante. Cercetători, în special din cadrul unor instituții prestigioase precum Universitatea din Cambridge, au pus în evidență perturbări imunitare majore la o proporție nenejlijabilă de subiecți vaccinați, asemănătoare unui sindrom de imunodeficiență dobândită indus.

La rândul său, firma Pfizer a fost constrânsă să recunoască oficial riscul de miocardită asociat loturilor sale terapeutice. Conform diverselor analize clinice, rata de incidență a acestor patologii cardiace se dovedește deosebit de preocupantă, cu atât mai mult cu cât literatura medicală clasică stabilește că o parte semnificativă a insuficiențelor cardiace acute prezintă un prognostic sumbru pe termen mediu. Alertele provenite de la personalul medical, practicieni militari sau servicii de salvare se multiplică la scară internațională pentru a denunța o recrudescență înedită de patologii cardiovasculare și de tumori cu progresie fulminantă.

Cazul comitatului King, din statul Washington, este în acest sens deosebit de revelator: un studiu co-scris de dr. Peter McCullough pune în evidență o creștere spectaculoasă a deceselor de origine cardiacă între 2020 și 2023, în cadrul unei populații vaccinate în proporție de aproape 98%.

Or, prin efectul directivelor voastre coercitive, comunitatea noastră mondială afișează o rată de acoperire vaccinală și mai ridicată. Dacă luăm în considerare cazul bătrânilor, al membrilor familiei Betel și al pionierilor, obligația de a fi „la zi” în calendarul rapelurilor pentru a avea acces la școlile teocratice implică faptul că aproape tot ansamblul lor a

primit injecții multiple. Ce bilanț statistic ar trebui atunci să întocmim în cadrul propriilor noastre adunări? Dacă un cercetător de talia dr. McCullough ar dori să măsoare impactul real al acestor campanii de masă, i-ar fi suficient să analizeze situația epidemiologică a adunărilor locale. Doar prin voința voastră slujitorii lui Iehova figurează astăzi printre cele mai medicalizate cohorte din lume.

Ar trebui oare să decretăm că ansamblul acestor oameni de știință, al acestor avertizori de integritate și al acestor studii clinice participă la o fraudă generalizată sau la o mașinațiune diabolică? A susține o asemenea teză ar însemna să te închizi tu însuși într-o postură ideologică deconectată de la realitate.

Afluența datelor este de acum înainte de neocolit pentru oricine refuză să închidă ochii. Dar dincolo de cifre, realitatea se impune de la sine în cotidianul nostru. Serviciile de cardiologie pediatrică se confruntă cu un aflux fără precedent de tineri pacienți. Soția mea și cu mine conducem studii biblice prin videoconferință în întreaga țară; deși aceste persoane au făcut toate alegerea de a se vaccina — ceea ce atestă stricta noastră neutralitate în timpul discuțiilor noastre —, constatăm că ele dezvoltă afecțiuni neobișnuite. Una dintre studentele noastre suferă astăzi de o degenerescență neurologică severă, până în punctul în care propriul ei medic i-a interzis formal orice nouă injecție. Soțul ei suferă, la rândul său, de grave tulburări cardiace.

Observăm cu propriii noștri ochi o multiplicare anormală de decese subite la subiecți în perfectă stare de sănătate, de cancere agresive și de prăbușiri imunitare care îi lipsesc pe frații noștri de capacitatea de a se vindeca de afecțiuni benigne. Ați pretinde oare că aceste drame cotidiene nu sunt decât rodul imaginației noastre sau al unor presupuse erori cognitive pe motiv că publicațiile voastre nu le menționează niciodată?

Nu este vorba aici despre a contesta dreptul unui individ de a-și alege terapia în deplină cunoștință de cauză. Dacă o persoană, dully informată cu privire la riscurile asumate, decide să se supună unui protocol medical, alegerea sa trebuie respectată. În schimb, a incita o populație să primească un produs garantându-i siguranța și disimulându-i în același timp datele de farmacovigilență ține de manipulare mentală. Pentru a relua analogia cu bomboanele menționată anterior, a-l lipsi pe

creștin de elementele necesare unui consimțământ iluminat revine la a-i vicia judecata pentru a-i storce o ascultare oarbă.

Singura cale a înțelepciunii creștine consta în menținerea unei stricte neutralități și în lăsarea fiecărei conștiințe în fața responsabilității sale înaintea lui Dumnezeu. Împingând turma să se conformeze cerințelor unor autorități laice a căror parțialitate este astăzi dovedită, ați eșuat în misiunea voastră de protecție spirituală.

Mai grav încă, i-ați acuzat de căldicelism spiritual sau de politizare pe frații care se încredeau în conștiința lor biblică, erijând în același timp marile trusturi media în dispensatori de adevăr. Conform grilei voastre de lectură, cuvântul oficial făcea legea, iar orice obiecție era de origine satanică. Totuși, ce declară Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la acest subiect?

Revelația 12:9

„Astfel, balaurul cel mare, șarpele cel vechi, cel numit Diavol și Satan, care induce în eroare întregul pământ locuit, a fost aruncat jos. A fost aruncat pe pământ, iar îngerii lui au fost aruncați împreună cu el.”

Întrebarea fundamentală se rezumă la aceasta: prin ce pârgarii precise reușește Diavolul să inducă în eroare „întreg pământul locuit”, adică o populație mondială care depășește în prezent opt miliarde de indivizi? Ce vectori de influență trebuie mobilizați pentru a înstrăina simultan o asemenea mulțime?

Pentru a subverti întreaga umanitate, recurgerea la mijloacele de informare DE MASĂ ȘI OFICIALE se impune ca o necesitate absolută; nu există nicio altă alternativă tehnică. Dacă Prințul acestei lumi și-ar limita acțiunea la platforme confidentiale sau la canale digitale alternative, nu ar reuși să seducă nici măcar un procent din populația mondială, aceste spații fiind sistematic lovite de oprobriu și ignorate de imensa majoritate a neamului omenesc.

Or, ce reiterează până la saturație, ca niște mesageri docili, aceste medii de mare audiență care — conform cheilor de lectură din cartea Revelației — se află EVIDENT sub stăpânirea Celui Rău? Ele spun la unison dogma unei vaccinări sigure și eficiente, occultând în același timp indicatorii clinici susceptibili să ilumineze liberul arbitru al cetățenilor.

Dacă mărturisim veridicitatea Scripturilor când ele atestă că Satana induce în eroare întreaga creație, cea mai elementară logică spirituală impune conceperea unei profunde neîncrederi față de narativele instituționale și examinarea cu o vigilență extremă a ordinelor de zi ale gândirii oficiale. Prin urmare, Membri ai Corpului Directiv, prin ce stranie răsturnare doctrinală ne-ați îndemnat să adoptăm postura inversă?

În plus, calificați drept derivă intelectuală faptul de a concepe existența unor conspirații laice. O asemenea afirmație se învecinează cu absurdul, în condițiile în care Diavolul însuși a urzit cea mai vastă conspirație din istoria universală împotriva suveranității lui Dumnezeu, construind în umbră un imperiu planetar a cărui existență majoritatea contemporanilor noștri nici măcar nu o bănuiesc. Mașinațiunea cea mai desăvârșită este tocmai aceea care reușește să ascundă identitatea instigatorilor ei. Cred oare mulțimile că Satana guvernează națiunile? Avertismentul răsunător al apostolului Pavel ne amintește totuși următoarele:

Efesenii 6:11, 12

„Îmbrăcați-vă cu armura completă de la Dumnezeu ca să puteți rămâne neclintiți împotriva stratagemelor Diavolului. Fiindcă avem de luptat nu împotriva sângelui și a cărnii, ci împotriva guvernărilor, împotriva autorităților, împotriva conducătorilor mondiali ai acestui întuneric, împotriva forțelor spirituale rele din locurile cerești.”

Este manifest că puterile demonice operează din întunericul spiritual sub egida lui Satana, instrumentalizând actori umani pentru a-și îndeplini planurile întunecate. Ați pretinde oare să ne faceți să credem că niciunul dintre acești instrumente terestre nu are cunoștință de mizele sau de dinamicele aflate la lucru? Puteți susține în mod decent că organizația Diavolului este lipsită de agenți laici care îl slujesc cu bună știință și îi execută orientările? Credeți că Prințul acestei lumi avansează fără un plan de ansamblu, în voia unei simple improvizații?

În conformitate cu învățăturile lui Isus Hristos, Diavolul se află în fruntea „unei împărății” a cărei perenitate o asigură fără milă. Or, la fel ca orice structură de putere, această hegemonie se bazează pe scopuri strategice, obiective definite și instanțe conducătoare.

Semantica însăși este aici fără echivoc, de vreme ce o conspirație se definește în mod riguros drept:

„O înțelegere secretă între mai multe persoane (militari, grupuri armate sau civili) cu scopul de a răsturna puterea stabilită, de a pune mâna pe ea, de a o păstra sau de a atenta la viața unor personalități influente, pentru a destabiliza funcționarea unei structuri juridice. Această coaliție de interese se poate opera la scară individuală sau în contul unei entități colective, fie că este vorba despre o corporație financiară, o națiune sau o instanță supranațională.”

Ar trebui deci să decretăm, doar pe baza cuvântului vostru, că conspirațiile țin de mit? Negăm noi existența unor cercuri de influență determinate să-și subordoneze semenii pentru a-și consolida și perpetua dominația? În ce mod, după părerea voastră, își menține Diavolul imperiul malefic? Poate o asemenea structură să subziste de la sine, în inerție și fără cea mai mică coordonare logistică?

A le ordona fraților să respingă din principiu existența oricărei mașinațiuni revine la a oculta mecanismele fundamentale prin care Satana își consolidează stăpânirea asupra neamului omenesc.

Este în această privință singular să constatăm că Corpul Directiv, la unison cu ansamblul slujitorilor lui Dumnezeu, identifică Organizația Națiunilor Unite cu „faraonul” sau „faraona” — „faraonul” fiind bFiara sălbatică proorocită în cartea Revelației. Or, cu privire la această entitate internațională, Sfintele Scripturi consemnează această revelație crucială:

Revelația 13:6-8

„Ea și-a deschis gura și a rostit blasfemii împotriva lui Dumnezeu ca să blasfemieze numele său și locuința sa, da, pe cei care locuiesc în cer. Și i s-a permis să poarte război cu sfinții și să-i învingă și i s-a dat autoritate peste orice trib, popor, limbă și națiune. Toți locuitorii pământului i se vor închina. De la întemeierea lumii, numele niciunuia dintre ei nu a fost scris în sulul vieții aparținând Mielului, care a fost înjunghiat.”

Este teologic indiscutabil că Organizația Națiunilor Unite, sub forma sa actuală sau prin mutațiile sale viitoare, reprezintă un pericol major pentru umanitate. Scripturile o zugrăvesc ca pe o entitate blasfemiatoare care cere o alianță absolută, pecetluind astfel pierderea spirituală a celor care își pun încrederea în ea. Prin urmare, nicio complăcere față de ea nu este permisă.

Or, care sunt axele directoare promovate astăzi de această instanță internațională? Ea plasează în centrul priorităților sale lupta împotriva „dezinformării” și imperativul de a consolida adeziunea publică la campaniile de vaccinare. Se poate oare imagina în mod decent că „fiara sălbatică” este dintr-odată animată de bunăvoință și de dorința de a proteja populațiile?

Faptele demonstrează că ONU și agențiile sale specializate, în special OMS, au editat protocoale specifice destinate comunităților religioase. Propriile lor documente oficiale revelează o strategie deliberată vizând instrumentalizarea liderilor spirituali pentru a învinge reticențele terapeutice și a contracara analizele disidente.

Printr-un paralelism izbitor, linia de conduită pe care ați impus-o se aliniază EXACT pe foile de parcurs ale acestor instanțe internaționale, așa cum o atestă documentele de orientare distribuite diferitelor grupuri confesionale. În fața unei asemenea convergențe, se pune întrebarea dacă contacte sau recomandări directe au ghidat poziționarea voastră. În timp ce aceste oficiu au abordat reprezentanțele religioase la scară globală, organizația noastră ar fi fost oare singura care a scăpat acestei ofensive de influență?

Este oare o simplă coincidență faptul că avertismentele voastre împotriva teoriilor conspirației și cerința voastră de a nu acorda credit decât singurelor canale instituționale copiază punct cu punct retorica „fiarei sălbatică”? De ce să transmiteți același mesaj ca entitatea de care Biblia ne cere să ne ferim? Dacă această putere prorocită ordonă să se urmeze orbitor sursele oficiale, cea mai elementară vigilență creștină nu cerea oare îndepărtarea de ele? Cartea Revelației nu o zugrăvește ca pe o figură protectoare, ci ca pe o forță de rătăcire universală. Dacă ea trebuie să amăgească națiunile, nu se va folosi ea tocmai de structurile oficiale pe care ordonă să le urmărim fără spirit critic?

Nu este vorba aici despre punerea în discuție a intențiilor individuale ale personalului acestor instituții, ci despre rămânerea la verdictul Cuvântului lui Dumnezeu, care identifică aceste structuri ca instrumente ale sistemului actual. Comunitatea noastră avea datoria de a menține o separare absolută față de aceste cercuri de influență. Cum ați putut atribui aceste directive spiritului lui Iehova, când traiectul global pare să fi fost marcat de orientările „fiarei”? Respectarea strictă a Scripturilor nu

ar fi trebuit oare să prevaleze asupra memorandumurilor agențiilor laice?

Abandonând neutralitatea biblică pentru a vă face vectorii unor idei purtate de structurile acestei lumi, ați creat o situație de o gravitate înedită, care cere clarificări majore.

În periodicul citat anterior, susțineți că frații care au urmat instrucțiunile din actualitățile voastre s-au ferit de dificultăți, spre deosebire de vocile disidente. Realitatea de pe teren dezmințe cu cruzime această afirmație. La începutul acestei crize, o parte semnificativă din corpul fraților manifesta reticențe logice; sub presiunea morală a alocuțiunilor voastre acoperirea vaccinală a atins proporții aproape absolute. Mii de tovarăși, în ciuda unor efecte secundare inițiale, au continuat să primească dozele de rapel din datorie de ascultare, convinși că îndeplinesc voința lui Iehova. Purați astfel responsabilitatea de a fi orientat alegerea medicală a milioane de credincioși.

Un calcul statistic riguros pune în lumină amploarea acestei responsabilități. Se poate estima că aproape patru milioane de frați s-au supus acestor injecții sub efectul direct al îndemnurilor voastre administrative. Dacă se aplică acestei cohorte ratele de incidență enumerate de farmacovigilență cu privire la miocardite și la prognosticul lor de evoluție pe termen mediu, proiecțiile se dovedesc tragice. Doar pe baza acestor patologii cardiovasculare, responsabilitatea morală a miilor de decese premature în cursul următorilor ani ar putea să vă fie imputată.

Iar acest bilanț omite cazurile de moarte subită, recrudescența tumorilor agresive sau atingerile pediatrice documentate de cercetarea epidemiologică. Aceste drame nu sunt abstracțiuni; ele afectează viața unor familii întregi care și-au abandonat prudența personală din încredere în cuvintele voastre. O asemenea situație angajează în mod critic responsabilitatea conducerii noastre spirituale.

Rămân convins că nu ați fost animați de nicio intenție rea și că estimați că oferiți cele mai bune directive posibile. Totuși, principiile biblice relative la responsabilitatea colectivă și la neglijență nu depind de intenții. Dacă un conducător auto omite să întrețină organele de siguranță ale vehiculului său după ce a fost formal avertizat de pericol, buna sa credință declarată nu îl exonerează de consecințele unui

accident; o asemenea ușurință ar atrage decăderea sa imediată din orice funcție de răspundere.

În fața gravității acestor constatări și a prejudiciului suferit de turmă, apare ca indispensabil ca o instanță de examinare imparțială și ghidată de spiritul lui Dumnezeu să se aplece asupra acestor decizii pentru a le evalua consecințele teocratice.

În definitiv, afirmația conform căreia frații care au manifestat o ascultare oarbă s-au scos cel mai bine din situație este contrazisă de fapte. Acești slujitori sinceri se confruntă astăzi cu complicații de sănătate care ar fi putut fi evitate. Ei erau convinși că ascultă de o poruncă divină, în timp ce se conformau, prin intermediul vostru, agendelor unor instanțe laice de care aveau tot dreptul să se ferească.

PĂCATE SĂVÂRȘITE

Veți găsi mai jos expunerea păcatelor grave săvârșite în apogeul crizei sanitare, precum și a celor a căror evidență s-a impus ulterior. Desemnarea mea nu este nicidecum de a-l imita pe Satana, marele „acuzator al fraților noștri” (Revelația 12:10). Adversarul orchestrează procese împotriva slujitorilor lui Dumnezeu pentru că îi dorește distruși; în ce mă privește, dacă aduc la lumină abaterile voastre, o fac pentru că gravitatea acestor greșeli interzice orice tăcere și cere o cercetare de cuget imediată.

De ce ne este imposibil să trecem sub tăcere astfel de derive? Motivele sunt multiple și mă voi limita aici la a formula câteva principii fundamentale dintre zecile de argumente biblice pe care ar fi legitim să le invocăm.

Leviticul 5:1

„Dacă cineva a fost martor la comiterea unei nelegiuiri, a văzut sau a aflat ceva despre aceasta și aude un anunț public prin care se cere să se depună mărturie, dar nu face cunoscut ceea ce știe, păcătuiește și trebuie să răspundă pentru nelegiuirea sa.”

Scripturile stipulează în mod categoric că oricine „înțelege și vede” transgresiunea, dar alege să păstreze tăcerea, devine părtaș la o „greșeală și va trebui să răspundă pentru ea înaintea lui Iehova”. Refuz să mă încarc cu o astfel de vină și să-mi compromit poziția înaintea Suveranului Suprem. Această datorie sfântă este cea care mă obligă să vorbesc astăzi.

Proverbele 24:11, 12

„Salvează-i pe cei ce sunt duși la moarte, oprește-i pe cei ce merg clătinându-se la înjunghiere! Dacă spui: „Dar noi n-am știut!”, oare nu-ți va discerne gândurile Cel care cercetează inimile ? Da, Cel care veghează asupra ta le va cunoaște și îi va plăti fiecăruia după faptele lui.”

Dacă neglijăm să reparăm consecințele actelor voastre, viața multor alți frați va fi pusă în pericol și vom încălca deliberat porunca din Proverbe care ne ordonă să-i „scăpăm” pe cei târâți spre moarte. Pentru a face

ecou acestei imperioase necesități, Isus Hristos a rostit aceste cuvinte capitale:

Matei 25:41-46

„Apoi le va zice celor de la stânga sa: «Duceți-vă de la mine, voi, cei blestemați, în focul veșnic pregătit pentru Diavol și îngerii lui! Căci mi-a fost foame, dar nu mi-ați dat să mănânc, mi-a fost sete, dar nu mi-ați dat să beau. Am fost străin, dar nu m-ați primit cu ospitalitate, gol, dar nu m-ați îmbrăcat, bolnav și în închisoare, dar n-ați avut grijă de mine». Atunci și ei vor răspunde: «Doamne, când te-am văzut noi flămând sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în închisoare și nu ți-am slujit?». Atunci el le va răspunde: «Adevărat vă spun că, ori de câte ori nu i-ați făcut aceste lucruri unuia din cei mai mici dintre acești frați ai mei, mie nu mi le-ați făcut». Aceștia vor merge la moarte veșnică, dar cei dreapți la viață veșnică”.

Isus Hristos condamnă fără echivoc faptul de a refuza binele celor care sunt demni de el. Dacă nu ne achităm de obligația de a le furniza „hrană și îmbrăcăminte” fraților noștri aflați în lipsuri, atragem dezaprobarea sa. Dacă omitem să-i vizităm și să-i susținem pe cei „bolnavi”, alergăm spre propria pierdere. Prin urmare, cum ar putea Regele Isus Hristos să ne aprobe atitudinea dacă ar constata că, în fața unor directive eronate care afectează sănătatea fizică și spirituală a tovarășilor noștri, am alege să păstrăm tăcerea?

Dacă ne-am resemna la mutism, am fi pe bună dreptate clasați printre „capre” la judecata regală, pentru că am ales pasivitatea. Hristos nu admite nicio neutralitate în fața suferinței: el condamnă formal INACȚIUNEA.

Tit 1:10, 11

„Căci există mulți oameni răzvrățiți, care vorbesc fără rost și sunt înșelători, mai ales cei care susțin circumcizia. Acestora trebuie să li se închidă gura, fiindcă ei tulbură familia întregi predând lucruri greșite pentru un câștig necinstit.”

Apostolul Pavel a stipulat clar că atunci când o învățătură se abate de la adevăr, devine imperativ să se „închidă gura” celor care o propagă, pentru a fi ocrotite „familii întregi” de ravagii profunde. Departe de a fi o

demers ostil, dragostea sinceră pentru turmă este cea care impune o asemenea fermitate.

2 Tesaloniceni 3:14, 15

Iar dacă cineva nu respectă ceea ce am spus în această scrisoare, să-l însemnați și să nu vă mai întovărășiți cu el, ca să-i fie rușine. Totuși, să nu-l priviți ca pe un dușman, ci continuați să-l sfătuiți ca pe un frate.

Apostolul Pavel ne amintește cu înțelepciune că, dacă un frate „nu ascultă de Scripturi” și persistă cu încăpățănare în propriile căi, el trebuie „însemnat” în ochii adunării, astfel încât să-i fie „rușine” de faptele sale; cu toate acestea, el nu trebuie tratat ca un dușman, ci muștrat cu afecțiunea datorată unui frate, în speranța restabilirii sale spirituale.

Abaterile de o asemenea gravitate, ale căror repercusiuni zguduie turma, nu pot fi trecute sub tăcere: ele trebuie expuse în mod formal, atât pentru a-i aduce pe cei vinovați la pocăință, cât și pentru a păstra integritatea adunării. Acesta este tocmai scopul demersului meu. Consemnez aceste fapte pentru ca ele să fie puse la dosarul comitetului imparțial care va trebui să se pronunțe asupra responsabilității voastre și pentru ca fiecare frate care va citi această corespondență să poată discerne adevărul.

ÎMPOTRIVA LUI IEHOVA ȘI A CUVÂNTULUI SĂU

Mă voi limita la prezentarea a trei încălcări majore pentru a evidenția gravitatea excepțională a situației.

PROFEȚIE MINCINOASĂ

În enciclopedia biblică *Ajutor pentru înțelegerea Bibliei*, la volumul 2, sub titlul „PROFET”, este consemnată această definiție doctrinară:

„Cineva prin care Dumnezeu își face cunoscută voința și scopul (Lc 1:70; Fp 3:18-21). Deși etimologia termenului ebraic redat prin profet (*navî*) este nesigură, folosirea acestui termen specific arată că profeții adevărați nu erau niște simpli vestitori, ci purtători de cuvânt ai lui Dumnezeu, „oameni ai lui Dumnezeu” care transmiteau mesaje inspirate (1Re 12:22; 2Re 4:9; 23:17). Ei stăteau „în sfatul” lui Dumnezeu, care le dezvăluia „chestiunea [sau planul său]

confidențială”. — Ier 23:18; Am 3:7; 1Re 17:1; vezi VĂZĂTOR.

Termenul grecesc *profētēs* înseamnă literalmente „cineva care spune cu voce tare sau în mod deschis” [gr.: *pro*, „înainte” sau „în fața”, și *fēmi*, „a spune”], desemnând așadar un proclamator, cineva care face cunoscute mesaje atribuite unei origini divine (vezi Tit 1:12).”

De aici tragem concluzia că nu este deloc necesar să prezici viitorul pentru a fi considerat profet în sens biblic. Termenul desemnează în esență pe cineva care se face vectorul unui mesaj atribuit unei surse divine. În mod corelativ, un „fals profet” înseamnă oricine răspândește un mesaj eronat, atribuindu-i în mod necuvenit originea lui Dumnezeu. Acesta este exact motivul pentru care lucrarea *Ajutor pentru înțelegerea Bibliei*, sub subtitlul „Cum să-i deosebim pe profetați adevărați de cei falși” [sau: „Cum pot fi deosebiți profeții adevărați de cei falși”], precizează următoarele:

„Uneori, ca în cazurile lui Moise, Ilie, Elisha și Isus, profeții lui Dumnezeu au înfăptuit lucrări miraculoase care au atestat autenticitatea mesajului și a misiunii lor. Totuși, nu se spune despre toți că au înfăptuit astfel de lucrări de putere. Iată care erau, potrivit lui Moise, cele तीन [sau: *trei*] criterii după care putea fi recunoscut un profet adevărat: profetul adevărat vorbea în numele lui Iehova; lucrurile prezise se împlineau (De 18:20-22); iar prorociile sale trebuiau să susțină închinarea adevărată, fiind în armonie cu cuvântul și poruncile revelate ale lui Dumnezeu (De 13:1-4). Acest din urmă criteriu era probabil cel mai important și mai hotărâtor, deoarece un impostor se putea folosi în mod ipocrit de numele lui Dumnezeu, iar prezicerea lui s-ar fi putut împlini printr-o coincidență. Însă, după cum s-a văzut, profetul adevărat nu era exclusiv și nici măcar în principal cineva care făcea preziceri. El era mai degrabă cineva care susținea dreptatea, iar mesajele sale vizau în primul rând principiile morale și aplicarea lor. El se făcea ecoul gândirii lui Dumnezeu cu privire la diferite lucruri.”

Acest paragraf demonstrează cu evidență că un autentic purtător de cuvânt al lui Dumnezeu nu poate în niciun caz să contrazică sau să renege Cuvântul revelat, misiunea sa constând în a apăra invariabil dreptatea divină. Lucrarea *Ajutor pentru înțelegerea Bibliei* subliniază pe bună dreptate acest criteriu decisiv: legitimitatea unui profet se bazează pe conformitatea absolută a învățăturii sale cu poruncile lui Iehova.

Totuși, ați persuadat comunitatea fraților că vaccinarea în masă răspundea unei voințe a lui Iehova. Or, este vorba despre o neadevăr manifest, Suveranul suprem nepronunându-se niciodată cu privire la această chestiune medicală. Cu toate acestea, ați susținut că spiritul sfânt vă ghida instrucțiunile și că ascultarea de aceste directive constituia singura garanție a unității creștine. Cu toate acestea, așa cum am scos în evidență, Scripturile și propriile voastre publicații condamnau o astfel de imixtiune.

Pentru a califica o asemenea derivă, Isus Cristos însuși a rostit aceste cuvinte fără apel:

Ioan 16:13, 14

„Însă, când va veni acela, spiritul adevărului, el vă va călăuzi în tot adevărul, fiindcă nu va vorbi de la el, ci va spune ce aude și vă va anunța lucrurile care vor veni. Acela mă va glorifica, pentru că el vă va anunța ceea ce primește de la mine.”

Spiritul sfânt însuși nu vorbește din proprie inițiativă, din moment ce se conformează în totul Cuvântului lui Dumnezeu. Atunci, cum îndrăzniți să atribuiți opțiunile voastre personale și umane lucrării acestui spirit?

Desigur, greșelile sunt inerent legate de imperfecțiunea umană, iar voi înșivă ați consemnat această realitate în scrierile voastre, așa cum am reamintit mai sus:

„Corpul de Guvernare nu este nici inspirat, nici infailibil. Prin urmare, el poate greși în chestiuni doctrinare sau de organizare. De altfel, *Indexul publicațiilor Martorilor lui Iehova* conține rubrica „Înțelegeri clarificate”, care enumeră modificările aduse înțelegerii noastre biblice începând din 1870. Desigur, Isus nu ne-a spus că sclavul său fidel va produce hrană spirituală perfectă.”

Dacă acordați cel mai mic credit propriilor voastre declarații scrise, cum justificați o asemenea contradicție în fapte? Amintiți-vă, ca să menționăm doar un exemplu flagrant, de afirmațiile făcute de fratele Splane în timpul punctului d'actualité [sau: actualității săptămânale / buletinului de știri] numărul 9 din 2021: el afirma acolo în mod categoric că a contesta îndrumările conducerii spirituale revine la a-l contesta pe însuși Iehova. Întrebarea se pune atunci cu insistență: ați acționat în conformitate cu principiile de umilință predate în propriile voastre publicații? Dacă recunoașteți REALMENTE că sunteți supuși greșelii, pe ce fundament biblic cereți o ascultare atât de absolută și necondiționată?

Desigur, Cristos nu a garantat că „hrana spirituală” dispensată va fi lipsită de orice imperfecțiune umană, dar a specificat că va fi o hrană autentică. Or, funcția primară a unui aliment este de a hrăni, de a susține organismul și de a păstra viața și sănătatea.

Credeți o clipă că Cristos distribuie o hrană spirituală sau practică capabilă să provoace boală și degradare? Ce ați dispensat în mod concret prin diferitele voastre *puncte d'actualité*? Se poate constata cu tărie că o multitudine de colaboratori care s-au conformat directivelor acestei „mese” și-au pierdut viața sau suferă grave vătămări fiziologice. În loc să rămână în „țara celor vii”, mulți își odihnesc acum oasele în țara morților, în contrazicere directă cu speranța din Psalmul 27:13.

Această derivă este cu atât mai inescuzabilă cu cât ați primit nenumărate corespondențe din partea unor frați și surori vigilenți, care v-au demonstrat în mod argumentat că răătăciți. În loc să examinați aceste avertismente cu modestia creștină cerută, ați dat dovadă de obstinație, refuzând să plecați urechea la avertismentele turmei. Mai mult decât atât, ați ales să vă incriminați propriii frați și să le suspectați fidelitatea în loc să puneți la îndoială voința lui Iehova, uitând chiar principiile enunțate de fratele Splane.

Ați revendicat în mod necuvenit autoritatea numelui divin pentru a constrânge conștiința altuia și a impune măsuri pe care Iehova nu le-a dictat și nu le-a prescris niciodată. În realitate, lozinca unei vaccinări generalizate și fără discernament emana exclusiv din sistemul lui Satan. Vi o însușiți pentru a o îmbrăca într-o pretinsă legitimitate teocratică.

Punând lozincile „fiarei sălbatică” — a cărei natură blasfematoare o denunță Biblia — în gura curată a lui Iehova, ați făcut o utilizare

nedemnă și profană a numelui divin. Ați aruncat dispreț asupra sfințeniei acestui nume, în timp ce Scripturile atestă în mod constant că Iehova nu lasă niciodată nepedepsită o astfel de profanare.

Exodul 20:7

„Să nu folosești în mod nedemn numele lui Iehova, Dumnezeuul tău, căci Iehova nu-l va lăsa nepedepsit pe cel ce folosește numele său în mod nedemn.”

Este acum riguros de necontestat că i-ați atribuit lui Dumnezeu un mesaj eronat, în ciuda multiplelor avertismente prealabile. O astfel de situație corespunde punct cu punct definiției biblice a PROFETILOR MINCINOȘI.

Îmi dau seama pe deplin de asprimea și gravitatea unei asemenea constatări pentru voi, dragi frați. Totuși, așa cum am specificat încă din preambulul acestei corespondențe, scopul meu nu este să apelez la „vorbe măgulitoare”, ci să vă expun adevărul pe față, deoarece „nu ca să placem oamenilor [vorbim], ci lui Dumnezeu” (1 Tesaloniceni 2:3-5). Ați cere din partea mea o atitudine mincinoasă constând în a vă valida deciziile sau a califica drept „directive ale lui Iehova” niște alegeri pur lumești? Integritatea mea creștină îmi interzice o asemenea complezență.

Care este așadar verdictul Sfințelor Scripturi cu privire la cei care se rătăcesc pe calea profețiilor mincinoase? Precedentele și avertismentele abundă în textul sacru, întrucât acest subiect îmbracă o importanță capitală pentru curățenia congregației. Pentru a păstra concizia expunerii mele, mă voi limita la câteva exemple deosebit de edificatoare.

Apostolul Petru, sub inspirație, a consemnat în mod special acest avertisment solemn:

2 Petru 2:1, 2

„Totuși, în mijlocul poporului au fost și profeți falși, așa cum și în mijlocul vostru vor fi învățători falși. Aceștia vor introduce în mod subtil secte distrugătoare și chiar îl vor renega pe proprietarul care i-a cumpărat, aducând asupra lor înșșiși o distrugere rapidă. În plus, mulți vor urma conduita lor nerușinată, iar din cauza lor, calea adevărului va fi vorbită de rău.”

Apostolul precizează cu claritate că, la fel ca în cadrul vechiului popor al lui Dumnezeu, urmau să se ridice printre creștini „profeți mincinoși”. Apariția unei asemenea derivi în epoca noastră nu ar trebui așadar să surprindă congregația. Textul sacru subliniază că aceste elemente aveau să introducă în mod subtil „secte distructive” [sau: „erezii distructive”].

Termenul grecesc folosit aici de scriitorul biblic este *haireis* (αἵρεσις, G139). Potrivit dicționarului de referință al lui W.E. Vine (*Vine's Expository Dictionary of New Testament Words*), acest vocabular are următoarea semnificație specifică:

«*haeresis* (αἵρεσις, G139), desemnează: (a) alegerea (de la *haireomai*, a alege); apoi ceea ce este ales și, prin urmare, o opinie; mai ales o opinie voluntară, care ține loc de supunere față de puterea adevărului și care duce la dezbinare și la formarea de secte (Gal 5:20; *Versiunea Dumitru Cornilescu* [VM]: „secte”). Astfel de opinii eronate sunt adesea rezultatul unor preferințe personale sau al unor speranțe de câștig; vezi 2Pe 2:1, unde „distrugător” înseamnă care duce la ruină; unii atribuie chiar aceasta lui (b); în papirusuri, sensul principal este „alegere” (Moulton și Milligan, *Vocabulary*); (b) o sectă.”

Ați susținut o „opinie voluntară” care s-a aflat în mod necuvenit mai presus de „adevăr”, deschizând astfel calea spre „dezbinare și ruină” în casa lui Dumnezeu. Caracterul „voluntar” desemnează aici această propensiune de a vă impune cu obstinație propria voință după bunul plac, în ciuda dovezilor rătăcirii voastre, din pură „preferință personală”.

În plus, textul inspirat precizează că acești „profeți mincinoși” aveau să „se ridice împotriva stăpânului care i-a cumpărat”, adică împotriva lui Isus Cristos. Cum se poate opera o astfel de apostazie practică, rămânând în același timp ancorați în chiar cadrul congregației? Apostolii Petru și Iuda, tratând același pericol, explică faptul că această infidelitate se furișează „pe furiș”: ea constă în respingerea în secret a preceptelor lui Cristos pentru a le substitui concepții pur umane.

Examinați-vă conștiința înaintea lui Dumnezeu și răspundeți la această întrebare: nu este aceasta oare tocmai derivă în care v-a antrenat retorica *punctelor voastre d'actualité*?

Pentru a ilustra fundamentul însuși al autorității creștine, Isus a enunțat acest principiu imuabil:

Matei 5:23-26

„Așadar, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo, în fața altarului, și pleacă. Fă mai întâi pace cu fratele tău și apoi întoarce-te și oferă-ți darul. Rezolvă-ți repede problema cu cel cu care ești în litigiu, în timp ce mergi cu el spre tribunal, ca nu cumva acesta să te dea pe mâna judecătorului, iar judecătorul să te predea celui care execută sentința și să fii aruncat în închisoare. Adevărat îți spun că nicidecum nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și ultimul bănuț.”

Voi știți foarte bine că o multitudine de frați resimt o profundă mâhnire și o dreaptă indignare din cauza prejudiciului pe care directivele voastre privind vaccinarea li l-au cauzat. Acești colaboratori de credință dețin un „motiv întemeiat de plângere” împotriva voastră. Unii au avut chiar durerea de a-și pierde membrii familiei sau prieteni apropiați în urma recomandărilor voastre stăruitoare.

Totuși, potrivit preceptului explicit al Cristos, înainte de a oferi vreun „dar lui Dumnezeu”, este imperativ să-ți recunoști greșelile și să te împaci cu frații tăi. Ați lăsat oare din această cauză „darul tău acolo, înaintea altarului”, pentru a merge în mod activ în întâmpinarea lor și a restabili pacea? Departe de a măsura amploarea acestei obligații biblice, refuzați până și ideea de a vă recunoaște neajunsurile. O astfel de atitudine revine la a respinge pe ascuns autoritatea directă și poruncile lui Cristos.

În locul unui demers sănătos de pocăință, voi umpleți învățătura congregației cu articole și comentarii axate în mod unilateral pe iertare și uitare, omnițând cu grijă datoria de a merge să cereți iertare celor pe care i-ați ofensat. Această orientare este deosebit de evidentă în articolul „Poți persevera în ciuda dezamăgirilor” din *Turnul de veghe* din martie 2024. Sub subtitlul „PERSÉVERE QUAND UN FRÈRE OU UNE SŒUR TE BLESSE” [în română, corespondentul aproximativ: „PERSEVEREAZĂ CÂND UN FRATE SAU O SORĂ TE RĂNEȘTE”], se stipulează următoarele:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2024322>

„3 Provocarea. Unii frați de credință pot avea trăsături de personalitate care ne irită. Alții ne-ar putea dezamăgi sau ar putea acționa față de noi într-un mod nechibzuit sau lipsit de bunătate. Chiar și frații cu responsabilități pot face greșeli. Prin urmare, unii ar putea ajunge să aibă îndoieli că aceasta este organizația lui Dumnezeu. În loc să continue să-i slujească lui Dumnezeu „umăr la umăr” cufrații și surorile lor, ei îi evită pe cei care i-au jignit sau chiar încetează să participe la întruniri. (Țef. 3:9) Este acesta un mod înțelept de a acționa? Vom găsi răspunsul analizând exemplul unui personaj biblic care a trecut prin situații asemănătoare.

6 Lecția. Iehova dorește să continuăm să manifestăm iubire față de frații și surorile noastre. (Citește 1 Ioan 4:7.) Când un colaborator nu manifestă o calitate creștină în relațiile cu noi, trebuie să avem încredere că el dorește să aplice principiile biblice și că nu a intenționat să ne rănească. Probabil că, pur și simplu, a acționat în mod pripit. (Prov. 12:18) Dumnezeu îi iubește pe slujitorii săi fideli în pofida imperfecțiunilor. El nu ne respinge când facem greșeli, nici nu „ține supărare pentru totdeauna”. (Ps. 103:9) Cât de important este, așadar, să imităm dispoziția Tatălui nostru de a ierta! (Ef. 4:32–5:1)”

Aceste precepte, care îmbracă o aparență de mare evlavie, le repetați de nenumărate ori. Deși este teocratic creștinește corect ca un creștin să cultive iertarea, Cristos a stabilit cu tot atâta fermitate obligația de a ne cere scuze și de a ne îndrepta greșelile. De ce treceți sub tăcere porunca de a merge să ne găsim aproapele atunci când l-am ofensat pentru a remedia situația?

Această profuzie subită de articole și cuvântări axate în mod unilateral pe iertarea obligatorie nu poate fi fortuită. Oare nu este aceasta dovada că tot mai frați și surori conștientizează gravitatea greșelilor pe care le-ați comis în timpul pandemiei? Procedând astfel, încercați să înăbușiți muștrările legitime ale turmei sub greutatea unei vinovății doctrinare.

Pentru a denunța o astfel de ipocrizie religioasă, Isus a rostit aceste cuvinte fără echivoc:

Luca 17:3-5

„Fiți atenți la voi înșivă! Dacă fratele tău comite un păcat, muștră-l și, dacă se căiește, iartă-l. Chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi și se întoarce la tine de șapte ori, zicând: «Mă căiesc», să-l ierți”. Apostolii i-au zis Domnului: „Dă-ne mai multă credință!”.”

Mesajul lui Cristos este de o claritate absolută: dacă un frate comite o greșeală gravă, datoria noastră este să îl „muștrăm” — o obligație biblică la care mă conformez față de voi prin această corespondență, din ascultare față de Isus Cristos — și, dacă își manifestă pocăința, trebuie atunci să îi acordăm iertarea noastră. Indiferent de frecvența cu care își exprimă regretele, dacă demersul său este sincer, iertarea trebuie acordată fără rezerve, după chipul îndurării pe care Dumnezeu o manifestă față de noi.

Totuși, de câte ori ați rostit cuvintele „îmi pare rău” sau „cerem iertare”? Nici măcar o singură dată. Vă așteptați cu adevărat ca turma să ierte și să treacă cu vederea în mod unilateral, fără ca voi să fi formulat vreodată cel mai mic regret și să fi întreprins repararea prejudiciului cauzat?

Dacă este indispensabil să trecem cu vederea peste ofensele minore de zi cu zi, situația de față îmbracă o gravitate excepțională. Nu este vorba despre o simplă divergență de opinii: vieți omenești au fost distruse, colaboratori de credință au murit.

În fața unor transgresiuni de o asemenea anvergură, putem spera în mod decen fără să trecem pe calea pocăinței la iertarea lui Iehova? Cereți din partea fraților o complezență pe care Dumnezeu însuși nu o manifestă față de păcătoșii nepocăiți?

Saturând publicațiile cu articole care constrâng conștiințele la iertare imediată, încercați să eludați propria voastră responsabilitate. Inversați în mod insidios rolurile, făcând să apese greutatea vinovăției asupra victimelor orientărilor voastre doctrinare, în disprețul celor mai elementare principii biblice. O astfel de instrumentalizare a Scripturii constituie tocmai acea modalitate ascunsă de a „-l tăgădui” pe Isus Cristos pe care o denunța apostolul Petru, alterând profund natura iubirii creștine pe care el a învățat-o. Acest procedeu constând în a goli preceptele lui Cristos de substanța lor se regăsește de altfel în multe alte învățături ale voastre, după cum voi detalia mai departe.

Textul inspirat stipulează în mod solemn că o „distrugere” promptă îi așteaptă pe autorii unor asemenea derivi. Acest avertisment subliniază pericolul spiritual iminent care apasă asupra voastră și evidențiază urgența absolută de a constitui un comitet de bătrâni calificați care să vă examineze cazul, în interesul superior al propriei voastre mântuiri.

Vă rog, dragi frați, nu vă ofensați de asprimea cuvintelor mele. Maturitatea creștină cere să privim realitatea în față. Sfintele Scripturi acționează ca o oglindă infailibilă în care trebuie să ne examinăm cu onestitate, chiar dacă imaginea pe care o reflectă se dovedește dureroasă de acceptat (Iacov 1:23, 24).

Din păcate, o altă profeție a lui Petru s-a împlinit sub ochii noștri în urma *punctelor voastre d'actualité*. Numeroși frați, luându-vă drept model atitudinea, v-au „imitat” în disprețul, marginalizarea și persecutarea colaboratorilor lor nevaccinați. Prin acest comportament nedemn, au fost atrași la rândul lor pe „calea profeților mincinoși”.

Apostolul Petru nu a plăsmuit singur acest concept de „profeți mincinoși”; el primise această instrucțiune direct din gura lui Isus Cristos, care enunțase acest avertisment fundamental:

Matei 7:15-20

„Păziți-vă de profeții falși, care vin la voi în haine de oi, dar care pe dinăuntru sunt lupi flămânzi! După roadele lor îi veți recunoaște. Se culeg vreodată struguri din spini sau smochine din măcăciuni? Tot așa, orice pom bun dă roade bune, dar orice pom rău dă roade rele. Pomul bun nu poate da roade rele, nici pomul rău nu poate da roade bune. Orice pom care nu dă roade bune este tăiat și aruncat în foc. Într-adevăr, după roadele lor îi veți recunoaște pe acești oameni.”

Încă o dată, pun întrebarea: dacă ar fi fost imposibil să se ridice profeți mincinoși chiar în cadrul congregației, din ce motiv le-ar fi poruncit Isus propriilor săi discipoli să fie în gardă? Este evident că acest pericol mocnește chiar în interiorul congregației.

Am scos deja în evidență în ce măsură apostolii Petru și Ioan sunt de acord în privința acestei constatări și așa putea înmulți referințele biblice pentru a demonstra că amenințarea „profeților mincinoși” își are originea în mijlocul fraților. Isus Cristos însuși, în marea sa profeție referitoare la perioada sfârșitului, își reiterează în mod repetat

avertismentele împotriva profeților mincinoși, confirmând că aceștia aveau să se ridice chiar din sânul comunității creștine (Matei 24).

Dragi frați, analiza faptelor demonstrează că „rodul” pe care l-ați produs se dovedește a fi în mod dramatic rău. Această constatare amară decurge direct din propagarea unor idei străine adevărului biblic, precum și din păcatul de a rosti profeții mincinoase, atribuindu-le în mod necuvenit lui Dumnezeu.

Cristos adaugă în mod intenționat că acești „profeți mincinoși” seamănă cu niște „lupi răpitori”. Desigur, nimeni nu dorește să fie asimilat unui prădător. Totuși, care este acțiunea unui lup răpitor asupra unei oi? El se ospătează din ji și îi ia viața.

Acesta este precis soarta pe care au suferit-o numeroși colaboratori care, acordându-și încrederea în instrucțiunile voastre eronate, și-au pierdut viața în urma acestei vaccinări. Alții s-au poticnit și s-au scufundat în moarte spirituală. Este imposibil de negat gravitatea excepțională a intervențiilor voastre din timpul *punctelor d'actualité* din 2021 și 2022, fapte pe care Sfintele Scripturi le condamnă fără echivoc.

Dincolo de aceste consecințe dramatice, păcatul de a fi „fals profet” generează în mod inevitabil „apostazia”.

Lexicul oficial al bibliotecii noastre teocratice definește acest termen în modul următor:

„Numele grecesc *apostasias* provine de la un verb care înseamnă literalmente „a se îndepărta de”. El are sensul de „dezertare”, „abandon” sau „rebeliune”. În Scrierile grecești creștine, este folosit pentru a vorbi despre cei care reneagă închinarea adevărată (Pr 11:9; Fap 21:21; 2Te 2:3).”

„Ați abandonat, ați dezertat și v-ați rebelat” împotriva învățămintelor fundamentale ale Scripturilor pentru a vă promova concepțiile personale, pe care apoi le-ați atribuit în mod necuvenit lui Iehova. Alegând să ignorați principiile biblice și refuzând cu obstinație orice corectare, vă plasați exact în situația pe care Biblia o califică drept apostazie.

Manualul organizației destinat supraveghetorilor, „Păstoriți turma lui Dumnezeu”, stipulează în mod clar la capitolul 12, paragraful 39, criteriile unei asemenea derivi:

„3) Răspândirea în mod voluntar a unor învățături contrare adevărului biblic (2 Ioan 7, 9, 10; *lv*s pag. 245; *it*-1 pag. 139-140). Dacă cineva se îndoiește cu toată sinceritatea de învățătura biblică a Martorilor lui Iehova, trebuie să i se acorde ajutor. I se va oferi un ajutor plin de bunătate (2 Tim. 2:16-19, 23-26; Iuda 22, 23). Dacă un creștin persistă în a discuta învățături false sau în a le răspândi în mod voluntar, aceasta poate fi apostazie sau poate duce la apostazie. Dacă nu reacționează favorabil după o primă și o a doua avertizare, trebuie format un comitet de disciplină religioasă (Tit 3:10, 11; *w*86 1/4 pag. 30-31).”

Acest manual de disciplină religioasă menționează explicit apostazia ca un motiv imperativ pentru constituirea unui comitet de disciplină religioasă. Acțiunile voastre corespund în tot și în tot acestor criterii, întrucât „difuzați în mod deliberat învățături contrare adevărului biblic” și „vă obștiinați să propagați învățături false”. În plus, nu ați ignorat doar „unul sau două avertismente”, ci mii de cereri și alerte scrise, fără a le acorda cea mai mică considerație.

Astfel, cuvintele profetice pe care apostolul Pavel le-a adresat bătrânilor din Efes se împlinesc sub ochii noștri:

Faptele 20:30

„și că se vor ridica bărbați chiar dintre voi care vor vorbi lucruri denaturate ca să-i tragă pe discipoli după ei.”

Ați „tras după voi” turma, determinând-o să-și abandoneze neutralitatea creștină strictă pentru a se alătura rândurilor „partizanilor vaccinului”. Procedând astfel, ați infligat rele tratamente spirituale și psihologice tuturor celor care au ales să rămână fideli învățăturilor clare ale Scripturilor și care au refuzat să se plece în fața unor cerințe umane.

Dovezile acțiunilor voastre sunt irefutabile: există numeroase înregistrări video și corespondențe oficiale în care întreaga comunitate poate constata ceea ce ați făcut în mod public, precum și modul în care ați dat la o parte și ați ascuns în mod deliberat adevărurile biblice pentru a promova concepte profane și străine.

În lumina acestei stări de fapt, este acum de o claritate absolută că un comitet de disciplină religioasă trebuie format fără întârziere pentru a vă

pune în față propriile responsabilități și, dacă este posibil, pentru a vă readuce la o gândire corectă.

ADULTERIL SPIRITUAL

Cartea *Studiile perspicace ale Scripturilor* (volumul 1) explică acest concept subliniind că adulterul spiritual se produce atunci când o comunitate sau indivizii care pretind că sunt consacrați lui Dumnezeu și angajați într-un legământ cu el rup această legătură de fidelitate.

Potrivit acestei lucrări de referință, acest lucru se concretizează în principal în două moduri: pe de o parte, prin încheierea unei prietenii cu lumea sau prin adoptarea mentalităților și a sistemelor sale politice și, pe de altă parte, prin introducerea de doctrine false și de forme de închinare necurate în cadrul congregației. Lucrarea se sprijină în special pe cuvintele apostolului Iacov, care îi califică drept „adulteri” pe cei care caută prietenia lumii, constituindu-se astfel în dușmani ai lui Dumnezeu.

Iată cum continuă textul pentru a face legătura cu argumentația voastră:

„În sens spiritual, este „adulter” cel care este legat de Iehova printr-un legământ și se dovedește necredincios. Astfel, națiunea Israel, care era legată de Dumnezeu prin legământul Legii, s-a făcut vinovată de adulter spiritual dând-u-se la practici ale religiei false, participând în special la ritualuri legate de cultul sexului și disprețuind a șaptea poruncă (Ier 3:8, 9; 5:7, 8; 9:2; 13:27; 23:10; Os 7:4). Din motive similare a numit Isus adulteră generația evreilor din timpul său (Mt 12:39; Mc 8:38). De asemenea, în prezent, dacă creștinii consacrați lui Iehova și aduși în noul legământ se mânjesc cu actualul sistem de lucruri, ei comit un adulter spiritual. — Iac 4:4.”

Ce spune textul lui Iacov citat aici?

Iacov 4:4

„Oameni adulteri, nu știți că prietenia cu lumea este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea, cine vrea să fie prieten cu lumea se face dușman cu Dumnezeu.”

Tot prin Scripturi, numeroase pasaje demonstrează clar că a-ți pune încrederea în națiuni, în indivizi sau în organizațiile acestui sistem mai degrabă decât în Iehova înseamnă a te face vinovat de un adevărat

adulter spiritual, stabilind o „prietenie cu lumea”. Profanul Isaia a scos în evidență această deviere cu privire la vechii israeliți, declarând:

Isaie 30:1-3

„Vai de fiii încăpățânați”, zice Iehova. „Ei duc la îndeplinire planuri care nu sunt ale mele, fac alianțe, dar nu cu spiritul meu, ca să adauge păcat la păcat. Ei coboară în Egipt fără să mă consulte, ca să caute ocrotire la faraon și să se refugieze la umbra Egiptului! Dar ocrotirea faraonului va fi pentru voi un motiv de rușine, iar refugiul la umbra Egiptului, o pricină de umilire.”

Izraeliții nu au pus în practică cuvântul lui Iehova, preferând să se bazeze pe „planurile Egiptului” care, după cum știm, reprezintă lumea lui Satan. Ei au încheiat „alianțe cu Egiptul” și au respins „conducerea spiritului lui Dumnezeu”.

În același mod, ați urmat cu literă de lege instrucțiunile „Fiarei” în loc să vă conformați principiilor biblice. V-ați persecutat frații nevaccinați și ați exercitat presiuni asupra lor, copiindu-vă atitudinea după cea a lumii. Ați transpus și ați executat astfel cu scrupulozitate, chiar în sânul congregației creștinilor, planurile elaborate de acest sistem.

Prin urmare, se pune o întrebare: cine trebuie să dicteze ordinea de zi a organizației noastre, Iehova sau lumea lui Satan? „Egiptul” v-a ghidat în timpul pandemiei sau Iehova?

După exemplul israeliților, ați „adăugat păcat peste păcat” cu ocazia fiecărui *punct d'actualité*, depărtându-vă tot mai mult de Scripturi pentru a adopta „planurile lumii” în detrimentul celor ale lui Iehova, deși expuse clar în Cuvântul său prin intermediul „spiritului său”.

Ați lăsat de o parte declarațiile lui Iehova și ați refuzat să-i consultați gura, alegând mai degrabă să vă supuneți poruncilor „Fiarei din această lume”. Un asemenea comportament ține de necredincioșie și trădare. Cum ați putut să deformați Scripturile doar pentru a fi pe placul „Fiarei” și pentru a-i susține planurile? Ați uitat oare ce declară Biblia despre „Babilonul cel Mare”, marea desfrânată?

Revelația 17:3-6

„Și el m-a dus prin puterea spiritului într-un pustiu. Acolo am văzut o femeie stând pe o fiară de culoare stacojie, care era plină de nume blasfematoare și avea șapte capete și zece

coarne. Femeia era îmbrăcată în purpuriu și stacojiu, era împodobită cu aur, cu pietre prețioase și cu perle și avea în mână un pahar de aur plin de lucruri dezgustătoare și de necurățiile imoralității ei sexuale. Pe fruntea ei era scris un nume, un mister: „Babilonul cel Mare, mama prostituatelor și a lucrurilor dezgustătoare ale pământului”. Și am văzut că femeia era beată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Isus.”

Desfrânata numită „Babilonul cel Mare” întreține o prietenie vinovată cu „fiara sălbatică” și poartă responsabilitatea de a fi vărsat „sângele martorilor lui Isus”. Ce îi rezervă deci Iehova „Babilonului cel Mare” ca răsplată pentru adulterul și prostituția ei spirituală? Iată ce declară el:

Revelația 18:4-8

„Și am auzit un alt glas din cer, care zicea: „leșiți din ea, poporul meu, dacă nu vreți să fiți părtași la păcatele ei și dacă nu vreți să primiți o parte din plăgile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit până la cer și Dumnezeu și-a amintit de nedreptățile ei. Faceți-i cum le-a făcut ea altora, da, plătiți-i de două ori mai mult pentru lucrurile pe care le-a făcut. În paharul în care ea a pregătit o băutură, pregătiți-i o porție dublă. În măsura în care s-a glorificat și a trăit în lux nerușinat, în aceeași măsură să-i dați chin și jale. Căci zice neîncetat în inima ei: «Stau ca o regină, nu sunt văduvă și nu voi vedea niciodată jalea». Iată de ce într-o singură zi vor veni plăgile ei: moarte, jale și foamete. Și va fi arsă complet în foc, pentru că Iehova Dumnezeu, care a judecat-o, este puternic.”

Păcatele „Babilonului cel Mare” s-au „acumulat până la cer”, iar Dumnezeu o va distruge pentru totdeauna. În timp ce afișa o aroganță suverană, imaginându-se la adăpost de orice nenorocire, judecata ei este pecetluită. Iehova cere ca poporul său să nu aibă nicio legătură cu „fornicația ei spirituală” și refuză ca acesta să se facă complice la rățăcirile ei.

Acest exemplu profetic trebuie să ne îndemne să măsurăm pe deplin gravitatea propriilor noastre fapte. Legând o „relație adulteră” cu acest sistem, ați provocat moartea fizică și spirituală a numeroși frați.

Credeți cu adevărat că Dumnezeu, care o pedepsește pe „Babilonul cel Mare” pentru infidelitatea ei și pentru că a vărsat „sângele martorilor lui

Isus”, va închide ochii în fața acțiunilor voastre? Dacă o condamnă pentru că a ucis oile sale, va rămâne oare fără să acționeze în fața sângelui pe care voi înșivă l-ați vărsat? Dacă nu va exista o pocăință sinceră și profundă, judecata divină împotriva voastră va fi teribilă.

Cartea Proverbelor declară în această privință:

Proverbele 30:20

„Iată calea unei femei adultere: Ea mănâncă, se șterge la gură și zice: „N-am făcut nimic rău”.”

Continuarea negării unui păcat atât de evident confirmă că această relație adulteră este încă în vigoare. Este acum de cea mai mare urgență ca un comitet de bătrâni să se reunească pentru a vă confrunța cu lipsa voastră de pocăință și pentru a examina această situație critică pentru propriul vostru bine spiritual.

ABANDONUL SCRIPTURILOR

Am abordat deja acest subiect de mai multe ori, dar vreau să subliniez aici extrema gravitate a acestei chestiuni. Capitolele 28 și 29 din cartea lui Isaia conțin declarații de o importantă capitală cu privire la conducătorii lui Israel, cuvinte care se aplică în mod frapant situației pe care o analizăm.

Primul verset din capitolul 28 declară:

Isaia 28:1

„Vai de coroana strălucitoare a bețivilor lui Efraim și de floarea veștejită a frumuseții și a splendorii lui, care este pe capul văii mănoase a celor doborâți de vin!”

Judecata se apropie pentru „bețivii lui Efraim”. Cine sunt ei mai exact? Versetele următoare o dezvăluie fără echivoc:

Isaia 28:7, 8

„Iată ce spune Domnul Suveran Iehova: „Lucrul acesta nu se va împlini, nu, nu se va întâmpla. Căci capul Siriei este Damascul, iar capul Damascului este Rețin. În doar 65 de ani, Efraim va fi zdrobit și nu va mai fi un popor.”

Vorbim aici despre „preoți și profeți” și se pune o întrebare legitimă: i-a condamnat Iehova doar pentru consumul lor excesiv de băuturi

alcoolice? În capitolul 29, el se adresează aceluiași conducători și le dezvăluie adevăratul motiv:

Isaia 29:9, 10

„Rămâneți înmărmuriți și uimiți! Orbiți-vă ca să nu mai vedeți! Sunt beți, dar nu de vin, se clatină, dar nu din cauza alcoolului. Căci Iehova a turnat peste voi un spirit de somn adânc. El v-a închis ochii – profeții sunt ochii voștri – și v-a acoperit capetele – vizionarii sunt capetele voastre.”

Această beție era în realitate spirituală și simbolică. Prin urmare, ce reprezintă „voma” care murdărește mesele? Deși este deosebit de neplăcut să evoci o astfel de imagine, este indispensabil să-i înțelegi semnificația. Articolul intitulat „Bețivii spirituali: cine sunt ei?”, publicat în *Turnul de veghe* din 1 iunie 1991, aduce următoarea lămurire:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/1991404>

„2 Isaia continuă: „Sînt stăpîniți de vin, au amețeli din cauza băuturilor tari; s-au rătăcit în viziune, s-au împiedicat în judecată. Toate mesele sînt pline de vărsături murdare, încît nu mai este nici un loc curat.” (Isaia 28:7b, 8) Probabil că, în starea lor de ebrietate, unii au vomitat literalmente în templu. Dar ceea ce era și mai grav, preoții și profeții, care trebuiau să asigure orientare religioasă, debordau murdării spirituale. În plus, cu excepția cîtorva dintre ei, care rămăseseră fideli, judecata profeților era denaturată și ei prevesteau lucruri false la adresa națiunii. Iehova avea să pedepsească Iuda pentru necurătenia sa spirituală.”

Iehova considera învățăturile acestor preoți și ale acestor profeți ca pe o vărsătură respingătoare. Dumnezeu a folosit în mod deliberat această imagine izbitoare ca să ne ajute să măsurăm indignarea sa atunci când cineva răspândește minciuni în numele său. Aceasta arată cât de mult o asemenea infidelitate îl revoltă pe Tatăl nostru ceresc.

Versetul 13 din capitolul 29 adaugă această precizie:

Isaia 29:13

„Iehova spune: „Poporul acesta se apropie de mine cu gura și mă onorează cu buzele, dar inima lor este foarte departe de mine, iar teama lor de mine se bazează pe porunci

omenești, învățate de la alții.”

Isus Cristos a aplicat același verset pentru a-i condamna pe farisei și învățăturile lor. Este deci evident că a preda concepte omenești sau „porunci ale oamenilor” în locul Cuvântului lui Dumnezeu înseamnă, în ochii lui Iehova, a profana mesele așezând pe ele „vărsătură”. Această judecată nu vine de la mine, ci de la Iehova însuși.

Turnul de veghe din 15 ianuarie 1967 (pagina 51) face o aplicație modernă deosebit de izbitoare în următorii termeni:

„Bisericile moderniste predau doctrine noi ca să fie la înălțimea vremurilor noastre, însă învățăturile lor remaniate nu se potrivesc pentru predicarea Evangheliei. Moderniștii resping Biblia, pe care o consideră un mit, o legendă, cel mult o literatură bună. În locul ei, se fac apostoli ai științei, ai evoluției, ai psihologiei și ai psihiatriei. De aceea, Dumnezeu îi declară fără ocolișuri creștinătății că mesele ei «sunt pline de vărsături». [Isaia 28:8.]”

O concluzie logică se impune: dacă un conducător spiritual predă învățături bazate pe evoluție, pe psihologia omenească sau pe știința acestei lumi, în contradicție cu Scripturile, el prezintă celor care îl ascultă o hrană asemănătoare cu această „vărsătură respingătoare”. Exact așa privește Dumnezeuul nostru o asemenea abatere.

În aceste condiții, ce gândește Dumnezeu despre atitudinea și despre directivele voastre din timpul pandemiei? Cum vă consideră El când le afirmați „oil or” Sale că trebuie să se vaccineze, pretinzând că acționați potrivit voinței Sale? Care este privirea Lui când vă vede denaturând textele biblice, cu consecința directă de a provoca dezbinări în mijlocul adunării? Nu este oare aceasta o respingere pură și simplă a Scripturilor?

Hrana pe care o dați oilor este oare hrănitoare și sănătoasă? De trei ori, Cristos i-a poruncit lui Petru — și, prin el, nouă tuturor: „Ai grijă de oile mele cele mici” (Ioan 21:17).

De ce natură a fost deci „hrana” cu care ați alimentat „oile cele mici” ale lui Isus Cristos? N-ar fi trebuit oare să-L imitați pe Iehova, Marele Păstor, care își conduce poporul spre pășuni sănătoase și verzi?

Psalmul 23:1, 2

„Iehova este Păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic. El îmi dă odihnă în pășuni cu multă iarbă, mă conduce la locuri de odihnă bine udate.”

Încă o dată vă întreb: cu ce ați hrănit „oile cele mici” ale lui Isus Cristos? A fost oare cu această „iarbă proaspătă și sănătoasă” de care au nevoie, sau cu o iarbă rea, îngălbenită și uscată?

Membri ai Colegiului central, ca să înțelegeți măsura situației, să ne imaginăm următoarea scenă:

O oaie mică paște liniștită, fără nicio grijă. Deodată, Samuel o apucă brusc de cele două picioare din spate. Însăpăimântată, oaia încearcă să se elibereze și începe să se zbată, dar Gerrit o prinde imediat de picioarele din față, făcând-o total imobilă.

Apoi apare Stephen și o blochează de gât ca să nu-și mai poată mișca capul. Atunci se apropie David și îi deschide cu forța gura. Îngrozită și neputincioasă, oaia nu înțelege ce i se întâmplă când îl vede pe Tony înaintând, cu o lingură mare în mână.

Tony începe atunci să-i toarne cu forța acea vărsătură caldă și fumegândă în gură. Oaia este constrânsă să înghită totul; plânge, refuzând această agresiune. În timp ce ea suportă acest tratament, Kenneth o mângâie pe cap ca să pretindă că o consolează și îi spune: „Mănâncă tot, oaie mică. Mănâncă tot, să nu lași nicio picătură. Iehova ți-a pregătit această hrană savuroasă.” Între timp, Isus Cristos stă chiar alături și privește scena.

Veți pretinde că această descriere este o născocire? Din păcate, nu este deloc așa: este exact ilustrarea a ceea ce le-ați făcut oilor lui Isus Cristos. Dovezile sunt accesibile în sute de limbi pe site-ul jw.org, prin fiecare punct de actualitate în care ați exercitat în mod rușinos presiuni asupra fraților noștri ca să-i constrângeți la vaccinare. Aceste declarații sunt înregistrate; deci nu le puteți nega.

Totuși, hrana impusă acestor sărmene oi nu a fost doar rea, ci mult mai rea încă. Profetul Maleahi declară în această privință:

Maleahi 1:6-8

„«Un fiu își onorează tatăl și un slujitor, stăpânul. Dacă sunt tată, unde este onoarea care mi se cuvine? Dacă sunt stăpân, unde este teama care mi se cuvine?», vă spune Iehova al armatelor vouă, preoților, care disprețuiți numele

meu. «Dar voi ziceți: „Cum am disprețuit noi numele tău?”» «Aducând pe altarul meu alimente pângărite.» «Dar voi ziceți: „Cum te-am pângărit?”» «Zicând: „Masa lui Iehova este de disprețuit”. Când aduceți ca jertfă un animal orb, ziceți: „Nu este nimic rău” și, când aduceți un animal șchiop sau bolnav, ziceți: „Nu este nimic rău”.»” „Încearcă, te rog, să i-l duci guvernatorului tău. Va fi el mulțumit de tine sau te va primi el cu bunăvoință?”, spune Iehova al armatelor.”

Preoții din timpul lui Maleahi au atras asupra lor condamnarea pentru că au acceptat animale cu defecte la „masa lui Iehova”. Deși au îndrăznit să întrebe: „Cu ce te-am întinat?”, Dumnezeu considera că chiar faptele lor disprețuiau numele său sfânt.

În aceste condiții, ce ar fi spus Iehova acestor preoți dacă ar fi îndrăznit să așeze „vărsătură” pe altarul templului? Și mai rău, dacă această spurcăciune ar fi provenit direct de la dușmanii lui Dumnezeu, iar preoții ar fi repetat: „Cu ce te-am întinat?”, cum ar fi reacționat El împotriva lor?

Totuși, exact asta ați făcut voi: ați introdus cuvintele necurate ale „Fiarei” la „masa lui Iehova”, făcându-i pe frații noștri să creadă că era vorba de o hrană spirituală sănătoasă oferită de Dumnezeul nostru. I-ați îndemnat să „consume această hrană”, sugerând că, dacă ar fi refuzat-o, ar fi dat dovadă de lipsă de credință, de necredincioșie și s-ar fi opus unității adunării.

Scriptura califică totuși „Fiara” drept „lucru respingător” (Marcu 13:14). După părerea voastră, ce privire poartă Iehova asupra voastră și asupra faptelor voastre? Păcatul preoților din timpul lui Maleahi apare mult mai mic în comparație cu cel pe care l-ați comis voi; deci Iehova însuși este cel care pronunță condamnarea voastră.

Continuându-și relatarea, Isaia descrie reacția „bețivilor lui Efraim” și răspunsul pe care îndrăznesc să i-l adreseze:

Isaia 28:9, 10

„Cui i se va da cunoștință și cui i se va explica mesajul? Celor abia întărcați, celor abia luați de la sân? Căci este «poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă peste regulă, regulă peste regulă, puțin aici, puțin acolo».»

Turnul de veghe din 1 iunie 1991, paginile 15 și 16, spune următoarele:

„15 În secolul al optulea î.e.n., Isaia a demascat calea greșită de acțiune a conducătorilor spirituali, îndeosebi ai lui Iuda. Care a fost reacția acestora? Ei au detestat lucrul acesta! Când Isaia a persistat în proclamarea avertismentelor lui Dumnezeu, conducătorii religioși i-au ripostat, spunînd: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curînd, luați de la sîn?” (Isaia 28:9) Credea oare Isaia că vorbea unor copilași? Conducătorii religioși ai Ierusalimului se considerau oameni în toată firea, pe deplin capabili să ia decizii în ceea ce îi privea. Ei nu aveau nevoie să audă cicălitoarele avertismente din partea lui Isaia.

16 Acei bigoți luau chiar în bătaie de joc lucrarea de predicare a lui Isaia. Ei declamau melopeic în urechile lui: „Căci este învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, regulă peste regulă, regulă peste regulă, puțin aici, puțin acolo.” (Isaia 28:10) «Isaia se repetă», afirmau ei. «El spune întruna: „Aceasta a poruncit Iehova! Aceasta a poruncit Iehova! Aceasta este regula lui Iehova! Aceasta este regula lui Iehova!”» În originalul ebraic, Isaia 28:10 are o rimă repetitivă, asemănătoare oarecum versurilor rimate pentru copii. De aceea, conducătorilor religioși profetul li se părea repetativ și copilăresc.”

Frate, ce părere aveți despre toate scrisorile pe care le-ați primit referitoare la acest subiect? Le-ați considerat o simplă neplăcere? Credeți că remarcile multor frați lipsesc de respect sub pretextul că voi „nu sunteți copii”, ci „adulti” care nu trebuie să dea socoteală nimănui?

Considerați că prezenta scrisoare este puerilă și că vorbele mele sunt lipsite de sens? Dacă mulți frați s-au văzut nevoiți să scrie în repetate rânduri pe această temă, nu este pentru că demersul lor ar fi copilăresc.

Eu însumi am repetat aceleași adevăruri sub diferite forme, punând „regulă peste regulă, poruncă peste poruncă”, multiplicând unghiurile de abordare și argumentele biblice. Obiectivul a fost de a face această chestiune indiscutabilă, din moment ce refuzați să ascultați și să

înțelegeți. Tot ce am dezvoltat până acum ar fi putut încăpea în câteva pagini, dar dacă aș fi fost atât de concis, ați fi dat-o la o parte cu un gest de negație sub orice pretext. Dacă reiterez aceste argumente, nu o fac din oseminte/obsesie, ci pentru a demonstra că nu este vorba nici de o simplă neînțelegere, nici de un incident izolat.

Tocmai acest lucru îl scoate în evidență profetul Isaia atunci când declară:

Isaia 28:14-19

„Prin urmare, ascultați cuvântul lui Iehova, lăudăroșilor, conducători ai acestui popor, care sunteți în Ierusalim, căci voi spuneți: „Am făcut un legământ cu Moartea și am făcut o înțelegere cu Mormântul . Când urgia apelor năvălitoare va veni, nu va ajunge la noi, fiindcă am făcut din minciună refugiul nostru și ne-am ascuns în neadevăr”. De aceea, așa spune Domnul Suveran Iehova: „Iată că pun ca temelie în Sion o piatră încercată, o piatră unghiulară prețioasă, ca temelie sigură. Cine manifestă credință în ea nu se va înspăimâta. Voi face din justiție o sfoară de măsurat și din dreptate un fir cu plumb. Grindina va mătura refugiul minciunii și apele vor inunda ascunzătoarea. Legământul vostru cu Moartea va fi anulat și înțelegerea voastră cu Mormântul nu va rămâne în picioare. Când urgia apelor năvălitoare va veni, veți fi zdrobiți de ea. Ori de câte ori va trece, vă va mătura, pentru că va trece în fiecare dimineață, în timpul zilei și în timpul nopții. Doar groaza îi va face să înțeleagă cele auzite”.

Iehova consideră că este o „lăudăroșenie” să nu ascuți avertismentele și spune că „bețivii lui Efraim” credeau că au o „alianță cu mormântul”. Ei credeau că nu li se va întâmpla nimic rău, aveau încredere în ei înșiși și credeau că „șuvoiul violenței/potopul” nu se va revărsa peste ei, dar Dumnezeu le spune că „alianța lor cu moartea” va fi anulată și că vor fi „măturați”.

„Piatra din capul unghiului” și importanța de a ne baza pe ea sunt profetizate. Știm că aici el vorbește despre Isus Cristos, iar el însuși a citat această parte când spune, la sfârșitul Predicii de pe munte:

Matei 7:24-29

„Așadar, cine aude aceste cuvinte ale mele și le pune în

practică va fi asemenea unui om prevăzător, care și-a construit casa pe stâncă. A căzut ploaia, au venit inundațiile, au suflat vânturile și au izbit casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia pe stâncă. Dar cine aude aceste cuvinte ale mele și nu le pune în practică va fi asemenea unui om nechibzuit, care și-a construit casa pe nisip. A căzut ploaia, au venit inundațiile, au suflat vânturile și au lovit casa aceea și ea s-a prăbușit. Și mare i-a fost căderea!”. Când Isus a terminat de spus aceste cuvinte, mulțimile erau uluite de modul său de a preda, fiindcă el îi învăța ca o persoană cu autoritate, nu ca scribii lor.”

Credința adevărată în Isus Cristos se demonstrează prin punerea în practică a învățăturilor sale, și nu mulțumindu-ne să ascultăm cuvintele sale. O astfel de credință garantează că, atunci când vine „șuvoiul”, casa noastră rămâne în picioare. „Stâncă” menționată de Cristos, pe care este zidită ferm casa, reprezintă aplicarea concretă a preceptele sale. În schimb, „nisipul” simbolizează înțelepciunea umană și filozofiile acestei lumi, care vor fi măturate împreună cu tot ce se sprijină pe ele.

Pe ce v-ați sprijinit cu adevărat când ați redactat punctele voastre de actualitate? V-ați pus încrederea în directivele OMS și ONU sau în învățăturile lui Isus Cristos? Veți persevera în această atitudine sau veți accepta să vă recunoașteți rătăcirea?

Membri ai Corpului de Guvernare, nu formulez aceste remarci pentru a stârni indignarea voastră. Singurul meu obiectiv este de a vă face să măsurați gravitatea situației și de a vă face să înțelegeți de ce este acum indispensabil să vă înfățișați înaintea unui comitet judiciar, pentru a stabili măsurile care se impun.

ÎMPOTRIVA LUI ISUS CRISTOS ȘI A FRAȚILOR

PROMOVAREA IDOLATRIEI

Deși am analizat deja acest text, țin să-l citez din nou, atât de esențială este înțelegerea lui pentru continuarea examinării noastre:

1 Corinteni 8:10-12

„Fiindcă, dacă cineva care este slab te vede pe tine, care ai cunoștință, luând masa într-un templu de idoli, nu-l va îndemna conștiința să mănânce alimente oferite idolilor? Astfel, prin cunoștința ta este dăruit cel slab, fratele tău

pentru care a murit Cristos. Dacă păcătuiți astfel împotriva fraților voștri și le răniți conștiința slabă, păcătuiți împotriva lui Cristos.”

Este de necontestat că faptul de a-i fi îndemnat pe frații noștri să se vaccineze constituie un păcat. Toți cei care au acceptat această inoculare, ignorându-și propria conștiință pentru a se supune orbește directivelor voastre, au păcătuit; iar voi, la rândul vostru, ați păcătuit împotriva lor. Și mai grav, ați păcătuit împotriva lui Isus Cristos însuși, așa cum o demonstrează această relatare. Din ce motiv este acesta un păcat împotriva Cristosului? Apostolul Petru explică acest lucru în următorii termeni:

1 Petru 3:18

„Căci Cristos a murit o dată pentru totdeauna pentru păcate, un om drept pentru cei nedrepti, ca să vă conducă la Dumnezeu. El a fost omorât în carne, dar a fost făcut viu în spirit.”

Isus Cristos a murit pentru a ispăși păcatul ovinelor sale. Prin urmare, a le îndemna să păcătuiască echivalează cu a profana jertfa pe care a adus-o în favoarea lor. Oricine păcătuiește se îndepărtează de Dumnezeu, în timp ce voința lui Cristos este tocmai aceea de a ne apropia de Tatăl său.

Dacă un frate alege în mod liber să se vaccineze, decizia lui trebuie respectată. În schimb, dacă un frate refuză această inoculare la început, dar alege în cele din urmă să se supună directivelor voastre, încălcându-și convingerile intime, el comite un păcat. Procedând astfel, el depășește limitele proprii sale conștiințe și cedează unei autorități umane, în loc să urmeze legea pe care Dumnezeu a săpat-o în inima sa.

Profetul Ieremia declară cu privire la aceasta:

Ieremia 31:33, 34

„Acesta este legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea: Voi pune legea mea înăuntrul lor și o voi scrie în inima lor. Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu”, zice Iehova. „Nu-l va mai învăța fiecare pe semenul său și fiecare pe fratele său, zicând: «Cunoaște-l pe Iehova!», fiindcă toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei”, zice Iehova. „Căci le voi ierta nelegiuirea și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.”

Dacă Iehova este Dumnezeuul nostru și și-a scris legea în inimile noastre prin spiritul său, a-ți călca propria conștiință revine la a-l respinge pe Dumnezeu și legea sa în favoarea unei autorități pe care o consideri în mod greșit ca fiind superioară. Prin urmare, a acționa împotriva propriei conștiințe constituie un act de idolatrie față de un obiect sau un om; și din păcate acesta este comportamentul pe care l-ați încurajat.

Ce privire are Isus Cristos asupra acestei chestiuni? În cartea Revelației, la capitolul 2, congregațiile sunt reprezentate prin sfeșnice în mijlocul cărora stă Cristos. Situațiile diverse care au marcat aceste șapte congregații au fost consemnate pentru instruirea noastră a tuturor, deoarece ele reprezintă în mod profetic ansamblul congregației creștine.

Capul congregației se adresează în mod individual fiecăreia dintre ele pentru a-i oferi sfaturi specifice. Să examinăm ce declară Isus Cristos vechii congregații din Tiatira:

Revelația 2:18-23

„Îngerului congregației din Tiatira scrie-i: Iată ce spune Fiul lui Dumnezeu, cel care are ochii ca o flacără de foc și picioarele ca arama pură: «Îți cunosc faptele, iubirea, credința, serviciul și perseverența și știu că faptele tale din ultimul timp sunt mai multe decât cele pe care le-ai făcut la început. Dar iată ce am împotriva ta: o tolerezi pe femeia aceea, Izabela, care susține că este profetesa și care îi învață și îi induce în eroare pe sclavii mei, făcându-i să comită imoralitate sexuală și să mănânce lucruri jertfite idolilor. I-am dat timp să se căiască, dar ea nu vrea să se căiască de imoralitatea ei sexuală. Iată! Sunt gata să o arunc pe patul de boală, iar peste cei care comit adulter cu ea voi aduce un mare necaz dacă nu se căiesc de faptele la care i-a îndemnat ea. Pe copiii ei îi voi omorî cu o boală ucigătoare, astfel că toate congregațiile vor ști că eu sunt cel care cercetează gândurile cele mai adânci și inima. Și îi voi da fiecăruia dintre voi după faptele lui.»

După ce a felicitat congregația din Tiatira pentru faptele și perseverența sa, Isus Cristos trece direct la denunțarea influenței unei femei pe care o numește „Jesabela”.

Noi nu cunoaștem identitatea exactă a acestei „Jesabele”; ar fi putut fi o persoană reală sau un grup de femei care manifestau trăsături de caracter similare cu cele ale ticăloasei regine Jesabela din epoca lui Ilie.

Această regină lipsită de milă îi persecuta pe slujitorii lui Iehova și impunea în mod agresiv cultul lui Baal.

„Jesabela” din Tiatira pretindea însă că este „profetesă”. Altfel spus, acționând din interiorul congregației înseși, ea difuza mesaje false pe care le atribuia în mod mincinos lui Iehova. Ea se prezenta celorlalți ca un canal sau un intermediar prin care Dumnezeu transmitea instrucțiuni slujitorilor săi. Aceste revelații false erau însoțite de învățături nocive care îi îndemneau pe sclavii lui Cristos să comită fapte sexuale imorale și să „mănânce carne jertfită idolilor”.

Este evident că falsele profetize ale „Jesabelei” i-au determinat pe membrii congregației din Tiatira să-și încalce propria conștiință, lăsându-se amăgiți de precepte atribuite în mod fals singurului Dumnezeu adevărat. Această derivă i-a antrenat din păcate pe frați în fornicatie și adulter spiritual — ceea ce corespunde, în termeni teologici, idolatriei.

Isus Cristos se prezintă ca cel care are „ochii ca o flacăra de foc”, subliniind astfel că nimic nu poate scăpa privirii sale pătrunzătoare. Așadar, de ce nu a lovit-o pe „Jesabela” instantaneu? De ce i-a tolerat prezența în mijlocul congregației?

El însuși explică faptul că „i-a dat timp să se pocăiască”. Totuși, acest termen de grație se apropia de sfârșit, iar judecata urma să se abată asupra ei, precum și asupra susținătorilor ei. Este remarcabil de observat că pedeapsa nu o viza doar pe „Jesabela”, ci și pe toți cei care se lăsaseră ademiniți de păcatele ei. Dacă nu se pocăiau, faptul de a fi fost înșelați nu i-ar fi scutit de pedeapsă.

Acest principiu divin ne amintește de condamnarea Evei, atunci când Iehova i-a cerut socoteală după ce a mâncat din fructul interzis:

Geneza 3:13

„Atunci Iehova Dumnezeu i-a zis femeii: „Ce-ai făcut?”. Și femeia a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat”.”

Ea a încercat să se dezculpe aruncând vina asupra șarpelui, declarând: „Șarpa m-a înșelat.” Totuși, această scuză nu a înduplecat judecata lui Iehova și la fel este și pentru oricine se lasă amăgit: fiecare rămâne pe deplin responsabil de convingerile sale și va trebui să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu.

În același mod, creștinii din Tiatira nu se puteau ascunde în spatele faptului că „Jesabela” i-a dus în eroare pentru a se exonera de vina lor; ei trebuiau să-și recunoască păcatul și să dea dovadă de pocăință sinceră. În plus, Isus Cristos reproșa în mod deschis congregației că „o tolerează” pe această femeie, ceea ce arată că el aștepta din partea slujitorilor săi să ia măsuri concrete.

Să ne imaginăm că am fi trăit în Tiatira înainte de trimiterea acestui mesaj profetic și i-am fi avertizat pe bătrâni că „Jesabela” răspândește minciuni. Să presupunem că ei ne-ar fi răspuns: „Congregația este în mâinile lui Cristos. Nu o luați înaintea carului lui Iehova; dacă vrea să o pedepsească, o va face la timpul potrivit. Noi trebuie doar să așteptăm și să ne rugăm.”

O astfel de atitudine ar fi fost profund greșită, din moment ce voința expresă a lui Isus Cristos era tocmai ca ei să acționeze și să înceteze să dea dovadă de complezență! A acționa implica să o denunțe pe această „Jesabelă” și să ia măsuri aspre împotriva practicilor ei impure, iar exact acest lucru ar fi trebuit să-l facă membrii congregației.

Din cauză că nu și-au îndeplinit datoria, Isus Cristos a trebuit să intervină el însuși. Acest episod dovedește în mod indiscutabil că responsabilitatea de a acționa împotriva acestei influențe le revenea în primul rând slujitorilor săi. Severitatea pedepsei aplicate acestei femei ilustrează fără echivoc indignarea Capului congregației față de compromisurile tolerate acolo.

Pe bună dreptate avertizează apostolul Pavel, așa cum am menționat anterior, în următorii termeni:

Evrei 13:8

„Isus Cristos este același ieri, azi și pentru totdeauna!”

Este evident că faptele voastre îi displac lui Cristos și constituie un păcat, căci „el este același ieri, astăzi și pentru totdeauna”. Ați acționat în felul „Jesabelei” din Tiatira difuzând „false profetii”, insinuând în mod repetat în punctele voastre de actualitate că Iehova cerea vaccinarea tuturor fraților. În realitate, aceste directive emanau de la „un alt dumnezeu”, OMS, și nu de la Dumnezeuul nostru Iehova.

Frații care și-au redus la tăcere conștiința pentru a accepta această inoculare au păcătuț din vina voastră. Astfel, ați păcătuț împotriva fraților voștri și împotriva lui Cristos, încurajând idolatria. Din fericire,

mulți dintre companionii noștri au regretat amar că au cedat presiunilor voastre, iar Dumnezeu nostru iubitor le-a acordat deja iertarea.

Singurii care nu s-au poticnit în această încercare sunt cei care au ales să se vaccineze în libertate deplină, pe baza unei decizii personale și luminate. În schimb, oricine a considerat în forul său interior că este greșit să acționeze astfel, dar a sfârșit prin a ceda, a comis un păcat. Din vina voastră, acest creștin a „mâncat carne jertfită idolilor”, imitându-i fără să vrea pe membrii congregației din Tiatira care se lăsaseră rătăciți de „Jesabela”.

Discipolul Iacov scoate în evidență gravitatea unei astfel de situații când declară:

Iacov 4:17

„Prin urmare, supuneți-vă lui Dumnezeu, dar împotriviți-vă Diavolului, și el va fugi de la voi.”

Nu știm dacă „Iezabel” din Tiatira s-a pocăit în cele din urmă. În schimb, este evident că voi nu ați manifestat nicio pocăință pentru faptele voastre. Adevărata pocăință cere, într-adevăr, să se prezinte scuze sincere celor pe care i-ați vătămat și să se facă tot posibilul pentru a repara răul pricinuit. Or, voi nu ați întreprins nimic de acest fel și, după cum voi demonstra în continuare, nu aveți deloc intenția să o faceți. Tocmai această constatare m-a determinat să vă adresez această scrisoare.

Închipuindu-vă că timpul șterge greșelile, credeți că Cristos a uitat această afacere sub pretextul că au trecut mai mulți ani? Credeți că el aprobă comportamentul vostru din cauza aparentei sale inacțiuni?

Psalmistul răspunde într-un mod tăios acestei iluzii:

Psalmul 50:21

„Când ai făcut aceste lucruri, eu am tăcut, iar tu ai crezut că sunt ca tine. Dar acum te voi mustra și îmi voi prezenta acuzațiile împotriva ta.”

Tăcerea lui Isus Cristos și a lui Iehova față de conduita voastră în cadrul adunării nu înseamnă deloc că ei aprobă faptele voastre. Dacă voi și partizanii voștri refuzați să manifestați o pocăință sinceră, soarta rezervată „Iezabelei” se va abate inevitabil asupra voastră. Acest timp care a trecut a constituit, în realitate, un termen de har care să vă

permită să vă îndreptați. Pe tot parcursul acestei perioade, Cristos aștepta ca slujitorii săi să ia măsuri pentru a extirpa această „profeție falsă” din adunare, după cum cerea și la Tiatira. Credeți cu adevărat că Cel ale cărui ochi sunt ca „o flacăra de foc” a uitat această afacere?

Amintiți-vă că el a anunțat că pedeapsa va izbucni înaintea ochilor tuturor ca să servească de avertisment: „Astfel, toate adunările vor ști că eu sunt Cel care cercetează rinichii și inimile. Și voi da fiecăruia dintre voi după faptele lui.”

Unii vor pretinde că au acționat pentru Iehova, și este adevărat; dar se cuvine să ne amintim situația de la Tiatira. Această adunare era compusă din adoratori ai lui Iehova care se lăsaseră amăgiți de „Iezabel”, care profetea și ea în „numele” lui Iehova.

Acest exemplu a fost consemnat în Scripturi pentru a ne călăuzi judecata și a ne face să măsurăm pericolul de a ne supune orbește unor pretense „canale” sau intermediari prin care se presupune că Dumnezeu se exprimă. Nu trebuie să acordăm niciun credit unui profet autoproclamat. Exemplul de la Tiatira subliniază cu putere că nu ne putem adăposti în spatele datoriei de ascultare față de cei care ne conduc pentru a justifica o supunere oarbă.

Desigur, Iehova se arată dispus să ierte rătăcirile noastre, dar cu condiția expresă ca noi să ne recunoaștem cu umilință greșelile, fără a căuta pretexte și fără a arunca întreaga responsabilitate asupra „Iezabelei”. În definitiv, fiecăruia dintre noi îi revine decizia de a o „tolera” sau de a o respinge.

Pentru a ilustra acest principiu și a sublinia perfectă coerență a Scripturilor, să examinăm un alt exemplu istoric. Să ne imaginăm că ne aflăm la poalele muntelui Sinai, așteptând întoarcerea lui Moise, și că suntem martori la următoarea scenă:

Exodul 32:1-5

„Între timp, poporul a văzut că Moise întârzie să coboare de pe munte. Atunci poporul s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide! Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră, fiindcă nu știm ce s-a întâmplat cu acest Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului!”. Atunci Aaron le-a spus: „Scoateți cerceii de aur din urechile soțiilor voastre, ale fiilor voștri și ale fiicelor voastre și aduceți-i la mine”. Și

tot poporul și-a scos cerceii de aur din urechi și i-a dus la Aaron. El a luat aurul de la ei și l-a modelat cu o daltă, făcând din el o statuie a unui vițel. Și ei au zis: „Israel, acesta este Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului!”. Când a văzut lucrul acesta, Aaron a construit un altar în fața statuii. Apoi Aaron a strigat: „Măine va fi o sărbătoare pentru Iehova”.

Ce am fi făcut dacă am fi fost martori la un asemenea spectacol? Poporul era în veselie, transportat de entuziasmul sărbătorii pe care Aaron o proclamase pentru a doua zi. Am fi participat la ea?

Astăzi afirmăm cu încredere că nu am fi comis niciodată o asemenea infamie. Totuși, imaginați-vă o clipă pe cei apropiați și pe prietenii noștri aruncându-ne aceste acuzații în fața refuzului nostru de a ne supune:

„De ce refuzi să te alături sărbătorii? De ce nu-l adori pe Iehova?

Această adunare a fost organizată de Aaron însuși, omul ales de Iehova, același care a săvârșit miracole prodigioase cu propria sa mână! Îndrăznești să te îndoiești?

Oare ai uitat deja că Aaron a fost stabilit ca „gura lui Dumnezeu” ca să proclame voința Lui înaintea lui Faraon? Te crezi mai înțelept decât el?

Dacă această celebrare ar fi fost condamabilă, așa cum pretinzi tu, de ce ar tolera-o Iehova? Ne acuzi că adorăm un Dumnezeu fals, dar este o minciună: această sărbătoare este celebrată în cinstea Dumnezeului nostru Iehova!

Nu știi că Dumnezeu cere să fim uniți în închinarea Lui? Nu te răzvrăți împotriva lui Iehova și împotriva reprezentanților Săi!”

Ne-am fi lăsat clătinați de aceste argumente înșelătoare? Văzând familia și tovarășii noștri pregătindu-se pentru festivități, am fi capitulat în fața presiunii majorității? Sau am fi găsit puterea de a rezista autorității șovăielnice a lui Aaron?

Fără îndoială, presiunea populară era copleșitoare, căci relatarea precizează că „tot poporul a smuls cerceii de aur care le erau în urechi și i-a adus lui Aaron”.

Exodul 32:6

„Astfel, a doua zi s-au sculat devreme și au adus ofrande arse și jertfe de comuniune. După aceea, poporul s-a așezat

să mănânce și să bea. Apoi s-au ridicat să se distreze.”

După cum constatăm, israeliții au început să-i aducă lui Iehova „jertfe arse și jertfe de pace”, deoarece sărbătoarea fusese decretată inițial în cinstea Lui. Greșeala lor a fost că au vrut să-L reprezinte vizual pe Dumnezeuul invizibil sub chipul unui vițel de aur confecționat de Aaron. Ei nu adorau în mod conștient o divinitate străină; pretindeau că-L adoră pe Iehova printr-o reprezentare falsă a persoanei Sale, deși Iehova nu are, evident, forma unui animal.

Acesta este un punct de o importanță capitală pe care se cuvine să-l reiterăm cu putere:

Majoritatea poporului era intim convinsă că-L adore pe Iehova prin vițelul de aur pe care-l făcuse Aaron!

Totuși, ce privire a aruncat Iehova asupra acestei celebrări organizate în cinstea Lui? Ce caz a făcut de jertfele arse și de jertfele de comuniune pe care închinătorii Săi I le prezentau cu fervoare?

Scriptura arată că, departe de a fi atins de devoțiunea lor, Iehova a considerat acest act ca pe o apostazie imediată și ca pe o profanare a legământului Său. Mânia Lui s-a aprins împotriva poporului și împotriva lui Aaron, demonstrând că o închinare care încalcă poruncile Sale directe — chiar dacă este săvârșită cu sinceritate și sub conducerea reprezentanților Săi oficiali — rămâne o urâciune în ochii Lui.

Exodul 32:7-10

„Atunci Iehova i-a zis lui Moise: „Coboară, căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, a făcut ce este rău. S-au abătut repede de la calea pe care le-am poruncit să meargă! Și-au făcut o statuie a unui vițel și se pleacă înaintea ei, aducându-i jertfe și spunând: «Israel, acesta este Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului!»”. Și Iehova i-a mai zis lui Moise: „Am văzut că poporul acesta este încăpățânat. De aceea, lasă-mă acum! Îi voi nimici în mânia mea aprinsă și voi face o națiune mare din tine”.”

Această constatare confirmă în mod irefutabil cele dezvoltate anterior. Israeliții afirmau că acest vițel era Dumnezeuul care îi scosese din țara Egiptului. Oare nu știau că Iehova era Cel care îi eliberase din sclavie? Absolut deloc! Chiar și copiii erau pe deplin conștienți de acest lucru. Ei au vrut pur și simplu să-L dea lui Iehova o formă vizibilă prin această

imagine, și tocmai din această pricină au anunțat o sărbătoare în numele Lui. Totuși, cum considera Iehova situația? Împărtășea El punctul lor de vedere?

În ochii lui Iehova, poporul se stricase și se abătuse repede de pe calea pe care le-o prescrisese. Cel Preaînalt a declarat că jertfele erau, în realitate, aduse vițelului de aur însuși, și nu persoanei Sale. Cum este posibilă o asemenea concluzie, deși sărbătoarea fusese decretată în mod explicit în cinstea lui Iehova? Se poate ca Aaron, reprezentantul desemnat al lui Dumnezeu, să fi organizat celebrarea și să fi condus jertfele pentru Iehova, iar Acesta să le fi respins?

Realitatea este neînduplecată: oricare ar fi fost intențiile sau convingerile lor, ei adorau o reprezentare falsă a lui Iehova sub chipul unui animal. Aaron a confecționat această contrafacere și a indus poporul în eroare, făcându-l să creadă că aducea o închinare legitimă adevăratului Dumnezeu cu ocazia acelei solemnități. Acest episod demonstrează că percepția noastră personală asupra închinării contează puțin; ceea ce contează este să ne asigurăm că-L slujim pe Dumnezeu potrivit cerințelor Sale exacte.

Poporul nu putea totuși să pretindă ignoranța, căci cunoștea prima poruncă care stipula:

Exodul 20:1-6

„Atunci Dumnezeu a spus toate aceste cuvinte: „Eu sunt Iehova, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa sclaviei. Să nu ai alți dumnezei în afară de mine. Să nu-ți faci chip cioplit sau înfățișarea vreunui lucru care este sus, în ceruri, sau jos, pe pământ, sau în apele de pe pământ. Să nu te pleci înaintea lor și să nu te lași convins să le slujești, fiindcă eu, Iehova, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu care pretinde devoțiune exclusivă, care aduce pedeapsa pentru nelegiuirea taților asupra fiilor, asupra celei de-a treia generații și asupra celei de-a patra generații a celor ce mă urăsc, dar care manifestă iubire loială până la a mia generație a celor ce mă iubesc și respectă poruncile mele.”

De altfel, imediat după ce a enunțat această poruncă, Moise le-a adresat această avertizare specifică:

Exodul 20:22, 23

„Atunci Iehova i-a zis lui Moise: „Așa să le spui israeliților: «Voi ați văzut că v-am vorbit din ceruri. Să nu faceți dumnezei de argint ca să vă închinați și lor, și mie și să nu vă faceți dumnezei de aur.”

Imediat după ce a rostit aceste cuvinte, Moise a întreprins următoarea acțiune:

Exodul 24:7, 8

„Apoi a luat cartea legământului și a citit-o cu voce tare poporului. Ei au zis: „Suntem gata să facem tot ce a zis Iehova și vom fi ascultători”. Și Moise a luat sângele, a stropit poporul cu el și a zis: „Acesta este sângele legământului pe care Iehova l-a încheiat cu voi în armonie cu toate aceste cuvinte”.”

Toți israeliții declaraseră în unanimitate că-L vor sluji pe Iehova și înțelegeau pe deplin interdicția de a adora alte divinități. Cum este atunci posibil ca, la doar câteva zile distanță, un întreg popor să ajungă să-L adore pe Iehova prin intermediul unui vițel de aur, și aceasta sub conducerea directă a lui Aaron? Ce mecanism de justificare mentală au putut activa pentru a legitima o asemenea abatere?

Raționamentul lor se baza, probabil, pe ideea că acest comportament nu însemna a se întoarce către dumnezei străini, ci că folosirea imaginilor era acceptabilă pentru a-L reprezenta pe Iehova, cu condiția ca închinarea finală să-I fie destinată Lui.

Tocmai acest argument pare să-I fi validat Aaron când a proclamat o „sărbătoare pentru Iehova”. Fără îndoială, aceeași linie de apărare a fost cea care a reușit în cele din urmă să-i convingă pe ultimii șovăielnici, îndemnându-i să participe la festivități cu certitudinea că-și onorează Dumnezeu. Poate că își spuneau chiar în sinea lor: „Dacă această jertfă este adusă lui Iehova, El nu-mi poate ține cont de ea.”

În mintea lor, această celebrare era cu atât mai legitimă cu cât beneficia de aprobarea lui Aaron, reprezentantul desemnat al lui Iehova. Așadar, cum ar fi putut fi ceva rău? Pun din nou întrebarea: ne-am fi lăsat și noi amăgiți de o asemenea logică?

Totuși, relatarea inspirată dezvăluie că mânia lui Iehova a fost atât de aprinsă încât El a hotărât pentru o clipă să-i extermine. Această abatere

nu a fost deloc un păcat ușor, și știm că un mare număr de persoane și-au pierdut viața din pricina ei.

Apostolul Pavel trage o lecție universală din acest episod când declară:

1 Corinteni 10:1-7

„Vreau să știți, fraților, că strămoșii noștri au fost toți sub nor și toți au traversat marea, toți au fost botezați în Moise prin intermediul norului și al mării, toți au mâncat aceeași hrană spirituală și toți au băut aceeași băutură spirituală. Căci ei au băut din stânca spirituală care îi urma, iar stânca aceea îl reprezenta pe Cristos. Totuși, cei mai mulți dintre ei nu i-au fost plăcuți lui Dumnezeu, de vreme ce au murit în pustiu. Lucrurile acestea au devenit exemple pentru noi, ca să nu dorim lucruri rele, cum au dorit ei. Nici să nu devenim idolatri, cum au devenit unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul s-a așezat să mănânce și să bea. Apoi s-au ridicat să se distreze”.

Apostolul Pavel face aluzie în mod explicit la episodul tragic al vițelului de aur, explicând că aceste evenimente au fost consemnate în Scripturi ca să ne servească de avertisment, pentru ca „să nu devenim idolatri, așa cum unii dintre ei au devenit”. Poate un creștin sincer, pe deplin conștient că există un singur Dumnezeu adevărat, să cadă în idolatrie? Poate un Martor al lui Iehova să adore astăzi un „vițel de aur” modern, după modelul israeliților? Dacă un asemenea pericol ar fi fost iluzoriu, apostolul Pavel nu s-ar fi ostenit niciodată să ridice problema cu atâta insistență.

Este o constatare dureroasă. Mulți dintre tovarășii noștri ar afirma fără ezitare că nu ar fi capitulat niciodată în fața vițelului de aur al lui Aaron; și totuși, voi ați confecționat unul asemănător cu propriile voastre mâini.

Aaron a fabricat o reprezentare falsă a lui Iehova, iar demersul vostru a fost identic. Insinuând că Iehova le cerea fraților să accepte această inoculare, i-ați împins pe mulți dintre ei să-și violeze conștiința, călcând astfel legea divină gravată în inima lor. Această lege spirituală a fost totuși înscrisă de același spirit care a gravat odinioară Decalogul pe tablele de piatră. Supunându-se acestei obligații vaccinale împotriva convingerilor lor intime, acești creștini și-au oferit propriul trup ca jertfă unui „Iehova” fals de invenția voastră, săvârșind un act de idolatrie

caracterizat. În mintea lor, erau convinși că-L slujesc pe Dumnezeu și că-l sunt plăcuți, calcând pe urmele atitudinii israeliților din pustie.

„Dumnezeul” pe care l-ați înălțat nu manifesta niciun respect față de conștiința individuală; unicul său țel era să impună vaccinarea universală. Acest „dumnezeu” cerea o supunere oarbă față de directivele instituțiilor acestui sistem de lucruri. Acest „dumnezeu” considera condamabil faptul de a-i informa pe tovarășii noștri cu privire la riscurile potențiale pe care le descoperisem. Acest „dumnezeu” pretindea pedepsirea sau marginalizarea oricui îndrăznește să pună la îndoială utilitatea reală a acestor produse. Acest „dumnezeu” cerea excluderea sau destituirea din adunare a oricărui frate care își asuma public o poziție diferită de a voastră. Acest „dumnezeu” pe care l-ați conceput din toate piesele nu era altceva decât un vițel de aur modern, iar acest fetiș nu avea nimic în comun cu Dumnezeul nostru Iehova.

Ați pretins jertfe în numele acestui idol: fiecare a fost silit să-și întindă brațul și să primească această injecție ca dovadă a credinței sale. Ați pretins în mod repetat că vocea acestui vițel de aur se confunda cu cea a lui Iehova, deși nu era deloc așa. Trebuia introdusă această substanță în organism pentru a pecetlui ascultarea și a demonstra devotamentul față de autoritatea voastră.

Asemenea lui Aaron, ați abuzat grav de influența voastră ca să rătăciți poporul lui Dumnezeu. Mulți frați percepeau totuși principiile biblice implicate și înțelegeau că directivele voastre erau greșite. Din nefericire, ei au ales să se încline în fața poziției voastre, abdicând de la propriul discernământ spiritual, așa cum făcuseră israeliții față de Lege. Procedând astfel, acești frați s-au poticnit și au păcătuit din pricina voastră, reproducând drama de la Sinai.

Exodul 23:2

„Să nu urmezi mulțimea ca să faci rău; când depui mărturie, să nu strâmbi judecata ca să fii de partea mulțimii.”

Constatând că mulțimea se alătura închinării aduse vițelului de aur, numeroși israeliți s-au lăsat antrenați de mișcarea majorității. Exact acest fenomen l-au provocat directivele voastre. Îndemnurile voastre repetate și insistente au generat presiunea de grup necesară pentru a frânge rezistența celor care se străduiau să-și păstreze integritatea conștiinței, împingându-i în cele din urmă să capituleze.

Iehova a stabilit clar că poporul se stricase sub influența directă și din pricina lui Aaron. Cu privire la o asemenea responsabilitate spirituală și la consecințele societății rele, li s-a amintit într-un mod memorabil corintenilor:

1 Corinteni 3:17

„Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, și Dumnezeu îl va distruge pe el, căci templul lui Dumnezeu este sfânt, iar acest templu sunteți voi.”

Termenul grecesc tradus prin « distrus » sau « corupt » în acest context este *ftheiro* (φθείρω, Strong G5351).

Potrivit dicționarului lui Vine (Vine's Expository Dictionary of New Testament Words), acest cuvânt poartă o semnificație deosebit de profundă și riguroasă:

„*ftheiro* (φθείρω, G5351) înseamnă a distruge prin corupere, conducând astfel la o stare mai rea; (a) este folosit în acest sens cu privire la efectul societății rele asupra căilor credincioșilor și, prin urmare, asupra efectului asocierii cu cei care neagă adevărul și au doctrine false (1 Cor. 15:33; acesta era un proverb al poetului păgân Menandru și a devenit un proverb bine cunoscut); în 2 Cor. 7:2, cu privire la efectele tranzacțiilor necinstite, care aruncă oamenii în nevoie (o acuzație care fusese adusă împotriva lui Pavel); în 2 Cor. 11:3, cu privire la efectele asupra minții (sau gândurilor) credincioșilor, corupându-i « de la o fidelitate sinceră față de Cristos »; în Efeseni 4:22, intransitiv, cu privire la natura veche, « defectuoasă », « coruptă moral, pe cale de ruină totală » (Moule), « potrivit dorințelor înșelătoare »; în Apocalipsa 19:2, metaforic, cu privire la prostituata babiloniană, care corupe locuitorii pământului prin religia ei falsă.

(b) În sensul de a distruge, este folosit pentru a deteriora adunarea locală prin scoaterea ei din starea de sfințenie a vieții și de puritate a doctrinei în care ar trebui să rămână (1 Cor. 3:17: « distruge »), și cu privire la distrugerea retributivă din partea lui Dumnezeu a delincventului vinovat de acest păcat: el « va distruge »; cu privire la efectele

lucrării învățătorilor falși și abominabili asupra lor înșiși (2 Pet. 2:12; unele texte au kataftheiro; și Iuda 1:10: « se corup »). Vezi **DISTRUGE, PIERDE, PERI, STRICA.**”

Astfel, apare cu o claritate absolută, potrivit avertismentelor apostolului Pavel, că a corupe discipolii lui Cristos prin propagarea de învățături false sau de doctrine omenești constituie un păcat de o gravitate extremă, pe care Dumnezeu îl pedepsește cu asprime. Tocmai aceasta este greșeala în care a căzut Aaron când a capitulat în fața presiunii populare.

Iată constatarea fără concesiilor pe care a făcut-o Moise în această privință când a coborât de pe munte:

Deuteronomul 9:20

„Și Iehova s-a mâniat atât de mult pe Aaron, încât a fost gata să-l nimicească, dar, cu acea ocazie, am făcut implorări și pentru Aaron.”

Aaron a fost pe punctul de a-și pierde viața din cauza acestei defecțiuni și și-a datorat salvarea doar pocăinței sale sincere, precum și intercesiunii fervente a lui Moise; fără acestea, dreptatea lui Iehova l-ar fi doborât. În același fel, voi ați păcătuit împotriva lui Cristos și împotriva ansamblului fraților pe care i-ați împins să-și violeze conștiința, antrenându-i astfel într-o formă de idolatrie.

După cum am subliniat anterior, dacă un tovarăș a ales să primească această injecție cu deplina convingere că acționează spre bine, această mustrare nu se aplică persoanei sale. În schimb, cei care considerau în sinea lor că acest demers era rău, dar care au cedat sub impulsul vostru, au comis un păcat „mâncând o mâncare pe care o considerau necurată”.

Tocmai această situație o descria apostolul Pavel în pasajul pe care l-am citat mai sus, când declara:

Romani 14:13-15

„De aceea, să nu ne mai judecăm unii pe alții; mai degrabă, fiți hotărâți să nu puneți o piatră de poticnire sau un obstacol înaintea unui frate. Știu și sunt convins în Domnul Isus că nimic nu este necurat în sine. Numai dacă cineva consideră că ceva este necurat, pentru el este necurat. Căci, dacă fratele tău este tulburat din cauza unei mâncări, tu nu mai umbli potrivit iubirii. Nu-l dărâma prin mâncarea ta pe cel pentru care a murit Cristos.”

Tot acest examen demonstrează în mod irefutabil că faptele voastre constituie un păcat grav care cere un tratament de maximă urgență. Cristos a mustrat aspru adunarea din Tiatira pentru că a „tolerat pe femeia aceasta, lezabel” și a suportat abaterile ei. Prin această mustrare, el arăta că slujitorii săi trebuiau neapărat să acționeze, și nu să rămână cu brațele încrucișate, privindu-i pasiv pe faptele rele ale „lezabelei” într-o pasivitate vinovată.

Mai mulți ani s-au scurs de acum — un timp care ar fi trebuit folosit pentru a manifesta o pocăință sinceră și a repara greșelile voastre. Ați beneficiat de un amplu termen de har; prin urmare, acțiunile voastre nu mai pot fi tolerate în cadrul comunității creștine, și tocmai aceasta a motivat redactarea acestei scrisori.

Să știți că purtați întreaga răspundere a faptelor voastre și că veți trebui să dați socoteală pentru ele înaintea adunării mondiale.

LIPSĂ DE DRAGOSTE

Am demonstrat că mai multe porunci ale lui Isus au fost ignorate sau denaturate în mod deliberat; totuși, greșeala cea mai gravă și cea mai condamnată rămâne, fără umbră de îndoială, flagrantă lipsă de dragoste față de frați. Cristos însuși a stabilit regula de aur a identității noastre spirituale când a declarat:

Ioan 15:12

„Iată porunca mea: Să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit eu.”

Ați manifestat cu adevărat față de frații voștri dragostea pe care Cristos a poruncit-o în mod expres? Desigur, la fiecare punct de actualitate ați repetat aproape sistematic că ne iubiți și chiar că ne iubiți „cu adevărat foarte mult”. Totuși, este profund regretabil că acțiunile voastre nu au fost oglindirea a ceea ce apostolul Ioan a consemnat cu privire la dragostea autentică:

1 Ioan 3:18

„Copilașilor, noi nu trebuie să iubim doar cu vorba sau cu gura, ci și cu fapta și cu adevărul!”

Adevărata dragoste se manifestă prin acțiuni concrete, și nu doar prin cuvinte frumoase. Textul din scrisoarea către romani, pe care l-am

evidențiat anterior, formulează de altfel această cerință într-un mod limpede când stipulează:

Romani 14:15

„Căci, dacă fratele tău este tulburat din cauza unei mâncări, tu nu mai umbli potrivit iubirii. Nu-l dăra prin mncarea ta pe cel pentru care a murit Cristos.”

Am demonstrat deja că, pentru unii frați, consumul de carne jertfită idolilor echivalează cu acceptarea acestui vaccin. Prin urmare, pentru oricine caută să discearnă principiile de bază, în loc să aplice simple reguli rigide, acest text enunță un adevăr incontestabil:

Romani 14:15

„15 Căci, dacă fratele tău este tulburat din cauza [vaccinului], nu mai umbli potrivit iubirii. Nu-l distruge prin [vaccinul] tău pe cel pentru care a murit Cristos!”

Ați exercitat presiuni, ați calomniat, ați defăimat și ați făcut să sufere mulți frați; ați distrămat prietenii de lungă durată și ați constrâns colaboratorii în credință să se angajeze în conflicte dureroase cu cei dragi, cu bătrânii și cu membrii congregației. În fața acestei suferințe, unii s-au poticnit și au suferit un naufragiu în credință, în timp ce alții s-au cufundat în amărăciune sau în ură văzându-și apropiatii murind. Nu contează că toate aceste suferințe au fost orchestrate sub masca unui zâmbet binevoitor și a unor cuvinte mieroase: nimic din toate acestea nu ține de iubirea creștină, totul constituie în mod flagrant „faptele cărnii”. Apostolul Pavel creionează un portret fără echivoc al acestor comportamente distructive când declară:

Galateni 5:19-21

„Lucrările cărnii se văd clar și ele sunt: imoralitatea sexuală, necurăția, conduita nerușinată, idolatria, spiritismul, dușmănia, cearta, gelozia, izbucnirile de mânie, disputele, dezbinările, sectele, invidia, beția, chefurile și alte lucruri asemănătoare. Cu privire la aceste lucruri, vă previn, așa cum v-am prevenit deja: cei care practică astfel de lucruri nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu.”

Este deci evident că o mare parte din ceea ce ați provocat, deși ați îmbrăcat-o în mod fals cu numele de iubire, a constat în realitate „în idolatrie, dușmănii, certuri, gelozie, accese de furie, disensiuni, diviziuni,

secte și lucruri asemănătoare”. Această lipsă de iubire frățească a atins o asemenea gravitate încât doresc să o pun în perspectivă folosind ilustrarea pe care Cristos a ales-o pentru a evidenția însăși esența compasiunii. În relatarea despre bunul Samaritean, Isus declară:

Luca 10:29-37

„Dar, vrând să arate că este drept, omul i-a zis lui Isus: „Și cine este aproapele meu?”. Isus a răspuns: „Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a fost atacat de niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au bătut și apoi au plecat, lăsându-l pe jumătate mort. Din întâmplare, pe drumul acela cobora un preot, dar, când l-a văzut pe acel om, a trecut pe partea cealaltă și a mers mai departe. La fel, un levit, când a ajuns acolo și l-a văzut, a trecut pe partea cealaltă și a mers mai departe. Dar, când un samaritean care călătorea pe drumul acela a ajuns la el și l-a văzut, i s-a făcut milă. S-a apropiat de el și i-a bandajat rănilor, turnând pe ele ulei și vin. Apoi l-a urcat pe animalul său, l-a dus la un han și l-a îngrijit. A doua zi a scos doi dinari, i-a dat hangiului și i-a zis: «Îngrijește-l, iar orice vei cheltui în plus îți voi plăti când mă voi întoarce». Care dintre aceștia trei ți se pare că s-a dovedit a fi aproapele omului atacat de tâlhari?”. El a zis: „Cel care s-a purtat cu îndurare față de el”. Atunci Isus i-a zis: „Du-te și fă și tu la fel”.”

În această ilustrare memorabilă, Isus subliniază importanța crucială a unei iubiri manifestate prin acțiuni: samariteanul nu ține discursuri despre datorie, ci acționează pur și simplu. Relatarea scoate în evidență modul în care Iehova evaluează ceea ce am îndurat în urma îndrumărilor voastre din timpul crizei sanitare.

Pentru a înțelege pe deplin amploarea acestui examen, să ne imaginăm o variantă a acestei scene (Cristos nu ne va considera vinovați pentru aceasta): să presupunem că samariteanul nu a găsit pur și simplu acel iudeu zăcând pe jumătate mort pe marginea drumului, ci că el însuși a fost instrumentul nenorocirii sale. Să ne imaginăm că, la o cotitură pe o cornișă îngustă, samariteanul, fără nicio intenție rea, l-a lovit cu mașina pe acel iudeu care mergea distras, aruncându-l astfel în fundul unei prăpăstii. Omul ajunge cu ambele picioare rupte, grav rănit, inconștient și cu capul plin de sânge printre stânci.

Ar fi de conceput ca samariteanul să fugă în grabă, abandonând acest nenorocit în fundul hăului? Ar simula el indiferență pretinzând că nu s-a întâmplat nimic grav? Cu siguranță nu!

Dacă samariteanul era dispus să ajute un necunoscut pe care alții îl agresaseră și îl abandonaseră, CU ATÂT MAI MULT AR OFERI AJUTOR UNEI PERSOANE PE CARE EL ÎNSUȘI AR FI RĂNIT-O INVOLUNTAR!!!

Este acum evident că ați abdicat de la neutralitatea creștină alegând să recomandați fraților produse medicale experimentale și riscante. Le-ați prezentat aceste „instrucțiuni” ca venind de la Iehova însuși, exercitând o presiune morală extraordinară pentru ca fiecare să se supună punctelor voastre de vedere. Această procedură a fost profund greșită și rămâne indiscutabilă, așa cum acest rechizitoriu a demonstrat mai sus.

Desigur, trebuie să admitem că greșeala este omenească și că tuturor ni se întâmplă să cauzăm involuntar prejudicii altora, prin cuvintele sau faptele noastre. În astfel de situații, sperăm în mod legitim să beneficiem de milă și să primim o a doua șansă. Totuși, o astfel de restaurare necesită un demers indispensabil: a cere sincer iertare, a manifesta o căință profundă și a depune eforturi, pe cât posibil, pentru a repara prejudiciul cauzat.

Ați întreprins un astfel de demers? V-ați exprimat iubirea „bandajând” și „vindecând” pe cei pe care i-ați rănit profund prin aceste directive „ciudate, ilogice și nerealiste”? V-ați comportat asemenea samariteanului din ilustrarea noastră modificată?

Din păcate, trebuie să constatăm că nu. Este dureros să recunoaștem, dar vă aflați la polul opus al iubirii manifestate de samaritean, deoarece acesta a ajutat victime pentru care nu era responsabil. Repet: samariteanul din relatarea lui Isus a ajutat un om rănit de alții. În ceea ce vă privește, ați refuzat să acordați ajutor celor pe care voi înșivă i-ați lovit, devenind astfel antiteza absolută a acelui om bun.

Samariteanul a găsit un necunoscut rănit pe drum; voi, v-ați abandonat propriii frați pe marginea drumului.

Samariteanul l-a găsit pe jumătate mort; voi, prin recomandările voastre, ați lăsat o mulțime pe jumătate morți, iar alții chiar și-au pierdut viața.

Samariteanul a bandajat și a îngrijit rănile; ei sufereau, iar voi ați refuzat să le pansați rănile.

Samariteanul a avut grijă de om folosindu-și propriile resurse financiare; voi, vă declinați orice responsabilitate și negați faptele.

O astfel de atitudine este profund regretabilă și se îndepărtează dramatic de porunca iubirii lăsată de Cristos. Așadar, dacă nu ați acționat ca samariteanul, cu cine vă identificați? Unii ar sugera că ați imitat preotul și levitul care au întors privirea. Realitatea este mult mai gravă: nu ați manifestat doar indiferență.

În adevăr, comportamentul vostru seamănă cu cel al tâlharilor care au jefuit și au bătut acel călător. De ce formulăm un astfel de reproș? Pentru că acei răufăcători l-au lipsit pe acel om de ceea ce avea înaintea de a-l lăsa aproape mort. Iar care este posesiunea cea mai prețioasă pe care am primit-o și pe care Scripturile ne poruncesc să o păstrăm mai presus de orice?

Apostolul Pavel îi reamintește cu putere lui Timotei în prima sa scrisoare, când scrie:

1 Timotei 1:18, 19

„Îți dau aceste instrucțiuni, fiul meu Timotei, în armonie cu profețiile care s-au făcut în legătură cu tine, pentru ca, așa cum s-a profețit, să lupți în continuare lupta cea bună, păstrând credința și o conștiință bună; unii n-au mai ținut cont de conștiință și au naufragiat în ce privește credința.”

Și îi reamintește acest lucru, cu și mai multă insistență, în a doua sa scrisoare:

2 Timotei 1:13, 14

„Continuă să respecti modelul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, arătând credința și iubirea ce rezultă din unitatea cu Cristos Isus. Păzește cu ajutorul spiritului sfânt, care locuiește în noi, această comoară minunată pe care ai primit-o.”

Acest „model de cuvinte sănătoase”, aceste adevăruri biblice imuabile, precum și credința noastră profundă, constituie „frumosul depozit” pe care avem datoria să-l protejăm, fără a permite niciodată cuiva să ne lase fără el. Scripturile ne îndeamnă să ducem un adevărat luptă spirituală pentru a păstra intacte „frumosul depozit care ne-a fost încredințat” și „conștiința noastră”.

Din nefericire, în timpul comunicărilor oficiale prezentate în criza sanitară, principii fundamentale precum conștiința creștină și sfânta noastră „capacitate de a raționa” (Romani 12:1) au fost literalmente răpite fraților, pentru a fi înlocuite cu o cerință de ascultare oarbă.

Companionii noștri au fost „jefuiți de comoara lor” spirituală sub loviturile unui bombardament psihologic repetat, lună după lună, la fiecare punct de actualitate, până când, epuizați de această presiune constantă, mulți au sfârșit prin a ceda. Cedând, spiritualitatea lor a fost profund rănită. Mai mult, un număr considerabil dintre ei suferă astăzi consecințe fizice grave pentru că au acordat încredere unor directive greșite, ceea ce le-a afectat grav sănătatea. Înlocuirea „cuvintelor sănătoase” ale Scripturilor cu orientări dăunătoare a ajuns să-i îmbolnăvească și să-i răpească prematur pe mulți dintre frații noștri.

Ce au făcut tâlharii în ilustrarea lui Isus? Au abandonat victima pe pământ după ce au bătut-o. Situația fraților noștri nu este identică? Nu i-ați abandonat voi la soarta lor?

Acești sărmani companioni sunt astăzi contestați, disprețuiți și lăsați spiritual pe jumătate morți, fără nici măcar libertatea de a-și revărsa durerea înaintea bătrânilor sau supraveghetorilor de circumscripție. Dacă încearcă să facă acest lucru, acești supraveghetori imită reacția preotului și a levitului: întorc privirea și trec mai departe, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Ei acționează ca și cum suferințele fizice, spirituale și emoționale prin care trec acești creștini ar fi pur și simplu imagine, încărcându-se și ei cu un păcat prin faptul că se prefac că ignoră acești răniți.

Am cunoștință personală de situații în care bătrâni au mustrat proclamatori doar pentru faptul că au menționat efectele secundare nedorite ale acestei injecții, sub pretextul că astfel de afirmații ar putea zdruncina încrederea congregației în voi și în instrucțiunile voastre. O astfel de atitudine din partea acestor bătrâni este și mai gravă decât cea a preotului și a levitului, care s-au mulțumit doar să-și continue drumul.

Pentru a măsura pe deplin amploarea acestor fapte, să modificăm din nou ilustrarea lui Isus:

Să presupunem că preotul și levitul se apropie de omul plin de sânge și îl sfătuiesc să nu se concentreze pe durerea sa, ci mai degrabă să afișeze un zâmbet larg, având grijă să nu deschidă prea mult gura. Omul rănit,

cu un efort imens, îi întreabă de ce ar trebui să-și ascundă astfel suferința. Cei doi îi răspund:

„Ai mai mulți dinți rupți și sângele îți curge de pe buze; dacă deschizi prea mult gura, trecătorii își vor da seama și acest lucru ar putea să-i deranjeze.”

Apoi, indiferenți, își continuă drumul.

Putem numi un astfel de comportament iubire creștină? Totuși, exact așa se comportă mulți bătrâni astăzi. Refuzând să asculte suferința fraților noștri, ei devin complici la greșelile voastre, îndemnându-i să tacă și să se poarte ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

După ce a prezentat ilustrarea samariteanului milos, Isus Cristos a dat această poruncă: „Du-te și fă și tu la fel.” Dragi frați din Corpul de Guvernare, este datoria noastră imperioasă să contribuim la pansarea rănilor companionilor noștri și să le oferim sprijinul afectiv și spiritual indispensabil pentru a face față acestei încercări dureroase. Nu mai putem tolera atitudinea preotului și a levitului, care constă în a nega evidența crizei. A acționa astfel înseamnă a disprețui iubirea autentică și a încălca deliberat a doua mare poruncă a Legii.

Din cauza acestui deficit flagrant de iubire trebuie astăzi să înfrunțați un comitet judiciar însărcinat să examineze faptele voastre. În plus, toți frații investiți cu responsabilități teocratice trebuie să fie corectați și instruiți pentru a împlini ceea ce este drept, în loc să urmeze exemplul vostru nefericit.

În cele din urmă, lipsa voastră de iubire creștină se vede în mod evident în persecutarea fraților care au avut curajul să proclame adevărul — o ostilitate pe care instrucțiunile voastre au alimentat-o în mare măsură. Apostolul Ioan abordează exact această realitate, în continuarea directă a textului pe care l-am citat anterior, când scrie:

1 Ioan 3:10-18

Copiii lui Dumnezeu și copiii Diavolului se recunosc prin aceasta: Cine nu practică dreptatea nu provine de la Dumnezeu, nici cine nu-și iubește fratele. Căci iată mesajul pe care l-ați auzit de la început: să ne iubim unii pe alții; să nu fim asemenea lui Cain, care provenea de la cel rău și și-a ucis fratele. Și de ce l-a ucis? Deoarece faptele lui erau rele, dar ale fratelui său erau drepte. Nu vă mirați, fraților, că

lumea vă urăște! Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că îi iubim pe frați. Cine nu iubește rămâne în moarte. Cine își urăște fratele este un ucigaș și voi știți că în niciun ucigaș nu rămâne viața veșnică. Noi am ajuns să cunoaștem iubirea fiindcă el și-a dat viața pentru noi; și noi avem obligația să ne dăm viața pentru frații noștri. Dar, dacă cineva are bunurile materiale ale acestei lumi și îl vede pe fratele său în nevoie, însă refuză să-i arate compasiune, cum poate să rămână în el iubirea pentru Dumnezeu? Copilașilor, noi nu trebuie să iubim doar cu vorba sau cu gura, ci și cu fapta și cu adevărul!+

Aici, Scriptura stabilește o linie de demarcație clară între „copiii lui Dumnezeu și copiii Diavolului”, arătând că tocmai prezența sau absența iubirii permite să fie diferențiați. Desigur, intenția mea nu este să vă acuz că ați fi „copiii Diavolului”; caut doar să evidențiez gravitatea excepțională a acțiunilor voastre și să demonstrez de ce trebuie să respingem categoric atitudinile pe care le-ați manifestat, deoarece ele nu reflectă în niciun fel personalitatea Tatălui nostru ceresc.

Când apostolul Ioan a consemnat aceste cuvinte, scopul său nu a fost să-și insulte cititorii, care erau propriii săi frați spirituali. În același mod, dorința mea cea mai profundă este să vă fac conștienți de gravitatea pe care o implică un asemenea eșec în manifestarea iubirii frățești. Numai în acest scop citez aceste Scripturi inspirate. Așadar, nu vă simțiți jigniți de această comparație. Așa cum am subliniat deja, trebuie să dăm dovadă de maturitatea spirituală necesară pentru a privi faptele în față, așa cum sunt.

Ioan amintește că, încă de la început, mesajul primit este limpede: „trebuie să ne iubim unii pe alții”. El evocă apoi contraexemplul tragic al lui Cain, care „provenea de la cel rău și și-a înjunghiat fratele”. Apostolul duce reflecția și mai departe afirmând că „oricine își urăște fratele este un ucigaș”.

De ce se exprimă Scriptura astfel, când ura și omuciderea fizică sunt două realități distincte? Tribunalele omenești stabilesc o diferență majoră între aceste două greșeli. De ce, atunci, Iehova pare să le evalueze în același mod? În realitate, Ioan nu a inventat acest principiu; el nu făcea decât să se inspire din cuvintele însuși ale lui Isus, care declara în Predica de pe munte:

Matei 5:21, 22

„Ați auzit că li s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi. Cine ucide va da socoteală înaintea tribunalului». Dar eu vă spun că cine ține mânie pe fratele său va da socoteală înaintea tribunalului, cine îi adresează fratelui său insulte grave va da socoteală înaintea Curții Supreme, iar cine îi spune: «Nebun nenorocit!» va fi pasibil de Gheena de foc.”

Cristos a demonstrat astfel că judecata lui Dumnezeu nu se oprește la actul omorului în sine, ci condamnă cu aceeași rigoare dispozițiile minții și sentimentele care îl generează, trecerea la faptă fiind adesea doar o chestiune de circumstanțe. În epoca noastră, de exemplu, o insultă primită în public va provoca, de obicei, doar o replică verbală din partea victimei. Acum două secole, aceeași ofensă ar fi fost „spălată” în sânge într-un duel pe viață și pe moarte. În vremuri și mai îndepărtate, ofensatorul ar fi putut fi executat pe loc, fără alt fel de judecată.

În fiecare dintre aceste situații, amărăciunea și mânia subiacente rămân strict identice; doar barierele culturale, geografice sau temporale determină dacă aceste impulsuri interioare se concretizează sau nu într-un omor. Prin urmare, este perfect logic ca un Dumnezeu drept și atemporal să cerceteze inima mult mai profund decât o fac legile omenești și criteriile lor limitate. Ar fi nedrept ca justiția divină să trateze un ucigaș de acum două mii de ani mai sever decât un om de astăzi care nutrește o ură puternică, dar se abține să ucidă doar pentru că cadrul legal al epocii sale îl descurajează. Dacă acesta ar fi trăit în primul secol, sentimentele lui l-ar fi împins la aceleași extreme, dacă nu chiar mai departe.

De aceea, în ochii lui Iehova, actul criminal nu este decât manifestarea vizibilă a păcatului, a cărui rădăcină reală este ura. Având în vedere acest principiu spiritual, întrebarea se ridică cu o gravitate înfricoșătoare: cum evaluează Iehova modul în care ați acționat?

Mulți frați care au avut curajul să vă prezinte adevărul au fost supuși unei urmăriri nemiloase și au fost stigmatizați ca disidenți. Numele lor au fost aruncate în derizoriu și calomniate. Alții, incapabili să aprobe învățăturile greșite introduse în congregație, au refuzat să facă compromis cu conștiința lor; au fost aduși în fața comitetelor judiciare și pur și simplu excomunicați. Nu conta că se sprijineau pe Scripturi și demonstrau greșelile voastre: au fost alungați din comunitate sub

pretextul fals că provocau dezbinări. Din vina voastră exclusivă, acești companioni sunt astăzi complet separați de familiile și prietenii lor cei mai apropiați. Cum privește Dumnezeu dreptății astfel de nelegiuiri?

Să facem un salt de cinci secole înapoi și să transpunem aceeași ostilitate față de adevăr în contextul epocii. Care ar fi fost soarta acestor creștini fideli? Pentru că s-au opus unor dogme greșite și au contestat autoritatea religioasă stabilită, acești frați și-ar fi încheiat viața pe rug sau la capătul unei funii. Aversiunea față de adevărul divin rămâne neschimbată; doar cadrul istoric și cultural diferă.

La fel, când comitetele judiciare se străduiesc astăzi să „raționeze” cu un creștin exercitând asupra lui o presiune psihologică intolerabilă pentru a-l constrânge să-și abjure convingerile, cu ce putem compara această metodă? Nu este altceva decât versiunea modernă a ședințelor de tortură medievale menite să smulgă abjurarea și căința „ereticului”. Mecanismele psihologice sunt identice; doar secolul s-a schimbat.

Credeți cu adevărat că absența rugului este suficientă pentru a vă absolvi înaintea tribunalului divin? Vă imaginați că, dacă nutriți o asemenea ostilitate față de adevăr, nu ați fi capabili să reproduceți faptele călugărilor, preoților și inchizitorilor de altădată? Singura realitate care vă deosebește de ei este că trăiți într-o epocă în care dreptul civil nu vă acordă puterea de a ucide. Călăii din Evul Mediu aveau la dispoziție aparatul statului pentru a anihila fizic pe cei care proclamau adevărul.

Exact acest mecanism al intoleranței era evidențiat de revista Treziți-vă! din 8 mai 1997, la pagina 18, paragrafele 1 și 2, în articolul intitulat „Procesul și execuția unui ‘eretic’”, când declara:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/101997327>

„ÎNTR-O parte a sinistrei săli de tribunal se află banca înaltă și impunătoare a judecătorilor. Scaunul președintelui este cel din mijloc și este acoperit cu un baldachin din pânză neagră, având deasupra o cruce imensă de lemn, care domină încăperea. Înaintea lui se află boxa acuzatului.

Așa au fost descrise deseori tribunalele îngrozitoare ale Inchiziției catolice. Nenorociților inculpați li se aducea înspăimântătoarea acuzație de „erezie”, cuvânt care evocă imaginile torturării și executării prin ardere pe rug. Inchiziția

(cuvânt provenit din verbul latin inquiero, „a cerceta în“) era un tribunal ecleziastic special, instituit în scopul abolirii ereziei, adică a părerilor și a doctrinelor care nu se armonizau cu dreapta învățătură romano-catolică.”

Ceea ce era pedepsit cu moartea cu doar câteva secole în urmă era calificat drept „erezie” și, așa cum subliniază clar această revistă, era vorba despre „idei sau doctrine care se abăteau de la ortodoxia catolică romană”.

De ce au fost atunci persecutați frații noștri în timpul pandemiei? Din același motiv: pentru a eradica ceea ce voi considerați a fi o erezie, adică convingeri sau analize care se abat de la propria voastră ortodoxie.

Toți acești companioni fideli care au apărut adevărul biblic și științific și-ar fi plătit cu viața integritatea dacă ar fi îndrăznit să acționeze astfel acum cinci sute de ani. Tocmai de aceea Cristos a condamnat intențiile profunde și sentimentele inimii: pentru că ostilitatea față de adevăr rămâne neschimbată, indiferent de perioada istoriei, demonstrând astfel dreptatea supremă și atemporală a lui Iehova. De aceea apostolul Ioan afirmă cu atâta exactitate că „oricine își urăște fratele este un ucigaș”.

Pentru a înțelege bine acest mecanism, să ne amintim de ce Cain l-a ucis pe Abel. A făcut-o pentru că dreptatea fratelui său a scos la lumină propriile sale fapte rele, iar el s-a dovedit incapabil să suporte acest lucru. Dacă Cain ar trăi în epoca noastră și aceeași situație s-ar prezenta, ar ajunge la omor fizic? Probabil că nu, deoarece teama de legile civile și de închisoare l-ar descuraja; s-ar mulțumi să nutrească o ură puternică în interiorul său. Dar în ochii Suveranului universului, rezultatul rămâne identic: sentimentele lui Cain ar fi condamnate de Dumnezeu cu aceeași severitate, indiferent dacă duc sau nu la un act criminal.

Prin urmare, este oare din iubire pentru adevăr sau din aversiune față de el că voi și susținătorii voștri direcți ați orchestrat persecutarea tuturor celor care au proclamat adevărul în această criză sanitară? Starea de spirit pe care ați manifestat-o ar fi condus inevitabil, într-un alt context istoric și cultural, la punerea la moarte a oricui ar fi îndrăznit să emită cea mai mică critică la adresa voastră.

Cristos Isus demascase deja această tendință spre intoleranță religioasă când le-a declarat Fariseilor:

Matei 23:34-39

De aceea, trimit la voi profeți, înțelepți și învățători publici. Pe unii îi veți omorî și îi veți țintui pe stâlp, iar pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din oraș în oraș, ca să vină asupra voastră tot sângele celor dreți vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel, un om drept, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar și altar. Adevărat vă spun că această generație va plăti pentru toate acestea. Ierusalim, Ierusalim, care îi omori pe profeți și îi ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi așa cum își adună cloșca puii sub aripi! Dar voi n-ați vrut. Iată! Casa vă este părăsită și lăsată vouă. Căci vă spun: De acum înainte, nicidecum nu mă veți mai vedea până nu veți zice: «Binecuvântat este cel ce vine în numele lui Iehova!»”.

Vă rugăm să observați că Cristos precizează că Fariseii „ar ucide profeții și învățătorii” și i-ar biciui în sinagogile lor; ei refuzau să recunoască faptul că acești mesageri fuseseră trimiși în mod expres de Isus Cristos. Învățătorul adaugă că ei ar purta responsabilitatea pentru tot sângele vărsat, „de la sângele lui Abel cel drept până la sângele lui Zaharia”, acesta din urmă fiind, potrivit propriilor sale cuvinte, „asasinat” de ei.

Cum puteau fi vinovați de uciderea unor oameni pe care nu îi cunoscuseră niciodată personal? Pur și simplu pentru că acești conducători religioși manifestau exact aceeași stare de spirit ca și Cain la început, perpetuând o linie de intoleranță de-a lungul întregii istorii umane. Ei au ales să se identifice cu această „generație” al cărei prim reprezentant uman a fost Cain atunci când și-a persecutat fratele, iar al cărei „tată” spiritual nu este altul decât Satan Diavolul. Tocmai de aceea apostolul Ioan contrastează atât de clar „copiii lui Dumnezeu” cu „copiii Diavolului”.

Adevărații copii ai lui Dumnezeu nu au persecutat niciodată pe nimeni în întreaga istorie a omenirii; dimpotrivă, ei au fost întotdeauna țintele imitatorilor lui Cain. Și, la fel ca el, acești persecutori poartă o marcă distinctivă indiscutabilă: ura față de frații lor. Acest spirit de ostilitate, în funcție de zona geografică sau de constrângerile epocii, s-a tradus când prin punerea la moarte fizică a trimișilor lui Iehova, când prin biciuiri și vexări. Dar aceste rezultate sunt doar circumstanțiale; dispoziția inimii este cea pe care Dumnezeuul nostru o condamnă în mod absolut, indiferent de deznodământul practic.

Prin urmare, veți adopta astăzi aceeași linie de apărare ca Fariseii din vremea lor?

Matei 23:30

„și ziceți: «Dacă am fi trăit noi în zilele strămoșilor noștri, n-am fi luat parte cu ei la vărsarea sângelui profeților!».”

Realitatea este că ați fi acționat exact ca ei, deoarece hotărârea voastră de a ataca pe cei care proclamă adevărul și de a impune cu încăpățănare propriile voastre puncte de vedere este identică în toate privințele. Dragi frați din Corpul de Guvernare, vreau să vă întreb, cu mâna pe inimă și cu privirea îndreptată spre cer, să răspundeți la această întrebare esențială:

Dacă ați descoperi identitatea mea și congregația de care aparțin, ce soartă mi-ați rezerva? Ați avea aceeași reacție ca regele David când a strigat:

Psalmul 141:5

„Dacă m-ar lovi cel drept, ar fi un gest de iubire loială. Dacă m-ar mustra, ar fi ca uleiul pe capul meu; capul meu nu l-ar refuza niciodată. Voi continua să mă rog pentru cel drept chiar și în necazurile lui.”

Am lipsit eu de dreptate față de voi? Nu, deoarece întregul acest rechizitoriu se sprijină pe principiile imuabile ale lui Iehova, consemnate în Scripturile Sfinte, pe care le-am folosit în repetate rânduri pentru a „corecta și a mustra”, în conformitate cu cerințele dreptății divine. Considerați termenii acestei scrisori „ca untdelemnul pe capul vostru” și îi veți primi cu bunăvoință? Ați fi dispuși să mijlociți în favoarea mea în „nenorocirea” mea, asemenea rugăciunilor pe care le înalț pentru voi? Sau, dimpotrivă, ați prefera să faceți să se abată „nenorocirea” asupra mea?

Ați lua legătura cu filiala țării mele pentru a mandata bătrâni care să mă convoace în fața unui comitet judiciar, sub pretextul de „a mă ajuta să raționez”? M-ați acuza de apostazie și de intenții de dezbinare, exercitând asupra mea o presiune morală pentru a obține supunerea mea? Dacă, în ciuda acestor intimidări, aș rămâne neclintit în convingerile mele — conștient că a capitula ar însemna să-l trădez pe Iehova și pe Isus Cristos —, ați pronunța excomunicarea mea din congregație? Ați ordona ca această sentință, care frânge vieți, să fie

proclamată în fața întregii comunități, pentru ca fiecare să mă respingă și să mă trateze ca pe un paria?

Dacă ați desfășura astfel de stratageme împotriva mea, comportamentul vostru s-ar înscrie în linie directă cu cel al Inchiziției catolice romane de altădată. Este suficient să analizăm procesele-verbale din acea epocă întunecată pentru a constata că motivele prin care „ereticii” erau condamnați la rug vizau invariabil „păstrarea unității doctrinei, evitarea schismelor și prevenirea confuziei”. Exact aceleași argumente le invocați astăzi pentru a urmări pe oricine scoate la lumină deficiențele voastre.

Datorez o mare recunoștință faptului că m-am născut în epoca noastră și nu în acele secole de întuneric; căci a avea curajul să vă adresez o astfel de scrisoare în vremea când Europa se afla sub jugul unor prețiși „vicari ai lui Cristos” m-ar fi condus inevitabil la supliciul focului.

Credeți că exagerez? Examinați-vă conștiința cu toată onestitatea și răspundeți: ce ați fi făcut dacă, investiți cu aceeași putere teologică, ați fi primit această scrisoare în contextul cultural al Evului Mediu? Publicați în mod regulat articole biografice pentru a onora memoria martirilor din vremurile vechi. Procedând astfel, nu faceți, într-un anumit sens, decât să „zidiți mormintele profeților și să împodobiți mormintele celor drepiți”. Totuși, dacă acei martori ai trecutului s-ar afla astăzi în fața voastră pentru a vă adresa reproșurile pe care vi le formulez eu, nu le-ați aplica același tratament ca și călăii lor de odinioară (Matei 23:29)? Înțelegeți acum de ce Iehova, în înțelepciunea Sa infinită, se eliberează de codurile juridice omenești pentru a cerceta și a condamna motivațiile profunde ale inimii?

Dragi frați, este imperativ să cântăriți gravitatea acestor avertismente. Vă rugăm să acordați o ureche atentă sfatului stăruitor pe care apostolul Pavel îl formula în acești termeni:

2 Corinteni 13:5

„Verificați mereu dacă sunteți în credință, dovediți mereu ce sunteți voi înșivă. Sau nu recunoașteți că Isus Cristos este în unitate cu voi? Asta s-ar întâmpla numai dacă ați fi dezaprobați.”

Acum vă revine responsabilitatea de a implora pe Dumnezeu nostru și de a cere ajutorul spiritului Său sfânt, pentru ca El să vă lumineze înțelegerea și să vă acorde discernământul necesar pentru a percepe

voința Sa în fața acestui bilanț tragic. Deficitul de iubire frățească este un fapt acum indeniabil: ați păcătuț grav împotriva lui Cristos Isus și împotriva fraților Săi spirituali.

DATORIE DE SÂNGE

Datoria de sânge constituie un păcat de o gravitate absolută în ochii Suveranului universului. Tablele Legii, gravate de însuși degetul lui Dumnezeu, proclamă acest lucru în termeni imuabili:

Exodul 20:13

„Să nu ucizi.”

Într-adevăr, apostolul Ioan afirmă în mod categoric, așa cum am amintit mai sus, că „niciun ucigaș nu are viața veșnică rămânând în el” (1 Ioan 3:15). Cu alte cuvinte, purtând responsabilitatea pentru sângele vărsat, ne compromitem în mod dramatic propriul nostru viitor veșnic.

Să știți că îmi este profund dureros să insist din nou asupra acestui punct, dar demonstrația este făcută: o mulțime dintre companionii noștri dragi și-au pierdut viața, iar alții o vor pierde în continuare, ca urmare directă a orientărilor constrângătoare difuzate în timpul punctelor de actualitate oficiale. Această tragedie s-a produs deoarece le-ați inspirat o încredere oarbă în afirmații greșite, mergând până la a instrumentaliza numele Dumnezeului nostru pentru a promova concepții pur omenești care s-au dovedit a fi contraziceri tragice ale adevărului. Prin urmare, înaintea Tribunalului divin, vina de sânge vă este imputată în mod direct.

Desigur, este foarte probabil că nu ați nutrit nicio intenție rea și că scopul vostru nu a fost să provocați prejudicii; totuși, trebuie să avem în vedere că simple intenții lăudabile nu pot în niciun caz să ispășească o transgresiune biblică. Scripturile sunt limpezi în această privință. Ca ilustrare, cartea Deuteronomului stipulează în mod explicit:

Deuteronomul 22:8

„Dacă îți construiești o casă nouă, să faci un parapet la acoperiș, ca să nu aduci vină de sânge asupra casei tale în cazul în care cineva ar cădea de pe el.”

Nu încapă nicio îndoială că acest constructor nu dorea moartea nimănui; totuși, dacă omitea să instaleze acest „parapet” și avea loc o tragedie, își încărca casa cu o „vină de sânge”. Să ne imaginăm un constructor israelit

pe deplin conștient de această regulă de siguranță, dar care alege deliberat să se sustragă de la ea. Mai mulți contemporani îl avertizează, punându-i sub ochi această poruncă a Scripturilor, însă el rămâne surd la avertismentele lor și refuză cu încăpățănare să-și împrejmuiască acoperișul cu un parapet. O astfel de atitudine nu îi agravează considerabil situația? Dacă o persoană își pierde viața din cauza neglijenței și încăpățănării tale, speri să scapi de pedeapsa divină invocând pur și simplu lipsa intențiilor rele?

Or, voi sunteți cei care ocupați funcția de „constructori” spirituali și ați neglijat să dotați învățăturile voastre cu acest „parapet” protector; în consecință, o mulțime dintre frații noștri au pierit, iar alții vor suferi același destin. Totuși, nu erați în necunoștință de cauză cu privire la principiile biblice implicate, deoarece publicațiile noastre tratează pe larg acest subiect de decenii întregi. Mai mult, de fiecare dată când elaborați o alocuțiune sau o directivă, dispuneți de un departament de cercetare capabil să scruteze cel mai mic articol publicat în periodicele noastre în ultimii o sută cincizeci de ani. Vă lăudați adesea cu gradul de precizie aproape chirurgical care caracterizează investigațiile voastre, amintind, de exemplu, că pentru simpla ilustrare a unei mozaicuri antice solicitați muzee internaționale și finanțați deplasări aeriene pentru a garanta o exactitate istorică absolută.

Având la dispoziție un asemenea arsenal de resurse și o asemenea expertiză, cum este de conceput că nu ați discernut eroarea flagrantă a demersului vostru? Cum ați putut ignora caracterul experimental și potențial dăunător al acestei injecții?

Ați primit totuși mii de scrisori și apeluri disperate de la proclamatori care vă implorau să corectați direcția, sprijinindu-se riguros pe principiile biblice implicate. Ați ales să rămâneți surzi. Călcând în picioare aceste repere biblice fundamentale, ați omis deliberat să construiți acest „parapet” salvator.

Să transpunem din nou scena referitoare la acest constructor israelit rebel: imaginați-vă că apucă un fragment de papirus pe care este consemnată porunca divină, îl rupe cu dispreț în mii de bucăți, apoi exclamă că el rămâne singurul stăpân în casa sa. O dată în plus, analogia este izbitoare: voi sunteți acest constructor nesupus. Prin acțiunile voastre, ați împlinit întocmai această afirmație a Scripturii:

Isaie 42:19, 20

„Cine este orb, dacă nu slujitorul meu, și cine este surd ca mesagerul pe care îl trimit? Cine este orb ca acela pe care l-am răsplătit sau orb ca slujitorul lui Iehova? Tu vezi multe, dar nu iei aminte. Îți deschizi urechile, dar nu asculți.”

Era datoria voastră să discernați pericolul, dar voi v-ați purtat ca niște „orbi”; era datoria voastră să plecați urechea, dar ați acționat ca niște „surzi”. Subiectele cărora le-ați acordat toată atenția și minuțiozitatea voastră — asemănătoare exactității istorice a unui desen în mozaic — erau totuși de o importanță derizorie față de viețile fraților noștri. Procedând astfel, ați «filtrat țânțarul, dar ați înghițit cămila» (Matei 23:24).

Ar fi trebuit să luați în considerare gravitatea situației, exact așa cum a făcut o mulțime dintre noi, dispunând de mult mai puțin mijloace decât voi. O simplă căutare tematică pe site-ul nostru oficial JW.org, efectuată de pe un modest telefon mobil, ar fi fost suficientă pentru a vă reaminti că este fundamental imprudent și contrar principiilor biblice să recomandați sau să impuneți alegeri de ordin medical.

Ați îndrăzni să pretindeți astăzi că nu știați nimic despre acest pericol și că nimeni nu vă avertizase? Era oare subiectul atât de obscur sau complex? Ereau oare datele și avertismentele cu adevărat de negăsit?

Absența unei intenții rele nu vă poate absolve. În ochii Justiției Divine exprimate prin Sfintele Scripturi, responsabilitatea pentru toate aceste pierderi de vieți omenești vă revine în mod indiscutabil.

Acest principiu de responsabilitate civilă și spirituală, ilustrat deja de obligația „parapetului”, este reiterat cu tărie în Legea mozaică prin exemplul păzirii unui animal domestic. Cartea Exodului stipulează în mod expres:

Exodul 21:28, 29

„Dacă un taur împunge un bărbat sau o femeie și cel împuns moare, taurul să fie omorât cu pietre, iar carnea lui să nu fie mâncată; însă proprietarul taurului este scutit de pedeapsă. Dar, dacă un taur avea obiceiul să împungă, iar proprietarul lui a fost avertizat, dar nu l-a păzit și acesta a omorât un bărbat sau o femeie, taurul să fie omorât cu pietre, iar proprietarul lui să fie și el omorât.”

Desigur, dacă un taur care nu manifestase niciodată agresivitate ucidea pe neașteptate un trecător, proprietarul nu era considerat vinovat. În schimb, dacă animalul „fusesse obișnuit să împungă cu coarnele în trecut” și proprietarul fusesse „avertizat”, dar „nu îl ținea sub supraveghere”, situația se schimba radical. Dacă se producea o tragedie și cineva murea din cauza animalului, proprietarul însuși trebuia „dat la moarte”, deoarece purta responsabilitatea unei culpe de sânge.

Proprietarul acestui taur cu siguranță nu dorea moartea altcuiva; totuși, din moment ce primise avertismente clare și alesese să le ignore din pură nesăbuintă, neglijența sa îl făcea pe deplin vinovat și pasibil de pedeapsa capitală. Așa cum am subliniat deja, ați fost avertizați de o mulțime de frați, dar ați refuzat să ascultați. Urmărind punctele voastre de actualitate oficiale, se constată în ce mod ați încercat, în mod repetat, să discreditați pe cei care vă implorau să nu promovați acest produs medical. Ați fost avertizați în mod oficial că acest „taur” — injecția — prezenta pericole grave, dar nu ați manifestat nicio vigilență și ați închis ochii. Mai mult decât atât, v-ați indignat împotriva celor care v-au atras atenția asupra acestor riscuri și i-ați persecutat.

Totuși, așa cum am menționat deja și am demonstrat prin exemple precise, nenumărate date statistice și studii medicale riguroase erau disponibile cu mult înainte de difuzarea directivelor voastre. Aceste informații erau perfect accesibile și documentate, dar voi ați respins avertismentele noastre cu un gest de desconsiderare. Încă o dată, are o importanță minoră faptul că invocați absența unei intenții rele: în ochii lui Iehova, sunteți vinovați de neglijență criminală, iar Cuvântul său scris oferă dovada incontestabilă în acest sens.

Această cerință de responsabilitate se verifică în Lege și prin exemplul provocării unui incendiu. Cartea Exodului enunță de altfel:

Exodul 22:6

„Dacă este aprins un foc și acesta cuprinde spinii și mistuie snopii sau holda sau tot ogorul, cel care a aprins focul să dea despăgubire pentru ceea ce a ars.”

Aici, principiul juridic este limpede: „cel care a aprins focul”, chiar dacă scapă controlul asupra lui și incendiul se extinde până distruge recoltele altuia, este considerat pe deplin responsabil pentru pagubele materiale. Desigur, autorul sinistrului nu a avut neapărat o intenție rea; cu toate

acestea, el trebuie să își asume responsabilitatea pentru distrugerile provocate de flăcări și să restituie o despăgubire echitabilă.

Ce s-ar fi întâmplat dacă acest incendiu s-ar fi extins până la o locuință, prinzând o întreagă familie în capcana flăcărilor și provocându-le moartea? Ce soartă i s-ar fi rezervat celui care a aprins acest foc? Nicio compensație financiară nu ar putea fi de ajuns pentru a răscumpăra pierderea unor vieți omenești.

Totuși, și voi ați „aprins un foc” care nu a mistuit snopi de cereale sau ogoare de grâu, ci ființe umane — propriii voștri frați și surori în credință! Puteți oare „compensa” în mod cinstit moartea acestor colaboratori prin despăgubiri bănești? Cu siguranță nu! Aceste vieți prețioase nu vor putea fi înapoiate decât de Cristos Isus în timpul învierii.

Sub impulsul vostru, și pentru că i-ați îndemnat făcând uz de numele lui Dumnezeu, frații noștri, împreună cu copiii lor, s-au supus acestei injecții. În felul acesta „incendiul” s-a extins la all the congregations. Cui îi revine responsabilitatea dacă, astăzi, unii și-au pierdut viața, iar alții suferă de patologii grave? Este vorba despre o culpabilitate de sânge pe care sunteți total neputincioși să o răscumparați prin voi înșivă, chiar dacă ați poseda tot aurul din lume. Din punct de vedere uman, daunele sunt ireparabile; numai Suveranul universului are puterea să remedieze această situație.

Deuteronomul 19:4-6

Iată cum să se procedeze în cazul ucigașului care fuge acolo ca să rămână în viață: când își lovește semenul neintenționat, fără să-l fi urât înainte — de exemplu, când se duce cu semenul său în pădure să taie lemne și își ridică mâna ca să taie un copac cu securea, dar fierul iese din coadă și îl lovește pe semenul său, iar acesta moare — , ucigașul să fugă în unul dintre aceste orașe ca să rămână în viață. Altfel, răzbunătorul sângelui, plin de mânie, s-ar putea să-l urmărească pe ucigaș și, dacă distanța până la oraș ar fi prea mare, s-ar putea să-l ajungă din urmă și să-l omoare. Dar el nu merită să moară, fiindcă înainte nu l-a urât pe semenul său.

Aici, Legea ne prezintă un caz de figură deosebit de izbitor: omuciderea din culpă. Textul descrie un om care „își lovește semenul fără să vrea”

deoarece fierul toporului său s-a desprins brusc de coadă, răbind mortal persoana care se afla alături de el. Pentru a-și salva viața, acest om trebuia să fugă imediat spre una dintre „orașele de scăpare”, altfel „răzbunătorul sângelui”, mânat de mânia inimii sale, l-ar fi ucis. Din această ordonanță divină reiese clar că, chiar dacă tăietorul de lemne nu a avut nicio intenție de ucidere, se făcuse vinovat de neglijență pentru că omițase să-și verifice unealta de lucru și să se asigure de soliditatea ei. Această imprudență a costat viața unei ființe umane.

Pentru a face față acestei situații, Iehova prevăzuse șase orașe de scăpare, împărțite strategic pe întreg teritoriul lui Israel, astfel încât orice autor al unei omucideri accidentale să poată găsi acolo un adăpost rapid. La sosire, fugarul trebuia să-și expună cazul înaintea bătrânilor de la poarta orașului. După examinarea faptelor, aceștia îl primeau și îi acordau azil. Dacă autorul omuciderii din culpă neglija să intre în oraș sau se îndepărta de el, ruda apropiată a victimei — răzbunătorul sângelui — avea pe deplin dreptul să-l execute pentru a curăța nelegiuirea din țară.

În această legătură, enciclopedia biblică *Perspicacitate pentru înțelegerea Scripturilor* aduce următoarea lămurire cu privire la funcția și rolul „răzbunătorului sângelui”:

„Legile drepte ale lui Iehova stabileau o distincție clară între crima intenționată și crima accidentală. În al doilea caz, instituția plină de iubire a orașelor de scăpare îi ocrotea pe cei care comiseseră o omucidere din culpă împotriva răzbunătorilor sângelui (Nu 35:6-29; De 19:2-13; Ios 20:2-9). De asemenea, au fost formate tribunale care trebuiau să judece cazurile de omor. — De 17:8, 9; 2Cr 19:10.”

Prin urmare, reiese cu desăvârșire că, chiar și în cazul unei omucideri din culpă, Iehova cere ca gradul de responsabilitate să fie stabilit și să se ia măsuri reparatorii riguroase. Acest precedent istoric scoate în evidență pericolul extrem în care vă aflați astăzi: nici măcar nu ați discernut necesitatea absolută de a fugi spre „orașul de scăpare” pentru a vă supune cazul spre examinare bătrânilor. Atât timp cât refuzați acest demers și persistați în nepocăință, rămâneți „descoperiți”, expuși riscului de a fi ajunși din urmă și executați de „răzbunătorul sângelui”.

Mi se pare de prisos să vă detaliez aici cine prefigurează „răzbunătorul sângelui” și „orașul de scăpare”, atât timp cât publicațiile noastre oficiale au explicat de-a lungul anilor aceste tipuri profetice. Mă voi limita totuși să citez un extras deosebit de izbitor, datorită aplicării directe și actuale pe care o face:

Sub titlul „Rămâneți în «orașul de scăpare» și trăiți!”, *Turnul de veghe* din 15 noiembrie 1995, pagina 15, declara:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/1995844>

„RĂZBUNĂTORUL sângelui din partea lui Iehova, Isus Cristos, este pe punctul de a lovi. Cu forțele sale îngerești, acest Răzbunător va acționa în curând împotriva tuturor celor care au vină de sânge, dar nu se căiesc. Da, Isus va servi drept Executor delegat de Dumnezeu în timpul ‘necazului celui mare’ care se apropie cu rapiditate (Matei 24:21, 22; Isaia 26:21). Omenirii i se va pune atunci în față vina sa de sânge.”

Această revistă identifică în mod explicit pe Cristos Isus drept „răzbunătorul sângelui” care va executa judecata divină asupra tuturor celor care poartă o responsabilitate în moartea ființelor umane de la întemeierea lumii. Prin urmare, din ce tipuri de omucideri va cere el răzbunare? Acest lucru este precizat în paragrafele 4 și 5 în următorii termeni:

4 Da, există vină de sânge colectivă sau comună. Să ne gândim la enorma vină de sânge pe care o poartă Babilonul cel Mare, imperiul mondial al religiei false. Ea este îmbătată de sângele slujitorilor lui Iehova (Apocalipsa 17:5, 6; 18:24)! Religiiile creștinătății pretind că îl urmează pe Prințul Păcii, însă războaiele, inchizițiile religioase și cruciadele care au semănat moartea au făcut ca ea să aibă vină de sânge înaintea lui Dumnezeu (Isaia 9:6; Ieremia 2:34). De fapt, ea poartă, cu siguranță, principala vină pentru uciderea a milioane de oameni în cele două războaie mondiale din acest secol. De aceea, adepții religiei false, precum și susținătorii și participanții la războaiele dintre oameni au vină de sânge înaintea lui Dumnezeu.

5 Unii oameni au cauzat moartea cuiva în mod premeditat sau din neatenție. Alții au luat parte la masacre colective, fiind convinși, probabil, de conducătorii religioși că aceasta era voința lui Dumnezeu. Iar alții i-au persecutat și ucis pe slujitorii lui Dumnezeu. Dar, chiar dacă noi nu am făcut astfel de lucruri, avem o responsabilitate colectivă pentru pierderea de vieți omenești, deoarece nu am cunoscut legea și voința lui Dumnezeu. Noi suntem asemenea ucigașului fără voie 'care l-a lovit fără intenție pe aproapele său, fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte' (Deuteronomul 19:4). Aceste persoane ar trebui să implore îndurare de la Dumnezeu și să fugă în cetatea de refugiu antitipică. Altminteri, vor avea o confruntare fatală cu Răzbunătorul sângelui.

Ces paragraphes puni în lumină o realitate de necontestat: „conducătorii religioși” poartă responsabilitatea pentru moartea a milioane de oameni folosind în mod greșit numele lui Dumnezeu și convingându-i pe semenii lor că directivele lor reflectă voința divină. Articolul precizează că înșiși „slujitorii lui Dumnezeu” se pot afla printre victimele acestor rătăcirii și că, chiar dacă autorul omuciderii nu cunoștea legea lui Iehova, el rămâne totuși tras la răspundere. Concluzia acestui studiu este fără echivoc: indivizii care se află într-o astfel de situație trebuie să implore iertarea divină și să fugă fără întârziere spre „orașul de scăpare antitimipic”. În caz contrar, întâlnirea lor cu Răzbunătorul sângelui le va fi fatală.

Această constatare doctrinară confirmă pericolul extrem la care vă expuneți refuzând să vă asumați propriile deficiențe. În deplină logică biblică, acțiunile voastre ar fi trebuit să facă obiectul unei examinări minuțioase în fața unui comitet judiciar, urmată de o căință publică proporțională cu gravitatea offensei. Ați asociat în mod necuvenit numele lui Iehova cu îndemnurile voastre, incitându-i pe oi să se supună acestei injecții sub pretextul că era vorba despre „voința lui Iehova”. Prin această imprudență, purtați responsabilitatea morții multor Martori ai lui Iehova, iar alții vor suferi consecințele pe termen lung.

Din moment ce publicațiile noastre reamintesc că necunoașterea legii divine nu constituie o scuză valabilă, ce linie de apărare vă mai rămâne, vouă care pretindeți că învățați această lege fără însă a i te supune?

După ce ați orchestrat un asemenea dezastru spiritual și sanitar, mai dispuneți oare de cea mai mică legitimitate pentru a arăta cu degetul spre „conducătorii religioși” ai „Babilonului cel Mare” și a-i acuza că poartă o culpabilitate de sânge?

De ce persistați să „vă țineți pe teren descris”, refuzând să căutați refugiu în dispozițiile ocrotitoare prevăzute de Iehova? Hrăniți oare iluzia că „răzbunătorul sângelui” nu va cere socoteală pentru răul imens cauzat oilor sale?

De altfel, este remarcabil faptul că întregul nostru arsenal doctrinar converge spre aceeași regulă: omuciderea din culpă nu șterge cu nimic culpabilitatea. Ca dovadă, examinarea textului zilnic din 29 ianuarie 2024 — publicat la trei ani după începerea crizei sanitare — este deosebit de revelatoare în această privință:

„Capacitatea de gândire va veghea asupra ta (Prov. 2:11).

La legea pe care Iehova o dăduse națiunii lui Israel includea îndrumări menite să împiedice producerea de accidente grave în locuințe sau la locul de muncă (Ex. 21:28, 29; Deut. 22:8). Când se comitea o omucidere din culpă, consecințele erau grele pentru cel vinovat (Deut. 19:4, 5). Legea cerea ca cel care, chiar și fără a vrea, îi făcea rău unui copil în curs de dezvoltare să fie pedepsit (Ex. 21:22, 23). Scripturile sunt clare: Iehova dorește să dăm dovadă de prudență. Îi arătăm lui Iehova recunoștință pentru viață luând măsuri de siguranță în locuința noastră și la locul de muncă. Să punem obiectele ascuțite, produsele toxice sau medicamentele într-un loc unde copiii nu pot ajunge. Și când aruncăm astfel de lucruri, să o facem în așa fel încât aceste deșeuri să nu prezinte pericol pentru nimeni. Când manipulăm foc, un lichid fierbinte sau o unealtă electrică, să fim prudenți și să nu lăsăm aceste lucruri nesupravegheate. Când facultățile noastre de percepție sunt afectate de un medicament, de alcool sau de lipsa somnului, să nu ne urcăm la volan. Și când suntem la volan, să nu ne lăsăm distruși de un aparat mobil. w23.02 21-22 § 7-9.”

Acest comentariu formulează fără ambiguitate: „când se comitea o omucidere din culpă, consecințele erau grele pentru cel vinovat”, și se

sprijină în special pe cazul tragic al pierderii unui copil în curs de dezvoltare. Să vedem în ce mod Legea divină evaluează gravitatea acestui act prin intermediul textului sacru:

Exodul 21:22, 23

„Dacă niște bărbați se bat și lovesc o femeie însărcinată, iar ea naște prematur, dar nu moare nimeni, vinovatul trebuie să plătească despăgubirea pe care i-o cere soțul femeii; să o plătească prin judecători. Dar, dacă moare cineva, să dai viață pentru viață,”

Aici, principiul enunțat de Suveranul universului este de o claritate absolută: oricine împinge din greșeală și involuntar o femeie însărcinată, provocând pierderea copilului pe care îl poartă, este tras la răspundere pentru distrugerea unei vieți. Aceasta este privirea infailibilă a Dumnezeuului nostru asupra sacralității vieții încă de la concepție. Dacă mama sau copilul sufereau doar o vătămare, se cerea o despăgubire financiară stabilită de judecători; în schimb, dacă survenea moartea copilului nenăscut, Legea cerea „suflet pentru suflet”.

Totuși, voi ați difuzat directive care îndemneau întreaga comunitate a fraților să primească această injecție, mergând până la instrumentalizarea unor relatări biblice pentru a conferi o autoritate divină recomandărilor voastre. Numeroase surori însărcinate au acordat o încredere absolută declarațiilor voastre, iar copii nenăscuți au pierit în mod tragic. Creșterea anomaliilor și a întreruperilor involuntare de sarcină la scară mondială în urma acestor campanii de vaccinare este un fapt pe care oricine îl poate observa. Studii și rapoarte menționează corelații deosebit de alarmante privind scăderea natalității și riscurile crescute pentru femeile însărcinate după administrarea acestor produse medicale. Datele referitoare la aceste pierderi sunt accesibile și constituie un dosar copleșitor pe care nu-l puteți finge că-l ignorați.

Cu siguranță, scopul vostru nu a fost acela de a provoca moartea acestor nou-născuți. Totuși, o multitudine de viitoare mame din cadrul adunărilor noastre au consimțit la această procedură doar pentru că le-ați prezentat acest demers ca fiind conform voinței lui Iehova. Fără îndemnurile voastre oficiale și repetate, prudența lor naturală ar fi învins. Înșelate de afirmațiile voastre, ele se află astăzi în suferință. În ochii Legii divine enunțate în cartea Exodului, responsabilitatea pentru aceste vieți întrerupte vă revine din cauza neglijenței caracterizate a

punctelor voastre de actualitate. Analiza riguroasă a faptelor nu permite nicio altă concluzie.

Țin să reiterez că nu este intenția mea să cercetez motivele voastre profunde sau să vă imput o răutate deliberată, deoarece a te erija în judecător al inimilor constituie un păcat înaintea lui Dumnezeu. Scopul meu nu privește intențiile, ci fapte tangibile și verificate. Este acum evident că deciziile voastre eronate au antrenat boala și decesul multor colaboratori creștini.

Această situație este pe deplin comparabilă cu o omucidere din culpă cauzată de conducerea neglijentă a unui vehicul. Într-un astfel de caz, vinovăția este stabilită independent de intențiile conducătorului. Dacă un frate, prin imprudență sau neatenție la volanul mașinii sale, lovește și ucide un pieton, care sunt dispozițiile teocratice prevăzute împotriva sa?

Manualul confidențial „Păstoriți turma lui Dumnezeu”, sub titlul „CAZURI DE PĂCAT GRAV PE CARE TREBUIE SĂ LE ANALIZEZE BĂTRÂNII” în cadrul capitolului consacrat criteriilor de formare a unui comitet judiciar, stipulează în mod explicit:

„38. **Omuciderea.** Nu ești vinovat de vărsare de sânge doar atunci când uciți în mod voluntar pe cineva; ai putea fi la fel de bine vinovat de vărsare de sânge dacă ai provoca moartea cuiva din neglijență sau pentru că nu ai respectat codul rutier sau alte reguli de siguranță stabilite de Cezar. Bătrânii vor verifica faptele și, dacă se justifică, vor numi un comitet de disciplină religioasă, care va analiza cazul. Decizia acestui comitet se va baza pe fapte clar stabilite și nu pur și simplu pe o decizie luată eventual de autorități (Deut. 22:8; w06 15/9 p. 30).”

Un frate care cauzează din greșeală moartea cuiva prin neglijență trebuie să se înfățișeze în mod obligatoriu în fața unui comitet de disciplină religioasă și riscă excomunicarea din congregație dacă nu manifestă o căință sinceră. Până în ziua de azi, refuzul vostru obstinat de a vă recunoaște scăpările și de a vă asuma responsabilitatea pentru daunele provocate constituie, în ochii comunității, dovada evidentă a vinovăției voastre. Situația este de o gravitate absolută; de aceea, este necesară formarea unui comitet de disciplină religioasă care să

examineze cu atenție faptele voastre și să vă facă să conștientizați gravitatea abaterilor voastre înaintea Suveranului universului.

Pentru a susține această regulă de procedură teocratică, instrucțiunile manualului „Păstoriți turma lui Dumnezeu” trimit în mod explicit la îndrumările detaliate din următoarea publicație: <https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2006688>

Acest articol din *Turnul de veghe* din 15 septembrie 2006, pagina 30, enunță principii capitale cu privire la responsabilitatea legală și spirituală a creștinului. Mă voi pregăti acum să citiez extrasele relevante, paragraf cu paragraf, pentru a le aplica în mod direct la situația actuală:

„Cum trebuie să acționeze congregația dacă un creștin care conduce un autovehicul are un accident în care cineva își pierde viața?”

Trebuie analizat dacă există cumva vină de sânge întrucât congregația ca întreg trebuie să evite să se încarce cu vină de sânge (Deuteronomul 21:1–9; 22:8). Șoferul care a comis un accident soldat cu pierderi de vieți omenești poate că și-a atras vină de sânge dacă a fost imprudent sau dacă a încălcat cu bună știință una dintre măsurile de siguranță ori dintre legile de circulație stabilite de Cezar (Marcu 12:14). Dar există și alți factori de luat în considerare.”

Aici, directiva organizației este fără echivoc: evaluarea unei fapte grave nu admite nicio eschivare, sub riscul de a se stabili o „responsabilitate colectivă”. Acest principiu de echitate teocratică demonstrează cu tărie că, dacă acțiunile voastre nu fac obiectul niciunei măsuri de disciplină religioasă, Iehova va ține întreagă congregația răspunzătoare pentru răul tolerat în mijlocul ei. Ne este imposibil din punct de vedere spiritual să închidem ochii în fața gravității abaterilor voastre.

„În Israelul antic, ucigașul care fugea într-o cetate de refugiu trebuia judecat. Dacă se constata că a comis fapta neintenționat, i se permitea să rămână în cetate, la adăpost de răzbunătorul sângelui (Numeri 35:6–25). Prin urmare, dacă un creștin este răspunzător de moartea cuiva într-un accident, bătrânii trebuie să analizeze situația pentru a stabili dacă, într-o anumită măsură, există vină de sânge. Acțiunea pe care o va întreprinde congregația nu depinde

întru totul de opinia autorităților sau de o hotărâre judecătorească.”

Prin urmare, le revine bătrânilor numiți prin spiritul sfânt sarcina de a prelua cazul vostru pentru a stabili cu precizie întinderea vinovăției voastre. În cadrul ordinii teocratice, sentințele sau absoluțiile pronunțate de instanțele judiciare din această lume au doar o valoare relativă; singură prevalează aplicarea riguroasă și imparțială a principiilor biblice.

„De pildă, un tribunal ar putea hotărî că șoferul este vinovat de încălcarea unor aspecte tehnice ale legii, dar bătrânii care analizează cazul ar putea stabili că nu există vină de sânge deoarece șoferul a putut face prea puțin sau nu a putut face nimic pentru a preîntâmpina situația care a condus la moartea cuiva. Sau, chiar dacă tribunalul respinge cazul, bătrânii ar putea ajunge la concluzia că șoferul poartă vină de sânge.”

Verdictele tribunalelor seculare și strategiile consilierilor juridici din această lume nu au nicio greutate aici, deoarece aceste instanțe recurg foarte des la artificii procedurale pentru a spăla de vină pe cei vinovați. Potrivit instrucțiunilor teocratice, revine exclusiv în sarcina bătrânilor să stabilească dacă persoana implicată „a avut puțin control sau deloc asupra situației”. Totuși, trebuie să constatăm că voi ați exercitat un control absolut asupra directivelor emise și că ați dat dovadă de o obstinație manifestă refuzând să vă conformați avertismentelor Cuvântului lui Dumnezeu.

„Bătrânii care analizează cazul trebuie să-și bazeze decizia pe Scripturi și pe faptele pentru care există dovezi clare — șoferul își recunoaște vina și/sau mărturia a doi sau trei martori oculari demni de încredere (Deuteronomul 17:6; Matei 18:15, 16). Dacă se stabilește că există vină de sânge, trebuie format un comitet judiciar. În cazul în care comitetul constată că persoana respectivă manifestă căință, aceasta va fi mustrată pe baza Scripturilor. De asemenea, i se vor impune restricții cu privire la privilegiile din congregație. Nu va mai sluji ca bătrân de congregație sau ca slujitor ministerial. Se vor impune și alte restricții. Cel în cauză este răspunzător înaintea lui Dumnezeu pentru

neatenția, neglijența sau imprudența sa care au dus la producerea tragicului accident. — Galateni 6:5, 7.”

Hotărârea bătrânilor din congregație trebuie să fie în mod obligatoriu „bazată pe Scripturi și pe fapte clar stabilite”. De-a lungul acestui rechizitoriu, am expus argumente biblice riguroase, direct „bazate pe Scripturi”, care demonstrează că purtați responsabilitatea unor transgresiuni de o extremă gravitate. Am consemnat, de asemenea, „fapte clar stabilite” și verificabile de către toți.

Acumularea acestor dovezi ar trebui să vă îndemne la căință și să vă determine să manifestați o căință sinceră, ceea ce ar trebui să atragă pierderea imediată a privilegiilor voastre de serviciu. După ce ați orchestrat asemenea directive, este inacceptabil din punct de vedere biblic să vă păstrați funcțiile de supraveghere. Menținerea autorității voastre este atât contrară cerințelor Cuvântului lui Dumnezeu, cât și extrem de dăunătoare pentru siguranța spirituală și fizică a congregației, așa cum voi demonstra în continuare.

„De exemplu, dacă condițiile meteorologice erau nefavorabile, șoferul ar fi trebuit să fie și mai atent. Dacă îi era somn, ar fi trebuit să oprească și să se odihnească suficient ori ar fi trebuit să lase pe altcineva să conducă.

Sau să presupunem că șoferul conducea cu viteză excesivă. Dacă un creștin depășește limita de viteză, înseamnă că nu-i dă „Cezarului lucrurile Cezarului”. El arată, de asemenea, lipsă de respect față de caracterul sacru al vieții, întrucât există riscul producerii unui accident mortal (Matei 22:21). În acest sens, să ne gândim și la un alt aspect. Dacă un bătrân creștin ar privi cu superficialitate legile de circulație ale Cezarului sau dacă le-ar încălca cu bună știință, ce exemplu ar fi el pentru congregație? — 1 Petru 5:3.”

Acest reamintire doctrinară evidențiază faptul că, pentru a pronunța un verdict drept cu privire la acțiunile voastre, este indispensabil să se efectueze o anchetă aprofundată și să se examineze toate detaliile acesteia. Elemente consemnate în această corespondență furnizează tocmai bazele necesare pentru a clarifica acest caz. Articolul subliniază de altfel că „lipsa de respect față de sacralitatea vieții” constituie un

factor determinant în evaluarea greșelii; totuși, pentru a măsura amploarea acestei abateri, trebuie să fiți supuși unui examen riguros. Vă revine acum sarcina de a explica în deplină transparență de ce i-ați îndemnat pe colaboratorii noștri creștini să primească substanțe medicale experimentale și extrem de contestate, dezvăluind adevărul deplin cu privire la motivațiile voastre.

Fiecare va înțelege cu ușurință logica acestui paragraf: dacă un păstor al turmei se vede descalificat pentru că a încălcat codul rutier, pe motiv că ar da un exemplu prost, se pune o întrebare crucială. Ce anume are o greutate mai mare: legislația rutieră a unui guvern uman sau legile suverane ale Dumnezeuului Atotputernic? Dacă un frate care disprețuiește în mod deliberat siguranța rutieră își pierde privilegiile de supraveghere, ce soartă trebuie să vă fie rezervată vouă, celor care ați alterat învățăături biblice fundamentale?

„Niciun creștin nu ar trebui să-i ceară altcuiva să ajungă într-un anumit loc la o anumită oră dacă acest lucru ar presupune depășirea limitei de viteză. Ca să avem timp suficient pentru călătorie, în majoritatea cazurilor trebuie să plecăm mai devreme sau să facem unele schimbări în program. Un creștin care procedează așa nu va fi tentat să mărească viteza mai mult decât ar trebui, ci va putea să respecte legile de circulație stabilite de ‘autoritățile superioare’ (Romani 13:1, 5). Astfel, șoferul va preveni accidente tragice care pot atrage vină de sânge. Totodată, va fi un bun exemplu pentru ceilalți și își va păstra o conștiință curată. — 1 Petru 3:16.”

L’articulul conchide insistând cu tărie asupra necesității absolute ca supraveghetorii să dea exemplu în toate lucrurile și să păstreze o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Tocmai în acest spirit, apostolul Petru consemnează această îndrumare capitală:

1 Petru 3:16

„Să vă păstrați o conștiință bună, pentru ca aceia care vorbesc împotriva voastră, indiferent ce acuzații vă aduc, să fie făcuți de rușine datorită purtării voastre bune ca discipoli ai lui Cristos.”

Așadar, se pune o întrebare crucială: cine dintre voi sau eu ar trebui să simtă „rușine” în raport cu principiile examinate până acum? Dacă comportamentul vostru ar fi fost exemplar și pe deplin conform cu ceea ce se așteaptă de la un „disciple al lui Cristos”, frații din congregații ar acorda oare cel mai mic credit argumentelor prezentate în această scrisoare? Propria voastră conștiință ar trebui să vă dicteze răspunsul.

Toată această expunere demonstrează în mod irefutabil că comunitatea fraților nu poate rămâne inactivă și că un comitet de disciplină religioasă trebuie format de urgență pentru a Juca conduita voastră, precum și responsabilitatea voastră pentru vărsarea de sânge. Trebuie, fără întârziere, să vă înfățișați în fața acestei instanțe teocratice pentru a răspunde pentru faptele voastre. Așa cum amintește articolul din *Turnul de veghe* citat anterior, deciziile tribunalelor umane nu au aici nicio valoare juridică. Contează doar aplicarea principiilor biblice, deoarece ele permit stabilirea vinovăției conform criteriilor lui Iehova și pentru puritatea congregației.

Această distincție fundamentală între legile lumii și cerințele divine este de altfel confirmată într-un mod foarte surprinzător chiar de către organizație. Site-ul oficial [jw.org](http://www.jw.org) — însăși platforma care a servit drept suport pentru punctele voastre de actualitate pentru a promova această injecție medicală — enunță acest lucru în mod explicit în propriile sale condiții de utilizare:

<https://www.jw.org/ro/conditii-de-utilizare/>

„Conținutul secțiunii medicale a acestui site („Secțiunea medicală”) are caracter strict informativ; acesta nu reprezintă în sine recomandări medicale și nici nu înlocuiește sfatul, diagnosticul sau tratamentul medical specializat. Secțiunea medicală nu recomandă și nu promovează anumite examene medicale, cadre medicale, produse medicale, proceduri medicale, păreri avizate sau alte informații ce sunt menționate în cadrul acestei secțiuni.

Dacă aveți întrebări cu privire la o problemă de sănătate sau un tratament medical, cereți sfatul unui medic sau al altui cadru medical calificat.

Deținătorii site-ului se străduiesc să pună la dispoziție în cadrul Secțiunii medicale informații exacte și de actualitate.

Totuși, informațiile pe care le accesați prin intermediul Secțiunii medicale sunt puse la dispoziție „ca atare”, fără garanții, exprese sau implicite. Acest site nu oferă garanții exprese sau implicite legate de conținutul Secțiunii medicale, inclusiv, dar nu numai, garanții implicite de vandabilitate și în conformitate cu un anumit scop. Acest site nu oferă garanții privind caracterul demn de încredere, exact, actual, util sau complet al informațiilor accesate prin intermediul Secțiunii medicale. Acest site nu își asumă nicio răspundere pentru greșelile sau omisiunile din conținutul Secțiunii medicale. Utilizarea informațiilor puse la dispoziție în Secțiunea medicală se face pe propria răspundere. Acest site nu se face responsabil în nicio situație pentru reclamații sau daune (inclusiv, dar nu numai, daune accidentale sau subsecvente, autovătămare corporală/moarte accidentală, pierderi de profituri sau daune rezultate în urma pierderilor de date sau a întreruperii activității comerciale) rezultate în urma utilizării sau imposibilității de utilizare a Secțiunii medicale, fie că astfel de reclamații sau daune se bazează pe garanție, contract, act ilicit sau orice altă acțiune legală, fie că deținătorii acestui site sunt sau nu informați cu privire la posibilitatea unor astfel de reclamații sau daune.”

De asemenea, se adaugă:

„Declinarea garanțiilor și Limitarea responsabilității

Acest site și toate informațiile, conținutul, materialele și alte servicii disponibile prin intermediul lui sunt puse la dispoziție de Watchtower „ca atare”. Watchtower nu oferă garanții, exprese sau implicite.

Watchtower nu garantează că acest site este fără viruși sau fără alte componente informatice cu caracter potențial dăunător. Watchtower nu poartă răspunderea pentru orice daună de orice tip suferită în timpul utilizării vreunui serviciu sau prin intermediul vreunei informații, conținut, material ori serviciu disponibil pe acest site, inclusiv, dar nu numai, daune directe, indirecte, accidentale, punitive și subsecvente (inclusiv pierderi de profituri).”

Total acest formalism juridic poate părea ireproșabil la prima vedere, dar este suficient să vă analizați punctele de actualitate pentru a vă da seama că nu este vorba decât despre o fațadă teoretică, în totală contradicție cu faptele voastre reale. Acest cadru legal a fost în mod evident redactat de consilieri juridici cuicul unicul scop de a sustrage organizația de la consecințele judiciare ale propriilor sale decizii.

Contrastul dintre exonerările voastre de responsabilitate scrise și presiunea pastorală exercitată pe teren este izbitor:

- **Clauza:** „Site-ul nu are rolul de a oferi un aviz medical sau de a înlocui un tratament medical.” Realitatea: V-ați depășit competențele dând directive medicale propriu-zise, plasându-vă de facto deasupra profesioniștilor din domeniul sănătății. Ați uitat instrumentalizarea relatărilor biblice – cum ar fi exemplele lui Naaman, ale lui Moise sau ale mulțimii mari – în timpul acelor puncte de actualitate dezastruoase?
- **Clauza:** „Site-ul nu recomandă și nu aprobă niciun test medical, doctor, produs, procedură, opinie sau informație particulară...” Realitatea: Ați promovat și susținut în mod activ administrarea unei substanțe experimentale. Ați mers până într-acolo încât ați declarat, în esență, că vaccinarea este obligatorie, exprimându-vă public neînțelegerea față de cei care îndrăzneau să ridice îndoieli legitime.
- **Clauza:** „Dacă aveți întrebări despre o boală sau un tratament, urmați sfatul unui medic sau al unui profesionist în sănătate calificat.” Realitatea: Le-ați reproșat colaboratorilor creștini care își exprimau rezerve o lipsă de credință, cerându-le o ascultare oarbă față de decretele voastre administrative, în detrimentul liberei alegeri medicale.
- **Clauza:** „Utilizarea informațiilor prezentate în secțiunea medicală este în întregime pe responsabilitatea voastră.” Realitatea: Angajând în mod necuvenit reputația numelui lui Dumnezeu, le-ați garantat practic fraților că își vor păstra viața în „țara celor vii” dacă se supun acestei injecții, insinuând că Iehova a ghidat direct această directivă.
- **Clauza:** „Acest site nu oferă nicio garanție cu privire la fiabilitatea, acuratețea, actualitatea, utilitatea sau

exhaustivitatea informațiilor...” Realitatea: V-ați prezentat alocuțiunile ca fiind infailibile și de origine divină, poruncind turmei să nu acorde crezare niciunei alte surse de informații sau studii științifice externe platformei oficiale.

- **Clauza:** „Acest site de internet nu poate fi considerat responsabil pentru nicio daună...” Realitatea: Ați exercitat o constrângere spirituală fără precedent asupra Martorilor lui Iehova din întreaga lume, mergând până la a arunca dispreț și a acuza de dezbinare pe cei care au ales să-și urmeze propria conștiință.
- **Clauza:** „Watchtower nu va fi trasă la răspundere pentru prejudicii de niciun fel.” Realitatea: Ați afirmat, în mod explicit și implicit, că acest produs este eficient și salvator, creând o obligație morală imperioasă care a neutralizat prudența creștinilor.

Isus spunea despre conducătorii religioși care dădeau dovadă de o astfel de duplicitate:

Matei 23:1-4

„Atunci Isus le-a spus mulțimilor și discipolilor săi: „Scribii și fariseii s-au așezat pe scaunul lui Moise. Așadar, să faceți și să respectați tot ce vă spun ei, dar să nu faceți ca ei, căci ei spun, dar nu fac ceea ce spun. Ei leagă poveri grele și le pun pe umerii oamenilor, dar nu vor să le clinească nici măcar cu degetul.”

Ca și farizeii din vechime, v-ați așezat „pe scaunul lui Moise”, arogându-vă o autoritate legislativă și spirituală absolută. Tot ceea ce citim în condițiile de utilizare ale site-ului nostru în materie de neutralitate medicală reflectă exact linia de conduită pe care ar fi trebuit să o urmați. Totuși, ați acționat exact opus în punctele voastre de actualitate, în scrisorile oficiale și în recomandările voastre insistente. După exemplul acelor conducători religioși din primul secol, ați legat „sarcini grele” și le-ați pus pe umerii fraților voștri în timpul crizei sanitare, sarcini care au zdrobit și au costat viața multora dintre ei. Astăzi, în fața dezastrului, refuzați să mișcați aceste sarcini „cu degetul” pentru a repara răul cauzat sau pentru a prezenta scuze. Exemplul vostru a devenit atât de dăunător pentru turmă, încât cuvintele lui Isus răsună cu o putere formidabilă: „Nu faceți după faptele lor.”

Este cu totul posibil ca, mobilizând consilieri juridici abili, să reușiți să instrumentalizați clauzele de exonerare de răspundere ale site-ului nostru oficial pentru a scăpa de condamnări în fața tribunalelor civile. Totuși, așa cum ne reamintesc propriile noastre manuale de procedură teocratică, intervenirea unui comitet de disciplină religioasă în cadrul congregației este complet independentă de verdictele pronunțate de justiția umană. Dacă aceste artificii legale vă pot proteja împotriva răspunderii civile sau penale a acestei lumi, ele se dovedesc a fi total inutile pentru a vă sustrage justiției Suveranului universului, deoarece este scris despre el:

Proverbele 5:21

Căci căile omului sunt înaintea ochilor lui Iehova și el cercetează toate căările lui.

Când Iehova „își cercetează toate căile”, vă hrăniți în mod serios cu iluzia că clauzele de exonerare de răspundere de pe jw.org vă vor acorda cea mai mică legitimitate în ochii Lui sau vă vor permite să fiți declarați drepti înaintea Lui? Fiul lui Dumnezeu a anunțat totuși cu o claritate redutabilă argumentul pe care mulți i l-ar opri în ziua în care va veni să execute judecata divină:

Matei 7:22, 23

„Mulți îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am profețit noi în numele tău, n-am scos noi demoni în numele tău și n-am făcut noi multe lucrări de putere în numele tău?». Atunci le voi spune: «Niciodată nu v-am cunoscut! Plecați de la mine, voi, care practicați nelegiuirea!».”

Ce veți răspunde atunci lui Isus Cristos? Vă veți încumeta să-i spuneți: „Doamne, Doamne, nu i-am îndemnat noi oare pe «oile» noastre să primească această injecție în numele tău, nu ți-am cerut noi oare în numele tău să fie la zi cu schema lor de vaccinare și nu i-am marginalizat noi oare în numele tău pe toți cei care au refuzat să se supună decretelor noastre?”

Ce vă va replica Regele numit de Iehova când va veni să execute judecata, cu sabia dreptății în mână? Oare chiar în numele lui Isus Cristos ați manifestat o asemenea insistență sau sub influența puterilor acestei lumi? Este acum evident că ați promovat această campanie medicală și că, în consecință, responsabilitatea voastră pentru vărsarea

de sânge este angajată înaintea lui Dumnezeu, a Fiului său și a întregii congregații. Nu vă puteți sustrage acestei evidențe.

Chiar dacă dispuneți de cea mai puternică structură juridică existentă, trebuie neapărat să țineți minte acest avertisment infailibil al Scripturii:

1 Ioan 2:1, 2

„Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu comiteți vreun păcat. Și totuși, dacă cineva comite un păcat, avem un ajutor la Tatăl: pe Isus Cristos, cel drept. El este o jertfă de împăcare pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.”

Cuvântul tradus prin „asistent” este „parakletos”, iar potrivit dicționarului Vine, el semnifică următoarele:

„«Parakletos (παράκλητος, G3875), lit., chemat alături de sine, în ajutorul său, este înainte de toate un adjectiv verbal și sugerează capacitatea sau adaptabilitatea de a aduce ajutor. Era folosit în tribunale pentru a desemna un paralegal, un avocat; deci, în general, cel care pledează cauza altcuiva, mijlocitor, avocat, cum este în 1 In 2:1, despre Domnul Isus. În sensul său cel mai larg, înseamnă cel care ajută, care consolează. Cristos a fost acest lucru pentru discipolii săi, prin implicația cuvintelor sale «un altul (allos, altul de același gen, nu heteros, diferit) Consolator», când Duhul Sfânt vorbea (Ioan 14:16). În Ioan 14:26; Ioan 15:26; Ioan 16:7 este numit «Consolatorul». «Consolator» corespunde numelui «Menahem», pe care evreii îl dau Mesiei.”

Așadar, când Scriptura îl prezintă pe Isus ca pe un asistent, aceasta înseamnă că el îndeplinește funcția unui „avocat” ceresc, pledând în favoarea noastră pe baza „jertfei sale de împăcare”, astfel încât Suveranul universului să nu ne impute fărădelegile noastre.

Vă hrăniți cu iluzia că consilierii juridici ai acestui sistem de lucruri vă vor putea șterge responsabilitatea pentru vărsarea de sânge înaintea lui Iehova și înaintea congregației? Vă rugăm, frați, nu vă puneți încrederea în avocații costisitori ai acestei lumi. Isus Cristos, în schimb, nu cere niciun onorariu; căutați mai degrabă favoarea sa și îndreptați-vă spre singurul apărător capabil să vă acorde salvarea.

Totuși, dacă refuzați să manifestați o căință autentică pentru deciziile pe care le-ați luat, credeți cu adevărat că Isus Cristos va accepta să fie „avocatul” vostru și să vă apere înaintea tronului divin? Este cât se poate de evident că, fără o pocăință publică în fața congregației pentru responsabilitatea de sang contractată, veți atrage asupra voastră judecata divină, chiar dacă instituțiile judiciare din lumea lui Satan v-ar declara nevinovați. În acest sens a consemnat apostolul Ioan acest avertisment solemn:

1 Ioan 1:5-10

„Iată mesajul pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l anunțăm: Dumnezeu este lumină și în el nu este deloc întuneric. Dacă spunem: „Suntem în unitate cu el”, și totuși continuăm să umblăm în întuneric, mințim și nu practicăm adevărul. Dar, dacă umblăm în lumină, după cum el însuși este în lumină, suntem în unitate unii cu alții, iar sângele lui Isus, Fiul său, ne curăță de orice păcat. Dacă spunem: „N-avem păcat”, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, el este fidel și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea. Dacă spunem: „N-am păcătuit”, îl facem mincinos, iar cuvântul său nu este în noi.”

Apostolul Ioan exprimă acest adevăr cu o claritate limpede: nu putem pretinde în mod onest că suntem în uniune cu Dumnezeu în timp ce continuăm să umblăm în întuneric spiritual, deoarece „Dumnezeu este lumină”. Dacă refuzăm să umblăm în lumină mărturisind adevărul, sângele lui Isus nu ne poate curăța de greșelile noastre. A revendica o presupusă nevinovăție declarând „n-avem păcat” înseamnă să ne rătăcim pe noi înșine și să-l facem pe Dumnezeu mincinos, dovedind astfel că cuvântul său nu locuiește în noi.

Frați, Scripturile demonstrează în mod irefutabil că deciziile voastre administrative v-au angajat responsabilitatea pentru vărsarea de sânge. Dacă ați manifesta o căință autentică, amintiți-vă că Dumnezeu este „credincios și drept ca să ne ierte păcatele”. În schimb, dacă persistați în încăpățânarea voastră de a nega faptele, respingeți mărturia directă a Bibliei, confirmând prin aceasta că „cuvântul lui nu este în voi”. Gravitatea spirituală a situației voastre cere o examinare imediată și fără concesiilor a acestui dosar de către o instanță de disciplină religioasă.

Legea mozaică, consemnată acum aproximativ 3 500 de ani, ilustrează perfect rigurozitatea absolută a lui Iehova în fața pierderii unei vieți umane, chiar și atunci când autorul direct este necunoscut. Ea stipula că, dacă un corp era descoperit pe câmp fără să se știe cine l-a lovit, bătrânii orașului cel mai apropiat trebuiau să săvârșească o jertfă de propiciere și să declare în mod solemn:

Deuteronomul 21:7

„și să spună: «Mâinile noastre n-au vărsat sângele acesta și ochii noștri n-au văzut vărsarea de sânge.»

De ce instituisese Iehova o astfel de procedură? Suveranul universului cerea ca, dacă un martor dispunea de cea mai mică informație despre această crimă, să se înfățișeze imediat; abținerea de la vorbire transmitea o vinovăție comunitară și expunea individul la pedeapsa divină.

Imaginați-vă pentru o clipă că un om care avea cunoștință despre fapte s-ar fi aflat în fața acelei jertfe și în fața lui Iehova, negând cu nerușinare orice implicare sau orice informație despre caz. O astfel de atitudine nu ar releva o nelegiuire flagrantă? Nu ar fi oare dovada absolută a unei lipse de credință distrugătoare? Prin urmare, dreptatea divină nu ar fi oare pe deplin îndreptățită să-l lovească pe acest om cu blestem?

Frați, este pe deplin de înțeles ca oamenii din această lume, lipsiți de cunoașterea adevărului, să se arate corupți, mincinoși sau lași. În schimb, este inacceptabil ca bărbații care afirmă că îl cunosc pe Dumnezeu și pretind că sunt reprezentanții Săi pământești să întoarcă privirea și să refuze să recunoască realitatea faptelor. Puteți oare pronunța cu adevărat aceste cuvinte cu o conștiință curată înaintea lui Iehova și înaintea întregii congregații:

„Mâinile noastre n-au vărsat acest sânge și ochii noștri n-au văzut crima.”

Ignorați oare și astăzi faptul că sănătatea colaboratorilor noștri creștini a fost alterată sau viața le-a fost frântă în urma directivelor voastre străine de Scripturi? Veți continua să o țineți pe a voastră și să negați evidentul, asemenea instituțiilor seculare ale acestui sistem de lucruri?

Amintiți-vă că apostolul Ioan, așa cum s-a subliniat anterior, l-a identificat pe Cain ca fiind un fiu al Diavolului. Or, ce anume a motivat cu

precizie această condamnare fără apel? Relatarea inspirată din Geneză consemnează acest răspuns memorabil:

Geneza 4:9

„Mai târziu, Iehova l-a întrebat pe Cain: „Unde este Abel, fratele tău?”. Cain a răspuns: „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?”.”

După ce i-a luat viața fratelui său, Cain, confruntat cu dreptatea lui Iehova, s-a închis în negare pretinzând că ignoră situația, mergând până acolo încât a ripostat cu aroganță că nu este păstrătorul fratelui său. Prin această eschivare, el a refuzat să-și asume responsabilitatea pentru actul său de sânge. Era bineînțeles o nesăbuiință să-și imagineze că Iehova nu fusese martor la dramă sau că o astfel de greutate putea rămâne ascunsă în ochii Creatorului.

Frați, care va fi linia voastră de apărare înaintea lui Iehova atunci când va cere socoteală cu privire la colaboratorii noștri creștini a căror viață a fost frântă? Veți spune cu detașare: „Noi nu știm ce s-a întâmplat” sau poate: „Noi nu suntem păstrătorii lor, fiecare trebuia să-și asume propriile alegeri”? Veți îndrăzni să susțineți această privire înaintea Celui ai cărui ochi pătrund toate lucrurile? Veți alege să imitați postura lui Cain, negând responsabilitatea voastră teocratică și opunând minciuna adevărului divin?

Din moment ce directivele oficiale au încurajat adoptarea de substanțe medicale asociate ulterior cu patologii grave – cum ar fi miocarditele sau alte afecțiuni invalidante care au antrenat deznodăminte fatale la numeroși adulți și copii –, concluzia se impune de la sine:

Este imperativ să vă înfățișați în fața unui comitet de disciplină religioasă. Vă revine sarcina să expuneți acolo motivele pentru care v-ați îndepărtat de Scripturi și ați compromis neutralitatea creștină sponsorizând aceste produse experimentale, și să explicați de ce, în cursul acestor ultimi trei ani, nicio demers de pocăință publică nu a fost întreprins pentru a tămădui rănilor turmei.

Voir en anexa 4 comitetul judiciar care a avut loc la 14 iulie 2025.

ÎN DEZACORD CU CONDIȚIILE CERUTE PENTRU UN BĂTRÂN

Cartea „Păstoriți turma lui Dumnezeu” indică clar că, atunci când un frate face obiectul unei analizări de către un comitet de disciplină religioasă, el trebuie să renunțe la totalitatea responsabilităților și a privilegiilor sale de serviciu. Condițiile cerute pentru a îndeplini funcții de supraveghere sunt consemnate cu precizie în scrisorile adresate lui Timotei și lui Tit, iar examinarea lor permite să se măsoare întreaga amploare a directivelor acestui manual de procedură.

Înainte de a analiza aceste criterii biblice, aș dori să propun o ilustrare explicită.

Imaginați-vă că vizitați o congregație în cadrul căreia toți bătrânii sunt albi, în timp ce jumătate dintre vestitori este constituită din frați și surori de culoare. Având în vedere rasismul latent din regiune, vă îngrijorați cu privire la posibilitatea ca tensiunile legate de segregatie și discriminare să afecteze viața comunității. Interogați de dumneavoastră, bătrânii vă asigură că nu există nicio problemă, afirmând că acționează cu bunătate și că toți acești vestitori se înfloresc pe deplin alături de ei.

Totuși, discutând direct cu frații și surorile de culoare, descoperiți că ei se declară în unanimitate victime ale discriminării din partea corpului de bătrâni. În plus, în timpul activității de predicare, persoanele de culoare din teritoriu confirmă că acești bătrâni au o reputație foarte proastă în ceea ce privește modul în care tratează minoritatea. Chiar dacă bătrânii se înverșunează să nege aceste acuzații, cine are dreptate? Este evident că, dacă jumătate din congregație îi pune în mod formal în cauză, acești responsabili nu își pun cuvintele în practică și se amăgesc singuri printr-un raționament fals. O astfel de situație nu ar impune oare reexaminarea atentă a faptului dacă acești bărbați mai satisfac cerințele biblice?

Dacă aplicăm această ilustrare la situația voastră, singura metodă obiectivă pentru a determina dacă i-ați respectat cu adevărat pe frații care au ales să nu se vaccineze constă în a-i interoga cu privire la impactul punctelor voastre de actualitate. Veți afirma fără îndoială că n-ați avut niciodată intenția de a maltrata pe nimeni; totuși, propria voastră apreciere nu are aici nicio valoare. Ceea ce contează este

mărturia celor care au suferit aceste rele tratamente spirituale. Or, printre frații rămași fermi pe convingerile lor, nu există nici măcar unul singur care să valideze argumentația voastră sau care să se fi simțit respectat prin intervențiile voastre.

Cu această luciditate necesară se cuvine să analizăm cerințele supravegherii, din perspectiva însăși a companionilor creștini care au fost lezați de acțiunile voastre.

În articolul său intitulat „Sunteți calificat pentru a sluji?”, *Turnul de veghe* din 1 septembrie 1990 (paginile 23-24) detaliază fiecare dintre aceste criterii sacre. Să le examinăm rând pe rând, oprindu-ne în mod specific asupra acelor care pun în lumină gravitatea lipsurilor voastre.

Timotei 3:1-7

„3 Cuvântul acesta este vrednic de încredere: Dacă cineva râvnește să fie supraveghetor, dorește o lucrare excelentă. 2 Așadar, supraveghetorul trebuie să fie ireproșabil, bărbat al unei singure soții, moderat în obiceiuri, cumpătat, ordonat, ospitalier, capabil să predea, 3 nu un băutor înrăit, nu un om violent, ci rezonabil, nu certăreț, nu iubitor de bani, 4 un om care își conduce bine propriul casnic, ținându-și copiii în supunere cu toată demnitatea 5 (căci, dacă un om nu știe să-și conducă propriul casnic, cum va îngriji de congregația lui Dumnezeu?), 6 nu un convertit recent, ca nu cumva să se umfle de mândrie și să cadă în judecata pronunțată împotriva Diavolului. 7 De asemenea, trebuie să aibă și o mărturie excelentă din partea celor din afară, ca să nu cadă în ocară și în capcana Diavolului.”

Tit 1:6-9

„6 dacă este vreun om liber de acuzație, bărbat al unei singure soții, având copii creștini care nu sunt acuzați de destrăbălare și nu sunt neascultători. 7 Căci supraveghetorul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie liber de acuzație, nu încăpățânat, nu mândru, nu un băutor înrăit, nu violent, nu lacom de câștig necinstit, 8 ci ospitalier, iubitor de bunătate, cumpătat, drept, loial, care deține stăpânire de sine, 9 care se ține strâns de cuvântul fidel în lucrarea sa de predare, ca să poată și să încurajeze prin învățătura sănătoasă, și să-i reprobeze pe cei care o contrazic.”

IRREPROȘABIL; LIBER DE ACUZAȚIE; SĂ AIBUȚĂ O MĂRTURIE EXCELENTĂ DIN PARTEA CELOR DIN AFARĂ (1 TIMOTEI 3:2, 7, 8, 10; TIT 1:6, 7)

Cuvintele grecești folosite sunt următoarele:

„*anekletos* (ἀνέκκλητος, G410), înseamnă care nu poate fi tras la răspundere (de la *a*, privativ; *n*, eufonic, și *enkaleo*, a chema), adică fără nicio acuzație, în urma unei anchete publice; «ireproșabil» (1Co 1:8; Col 1:22; 1Ti 3:10 și Tit 1:6-7). Aceasta nu implică o simplă achitare, ci inexistența oricărui tip de cap de acuzare sau acuzație împotriva unei persoane. Aceasta este ceea ce se stipulează cu privire la bătrâni. *anepileptos* (ἀνεπίληπτος, G423), literal: care nu poate fi apucat; prin urmare, neexpus la cenzură, ireproșabil (de la *a*, privativ; *n*, eufonic, și *epilambano*, a apuca). Folosit în 1Ti 3:2 și 1Ti 5:7: «ireproșabil» în ambele pasaje; 1Ti 6:14: «fără... reproș».”

Astfel, reiese în mod incontestabil că voi nu mai îndepliniți cerințele unui om „ireproșabil” sau „liber de acuzație”. Conduita voastră din timpul crizei sanitare s-a dovedit a fi profund reprehensibilă. Astăzi, sute de mii de colaboratori creștini sunt în măsură să vă reproșeze că v-ați îndepărtat de la Scripturi, în timp ce înregistrările punctelor voastre de actualitate, difuzate la scară mondială, aduc dovada materială a promovării voastre active a acestei campanii medicale.

Asociind în mod necuvenit numele lui Iehova cu directive profane — pretinzând că aceste instrucțiuni decurgeau din conducerea divină, în timp ce ele se aliniau cerințelor instituțiilor acestui sistem de lucruri —, ați compromis grav reputația organizației. Această poziționare a alterat neutralitatea noastră creștină în ochii publicului. Mulți oameni care au refuzat această injecție din convingere personală resping acum mesajul nostru, considerând că am capitulat în fața presiunilor lumii. Punând astfel o piatră de poticnire înaintea serviciului public, ați comis o greutate pe care niciun bătrân n-ar putea-o tolera fără să-și piardă imediat privilegiile de serviciu.

Apostolul Tit amintește cu tărie că „supraveghetorul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie liber de acuzație” (Tit 1:7).

Termenul grecesc tradus prin „administrator” este oikonomos (οἰκονόμος, G3623). Potrivit dicționarului Vine (Vine's Expository Dictionary of Old and New Testament Words), acest cuvânt desemnează:

„oikonomos (οἰκονόμος, G3623), (oikos, casă; nomos, lege) lit., cel care conduce o casă (Gal 4:2), desemnează un înalt funcționar însărcinat cu administrarea casei, cu conducerea celorlalți slujitori și cu paza copiilor minori. Vezi ADMINISTRATOR, PAHARNIC, TREZORIER.”

Voi, care vă prezentați în fața comunității mondiale a fraților ca „sclavul fidel și prevăzător”, sunteți ținuți de o obligație de exemplaritate absolută și ar trebui să fiți mai presus de orice reproș. Totuși, realitatea faptelor voastre se situează la antipozii acestei cerințe spirituale.

Să vedem cu precizie ce spunea Isus cu privire la responsabilitatea care apasă pe umerii unui astfel de administrator:

Luca 12:47, 48

„Atunci sclavul acela care a înțeles voința stăpânului său, dar nu s-a pregătit pentru venirea lui sau n-a făcut ce i-a cerut el va fi bătut cu multe lovituri. Dar cel care n-a înțeles voința stăpânului și astfel a făcut lucruri pentru care merită să primească lovituri va fi bătut cu puține lovituri. Într-adevăr, cui i s-a dat mult i se va cere mult și cui i s-a încredințat mult i se va cere mai mult decât în mod obișnuit.”

De vreme ce ocupați poziția cea mai înaltă din cadrul organizației noastre, purtați responsabilitatea cea mai grea care poate reveni unui creștin. Scripturile stabilesc o regulă imuabilă: celui căruia „i s-a dat mult, i se va cere mult” în schimb (Luca 12:48).

Este moral și teocratic inadmisibil să fiți acționat cu o asemenea ușurătate spirituală și să continuați astăzi să vă exercitați funcțiile de supraveghere ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Față de prejudiciul suferit de turmă, menținerea privilegiilor voastre fără un demers imediat de dare de socoteală constituie un afront adus principiilor dreptății lui Iehova.

PREVIZĂTOR (1 TIMOTEI 3:2)

Comentariul din *Turnul de veghe* citat anterior aduce această precizie esențială cu privire la amploarea acestei cerințe:

„17 Plin de bun simț (1 Timotei 3:2). Un bătrân trebuie să fie rezonabil și prevăzător. El trebuie să fie consecvent și logic în felul său de a vorbi și de a acționa. Starea sa de spirit umilă și echilibrată se bazează pe înțelepciunea divină și pe învățăturile sănătoase din Cuvântul lui Iehova, pe care trebuie să le studieze cu sârguință. — Romani 12:3; Tit 2:1.”

Orientările transmise în timpul punctelor voastre de actualitate, asociate cu gestionarea voastră directivă a crizei sanitare, demonstrează în mod flagrant că ați acționat cu lipsă de rațiune și cu o totală lipsă de bun simț. Departe de a vă arăta „prevăzători” sau „rezonabili”, ați măturat orice formă de umilință pastorală, refuzând să ascultați avertismentele legitime ale companionilor voștri. Îndepărtându-vă de învățăturile sănatoase ale Cuvântului lui Dumnezeu pentru a sponsoriza protocoale profane cu consecințe dramatice, ați introdus directive spiritual și fizic prejudiciabile pentru turmă. O asemenea ușurătate administrativă se opune frontal respectului scrupulos față de principiile biblice care ar fi trebuit să vă ghideze deciziile. Cum mai puteți oare îndrăzni să pretindeți că dispozițiile sanitare impuse congregației mondiale au fost cele mai bune?

Tocmai pe această necesitate absolută de a nu vă depăși prerogativele din mândrie se exprimă apostolul Pavel în textul menționat de articol. El declară în Romani 12:3:

Romani 12:3

„Căci, prin bunătatea nemeritată care mi-a fost dată, îi spun fiecăruia dintre voi să nu gândească despre sine mai mult decât trebuie, ci să gândească într-un mod care reflectă o minte sănătoasă, fiecare după măsura de credință pe care i-a dat-o Dumnezeu.”

Când ajungeți să gândiți despre voi înșiși „mai mult decât trebuie să gândiți”, pierdeți în mod inevitabil umilitatea indispensabilă pentru un bun discernământ spiritual.

Aș-ti de exemplu, este suficient să ne amintim intervenția fratelui David Splane din timpul punctului său de actualitate. Critica sa virulentă la adresa tuturor celor care refuzau să se supună unor directive totuși

străine de Scripturi ilustrează perfect această deriva. O astfel de atitudine demonstrează că ați dezvoltat o stimă mult prea înaltă față de persoanele voastre și de autoritatea voastră administrativă, ceea ce se opune frontal calităților de modestie și de abținere cerute unui autentic supraveghetor creștin.

OSPITALIER (1 TIMOTEI 3:2; TIT 1:8)

Revista citată anterior își continuă analiza calităților cerute:

„19 Ospitalier (1 Timotei 3:2; Tit 1:8). Un bătrân «urmează calea ospitalității» (Romani 12:13; Evrei 13:2). Cuvântul grecesc pentru «ospitalier» înseamnă literalmente «prietin al străinilor». Fiind ospitalier, un bătrân îi întâmpină pe cei nou-veniți la întrunirile creștine și manifestă la fel de mult interes față de cel sărac ca și față de o persoană înstărită. El este ospitalier cu cei care călătoresc pentru interesele creștinismului și îi ajută să plece mai departe «într-un mod demn de Dumnezeu» (3 Ioan 5-8). Un bătrân manifestă ospitalitate mai ales față de colaboratorii săi creștini, în funcție de necesitățile lor și de ceea ce îi permite situația sa. — Iacov 2:14-17.”

Ospitalitatea, de la termenul grecesc *philoxenia*, înseamnă literalmente „iubire de străini” și se traduce în practică printr-o dispoziție activă de a răspunde nevoilor altora de îndată ce circumstanțele o permit. Așa cum o demonstrează pilda Bunului Samaritean, conducerea voastră a dat greș în mod teribil în fața acestei îndatoriri sacre. În realitate, comunitatea fraților este în drept să cunoască impactul real și consecințele acestei campanii de vaccinare în cadrul fraternității noastre, însă voi ați ales să acoperiți aceste date cu tăcere.

În timpul punctelor voastre de actualitate anterioare, voi înșivă ați afirmat că ascunderea statisticilor sau a cifrelor factice nu constituie o manifestare de iubire; și totuși, animați de aceeași logică a transparenței selective, ați orchestrat promovarea acestui produs medical. De atunci, de ce persistați în a oculta datele sanitare și rapoartele privind efectele adverse aflate în prezent în posesia voastră? Dacă companiile noastre creștine ar cunoaște pe deplin realitatea faptelor, mulți ar întreprinde cercetări personale și ar renunța să primească injecții suplimentare. O astfel de transparență le-ar salva probabil viața, probabilitatea de a

dezvolta patologii grave crescând odată cu repetarea dozelor. Mulți proclamatori suferă astăzi de afecțiuni cronice fără măcar să conștientizeze că principala cauză rezidă în aceste directive medicale.

Comentariul revistei amintește că ospitalitatea creștină trebuie să se exprime față de companionii noștri „în funcție de necesitățile lor și de ceea ce le permite situația”. Așadar, demonstrați voi oare atitudinea unui „prieten al străinilor” atent, prompt în a furniza adevărul factual de care turma are o nevoie crucială pentru conservarea sa?

O recunoaștere publică a erorilor voastre administrative și profetice ar face astăzi diferența dintre viață și moarte pentru un număr mare de slujitori ai lui Dumnezeu. Refuzul vostru obstinat de a aborda această chestiune mărturisește despre o lipsă flagrantă de iubire și de ospitalitate spirituală. Cum puteți pretinde că sunteți modele de ospitalitate față de persoanele din afară, dacă vă dovediți incapabili să le oferiți propriilor voștri FRAȚI hrana și avertismentele vitale de care au nevoie imediată?

CAPABIL SĂ ÎNVEȚE (1 TIMOTEI 3:2)

Paragraful 20 din revistă spune:

„20 Capabil să predea (1 Timotei 3:2). Nu pentru că are aptitudini intelectuale sau înțelepciunea lumii este un bătrân capabil să dea un învățământ spiritual (1 Corinteni 2:1-5, 13). Dacă este, aceasta se datorează faptului că rămâne «ferm atașat de cuvântul fidel în ceea ce privește arta [sau modul] său de predare, pentru ca să poată îndemna prin învățământul care este sănătos și să-i corecteze pe cei ce contrazic» (Tit 1:9; vezi Faptele 20:18-21, 26, 27). El trebuie să fie capabil «să-i instruiască cu blândețe pe cei care nu sunt animați de bune dispoziții» (2 Timotei 2:23-26). Chiar dacă un bătrân nu este cel mai bun orator public din congregație, el trebuie să studieze suficient Cuvântul lui Dumnezeu pentru a fi în măsură să-i instruiască și să-și sfătuiască colaboratorii, care, la rândul lor, studiază Biblia (2 Corinteni 11:6). El trebuie să știe să dea un «învățământ sănătos» care să-i ajute pe membrii familiilor și ai congregației să ducă o viață devoată lui Dumnezeu. — Tit 2:1-10.”

Acest raționament este pe deplin conform cu logica biblică. Comparând cerințele apostolului Pavel, se constată o armonie perfectă: calitatea unui om „capabil să predea” (1 Tim. 3:2) este indisolubil legată de obligația sa de a „fi ferm atașat de cuvântul fidel în timp ce predă” (Tit 1:9). În ordinea teocratică, elocința înăscută, retorica umană sau estetica unui discurs nu au nicio valoare intrinsecă; singurul lucru care contează este atașamentul absolut și exclusiv față de Scripturile inspirate. Dacă un învățător se abate de la fundamentul biblic, el își pierde calificarea divină și nu mai poate revendica cea mai mică autoritate de predare în cadrul congregației.

S-a demonstrat din plin că voi ați rupt această legătură de fidelitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Intervențiile voastre publice nu numai că s-au abătut de la linia biblică, dar au și denaturat sensul textelor sacre cu scopul de a acorda o garanție teocratică unei campanii medicale profane. În loc să vă încredeți exclusiv în „cuvântul fidel”, ați îndemnat fraternitatea mondială să se conformeze opiniilor umane și directivelor seculare calchiate după agende mondialiste.

Totuși, responsabilitatea celor care conduc comunitatea creștină cere o veghe în orice moment, așa cum Pavel a subliniat cu gravitate în 1 Timotei 3:15:

1 Timotei 3:15

„pentru ca, în cazul în care întârzii, să știi cum să te porți în casa lui Dumnezeu, care este congregația Dumnezeului celui viu, stâlp și sprijin al adevărului.”

Un slujitor al lui Dumnezeu se trebuie să acționeze cu deplină conștiință că congregația este „stâlpul și sprijinul adevărului” (1 Tim. 3:15), și nu o retransmisie de propagandă în serviciul industriei farmaceutice. Totuși, trebuie să recunoaștem că instrucțiunile și îndemnurile presante pe care le-ați administrat s-au bazat în mod direct pe directivele OMS și ale unor multinaționale corupte. Astfel de mesaje nu au constituit în niciun caz un „învățămant sănătos” sau „cuvinte sănătoase”.

Numărul dureros al companionilor noștri creștini care se odihnesc astăzi în cimitire sau care suferă în spitale aduce o mărturie tăcută, dar copleșitoare, a acestei derive. În calitatea voastră de învățători, datoria voastră sacră cerea să vă puneți încrederea absolută în „cuvântul fidel” al lui Iehova, „Dumnezeul adevărului”, mai degrabă decât să deveniți

ecourile unor structuri comerciale subordonate sistemului de lucruri al celui pe care Isus l-a numit „tatăl minciunii” (Psalmul 31:5; Ioan 8:44).

Tocmai asupra acestei rigori morale și doctrinale absolute insistă apostolul Pavel când i se adresează tovarășului său de slujire. Textul din Tit 2:7, 8 declară:

„Arată-te pe tine înțîți un exemplu de fapte bune în toate privințele. Învățămintul tău să fie curat, plin de seriozitate, iar cuvintele tale să fie sănătoase, mai presus de orice reproș, pentru ca cei din opoziție să se rușineze, neavînd nimic rău de spus despre noi.”

Tit 2:7, 8

„fiind tu însuși un exemplu de fapte bune în toate privințele. Predă o învățătură curată cu toată seriozitatea, avînd o vorbire sănătoasă, care nu poate fi criticată, astfel încât cei ce se împotrivesc să se rușineze, neavînd de spus nimic rău despre noi.”

Dragi frați ai Corpului de Guvernare, puneți-vă mîna pe inimă și răspundeți înaintea lui Iehova: punctele de actualitate pe care le-ați publicat pentru a impune și promova această campanie de vaccinare constituie, în ochii voștri, exemple de „fapte bune”? Puteți susține cu sinceritate că ați administrat un „învățămint curat” sau trebuie să recunoașteți că a fost corupt de concepțiile acestei lumi?

Credeți că simt vreo „rușine” adresându-vă această corespondență pentru că aș consemna în ea neadevăruri? Sau mai degrabă rușinea este de partea voastră, a celor care refuzați să priviți în față realitățile dureroase și consecințele tragice pe care vi le semnalez?

Frați, sunteți interpelați astăzi cu gravitate în calitate voastră de învățători ai Cuvîntului lui Dumnezeu. Trebuie să dați socoteală pentru însăși natura a ceea ce ați predat de pe tribuna voastră teocratică. Din păcate, alegînd să legați autoritatea Scripturilor de imperative profane, ați risipit încrederea turmei și ați pierdut orice legitimitate spirituală în cadrul congregației.

NU CINEVA VIOLENT, CI REZONABIL, NU CERTĂREȚ (1 TIMOTEI 3:3; TIT 1:7)

Revista continuă astfel:

„21 Nu cineva care lovește, ci rezonabil, nu certăreț (1 Timotei 3:3; Tite 1:7). Fiind pașnic, un bătrân nu îi lovește fizic pe alții și nici nu îi bruschează prin remarci insultătoare sau jignitoare (vezi 2 Corinteni 11:20). (Una dintre cerințele menționate anterior, „nu un bețiv certăreț”, arată că nu se dedă abuzului de alcool, care stă adesea la originea neînțelegerilor.) Fiind rezonabil (sau „flexibil”) și nu autoritar sau greu de mulțumit, el nu amplifică probleme minore (1 Corinteni 9:12; Filipeni 4:5; 1 Petru 2:18). Deoarece un bătrân nu este certăreț, el evită disputele și nu este „irascibil”. — Tite 3:2; Iacov 1:19, 20.”

Este deja demonstrat pe deplin că deciziile voastre administrative au instilat „conflicte și lupte” în familiile și în congregațiile fraților noștri la nivel internațional. O astfel de învățătură este diametral opusă rodului „păcii” produs de spiritul lui Dumnezeu. În plus, în diferitele voastre puncte de actualitate i-ați calomniat pe vestitorii care refuzau această injecție, vizându-i cu acuzații de „vorbire abuzivă” și atribuindu-le motive absurde.

În niciun moment al acestei crize sanitare nu ați dat dovadă de flexibilitate; dimpotrivă, la fiecare nouă intervenție, poziția voastră s-a rigidizat. Conducerea voastră a căpătat un caracter pur autoritar: oricine îndrăznește să pună la îndoială temeinicia directivelor voastre sau refuza să-și înstrăineze conștiința creștină se expunea la măsuri disciplinare care puteau merge până la excluderea din congregație, sub pretextul fals că ar provoca dezbinări.

Exact acest tip de înrobire spirituală și de abuz de autoritate în cadrul comunității credincioșilor îl denunța apostolul Pavel cu o ironie tăioasă. Textul din 2 Corinteni 11:20, menționat în paragraf, declară:

2 Corinteni 11:20

„De fapt, voi tolerați pe oricine vă înrobește, pe oricine pune mâna pe bunurile voastre, ba chiar devorează ce aveți, pe oricine se înalță mai presus de voi și pe oricine vă lovește peste față.”

Nu se poate nega că, prin această gestionare coercitivă, v-ați „înălțat deasupra fraților voștri” și că, în mod simbolic, „ați lovit peste față” pe oricine refuza să-și alinieze conștiința la decretele voastre. În plus,

companionii care s-au supus injoncțiunilor voastre au fost „deposedați” de liberul lor arbitru și de discernământul lor creștin, ajungând de fapt reduși la „sclavi” ai unei învățături omenești și prejudiciabile.

Analiza acestei perioade întunecate demonstrează limpede că nu ați îndeplinit deloc această condiție biblică de blândețe și flexibilitate pastorală. Având în vedere criteriile Cuvântului lui Dumnezeu, ați pierdut aptitudinea spirituală necesară pentru a vă asuma responsabilitatea de păstori și pentru a conduce turma lui Iehova.

PAS ÎNCĂPĂȚÂNAT (TIT 1:7)

Nu se poate nega că, în această privință, atitudinea pe care ați manifestat-o în mod evident în timpul punctelor voastre de actualitate a fost tocmai o natură „încăpățânată”.

Revista își continuă analiza definind astfel acest defect major, incompatibil cu responsabilitatea unui supraveghetor:

„22 Nu încăpățânat (Tit 1:7). Literal, aceasta înseamnă „cine nu este înclinat să se placă pe sine”. (Vezi 2 Petru 2:10.) Un bătrân nu trebuie să fie dogmatic, ci să-și evalueze capacitățile cu modestie. Neconsiderând că este cel mai capabil, el împarte cu umilință responsabilitățile cu alții și acordă mare valoare unei mulțimi de sfătuitori. — Numeri 11:26-29; Proverbe 11:14; Romani 12:3, 16.”

Analiza termenului grecesc este de asemenea interesantă:

„« authades (αὐθάδης, G829), îngăduitor față de sine (autos, auto; edomai, a plăcea), desemnează pe cel care, dominat de interesul personal și fără nicio considerație pentru alții, își afirmă cu aroganță propria voință, „mândru” (Tit 1:7); „încăpățânat” (2 Petru 2:10; în opoziție cu epieikes, blând, amabil, de exemplu 1 Timotei 3:3), „cineva care supraestimează atât de mult orice hotărâre pe care a luat-o el însuși în trecut încât nu se va lăsa îndepărtat de ea” (Trench, comparând și contrastând cu philautos, iubitor de sine, egoist; Sinonime ¶xcii). ¶ În LXX, Gen 49:3, Gen 49:7; Prov 21:24.2 ”

Ați manifestat un dispreț evident față de conștiința altora, alegând să vă impuneți cu aroganță propria voință în detrimentul celei a fraților voștri

și chiar deasupra directivelor explicite ale Cuvântului lui Dumnezeu. Învățătura voastră a căpătat un caracter dogmatic absolut, mergând până la a pretinde că supunerea față de decretele voastre echivalează cu supunerea față de Dumnezeu însuși și că oricine îndrăznește să exprime o îndoială dă dovadă de lipsă de credință. Convinsi că nimeni nu putea analiza sau înțelege situația sanitară mai bine decât voi, ați diabolizat sistematic orice informație sau cercetare științifică ce divergea de la directivele voastre. Ați supraestimat atât de mult propriile raționamente încât a devenit imposibil pentru voi să reveniți asupra lor sau să recunoașteți cea mai mică greșeală; ați închis urechea la toate vocile de avertizare.

În loc să cedați acestei prezumții administrative, datoria voastră de păstori cerea să urmați cu strictețe sfatul inspirat pe care apostolul Pavel l-a adresat romanilor:

Romani 12:16

„Să aveți față de alții aceeași atitudine pe care o aveți față de voi înșivă. Nu vă gândiți la lucruri înalte, ci umblați după lucruri umile. Nu deveniți înțelepți în ochii voștri.”

Ați fi putut evita această situație dacă nu ați fi fost „înțelepți în ochii voștri” și dacă ați fi ales să vă centrați conducerea pe umilința creștină, nu pe ambiția unei autorități centralizate și directive. O asemenea fidelitate față de Scripturi ar fi permis unui număr foarte mare dintre companionii noștri creștini să rămână, și astăzi, în țara celor vii.

Recursul la dicționare se dovedește adesea indispensabil pentru a surprinde cu exactitate sensul termenilor biblici și teocratici. De aceea prezint mai jos definițiile precise ale cuvintelor-cheie menționate, pentru a scoate pe deplin în lumină natura lipsurilor voastre.

„**Dogmatism:** Presupunerea celor care doresc ca doctrina sau afirmațiile lor să fie considerate adevăruri absolute, fără nicio contradicție.

Arrogant: O persoană care nu are umilință sau care se simte ori se crede superioară altora este calificată drept arogantă. Este un adjectiv folosit pentru a exprima o caracteristică negativă sau un defect al personalității unui individ.

A fi arogant înseamnă a fi înfumurat, lăudăros, vanitos. Se crede expert în toate subiectele și, prin urmare, nu are niciun interes să asculte opiniile altora. O persoană arogantă ajunge chiar să-i disprețuiască și să-i jignească pe ceilalți.

Mândrie: Mândria este o caracteristică personală sau o atitudine a persoanei care crede că are o poziție de superioritate sau privilegiu față de alții. Se poate desemna și o persoană arogantă, înfumurată, vanitoasă.”

FIDEL (TIT 1:8)

Traducerea în română, păstrând fidel structura și tonul teocratic, este:

„24 Fidel (Tit 1:8). Un creștin calificat pentru a fi bătrân arată o atașare neclintită față de Dumnezeu și se conformează legii divine, indiferent de modul în care îi este pusă la încercare integritatea. El face ceea ce lehovă așteaptă de la el, în special prin faptul că este un vestitor fidel al Regatului. — Matei 24:14; Luca 1:74, 75; Faptele 5:29; 1 Tesaloniceni 2:10.”

Fraților, evidența faptelor arată limpede că nu v-ați menținut fidelitatea față de legea divină. Alegând să aliniați directivele voastre la exigențele guvernelor seculare și ale structurilor acestui sistem — asimilabile elementelor „fiarei sălbatice” — ați abandonat atașamentul neclintit care trebuie acordat exclusiv lui lehovă. Servitorul cu adevărat fidel se conformează strict și în orice împrejurare așteptărilor lui lehovă; însă, în această încercare, voi ați capitulat pentru a împlini ceea ce „Fiara” aștepta de la voi.

Nimeni nu contestă intensitatea presiunilor politice și mediatice care apăsau asupra voastră în acea perioadă. Totuși, marca distinctivă a creștinului integru constă în capacitatea sa de a plasa legea divină deasupra tuturor lucrurilor, indiferent de modul în care îi este pusă la încercare loialitatea.

Faptul că un număr mare de vestitori și familii, din întreaga lume, au ales să respecte cu strictețe principiile biblice amintite pe parcursul acestei corespondențe — adesea cu prețul unor mari sacrificii personale — dovedește în mod incontestabil că și voi aveți posibilitatea de a rămâne

fermi. Dispuneați de aceleași Scripturi și de același model pastoral. Totuși, în fața presiunii lumii, ați luat decizia deliberată de a abandona aceste principii pentru a favoriza compromisuri administrative.

NEVOIE URGENTĂ DE UN COMITET JUDICIAR

Fraților, așa cum a fost indicat clar mai sus, datoria de sânge necesită, în sine, formarea unui comitet judiciar. Dacă adăugăm la aceasta celelalte păcate menționate — comise împotriva lui Iehova, a Cuvântului Său, a lui Isus Cristos, a fraților și a condițiilor cerute pentru bătrâni — devine evident că situația voastră spirituală este foarte îngrijorătoare.

Păcatele sunt manifeste, însă un comitet de bătrâni trebuie să evalueze detaliile mai multor chestiuni esențiale:

- Lipsă_de_judecată — A fost aceasta doar o lipsă de discernământ din partea voastră? Câte avertismente ați primit exact?
- Învățăături_respinse — Ce învățăături biblice ați citit și de ce le-ați respins?
- Absența_repentirii — De ce nu v-ați căit până acum?
- Repararea_dreptatii — De ce nu ați încercat să reparați prejudiciile produse?
- Presiune_seculara — Ce fel de presiune ați suportat din partea guvernelor și organizațiilor lumii lui Satan?
- Alianțe_nepotrivite — De ce v-ați legat de ele? Cu ce argumente ați acceptat această legătură și cine se ascunde în spatele ei?
- OMS_și_fiara — De ce urmați la literă sfaturile unor organizații profane precum OMS, care face parte din „fiara sălbatică”?
- Abatere_de_la_Scripturi — De ce v-ați îndepărtat de principiile biblice cunoscute și de informațiile din propriile noastre publicații?
- Responsabilitatea_taurului — Ce învățătură ați dat despre „taurul care încornează o persoană”, în legătură cu vaccinurile?
- Prudență_spirituală — De ce nu ați fost prudenți într-o chestiune atât de periculoasă?

Aceste întrebări, alături de altele, sunt indispensabile pentru a înțelege ce s-a întâmplat, pentru a vă ajuta să vă căiți și pentru a elabora măsuri care să împiedice repetarea unei asemenea situații. Așa cum am spus,

nu știu de ce v-ați rătăcit în această chestiune și nu vă voi judeca intențiile; totuși, păcatul este vizibil și nu poate fi tolerat.

Nu există nicio posibilitate de a ajunge la o altă concluzie. Greșelile voastre trebuie abordate de urgență în cadrul congregației, printr-un comitet de bătrâni maturi și spirituali, care se supun loial Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă nu vă căiți pentru tot ceea ce ați făcut, viața voastră este în pericol, deoarece niciun păcat nu este șters fără o căință autentică.

Faptele 3:19

„Așadar, căiți-vă și întoarceți-vă ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină timpuri de înviore de la însuși Iehova”

Consultați în anexa 4 comitetul judiciar care a avut loc la 14 iulie 2025.

DE CE NU AM TRIMIS CARTEA MAI DEVREME?

Motivele pentru care nu am trimis această carte mai devreme sunt următoarele.

În februarie 2022, criza globală a COVID-19 s-a liniștit brusc în întreaga lume, iar voi ați încetat să mai menționați vaccinarea în punctele voastre de actualitate. Eram atunci pe punctul de a lua pana, dar mi-am imaginat că numeroși frați, mult mai experimentați decât mine, vă vor scrie. Am decis, așadar, să aștept pentru a observa evoluția situației și pentru a vedea dacă aceste chestiuni aveau să fie rezolvate. În această așteptare, am ales să urmez exemplul biblic al lui Elihu, care a știut să păstreze tăcerea pentru a-i lăsa pe oamenii cu experiență să se exprime primii.

Iov 32:4-7

„Elihu așteptase înainte să-i răspundă lui Iov, pentru că ei erau mai în vârstă decât el. Când a văzut că cei trei bărbați nu aveau niciun răspuns, Elihu s-a mâniat și mai tare. Atunci Elihu, fiul lui Barachel, buzitul, a luat cuvântul și a zis: „Eu sunt tânăr, iar voi sunteți în vârstă. De aceea, din respect, m-am reținut să vorbesc și n-am îndrăznit să vă spun ce știu. Mi-am zis: «Să vorbească vârsta, mulțimea anilor să dezvăluie înțelepciunea».”

Elihu îi respecta pe cei mai în vârstă și considera că „vârsta și înțelepciunea trebuie să vorbească”. Știm că cei trei tovarăși ai lui Iov nu i-au dat sfaturi bune, și tocmai de aceea Elihu a sfârșit prin a rupe tăcerea. În cazul nostru, voi ați primit mii de apeluri și scrisori conținând sfaturi înțelepte, dar le-ați respins; nu ați ascultat vârsta și înțelepciunea. Atunci, de ce să vorbim astăzi? De ce să abordăm acest subiect la mai bine de doi ani după fapte?

Este pentru că am auzit anumite discursuri ale lui Jeffrey Winder care m-au făcut să reflectez asupra necesității de a scrie acum. Aceasta este motivul pentru care această scrisoare poate părea că sosește târziu. Dar, în realitate, nu este târziu: este devreme.

Așa cum am demonstrat, ați comis mai multe greșeli grave. Totuși, în discursurile fratelui Winder, s-a adăugat un alt păcat, un păcat pe care

nu îl pot tolera. El le depășește pe toate cele precedente și acesta este ceea ce a declanșat redactarea și trimiterea acestei scrisori. Ceea ce a declarat fratele Winder este cauza directă a acestui demers.

JEFFREY WINDER: MODESTIA NOASTRĂ LE FACE BINE ALTORA (MAT. 22:39)

https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=M&lank=pub-jwb-108_14_VIDEO

Dacă linkul de mai sus nu funcționează: <https://ody.sh/42Kp7iQNuc>

Fratele Winder își începe cuvântarea vorbind despre modestie, pe care o leagă direct de iubire, prezentând-o ca o calitate esențială care aduce bine altora.

Apoi, el declară:

„Iată ce spunea un Turn de Veghe: în Biblie, modestia desemnează opinia corectă despre sine și conștiința propriilor limite”, iar apoi se spune: „în cuvântul grecesc original, accentul pare să fie pus pe efectul pe care această conștiință, conștiința limitelor noastre, îl are asupra comportamentului nostru față de alții”.

Cu această idee în minte, să luăm trei exemple care arată că modestia noastră le face bine altora, iar în aceste trei exemple va fi vorba despre a da sfaturi altora, și despre aceasta vorbește și comentariul nostru de astăzi.

Pentru fiecare exemplu, vom explica situația, vom vedea cum să dăm dovadă de modestie în această situație și, în final, cum modestia noastră le face bine altora.”

Toate acestea sunt exacte, și este pe deplin adevărat că modestia este legată în mod intrinsec de recunoașterea propriilor noastre limite. Fratele Winder continuă spunând:

„Deci prima situație este pur și simplu un prieten care vine să ne ceară un sfat. El se confruntă cu o dificultate, sau cu o încercare, sau are o decizie complicată de luat, vrea doar o părere sau un sfat, și se îndreaptă către noi.

Cum să manifestăm modestie în această situație? Ei bine, revenim la textul nostru de astăzi, 1 Corinteni 4:6, «să nu treceți peste ceea ce este scris».

Nota de studiu pentru acest verset indică: «Această regulă implică faptul că adoratorii lui Iehova nu trebuie să învețe nimic care depășește legile și principiile expuse în Cuvântul Său.»”

Fraților, este de necrezut ce aud! Ceea ce declară fratele Winder contrazice punct cu punct ceea ce ați făcut în timpul pandemiei. Așa cum am demonstrat analizând punctele voastre de actualitate, ați mers bine „dincolo de ceea ce este scris”, și chiar dincolo de instrucțiunile obișnuite ale propriilor noastre publicații, cu singurul scop de a-i constrânge pe frați să se vaccineze. Fratele Winder califică acest exemplu drept „simplu”, și într-adevăr este. Prin urmare, suntem îndreptățiți să ne întrebăm cu privire la maturitatea voastră spirituală reală: cum ați putut să-i sfătuiți atât de greșit pe frații noștri? Cum ați putut să eșuați într-un punct de logică spirituală atât de elementar?

În plus, fratele Winder precizează în ilustrarea sa că este vorba despre un prieten care „se îndreaptă către noi” pentru a cere un sfat. Dar în cazul nostru, cine v-a cerut părerea? De ce ați încercat să impuneți dogmatic opinia voastră părtinitoare, când nimeni nu vă solicita arbitrajul în această alegere terapeutică?

Dacă aplicăm chiar raționamentul fratelui Winder, nu ați acționat cu modestie și ați mers „dincolo de legile și principiile Cuvântului lui Dumnezeu”. Ar fi trebuit să păstrați pentru voi convingerile personale despre vaccinuri; până la urmă, viața privată a membrilor Corpului de Guvernare îi privește doar pe ei. În loc de aceasta, ați depășit limitele a ceea ce este scris și ați instrumentalizat autoritatea voastră teocratică

pentru a pune presiune asupra turmei. Cum puteți astăzi să țineți astfel de discursuri, ca și cum nu ați fi făcut nimic rău?

Jeffrey Winder continuă spunând:

„Deci, vom da dovadă de modestie oferindu-i prietenului nostru un sfat bazat pe Biblie. Cu alte cuvinte, ne bazăm pe Iehova când este vorba de a-i sfătui pe alții.

Atunci, de ce, dacă suntem modești, îi facem un serviciu prietenului nostru?

În primul rând, îi facem un serviciu, pentru că, sincer, ni se întâmplă să greșim, nu-i așa? Pentru că Cuvântul lui Iehova este perfect, iar sfaturile lui Iehova sunt întotdeauna pentru binele nostru.

Dar modestia noastră îl va ajuta de asemenea pe prietenul nostru, deoarece ne va permite să-l ascultăm bine; cu modestie vom recunoaște că avem nevoie să cunoaștem toate faptele, că avem nevoie să înțelegem bine situația, pe cât posibil, pentru a putea găsi principii biblice asupra cărora prietenul nostru să poată reflecta înainte de a lua o decizie.

Și, în final, modestia noastră va fi utilă pentru că sfaturile noastre vor fi bazate pe Biblie; va exista mai multă șansă ca ele să corespundă cu ceea ce are nevoie prietenul nostru.”

Încă o dată, ceea ce spune Jeffrey Winder este pe deplin exact, dar problema majoră constă în faptul că propriile sale cuvinte condamnă punct cu punct tot ceea ce ați făcut în timpul pandemiei. Este acum evident că directivele părtinitoare pe care le-ați dat nu au fost decât reflecția unor idei personale și nicidecum „sfaturile și îndrumarea lui Iehova”, contrar celor afirmate în mod fals. Orientările voastre dovedesc că Iehova nu a ghidat această abordare, deoarece ele nu se bazează pe principiile biblice, așa cum am demonstrat deja. Voi înșivă recunoașteți că „opiniile personale pot fi greșite”, în timp ce „Cuvântul lui Dumnezeu este perfect”.

Așadar, de ce ați pus deoparte Cuvântul lui Dumnezeu? De ce ați predat protocoalele OMS? Ați fost „Martorii lui Iehova” sau „Martorii OMS” în timpul acestei crize?

Fratele Winder subliniază de asemenea că modestia ne împinge să fim buni ascultători. I-ați ascultat pe miile de frați care au trimis scrisori și au telefonat la Betel, sau ați ales să ignorați apelurile lor? Arăta fiecare nou punct de actualitate o luare în considerare a sentimentelor fraților voștri răniți, sau confirma intenția voastră de a impune aceste directive fiecărui Martor, fără excepție?

Fratele Winder încheie afirmând că, procedând astfel, „va exista mai multă șansă ca sfaturile noastre să corespundă cu ceea ce are nevoie prietenul nostru”. Sfaturile voastre nu corespundeau absolut deloc cu ceea ce avea nevoie turma.

Fratele Winder trece acum la a doua situație:

„Situația numărul 2. Cum să ne adaptăm atitudinea în funcție de subiectul abordat de prietenul nostru? În acest scenariu, prietenul nostru se destăinuie, ne vorbește despre o problemă de sănătate cu care se confruntă. Să spunem că ia în considerare un tratament medical și ar vrea să aibă părerea noastră cu privire la această chestiune. Cum să fim modești în această situație?

Desigur, compătimim cu adevărat cu prietenul nostru, vrem să facem tot ce este posibil pentru a-l ajuta, dar și aici se aplică principiul fundamental din 1 Corinteni 4:6, adică să nu trecem dincolo de anumite limite.

În acest gen de situație, este oare rolul nostru să ne dăm cu părerea despre probleme de sănătate? Turnul de Veghe spunea: «în fața bolii, revine fiecărui creștin adult să-și poarte propria sarcină, să-și asume responsabilitatea alegerii unui tratament.»”

Încă o dată, aceste sfaturi sunt pe deplin corecte și echilibrate. Este clar că alegerea unui tratament medical ține strict de responsabilitatea individuală, și exact aceasta explicau publicațiile noastre pe site înainte de difuzarea punctelor de actualitate începând din 2021. Dar, așa cum am demonstrat, ați înlăturat acest principiu doctrinar pentru a face exact contrariul, ocultând sau deformând anumite principii biblice fundamentale cu scopul de a-i obliga pe toți frații să se vaccineze.

În ce măsură ceea ce expune aici fratele Winder se aliniază cu declarația fără echivoc a lui Tony Morris, afirmând că „trebuie să vă vaccinați”? Cum se armonizează aceasta cu intervențiile fratelui Lett și ale fratelui Splane, care ne îndemneau să „nu punem la îndoială pe Iehova” — ceea ce sugera în mod abuziv că directivele lor privind vaccinarea proveneau direct de la Dumnezeu? Cum se potrivește aceasta cu videoclipurile de ficțiune ale organizației, care prezentau frați făcând „alegerea bună”, adică aceea de a asculta și de a se supune injecției? Cum se poate acorda ceea ce spune fratele Winder aici cu manipularea repetată, multiformă și constantă pe care ați exercitat-o asupra fraților în timpul pandemiei pentru a-i constrânge? Cum se poate concilia aceasta cu disprețul, abuzurile și tortura emoțională infligată tovarășilor voștri creștini, a căror conștiință refuza această intervenție medicală?

Asta nu poate fi nicidecum conciliat. Cuvintele fratelui Winder acționează ca o condamnare directă a propriilor voastre acțiuni. În realitate, fratele Winder afirmă explicit că a refuza să acționezi astfel ar însemna să depășești „limitele autorității noastre”. Aceasta este exact esența argumentației mele din această scrisoare: v-ați ridicat deasupra conștiinței altora și ați abuzat de autoritatea voastră teocratică. Fratele Winder nu face decât să confirme fiecare dintre reproșurile mele.

În plus, fratele Winder amintește acest principiu fundamental: „Turnul de Veghe a spus că atunci când apar probleme de sănătate, fiecărui creștin îi revine să aleagă tratamentul pe care îl va urma”. Totuși, când am reamintit această adevăr în timpul pandemiei, citând Turnul de Veghe din 15 septembrie 2015 (pag. 8–12) în fața responsabilului de circumscripție și a bătrânilor, am fost practic tratat ca un apostat. Am fost acuzat că îmi lipsește credința, pe motiv că nu urmam „carul lui Iehova”. Mi s-a spus că trebuie să mă conformez punctelor de actualitate și instrucțiunilor lui Iehova transmise prin organizația Sa pământească — adică prin voi. Mi s-a reproșat că rămân ancorat în trecut, reputația mi-a fost distrusă, iar și astăzi frații mă privesc cu suspiciune din cauza calomniilor răspândite despre mine. Mai grav, alți vestitori au fost excluși din congregație pentru singura „vină” de a fi citat același Turn de Veghe și de a fi evidențiat rătăcirea voastră.

Dacă, așa cum susține fratele Winder, „Turnul de Veghe spunea că atunci când apar probleme de sănătate, fiecărui creștin îi revine să aleagă tratamentul pe care îl va urma”, de ce ați călcat voi înșivă în picioare

această instrucțiune în timpul crizei? Ați relegat propriile noastre publicații pe plan secund pentru a îmbrățișa protocoalele OMS. Îndrăzniți cu adevărat astăzi, prin acest cult matinal prezentat de fratele Winder, să ne dați lecții despre modul de a oferi sfaturi medicale?

Galateni 2:18

„Dacă zidesc din nou tocmai lucrurile pe care altădată le-am dărâmat, dovedesc că încalc legea.”

Ați „dărâmat” principiile biblice în timpul pandemiei și, astăzi, pretindeți că le „reconstruiți”: aceasta dovedește în mod irefutabil că ați încălcat Cuvântul lui Dumnezeu.

Credeți că principiile divine pot fi adoptate sau respinse asemenea unor simple haine pe care le schimbăm în funcție de vreme? Când vremea este „frumoasă”, afișăm principiile biblice, dar de îndată ce vremea devine „rea”, ne acoperim cu hainele pe care ni le oferă „fiara sălbatică” pentru a ne scuti de dificultăți.

Ascultați ce a declarat chiar Isus:

Revelația 16:15

„Iată că eu vin ca un hoț! Fericit este cel care rămâne treaz și își păzește veșmintele, ca să nu umble gol și să nu i se vadă rușinea!”

Când ați „dezbrăcat” principiile biblice pentru a îmbrăca hainele OMS, ați rămas complet goi. A fost un spectacol profund rușinos, iar noi toți am fost martorii lui. Credeți că această rușine s-a șters pe motiv că „vremea frumoasă” a revenit și că acționați astăzi ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat? Vă imaginați că am uitat goliciunea voastră spirituală?

Fratele Winder își continuă astfel argumentarea:

„Dacă păstrăm asta în minte, modestia ne va împinge să reflectăm bine înainte de a oferi un sfat de ordin medical sau înainte de a-l descuraja pe prietenul nostru să urmeze un tratament care i-a fost prescris.

Dar ce putem face pentru a-l ajuta? Ei bine, îl putem asculta cu compasiune, îi putem arăta că ne preocupăm sincer de el, suntem acolo pentru el, putem reflecta la ajutorul practic pe care i-l putem oferi și îl putem liniști spunându-i că îl vom susține indiferent de decizia pe care o va lua.

Și de ce modestia noastră îi va face bine prietenului nostru?

De fapt, îi păstrăm demnitatea, pentru că îl lăsăm liber să ia decizia el însuși. Aceasta îl va proteja de consecințe regretabile în cazul în care sfatul nostru medical nu este adaptat situației lui. Și îi va oferi, de asemenea, dragostea, alinarea și sprijinul de care are nevoie în această perioadă dificilă.”

Încă o dată, tot ceea ce expune aici fratele Winder corespunde exact cu ceea ce ar fi trebuit făcut și cu ceea ce susține această scrisoare. Dar ați „reflectat bine” înainte de a da un aviz medical atât de dezastruos? Prin aceste cuvinte, vă condamnați singuri, deoarece ne-ați îndemnat să ne vaccinăm fără să ne trimiteti la medicul nostru curant și fără să ne îndrumați către alte surse de informare la alegerea noastră.

Fratele Winder afirmă că trebuie „să ascultăm cu empatie” pentru ca ceilalți „să simtă iubirea pe care o avem pentru ei”. Noi toți, a căror conștiință refuza această injecție, am simțit noi această presupusă afecțiune? Era iubire sau o condamnare sistematică ceea ce transparea din punctele voastre de actualitate? Sentimentul profund care ne locuia era acela al unei ingerințe intolerabile în treburile noastre personale, o tentativă de a ne constrânge să acceptăm un tratament medical ale cărui efecte pe termen scurt, mediu sau lung nu le cunoștea nimeni.

În realitate, fratele merge până la a declara: „Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă sfaturile medicale pe care i le-am da nu ar fi cele mai bune pentru el și ar provoca consecințe regretabile.”

Repet, pentru că este de necrezut că fratele Winder îndrăznește să rostească asemenea cuvinte după tot ceea ce ați orchestrat în 2021 și 2022!

„Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă sfaturile medicale pe care i le-am da nu ar fi cele mai bune pentru el și ar provoca consecințe regretabile.”

Nu avem nevoie să „ne imaginăm”: exact aceasta s-a întâmplat, iar astăzi vedem cu propriii noștri ochi rezultatele triste. Mii dintre frații noștri au murit, iar alții sunt grav bolnavi în urma directivelor medicale irresponsabile și contrare Scripturilor pe care le-ați difuzat.

Continuarea discursului fratelui Winder abordează un alt exemplu care nu este relevant în cazul de față.

Dragi frați ai Corpului de Guvernare, expunerea fratelui Winder era, în teorie, perfect întemeiată; el a prezentat Cuvântul lui Iehova așa cum se găsește în Biblie. Aceasta este poziția biblică pe care alți frați și cu mine am apărut-o întotdeauna și pe care am menținut-o pe tot parcursul pandemiei, în ciuda presiunii voastre și a lumii. De altfel, împărtășați această poziție până la difuzarea punctului de actualitate numărul 6 din 2021. Atunci ați înlăturat-o complet pentru a vă supune guvernelor și firmelor farmaceutice, alegând compromisul și lipsind de loialitate față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Dovezile documentare — fie că este vorba de videoclipuri sau de scrisori ale organizației — sunt incontestabile, așa cum am demonstrat în scrierile mele. Ați lăsat presiunea sistemului să vă facă să abandonați principiile biblice. Iar astăzi, când criza a trecut, reveniți liniștiți la normele divine pe care nu ar fi trebuit niciodată să le părăsiți.

Cât de ușor este să aperi principiile biblice când presiunea dispare și totul merge bine! Cât de ușor este să predai ceea ce este drept când „vremea frumoasă” a revenit! Cât de ușor este să te revendici Martor al lui Iehova când lumea nu ne apasă!

Totuși, așa cum amintesc criteriile biblice cerute pentru bătrâni, adevărata loialitate se manifestă atunci când integritatea este pusă la încercare în toate circumstanțele.

De aceea apostolul Pavel a scris:

2 Timotei 4:1, 2

„Îți poruncesc solemn înaintea lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus, care trebuie să-i judece pe cei vii și pe cei morți prin manifestarea sa și prin Regatul său: Predică cuvântul și fă lucrul acesta cu sentimentul urgenței în timpuri favorabile și în timpuri dificile; mustră, ceartă, îndeamnă cu toată răbdarea și arta de a predica.”

„‘Cuvântul lui Iehova’ trebuie predicat ‘în timp favorabil și în timp dificil’. Or, voi nu îl predicați decât în ‘timpurile favorabile’; de îndată ce lumea exercită presiune asupra voastră, abandonați Cuvântul lui Dumnezeu. Regret că trebuie să vă semnalez acest lucru, dar exact asta a scos la lumină pandemia. Nu ați fost în niciun caz fideli Cuvântului divin, deoarece atunci când ‘timpul dificil’ al crizei sanitare a sosit, l-ați ocultat complet.

Când guvernele au făcut presiuni asupra confesiunilor religioase pentru ca acestea să promoveze vaccinarea, de ce nu le-ați opus argumentele pe care fratele Winder le expune astăzi? De ce nu ați apărut cu curaj neutralitatea creștină și libertatea de conștiință?

Oricine face un minim de cercetare poate constata că toate religiile acestui sistem, inclusiv voi, au suferit aceste presiuni politice și că toate, fără excepție, au capitulat. Rapoartele care documentează modul în care autoritățile seculare au instrumentalizat liderii religioși pentru a impune aceste injecții sunt dovada flagrantă. Procedând astfel, v-ați aliniat metodelor acestei lumi.

Ceea ce apostolul Pavel a scris odinioară despre partizanii circumciziei s-a realizat textual prin atitudinea voastră:

Galateni 6:12

„Cei care caută să vă oblige să vă circumcideți sunt cei care vor să facă o impresie bună în ochii oamenilor ; ei fac aceasta doar ca să nu fie persecutați pentru stâlpul de tortură al lui Cristos.”

Ați împins frații să se vaccineze pentru a vă scuti de neplăceri cu guvernele și pentru a nu fi priviți rău de acest sistem, imitând exact atitudinea celor care, în primul secol, promovau circumcizia pentru a se sustrage oricărei persecuții.

Discursul pe care îl rostește astăzi fratele Winder, alți frați și cu mine l-am putea ține cu o conștiință curată. Ne-am putea exprima privind auditoriul drept în ochi, animați de o convingere totală, pentru că am rămas fideli. Pe tot parcursul pandemiei, am rezistat presiunilor și am apărut principiile biblice, așa cum Iehova aștepta de la slujitorii Săi.

Dragi frați ai Corpului de Guvernare, voi nu aveți această libertate de exprimare. Ar trebui, dimpotrivă, să simțiți rușine și să vă plecați capul în tăcere, în loc să vă adresați nouă cu capul sus și cu o asemenea siguranță. Ați pierdut autoritatea morală de a vă exprima pe un asemenea subiect. Dacă aceste principii ar fi obiectul unui studiu din Turnul de Veghe, nu ați avea nici măcar legitimitatea de a ridica mâna pentru a oferi un comentariu. Nu îmi explic cum, după deciziile pe care le-ați luat, puteți preda aceste valori fără să fi prezentat în prealabil cea mai mică scuză.

Pentru a măsura gravitatea unei asemenea atitudini, imaginați-vă un frate care și-ar trata constant soția cu duritate, ridiculizând-o în public prin glume jignitoare până la a o face să plângă. Dacă același frate ar rosti un discurs în fața congregației despre iubirea și considerația pe care un soț trebuie să le arate soției sale, ce ar gândi auditoriul? Ce ați gândi voi dacă s-ar apuca să descrie modurile de a-și onora soția, mergând până la a-i adresa un zâmbet afectuos de pe estradă, sub ochii tuturor? Nu l-ați acuza de ipocrizie? Ar simți ascultătorii că este calificat să le dea lecții?

Este esențial să auziți ce gândește Dumnezeu despre o asemenea atitudine. Firește, intenția mea nu este să pretind că situația voastră este ireversibilă, dar este indispensabil să analizăm împreună impactul textului biblic care urmează.

Psalmii 50:16-23

„Dar Dumnezeu îi va spune celui rău: „Cu ce drept amintești tu dispozițiile mele și vorbești despre legământul meu? Căci tu urăști disciplinarea și îți întorci spatele la cuvintele mele. Când vezi un hoț, îl aprobi și te însoțești cu oamenii adulteri. Îți folosești gura ca să răspândești ce este rău și pe limba ta este înșelătorie. Stai și vorbești împotriva propriului tău frate, dezvălui greșelile fiului mamei tale. Când ai făcut aceste lucruri, eu am tăcut, iar tu ai crezut că sunt ca tine. Dar acum te voi mostra și îmi voi prezenta acuzațiile împotriva ta. Luați seama, vă rog, la aceasta, voi, care îl uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfâșii și să nu fie nimeni care să vă scape! Cel ce aduce ca jertfă mulțumiri mă glorifică și pe cel ce urmează neabătut calea cea dreaptă îl voi face să vadă salvarea de la Dumnezeu”.

Aceste cuvinte divine se adresează direct «celor răi»; este deci evident că nu am dori în niciun caz să manifestăm asemenea defecte și nici să comitem asemenea acțiuni, ca să nu suferim dezaprobarea lui Dumnezeu.

Textul vorbește despre a nu frecventa «adulterii». Or, voi ați comis un act mult mai grav, făcându-vă vinovați de un adulter spiritual, așa cum am demonstrat anterior.

Este vorba de asemenea despre a-ți da acordul «hoților». Ați urmat întocmai directivele discriminatorii ale acestei lumi și le-ați introdus în

congregație, persecutând astfel frații nevaccinați. Mai mult, ați transmis recomandările unor firme farmaceutice a căror ambiție lăcomă era să se îmbogățească în detrimentul sănătății publice. Vaccinurile împotriva COVID-19 au «furat» literalmente viața și sănătatea multor frați ai noștri. Acești «hoți» știau foarte bine că produsele lor prezentau riscuri majore, deoarece o stipulau ei înșiși în contractele lor confidențiale, în timp ce afirmau public că aceste substanțe erau «sigure și eficiente». Procedând astfel, v-ați făcut complicitii lor.

Textul evocă încă pe cei care întorc spatele «cuvintelor lui Iehova» și care «urăsc disciplina». Ați respins principiile Sale, precum și pe toți frații care au încercat să vă atragă atenția asupra acestor abateri. Ați amenințat numeroși bătrâni pentru a-i reduce la tăcere și i-ați exclus sistematic pe cei care refuzau să se supună și alegeau să vă chestioneze deschis. Puțin v-a păsat că vă înfruntau cu adevărul sau că se sprijineau pe Scripturi.

Se menționează și faptul de a «răspândi răul» și de a «purta înșelăciunea pe limbă». Ați propagat directive eronate care i-au îmbolnăvit pe tovarășii noștri sau i-au dus la moarte. În plus, ați denaturat Scripturile în mod înșelător pentru a legitima vaccinarea.

Psalmistul vorbește despre «a sta și a vorbi împotriva propriului frate, expunându-i defectele». Exact asta ați făcut: v-ați așezat, la fiecare punct de actualitate, pentru a calomnia frații care refuzau injecția, punând la îndoială motivațiile lor profunde și credința lor și inventându-le greșeli imaginare, așa cum atestă conținuturile de pe site-ul nostru JW.org și dovezile prezentate în această carte.

Se subliniază că cei care acționează astfel «cred că Dumnezeu este ca ei». Nu ați încetat să pretindeți că instrucțiunile voastre veneau de la Iehova și că oricine le contesta ducea lipsă de încredere în El.

În final, textul vizează pe cei care «uită de Dumnezeu». Niciodată nu v-ați amintit de principiile lui Iehova; le-ați substituit cu protocoalele unor laboratoare care seamănă în toate privințele cu niște «hoți».

Tuturor celor pe care acest psalm îi mustră, Iehova le adresează această întrebare solemnă:

«Cu ce drept reciți prescripțiile Mele sau vorbești despre alianța Mea?»

Reiterez această declarație în termeni clari și incisivi, deoarece emană de la însuși Iehova și are o importanță capitală: «Cu ce drept reciti prescripțiile Mele sau vorbești despre alianța Mea?»

Din punctul de vedere al lui Iehova, oricine comite asemenea acțiuni nu mai are nici măcar legitimitatea de a cita legile Sale.

Așadar, după părerea voastră, ce crede Iehova despre comportamentul vostru trecut, în timp ce pretindeți astăzi că predați legea Sa, promovând iubirea, înțelegerea, afecțiunea și respectul pentru conștiința altuia? Mai posedați autoritatea spirituală necesară pentru a mânuși Cuvântul lui Dumnezeu și a instrui turma după asemenea abateri? Nu credeți că ar trebui, înainte de orice, să manifestați o pocăință sinceră?

Psalmul se încheie cu aceste cuvinte: «Celui hotărât să facă bine îi voi arăta salvarea lui Dumnezeu». Urmăți principiile biblice înainte de punctul de actualitate numărul 6 din 2021, dar le-ați abandonat sub presiunea «fiarei sălbătice». Acum că furtuna a trecut, îmbrăcați din nou normele divine. O asemenea atitudine ține de o «cale dreaptă» sau de un drum întortocheat? Vă amintiți ce declară cartea Proverbelor despre omul cu căi întortocheate?

Proverbele 3:32

„fiindcă Iehova îl detestă pe cel viclean, dar cel drept se bucură de o prietenie strânsă cu El.”

Iehova vrea ca căile noastre să fie drepte, și nu întortocheate sau sinuoase; întreaga Scriptură atestă acest lucru. Fără umbră de îndoială, și așa cum amintește acest psalm, trebuie să «reflectați la aceasta» (versetul 22).

Fraților, ați pierdut autoritatea morală necesară pentru a valida sau a susține discursul rostit de Jeffrey Winder. Tocmai din acest motiv un bătrân care nu este «fără acuzație» trebuie să fie eliberat de responsabilitățile sale: el nu mai are dreptul să învețe congregația până când nu este restabilit spiritual. Autoritatea morală este o condiție absolută pentru a sta în fața turmei și a o sfătui.

Când am auzit acest discurs, nu mi-a venit să cred. Dacă aș fi comis greșelile pe care le-ați comis voi, mi-ar fi imposibil să mă prezint în fața fraților pentru a susține asemenea afirmații. Nu aș fi putut face acest lucru fără să exprim, în prealabil, o pocăință publică. De aceea aceste întrebări se impun:

De ce păreți să ignorați o realitate atât de evidentă?

Ce fel de logică folosiți pentru a aproba și a justifica un asemenea comportament?

Continuarea intervenției fratelui Winder m-a ajutat să înțeleg raționamentul vostru și a desăvârșit motivarea redactării acestei cărți.

JEFFREY WINDER: CUM DEVINE LUMINA DIN CE ÎN CE MAI STRĂLUCITOARE?

https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=M&lank=pub-jwb-108_9_VIDEO

Jeśli powyższy link nie działa: <https://ody.sh/jra8XdDsMq>

Przemówienie brata Windera dotyczy sposobu, w jaki Jehowa miałby przekazywać nam nowe duchowe zrozumienie i korygować nasze błędy z przeszłości. Zaczyna od rozwinięcia długiej argumentacji, aby uzasadnić przedstawiane myśli i skłonić słuchaczy do przyjęcia ich bez zastrzeżeń. Wrócę do tego rozumowania później, ponieważ jest całkowicie zwodnicze i stanowi właśnie jedną z głównych przyczyn wszystkich kontrowersji, które pojawiły się podczas pandemii. Na razie moją uwagę przyciągają same koncepcje podkreślane przez brata Windera, dlatego omówię je bezpośrednio.

Aby wprowadzić swój wywód, cytuje Przysłów 4:18:

Proverbele 4:18

„Dar cărarea celor drepti este ca lumina strălucitoare a dimineții, care strălucește din ce în ce mai tare până la miezul zilei.”

Po tym, jak rozwinął kilka szczegółów i stwierdził, że Jehowa przekazuje nam ‘światło’ w sposób stopniowy, nie ‘od razu’, lecz ‘małymi dawkami’, oświadcza:

„Abraham miał wszystko, czego potrzebował, aby służyć Jehowie właściwie w czasach, w których żył. My mamy ten przywilej, że żyjemy w dniach ostatnich, w okresie, gdy prawdziwa wiedza miała stać się obfita.

Mimo to jest ona objawiana i przekazywana w takim tempie, abyśmy mogli ją przyswoić, abyśmy byli w stanie za nią nadążyć i wprowadzać ją w życie, i dziękujemy Jehowie za to.

Tak więc tego uczą nas Pisma, ale także nasze doświadczenie, jeśli chodzi o to, jak światło staje się coraz jaśniejsze w naszych czasach. Jest ono przekazywane za pośrednictwem ducha świętego, poprzez niewolnika wiernego i roztropnego. Jehowa objawia je stopniowo i w chwili, gdy Jego lud tego potrzebuje.

A zatem, wychodząc od tego, nie jesteśmy zakłopotani, gdy pojawiają się zmiany, i nie musimy przeproszać za to, że w przeszłości czegoś nie rozumieliśmy właściwie. Rozumiemy, że właśnie w taki sposób Jehowa postępuje — stopniowo objawia rzeczy, gdy Jego lud ich potrzebuje.

Poza tym, Ciało Kierownicze nie jest ani natchnione, ani nieomyślne, więc może się mylić w kwestiach doktrynalnych oraz w sprawach dotyczących organizacji.”

To, co oświadcza brat Winder, ma absolutnie poważny charakter i jest głównym powodem, który skłonił mnie do podjęcia pracy nad niniejszym opracowaniem.

Teokratyczne przeniesienie odpowiedzialności: przesunięcie winy

Po pierwsze, myśl o obarczaniu Boga odpowiedzialnością za zwroty doktrynalne wyraźnie przebija się w jego słowach, gdy stwierdza: ‘Jehowa objawił nam tę wiedzę w takim tempie, abyśmy mogli ją przyswoić’.

Według tej logiki ostatecznym odpowiedzialnym za wszystko, czego nauczacie, byłby sam Jehowa. Duch święty jest przedstawiany jako główny działający, posługujący się kanałem ‘niewolnika wiernego i roztropnego’, stopniowo i we właściwym czasie. Cel takiego zabiegu jest przejrzysty: przypisać Jehowie i duchowi świętemu autorstwo każdej

zmiany lub dyrektywy. W oparciu o ten postulat wyciągacie wnioski: 'Wychodząc od tego, nie jesteśmy zakłopotani, gdy pojawiają się zmiany, i nie musimy przeproszać za to, że w przeszłości czegoś nie rozumieliśmy właściwie'.

To rozumowanie jest niezwykle wygodne: Jehowa i duch święty dyktują doktryny; jeśli Oni decydują, aby je zmienić, wy je zmieniacie. Nie odczuwacie więc żadnego wyrzutu sumienia i nie składacie żadnych przeprosin, ponieważ wszystko miałoby wynikać z woli Bożej. Uchylacie się od odpowiedzialności, twierdząc, że Jehowa przekazuje swoją prawdę stopniowo i zgodnie z potrzebami.

A jednak, gdy pojawia się pytanie o wasze natchnienie, odpowiadacie: 'Ciało Kierownicze nie jest ani natchnione, ani nieomylne, więc może się mylić w kwestiach doktrynalnych oraz w sprawach dotyczących organizacji'.

Jak pogodzić taką sprzeczność? Z jednej strony twierdzicie, że Jehowa poprzez swojego ducha przekazuje wam dyrektywy, którym jedynie się podporządkowujecie; z drugiej strony powołujecie się na niedoskonałość i brak natchnienia, aby usprawiedliwić swoje błędy. Nie jest to zwykła niespójność — to znacznie bardziej niepokojące odstępstwo.

Ilustracja ciemnego pomieszczenia i regulatora światła

Aby ukazać teologiczną absurdalność takiego stanowiska, posłużmy się konkretną ilustracją.

Wyobraźmy sobie duże, zamknięte pomieszczenie bez okien, wypełnione cennymi meblami i drogocennymi wazami. Natężenie oświetlenia zależy od obrotowego regulatora, kontrolowanego wyłącznie przez 'rękę Jehowy'. Znajdujesz się w tym pomieszczeniu, aby wykonywać różne zadania. Nagle zapada ciemność, ponieważ Jehowa postanawia zmniejszyć intensywność światła. Mimo to decydujesz się kontynuować pracę w ciemności: uderzasz w meble i tłuczesz kilka cennych waz.

Czy ponosisz odpowiedzialność za szkody? Według waszej logiki — absolutnie nie. Nie musisz odczuwać wstydu ani składać przeprosin, ponieważ to Jehowa poruszył pokręteł. Skoro zna twoje niedoskonałości, gdyby chciał zapobiec zniszczeniu tych przedmiotów, wystarczyłoby, aby zwiększył światło. Jeśli tego nie zrobił, znaczy to, że leżało to w Jego zamierzeniach.

Gdyby ktoś zarzucił ci te zniszczenia, odpowiedziałbyś: 'Czy Stwórca oka nie wie, co jesteśmy w stanie zobaczyć? Czy Bóg może się pomylić? Z pewnością nie. Jeśli nie rozumiemy, dlaczego pozwolił, aby te wazy się potłukły, to dlatego, że nasz umysł jest ograniczony wobec niezmierzonej mądrości Bożej. Jego drogi są niezbadane'.

Pod przykrywką fałszywej pokory przedstawiasz się jako niewolnik podporządkowany suwerennej woli, zaślaniając się Rzymian 9:20: 'Jak glina może mówić garncarzowi, jak ma postępować?'

W rzeczywistości takie rozumowanie rzuca cień na imię Jehowy. Aby zmierzyć jego przewrotność, przenieśmy ten tok myślenia na skalę zwykłego chrześcijanina.

Paralela z indywidualnym grzechem

Wyobraźmy sobie, że pewien brat popełnia cudzołóstwo i zostaje wezwany przed komitet dyscypliny religijnej. Starsi starają się wzbudzić w nim skruchę, przypominając mu ból zadany współmałżonkowi, rodzinie, zborowi i Jehowie.

Wyobraźmy sobie, że ten brat odpowiada:

'Drodzy bracia, wiecie, że zawsze staram się czynić wolę Boga, ale jestem niedoskonały. Jehowa zna moje ograniczenia. A jednak to On pozwolił, abym spotkał tę kobietę i aby nawiązała się więź, która doprowadziła mnie do cudzołóstwa. Jak mówi Dawid w Psalmie 139, Jehowa mnie bada i zna, wie, kiedy siadam i kiedy wstaję. Jeśli znał moje cielesne słabości, dlaczego nie zrobił nic, aby zagrozić mi drogę? Nie wiem, ale po prostu podporządkowałem się woli Bożej, jak zawsze. Jego wiedza przewyższa moje zrozumienie. Nie kwestionuję Jego mądrości i nie widzę potrzeby przeproszania, bo oznaczałoby to podważanie Opatrzności, która postawiła tę osobę na mojej drodze.'

Co zrobiliby starsi wobec takiej wypowiedzi? Wyklucziliby tego brata w ciągu kilku minut za zuchwałość i całkowity brak skruchy.

Bilans kryzysu sanitarnego

A jednak dokładnie taką postawę przyjmujecie. Podczas pandemii odsunęliście na bok jasne biblijne zasady, zapisane przecież w naszych własnych publikacjach. Zmieniliście znaczenie Pism, aby narzucić eksperymentalne szczepienie, posługując się autorytetem imienia Boga.

Gdy bracia próbowali was ostrzec, byli ignorowani, pozbawiani funkcji lub określani mianem odstępców.

Dziś, gdy dramatyczne konsekwencje tych medycznych dyrektyw są widoczne — chorzy bracia, pogrążone w żałobie rodziny, naruszone sumienia — waszą jedyną odpowiedzią jest twierdzenie, że nie macie nic do wyjaśnienia, ponieważ Jehowa zarządził ‘regulatorem światła’.

Czy będziecie utrzymywać, że ówczesne światło Boże zmuszało was do kapitulacji wobec wymagań WHO i do porzucenia chrześcijańskiej neutralności? Że zniszczone życia to jedynie ‘potłuczone wazy’ z powodu braku oświetlenia, za które nie możecie ponosić odpowiedzialności?

Prawdziwe znaczenie Przysłów 4:18

Sam tekst z Przysłów 4:18, który brat Winder cytuje, aby się usprawiedliwić, potępia wasze stanowisko. Ten werset stwierdza, że ‘ścieżka prawych jest jak jasne światło, którego blask wzrasta, aż dzień stanie się ustalony’.

Światło duchowe pochodzące od Jehowy jest stopniowe i stałe; nie cofa się, nie błądzi i nie przeczy samo sobie. Zasady Słowa Bożego były już dostępne i całkowicie jasne przed rokiem 2021. Jehowa nigdy nie zmniejszył intensywności swojego światła podczas tego kryzysu.

Jeśli wielu głosicieli dostrzegło pułapkę w tamtym czasie, to dlatego, że światło Słowa Bożego nadal oświetlało pomieszczenie. Jeśli wy niczego nie widzieliście, to nie dlatego, że brakowało światła, lecz dlatego, że świadomie zdecydowaliście się zamknąć oczy, aby ulec presji świata. Zamykając oczy, działaliście po omacku i wyrządziliście ogromne szkody w pomieszczeniu, które było przecież doskonale oświetlone.

Dziś otwieracie oczy na nowo i powierzacie bratu Winderowi przypomnienie w odpowiednim momencie o poszanowaniu indywidualnego sumienia w kwestiach zdrowotnych, jak gdyby nic się nie stało. Jehowa w żadnym stopniu nie jest odpowiedzialny za te zwroty. Nie możecie używać Jego Słowa, aby nauczać skromności i miłości, jednocześnie przypisując Mu odpowiedzialność za wasze własne dawne błędy.

Zresztą Przysłów 4:19, który następuje bezpośrednio po wersecie, na który się powołujecie dosłownie, stwierdza:

Proverbele 4:19

„Calea celor răi este ca întunericul; ei nu știu ce îi face să se poticneasă.”

To oczywiście, drodzy bracia: Jehowa sprawia, że ‘światło’ wzrasta stopniowo i zawsze w tym samym kierunku, ‘aż dzień stanie się ustalony’. Natomiast gdy znajdujemy się na ‘drodze ciemności’, wyraźnie widać, że Jehowa nie jest źródłem takiego postępowania.

Jehowa w żadnym wypadku nie mógłby udzielać swojego światła, aby następnie je cofać, powodując nasze potknięcie, a potem przywracać tę samą jasność, którą wcześniej nam odebrał. Taki sposób działania przypomina raczej migotanie wadliwej lampy, która zaraz zgaśnie.

Ci spośród was, którzy wyobrażają sobie, że kierownictwo Jehowy przypomina szarpnięcia migoczącej lampy, powinni dobrze rozważyć słowa proroka Izajasza:

Isaia 40:26

„Ridicați-vă ochii spre cer și priviți! Cine a creat aceste lucruri? Este Cel care face să iasă armata lor după număr. El le cheamă pe toate pe nume. Datorită mării lui energii dinamice și puterii sale impresionante, niciuna nu lipsește.”

Proszę was, moi bracia, ‘podnieście oczy ku niebu’ i rozważcie znaczenie waszych wypowiedzi. Czy nasz wszechmocny Bóg, który dzięki swojej ogromnej mocy wyprowadza zastępy gwiazd wszechświata, bawi się w kapryśne ‘włączanie i wyłączanie światła’? Czy oświecła nas przez pewien czas, aby potem nagle, bez ostrzeżenia, pogrążyć nas w ciemności, zanim ponownie zapali światło później? Czy Jehowa, Władca wszechświata, sprowadza się do zwykłej ‘migoczącej lampy’?

Nauczanie, że wasze własne błędy są wynikiem kierownictwa naszego potężnego i dynamicznego Boga, stanowi jawne znieważenie Jehowy. Czy pamiętacie, czego nauczał sam Jezus Chrystus i o czym świadczył apostoł Jan?

1 Ioan 1:5

„Iată mesajul pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l anunțăm: Dumnezeu este lumină și în el nu este deloc întuneric.”

Jest absolutnie niemożliwe, aby Jehowa ‘gasił światło’, oślepiając swoich sług i popychając ich do popełniania błędów. Dlaczego miałby tak postępować? Mowa, którą wygłaszacie, aby usprawiedliwić swoje błędy,

stoi w bezpośredniej sprzeczności z nauczaniem Jezusa Chrystusa. Świadomie zamknęliście oczy na światło Jehowy i ponosicie pełną odpowiedzialność za ten wybór.

Proszę was, bracia, rozważcie poniższe, aby w pełni uświadomić sobie powagę waszych argumentów. Czy pamiętacie moment, gdy wspomniałem o relacji dotyczącej Aarona, który ukształtował złotego cielca i skłonił lud do bałwochwalstwa? Zobaczmy, o co pyta go Mojżesz i jakiej odpowiedzi Aaron ośmiela się udzielić:

Exodul 32:21-24

„Și Moise l-a întrebat pe Aaron: „Ce ți-a făcut poporul acesta de ai adus asupra lor un păcat atât de mare?”. Aaron a răspuns: „Nu fi mânios, domnul meu! Tu știi bine că poporul este înclinat spre rău. Ei mi-au zis: «Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră, fiindcă nu știm ce s-a întâmplat cu acest Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului!». De aceea le-am spus: «Cine are aur să-l scoată și să mi-l dea». Apoi am aruncat aurul în foc și a ieșit vițelul acesta”.

Jak widzimy, Aaron odmawiał uznania, że to jego własne ręce ukształtowały złotego cielca: zrzucił winę na ‘lud’ i posunął się nawet do obwinienia ‘ognia’. W sposób całkowicie absurdalny twierdził, że po prostu wrzucił złoto do ognia, a cielec wyszedł z niego jakby magicznie, odmawiając tym samym przyjęcia jakiejkolwiek odpowiedzialności.

Na szczęście, po tej pierwszej obronnej reakcji, Aaron zmienił swoje nastawienie. Dzięki błaganiom Mojżesza Jehowa okazał mu miłosierdzie i nie sprawił, że zginął, chociaż Jego początkowy gniew był wielki. Ale wyobraźmy sobie na chwilę, co by się stało, gdyby Aaron odpowiedział Mojżeszowi w następujących słowach:

‘Nie gniewaj się, Mojżeszu. Dobrze wiesz, że Jehowa powierzył mi odpowiedzialność za ten lud i że zna moje słabości. Lud wywierał na mnie presję, a Jehowa, który wie wszystko, na to pozwolił. W związku z tym to, co się stało, mieściło się w woli Jehowy; nie mam z tego powodu nic do wyjaśnienia, ponieważ nie jestem winny. Nie odczuwam żadnego wstydu za to, co zrobiłem, i nie muszę wcale przeproszać.’

Co uczyniłby Jehowa natychmiast wobec takiej zuchwałości? Czyż nie jest oczywiste, że grom spadłby z nieba, aby w jednej chwili obrócić

Aarona w popiół? Gdyby Aaron ośmielił się wypowiedzieć tak bluźniercze kłamstwo, jego egzekucja byłaby natychmiastowa.

Jak wykazałem, postąpiliście w sposób smutno podobny do Aarona i jego złotego cielca, lecz wasza wina przewyższa jego. Nie tylko odmawiacie uznania swoich błędów, lecz dodatkowo przypisujecie dramatyczne konsekwencje waszych decyzji dekretem Boga. Jak to możliwe, że przenosicie winę na Stwórcę za własne uchybienia, aby uchylić się od odpowiedzialności? Czy wasza pycha stała się tak wielka, że jesteście gotowi stawiać Boga przed sądem? Czy zapomnieliście słowa pieśni, którą Jehowa nakazał swojemu ludowi śpiewać?

Deuteronomul 32:3-5

„Căci voi proclama numele lui Iehova. Vorbiți despre măreția Dumnezeului nostru! Stâncă – lucrările sale sunt perfecte, căci toate căile sale sunt drepte. Un Dumnezeu al fidelității, care niciodată nu este nedrept; el este drept și corect. Ei sunt cei care au făcut ce este rău; ei nu sunt copiii lui, defectul este al lor. Sunt o generație strâmbă și denaturată!”

Czy ‘oznajmiliście wielkość naszego Boga’, czy też obarczyliście Go winą za własne uchybienia?

Czy ośmielacie się porównywać ‘doskonałe działanie Boga’ do migotania wadliwej lampy, która zaraz zgaśnie?

Czy wywyższacie ‘Boga wierności’, twierdząc, że śmierć i choroba, których doświadczyło wielu braci, wynikały z Jego woli, pod pretekstem, że nakaz zaszczepienia pochodził od Niego?

W świetle tego pieśni, kim naprawdę są ci ‘którzy postąpili w sposób skorumpowany’?

Aby podkreślić niebezpieczeństwo takiej postawy, proponuję kolejny przykład historyczny. Czy pamiętacie, co spotkało króla Heroda, gdy wygłosił potężne przemówienie przed tłumem? Pismo relacjonuje to wydarzenie w następujących słowach:

Faptele 12:21-23

„Cu o anumită ocazie, Irod s-a îmbrăcat cu veșmintele regale, s-a așezat pe scaunul de judecată și le-a ținut un discurs. Atunci oamenii care erau adunați au început să strige: „Glas de dumnezeu, nu de om!”. Imediat, îngerul lui Iehova l-a lovit, pentru că nu-i dăduse glorie lui Dumnezeu.

Și a fost mâncat de viermi și a murit.”

Jak widzimy, Aaron odmawiał uznania, że to jego własne ręce ukształtowały złotego cielca: zrzucił winę na ‘lud’ i posunął się nawet do obwinienia ‘ognia’. W sposób całkowicie absurdalny twierdził, że po prostu wrzucił złoto do ognia, a cielec wyszedł z niego jakby magicznie, odmawiając tym samym przyjęcia jakiejkolwiek odpowiedzialności.

Na szczęście, po tej pierwszej obronnej reakcji, Aaron zmienił swoje nastawienie. Dzięki błaganiom Mojżesza Jehowa okazał mu miłosierdzie i nie sprawił, że zginął, chociaż Jego początkowy gniew był wielki. Ale wyobraźmy sobie na chwilę, co by się stało, gdyby Aaron odpowiedział Mojżeszowi w następujących słowach:

‘Nie gniewaj się, Mojżeszu. Dobrze wiesz, że Jehowa powierzył mi odpowiedzialność za ten lud i że zna moje słabości. Lud wywierał na mnie presję, a Jehowa, który wie wszystko, na to pozwolił. W związku z tym to, co się stało, mieściło się w woli Jehowy; nie mam z tego powodu nic do wyjaśnienia, ponieważ nie jestem winny. Nie odczuwam żadnego wstydu za to, co zrobiłem, i nie muszę wcale przeproszać.’

Co uczyniłby Jehowa natychmiast wobec takiej zuchwałości? Czyż nie jest oczywiste, że grom spadłby z nieba, aby w jednej chwili obrócić Aarona w popiół? Gdyby Aaron ośmielił się wypowiedzieć tak bluźniercze kłamstwo, jego egzekucja byłaby natychmiastowa.

Jak wykazałem, postąpiliście w sposób smutno podobny do Aarona i jego złotego cielca, lecz wasza wina przewyższa jego. Nie tylko odmawiacie uznania swoich błędów, lecz dodatkowo przypisujecie dramatyczne konsekwencje waszych decyzji dekretem Boga. Jak to możliwe, że przenosicie winę na Stwórcę za własne uchybienia, aby uchylić się od odpowiedzialności? Czy wasza pycha stała się tak wielka, że jesteście gotowi stawiać Boga przed sądem? Czy zapomnieliście słowa pieśni, którą Jehowa nakazał swojemu ludowi śpiewać?

Geneza 3:12

„Și omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o, ea mi-a dat din rodul pomului și am mâncat”.”

„Adam tchórzliwie próbował zrzucić winę za swój własny grzech na Boga, obwiniając Go o to, że dał mu Ewę!

Dziś mówimy wam:

Wielu braci zmarło i zostało dotkliwie poszkodowanych przez wasze instrukcje. Potłukliście wiele waz i przedmiotów wielkiej wartości.'

A wasza odpowiedź sprowadza się ostatecznie do stwierdzenia:

'Nie jesteśmy odpowiedzialni. Światło, które Jehowa nam dał, nie pozwalało nam widzieć dalej, niż widzieliśmy.'

Jak możecie ośmielać się obarczać Jehowę odpowiedzialnością za własne błędy? Czy nie uświadamiacie sobie, że naśladujecie postawę Adama?

Czy uważacie, że musiał zstąpić anioł z nieba, aby wam oznajmić, że nierozsądne było zalecać takie szczepienie? A może oczekiwaliście, że sam Jezus Chrystus opuści swój tron niebiański, aby wyjaśnić wam to osobiście?

Bracia, ta upartość nabiera szczególnie poważnego znaczenia w świetle nauk Jezusa zawartych w przypowieści o bogaczu i Łazarzu. Gdy bogacz doświadcza symbolicznych mąk, błaga Abrahama w następujących słowach:

Luca 16:27-31

„Bogatul a zis: «Atunci, te rog, tată, trimite-l la casa tatălui meu, ca să le depună o mărturie temeinică celor cinci frați ai mei și să nu ajungă și ei în acest loc de chinuri». Dar Avraam a zis: «Îi au pe Moise și pe Profeți; să asculte de ei». Atunci el a spus: «Nu, tată Avraam, ci, dacă se va duce la ei cineva dintre morți, se vor căi». Dar el i-a zis: «Dacă nu ascultă de Moise și de Profeți, nu se vor lăsa convinși nici dacă se va scula cineva din morți».”

Było więc absolutnie konieczne zrozumieć, że jeśli ci ludzie okazaliby się niezdolni słuchać 'Mojżesza i proroków' — czyli Prawa spisanego — żaden cud, nawet zmartwychwstanie, nie zdołałby ich przekonać.

Dokładnie to ma miejsce w waszym przypadku. Świadomie zignorowaliście 'Mojżesza i proroków', odsuwając na bok Pisma, i odmówiliście wysłuchania ostrzeżeń wszystkich, którzy próbowali was przestrzec. W związku z tym twierdzenie, że Jehowa jest autorem tych zwrotów, jest postawą niewybaczalną: na płaszczyźnie duchowej oznacza to odrzucenie jasności cudu Bożego i samego autorytetu Jezusa Chrystusa zmartwychwstałego.

Jest już oczywiste, że cała argumentacja przedstawiona przez brata Windera ma tylko jeden cel: uzasadnić waszą systematyczną odmowę

składania przeprosin, gdy zmieniacie zdanie lub popełniacie błąd. Postępując w ten sposób, otwarcie sprzeciwiacie się zasadom i naukom Jezusa, powielając postawę, którą niegdyś potępili Piotr i Jan.

Już to wykazałem, ale konieczne jest powtórzenie tego, aby podkreślić pełne znaczenie: Jezus powiedział:

Matei 5:23, 24

„Așadar, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo, în fața altarului, și pleacă. Fă mai întâi pace cu fratele tău și apoi întoarce-te și ofeă-ți darul.”

Jak wykazałem, Jezus nakazuje nie tylko przebaczać, lecz również nakłada obowiązek aktywnej skruchy i pojednania. Podkreśla nawet, że ta postawa musi koniecznie poprzedzać złożenie jakiegokolwiek ‘daru dla Boga’. Dowodzi to jednoznacznie, że Chrystus ustanowił prośbę o przebaczenie jako podstawowy obowiązek każdego, kto pragnie oddawać Bogu cześć w sposób przez Niego przyjęty.

Tymczasem przez zwodnicze rozumowanie zaproponowane przez brata Windera, wyraźne polecenia Jezusa Chrystusa zostają pozbawione treści i unieważnione. Próbuje się usprawiedliwić brak żalu i odmowę przeproszenia za wyrządzone szkody, co uderza bezpośrednio w autorytet naszego Pana. Dlaczego odmawiacie przyznania, że odpowiedzialność za te odstępstwa spoczywa na was — i tylko na was? Dlaczego odmawiacie ‘zawierzenia pokoju’ z tysiącami braci i sióstr, których głęboko zraniliście swoimi dyrektywami sprzecznymi z Pismami?

Wtedy Jeffrey Winder oświadcza:

„Bracia robią wszystko, co mogą, korzystając z tego, co mają i co rozumieją w danym momencie, ale są szczęśliwi, gdy Jehowa uznaje, że należy coś skorygować, i mogą to przekazać rodzinie braci.”

Czy rzeczywiście robicie wszystko, co możecie ‘korzystając z tego, co macie’? To absolutne kłamstwo, całkowicie oczywiste. Dysponowaliście ogromem informacji faktycznych i duchowych dowodzących, że nie wolno narzucać tego szczepienia, a jednak zdecydowaliście się je odrzucić. Bracia z całego świata przesyłali wam listy szczegółowo przedstawiające biblijne zasady, które miały zastosowanie; nie wzięliście ich pod uwagę. Jehowa nie ‘postanowił nagle’ niczego korygować dzisiaj:

Jego normy były jasne od pierwszego dnia. To wy zbuntowaliście się przeciwko Słowu Bożemu, przeciwko zasadom zapisanym w naszych własnych publikacjach i przeciwko ostrzeżeniom waszych współbraci, aby podporządkować się wymaganiom ‘dzikiego zwierzęcia’.

Czy ośmielacie się sugerować, że Jehowa uznał za konieczne ‘przywrócić porządek’, a wy jedynie pokornie się temu podporządkowaliście?

Wasz zabieg ma na celu przekonanie zboru o waszej nieskazitelności, nawet jeśli miałyby to doprowadzić braci do nieufności wobec Boga i podważania Jego sprawiedliwości. Fakt, że liczne ostatnie publikacje powtarzają tę narrację, dowodzi, że doskonale zdajecie sobie sprawę z głębokiego zamętu i spustoszenia, jakie spowodowaliście podczas kryzysu sanitarnego.

Słuchając tej wypowiedzi brata Windera, natychmiast przyszło mi na myśl biblijne określenie ‘człowieka, który gardzi prawem’ (lub ‘człowieka niegodziwego’). Nie wchodząc tutaj w analizę proroczą jego pełnej tożsamości, pragnę podkreślić kilka jego podstawowych cech, aby ostrzec przed ich pojawieniem się w naszym własnym postępowaniu.

Po tym, jak napomniat Tesaloniczan, aby nie dali się zwieść fałszywym twierdzeniom lub rzekomo natchnionym listom dotyczącym dnia Jehowy, apostoł Paweł pisze:

2 Tesaloniceni 2:3-5

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun fel, pentru că acea zi nu va veni înainte să vină apostazia și să fie dezvăluit omul nelegiurii, fiul distrugerii. El este un împotrivor și se înalță deasupra oricărui așa-zis dumnezeu sau a oricărui obiect de închinare și, astfel, se așază în templul lui Dumnezeu, prezentându-se în văzul tuturor drept un dumnezeu. Nu vă amintiți că, încă de când eram la voi, vă spuneam aceste lucruri?”

‘Człowiek, który gardzi prawem’, jest tutaj opisany jako siedzący w ‘świątyni Boga’.

O jaką świątynię chodzi? W swoim pierwszym liście do Koryntian apostoł Paweł wyjaśnia tę kwestię, pisząc:

1 Corinteni 3:16, 17

„Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că spiritul lui

Dumnezeu locuiește în voi? Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, și Dumnezeu îl va distruge pe el, căci templul lui Dumnezeu este sfânt, iar acest templu sunteți voi.”

‘Człowiek, który gardzi prawem’, wydaje się więc oczywiście siedzieć w samym sercu zgromadzenia Chrystusa, podając się za boga i wynosząc się ponad wszystko, co zasługuje na szacunek lub na oddawanie czci.

Drodzy bracia, nie możecie zaprzeczyć, że otwarcie sprzeciwiliście się prawu Jehowy i że absolutnie osiedliście na czele zgromadzenia. Wymagacie bowiem, aby każda wasza dyrektywa była wykonywana przez wszystkich, bez najmniejszej wahania i bez najmniejszej wątpliwości. Co gorsza, podczas pandemii wkroczyliście ponad indywidualne sumienie chrześcijan, zmuszając ich do działania wbrew ich głębokim przekonaniom, aby posłuchali wyłącznie waszych dekretów. Wymaganie takiej ślepej uległości oznacza dokładnie przedstawianie się ‘jak bóg’, domagając się dla siebie posłuszeństwa, które należy się wyłącznie Jehowie.

Ponadto stawiacie się ponad samym naszym Bogiem, ośmielając się przypisywać Mu odpowiedzialność za wasze własne błędy, aby uniknąć obowiązku ich uznania — wszystko to poprzez powoływanie się na tę nie do obrony teorię ‘migoczącej lampy’.

Czy wasze roszczenie do ‘boskości’ stało się tak ogromne, że jesteście gotowi umniejszyć reputację Jehowy, aby zachować własny autorytet? Czy wasza pycha jest tak niezmierzona, że wybieracie przeniesienie ciężaru waszych grzechów na Stwórcę wszechświata?

Powinniście bardzo poważnie rozważyć ostrzeżenie, które prorok Abdias skierował do Edomu:

Abdiasza 1:3, 4

„Pycha twojego serca cię zwiodła. Ty, który mieszkasz w rozpadlinach skał, który przebywasz na wysokościach, mówisz w swoim sercu: ‘Kto mnie sprowadzi na ziemię?’ Nawet gdybyś wzbił się wysoko jak orzeł albo gdybyś umieścił swoje gniazdo między gwiazdami, sprowadzę cię stamtąd, oznajmia Jehowa.”

Samowystarczalność i duchowa pobłażliwość są pułapkami niezwykle groźnymi, których Jehowa nienawidzi, co potwierdza całe Pismo Święte. Jestem przekonany, że stanowczo odrzucilibyście możliwość

utożsamienia waszej postawy z postawą 'człowieka, który gardzi prawem'; dlatego należy jak najszybciej naprawić te szkody, aby definitywnie oddalić taką ocenę.

Niestety, ta niepokojąca skłonność do usprawiedliwiania siebie i ukrywania grzechu nie jest incydentem odosobnionym, lecz postawą powtarzającą się w sposób systemowy. Aby wykazać to w sposób oczywisty, pragnę przeanalizować fragment przemówienia zatytułowanego 'Problem i rozwiązanie', wygłoszonego przez Edwarda Aljiana. Jego wystąpienie stanowi pod tym względem doskonałą ilustrację tej tendencji.

https://www.jw.org/finder?srcid=share&wtlocale=M&lank=pub-jwb-113_6_VIDEO

Jeśli powyższy link nie działa: <https://ody.sh/GzjluBaIEg>

To przemówienie, wyemitowane w programie z czerwca 2024 roku, zostało wygłoszone z okazji wręczenia dyplomów 155. klasy szkoły Gilead. Wyjaśnia się w nim, że gdy otrzymujemy instrukcje, które nie odpowiadają naszej logice, uporczywe postępowanie inaczej staje się poważnym problemem duchowym. Według tych słów powinniśmy całkowicie — nawet w najgłębszych pokładach serca — przyjąć nowe wytyczne.

Co zatem należy uczynić według tego przemówienia, jeśli pojawiają się wątpliwości co do otrzymanych instrukcji? Oto podsumowanie głównych myśli:

Uznawać, że zmiana pochodzi od Jehowy, przyjmując, że to On jest jej jedynym inicjatorem.

Powstrzymać się od jakichkolwiek skarg lub krytyki wobec korekt i nowych kierunków.

Porzucić przywiązanie do dawnych metod, aby przenieść swoją wyłączną lojalność na obecne wskazówki. Nawet bez zrozumienia ich podstaw posłuszeństwo ma być natychmiastowe i bezwarunkowe.

Widać wyraźnie, że celem jest zniszczenie wszelkiej możliwości kwestionowania waszych decyzji. Wymagacie od braci i siostr ślepego podporządkowania, wykorzystując autorytet Boży, aby je uzasadnić.

Aby sprawdzić zasadność tej logiki, można zapytać: co stało się z braćmi, którzy — nie rozumiejąc, dlaczego porzucacie zasadę neutralności, zalecając szczepienie — ostatecznie podporządkowali się waszym nakazom? Czy są dziś spokojni wobec decyzji, którą im narzuciliście?

Niestety, wielu z tych, którzy okazali wam tę absolutną uległość, której tak bardzo żądacie, jest dziś dotkniętych chorobą lub straciło życie.

Koncepcje, które tu rozwijacie, aby narzucić ślepą dyscyplinę, są niezwykle niebezpieczne, a później wykazę, jak bardzo Jehowa je odrzuca.

Aby utrwalić myśl, że nie wolno was kwestionować, brat Aljian posługuje się szczególnie kłopotliwą ilustracją, która wiele mówi o waszym sposobie myślenia. Oto jego słowa z minuty 08:38:

„To ilustracja, którą usłyszałem kilka lat temu, podczas wręczenia dyplomów w Gilead. Interesujące, prawda?

Jeden z waszych wykładowców mówił o tych starych parowcach napędzanych węglem. Na górze jest kapitan i załoga, na dole są ludzie, którzy bez przerwy wrzucają węgiel do kotła statku. Ale wyobraźcie sobie, że jeden z tych ludzi odkłada łopatę na ziemię i idzie do współpracownika, mówiąc: „Hej, myślę się, czy statek zaczyna skręcać w lewo? Wydaje mi się to trochę dziwne, prawda? Normalnie powinniśmy płynąć prosto i nie powinniśmy zmieniać kierunku. Zastanawiam się, czy kapitan naprawdę wie, co robi? Wiesz co, pójdę na górę i powiem mu o tym.”

W tym momencie przemówienia mówca przerwał opowieść, po prostu podszedł do mikrofonu i powiedział: „Zajmij się więc węglem!”

Gromki śmiech...

To ty i ja, prawda? Ty i ja zajmujemy się węglem, jesteśmy zajęci wykonywaniem pracy, o którą Jehowa nas poprosił — na tym skupiamy uwagę. Pozwalamy Jehowie zająć się Izajaszem 60:17, miedzią, złotem, srebrem. My zajmujemy się węglem, pozostając zaangażeni i dobrze zajęci w działalności duchowej.

A więc, gdy Jehowa prowadzi statek, którym jest Jego organizacja, poprowadzi nas również do właściwego sposobu myślenia, pomoże nam pielęgnować zadowolenie i dostosować się do najwspanialszej ze zmian: przejścia z tego świata do życia w nowym świecie.”

Ta ilustracja ‘parowca’ jest dość zdumiewająca i bez żadnej dwuznaczności ujawnia sedno waszego sposobu myślenia, niezależnie od waszych przemówień. W tej metaforze zajmujecie funkcję ‘kapitana’ statku, stojącego na górnym pokładzie, podczas gdy my zostaliśmy zepchnięci do ciemnej ładowni, obok kotła, ‘pellejąc węgiel’.

Przedstawiony przykład jest następujący: palacz z kotłowni ‘porzuca swoją łopatę’ i zaczyna ‘myśleć’, że ‘kapitan’ obrał zły kurs. Ten robotnik ma niewiarygodną odwagę, by wydostać się z dusznej ładowni. Przekracza ‘zakazaną barierę’ i wspina się na szczyt statku, aby zwrócić się do ‘kapitana’ w sprawie tego, co uważa za błędny kierunek.

Brat przerywa wtedy swoją opowieść, by rzucić sarkastycznie: ‘Weź z powrotem łopatę i dorzuć węgla’, wywołując śmiech całej publiczności. A przecież każdy wie, że to nie jest żart: jego słowa są całkowicie poważne. Zamiast się śmiać, powinniśmy raczej płakać, słysząc takie przemówienie.

Przekaz jest jasny: robotnik nie ma myśleć, ma po prostu ‘wrzucać węgiel’ i zostawić kierowanie tym, którzy twierdzą, że wiedzą, jak prowadzić statek.

Kim według was jest ten kapitan? Czy chodzi o Jehowę lub Jezusa Chrystusa? Z pewnością nie. Gdyby oni byli u steru, kwestia wchodzenia

na pokład, by kwestionować ich wskazówki, w ogóle by nie istniała. Jest oczywiste, że ten ‘kapitan’ przedstawia bezpośrednio was, a ten ‘parowiec’ oznacza naszą organizację.

Dowodem na to jest fakt, że wyrażenie użyte przez mówcę — ‘Zastanawiam się, czy kapitan naprawdę wie, co robi’ — jest niemal słowo w słowo tym samym, którego użył brat Splane w punkcie aktualności numer 9 z roku 2021, w minucie 4:08. Brat Splane ostro ganił tam braci, którzy ośmielali się kwestionować wytyczne Ciała Kierowniczego dotyczące promowania szczepionki.

„Ktoś mógłby powiedzieć: „Czy oni naprawdę wiedzą, o czym mówią?” Ale czy w gruncie rzeczy właściwe pytanie nie brzmi raczej: „Czy Jehowa wie, o czym mówi?”

Innymi słowy: „Czy naprawdę wierzę, że Jehowa kieruje naszą organizacją? Czy jestem przekonany, że Jehowa czyni swoich sług przenikliwymi, aby pozostali w ‘krajach żyjących’?”

Jest więc całkowicie oczywiste, że w waszym sposobie myślenia jesteście ‘niekwestionowanymi kapitanami’ organizacji. Według tej logiki każdy, kto ośmiela się was zapytać o cokolwiek, w rzeczywistości pyta samego Jehowę, pod pretekstem, że jesteście przez Niego prowadzeni i obdarzeni niemal boską ‘przenikliwością’.

Ta ilustracja ‘parowca’ jednoznacznie ukazuje wysokie mniemanie, jakie macie o sobie, oraz to, czego uczycie: uważacie się za stojących ponad wszystkimi innymi braćmi, umieszczonych na ‘mostku kapitańskim’, i sądzicie, że wszyscy mamy wam ślepo być posłuszni, bez najmniejszego cienia wątpliwości.

Przekazywana przez was myśl jest taka, że jest wam BARDZO NIE W SMYKU, gdy ktoś z ‘ciemnej ładowni’ przychodzi, by wskazać wam błąd. Odmawiacie słuchania takiej osoby, uważając, że powinna raczej trzymać się swojej pracy ‘przy węglu’. Tylko wam miałyby przysługiwać ‘przenikliwość’, podczas gdy my wszyscy byłibyśmy dobrzy jedynie do wykonywania poleceń bez zastanawiania się.

Aby podać konkretny przykład: ja sam wyszedłem z tej ‘ciemnej ładowni’, wchodząc po ‘zakazanych schodach’, aby dotrzeć do was na ‘pokładzie’ i wskazać wam ‘błąd w waszym przenikliwym kierunku’. Co zamierzacie ze mną zrobić? Czy zamierzacie odesłać mnie siłą z powrotem do ładowni,

bym dalej wrzucał węgiel, czy też po prostu wyrzucicie mnie za burtę, aby oddać mnie rekinom?

Bracia, nie tylko obraliście zły kurs, lecz doprowadziliście do prawdziwego 'zatonienia'. Statek ma teraz potężną wyrwę w kadłubie i woda wlewa się do środka szerokim strumieniem. Zamiast okazywać taką wyniosłość, dlaczego nie schodzicie ze swojego piedestału, aby zacząć łątać dziurę, którą sami spowodowaliście?

Prawdziwym kapitanem tego tonącego statku jest Jezus Chrystus. Wy w żadnym razie nie jesteście kapitanami; jesteście jedynie marynarzami, tak jak wszyscy inni.

Czy pamiętacie, co Chrystus powiedział o faryzeuszach i o postawie, jaką mieli przyjąć Jego uczniowie?

Matei 23:6-12

„Le place să aibă locul cel mai de seamă la cină și scaunele din față în sinagogi, să fie salutați în piețe și să fie numiți Rabi de oameni. Dar voi să nu vă numiți Rabi, fiindcă unul singur este Învățătorul vostru, iar voi toți sunteți frați. Mai mult decât atât, să nu numiți pe nimeni de pe pământ tată al vostru, căci unul singur este Tatăl vostru, Cel ceresc. Și să nu vă numiți conducători, pentru că unul singur este Conducătorul vostru, Cristosul. Cel mai mare dintre voi trebuie să fie slujitorul vostru. Cine se înalță va fi umilit și cine se umilește va fi înălțat.”

Jezus Chrystus jasno wskazał, że faryzeusze lubili i zabiegali o to, by nazywano ich 'Rabbi', 'Ojciec' lub 'Przewodnik'. Termin 'kapitan' wpisuje się dokładnie w tę samą logikę. Co o tym sądzicie? Jezus stanowczo zakazał swoim uczniom pozwalać, by wynoszono ich takimi tytułami jak 'przywódca' czy 'nauczyciel', ponieważ przypisywanie sobie takich wyróżnień oznacza uzurpowanie sobie miejsca, które należy wyłącznie do Syna Bożego.

W takim razie, czy wy się wywyższacie, czy się unizacie, przedstawiając siebie jako 'kapitanów statku'? Ucząc, że Jehowa udziela przenikliwości wyłącznie waszej grupie, a reszta z nas ma się zadowolić 'pellectem węgla', czy nie sugerujecie wprost, że jesteście naszymi panami i przewodnikami?

Z pewnością odparlibyście, że ta metafora pochodzi od brata Aljiana, a nie od was, lecz ten argument nie ma żadnej wartości. Ten brat ściśle z wami współpracuje i doskonale zna wasz sposób myślenia. Ponadto działa w dziale redakcyjnym i ma wieloletnie doświadczenie w przemówieniach oficjalnych. Nigdy nie przedstawiłby takich koncepcji bez waszej pełnej aprobaty.

A przecież Jezus nakazał: 'Nie pozwalajcie się nazywać przewodnikami'. Jeśli brat Aljian zbłądził, dlaczego go nie skorygowaliście? Jeśli to przemówienie było wykroczeniem, dlaczego włączyliście je i rozpowszechniliście w oficjalnym programie JW Broadcasting, aby wszyscy bracia je usłyszeli?

W obliczu takiego ludzkiego wywyższania, czy nie powinniście byli zareagować z taką samą stanowczością jak anioł z Księgi Objawienia, który kategorycznie odmówił przyjęcia niezasłużonej chwały?

Revelația 22:8, 9

„Eu, Ioan, am auzit și am văzut aceste lucruri. Când le-am auzit și le-am văzut, am căzut la picioarele îngerului care îmi arătase aceste lucruri, vrând să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Ai grijă! Să nu faci lucrul acesta! Eu nu sunt decât un sclav ca tine și ca frații tăi, profeții, și ca aceia care respectă cuvintele acestui sul. Închină-te lui Dumnezeu!”.”

Czy nie powinniście byli przypomnieć sobie o Piotrze i go naśladować?

Faptele 10:25, 26

„Când Petru a sosit, Corneliu i-a ieșit în întâmpinare, a căzut la picioarele lui și i-a adus omagiu. Dar Petru l-a ridicat, zicând: „Ridică-te! Și eu sunt tot om!”.”

Czy nie powinniście byli rozważyć, co zrobili Paweł i Barnaba, i ich naśladować?

Faptele 14:11-16

„Când au văzut ce făcuse Pavel, mulțimile au strigat în limba licaoniană: „Zei au devenit asemenea oamenilor și au coborât la noi!”. Pe Barnaba îl numeau Zeus, iar pe Pavel, Hermes, fiindcă el lua cuvântul de cele mai multe ori. Preotul lui Zeus, al cărui templu era la intrarea în oraș, a adus tauri și ghirlande la porți și voia să ofere jertfe împreună cu mulțimile. Însă, când au auzit aceasta, apostolii Barnaba și

Pavel și-au sfâșiat hainele și s-au repezit în mijlocul mulțimii, strigând: „Bărbaților, de ce faceți aceste lucruri? Și noi suntem oameni cu aceleași slăbiciuni ca voi. Și vă anunțăm vestea bună ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele. În generațiile trecute, el le-a permis tuturor națiunilor să-și urmeze căile”

Jeśli ludzie lub bracia stawiają nas na piedestale, który nam się nie należy, mamy bezwzględny obowiązek ich skorygować. Powinniśmy, na wzór apostołów, ‘rozdziarać swoje szaty’ i ‘biec do tłumu’, aby położyć kres takiemu wypaczeniu.

Dlaczego nie postępujecie w ten sposób?

Jeśli przyznajecie, że jesteście niedoskonalimi i zdolnymi do popełniania błędów jak każdy, to dlaczego NIGDY nie prosicie o przebaczenie, jak każdy? Odmowa uznania własnych win jest jawnym przejawem pychy, a Pisma przypominają, że Jehowa nienawidzi wyniosłości.

Co pomyślałby Jezus Chrystus, gdyby anioł powiedział Janowi: ‘To źle z twojej strony, że kłękasz, ale jesteś bardzo mądry, uznając moją szczególną, wyjątkową i jedyną pozycję przed Bogiem jako pośrednika między tobą a Nim’?

Co pomyślałby Jezus Chrystus, gdyby Piotr powiedział Korneliuszowi: ‘Nie kłaniaj się, bo Bóg tego nie aprobuje, ale gratuluję ci, że uznajesz, iż nie jesteśmy na tym samym poziomie i że zostałem wybrany przez Jezusa Chrystusa, aby posiadać klucze Królestwa; to doskonała rzecz, że to rozpoznajesz’?

Co pomyślałby Jezus Chrystus, gdyby Paweł i Barnaba zawołali do tłumu: ‘Jesteśmy ludźmi, ale ponieważ jesteśmy prowadzeni przez Boga, mamy autorytet i musicie nam ślepo być posłuszni’?

Jest oczywiste, że gdyby ci słudzy z przeszłości wypowiedzieli tak nieodpowiednie słowa, okazaliby fałszywą pokorę. Ich wypowiedzi ujawniłyby głębokie wypaczenie ich motywacji duchowych.

A jednak, drodzy bracia, właśnie taki podwójny sposób postępowania regularnie przyjmujecie. Z jednej strony wygłaszacie oficjalne oświadczenia, aby sprawiać wrażenie, że odrzucacie wszelką formę wynoszenia; z drugiej strony wymagacie, aby wszyscy bracia byli wam posłuszni bez najmniejszego kwestionowania waszych decyzji,

jednocześnie stale unikając przedstawienia przeprosin. Ta postawa zdradza ‘podzielone serce’, niezwykle niebezpieczną postawę, zważywszy, że Jehowa wymaga ‘serca pełnego’.

Księga Przysłów uczy nas tego:

Proverbele 6:16-19

„Şase lucruri urăşte lehova, da, şapte lucruri detestă el: ochii trufaşi, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat, inima care urzeşte planuri rele, picioarele care aleargă repede la rău, martorul mincinos, care spune numai neadevăruri, şi cel ce stârneşte certuri între fraţi.”

Widzimy tutaj, jak pycha jest ściśle powiązana z innymi grzechami. Wspomniano na samym początku, że Jehowa nienawidzi ‘wyniosłych oczu’. Co może skłonić nas do okazywania takich ‘wyniosłych oczu’? To właśnie pycha i upór, które uniemożliwiają nam przyznanie się do winy, co tylko pogarsza sytuację.

- Pomyślmy o wszystkim, co spowodowała wasza wyniosłość podczas tych katastrofalnych punktów aktualności promujących szczepienia:
- ‘Język, który kłamie’: Zwiedliście braci, sprawiając, że uwierzyli, iż Jehowa inspirował wasze wytyczne dotyczące promowania szczepionki, i nadal nie chcecie tego uznać.
- ‘Ręce, które przelewają niewinną krew’: Wiele niewinnych osób, dziś zmarłych lub dotkniętych rakiem i innymi chorobami, nie powinno kończyć życia w taki sposób. Nigdy nie przyjęliby tej szczepionki, gdybyście ich nie wprowadzili w błąd.
- ‘Serce, które knuje złe plany’: Zniekszałciliście sens Pism, aby poprzeć szczepienia, wypaczając prawdę biblijną w sposób groteskowy.
- ‘Fałszywy świadek, który szerzy kłamstwa’: To nie jeden, lecz kilku rzekomych ‘Świadków Jehowy’ rozpowszechniało kłamstwa w każdym punkcie aktualności sprzyjającym szczepionce. Bardziej niż świadczyć o Jehowie, te wystąpienia były głosem WHO.
- ‘Stopy, które śpieszą, by czynić zło’: Każdy punkt aktualności był gorszy i bardziej wypaczony niż poprzedni, jak stopnie schodów

prowadzące do coraz ciemniejszej piwnicy. Dlaczego nie zatrzymaliście się, aby zastanowić się nad swoimi czynami? Dlaczego zignorowaliście tych, którzy wskazywali wam błędy?

- ‘Ten, który wywołuje spory między braćmi’: Dotyczy to każdego — od najskromniejszego po najwyżej postawionego w zborze. Twierdzenie, że nie zasialiście podziałów, porzucając biblijną zasadę neutralności, jest czystym kłamstwem.

Wyraźnie widać, że Jehowa brzydzi się wszystkim, co powstało w tych waszych przemówieniach — owocem dotkliwego braku pokory. Owszem, wszyscy popełniamy błędy, ale człowiek pokorny szybko je naprawia. Natomiast arogancki odrzuca skorygowanie, co nieuchronnie prowadzi do katastrofy; i dokładnie to się wydarzyło.

Biblia obfituje w wersety ostrzegające przed wynoszeniem siebie. Dlatego niezrozumiałe jest, że nadal upieracie się, by stawiać siebie jako ‘kapitanów statku’, ponad wszelką możliwość zakwestionowania.

Dlaczego doprowadziliście ten statek do zatonięcia? Ponieważ zamiast trzymać się map morskich Jehowy, przyjęliście mapy ‘dzikiego zwierzęcia’, gardząc rozkazami prawdziwego Dowódcy i wybierając wyrzucenie za burtę tych, którzy ośmielili się wejść po ‘zakazanych schodach’.

Ta metafora parowca dowodzi, że wymagacie uległości, która należy się wyłącznie Bogu i Chrystusowi. Tylko oni są doskonali i wolni od błędów, i dlatego Biblia mówi o wiernych uczniach Chrystusa:

Revelația 14:4

„Ei sunt cei care nu s-au pângărit cu femeii; de fapt, sunt virgini. Ei sunt cei care îl urmează neîncetat pe Miel oriunde merge. Au fost cumpărați dintre oameni ca prime roade pentru Dumnezeu și pentru Miel,”

Wyraźnie wskazano, że jedną z najbardziej znamienitych cech wiernych sług Bożych jest podążanie za Barankiem dokądkolwiek idzie. Tymczasem poprzez wasze nauczanie przepisaliście ten tekst, narzucając myśl, że teraz należy podążać za wami, dokądkolwiek pójdziecie.

Ten tekst, który nigdy nie został zapisany na papierze, lecz który wyryliście w umysłach i sercach wielu braci, w rzeczywistości brzmi następująco:

Revelația 14:4 (wersja zmieniona)

„To ci, którzy nie splamili się z kobietami; są dziewicami. To ci, którzy nadal podążają za Ciałem Kierowniczym, dokądkolwiek ono idzie. Zostali wykupieni spośród ludzi jako pierwociny dla Boga i dla Baranka.”

Dlaczego zajmujecie miejsce Baranka i żądacie tego, co należy wyłącznie do Niego? Jezus Chrystus nigdy nie popełnia błędu, podczas gdy w czasie pandemii stało się bezsporne, że poważnie się pomyliliście, jak wykazałem w tej księżce.

Drodzy bracia, powiem wam to otwarcie i mam nadzieję, że nie poczujecie się urażeni, bo nie zamierzam was zranić. Gdy wysłuchałem przemówienia Jeffreya Windera i zobaczyłem, że zrzucacie pełną odpowiedzialność za własne błędy na Jehowę, zrozumiałem, bracia, że zostaliście dotknięci ‘ślepotą’.

Jeszcze raz: to nie jest obelga, lecz tylko osoba ‘ślepa’ może z uporem, jak wy to czynicie, żądać, by inni szli za nią bez najmniejszego wahania, mimo że dla wszystkich jest oczywiste, iż popełniła błąd o ogromnej wadze.

Tylko osoba ‘ślepa’ odmawia proszenia o przebaczenie po popełnieniu grzechu, błędząc daleko od tego, co mówi Pierwszy List Jana, posuwając się do obciążania winą Boga i budowania absurdalnych rozumowań, by uniknąć wstydu lub skruchy.

Jest oczywiste, że potrzebujecie pilnej pomocy duchowej. Jezus Chrystus skierowałby dziś do was dokładnie te same słowa, co do zboru w Laodycei:

Revelația 3:17, 18

„Pentru că zici: „Sunt bogat, am strâns bogății și n-am nevoie de nimic”, dar nu știi că ești nenorocit, vrednic de plâns, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la mine aur purificat în foc ca să ajungi bogat, veșminte albe ca să fii îmbrăcat și să nu ți se vadă rușinea goliciunii, precum și alifie cu care să-ți ungi ochii ca să vezi.”

Wasza ‘nagość’ i wasza ‘ślepotą’, o których wspomina ten werset, ujawniły się w pełni poprzez każdą waszą decyzję dotyczącą szczepień.

Drodzy bracia z Ciała Kierowniczego, fakt, że wykazujecie tak poważne braki, spowoduje ogromne zagrożenie na całą społeczność, ponieważ Jezus skierował do nas również takie ostrzeżenie:

Luca 6:39

„Apoi le-a mai spus o ilustrare: „Poate un orb să-l călăuzească pe alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?”

Jeśli nie dostrzegacie tak podstawowych prawd, jak te, które właśnie przedstawiłem, to jak możecie twierdzić, że prowadzicie innych? Dokąd więc trafią ci, którzy nadal pozwalają się przez was prowadzić?

Odpowiedź jest oczywista: ‘Obaj wpadniecie do dołu, prawda?’

To właśnie ta konstatacja skłoniła mnie do sięgnięcia po pióro i napisania tej książki, ponieważ stało się aż nazbyt widoczne, że odmawiacie uznania swojego grzechu. Koncepcje sprzeczne z Pismem, które szerzycie, połączone z całkowitym brakiem skruchy za błędy popełnione podczas pandemii, czynią niezbędnym i pilnym powołanie komitetu sędowniczego, aby przeanalizować wszystkie te uchybienia.

Zobacz w załączniku 4 komitet sędowniczy, który odbył się 14 lipca 2025 roku.

EFECTUL ASUPRA FRAȚILOR ȘI SURORILOR

Este benefic să analizăm impactul psihologic și spiritual pe care l-au avut asupra multor frați și surori cuvântările lui Jeffrey Winder menționate anterior.

Să luăm cazul unui frate care, la începutul pandemiei, refuza vaccinarea dintr-o neîncredere legitimă față de industria farmaceutică și produsele ei. În ciuda presiunii tot mai mari a mai multor buletine informative, el rezistă. Totuși, după difuzarea punctelor de actualitate 10-2021 și 1-2022, el ajunge în cele din urmă să cedeze. Aceste comunicări insistau puternic asupra necesității de a fi vaccinat, bazându-se pe mărturii prezentate ca fiind exemplare.

Acest frate alege atunci să-și înăbușe îndoielile profunde, fiind convins că Iehova îi cere supunerea sa și a familiei sale. Pentru a-și depăși reticențele, își repetă neobosit:

„«Sclavul fidel» ne îndrumă și ne ocrotește, trebuie să ascultăm chiar și fără să înțelegem.” „Acest sclav a analizat cu siguranță chestiunea mult mai în profunzime decât mine.” „Trebuie să-mi manifest credința ascultând de instrucțiunile lui Iehova, chiar dacă logica îmi scapă.” „Iehova nu va permite să ne lovească vreo nenorocire atât timp cât le urmăm reprezentanții; ei ne-au dat asigurări în acest sens.”

Prin urmare, el se hotărăște să primească produsul, împreună cu toată familia sa. Câteva zile mai târziu, se produce o dramă: unul dintre copiii săi moare brusc în urma unui stop cardiac în timpul unui antrenament sportiv. La scurt timp după aceea, soția sa dezvoltă un cancer fulgerător. Ca o cunună a tuturor nenorocirilor, el însuși constată tulburări cardiace inedite care îi afectează sănătatea.

Devastat, acest frate începe să întreprindă cercetări aprofundate. El descoperă cu amărăciune existența unor date fiabile care avertizau asupra riscurilor acestor terapii experimentale, informații care erau totuși accesibile.

Întrebări obsesive îl asaltează: de ce ați cerut o încredere exclusivă în directivele voastre interzicând în același timp să vă informați în altă parte? Cum ați putut da dovadă de o asemenea superficialitate? Săpând mai adânc, el ajunge la concluzia că principii biblice cardinale au fost sacrificate pentru a obține favorurile sistemului.

Ce simte acest frate când vă aude astăzi dând lecții de modestie interzicând recomandarea unor alegeri medicale?

Ce simte el când afirmați că nu simțiți nici nevoia de a vă pocăi, nici cel mai mic sentiment de rușine după greșelile voastre?

Ce simte el când persistat să pretindeți că dispozițiile sanitare de atunci erau excelente și dictate de lehova?

Este evident că un astfel de om este copleșit de angoasă, resentimente și revoltă în fața prejudiciului cauzat familiei sale, fiind uimit de insensibilitatea voastră.

Membri ai Corpului de Guvernare, n-ar trebui să prezentați scuze publice pentru presiunea exercitată și să vă recunoașteți scăpările, în loc să vă baricadați în negație?

Isus însuși a spus în această privință:

Matei 5:23-26

„Așadar, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo, în fața altarului, și pleacă. Fă mai întâi pace cu fratele tău și apoi întoarce-te și oferă-ți darul. Rezolvă-ți repede problema cu cel cu care ești în litigiu, în timp ce mergi cu el spre tribunal, ca nu cumva acesta să te dea pe mâna judecătorului, iar judecătorul să te predea celui care execută sentința și să fii aruncat în închisoare. Adevărat îți spun că nicidecum nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și ultimul bănuț.”

Câți frați și surori vă pot acuza astăzi că le-ați provocat un rău imens prin directive iresponsabile? Fără nicio îndoială, MILIOANE.

Totuși, Cristos a fost de o claritate absolută: dacă un singur „frate” are ceva împotriva noastră, trebuie să întrerupem totul pentru a rezolva această problemă imediat, înainte de a fi duși în fața „judecătorului”. Ce vă va spune atunci când va vedea milioanele de acuzații legitime aduse împotriva voastră în Ziua Judecății? Puteți spera să scăpați de asta dacă refuzați să vă pocăiți ACUM? N-ar trebui să acordați o prioritate absolută acestei drame umane, în loc să pierdeți timp prețios legiferând cu privire la detalii inutile, cum ar fi purtarea pantalonilor de către surori sau a bărbaților de către frați?

Desigur, imperfecțiunea umană face ca noi toți să comitem greșeli. Cu toate acestea, atunci când o greșeală este scoasă la lumină și se persistă în mod obstinat pe această cale greșită, vinovăția devine coplesitoare.

Isus a mai declarat și:

Matei 5:40

„Și, dacă cineva vrea să te ducă la judecată ca să-ți ia cămașa, lasă-i și mantia.”

Pentru a păstra pacea, ar trebui să fim gata să renunțăm la multe lucruri, așa cum a învățat Isus. În cazul de față, nimeni nu vă cere „hainele” sau „mantalele”; tot ceea ce cerem este să dați dovadă de pocăință și să prezentați scuze sincere.

Dacă, după criteriile lui Cristos, trebuie să fim dispuși să renunțăm la bunuri de preț pentru a restabili pacea, este prea mult să vi se ceară să roștiți aceste cuvinte: „Nu ar fi trebuit niciodată să recomandăm acest vaccin, deoarece această directivă nu venea de la Iehova”? Este atât de greu de recunoscut?

La angoasa profundă a celor care suferă din plin de pe urma efectelor secundare ale vaccinării se adaugă disperarea unui alt grup de fideli. Aș dori să pun această situație în paralel cu exemplul pe care ni l-a lăsat Balaam.

Apostolul Petru menționează de altfel cazul lui Balaam în următorii termeni:

2 Petru 2:15, 16

„Părăsind calea dreaptă, s-au rătăcit. Au urmat calea lui Balaam, fiul lui Beor, care a iubit răsplata pentru nelegiuire, dar care a fost muștrat pentru că a încălcat ceea ce era drept. Un animal de povară necuvântător, vorbind cu glas de om, a împiedicat acțiunea nebunească a profetului.”

Acest om a părăsit „calea dreaptă” și a pornit pe un drum funest, rămas în posteritate sub denumirea de „calea lui Balaam”. Era o cale pe care Iehova îi poruncise în mod expres să n-o urmeze, dar el a refuzat să asculte.

Relatarea acestui eveniment ne raportează următoarele:

Numerele 22:22-31

„Dar Dumnezeu s-a aprins de mânie pentru că plecase, iar îngerul lui Iehova a stat în drum ca să i se împotrivescă. Balaam călărea pe măgărița lui și cu el erau doi dintre slujitorii lui. Când l-a văzut pe îngerul lui Iehova stând în drum cu o sabie în mână, măgărița a încercat să iasă de pe drum și să o ia pe câmp. Dar Balaam a început să bată măgărița ca să o facă să se întoarcă la drum. Apoi îngerul lui Iehova a stat pe o cărare îngustă dintre două vii, care avea de-o parte și de alta ziduri de piatră. Când l-a văzut pe îngerul lui Iehova, măgărița s-a lipit de zid și i-a prins lui Balaam piciorul între ea și zid; și Balaam a început din nou să o bată. Îngerul lui Iehova a mers mai înainte și a stat într-un loc îngust, unde nu aveai cum să te întorci nici la dreapta, nici la stânga. Când l-a văzut pe îngerul lui Iehova, măgărița s-a culcat la pământ, sub Balaam, astfel că Balaam s-a înfuriat și a bătut măgărița cu toiagul. În cele din urmă, Iehova a făcut ca măgărița să vorbească, iar aceasta i-a zis lui Balaam: „Ce ți-am făcut de m-ai bătut de trei ori?”. Balaam i-a răspuns măgăriței: „Ți-ai bătut joc de mine. Dacă aș fi avut o sabie în mână, te-aș fi omorât!”. Atunci măgărița i-a zis lui Balaam: „Nu sunt eu măgărița ta, pe care ai călărit toată viața, până în ziua de azi? Ți-am mai făcut eu vreodată așa ceva?”. El a răspuns: „Nu!”. Atunci Iehova i-a deschis ochii lui Balaam, iar el l-a văzut pe îngerul lui Iehova stând în drum cu o sabie în mână. Imediat el s-a plecat și s-a prosternat cu fața la pământ.”

Istoria relatează că Iehova „s-a aprins de mânie” pentru că Balaam decisese să pornească pe o cale pe care El n-o aproba. De aceea, a trimis pe calea sa un înger cu sabie scoasă din teacă; dar Balaam nu putea să-l vadă. Măgărița pe care călărea a zărit îngerul și a încercat să se abată în câmp, dar Balaam, înfuriat, a început să lovească sărmana dobitocă ca s-o readucă pe calea pe care se încăpățâna s-o urmeze.

Apoi îngerul a apărut din nou într-un loc strâmt, iar măgărița s-a lipit de zid pentru a-l evita, presând piciorul lui Balaam. Ieșit din nou din minți, Balaam a lovit măgărița fără milă.

În cele din urmă, măgărița s-a culcat sub Balaam, deoarece îngerul bloca din nou trecerea. Dar Balaam, care tot nu vedea nimic, a continuat să-și pedepsească în mod sălbatic nevinovata montură cu toiagul.

Atunci Iehova a deschis gura măgăriței, care l-a întrebat pe Balaam de ce o lovește în felul acesta pentru a treia oară.

Balaam, în loc să fie uluit auzind animalul vorbind, i-a răspuns într-un mod lipsit de minte. I-a mărturisit că furia lui era atât de mare încât, dacă ar fi avut o sabie în mână, ar fi ucis-o pe loc. Voia să suprima biata bestie care tocmai îi vorbise! Mânia îl orbea până într-acolo încât îi eclipsa orice luciditate, făcându-l gata s-o omoare cu propriile mâini.

În cele din urmă, Iehova i-a deschis ochii lui Balaam, care l-a văzut pe înger și a înțeles că măgărița nu avea nicio vină, ci că fără ea el și-ar fi pierdut viața.

Vă cer, fraților, să vă opriți o clipă și să reflectați la acest lucru:

Ce „voce” auziți citind tot ceea ce am scris până acum?

Vă întreb din nou:

Ce „voce” auziți citind tot ceea ce am scris până acum?

Cine vă vorbește prin această scrisoare? Este aceeași „voce” pe care ați auzit-o în toate corespondențele anterioare?

Sunt acestea, în urechile voastre, simple cuvinte de înțelepciune umană și speculații personale?

Isus Cristos a spus:

Luca 10:16

„Cine vă ascultă pe voi mă ascultă pe mine. Și cine vă respinge pe voi mă respinge și pe mine. Iar cel care mă respinge pe mine îl respinge și pe Cel care m-a trimis”.

Dacă un frate fidel ne dă sfaturi întemeiate pe Scripturi, Isus Cristos consideră că el vorbește în numele său. Dacă respingem avertismentele bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu, refuzăm în realitate să ascultăm glasul lui Isus Cristos și al lui Iehova, care se exprimă prin intermediul acestor frați.

Istoria lui Balaam conține în această privință o lecție fundamentală.

Fraților, ați ales să susțineți vaccinarea, dar „aceea cale” nu era a lui Iehova. Calea lui Iehova este „dreaptă” și clar trasată în Scripturi, în timp ce „calea lui Balaam” este întortocheată și opusă voinței divine. V-ați rătăcit în timpul pandemiei; mulți frați au discentat acest lucru și au refuzat, asemenea „măgăriței”, să se angajeze pe această cale.

Au încercat să se abată de la acest drum greșit, dar voi i-ați „lovit”, exact cum Balaam o maltrăita pe sărmana sa montură. I-ați fustigat în punctele de actualitate, insinuând că le lipsea neutralitatea și credința față de organizația lui Dumnezeu. I-ați denigrat acuzându-i că seamănă dezbinare și asemănându-i aproape cu partizanii falsei religii. Ați continuat să le aplicați lovituri calomniindu-i, pretinzând că nu credeau cu adevărat în Regatul lui Isus Cristos și că contestau autoritățile superioare ale acestei lumi.

Toate aceste asalturi vizau să îi constrângă să apuce pe cărarea pe care ați persistat să o urmați. Dar ei au refuzat, deoarece vedeau, blocând trecerea, „un înger cu sabia scoasă din teacă”. În cele din urmă, epuizate de aceste rele tratamente, „aceste măgărițe” au luat cuvântul adresându-vă o multitudine de scrisori.

Asculțați! Asculțați din nou ceea ce vă strigă aceste „măgărițe bătute”!

„De ce ne lovesc în felul acesta? De ce ne maltratează atât de aspru?” întreba aceste biete monturi, cu ochii înotați în lacrimi. „I-am luat vreodată în greșeală? N-am fost tot timpul de partea lor? Nu-și dau seama că un înger stă acolo cu sabia scoasă și că îi va distruge dacă persistă pe această cale întortocheată? Nu văd că nu suntem niște răzvrățiți?” exclamau ele, acoperite de răni și de mângâiat. „Încercăm să le salvăm viața. Oare nu înțeleg lucrul acesta? Iehova nu aprobă această cale. Până când ne vor lovi cu toiagul?” geamăn dureros, aceste biete creaturi care șchiopătau pe membrele lor rănite.

Dar, asemenea lui Balaam, nu ați ascultat aceste „măgărițe” și ați continuat să le loviți. Veți duce paralelismul până la capăt și veți prelua cuvintele lui pe cont propriu: „Dacă aș fi avut o sabie în mână, le-aș fi ucis pe toate, căci mă fac să par un prost”?

Dragi frați din Corpul de Guvernare, toți acești frați fideli lui Iehova de zeci de ani, care n-au deviat niciodată de la calea dreaptă și care au acționat mereu alături de voi, o iau pe o cale greșită? Acești frați sunt răi și sedicioși? Din ce motiv refuzați să-i ascultați?

Această scrisoare face și ea eou cu „vocea rugătoare” a „măgărițelor care vorbesc”. Oare măgărițele se pot exprima de la sine? Cine se ascunde în realitate în spatele acestei voci? După voi, ce mobil m-a împins pe mine, precum și pe alții, să vă scriem? Credeți că o facem din simplă plictiseală?

Dragi frați din Corpul de Guvernare, puneți-vă această întrebare: ce simt toți acești frați comparabili cu niște „măgărițe bătute” când își dau seama că încercați să vă absolviți propria vină? Ce simt când vă aud obiectând că „faceți ce puteți cu elementele pe care le aveți la dispoziție”? Oare nu primiserăți „vocea măgărițelor” în formă scrisă, pe lângă faptul că dispuneăți de sute de publicații extrem de explicate pe această temă?

Puteți afirma, cu toată buna credință, că nimeni nu vă avertizase? Oare aceste „măgărițe” rănite nu au motive să spună că alterați faptele și ascundeți adevărul pentru a evita recunoașterea păcatului vostru?

Știți ce a făcut Balaam după acest episod? Relatarea istorică ne-o spune:

Numerele 22:34

„Balaam i-a zis îngerului lui Iehova: „Am păcătuț, fiindcă n-am știut că tu stăteai în drum ca să mă întâlnești. Acum, dacă ceea ce fac este rău în ochii tăi, mă întorc”.”

Chiar și Balaam a sfârșit prin a-și recunoaște păcatul. Fraților, nu este rușinos ca Balaam să vă fi întrecut declarând: „Am păcătuț”, în timp ce voi vă obștiinați să păstrați tăcerea? Cum se face că un profet mincinos precum Balaam a fost capabil să-și recunoască greșelile, iar voi n-ați făcut-o încă?

Totuși, deși Balaam a înțeles situația, el a persistat în ciuda a tot pe acest „drum întortocheat”. Având în vedere acest lucru, ne putem întreba: ce s-a întâmplat cu biata „măgăriță”? A continuat să-l urmeze?

Relatarea nu o spune, dar cu siguranță a fugit cu toată viteza; era un animal, dar nu era proastă!

În mod similar, mulți frați și surori nu mai fac parte din congregație astăzi din cauza acțiunilor voastre și a cuvântărilor voastre care neagă evidentă păcatului. Au fugit, asemenea acestei monturi. Și cel mai tragic este că unii și-au pierdut complet credința deoarece ați devenit pentru ei o cauză de poticnire.

Refuzul vostru de a-și exprima regretele și de a prezenta scuze lasă să se prevadă că veți persevera în rătăcirile voastre, ceea ce nu va lipsi să provoace noi crize și să aducă multe nenorociri în viitor.

NEVOIE URGENTĂ DE POCĂINȚĂ PUBLICĂ

Fraților, am ajuns în acest punct al cărții în care trebuie să fac o pauză.

Apostolul Pavel a declarat cu privire la luptele spirituale pe care trebuie să le purtăm:

2 Corinteni 10:4, 5

„Armele războiului nostru nu sunt omenești, ci, datorită lui Dumnezeu, sunt pline de putere ca să răstoarne fortificații. Fiindcă noi răsturnăm raționamente și orice obstacol care se ridică împotriva cunoștinței despre Dumnezeu și luăm captiv orice gând ca să-l facem ascultător de Cristos.”

Și a declarat, de asemenea, cu privire la armura cu care trebuie să ne îmbrăcăm:

Efesenii 6:17

„De asemenea, luați coiful salvării și sabia spiritului, care este cuvântul lui Dumnezeu,”

Cu „sabia spiritului”, adică Cuvântul lui Dumnezeu, niciun „raționament întortocheat sau speculație mincinoasă care se înalță împotriva cunoștinței lui Dumnezeu nu poate ține”.

Am citat Cuvântul lui Dumnezeu de-a lungul acestei cărți și nu există nicio îndoială că învățătura pe care ați promovat-o, precum și propria voastră conduită din timpul pandemiei au fost greșite și contrare voinței divine. Acțiunile voastre nu pot „ține” atunci când sunt confruntate cu examinarea riguroasă a Scripturilor.

Totuși, luptând împotriva ideilor strâmbe pe care le-ați predat, a trebuit, prin natura lucrurilor, să vă „lovesc” în modul cel mai puternic cu putință, adică în mod public, deoarece nu exista nicio altă alternativă și situația era de o gravitate extremă.

Cartea Deuteronomului declară în această privință:

Deuteronomul 25:3

„Poate să-i dea până la 40 de lovituri, nu mai multe. Dacă ar continua să-l bată, dându-i mai multe lovituri, fratele tău ar fi dezonorat înaintea ochilor tăi.”

Pentru Iehova, există o limită a „loviturilor”, chiar și atunci când sunt meritate. Și sunt pe cale să ating „cele 40 de lovituri” prin tot ceea ce tocmai am expus; prin urmare, nu voi continua să „lovesc”, deoarece scopul meu nu este să vă „umilesc”. Singurul meu scop este să denunț un raționament întortocheat.

După cum spunea înțeleptul Solomon, este o vreme pentru toate:

Eclesiastul 3:3

„un timp pentru a omorî și un timp pentru a vindeca; un timp pentru a dărâma și un timp pentru a zidi;”

Timpul pentru a „ucide și a dărâma” ideile false a apus (cel puțin pentru moment); acum a venit timpul pentru a „vindeca și a zidi”.

V-am spus că unul dintre motivele pentru care am trimis această carte a fost să vă ajut, pe voi și pe toți frații și surorile din întreaga lume. A fost și pentru a asculta de propria mea conștiință. Dar există un alt motiv, extrem de important.

Motivul este că Tatăl nostru iubitor vă iubește foarte mult, dragi frați din Corpul de Guvernare.

S-ar putea să credeți că încerc să vă „distrug” cu această carte? Dacă credeți asta, vă înșelați.

Samuel Herd, Geoffrey Jackson, Stephen Lett, Gerrit Lösch, Mark Sanderson, David Splane, Kenneth Cook, Gage Fleegle, Jeffrey Winder și Tony Morris – despre care nimeni nu știe unde se află – pentru voi toți, există un mesaj clar în Cuvântul lui Dumnezeu: Iehova vă iubește mult mai mult decât vă puteți imagina.

Iehova vă iubește chiar dacă ați denaturat Scripturile și chiar dacă i-ați „bătut” pe nedrept oile. Vă iubește, chiar dacă ați urmat instrucțiunile „Bestiei”. Chiar dacă sunteți „vinovați de o vină de sânge” și refuzați cu obstinație să vă recunoașteți păcatul, El vă iubește în continuare.

Iehova nu v-a abandonat și nu v-ați respins niciodată, chiar dacă v-ați îndepărtat de El. Ori de câte ori a fost nevoie, El v-a trimis „profeți, înțelepți și învățători”, iar voi „pe unii i-ați ucis, pe alții i-ați ținut pe stâlp, iar pe alții i-ați biciuit și i-ați persecutat”. (Matei 23:34)

Iehova nu a încetat niciodată să „vă trimită profeți ca să vă aducă la simțiri”; El „vă dăduse avertismente, dar voi le-ați respins”. (2 Cronici 24:19) Iehova v-a avertizat „de repetate ori prin mesageri” deoarece

„avea compasiune pentru voi”, dar voi „ați disprețuit cuvintele sale”. (2 Cronici 36:15-16)

Conduita voastră greșită i-a provocat durere Tatălui nostru iubitor. De câte ori „l-au rănit și l-au pus la încercare, întristându-l pe Sfântul lui Israel”! (Psalmul 78:40, 41) Dar El nu i-a părăsit și nu i-a abandonat niciodată; El „a rămas totdeauna fidel, căci nu se poate contrazice pe sine însuși”. (2 Timotei 2:13)

El își întinde „mâna dreaptă a dreptății” pentru ca voi să o apucați și să vă ridicați. În timpul pandemiei, ați dat din picioare și ați căzut, dar noi nu vrem să rămâneți acolo. Iehova vrea să vă redea viața. Oare nu vă promite că „din mâna Sa vă va susține și vă va da tărie”? (Isaia 41:8-13) Oare nu asta ne dorim cu toții?

Ridicați-vă, dragi frați!

Marea majoritate a fraților voștri cărora le-ați făcut rău vor să vă ierte. Aspirăm să iertăm și să uităm. Oare cerul nu este plin de „bucurie când un păcătos se pocăiește” de calea sa greșită? (Luca 15:7)

Frați, dacă vă pocăiți sincer, acest lucru ne-ar umple inimile de bucurie. Ce fericire ne-ați da! Am alerga să vă îmbrățișăm și „să vă iertăm cu dărnicie și generozitate, așa cum face Iehova cu noi toți”. (Coloseni 3:13) „Am plânge împreună cu voi” pentru bucuria pe care ne-ar aduce-o pocăința voastră. (Romani 12:15) Vrem să iertăm și să uităm, „vrem pacea și unitatea spiritului în corp”. (Efeseni 4:3-6)

Tatăl nostru „nu vrea ca cineva să fie distrus și dorește ca toți să ajungă la pocăință”. Niciun frate călăuzit de spiritul sfânt nu dorește să fiți doborâți; niciun „fiu iubit al lui Dumnezeu” nu își dorește asta, deoarece „imită” îndurarea Tatălui său urmând „calea iubirii”. (2 Petru 3:9; Efeseni 5:1)

Atunci când vă ridicați mâinile în rugăciune, „Iehova își întoarce ochii”, pentru că vede că mâinile voastre sunt „pline de sânge”. (Isaia 1:15) Nu puteți face să dispară păcatul; ochii lui Iehova „sunt ațintiți asupra a ceea ce ați făcut”. Credeți că puteți „ascunde ceea ce ați făcut” de Cel care vede totul?

Dar Iehova vă spune:

„Veniți deci și să punem lucrurile în ordine între noi. Chiar dacă păcatele voastre sunt ca roșul stacojiu, ele vor deveni tot atât de albe ca zăpada.” (Isaia 1:18)

Păcatele voastre „roșu stacojiu” vor fi șterse dacă vă pocăiți din toată inima și dacă exercitați credință în jertfa Fiului, mărturisindu-vă și reparându-vă greșelile pe cât posibil. (1 Ioan 2:2) Atunci, „pocăiți-vă și întoarceți-vă, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, pentru ca însuși Iehova să aducă timpuri de înviore”. (Faptele 3:19) „Umiliți-vă sub mâna cea puternică a lui Dumnezeu, pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit”, mai sus decât vă puteți imagina. (1 Petru 5:6)

Dacă vă pocăiți, acele „veșminte” pătate de sânge pe care le purtați vor fi înlocuite cu „veșminte albe” strălucitoare. (Revelația 3:5) Veți fi „complet spălați și curățați de orice vină” și veți vedea „marea îndurare a Dumnezeului nostru, care șterge orice fărădelege” a celor care se întorc cu umilință de la rău. (Psalmul 51:1-3) Toate fărădelegile pe care le-ați comis „nu vă vor fi ținute în seamă” (Ezechiel 33:14-16). Iată cât de îndurător este Dumnezeuul căruia îi slujim!

Amintiți-vă că cei care „sunt în uniune cu Cristos nu sunt condamnați” și că a fi în uniune cu Cristos înseamnă „să ne mărturisim păcatele pentru a fi iertați”. (Romani 8:1; 1 Ioan 1) Vă implorăm, frați: încetați să mai negați păcatul și să-l scuzați, „exercitați credință pentru a fi salvați”. (Ioan 3:16-18)

Gândiți-vă la acest lucru, dragi frați din Corpul de Guvernare: de mii de ani, Dumnezeuul nostru privește „omenirea cu ochii Săi atenți de la înălțimea cerului, de pe tronul său magnific”. (Psalmul 11:4) El i-a privit „în mod deosebit pe cei drepti”, văzând cum erau maltratați și bătuți de lumea Diavolului, și le-a ascultat întotdeauna rugăciunile. (Psalmul 34:15)

Indiferent de moment sau loc, istoria se repetă mereu la toți cei „care exercită credință”:

„Prin credință, ei au învins regate, au înfăptuit dreptatea, au obținut promisiuni, au astupat gura leilor, au stins forța focului, au scăpat de ascuțișul sabiei; au fost făcuți puternici în timp ce erau slabi, au devenit viteji în război, au pus pe fugă armate invadatoare. Femei au primit prin înviere pe morții lor, dar alți bărbați au fost torturați pentru că nu au acceptat eliberarea prin nicio răscumpărare, ca să ajungă la o înviere mai

bună. Da, alții au trecut prin încercări de batjocuri și lovituri de bici, ba chiar prin lanțuri și închisoare. Au fost uciși cu pietre, puși la încercare cu privire la credința lor, tăiați în două, uciși cu sabia; au rătăcit încoace și încolo îmbrăcați în piei de oaie sau de capră, fiind în lipsuri, în persecuție, maltratați. Lumea nu era demnă de ei. Au rătăcit prin pustii și munți, prin peșteri și crăpături ale pământului.” (Evrei 11)

Istoria s-a repetat mereu și mereu la toți cei care au vrut să facă binele și nu s-au supus lumii Diavolului.

Acum 2 000 de ani, Iehova „ne-a trimis pe Fiul său” și ne-a învățat multe lucruri care erau un „secret sacru”. (Ioan 3:16-18; Coloseni 4:3) Isus ne-a făcut „cunoscut pe Tatăl” și ne-a învățat cât de mare este iubirea Sa pentru noi. (Ioan 14:8-12; Luca 10:22) Înainte de a fi arestat, el le-a spus discipolilor săi în timpul mesei Domnului: „Vă spun că nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua în care îl voi bea nou cu voi în regatul Tatălui meu.” (Matei 26:29) Apoi a fost maltrat și a murit pentru ca noi toți „să fim eliberați prin răscumpărare, grație sângelui său”. (Efeseni 1:7)

În a treia zi, el a înviat și „timp de 40 de zile i-a învățat pe discipolii săi lucruri privitoare la regat”. Apoi s-a înălțat la cer și s-a așezat la „dreapta lui Dumnezeu” pentru a-și observa poporul și „a fi cu el până la sfârșit”. (Faptele 1:3-9; Romani 8:34; Matei 28:19)

Dar credința în el și în Tatăl său nu a fost niciodată pasivă. Această credință nu este indiferentă la suferința poporului său. De fiecare dată când copiii lor au trecut prin suferință și strâmtorare, „acest lucru a fost la fel de dureros și pentru ei”. (Isaia 63:9) „Adunarea este corpul său”, iar orice lovitură dată discipolilor săi este o lovitură dată împotriva lui; orice rană este o rană pentru Isus și Tatăl său. (1 Corinteni 12:12-27; Matei 24:31-46). Ei au suferit văzând cum propriul lor popor a fost maltrat de repetate ori, de-a lungul istoriei.

Există atât de multă durere și nedreptate încât, în mod simbolic, toți cei care au murit fideli strigă cu glas tare:

„Au strigat cu glas tare: «Până când, Suverane Stăpân, sfânt și adevărat, te vei abține să-i judeci pe locuitorii pământului și să le răzbuni sângele?»” (Revelația 6:10)

Da, când se va sfârși toate acestea?

Dumnezeu le spune să se odihnească încă puțin, „până se va completa numărul sclavilor lor asociați și al fraților lor care erau pe punctul de a fi uciși și ei”. (Revelația 6:11) Totul trebuie să continue „încă puțin” până când „numărul” ales va fi atins.

Trăim astăzi la sfârșitul a toate acestea.

Dacă privim în urmă, avem „un mare nor de martori” care, de repetate ori, și-au demonstrat fidelitatea față de Dumnezeu în cele mai grele circumstanțe și ne-au precedat. Moștenirea noastră urcă până la Abel, și îi avem în genealogia noastră pe toți slujitorii fideli ai lui Dumnezeu. Și dacă privim spre viitor, vedem toate „fiarele” cărora fiecare dintre ei, de-a lungul istoriei, le-a făcut față. Această „fiară sălbatică” își primește puterea „de la balaur” pentru a domina întreaga omenire și a-și forma imperiul. (Revelația 13:1-8)

Ceea ce urmează să se întâmple este atât de impresionant încât ne oprim aici. Și ne amintim ce este scris:

„Dacă cineva are urechi, să audă. Dacă cineva trebuie să meargă în captivitate, va merge în captivitate. Dacă cineva ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabia. Aici este nevoie de perseverență și de credință din partea sfinților.” (Revelația 13:9, 10)

Va fi nevoie de „o credință adevărată și de perseverență” pentru a face față la tot ce vine.

Fraților, în timpul pandemiei, „cornul” a început să sune! Nu l-ați auzit? Apoi urmează „sunetul cornului, al flautului dublu, al citharei, al harpei triumfiulare, al instrumentului cu coarde, al cimpoiului și al celorlalte instrumente muzicale”. (Daniel 3:4, 5) Toate aceste instrumente vor începe treptat să cânte aceeași „melodie satanică” cântată de milenii. „Volumul” va crește și „ritmul” se va accelera, până când, la un moment dat, se va atinge punctul maxim și „toată lumea va cădea în genunchi”.

Se vor așeza în genunchi „cu o mare admirație” înaintea „idolului”, iar „fiară sălbatică” îi va privi amenințător cu „gura căscată” arătându-și „colții mari”. „Balaurul va fi în spatele ei”, folosind-o ca pe o marionetă pentru a duce la bun sfârșit ceea ce Dumnezeu a întrerupt în momentul „turnului Babel”. (Genesa 11:4-8)

Dar acolo, în fața tuturor, noi vom sta în picioare. Nu ne vom prosterna înaintea acelor „statui și dumnezei fără viață”, la fel ca toți cei fideli care ne-au precedat și care au suferit aceeași încercare de-a lungul istoriei.

(Daniel 3:12) Nu contează „înălțimea de 60 de coți a idolului”, nu contează „mărimea colților” fiarei necurate, nu contează „privirea mânioasă” a balaurului. Nu contează că „cuptorul este de 7 ori mai fierbinte”, Dumnezeu nostru este „cu noi și nu Ne vom teme”. (Psalmul 118:6, 7)

Și, ca mulți alții dinaintea noastră, ei ne vor lua și „ne vor arunca în foc”. Dar tipul propetic al lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego se va împlini: Dumnezeu ne va salva din foc și din planurile relei „fiare sălbătice” care dorește să ne distrugă. (Daniel 3)

Se va produce un miracol cum nu s-a mai văzut. După mii de ani de observare a istoriei omenirii, Dumnezeu se va ridica prin regele său numit, Isus Cristos. Se va ridica de pe tronul său și va încăleca pe „calul său alb” cu toată „oastea cerului” alcătuită din milioane de îngeri gata de luptă, și apoi va veni „pe” pământ pentru a pune capăt suferinței. (Revelația 19:11-15)

„Fiară sălbatică și falsul profet” și „șefii militari” ai națiunilor „vor purta război”, dar vor pierde bătălia. (Revelația 19:19) „Fiară sălbatică va fi capturată” și „aruncată vie în lacul de foc care arde cu pucioasă” împreună cu „falsul ei profet” pentru că au promovat „semnul” și au înșelat omenirea. (Revelația 19:20) Toți susținătorii „fiarei sălbătice” vor fi eliminați prin „sabia lungă” a lui Isus Cristos, care va ajunge în toate colțurile pământului și nimeni nu va scăpa. (Revelația 19:21) „Balaurul va fi înlănțuit” și aruncat într-un abis timp de 1 000 de ani, ca să nu mai deranjeze omenirea. (Revelația 20:1-3)

„Piatra Regatului” va sfărâma „chipul” dominației umane și va deveni un „munte mare care va umple tot pământul”.

„Dumnezeul cerurilor va stabili un regat care nu va fi niciodată distrus. Și acest regat nu va trece sub dominația niciunui alt popor. El va zdrobi toate aceste regate și le va pune capăt, dar el însuși va dăinui pentru totdeauna.” (Daniel 2:44)

Și toți cei care ne-au făcut să suferim își vor primi dreapta răsplată: „este drept ca Dumnezeu să le aducă strâmtorare celor ce vă cauzează strâmtorare. Dar vouă, care suferiți strâmtorare, vă va da alinare”. (2 Tesaloniceni 1:5-12)

„Cerurile și pământul vor pieri” și vor fi înlocuite de „ceruri noi și un pământ nou” pe care le-am așteptat de-a lungul istoriei și în care „va

locui dreptatea”. (2 Petru 3:13; Revelația 21:1) Toate lucrurile „vor deveni noi”, pentru că „cortul lui Dumnezeu va fi cu oamenii”. (Revelația 21:3-5)

Va veni în sfârșit timpul ca morții „să audă glasul lui Isus Cristos” și să învie. (Ioan 5:28, 29) Îi vom vedea apărând sub ochii noștri pe toți cei care au murit fideli. Îi vom vedea sosind sănătoși, întregi și cu un zâmbet larg. Îi vom vedea râzând, alergând și făcându-și din nou auzite vocile. Vom alerga să-i strângem în brațe și nu vom mai putea să-i lăsăm să plece.

Și în timp ce îi vom strânge cu putere în brațe, vom plânge cum n-am plâns niciodată în toată viața noastră. Dar acesta nu va fi un plâns de „tristețe sau de durere morală”, căci acestea vor fi dispărut pentru totdeauna. (Revelația 21:4) Acest plâns va avea scopul de a ne curăți și de a îndepărta în mod definitiv toată durerea, angoasa și anxietatea pe care lumea întunecată a Diavolului ni le-a făcut să le suferim. (2 Corinteni 4:4) Aceste lacrimi vor lua toate lucrurile rele din trecut, iar noi vom fi complet în pace și liniște!

„Noaptea va fi în sfârșit gata”, iar „ziua radiantă” va fi sosit! (Romani 12:12) „Soarele dreptății” va fi răsărit la orizont, „razele lui ne vor vindeca și vom sări de bucurie”! (Maleahi 4:2) Toți vor învia, de la cel mai mic până la cel mai mare, „niciun fir de păr de pe capul lor nu va pieri”. (Luca 21:18)

Și când vom fi cu toții împreună, Isus Cristos își va împlini promisiunea făcută discipolilor săi și „va ridica cupa împreună cu toți cei adunați în jurul lui” cu „Avraam, Isaac și Iacob, în regat”. (Matei 8:11; Marcu 14:25) Vom face la fel cu toții și, privindu-ne cu capul sus, vom înțelege pe deplin că a meritat să „alergăm în cursă”, vom fi triumfat în „lupta noastră împotriva lumii” și vom fi obținut „coroana care nu se veștejește” a victoriei, a onoarei și a gloriei. (1 Corinteni 9:25, 26)

Dragi frați din Corpul de Guvernare, veți fi printre cei care vor ridica cupa în acea zi?

Dacă veți fi acolo în acea zi și voi fi și eu, căutați printre chipurile din jur pe acela care vă va privi cu un zâmbet mare de satisfacție. Acel chip va fi al meu, dragi frați, căci doresc din toată inima mea să fiți salvați, și mi-ar face o imensă bucurie să vă pot strânge în brațe.

Aveți o speranță minunată, frații mei. O veți pierde continuând cu obstinație să negați păcatul? Veți rata Regatul fiind încapătănați și nerecunoscând ceea ce ați făcut?

„Ridicați-vă, dragi frați, și întoarceți-vă la cursă pentru a continua să alergați, dar fără păcat.” (Evrei 12:1) Strigați ca orbii care îl implorau pe Isus: „Doamne, redă-ne vederea!”. (Matei 20:33)

Mâna Dumnezeului nostru este întinsă spre voi. El nu v-a abandonat și nu v-a respins încă, în ciuda dezordinii pe care ați creat-o. „Apropiați-vă de Dumnezeu, și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile și purificați-vă inimile.” (Iacob 4:8) Aveți prea multă „valoare”, nu pentru că faceți parte dintr-un Corp de Guvernare, ci pentru că sunteți oi. (Luca 12:6, 7)

„Ascultați! Glasul unuia strigă în pustiu: «Pregătiți calea lui Iehova! Faceți în deșert o șosea mare pentru Dumnezeul nostru! Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie coborâte. Terenul accidentat să devină o câmpie, iar locurile coluroase, o vale largă!»” (Isaia 40:3, 4)

Nu spuneți că nu știți nimic; spuneți-ne adevărul. Iehova este „Dumnezeul adevărului” și cere să „i ne închinăm în adevăr”. (Psalmul 31:5; Ioan 4:24) Noi nu suntem copiii „tatălui minciunii”. (Ioan 8:44)

„Să ne examinăm și să ne cercetăm căile și să ne întoarcem la Iehova!” (Plângerile 3:40)

Ascultați ce vă spune Iehova prin intermediul lui Ioel:

„Voi, preoților, îmbrăcați-vă cu sac și jeliți; voi, slujitorilor altarului, bociți-vă! Voi, slujitorilor Dumnezeului meu, intrați și petreceți noaptea îmbrăcați în sac, căci nu se mai aduc daruri de cereale și daruri de băutură la templul Dumnezeului vostru! Proclamați un post, anunțați o adunare solemnă! Strângeți-i pe bătrâni și pe toți locuitorii țării la templul lui Iehova, Dumnezeul vostru, și strigați către Iehova după ajutor!” (Ioel 1:13, 14)

„Sunați din corn în Sion! Dați un strigăt de alarmă pe muntele meu cel sfânt! Să tremure toți locuitorii țării, căci vine ziua lui Iehova! Este aproape!” (Ioel 2:1)

„Totuși, încă nu este prea târziu, așa că întoarceți-vă la mine din toată inima voastră – declară Iehova –, postiți, plângeți și jeliți! Sfâșiati-vă inimile, nu veșmintele, și întoarceți-vă la Iehova, Dumnezeul vostru, căci el este compătitor și îndurător, încet la mânie și bogat în iubire loială,

și va renunța să mai aducă nenorocirea. Cine știe? S-ar putea să se răzgândească și să-și schimbe hotărârea și s-ar putea să lase în urmă o binecuvântare, așa încât să puteți aduce un dar de cereale și un dar de băutură lui Iehova, Dumnezeul vostru.” (Ioel 2:12-14)

Trebuie să vă pocăiți în mod public! „Sunați din corn în Sion!”, „Proclamați un post; anunțați o adunare solemnă”.

Toți cei implicați trebuie să ceară iertare!

„Strângeți poporul, sfințiți adunarea! Adunați bătrânii, strângeți copiii și sugarii! Mirele să iasă din camera lui interioară, iar mireasa, din odaia nupțială! Între pridvor și altar, preoții, slujitorii lui Iehova, să plângă și să zică: «Ai milă de poporul tău, o, Iehova!»” (Ioel 2:15-17)

Nu uitați că „toporul este deja pus la rădăcina pomilor. Orice pom care nu produce rod bun va fi tăiat și aruncat în foc”. (Luca 3:9)

„Fiți perspicace; acceptați corectarea, judecători ai pământului! Slujiți-i lui Iehova cu teamă și bucurați-vă cu tremur. Onorați-l pe fiu, ca nu cumva Dumnezeu să se aprindă de mânie și voi să pieriți, căci mânia lui izbucnește repede. Fericiți sunt toți cei ce își caută refugiul în el!” (Psalmul 2:10-12)

„Îngenuncheați în fața regelui și recunoașteți-vă păcatul”; dacă o faceți, „el este fidel și drept ca să vă ierte păcatele și să vă curățească de orice nedreptate”. (Filipeni 2:9-11) Strigați la fel de tare ca încasatorul de impozite care implora în fața tuturor: „O, Dumnezeu, ai milă de mine, un păcătos”. (Luca 18:13)

Recunoașteți-vă greșeala în mod public, asemenea lui David când neatenția sa a adus moartea a 70 000 de israelitean:

„Am păcătuț foarte mult făcând lucrul acesta. Te rog, iartă nelegiuirea slujitorului tău, căci am acționat foarte nesăbuit.” (1 Cronici 21:8)

„Oare nu eu am poruncit să fie numărat poporul? Eu sunt cel care a păcătuț și a făcut ce este rău. Dar turma aceasta ce a făcut? O, Iehova, Dumnezeul meu, te rog, fie ca mâna ta să fie împotriva mea și împotriva casei tatălui meu, dar nu împotriva poporului tău, ca să sufere această plagă.” (1 Cronici 21:17)

Aveți încredere în Cel care a spus: „Dacă poporul meu, peste care a fost chemat numele meu, se umilește, se roagă, mă caută și se întorcă de la

căile lui rele, atunci eu voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și le voi vindeca țara.” (2 Cronici 7:14)

Dragi frați din Corpul de Guvernare, amintiți-vă că „cel ce își ascunde fărădelegile nu va reuși, dar celui ce le mărturisește și se lasă de ele i se va arăta îndurare”. (Proverbe 28:13) Aduceți „roade care se potrivesc cu pocăința”, știind că „Iehova, Dumnezeul vostru, este compătitor și îndurător și nu își va întoarce fața de la voi dacă vă întoarceți la el”. (2 Cronici 30:9; Matei 3:8)

Ascultați-l pe apostolul Ioan cum vă imploră: „Pocăiți-vă, căci regatul cerurilor s-a apropiat”. (Matei 3:2) Toate păcatele voastre din timpul pandemiei „vor fi șterse dacă vă pocăiți și vă întoarceți cu sinceritate la Iehova”. (Faptele 3:19)

Nu cereți să vină ziua lui Iehova, fraților, dacă nu v-ați pocăit încă. „Vai de cei ce zic: «Să se grăbească el, să-și scurteze lucrarea, ca s-o vedem! Să se apropie și să se împlinească hotărârea Sfântului lui Israel, ca s-o cunoaștem!»” (Isaia 5:19)

Puneți-vă în genunchi înaintea lui Iehova. „Iehova nu este încet cu privire la promisiunea sa, cum cred unii, ci este răbdător cu voi, deoarece nu vrea ca niciunul să fie distrus, ci vrea ca toți să ajungă la pocăință.” (2 Petru 3:9) „Moartea unui om rău nu-mi face plăcere – declară Suveranul Stăpân Iehova. Schimbați-vă deci calea și trăiți!” (Ezechiel 18:32)

Jertfa pe care o cere Dumnezeu de la voi „este un spirit zdrobit” pentru păcatele comise; Iehova „nu va disprețui o inimă zdrobită și strivită”. (Psalmul 51:17)

Nu uitați că timpul este scurt: „Căutați-l pe Iehova cât timp poate fi găsit! Chemați-l cât timp este aproape!” (Isaia 55:6)

Există un mesaj foarte clar pentru voi în Scripturi: „Spune-le: «Iată ce zice Iehova al oștirilor: „Întoarceți-vă la mine – este declarația lui Iehova al oștirilor –, și mă voi întoarce la voi”, zice Iehova al oștirilor.»” (Zaharia 1:3)

Vă veți pocăi de păcatele voastre și vă veți întoarce în „cursă”, sau veți continua să le ascundeți? Veți continua să negați ceea ce ați făcut, punându-vă astfel în pericol viitorul veșnic?

Umilirea publică pe care o cer nu este acolo pentru a vă face rău, ci mai degrabă pentru a vă salva viața!

Evrei 12:5, 6

„Și ați uitat complet îndemnul care vă este dat ca unor fii:
„Fiul meu, nu disprețui disciplinarea lui Iehova și nu renunța
când ești corectat de el, căci Iehova îl disciplinează pe cel
pe care îl iubește; de fapt, el îi pedepsește pe toți cei pe
care îi primește ca fii”.”

Voi continua să mă rog pentru voi, dragi frați din Corpul de Guvernare, pentru ca voi să înțelegeți toate acestea și să vă puteți pocăi de teribilele voastre păcate.

Nu vă doresc niciun rău și, la fel ca mulți frați, îmi doresc ca Iehova și Isus Cristos să vă ierte și să manifeste compasiune față de voi.

PROBLEME LA ORIZONT

Fraților, înainte de a-mi încheia cartea, doresc să abordez trei probleme majore al căror pericol a ieșit la iveală în timpul pandemiei de COVID-19. Inițial, intenția mea a fost să tratez patru, dar dezvoltarea aprofundată a ultimului punct ar fi impus adăugarea a o sută de pagini, ceea ce ar fi prelungit excesiv această corespondență. Mă voi limita așadar la aceste trei subiecte cheie. Dacă aceste carențe nu sunt corectate, ele vor constitui o capcană formidabilă care îi va face să se poticnească și îi va distruge pe mulți frați în viitor. Criza sanitară nu a fost decât o mostră a ceea ce ne așteaptă, și este imperativ să tragem învățămintele de pe urma ei.

PRIETENIE NELEGITIMĂ CU FIARA SĂLBATICĂ

Organizația noastră a identificat clar ONU, sau structura care îi va succeda, drept „fiara sălbatică” din profetiile biblice. Această entitate este un dușman declarat al Regatului lui Dumnezeu; îi persecută slujitorii și corupe omenirea. Cuvântul lui Dumnezeu o califică fără ambiguitate drept „lucru necurat”.

Desigur, această organizație numără în rândurile sale persoane bine intenționate care nu știu nimic despre modul în care Diavolul le va manipula în viitor. Totuși, rămâne evident că, prin intermediul ONU, societatea umană suferă o degradare profundă, calcată după planurile și scopurile Diavolului.

Printre orientările sale, ea promovează avortul — adică uciderea nevinovaților — sub masca „politicilor de sănătate publică”. În plus, exercită presiuni constante asupra statelor pentru a impune o ideologie de gen transgresivă, precum și alte abateri etice. La aceasta se adaugă voința de a forma mintea copiilor, în paralel cu curente ideologice care urmăresc să decriminalizeze pedofilia.

Este suficient să consultați documentul intitulat „Standarde pentru educația sexuală în Europa”, care conține directivele destinate școlilor materne și primare, pentru a măsura perversitatea care stă la baza acestei organizații:

<https://www.bzga-whocc.de/en/publications/standards-for-sexuality-education/>

Există de numeroase informații solide și verificabile permițând să se înțeleagă că ONU promovează răul în diferite moduri:

<https://www.alertadigital.com/2023/05/16/documentos-la-onu-y-las-oms-defienden-que-las-escuelas-preparen-a-los-ninos-para-tener-parejas- se masturber-sexualmente-utiliser-la-pornographie-et-apprendre-le-sexe-oral/>

De fapt, oricine face puțină cercetare poate găsi legături între ONU și organizațiile luciferice:

<https://tierrapura.info/2024/05/25/que-es-el-dia-mundial-de-invocacion-el-ritual-promovido-por-la-organizacion-lucis-trust-y-ligado-a-le-un/>

Având în vedere toate acestea, este foarte clar că noi, slujitorii lui Dumnezeu, nu trebuie să avem de-a face cu această organizație. Pavel a spus:

2 Corinteni 6:14-18

„Nu vă înjugați la un jug inegal cu cei necredincioși! Căci ce legătură are dreptatea cu nelegiuirea? Sau ce are în comun lumina cu întunericul? Mai mult, ce armonie este între Cristos și Belial? Sau ce are în comun cel credincios cu cel necredincios? Și ce legătură este între templul lui Dumnezeu și idoli? Căci noi suntem templul unui Dumnezeu viu, așa cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui în mijlocul lor, voi umbla în mijlocul lor și voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul meu”. „«De aceea, ieșiți din mijlocul lor și separați-vă», zice Iehova, «și nu mai atingeți ce este necurat»; «și vă voi primi».” „«Eu vă voi fi tată, iar voi îmi veți fi fii și fiice», zice Iehova, Cel Atotputernic.””

Il este tot atât de clar că nu trebuie să ne punem sub același „jug” cu ei, căci „templul lui Dumnezeu” nu are nicio legătură cu „idolii” satanici. Nu ar trebui în niciun caz să colaborăm alături de ei și nici să întreținem cea mai mică legătură cu ei.

Această cerință este atât de absolută încât, pentru ca Dumnezeu să ne accepte drept „copiii” săi, ni se poruncește să încetăm „să atingem ceea ce este necurat”.

Totuși, când a izbucnit pandemia de COVID-19, ați abandonat principiile Cuvântului lui Dumnezeu, după cum am demonstrat, pentru a începe să

recomandați cu insistență toate directivele venite din partea OMS, care este o agenție a ONU. O astfel de atitudine s-a dovedit de neînțeles și profund șocantă.

Tot ceea ce provine de la ONU ar trebui, prin principiu, să stârnească cea mai mare neîncredere atât timp cât nu se dovedește a fi inofensiv, deoarece este evident că această structură slujește interesele Diavolului.

Ce relații ar trebui să întreținem cu unul dintre instrumentele majore pe care Diavolul le folosește „pentru a rățăci întregul pământ”? (Revelația 12:9) Cum am putut să ne acordăm încrederea într-o entitate care seduce lumea prin „semne mari” și împotriva căreia suntem avertizați de zeci de ani? (Revelația 13:13, 14)

Totuși, contrar oricărei logici biblice, ați făcut propagandă obiectivelor acesteia, organizație pe care Dumnezeu a condamnat-o totuși la „lacul de foc și de pucioasă”. (Revelația 19:20) Din ce motiv ați făcut compromisuri cu neutralitatea voastră și ați exercitat presiuni pentru ca frații să primească această vaccinare, calchindu-vă astfel poziția după cerințele ONU? Aceasta este o întrebare legitimă pe care ni o punem cu toții și care se reduce astăzi la simple presupuneri. Dar într-o zi, adevărul va ieși pe deplin la iveală, căci Isus a declarat:

Luca 12:2

„Totuși, nu este nimic tănuț cu grijă care să nu fie dezvăluit și nimic ascuns care să nu ajungă cunoscut.”

Dar este instructiv să analizăm anumite date care ne permit să întrezărim ce s-a putut pune la cale în culise și asupra cărora clarificările din partea voastră vor fi indispensabile.

După cum s-a menționat anterior, este acum stabilit că guvernul american a exercitat presiuni directe asupra grupurilor religioase pentru ca acestea să facă promovarea vaccinării. Argumentele și retorica folosite de autorități concordă în mod straniu cu cele care au fost bătute în cuie în punctele de actualitate. Este deci foarte probabil ca voi înșivă să fi fost ținta unor presiuni, sau chiar a unor amenințări voalate, pentru a vă alinia discursul la agenda sanitară mondială:

<https://www.un.org/fr/countering-disinformation>

https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/332047/WHO-2019-nCoV-Religious_Leaders-2020.1-spa.pdf?sequence=1&isAllowed=y

<https://www.who.int/fr/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/advice-for-public>

<https://tierrapura.info/2024/03/14/el-gobierno-americana-obligo-a-los-lideres-religiosos-a-impulsar-las-vacunas/>

În mod natural, nicio constrângere exterioară nu ar putea justifica abaterea de la neutralitatea creștină sau violarea conștiinței individuale a credincioșilor în materie de opțiuni terapeutice. În fața presiunilor și a intimidărilor, datoria voastră era să rămâneți inflexibili. Vă revenea sarcina să apărați principiile biblice în fața oricărei autorități din această lume, având în minte cuvintele apostolului Pavel:

2 Timotei 1:7, 8

„Căci Dumnezeu nu ne-a dat un spirit de lașitate, ci de putere, de iubire și de judecată sănătoasă. Să nu-ți fie deci rușine cu mărturia despre Domnul nostru și nici cu mine, care sunt închis pentru el, ci fii gata să suferi pentru vestea bună bazându-te pe puterea lui Dumnezeu.”

Dar mai sunt și alte detalii pe care aș dori să le comentez și cred că ele arată clar ceea ce s-a întâmplat.

Dacă observăm cu atenție videoclipul promoțional intitulat «În culisele filmului „Lasă-l pe Iehova să-ți traseze calea”» pe care l-ați pregătit, observăm un simbol clar:

https://www.jw.org/fr/bibliothèque/videos/#fr/mediaitems/VODMoviesExtras/pub-jwbvod24_2_VIDEO

Dacă legătura de mai sus nu funcționează: <https://urlpetite.net?covfrdansles>

Acest simbol apare pe corturi, pe sacii de provizii, precum și pe cămașa actorilor.

Simbolul apare de aproximativ 12 ori și nu este acolo din întâmplare. Cui aparține acest simbol? Aparține HCR-ului:

<https://www.unhcr.org/fr>

Propria sa pagină indică faptul că este o agenție a Națiunilor Unite pentru refugiați.

De ce apare acest simbol în videoclipul organizației noastre și de ce îl arătați de mai multe ori?

Să reflectăm mai întâi la cuvintele fratelui Gage Fleegle (membru al Corpului de Guvernare) din videoclip, la minutul 4:25:

„Nu a fost timp suficient pentru a crea un decor 3D care să fi dat impresia că filmul a fost filmat în Africa.

Prin urmare, pentru ca scenele să fie credibile, frații și surorile din Africa au continuat să ofere ajutor. Sprijinul lor a fost de neprețuit.

Echipa de la Patterson a colaborat cu Africa de Sud pentru casting, recuzită, decor, locațiile de filmare și costume.

De exemplu, unele motive de pe țeșături puteau evoca o anumită religie sau chiar o afiliere politică, deci nu am vrut să le folosim în film.

Mesajul filmului trebuia să atingă toți spectatorii. Prin urmare, nu trebuia să evoce o anumită regiune din Africa.

De asemenea, am avut grijă să nu vizăm o țară, un trib, un popor sau o limbă.

Tabăra de refugiați era foarte realistă; unii locuitori din împrejurimile Betelului de la Patterson credeau că se instalase o tabără reală de refugiați.”

Este clar că s-a acordat o mare atenție tuturor detaliilor, cum ar fi culorile și motivele hainelor, pentru a nu încălca neutralitatea politică. Prin urmare, se impune o întrebare:

De ce ați imprimat acest logo al „fiarei sălbatice” pe tricourile figuranților?

De ce l-ați aplicat pe corturi? De ce l-ați făcut să apară pe sacii de provizii?

Dacă timpul a fost insuficient pentru a pregăti scenele exact așa cum doreați, de ce ați investit timp și fonduri dedicate pentru a reproduce acest logo? Are un astfel de demers vreun sens? De ce un frate care poartă acest tricou apare atât de evident în fața camerei, dând impresia că filmul este sponsorizat direct de această agenție?

Ați uitat oare că acest simbol aparține unei ramuri a ONU, o instituție politică pe care Biblia o descrie ca pe o „fiară sălbatică” ridicată împotriva lui Dumnezeu? Nu v-ați dat seama de acest lucru? Ați fost atât de concentrați pe culoarea țeșăturilor încât ați trecut cu vederea acest

simbol? Este aceasta o ilustrare a ceea ce înseamnă „a strecura țânțarul și a înghiți cămila”? (Matei 23:24)

În realitate, videoclipul precizează că tabăra de refugiați folosită ca decor a fost concepută în întregime de frați în apropierea Betelului, în Statele Unite. Aceasta înseamnă că ați comandat în mod deliberat corturi și ați dispus imprimarea de tricouri care poartă acest logo. Aceste accesorii nu v-au fost împrumutate de un terț, ceea ce ar fi putut explica o lipsă de vigilență. Ați ordonat în mod expres fabricarea lor, deoarece toate decorurile au fost create special pentru nevoile filmărilor.

Gândiți-vă, frați din Corpul de Guvernare! Dacă ați fi omis acest logo, ar fi pierdut mesajul spiritual destinat fraților din forța sa? Absolut deloc. Impactul ar fi rămas neschimbat, cu atât mai mult cu cât majoritatea proclamatorilor nici măcar nu a observat acest detaliu. Atunci, de ce l-ați răspândit peste tot dacă nu aduce nimic constructiv Martorilor lui Iehova? Nu este, cel puțin, suspect?

Mai mult, dacă obiectivul era pur și simplu să adăugați realism, de ce nu ați imaginat un logo fictiv? Acest lucru ar fi păstrat neutralitatea creștină de orice compromis. De exemplu, atunci când publicațiile noastre avertizează împotriva divertismentelor violente, afișele de cinema reprezentate sunt în întregime fictive. Acționați astfel pentru a nu promova nicio producție a lumii, important fiind principiul evidențiat, și nu o marcă reală. Crearea unui embleme fictiv este o sarcină simplă, mult mai ușoară decât conceperea unui afiș fals de film. Totuși, ați făcut o altă alegere. De ce?

De ce folosiți contribuțiile dedicate lui Iehova pentru a face publicitate unor organizații din lumea lui Satan chiar în videoclipurile noastre? Imprimarea acestor logo-uri reprezintă un cost. De ce ați luat această decizie, în timp ce învățați că trebuie să ne ținem departe de structurile politice ale sistemului Diavolului?

Argumentul realismului se lovește de o contradicție majoră: dacă realismul cerea acest logo, ar fi trebuit, din coerență, să îmbrăcați personajele în culorile unor partide politice reale pentru a reflecta fidel situațiile de criză. Însă, deoarece ați respins cu înțelepciune orice îmbrăcăminte susceptibilă să evoce o facțiune politică, ar fi trebuit, cu aceeași rigoare, să respingeți și acest logo oficial. Aceasta este o evidență care reiese chiar din explicațiile fratelui Gage Fleege.

Pare greu de contestat că prezența acestui logo indică faptul că filmul nu era destinat doar fraților... Se adresa și unor instanțe exterioare. Dar cărora?

Formulez aici ceea ce se aseamănă cu o analiză a faptelor și va fi necesar ca unele clarificări să fie aduse în fața unor frați maturi, deoarece aceste elemente merită un examen atent.

În sumă, este de notorietate publică că Națiunile Unite sau organismele afiliate, atunci când acordă facilități sau recunoașteri unor grupări, așteaptă în schimb ca acestea să demonstreze aderarea la orientările și principiile lor directoare. Aceste instanțe nu acordă nimic fără contrapartidă; ele cer o formă de aliniere.

Ar trebui să vă amintiți ce a declarat Isus:

Matei 6:24

„Nimeni nu poate fi sclav la doi stăpâni, căci fie îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, fie se va alipi de unul și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți fi sclavi ai lui Dumnezeu și ai Bogăției.”

Acest film demonstrează fără echivoc oricărui lider politic că organizația noastră susține HCR-ul și Națiunile Unite. La începutul videoclipului, la minutul 00:35, un frate face o formă de promovare pentru ONU, declarând:

„Potrivit Organizației Națiunilor Unite, la sfârșitul anului 2022, în lume existau 108 milioane de persoane strămutate, adică cu 20 de milioane mai mult decât în anul precedent.”

De ce citați dușmanii lui Dumnezeu ca pe o sursă credibilă? Pentru fiecare Martor al lui Iehova, ONU ar trebui să fie un subiect de reprobare; însuși numele ei nu ar trebui să „apară în gura voastră”. Uitați ce a declarat Dumnezeu:

Exodul 23:13

„Să ai grijă să faci tot ce ți-am spus și să nu menționezi numele altor dumnezei; să nu fie auzite numele lor din gura ta.”

Scandalul în care organizația noastră a fost implicată ca ONG pe lângă Națiunile Unite între 1992 și 2001 este un fapt cunoscut și dovedit. Desigur, unii vor încerca să minimalizeze situația pretinzând că nu era

nimic reprobabil. Dar realitatea biblică este cu totul alta: această organizație este descrisă ca o „fiară înspăimântătoare” care va ajunge să impună „semnul” său fiecărui individ, în timp ce caută să-i distrugă pe creștinii care doresc să rămână fideli lui Dumnezeu. În opinia voastră, din ce motiv o descrie Biblia ca pe o fiară atât de periculoasă?

Este oare cu adevărat drept și inofensiv să te asociezi cu ea? Nu măsurați pericolul acestei legături interzise?

Apostolul Iacov ne previne totuși:

Iacov 4:4

„Oameni adulteri, nu știți că prietenia cu lumea este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea, cine vrea să fie prieten cu lumea se face dușman cu Dumnezeu.”

Este clar vorba despre un adulter spiritual. Cred că Iehova se preocupă mult mai mult de această atitudine adulteră decât de culoarea hainelor actorilor.

Pe lângă toate acestea, OMS este de asemenea o ramură a ONU, la fel ca și HCR. Sunt diferitele „tentacule” ale aceleiași „caracatițe”. De ce ați recomandat atunci vaccinarea (promovată de OMS), lăsând deoparte neutralitatea creștină?

Este foarte probabil ca această relație interzisă și adulteră pe care o întrețineți cu ea — și care sare în ochi în acest videoclip — să fie motivul, sau cel puțin unul dintre motivele, rătăcirii voastre în timpul pandemiei.

Dacă un bărbat ar descoperi fotografia altui bărbat în portofelul soției sale, ar fi profund afectat, nu-i așa? Nu contează că ea pretinde că este doar un prieten, acea fotografie n-are ce căuta acolo. Simplă ei prezență dezvăluie că ceva nu este în regulă cu acea soție.

Nu există nicio scuză pentru a promova „Fiara” și a te asocia prietenește cu ea. Aceste logo-uri nu ar trebui să apară în producțiile noastre, deoarece ele materializează adulterul pe care îl comiteți, indiferent dacă acceptați sau nu să recunoașteți acest lucru. În plus, OMS poartă un simbol sinistru care evocă într-un mod izbitor imagistica satanică.

Acest simbol a marcat fiecare dintre cuvintele voastre din discursuri, din punctele de actualitate și din instrucțiunile date în timpul pandemiei. Este suficient să citiți recomandările OMS pe care le-am citat deja pentru a constata că fiecare directivă pe care ați dat-o purta pecetea „fiarei” și simbolul ei.

Vă întreb din nou: de ce credeți că Iehova, în cartea Revelației, o reprezintă sub forma unei „fiare sălbatice murdare, pline de nume de blasfemie și ucigașe”, și nu sub forma unui pisoi drăguț și inofensiv?

Ați uitat ce credem de zeci de ani? În loc să descrieți ONU astfel:

O arătați astfel:

Este oare un pisicuț pe care îl putem mângâia și cu care ne putem juca?

Dacă suntem avertizați că ea va seduce întreaga lume și va încerca să ne facă să-L trădăm pe Dumnezeu, este oare înțelept să ne asociem cu ea?

Biblia ne amintește:

Proverbele 13:20

„Cine umblă cu înțelepții devine înțelept, dar cine se întovărășește cu cei fără minte o duce rău.”

Gândiți-vă la toate daunele pe care le-ați cauzat fraților și surorilor voastre în timpul pandemiei, „petrecând timp” cu ea. Dragi frați, ea este periculoasă, nu o subestimați!

De fapt, în viitor, Fiara (ONU sau structura care îi va succeda) va începe să impună „semnul” ei murdar, a cărui natură exactă rămâne încă necunoscută.

Frați din Corpul de Guvernare, aș dori să ne proiectăm în viitor și să ne punem câteva întrebări:

Veți recomanda „semnul Fiarei” tuturor fraților noștri, așa cum ați făcut cu vaccinul? Dacă ONU vă va cere — și vă va cere —, vă veți supune așa cum v-ați supus în timpul pandemiei de COVID-19? Dacă capitulați din nou, vor accepta frații noștri „semnul Fiarei”, așa cum au făcut cu vaccinul, considerând că „instrucțiunea” vine de la Iehova și că, chiar dacă pare „illogică”, trebuie să asculte de cei care conduc?

Criza vaccinului a fost o adevărată „fereastră spre viitor”, deoarece scenariul legat de această obligație a fost practic identic cu ceea ce descrie Revelația cu privire la „semn”. Desigur, vaccinul în sine nu este

„semnul”, dar aceste evenimente recente ar trebui să ne determine să acordăm o atenție sporită situației.

Adulterul spiritual de care am fost martori nu prevestește nimic bun.

Așa cum ați arătat promovarea ideilor HCR (un tentacul al Fiarei), tot așa preluați și directivele OMS (un altul dintre tentaculele ei). Simbolul inserat în videoclipul vostru promoțional demonstrează o aliniere la HCR, în timp ce injoncțiunile vaccinale repetate în punctele de actualitate demonstrează o supunere față de OMS. Singura diferență este că, în comunicările oficiale, nu ați aplicat un logo; dar oricine examinează documentele lor oficiale, așa cum am menționat în legăturile anterioare, constată fără echivoc că ați copiat ordinele voastre după cele ale OMS și, prin urmare, ale ONU.

Există fără îndoială tratative „în culise”, iar acest lucru devine flagrant atunci când analizăm cu luciditate ceea ce dezvăluie acest videoclip promoțional.

Dragi frați din Corpul de Guvernare, nu este suficient să regretați alegerile voastre; este imperativ să rupeți definitiv această relație adulteră. Dacă nu o faceți, ne îndreptăm direct spre dezastru!

Istoria fiului risipitor ne amintește atitudinea tatălui atunci când își vede revenind fiul rătăcit:

Luca 15:20

„Astfel, a plecat și s-a dus la tatăl lui. Când era încă departe, tatăl lui l-a zărit și a fost cuprins de milă. A alergat spre el, l-a îmbrățișat și l-a sărutat cu tandrețe.”

Ar fi „alergat și l-ar fi îmbrățișat cu tandrețe” pe fiul său, dacă acesta s-ar fi întors cu o prostituată de braț? Ar fi acceptat Tatăl de bunăvoie această relație?

Iehova nu vă va ierta până când nu veți înceta să atingeți „lucrul necurat” și până când nu veți arăta că „urăți până și hainele care au fost pângărite de carne”, ceea ce constituie în mod evident un adulter spiritual (Iuda 23).

În concluzie, toate legăturile cu organizațiile pe care Iehova și Fiul Său le consideră dușmani ai Regatului Său și ai adunării Sale trebuie rupte imediat.

Dacă acest lucru nu se face, nu numai că ceea ce am suferit din partea voastră se va repeta la următoarea pandemie, dar vom suferi și de această dată, confrunțați cu „semnul fiarei”, și știm că va fi mult mai rău.

DOCTRINA PERICULOASĂ A INSTRUCȚIUNILOR VIITOARE „ILOGICE, CIUDATE ȘI GREU DE APLICAT”

De mult timp, o idee revine cu insistență în toate publicațiile noastre. O regăsim în textul zilei, în Turnul de veghe, precum și în diverse videoclipuri și discursuri. Am auzit-o și la ultima adunare, prin mai multe teme abordate și chiar în reprezentarea dramatică.

Această idee este repetată atât de des încât devine cu adevărat penibil să o auzim. Este vorba despre conceptul potrivit căruia vom primi în viitor instrucțiuni „ilogice, ciudate și greu de aplicat”.

Acest paragraf din Turnul de veghe (ediția de studiu) din februarie 2022 rezumă perfect ceea ce este bătut în cuie iar și iar:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2022280>

„15 Întrucât acest sistem se apropie de sfârșit, trebuie să ne încredem în modul lui Iehova de a acționa mai mult ca oricând. De ce? Pe parcursul marelui necaz, am putea primi instrucțiuni care ni se vor părea, probabil, ciudate, nerealiste sau ilogice. Bineînțeles, Iehova nu ni le va transmite în mod personal, ci, foarte probabil, prin reprezentanții săi de pe pământ. Atunci nu va fi timpul să punem la îndoială îndrumarea primită sau să o privim cu scepticism, gândindu-ne: „Oare vine de la Iehova sau frații cu răspundere acționează după bunul lor plac?”. Este important să ne întrebăm: „Ce atitudine voi avea în acel timp decisiv din istoria omenirii?”. Răspunsul ar putea depinde de modul în care privim îndrumările teocratice acum. Dacă avem încredere în instrucțiunile pe care le primim în prezent și le aplicăm cu promptitudine, foarte probabil că vom face la fel și în timpul marelui necaz. (Luca 16:10)”

Ideile de bază dezvoltate acolo sunt următoarele:

Ni se vor transmite directive care vor părea „ciudate, greu de aplicat sau ilogice” dintr-un punct de vedere omenesc și, cu toate acestea, va trebui să le ascultăm orbește.

Această instrucțiune „ilogică” va proveni de la Iehova, care o va comunica prin intermediul „reprezentanților săi”, adică VOI.

Trebuie să dovedim încă de pe acum că suntem gata să ne supunem, ascultând de deciziile care ni se par nejustificate astăzi.

Toată această raționare a fost bătută intens în cuie în timpul pandemiei de COVID-19 și această retorică nu a încetat de atunci.

Este adevărat că uneori putem ignora detaliile complexe ale unor decizii, elemente care se dovedesc totuși esențiale pentru a le înțelege temeiul. Biblia ne amintește de altfel că „dragostea crede totul” (1 Corinteni 13:7). Suntem înclinați în mod natural să credem că frații acționează spre binele nostru și nu căutăm să alimentăm o neîncredere sistematică față de inițiativele lor. Dar, ca în orice lucru, există o limită pe care nu trebuie s-o depășim.

Puteți oare să ne cereți cu adevărat o ascultare absolută în fața unor ordine „ciudate sau ilogice”? Este oare cu adevărat ceea ce așteaptă Iehova de la slujitorii săi? Din păcate, majoritatea fraților și surorilor sunt ferm convinși de acest lucru. S-au lăsat seduși de acest concept eronat, imaginându-și pe nedrept că o astfel de supunere este dovada credinței lor în Iehova.

Totuși, Sfintele Scripturi demonstrează fără ambiguitate că toată această doctrină bazată pe viitoare instrucțiuni „ciudate, greu de aplicat și ilogice” este falacioasă și extrem de periculoasă. De exemplu, Isus a declarat:

Ioan 16:13, 14

„Însă, când va veni acela, spiritul adevărului, el vă va călăuzi în tot adevărul, fiindcă nu va vorbi de la el, ci va spune ce aude și vă va anunța lucrurile care vor veni. Acela mă va glorifica, pentru că el vă va anunța ceea ce primește de la mine.”

Isus a spus că vom fi călăuziți de spiritul adevărului. De ce nu a spus Isus că „sclavul fidel și prevăzător” ne va călăuzi spre adevăr? De ce nu a spus că trebuie să fim atenți la acest „sclav”, chiar dacă nu înțelegem ce spune și ni se pare ilogic? A uitat oare Isus Cristos să învețe acest lucru?

Am explicat deja pe parcursul acestei scrisori că „a fi călăuzit de spirit” este legat de faptul de a asculta de conștiința sa. Să vedem ce ne spun publicațiile.

În Turnul de veghe din 15 martie 2006, paginile 21 până la 25, sub tema: „Fiecare își va purta propria sarcină”, paragraful 6 spune:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2006206>

„6 În luarea deciziilor este esențial să ne folosim conștiința cu care am fost înzestrați. Conștiința este în măsură să ne judece; ea fie ne „acuză”, fie ne „scuză” (Romani 2:14, 15). Însă pentru a funcționa în mod corespunzător, conștiința trebuie luminată de cunoașterea exactă a Cuvântului lui Dumnezeu și sensibilizată prin aplicarea acestui Cuvânt. Dacă nu este luminată, sau instruită, conștiința noastră va fi influențată ușor de obiceiuri locale. Am putea fi induși în eroare și din cauza mediului în care trăim și a părerilor altora. Dar ce se întâmplă dacă de repetate ori nu ținem seama de ceea ce ne dictează conștiința și încălcăm normele divine? Până la urmă, conștiința va fi marcată „ca de un fier roșu”, ajungând nereceptivă și insensibilă asemenea cicatricei formate în urma unei arsuri (1 Timotei 4:2). În schimb, conștiința instruită de Cuvântul lui Dumnezeu este un ghid demn de încredere.”

Întrebarea este deci clară: dacă permitem conștiinței noastre să fie influențată de „spiritul lui Dumnezeu” și dacă o hrănim cu „Cuvântul său”, ea ne va da direcția de care avem nevoie. Dar, așa cum spune comentariul, dacă nu dăm atenție conștiinței noastre, „ea va fi însemnată cu fierul roșu și va pierde orice sensibilitate”. Nu este un lucru bun să mergi împotriva conștiinței tale.

Isus a spus într-adevăr despre oile sale, adică despre cele care sunt călăuzite de Spirit, de propria lor conștiință și de Cuvânt, următoarele:

Ioan 10:2-6

„Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor. Portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui. El își cheamă oile pe nume și le duce afară. După ce scoate toate oile sale, merge înaintea lor și oile îl urmează, fiindcă îi cunosc glasul. Ele nu vor

urma nicidecum un străin, ci vor fugi de el, fiindcă nu cunosc glasul străinilor.” Isus a făcut această comparație, dar ei n-au înțeles ce le spunea.”

Este clar că oile sale nu recunosc „păstorul” după aparență, ci după „glasul lui”, adică după învățătura lui. Dacă glasul este învățătura, „glasul străin” este o „învățătură străină”.

O repet deoarece este foarte important: Dacă glasul este învățătura, „glasul străin” este o „învățătură străină”.

Această recunoaștere pe care o fac „oile” lui Cristos le determină să fugă repede de „glasul străinilor”. Cum își dau seama oile? „Oile” cunosc „glasul păstorului” și tot ceea ce nu este în armonie cu acest glas este pur și simplu străin și ele resping acel lucru.

Prin urmare, a învăța că, dacă simțim că o instrucțiune dată de oameni imperfecti este „illogică și străină”, trebuie să „închidem ochii” și să ascundem, contrazice însuși pe Isus Cristos. Isus Cristos nu a predat niciodată asemenea absurdități; dimpotrivă, el a predat exact contrariul. Oile trebuie să fugă atunci când aud ceva „străin”.

Acest lucru poate fi citit în *Turnul de veghe* din 1 septembrie 2004, sub articolul: „Să ne ferim de «glasul străinilor»”. Paragraful 17 spune:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2004643>

„17 Bineînțeles, cu cât cunoaștem mai bine glasul, sau mesajul, lui Iehova, cu atât vom identifica mai repede glasul unui străin. Biblia arată cum putem dobândi această cunoștință. Ea spune: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: «Iată drumul, mergeți pe el!»” (Isaia 30:21). Acest „glas” vine din Cuvântul lui Dumnezeu. De fiecare dată când citim din Biblie, noi auzim, ca să spunem așa, glasul Marelui nostru Păstor, Iehova (Psalmul 23:1). Prin urmare, cu cât studiem mai mult Biblia, cu atât cunoaștem mai bine glasul lui Dumnezeu. Această cunoștință exactă ne permite să recunoaștem imediat glasul străinilor. — Galateni 1:8.”

Totul este exact și Galateni 1:8 este citat, și spune:

Galateni 1:8

„Însă, chiar dacă vreunul dintre noi sau un înger din cer v-ar anunța o altă veste bună decât aceea pe care v-am anunțat-o noi, să fie blestemat!”

Chiar și un înger din cer ar învăța ceva „străin”, el ar fi sub blestemul lui Dumnezeu și ar trebui să-l respingem. De fapt, am comentat deja anterior cum, în scrisoarea către Galateni, Pavel explică faptul că nici Petru sau ceilalți apostoli nu puteau să predea lucruri „străine”. Prin urmare, Scripturile nu permit în niciun caz să se predea concepte străine cu așteptarea ca alții să le accepte cu orbește; dimpotrivă, ele avertizează în mod repetat împotriva pericolului de a ne lăsa seduși de învățături străine.

De exemplu, se spune în Evrei:

Evrei 13:8, 9

„Isus Cristos este același ieri, azi și pentru totdeauna! Nu vă lăsați induși în eroare de învățături diferite și străine, căci este mai bine să fiți întăriți prin bunătate nemeritată decât prin alimente, care nu le aduc niciun folos celor preocupați de ele.”

Și se știe că, atunci când Pavel vorbește despre învățături „diverse sau străine”, el se referă la idei diferite și noi care se abăteau de la ceea ce a învățat Isus Cristos, din moment ce el este „același ieri, azi și pentru totdeauna”.

Prin urmare, nu este absolut deloc biblic să ne învețe că trebuie să ne supunem unei „învățături străine”, chiar dacă aceasta vine din partea voastră. Este la fel de incorect să atribuim lui Dumnezeu directive „străine”, făcându-i pe frați să creadă că El le cere o astfel de supunere. Dacă suntem cu adevărat călăuziți de spiritul sfânt și de Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să respingem ceea ce este străin și în niciun caz să nu ascultăm de el.

Dacă prezentați ceva „străin” fraților, ar trebui mai degrabă să vă opriți și să vă întrebați: de ce ceea ce spunem pare „străin” fraților?

Este oare din cauză că contrazice Scripturile? S-ar putea oare ca ei să găsească acest lucru străin pentru că le violăți conștiința individuală?

Voi aveți aceeași Biblie ca și noi; prin urmare, orice instrucțiune pe care o dați trebuie să se bazeze în mod solid pe ea. Dacă nu puteți susține cu ajutorul Scripturilor „instrucțiunea străină” pe care o promovați și dacă

acest lucru lezează conștiința fraților, ne confruntăm cu o problemă majoră.

În acest caz, ați promova idei pur umane și nesustținute. Mai rău încă, ați încerca să le justificați fluturând falsa doctrină a „instrucțiunii străine” pentru ca toată lumea să tacă și nimeni să nu vă contrazică. Oare nu am învățat că una dintre cerințele cerute pentru un bătrân este să „învețe potrivit cu Cuvântul fidel”? A preda „lucruri străine” înseamnă a ne abate în mod deliberat de la Scripturi.

Apostolul Pavel a scris de asemenea următoarele:

Romani 12:1, 2

„Vă implor deci, fraților, prin îndurarea lui Dumnezeu, să vă prezentați corpurile ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu, aducând un serviciu sacru cu puterea rațiunii voastre. Nu vă mai lăsați modelați de acest sistem, ci transformați-vă prin înnoirea minții voastre, ca să vă convingeți singuri cu privire la voința cea bună, plăcută și perfectă a lui Dumnezeu.”

Trebuie să-i aducem lui Dumnezeu un serviciu sacru cu „rațiunea” noastră; aceasta este ceea ce El aprobă și ceea ce îi este pe plac. Cu privire la acest text, *Turnul de veghe* din 15 iunie 1995 declară în articolul intitulat „Un serviciu sacru cu folosirea rațiunii voastre”:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/1995444>

„4 Expresia ‘facultatea de a raționa’ reprezintă traducerea cuvântului grecesc *logikós*, care înseamnă „rațional” sau „inteligent”. Slujitorii lui Dumnezeu sunt chemați să-și întrebuințeze conștiința educată pe baza Bibliei. În loc să-și bazeze deciziile pe numeroase reguli prestabilite, creștinii trebuie să examineze cu atenție principiile biblice. Ei trebuie să înțeleagă „gramatica” Bibliei, adică modul în care se corelează principiile acesteia. Astfel, ei pot lua decizii echilibrate pe baza facultății de a raționa.”

Serviciul adus lui Dumnezeu trebuie să fie „rațional și reflexiv”, el nu se poate baza deci pe „instrucțiuni ilogice”.

Cuvântul „logic” provine de altfel din grecescul *logikós*. Prin urmare, a afirma că ar trebui să ne supunem unor instrucțiuni „ilogice” contrazice

în mod direct Romani 12:1. Falsa voastră doctrină merge complet împotriva însăși „gramaticii” Bibliei.

Apostolul Petru a scris de asemenea:

1 Petru 2:2

„Ca niște copii nou-născuți, cultivați o dorință arzătoare pentru laptele nefalsificat al cuvântului, pentru ca prin el să creșteți spre salvare, dacă, bineînțeles, ați gustat că Domnul este bun.”

Este interesant de remarcat că alte traduceri ale Bibliei redau acest text astfel:

1 Petru 2:2 (Biblia după traducerea în franceză curentă – *Bible en Français Courant*):

„Ca niște copii nou-născuți, doriți-vă laptele spiritual și pur, pentru ca, bându-l, să creșteți și să ajungeți la mântuire”

Dacă analizăm termenul grec, tot *logikós* este cel folosit pentru a califica „laptele spiritual și pur”. Petru face astfel referire la dorința fierbinte pentru „laptele pur” al Cuvântului, ceea ce este profund „logic”.

Prin urmare, a învăța că ar trebui să „închidem ochii” și să ne supunem unor instrucțiuni „illogice și străine” contrazice în mod direct cuvintele apostolului Petru.

Prin simplă deducție, înțelegem că aceste „învățăături ilogice” echivalează cu un lapte falsificat sau nepotrivit pentru consum, care este incapabil să ne hrănească spiritual. Trebuie să dorim „hrana logică” a Cuvântului lui Dumnezeu — comparabilă cu un lapte nutritiv indispensabil creșterii noastre spirituale — și nu aceste „instrucțiuni străine, ilogice și greu de pus în practică” care ajung să otrăvească turma, așa cum am constatat în timpul pandemiei prin intermediul punctelor de actualitate.

Aș putea cita încă multe alte texte biblice, dar este deja evident că această doctrină este greșită și că trebuie respinsă.

Isus a declarat: „Totuși, înțelepciunea se dovedește dreaptă prin faptele ei” (Matei 11:19). Se dovedește oare înțeleaptă și aprobată de Dumnezeu doctrina învățăturii „illogice și străine”? Ce a produs de fapt această învățătură în realitate?

Am avut un exemplu izbitor în timpul pandemiei de COVID-19. În timpul acestei crize, mulți frați și surori care nu aveau intenția să se vaccineze

au ales să „închidă ochii”, acordându-și încrederea în această idee erodată pe care o promovați. Făcând acest lucru, au acceptat injecția gândind că își demonstrează credința în Iehova. Erau convinși că trebuie să se supună acestor „instrucțiuni ale lui Iehova”, chiar dacă le considerau nepotrivite sau potențial periculoase pentru sănătatea lor.

Astăzi, mulți dintre ei au murit, alții sunt grav bolnavi, iar alții s-au poticnit până într-atât încât au abandonat adevărul, așa cum am demonstrat anterior.

Era această învățătură bună potrivit criteriilor stabilite de Isus Cristos? Evident că nu.

La rândul meu, am ales, asemenea multora alora, să mă încred în Scripturi, în conștiința mea și în discernământul meu, fără să mă las purtat de această derivă doctrinară. Și nu am absolut nimic de regretat. Niciunul dintre cei care au ales să nu asculte de „învățătura illogică și străină” despre vaccinare difuzată în comunicatele oficiale nu își regretă decizia astăzi.

Dimpotrivă, suntem cu atât mai hotărâți să ne conformăm exortației biblice constând în a „lua drept model cuvintele sănătoase” (2 Timotei 1:13). Cuvintele Bibliei ne-au menținut literalmente sănătatea, în timp ce „învățăturile ilogice” pe care le-ați promovat i-au condamnat la suferință și la moarte pe mulți dintre cei care au fost înșelați. Laptele pe care l-ați dat de băut fraților noștri a fost otrăvit.

Ce s-ar fi întâmplat în timpul pandemiei dacă frații ar fi înțeles că trebuiau să se lase călăuziți exclusiv de propria lor conștiință? Pur și simplu nu ar fi acordat importanță declarațiilor voastre din comunicatele oficiale, iar mulți dintre ei ar fi și astăzi în viață alături de noi. Doctrina unei „învățăături ilogice, străine și greu de pus în practică” a provocat în mod direct pierderea multora dintre frații noștri. Este deci o învățătură periculoasă și mortală care trebuie eradicată imediat din adunarea creștină.

Dragi frați din Corpul de Guvernare, ați scris totuși aceste cuvinte, pe care le-am citat deja și cu care sunt pe deplin de acord. *Turnul de veghe* din februarie 2017, paginile 23-28, la paragraful 12, declară:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2017283>

„12 Corpul de Guvernare nu este nici inspirat, nici infailibil. De aceea, el poate face greșeli de natură doctrinală sau organizatorică. De fapt, în Indexul publicațiilor Watch Tower există titlul „Clarificări în înțelegere”, unde sunt enumerate schimbările care s-au făcut în înțelegerea Scripturilor din 1870 încoace. Adevărul este că Isus nu a spus că sclavul fidel avea să pregătească o hrană spirituală perfectă. Așadar, care este răspunsul la întrebarea: „Cine este sclavul fidel și prevăzător”? (Mat. 24:45) De unde știm că Corpul de Guvernare îndeplinește acest rol? Să luăm în considerare cei trei factori pe care i-am analizat și cu privire la corpul de guvernare din secolul I.”

Dacă recunoașteți deschis că nu sunteți „infailibili și că puteți greși în chestiuni doctrinale și de organizare”, nu vă puteți aștepta în mod decen cumva ca frații și surorile să vă urmeze orbește. Nici nu puteți continua să predați doctrina unei „învățăături viitoare ilogice”, căci aceasta ar însemna să vă contraziceți în mod flagrant. Sau veți îndrăzni oare să pretindeți din nou că totul a ținut de voința lui Iehova, încercând să vă justificați în spatele teoriei „luminii progresive”?

Faptele au demonstrat în mod crud că ați greșit. Ați comis greșeli grave pe care trebuie neapărat să le remediați, așa cum am evidențiat de nenumărate ori de-a lungul acestei cărți. Este deci vital ca aceste derapaje să fie corectate de urgență; dacă nu o veți face, istoria se va repeta în mod inevitabil în timpul unei viitoare crize mondiale, și alte multe persoane vor muri inutil.

Dacă refuzați să vă corectați și comiteți o nouă eroare de interpretare, de data aceasta în legătură cu „semnul fiarei”, veți antrena o multitudine de frați spre o distrugere sigură. Este oare un simplu fantasmă să te temi de un asemenea scenariu?

Pandemia de COVID-19 a dovedit că avertismentele mele nu se bazează pe teorii lipsite de fundament: exact acest lucru s-a întâmplat în privința chestiunii vaccinului. Dacă ați eșuat încă de acum, în timp ce presiunea actuală nu se compară deloc cu aceea pe care va trebui să o înfruntăm, ce se va întâmpla în viitor dacă persistați pe această cale fără să vă reformați?

Isus însuși ne dă răspunsul:

Luca 16:10

„El l-a chemat și i-a zis: «Ce aud despre tine? Predă raportul privind administrația ta, pentru că nu vei mai putea să-mi administrez casa».”

Dacă ați eșuat în timpul pandemiei și nu ați fost fideli, veți face exact același lucru în viitor dacă nu vă corecțați.

Pensez-y, mes frères : qu'est-ce qui est le plus facile ? Tromper 9 personnes ou en égarer 8 millions ? Vous me répondrez certainement qu'égarer seulement 9 personnes est bien plus simple.

Alors, si Satan cherche à tous nous détruire, comment va-t-il procéder ? Je vous propose deux options :

- Soit il tentera de tromper, un par un, les 8 millions de Témoins de Jéhovah.
- Soit il concentrera toutes ses forces pour égarer 9 personnes, tout en faisant croire au reste du troupeau qu'il ne doit jamais remettre leur parole en question.

Il est évident que la seconde option est la plus redoutable et la plus efficace. Dès lors, favoriser le suivi aveugle de chefs religieux fait-il le jeu du Diable ou celui de Dieu ?

Il est plus que clair que l'enseignement selon lequél nous devons « fermer les yeux » și să vă ascultăm în toate circumstanțele nu vine de la Dumnezeu. Această doctrină nu slujește și nu este utilă decât Diavolului, al cărui obiectiv este să rățăcească „chiar și pe cei aleși” (Matei 24:24). Aceasta este de altfel unul dintre motivele fundamentale pentru care Isus Cristos nu a dorit ca discipolii săi să-și stabilească „conducători, comandanți sau învățători” de urmat cu orbește. Isus știa foarte bine că, în prezența unor conducători umani incontestabili, sarcina ar deveni o joacă de copii pentru Adversar.

Doctrina unei ascultări față de instrucțiuni „illogice, străine și greu de pus în practică” trebuie să fie imediat banată din adunarea lui Cristos. Acest învățământ este o minciună antibiblică care s-a dovedit deja mortală pentru multe dintre oile sale și constituie o capcană diavolească introdusă în mijlocul nostru pentru a ne cauza cel mai mare rău.

L'EXPLANAREA IDENTITĂȚII SCLAVULUI FIDEL ȘI PREVEDĂTOR

Ceea ce a contribuit în mare măsură la problemele cauzate de pandemia de COVID-19 rămâne explicația modernă dată cu privire la „sclavul fidel și prevăzător”.

Am menționat deja cuvântarea lui Jeffrey Winder intitulată „Cum devine lumina tot mai strălucitoare?”, ale cărei concluzii sunt profund greșite. Însă ceea ce contează acum este să analizăm procesul subiacent care a dus la aceste idei greșite — idei care au sfârșit prin a arunca vinovăția, în mod indirect, chiar asupra lui Iehova.

De altfel, fratele Winder își începe cuvântarea declarând:

„În ultimii ani, adunarea generală a fost ocazia de a anunța și explica clarificări doctrinare, adică o lumină nouă a adevărului.

Bineînțeles, acest lucru nu se întâmplă la fiecare adunare generală, dar când Iehova dezvăluie ceva, adesea în timpul adunării generale se face anunțul.

Deci, va exista oare o lumină nouă astăzi? Cred că fratele Cook a dat puțin din casă. Oricum ar fi, abia așteptăm să vedem ce este, în sfârșit, ce ne rezervă programul.

Dar v-ați întrebat vreodată: «Cum anume dezvăluie Iehova clarificări doctrinare, adică o lumină nouă, astăzi, în epoca noastră?»

Când membrii Corpului de Guvernare se întrunesc în calitate lor de «sclav fidel și prevăzător», ce se întâmplă de fapt?

Cum devine exact lumina tot mai strălucitoare? Cum îl folosește Iehova pe acest sclav pentru a ne clarifica înțelegerea? Ei bine, mai întâi de toate, ce ne învață Scripturile?

Să analizăm patru puncte.”

Fratele începe prin a declara că „Iehova este cel care dezvăluie ceva nou”. De asemenea, el afirmă că Iehova „dezvăluie clarificări doctrinare,

adică o lumină nouă”. Aceste clarificări, potrivit fratelui Winder, sunt aduse de „sclavul fidel și prevăzător” (adică voi) și astfel „lumina devine tot mai strălucitoare”.

Este clar că tot ceea ce face Corpul de Guvernare este atribuit în mod sistematic lui Iehova, deoarece, potrivit acestei logici, voi ați fi „sclavul fidel și prevăzător” despre care a vorbit Isus.

Dar să vedem cum continuă cuvântarea:

„Primul: Prin ce mijloc face Iehova ca lumina să fie tot mai strălucitoare? Ca să aflăm, să luăm 1 Corinteni 2 și să citim împreună versetul 10:

«De fapt, tocmai nouă ni le-a dezvăluit Dumnezeu prin spiritul său, căci spiritul cercetează toate lucrurile, chiar și lucrurile profunde ale lui Dumnezeu.» Deci cum dezvăluie Iehova această lumină?

Prin intermediul spiritului său. Recunoaștem rolul cheie pe care spiritul lui Iehova îl joacă în dezvăluirea adevărului.”

Bineînțeles, spiritul sfânt este cel care dezvăluie lucrurile și toți beneficiem de el. Să citim întregul context a ceea ce a scris apostolul Pavel pentru a-l înțelege pe deplin:

1 Corinteni 2:6-10

„Noi vorbim printre cei maturi despre o înțelepciune, dar nu despre înțelepciunea acestui sistem, nici a conducătorilor acestui sistem, care vor fi reduși la nimic. Dimpotrivă, vorbim despre înțelepciunea lui Dumnezeu ascunsă într-un secret sacru, pe care Dumnezeu a hotărât-o dinainte spre gloria noastră, înainte de orice sistem. Această înțelepciune n-a cunoscut-o niciunul dintre conducătorii acestui sistem, fiindcă, dacă ar fi cunoscut-o, nu l-ar fi ținut pe stâlp pe Domnul glorios. După cum este scris: „Ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit și inima omului nu și-a imaginat lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei ce-l iubesc”. Dar nouă, Dumnezeu ni le-a dezvăluit prin spiritul său, căci spiritul cercetează toate lucrurile, chiar și lucrurile profunde ale lui Dumnezeu.”

Pavel diferențiază „sfântul secret” revelat de Cristos de înțelepciunea pur umană și explică faptul că spiritul sfânt le dezvăluie acest „sfânt secret”.

El adaugă apoi:

1 Corinteni 2:11-13

„Fiindcă cine dintre oameni cunoaște lucrurile unui om, în afară de spiritul acelui om? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, în afară de spiritul lui Dumnezeu. Iar noi nu am primit spiritul lumii, ci spiritul care vine de la Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost date cu bunăvoință de Dumnezeu. Și vorbim despre aceste lucruri nu prin cuvinte învățate de la înțelepciunea umană, ci prin cuvinte învățate de la spirit, explicând lucruri spirituale prin cuvinte spirituale.”

Aici, Pavel arată că noi nu avem „spiritul lumii”, ci „spiritul care vine de la Dumnezeu”, motiv pentru care cunoaștem „lucrurile lui Dumnezeu”. Deoarece avem „spiritul lui Dumnezeu”, nu folosim „înțelepciunea umană”, ci exprimăm „cuvintele lui Dumnezeu”. Pavel continuă spunând:

1 Corinteni 2:14-16

„Dar omul fizic nu acceptă lucrurile spiritului lui Dumnezeu, fiindcă pentru el sunt o nebunie; și nu poate să le cunoască, deoarece ele trebuie examinate spiritualmente. În schimb, omul spiritual poate să examineze toate lucrurile, dar el nu poate fi examinat de niciun om. Fiindcă „cine a ajuns să cunoască mintea lui Iehova, ca să-l învețe”? Noi însă avem mintea lui Cristos.”

Aici, Pavel diferențiază „omul fizic”, care nu înțelege nimic din realitățile spirituale și se bazează pe înțelepciunea umană, de „omul spiritual”, care examinează toate lucrurile dintr-un punct de vedere spiritual.

Sensul pe care Pavel îl dă acestor termeni este limpede: orice persoană care îl acceptă pe Iehova și se lasă călăuzită de spiritul său devine o persoană spirituală, altfel nu ar rămâne decât un om fizic sau trupesc. Este de remarcat că se precizează aici că „omul spiritual” nu se bazează pe „înțelepciunea umană”, ci că exprimă exclusiv „lucrurile spiritului”. Din păcate, în timpul pandemiei, ați abandonat „spiritul” pentru a promova „înțelepciunea umană” a „fiarei sălbatice”.

După ce am clarificat acest punct, să vedem cum continuă cuvântarea fratelui Winder:

„Al doilea punct: Cui îi dezvăluie Iehova aceste clarificări doctrinare? Ei bine, ca să răspundem, să luăm Matei capitolul 24 și să citim împreună Matei 24:45:

«Cine este deci sclavul fidel și prevăzător pe care stăpânul său l-a numit peste slujitorii Săi ca să le dea hrana la timpul cuvenit?»

Prin urmare, este evident că Cristos a numit «sclavul fidel și prevăzător», iar prin intermediul lui Iehova, prin Cristos, se îngrijește să ne furnizeze hrana spirituală.

Deci, doar pe baza acestor prime două puncte, vedem clar că un adevăr divin este transmis din cer pe pământ, prin intermediul spiritului sfânt, prin mijlocirea «sclavului fidel și prevăzător».”

Aici, cuvântul inspirat al lui Pavel este din nou deformat. Niciun moment în textul pe care îl citați — „De fapt, tocmai nouă ni le-a dezvăluit Dumnezeu prin spiritul său” (1 Corinteni 2:10) —, Pavel nu face aluzie la un grup special care ar primi revelații divine exclusive sau care ar servi drept „canal unic”. Contextul acestei întâi scrisori către corinteni arată clar că el face pur și simplu o distincție între „omul fizic” și „omul spiritual”, și nimic mai mult.

Dacă citim ansamblul scrisorilor sale, constatăm că el nu încurajează în niciun caz credința într-o elită sau într-un „grup special” folosit în modul în care fratele Winder menționează aici. Este deci complet greșit să detornezi acest text din Corinteni pentru a susține ideea unui canal exclusiv condus de spiritul sfânt.

În plus, deformați de asemenea cuvintele lui Isus. În ilustrarea sa, el vorbește doar despre un „sclav fidel și prevăzător” însărcinat să „dea hrana la timpul cuvenit”; el nu menționează nicăieri un „grup special” care beneficiază de o îndrumare divină directă. El nu spune nici că ar trebui să ascultăm cu toții orbește de acest grup sub pretextul că declarațiile sale ar constitui însăși instrucțiunea lui Iehova.

În realitate, Pavel învață exact contrariul în scrierile sale, așa cum am subliniat deja. Isus însuși a folosit numeroase pilde punând în scenă

sclavi, care contrazic frontal interpretările voastre actuale, și vom analiza mai departe ce înseamnă ele cu adevărat.

Fratele Winder continuă declarând:

„Întrebarea numărul trei: Când face Iehova ca lumina să fie și mai strălucitoare?

Ei bine, să ne întoarcem pur și simplu la Matei 24:45. Sclavul urma să dea această hrană «la timpul cuvenit», ceea ce este o indicație temporală foarte clară, nu vi se pare?

Și deci, Iehova dezvăluie clarificări doctrinare atunci când el decide, când este necesar și când lucrul acesta ne va ajuta să înfăptuim voința sa.”

Încă o dată, Isus nu spune nicăieri că ar exista un grup de aproximativ 9 persoane pe care l-ar folosi pentru a dicta tuturor linia de conduită de urmat. Isus vorbește doar despre a da „hrana la timpul cuvenit”. Însă, dacă este un lucru pe care această carte îl scoate în evidență, acela este că „hrana” pe care ați distribuit-o în timpul pandemiei de COVID-19 prin intermediul punctelor de actualitate nu a avut nimic „potrivit”. Mai degrabă, ea a semănat cu o „otrăvă” care a provocat pierderea multora dintre frații noștri, atât pe plan fizic, cât și spiritual.

A da „hrana la timpul cuvenit” nu are absolut nicio legătură cu faptul de a modifica în mod constant credințele biblice, cerând în același timp ca fiecare să le accepte fără a clipi.

„Al patrulea: În ce ritm face ca lumina să fie tot mai strălucitoare? Deodată, ca dintr-un camion basculant? Sau treptat, ca un firicel de apă?

Ei bine, răspunsul se află în cartea Proverbelor, capitolul 4, versetul 18: «Dar cărarea celor drepti este ca lumina strălucitoare a dimineții, a cărei strălucire crește tot mai mult până la plina zi.»

Deci aici Biblia folosește exemplul luminii de dimineață. Și ce ne învață acest lucru? *Turnul de veghe* a spus: «Comparația folosită în acest verset ne ajută să înțelegem că Iehova își dezvăluie scopul poporului său în mod progresiv.»

Deci, exact cum lumina dimineții devine din ce în ce mai strălucitoare, înțelegerea noastră asupra adevărilor biblice se rafinează progresiv în momentul în care avem nevoie de ele și în momentul în care le putem asimila și pune în practică.

Și suntem recunoscători pentru acest lucru, nu-i așa? Este mai ușor pentru ochii noștri când intensitatea luminii crește în mod progresiv. Același lucru este valabil și pentru înțelegerea noastră cu privire la scopul lui Iehova.

Să luăm de exemplu cazul lui Avraam. Era oare Avraam în măsură în timpul său să înțeleagă pe deplin tot ceea ce Iehova avea să facă și să dezvăluie: cum avea să folosească cele 12 triburi ale lui Israel, Legea mozaică, rolul lui Cristos, plata răscumpărării, adunarea creștină din secolul I, speranța cerească, ultimele zile și detaliile marii nechez?

Nicidecum! Nu ar fi putut gestiona toate acestea. Nici nu avea nevoie. Dar Avraam a avut tot ce-i trebuia pentru a-i sluji lui Iehova în mod corespunzător în epoca în care a trăit.

Noi avem avantajul de a trăi în timpul ultimelor zile, perioada în care «cunoștința adevărată» trebuia să devină din abundență.

În ciuda acestui fapt, ea este dezvăluită, comunicată într-un ritm pe care îl putem asimila, pe care suntem capabili să îl urmărim pentru a-l putea aplica. Și îi mulțumim lui Iehova pentru aceasta.

Deci iată ce ne învață Scripturile, dar și experiența noastră cu privire la modul în care lumina devine tot mai strălucitoare în epoca noastră.

Ea este transmisă prin intermediul spiritului sfânt, prin mijlocirea «sclavului fidel și prevăzător», Iehova dezvăluind-o în mod progresiv și la momentul în care avem nevoie de ea.”

Am explicat deja că textul biblic afirmă că „lumina dreptilor este ca lumina strălucitoare care devine tot mai clară”, ceea ce înseamnă că lumina crește în mod continuu. Prin urmare, dacă abandonați o înțelegere corectă pentru a adopta o idee greșită, așa cum ați făcut în timpul pandemiei, acest lucru dovedește fără echivoc că nu ați fost călăuziți de Iehova.

Totuși, pretindeți că sunteți „canalul” exclusiv pe care îl folosește Dumnezeu, chiar dacă este evident că ați comis erori grave. Întreaga argumentare a fratelui Winder nu urmărește în fond decât să încerce să justifice această teorie a unei „lămpi pâlpâitoare”, a cărei absurditate totală a fost deja demonstrată.

Un astfel de raționament nu este, din păcate, un caz izolat. În mod constant, în publicații și în cuvântări, texte biblice sunt izolate și scoase din context pentru a vă legitima afirmațiile potrivit cărora sunteți „sclavul fidel și prevăzător” și că ar trebui să acceptăm directivele voastre fără cea mai mică ezitare.

Dar ce voia să spună în realitate Isus prin ilustrarea sa despre sclavul fidel și prevăzător? Pentru a înțelege bine acest lucru, să-i lăsăm cuvântul lui Isus însuși.

Să examinăm mai întâi relatările consemnate în Evanghelia după Matei; acolo se spune:

Matei 24:45-51

„Cine este în realitate sclavul fidel și prevăzător, pe care stăpânul lui l-a numit peste slujitorii casei sale ca să le dea hrană la timpul potrivit? Fericit este sclavul acela dacă stăpânul lui, la venire, îl găsește făcând așa! Adevărat vă spun că îl va numi peste toate bunurile sale. Dar, dacă vreodată sclavul acela rău zice în inima lui: «Stăpânul meu întârzie» și începe să-i bată pe tovarășii lui de sclavie și să mănânce și să bea cu bețivii înrăiți, stăpânul acelui sclav va veni într-o zi în care el nu se așteaptă și la o oră pe care n-o știe, îl va pedepsi cu cea mai mare severitate și îl va pune la un loc cu ipocriții. Acolo va plânge și va scrâșni din dinți.”

Aici, vorbim exclusiv despre un „sclav” însărcinat să vegheze asupra casei și să hrănească ceilalți slujitori. Acest sclav se poate dovedi „fidel și prevăzător” sau, dimpotrivă, „rău, beat și bătăuș”. La întoarcerea stăpânului său, Isus Cristos, acesta din urmă îl va răsplăti sau îl va

pedepsi sever în funcție de faptele sale. Textul nu spune absolut nimic mai mult.

Să vedem acum ce ne învață relatarea paralelă din Evanghelia după Luca. Imediat după ce a amintit că „Fiul omului” va veni în ceasul în care nu se așteaptă, Isus declară:

Luca 12:42-48

„Și Domnul a răspuns: „Cine este în realitate administratorul fidel, cel prevăzător, pe care stăpânul lui îl va numi peste toți slujitorii săi ca să le dea mereu măsura necesară de hrană la timpul potrivit? Fericit este sclavul acela dacă stăpânul lui, la venire, îl găsește făcând așa! Adevărat vă spun că îl va numi peste toate bunurile sale. Dar, dacă vreodată sclavul acela ar zice în inima lui: «Stăpânul meu întârzie să vină» și ar începe să-i bată pe servitori și pe servitoare, să mănânce, să bea și să se îmbete, stăpânul acelui sclav va veni într-o zi în care el nu-l așteaptă și la o oră pe care n-o știe, îl va pedepsi cu cea mai mare severitate și îi va da partea alături de cei infideli. Atunci sclavul acela care a înțeles voința stăpânului său, dar nu s-a pregătit pentru venirea lui sau n-a făcut ce i-a cerut el va fi bătut cu multe lovituri. Dar cel care n-a înțeles voința stăpânului și astfel a făcut lucruri pentru care merită să primească lovituri va fi bătut cu puține lovituri. Într-adevăr, cui i s-a dat mult i se va cere mult și cui i s-a încredințat mult i se va cere mai mult decât în mod obișnuit.”

Aici din nou, regăsim exact aceeași idee ca în relatarea lui Matei. Isus vorbește despre un sclav care se poate dovedi bun sau rău și care va fi judecat în funcție de faptele sale la întoarcerea stăpânului.

Totuși, în versetul 47, se aduce un detaliu crucial: este vorba despre mai mulți sclavi care nu au făcut voința stăpânului și care primesc pedepse diferite în funcție de gradul lor de cunoaștere a acelei voințe. Acest lucru demonstrează clar că nu este nicidecum vorba despre o profecie care se aplică unui grup specific sau unui individ anume. Este o parabolă care ilustrează diferitele atitudini pe care le putem adopta și consecințele care decurg din ele.

Nicidecum nu se menționează că un „sclav” ar servi drept „canal exclusiv” prin care Iehova ar comunica cu poporul Său, nici că ar trebui să i ne supunem chiar dacă directivele sale ne scapă sau ni se par contrare rațiunii. În realitate, precizând că acest sclav este pe deplin

capabil să se abată de la drum și să se poarte urât, Isus ne avertizează în mod explicit să nu acordăm niciodată o ascultare oarbă vreunui om, oricare ar fi responsabilitățile sale în cadrul congregației.

Imediat după ce a dat ilustrarea despre „sclavul fidel și prevăzător” consemnată în Evanghelia după Matei, Isus citează exemplul fecioarelor înțelepte și al celor neprevăzătoare, apoi revine la o parabolă care pune în scenă sclavi, deși aceasta prezintă câteva nuanțe în comparație cu precedentă:

Matei 25:14-30

„De asemenea, Regatul este ca un om care, urmând să plece în călătorie în străinătate, și-a chemat sclavii și le-a încredințat bunurile sale. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unu, fiecăruia după puterea lui, și a plecat în străinătate. Cel care a primit cinci talanți s-a dus imediat și a făcut negoț cu ei și a mai câștigat cinci. Tot așa, cel care a primit doi a mai câștigat doi. Dar sclavul care a primit unul singur s-a dus, a săpat în pământ și a ascuns banii stăpânului său. După mult timp, stăpânul acelor sclavi a venit și a încheiat socotelile cu ei. Astfel, cel care primise cinci talanți s-a apropiat și a adus încă cinci talanți, zicând: «Stăpâne, mi-ai încredințat cinci talanți. Iată că am mai câștigat cinci talanți». Stăpânul lui i-a zis: «Bine, sclav bun și fidel! Ai fost fidel în ce privește puține lucruri. Te voi numi peste multe lucruri. Vino să iei parte la bucuria stăpânului tău!». Apoi s-a apropiat cel care primise doi talanți și a spus: «Stăpâne, mi-ai încredințat doi talanți. Iată că am mai câștigat doi talanți». Stăpânul lui i-a zis: «Bine, sclav bun și fidel! Ai fost fidel în ce privește puține lucruri. Te voi numi peste multe lucruri. Vino să iei parte la bucuria stăpânului tău!». În cele din urmă s-a apropiat sclavul care primise un singur talant și a zis: «Stăpâne, știam că ești un om exigent, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat. Așa că, de teamă, m-am dus și ți-am ascuns talantul în pământ. Iată ce este al tău». Stăpânul i-a răspuns: «Sclav rău și leneș, dacă știai că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat, trebuia să-mi fi dat banii la bancheri, iar la venire i-aș fi primit înapoi cu dobândă. Luați-i deci talantul și dați-i-l celui ce are zece talanți. Fiindcă celui ce are i se va mai da și va avea din

belșug. Dar celui ce n-are i se va lua chiar și ce are. Aruncați-l pe sclavul netrebnic în întunericul de afară! Acolo va plânge și va scrâșni din dinți».”

Aici din nou, sunt evidențiate două tipuri de sclavi: pe de o parte, cei care înfăptuiesc ceea ce așteaptă stăpânul de la ei și, pe de altă parte, cel care își neglijează îndatoririle. Însă un detaliu crucial merită să fie subliniat: există mai mulți sclavi „buni și fideli”. Permiteți-mi să repet acest lucru, deoarece este un punct fundamental:

Există mai mulți sclavi „buni și fideli”.

Acest lucru demonstrează încă o dată că Isus nu creurează portretul profetic al unui grup specific de persoane. El expune pur și simplu două traiectii distincte pe care discipolii săi pot alege să le urmeze și în baza cărora vor fi în cele din urmă judecați.

Sclavul „rău și leneș” din capitolul 25 ajunge să „plângă și să scrâșnească din dinți”, exact ca sclavul „rău” din capitolul 24 care frecventează bețivii. Așadar, Isus tratează aici aceeași temă, ilustrând-o din unghiuri diferite.

Sau veți veni acum cu teoria că există două categorii distincte de „sclavi fideli și prevăzători”? Veți susține că de o parte se află clasa sclavului cu „cinci talanți”, iar de cealaltă parte cea a sclavului cu „doi talanți”?

Este evident că toate acestea țin de o parabolă menită să transmită o lecție morală și spirituală, și nu de o profecie liniară. Relatarea lui Luca vine de altfel să confirme acest lucru:

Luca 19:11-27

„În timp ce ascultau aceste lucruri, le-a spus încă o ilustrare, fiindcă era aproape de Ierusalim și ei credeau că Regatul lui Dumnezeu avea să se arate în scurt timp. De aceea, el a zis: „Un om de neam ales urma să se ducă într-o țară îndepărtată ca să fie făcut rege, iar apoi urma să se întoarcă. El a chemat zece sclavi, le-a dat zece mine și le-a zis: «Faceți negoț cu ele până vin». Dar locuitorii țării lui îl urau și au trimis în urma lui un grup de mesageri ca să spună: «Nu vrem ca omul acesta să devină regele nostru». În cele din urmă, după ce a fost făcut rege, el s-a întors și i-a chemat pe sclavii cărora le dăduse banii, ca să afle ce câștigaseră făcând negoț. S-a apropiat deci primul și a zis: «Doamne, mina ta a adus zece mine». El i-a spus: «Bine,

sclav bun! Pentru că te-ai dovedit fidel într-un lucru foarte mic, primește autoritate peste zece orașe». Apoi a venit al doilea, zicând: «Doamne, mina ta a adus cinci mine». El i-a zis și acestuia: «Fii și tu peste cinci orașe». Dar a venit altul, zicând: «Doamne, iată-ți mina, pe care am ținut-o ascunsă într-o pânză. Știi, mi-a fost teamă de tine, pentru că ești un om aspru, care iei ce n-ai depus și seceri ce n-ai semănat». El i-a zis: «După cuvintele tale te judec, sclav rău! Dacă știai că sunt un om aspru, care ia ce n-a depus și seceră ce n-a semănat, de ce nu mi-ai depus banii la bancă? Astfel, la venire i-aș fi scos cu dobândă». Apoi le-a zis celor ce stăteau acolo: «Luați-i mina și dați-i-o celui care are zece mine». Însă ei i-au zis: «Doamne, el are zece minel!». El le-a răspuns: «Vă spun că celui ce are i se va mai da, dar celui ce n-are i se va lua chiar și ce are. Mai mult, aduceți-i aici pe acești dușmani ai mei, care n-au vrut să devin regele lor, și omorâți-i în fața mea».”

Aici avem ceva foarte similar cu ceea ce este relatat în Matei, dar cu câteva diferențe. Vorbim aici despre 10 sclavi care primesc fiecare câte o mină. Se pare că nouă se dovedesc fideli și buni, în timp ce ultimul este rău.

Trebuie oare să vedem în această parabolă tipuri profetice, așa cum faceți voi în cazul celei despre «sclavul fidel și prevăzător»? Sunteți voi cei 9 «sclavi fideli și prevăzători» și acesta este motivul pentru care ați crescut numărul membrilor Corpului de Guvernare pentru a atinge tocmai această cifră? Cine este atunci sclavul cel rău? Anthony Morris, poate? Și cui i-ați redistribuit «mina» lui Anthony Morris?

Este absolut ridicol să iei în mod arbitrar o ilustrare și să vrei cu orice preț să găsești în ea figuri profetice. Dacă am proceda astfel, am sfârși prin a justifica orice.

Dragi frați, aceste variații din ilustrările cu sclavi date de Isus demonstrează că el nu profetea în niciun caz existența unui «canal unic». De îndeajuns, dacă i-am lua cuvintele ad-litteram ca pe niște profeții, s-ar contrazice în mod constant în detaliile de la o relatare la alta. Ilustrarea despre «sclavul fidel și prevăzător» este pe deplin comparabilă cu celelalte pilde despre sclavi și nu trebuie tratată altfel.

Dacă considerați ilustrarea despre «sclavul fidel și prevăzător» drept o profeție, de ce nu faceți la fel și cu celelalte? Este complet arbitrar să

înveți că una este profetică, iar celelalte nu sunt. Toate aceste ilustrări se aseamănă și transmit aceeași idee: două traiectoare posibile și bilanțul care decurge din ele atunci când Isus vine să-și regleze conturile cu slujitorii săi.

Totuși, în toate publicațiile voastre și în cuvântări precum cea a lui Jeffrey Winder, persistați să învățați că «sclavul fidel și prevăzător» se referă la un «grup special», adică la voi înșivă. De exemplu, această idee de «grup special» este preluată în mod explicit în enciclopedia *Studiul perspicace al Scripturilor*.

Raționamentul prezentat în această lucrare se bazează pe faptul că, în Evanghelia după Luca, sclavul este numit «administrator» (adică un responsabil sau un episcop). Deduceți de aici că el deține o autoritate absolută asupra tuturor slujitorilor casei. Această alunecare semantică are un singur scop: să legitimizeze ascultarea oarbă a proclamatorilor față de instrucțiunile voastre, așa cum vedem că se repetă constant la întrunirile noastre.

Totuși, definiția cuvântului «administrator» (*oikonomos*) potrivit dicționarului biblic al lui Vine este următoarea:

„«*oikonomos*» (*oikonomos*, G3623), (*oikos*, casă; *nomos*, lege), lit., cel care conduce o casă (Galateni 4:2), desemnează un slujitor superior responsabil cu administrarea casei, conducerea celorlalți slujitori și paza copiilor minori. Vezi ADMINISTRATOR, PAHARNIC, TREZORIER.”

Pentru a înțelege ce voia ce a exprimat cu adevărat Isus, cel mai sigur este să examinăm cum și-au înțeles propriii Săi discipoli aceste ilustrări despre „sclav”, din moment ce au fost instruiți direct de el. Vom vedea astfel dacă ceea ce vă spun este adevărat sau fals.

Ce spune apostolul Petru, de exemplu?

1 Petru 4:10, 11

„În măsura în care fiecare a primit un dar, folosiți-l, slujindu-vă unii altora ca buni administratori ai bunătății nemeritate a lui Dumnezeu, manifestată în diferite moduri. Dacă cineva vorbește, să facă acest lucru ca și cum ar rosti declarațiile lui Dumnezeu. Dacă cineva slujește, să facă acest lucru bazându-se pe forța pe care o dă Dumnezeu, pentru ca în

toate lucrurile Dumnezeu să fie glorificat prin Isus Cristos.
Ale Sale sunt gloria și puterea pentru totdeauna, da, veșnic!
Amin!”

Enciclopedia *Studiul perspicace al Scripturilor* omite cu grijă să citească acest pasaj al lui Petru atunci când încearcă să valideze teoria „canalului special”. Acest text biblic este totuși de o importanță capitală.

Aici, apostolul Petru evocă „darurile” pe care le primesc membrii congregației, ceea ce corespunde exact „talantilor” sau „minelor” încredințați de stăpân în pildele lui Isus. El precizează că aceste daruri trebuie administrate în conformitate cu dorințele stăpânului care le-a dispensat, făcând din fiecare creștin, în mod individual, un „administrator” responsabil de acest depozit. Petru detaliază apoi aceste diferite daruri și modul în care ele trebuie puse în serviciul comunității pentru a-l glorifica pe Dumnezeu.

De unde își trage Petru această logică și aceste expresii? Le-a inventat oare de la zero sau a făcut ecou direct învățăturilor lui Isus Cristos? Este frapant de constatat că el folosește tocmai termenul grecesc *oikonomos*, cuvântul exact utilizat în Evanghelia după Luca pentru a desemna „administratorul”.

Demonstrează oare Petru prin scrierile sale că se considera membru al unui „canal unic” investit cu o autoritate piramidală și care îndeplinește o presupusă profeție a lui Isus? Evident că nu. Dacă ar fi crezut că funcția de „administrator fidel și prevăzător” era monopolul unui comitet restrâns, nu i-ar fi putut încuraja niciodată pe toți credincioși să devină, la rândul lor, „buni administratori”.

În același mod, a crezut oare Petru că un grup exclusiv purtând titlul de „administrator fidel și prevăzător” avea să apară secole mai târziu? Nici vorbă. Dacă ar fi avut această viziune despre viitor, în loc să îndemne pe fiecare creștin să-și exercite în mod activ administrarea individuală, i-ar fi poruncit fiecăruia să aștepte în mod pasiv ca acest canal oficial să apară pentru a primi directivele sale.

Tonul și argumentele lui Petru dovedesc că el înțelegea perfect starea noastră comună: suntem cu toții sclavi care trebuie să facă să rodească darurile noastre respective în cadrul congregației.

Câteva versete mai târziu, Petru adaugă de altfel o reflecție deosebit de demnă de interes:

1 Petru 5:1-4

„De aceea, fiind și eu bătrân, martor al suferințelor lui Cristos și părtaș la gloria care va fi revelată, le adresez bătrânilor din mijlocul vostru această rugămintă: Păstoriți turma lui Dumnezeu aflată în grija voastră, slujind ca supraveghetori, nu din constrângere, ci de bunăvoie înaintea lui Dumnezeu, nici din iubire de câștig necinstit, ci cu înflăcărare, nici stăpânind peste cei care sunt moștenirea lui Dumnezeu, ci devenind exemple pentru turmă. Iar când păstorul principal va fi dezvăluit, veți primi coroana gloriei, care nu se veștejește.”

El spune că cei care exercită responsabilități nu trebuie să se comporte ca „stăpâni” peste „moștenirea lui Dumnezeu”, îndeplinindu-și în același timp rolul de „supraveghetori”.

Cuvântul „supraveghetor” (tradus adesea prin „episcop” sau *episkopos* în greacă) înseamnă, potrivit dicționarului lui W.E. Vine:

„«episkopos» (epískopos, G1985), lit., supraveghetor (epi, pe; skopeo, a supraveghea sau a privi), și pornind de la care termeni precum episcopal etc. sunt traduși prin «supraveghetor» în Faptele 20:28 (ESV); vezi EPISCOP.”

Astfel, chiar dacă folosește termenul *oikonomos* sau administrator, Petru nu concepe în niciun caz ca frații investiți cu o responsabilitate de supraveghere în congregație să acționeze ca „stăpâni ai moștenirii lui Dumnezeu”. „Administrarea” biblică nu constă în exercitarea unei puteri de comandă asupra celorlalți și nici în a-i constrânge să se plieze voinței noastre.

Tocmai imitând acest model de umilință ne vom primi „coroana de slavă” din mâinile lui Isus Cristos. Așadar, Petru face aici o aluzie directă la „întoarcerea stăpânului” venit să-și răsplătească sclavii, o temă care străbate — așa cum am văzut — toate ilustrările date de Cristos.

Să vedem acum ce spune Pavel cu privire la „sclavi”. Când a scris instrucțiunile sale către Tit cu privire la numirea bătrânilor, el a declarat în mod deosebit:

Tit 1:5-7

„Te-am lăsat în Creta ca să îndrepți lucrurile care lasă de

dorit și să numești bătrâni în fiecare oraș, potrivit instrucțiunilor pe care ți le-am dat: Un bătrân trebuie să fie liber de acuzație, soț al unei singure soții, având copii credincioși, care să nu fie acuzați de depravare sau de răzvrătire. Ca administrator al lui Dumnezeu, un supraveghetor trebuie să fie liber de acuzație, să nu fie încăpățânat, nici iute la mânie, nici bețiv, nici violent, nici lacom de câștig necinstit.”

Aici, el folosește termenii *oikonomos* (administrator) și *episkopos* (supraveghetor sau responsabil) ca pe niște sinonime perfecte, ceea ce demonstrează că bătrânii congregației locale sunt, la rândul lor, „administratori”.

Acest lucru dovedește încă o dată că afirmația potrivit căreia cuvântul *oikonomos* din Evanghelia după Luca s-ar referi la un „grup special” de conducători mondiali este total falsă. Dacă acest termen ar desemna o elită exclusivă, Pavel nu l-ar aplica niciodată în acest fel bătrânilor din fiecare congregație. La urma urmei, dacă acești bătrâni își îndeplinesc corect munca de administrare, ei se comportă atunci, la nivelul lor, ca niște „administratori fideli și prevăzători”.

Pavel se alătură astfel exact gândirii lui Petru: bătrânii congregației trebuie să-și cheltuiască energia pentru frați și să-și folosească capacitățile în folosul celorlalți pentru a-l glorifica pe Dumnezeu, având promisiunea că Cristos îi va răsplăti la întoarcerea sa.

Pavel a scris de asemenea următoarele:

1 Corinteni 4:7

„Fiindcă ce te face să te deosebești de altul? Într-adevăr, ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Deci, dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?”

La ce face Pavel aluzie aici? Nu vorbește el oare despre a nu se lăuda cu „darurile primite”? De unde i-a venit această idee? S-ar putea ca el să-l citească pe Isus Cristos și pilda sclavilor?

Către efeseni, Pavel scrie de asemenea:

Efeseni 4:8-16

„Căci Scripturile spun: „Când a urcat în înălțimi, a dus cu el captivi. A dat oameni ca daruri”. Și ce altceva înseamnă „a urcat” decât că înainte a și coborât în regiunile de jos, adică

pe pământ? Cel care a coborât este și cel care a urcat cu mult deasupra tuturor cerurilor, pentru ca prin el toate lucrurile să ajungă la plinătate. El i-a dat pe unii ca apostoli, pe unii ca profeți, pe unii ca evanghelizatori, pe unii ca păstori și învățători, în vederea îndreptării sfinților, pentru a le sluji altora, pentru a zidi corpul lui Cristos, până când vom ajunge toți la unitate în credință și în cunoașterea exactă a Fiului lui Dumnezeu, la starea de om matur, la măsura staturii plinătății lui Cristos. Așadar, să nu mai fim copii, aruncați în toate părțile ca de valuri și purtați înapoi și-ncolo de orice vânt de învățătură prin șiretenia oamenilor, prin viclenia celor ce fac planuri înșelătoare. Dimpotrivă, spunând adevărul, să creștem în toate lucrurile, motivați de iubire, ca să ajungem asemenea lui Cristos, care este capul. Prin el, toate părțile corpului sunt armonios îmbinate și făcute să colaboreze prin toate încheieturile, care asigură ce este necesar. Când fiecare parte a corpului funcționează corespunzător, corpul crește, zidindu-se în iubire.”

Aici, Paul expune clar aceeași idee. Cristos a dat „daruri sub formă de oameni” congregației. Paul face în mod evident aluzie la ilustrările despre sclavi menționate de Isus. Ideea pe care o prezintă este că, în congregație, toți frații au funcții diferite și posedă „daruri” pe care trebuie să le pună în slujba celorlalți pentru a face comunitatea să crească, căci aceasta este voința stăpânului. „Stăpânul a distribuit darurile” și fiecare „sclav” are responsabilitatea de a le face să rodească.

De fapt, el le spune mai târziu efesenilor:

Efesenii 4:17-20

„Iată deci ce vă spun și vă îndemn în numele Domnului: Nu mai umblați cum umblă oamenii națiunilor, în deșertăciunea minții lor. Ei au mintea întunecată și sunt străini de viața pe care o dă Dumnezeu, din cauza ignoranței lor, din cauza insensibilității inimii lor. Pierzându-și orice simț moral, ei s-au dedat la o conduită nerușinată ca să practice cu lăcomie necurăția sub toate formele ei. Dar voi n-ați învățat că așa este Cristosul,”

Aici, el îi încurajează să nu-și piardă timpul așa cum fac „oamenii din națiuni”, care se află „în întuneric la minte” și sunt „străini de viața care provine de la Dumnezeu”.

Nu este oare exact același lucru pe care îl face „sclavul rău” care își îngroapă talantul sau își ascunde mina? Nu este aceasta atitudinea sclavului care începe să „bea și să se îmbete” împreună cu lumea, în loc să-și hrănească tovarășii? „Sclavul rău”, în loc să lucreze pentru Regat, își risipește timpul urmărindu-și propriile interese. Tocmai de aceea „stăpânul” îl pedepsește la întoarcerea sa: nu a făcut nimic pentru a face să rodească „darurile” care îi fuseseră încredințate. După cum constatăm, aceeași idee spirituală este repetată în mod sistematic, exprimându-se pur și simplu sub forme diferite.

Pentru a rezuma toate acestea:

Nimic din Biblie nu indică faptul că faceți parte dintr-un „grup special” profețit de însuși Isus Cristos. Nu este cu nimic mai biblic să susținem că ar trebui să ne supunem cu toții directivelor voastre, fără a pune niciodată nimic la îndoială, sub singurul pretext că pretindeți că „conduceți casa”.

În termeni simpli, Isus Cristos a arătat clar că fiecare dintre noi trebuie să se străduiască să zidească congregația muncind din toate puterile, folosindu-și darurile personale în folosul celorlalți. Dacă procedăm astfel, vom fi răsplătiți; dar dacă ne neglijăm datoria, vom fi condamnați în același mod ca un sclav rău.

Prin aceste argumente, dragi frați, intenția mea nu este absolut deloc aceea de a promova anarhia. Este pe deplin logic ca în orice organizație să se ia decizii și să se ducă la îndeplinire acțiuni într-o manieră ordonată pentru a administra lucrurile în mod corespunzător. Însă a administra o structură nu înseamnă a le preda celorlalți că se posedă o „autoritate divină” incontestabilă. Înseamnă cu atât mai puțin că sunteți autorizați să vă substituiți conștiinței individuale a fraților, așa cum ați făcut din nefericire în timpul pandemiei.

Doctrina unui singur „sclav fidel și prevăzător” nu stă în picioare, chiar dacă s-a dorit să se creadă în mod eronat că Isus a profețit un „grup special”. Dacă rămânem cu adevărat obiectivi, ar trebui să ne întrebăm deschis:

Ați fost „fideli” principiilor biblice în timpul pandemiei? Au fost „prevăzătoare” instrucțiunile voastre prezentate în timpul punctelor de actualitate?

Este mai mult decât clar că nu răspundeți acestor criterii.

I-ați „bătut” oare în sens spiritual pe frații voștri în timpul pandemiei pentru a-i sili să se supună? Ați „buit vin” la figurat cu conducătorii politici care impuneau vaccinul și îi marginalizau pe cei nevaccinați? Cum v-ați comportat în realitate, în fond?

Dragi frați, nu aveți nicio bază biblică pentru a vă identifica cu un pretins „sclav fidel și prevăzător” profetic.

De altfel, priviți ce este scris în *Turnul de veghe* din 15 martie 2015. Acest articol menționează, pe bună dreptate, că explicațiile biblice trebuie să rămână simple și că nu trebuie să se caute tipuri și antitypuri profetice acolo unde Scripturile nu indică acest lucru în mod explicit. Totuși, la paragraful 10, voi declarați:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2015202>

„10 Așa cum era de așteptat, de-a lungul anilor, Iehova a ajutat „sclavul fidel și prevăzător” să devină din ce în ce mai prevăzător. Ca urmare, sclavul fidel este mai precaut și nu mai consideră că o relatare biblică este o dramă profetică decât dacă Scripturile indică în mod clar acest lucru. De asemenea, s-a constatat că unele explicații mai vechi despre aspecte tipice și antitipice erau prea greu de înțeles pentru mulți. În plus, poate fi dificil să se păstreze consecvența în ce privește detaliile unor astfel de învățături, cum ar fi cine pe cine reprezintă și de ce. Iar aceste detalii nu sunt întotdeauna ușor de reținut și de aplicat. Însă, și mai important, lecțiile morale și practice din aceste relatări biblice pot fi puse în umbră sau chiar se pot pierde în mulțimea de explicații privind posibilele împliniri antitipice. Ca urmare, observăm că, în prezent, publicațiile noastre pun accent pe lecțiile simple și practice referitoare la credință, perseverență, devoțiune sfântă și alte calități importante prezentate în relatările biblice.”

Aici cădeți într-o contradicție flagrantă: recunoașteți în mod explicit că „un relat biblic nu este o dramă profetică decât dacă este fundamentat biblic”, și totuși continuați să aplicați pilda sclavului ca pe o profecie rigidă referitoare la voi.

Unde indică Biblia în mod clar că relatarea despre „sclavul fidel și prevăzător” constituie un „model profetic” sau un antitip modern?

Nu puteți dovedi nicicum prin Scripturi că această ilustrare este o profecie cu o singură împlinire istorică și, cu atât mai puțin, să afirmați că Isus Cristos vorbea despre voi. În realitate, cuvintele lui Isus și scrierile apostolilor săi, pe care le-am citat mai sus, demonstrează exact contrariul.

Matei 23:8-12

„Dar voi să nu vă numiți Rabi, fiindcă unul singur este Învățătorul vostru, iar voi toți sunteți frați. Mai mult decât atât, să nu numiți pe nimeni de pe pământ tată al vostru, căci unul singur este Tatăl vostru, Cel ceresc. Și să nu vă numiți conducători, pentru că unul singur este Conducătorul vostru, Cristosul. Cel mai mare dintre voi trebuie să fie slujitorul vostru. Cine se înalță va fi umilit și cine se umilește va fi înălțat.”-

Potrivit dicționarului lui Vine:

„Cuvântul «rabi» este *rabbei* (rabbéí, G4461); era un termen aramaic care însemna «învățătorul meu», un titlu plin de respect pentru a te adresa învățătorilor iudei.

Cuvântul „tată” este *pater* (patér, G3962), dintr-o rădăcină care înseamnă hrănitor, ocrotitor, susținător (lat. *pater*, fr. *père*).

Cuvântul „șef” (sau conducător) este *kathegetes* (kathēgetēs, G2519), la propriu un ghid (legat de *kathegeomai*, a merge înainte, a conduce; *kata*, dedesubt; *hegeomai*, a conduce), desemnând învățătorul (Matei 23:10, de două ori); câteva mesaje. Îl au în Matei 23:8 (Textus Receptus), unde cele mai acceptate în mod comun au numărul 1.”

Prin intermediul a trei învățături distincte, Isus afirmat o adevăr limpede: niciun om nu trebuie să se înalțe deasupra semenilor săi, căci suntem cu toții egali. Este însă aceasta realitatea care prevalează astăzi în congregație? Vă considera oare cu adevărat frații drept egalii lor, sau vă percepe mai degrabă ca pe o elită superioară și de neatinge?

De îndată ce exprimați o directivă, consensul impune o ascundere oarbă, sub pretextul că vocea „sclavului fidel și prevăzător” nu poate fi contestată.

Mai rău încă, dacă vi se pune pata să vă eliberați de principiile biblice — așa cum s-a întâmplat cu principiul neutralității în timpul pandemiei —, majoritatea credincioșilor vă urmează exemplul fără să clipească. Această derivă nu este o simplă presupunere: este un fapt recent, flagrant, al cărui martor am fost cu toții. Ea decurge direct din autoritatea disproporționată pe care vi-o atribuiți. Cei mai mulți frați pur și simplu nu mai îndrăznesc să-și exercite spiritul critic, deoarece au ajuns să vă privească drept ghizi infailibili și stăpâni incontestabili.

În definitiv, doctrina „sclavului fidel și prevăzător”, așa cum o difuzați, produce exact opusul a ceea ce Cristos le-a poruncit discipolilor săi.

Prin urmare, se pune o întrebare crucială, pe care o pun din nou atât de este fundamentală: cum ar putea Isus Cristos să gireze o doctrină care generează tocmai ceea ce el condamnă?

Așa cum am subliniat mai devreme, apostolul Petru le interzisese în mod formal supraveghetorilor să domine turma. Termenul exact pe care îl folosește în greacă este:

„«*katakuriueuo*» (*katakuriueo*, G2634), a exercita stăpânirea (*kata*, *dedesubt*; *kurios*, *domn*), vezi, B. Tradus «a avea stăpânirea» (1Pt 5:3); vezi și A DOMINA, A, nr. 3, A CONDUCE, nr. 2.”

El făcea astfel aluzie la învățătura lui Isus. De altfel, Cristos subliniasse acest aspect în ziua în care doi dintre discipolii săi încercaseră să ocupe pozițiile cele mai înalte în Regatul său.

Matei 20:20-28

„Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de el cu fiii ei și s-a plecat înaintea lui, vrând să-i ceară ceva. El a întrebat-o: „Ce dorești?”. Ea i-a răspuns: „Poruncește ca acești doi fii ai mei să stea unul la dreapta și altul la stânga ta, în Regatul tău”. Isus a spus: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care îl voi bea eu?”. Ei i-au zis: „Putem”. El le-a zis: „Veți bea într-adevăr paharul meu, dar a sta la dreapta și la stânga mea nu este ceva ce eu pot să dau, ci aceste locuri le aparțin celor cărora li le-a pregătit Tatăl meu”. Când

ceilalți zece au aflat ce făcuseră cei doi frați, s-au indignat. Dar Isus i-a chemat pe toți la el și a zis: „Așa cum știți, conducătorii națiunilor stăpânesc peste ele și cei mari exercită autoritate asupra lor. Între voi nu trebuie să fie așa, ci oricine vrea să fie mare printre voi trebuie să fie slujitorul vostru și oricine vrea să fie primul printre voi trebuie să fie sclavul vostru. Nici Fiul omului n-a venit să i se slujească, ci să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”.

Aici, Isus explică în mod clar că, în congregația sa, nu poate exista un „grup special” care să exercite o autoritate absolută și să domine peste oile sale.

Prin urmare, ideea potrivit căreia Isus ar plasa un „sclav fidel și prevăzător” deasupra comunității ca „canal unic” căruia să i se supună cu toții în mod orb este complet falsă. Dacă acesta ar fi cazul, Cristos s-ar contrazice total.

Se încearcă adesea susținerea legitimității acestui „sclav fidel și prevăzător” prin stabilirea de paralele cu alte relatări biblice, cum ar fi rolul lui Moise în cadrul națiunii Israel. Totuși, este suficient să analizăm în mod obiectiv chestiunea pentru a constata că aceste comparații sunt nepotrivite și scoase din context.

De exemplu, *Turnul de veghe* din iulie 2024 declară în paragrafele 10 și 11:

<https://wol.jw.org/ro/wol/d/r34/lp-m/2024481>

„10 Să ne păstrăm încrederea în îndrumarea teocratică. În vechime, Iehova i-a folosit pe Moise și apoi pe Iosua pentru a-și îndruma poporul. (Ios. 1:16, 17) Cât timp i-au privit pe acești bărbați ca pe reprezentanți ai lui Iehova Dumnezeu, israeliții au fost binecuvântați. Secole mai târziu, odată cu formarea congregației creștine, Iehova a oferit îndrumare prin intermediul celor 12 apostoli. (Fap. 8:14, 15) Ulterior, din acest grup au făcut parte și alți bătrâni din Ierusalim. Întrucât urmau îndrumarea acestor bărbați fideli, „congregațiile se întăreau în

credință și creșteau la număr zi de zi”. (Fap. 16:4, 5) Și în prezent, dacă urmăm instrucțiunile primite din partea organizației lui Iehova, suntem binecuvântați. Însă ce ar simți Iehova dacă am refuza să recunoaștem autoritatea celor pe care el i-a numit? Vom găsi răspunsul la această întrebare analizând un episod care a avut loc în timp ce israeliții se îndreptau spre Țara Promisă.

Răspunsul tău

11 La un moment dat, în timp ce israeliții se îndreptau spre Țara Promisă, mai mulți bărbați care dețineau poziții importante în cadrul națiunii l-au criticat pe Moise și au contestat autoritatea pe care însuși Iehova i-o dăduse. Ei au spus: „Toată adunarea este sfântă [nu numai Moise], toți din adunare, și Iehova este în mijlocul lor!”. (Num. 16:1-3) Era adevărat că Dumnezeu considera „toată adunarea” sfântă. Însă el îl alesese numai pe Moise să fie conducătorul națiunii. (Num. 16:28) Criticându-l pe Moise, acei răzvrătiți îl criticau, de fapt, pe Iehova. Pentru ei, interesele personale – dorința de a primi mai multă putere și recunoaștere – erau mai importante decât voința lui Iehova. El i-a distrus pe instigatorii acestei revolte împreună cu miile lor de susținători. (Num. 16:30-35, 41, 49) Putem fi siguri că și în prezent Iehova îi dezaprobă pe cei care contestă măsurile organizatorice pe care le ia în favoarea noastră.”

Paragrafele citate afirmă că „Iehova l-a ales pe Moise”, ceea ce este exact. Dar cum putea avea certitudinea un israelit?

Toți israeliții au văzut cu propriii lor ochi cum Moise a anunțat cele zece plăgi ale Egiptului, care s-au împlinit literă cu literă (Exodul 7–12). Toți l-au văzut pe Moise despărțind marea și traversând-o prin mijlocul unor ziduri de apă ridicate la dreapta și la stânga lor (Exodul 14:21, 22). Toți au văzut stâlpul de nor și de foc oprindu-se deasupra cortului său, dovedind că Iehova îi vorbea în mod direct (Exodul 33). Toți l-au văzut pe Moise urcând pe munte și au auzit cum Dumnezeu a coborât acolo în mijlocul tunetelor și al cutremurelor de pământ. Moise a fost singurul, din trei milioane de oameni, care a pătruns în nor (Exodul 20:18–21). În sfârșit, toți au văzut că fața îi radia de o asemenea lumină după ce

vorbise cu Dumnezeu, încât trebuia să se acopere cu un voal (Exodul 34:29, 30).

Prin urmare, cine putea se îndoiască de faptul că Moise era alesul lui Dumnezeu? Cine putea nega în mod legitim statutul său de reprezentant divin? În realitate, Core nu s-a opus pur și simplu lui Moise; el s-a răzvrătit împotriva lui Iehova însuși, fiind în mod evident orbit de invidie.

De ce vă comparați așadar cu Moise? Dispuneți de aceleași garanții ca el?

Fața voastră radiază oare până într-atât încât să trebuiască să purtați un voal după ce ați conversat cu Dumnezeu? Vă sprijină Iehova directivele plasând un stâlpul de foc la pragul camerelor voastre? Ați înfăptuit vreun cel mai mic miracol? Ce dovadă tangibilă puteți furniza pentru a demonstra că Dumnezeu v-a ales și că trebuie să vă ascultăm orbește?

În adevăr, vă mulțumiți să vă proclamați „grup special” sub titlul de „sclav fidel și prevăzător”, atribuindu-vă autoritatea lui Moise fără a poseda vreuna dintre credențiale sale.

Cu privire la aceasta, există o altă relatare foarte grăitoare referitoare la Moise: aceea în care Miriam și Aaron se răzvrătesc împotriva lui. Istoria relatează:

Numerele 12:1-10

„Atunci Miriam și Aaron au început să vorbească împotriva lui Moise din cauza femeii cușite cu care se căsătorise, căci își luase o soție cușită. Ei ziceau: „Oare numai prin Moise a vorbit Iehova? N-a vorbit el și prin noi?”. Și Iehova asculta. Moise era, fără îndoială, cel mai smerit dintre toți oamenii de pe fața pământului. Deodată, Iehova le-a zis lui Moise, lui Aaron și lui Miriam: „Duceți-vă toți trei la cortul întâlnirii”. Și s-au dus toți trei. Atunci Iehova a coborât în stâlpul de nor, a stat la intrarea în cort și i-a chemat pe Aaron și pe Miriam. Amândoi au pășit înainte. Și el le-a zis: „Ascultați, vă rog, cuvintele mele. Dacă ar fi printre voi un profet al lui Iehova, m-aș face cunoscut lui într-o viziune și i-aș vorbi într-un vis. Dar nu așa este cu slujitorul meu Moise! Lui îi este încredințată toată casa mea. Eu vorbesc cu el față în față, în mod clar, nu în enigme. El vede înfățișarea lui Iehova. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva slujitorului meu, împotriva lui Moise?”. Și Iehova s-a aprins de mânie

împotriva lor și a plecat. Norul s-a retras de deasupra cortului și iată că Miriam era lovită de lepră, era albă ca zăpada. Atunci Aaron s-a întors spre Miriam și a văzut că era lovită de lepră.”

Aici, Iehova exprimă un adevăr incontestabil: poziția lui Moise este unică și fără egal. Miriam și Aaron primiseră, cel mult, doar viziuni sau vise. Potrivit scalei valorilor stabilite de Dumnezeu, ei se situau mult dedesubtul lui Moise.

Dragi frați, vorbiți voi față în față cu Iehova așa cum o făcea Moise? Vă vorbește el în mod clar și fără ghicitori? Evident că nu. Atunci, primiți cel puțin viziuni sau vise profetice precum Aaron și Miriam?

Să fim sinceri: dacă urmărim criteriile definite de însuși Creatorul în această relatare, voi nu atingeți nici măcar rangul lui Aaron sau al Miriamei. Această constatare nu este a mea, ea decurge direct din cuvintele lui Dumnezeu.

A te compara cu Moise este o greșală gravă. Aceasta este lecția pe care ne-o predau exemplele lui Core, Datan, Abiram, Aaron și Miriam, dar și ale fariseilor care, exact ca voi astăzi, se așezaseră „pe scaunul lui Moise” (Matei 23:2).

De ce refuza Iehova ca cineva să se compare cu Moise? Pur și simplu pentru că Moise era o figură profetică ce-l reprezenta pe Isus Cristos.

Moise însuși a declarat:

Deuteronomul 18:15-22

„Iehova, Dumnezeul tău, îți va ridica dintre frații tăi un profet ca mine. De el să ascultați! Aceasta va fi ca răspuns la ceea ce i-ai cerut lui Iehova, Dumnezeul tău, la Horeb, în ziua adunării, când ai spus: «Să nu mai aud glasul lui Iehova, Dumnezeul meu, și să nu mai văd focul acesta mare, ca să nu mor!». Atunci Iehova mi-a zis: «Ceea ce au spus ei este bine. Le voi ridica din mijlocul fraților lor un profet ca tine, voi pune cuvintele mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci. Și eu îi voi cere socoteală celui ce nu va asculta de cuvintele mele, pe care el le va spune în numele meu. Dacă un profet spune cu înfumurare în numele meu un cuvânt pe care nu i-am poruncit să-l spună sau vorbește în numele altor dumnezei, profetul acela trebuie să moară. Dar poate că vei zice în inima ta: „Cum vom ști că acel cuvânt n-a fost

spus de Iehova?”. Când profetul vorbește în numele lui Iehova și cuvântul nu se împlinește sau nu se adevărește, atunci nu Iehova a spus cuvântul acela. Profetul l-a spus din înfumurare. Să nu te temi de el».”

L'apôtre Petru a reluat de altfel cuvintele lui Moise pentru a-l identifica în mod explicit pe Isus Cristos drept profetul anunțat:

Faptele 3:19-23

„Așadar, căiți-vă și întoarceți-vă ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină timpuri de înviore de la însuși Iehova și el să-l trimită pe Cristosul desemnat pentru voi, pe Isus. Acesta trebuie să aștepte în cer până la timpurile de restabilire a tuturor lucrurilor despre care a vorbit Dumnezeu prin gura sfinților săi profeți din vechime. Căci Moise a zis: «Iehova, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un profet ca mine. Să ascultați de el în tot ce vă va spune. Da, oricine nu va asculta de Profetul acela va fi distrus din mijlocul poporului.»”

Ștefan a ținut de asemenea același discurs atunci când l-a citat pe Moise în fața Sinedriului (Faptele 7).

Cu toții ar trebui să manifestăm o profundă recunoștință față de Dumnezeu pentru faptul că Petru și Ștefan au aplicat cuvintele lui Moise la Isus Cristos. Dacă Scripturile nu ar fi fost atât de explicite, fără îndoială că nu ați fi ezitat să vă atribuiți această profecie pretinzând că sunteți acel faimos profet.

Deoarece Moise a fost prefigurarea profetică a lui Cristos, se înțelege de ce Iehova se arăta atât de neînduplecat față de oricine încerca să-i uzurpe locul. Poziția lui Isus Cristos este exclusivă; a concura cu el înseamnă a-ți atrage respingerea din partea lui Dumnezeu. Tocmai din acest motiv Isus le-a interzis discipolilor să se numească „rabi” sau „învățător”, amintind că avem un singur „Conducător” (*Chef*), însuși Cristosul.

Comparându-vă cu Moise pentru a vă legitima autoritatea asupra congregației, vă răătăciți departe de Scripturi și comiteți o greșală gravă.

Vă amintiți de altfel ce a declarat Isus Cristos?

Luca 14:8-11

„Când cineva te invită la un ospăț de nuntă, nu te așeza în

locul cel mai de seamă. Poate că a fost invitat și cineva mai important decât tine. Iar cel care v-a invitat pe amândoi va veni și îți va zice: «Dă-i locul acestui om». Atunci te vei duce rușinat să ocupi ultimul loc. Ci, când ești invitat, du-te și așază-te pe ultimul loc, pentru ca, atunci când va veni cel care te-a invitat, să-ți zică: «Prietene, du-te pe un loc mai bun!». Atunci vei fi onorat în fața tuturor invitaților. Pentru că cine se înalță va fi umilit și cine se umilește va fi înălțat”.

Imaginați-vă reacția «stăpânului casei» dacă v-ar găsi așezați, nu pe un loc de onoare, ci chiar pe scaunul care îi aparține. Oare nu exact asta faceți comparându-vă cu Moise și revendicându-i autoritatea?

Folosiți alte paralele pentru a încerca să justificați existența acestui „grup special” pe care îl numiți „sclavul fidel și prevăzător”, însă a devenit acum flagrant că această doctrină nu este decât o iluzie. Îmi amintesc că în 2013, când ați început să predați această interpretare, mi-am spus: „Este o oarecare eroare, dar este total inofensivă și nu va cauza niciun rău.”

Cât de mult m-am înșelat! Să îți atribui un rol profetic este tocmai devierea „Izabelei”. Departe de a fi un fantezie fără consecințe, este o doctrină redutabilă, după cum pandemia de COVID-19 a scos în evidență cu tristă claritate.

Această criză a relevat că ați uzat de o autoritate necuvenită asupra turmei pentru a-i incita pe frați să se vaccineze. Mulți au cederat prin simplă supunere, convienți de superioritatea voastră spirituală. O astfel de dinamică este extrem de periculoasă, în timp ce anticipăm în viitor presiuni mondiale feroce. Dacă veți cădea din nou și veți capitula în fața „Bestiei” — așa cum ați făcut-o în timpul pandemiei neglijând principiile biblice limpezi —, veți antrena majoritatea fraților în căderea voastră.

Să ne gândim o clipă la ce s-ar fi întâmplat dacă, în timpul acestei crize, credincioșii ar fi asimilat pe deplin învățătura lui Cristos potrivit căreia doar el trebuie să ne guverneze. Din clipa în care ați început să impuneți alegeri medicale, ați fi fost chemați de un comitet de bătrâni pentru a da socoteală cu privire la această abatere de la Scripturi. Dacă ați fi persistat, ați fi fost pur și simplu destituiți din funcții sau excluși din congregație pentru dezidență biblică și abuz de putere. Nimeni nu ar fi acționat printr-o ascunzere oarbă pe care credea că o datorează lui

Dumnezeu. Mulți dintre frații noștri, astăzi bolnavi sau dispăruți în urma acestei supuneri, ar fi încă în viață și în bună sănătate.

Totuși, nimic din toate acestea nu s-a petrecut, din cauza acestui dogme fallacioase și periculoase a „sclavului fidel și prevăzător” pe care o întrețineți fără cel mai mic fundament biblic serios.

Concluzia se impune de la sine: teza potrivit căreia ați forma un „grup special” anunțat de Isus Cristos este o eroare teologică majoră, la fel ca și ideea că ar trebui să vă urmăm cu ochii închiși. Singurul pe care trebuie să-l urmăm „oriunde s-ar duce” este Isus Cristos, și nicidecum voi (Revelația 14:4).

Această doctrină nocivă trebuie extirpată din congregația creștină ca o „rădăcină otrăvitoare și mortală”, pentru a evita ca ea să mai provoace și alte ravagii în viitor.

RĂZBOI SAU PACE ÎN CONGREGAȚIE?

Iată traducerea acestui fragment final:

Iată-ne ajunși la sfârșitul acestei cărți, dragi frați ai Corpului de Guvernare. Ne aflăm acum la răscruce de drumuri, între calea vieții și cea a morții (Deuteronomul 30:19). Pe calea cea bună stau frați și surori care vă iubesc sincer și care speră din toată inima să vă vadă înaintând pe ea. Vă facem semne mari cu mâna, vă strigăm cu voce tare ca să ni vă alăturați, așa cum dorește Iehova.

Dorința noastră cea mai fierbinte este să vă strângem în brațe, să iertăm suferințele trecute și să dăm definitiv pagina peste aceste erori. Aspirăm profund să parcurgem, alături de voi, această cale care duce spre Regatul lui Isus Cristos.

Totuși, realitatea rămâne: nu vă putem constrânge să apucați pe această cale. Fiecare dintre noi dispune de liberul său arbitru, iar această decizie vă aparține exclusiv.

Nu știu ce cărare veți alege să urmați, dar, în ceea ce mă privește, alegerea mea este definitiv hotărâtă.

Iosua 24:15

„Dar eu și casa mea îi vom sluji lui Iehova!”

Această carte, așa cum am anunțat, va fi făcută publică pentru ca fiecare să fie pe deplin luminat cu privire la principiile biblice care înconjoară chestiunea vaccinurilor și pentru ca nimeni să nu se lase înșelat de minciună. Ați avut mai mult de doi ani să vă corectați erorile, dar ați preferat să le disimulați; de aceea, faptele voastre trebuie expuse astăzi înaintea întregii congregații mondiale. Toți frații și surorile vor lua astfel conștiință de mizele reale și vor înțelege că cei vaccinați și cei nevaccinați merită exact același respect.

Oricare ar fi deciziile individuale care vor decurge de aici, un adevăr se va impune de acum înainte cu o claritate absolută în mintea fiecăruia, indiferent dacă a ales sau nu să se vaccineze. Toată lumea va înțelege că:

„Noi suntem oile turmei Domnului, și nu șobolanii laboratorului lui Satan.”

Niciun conducător uman, niciun șef religios și niciun pretins profet nu își va însuși corpul nostru, căci el aparține exclusiv Tatălui nostru Iehova și Regelui nostru Isus Cristos.

Mesajul purtat de această carte va începe să răsună în spaniolă, apoi se va dezvolta în engleză, în franceză, în germană și nu știu în câte alte limbi încă. Ceea ce știu cu siguranță este că mulți colaboratori se vor uni, fiecare în limba sa, pentru a face să strălucească adevărul și a traduce aceste rânduri pentru binele tuturor.

Rețelele sociale și canalele de informare vor fi investite pe scară largă pentru ca fiecare membru al comunității să poată citi acest text și să măsoare amploarea faptelor voastre. Iehova va ști să vegheze ca această punere la punct să ajungă la cei care trebuie să o primească.

Gândiți-vă la acest lucru, dragi frați: dacă fiecare persoană care primește această carte o transmite a doua zi la trei frați cunoscuți, și fiecare reproduce acest gest, va fi nevoie de mai puțin de cincisprezece zile pentru ca întreaga comunitate să ia cunoștință de el. Iehova poate alege să îngroape acest mesaj în uitare, tot așa cum poate atinge inimile pentru a îndemna la distribuire. Îmi pun în întregime această cauză în mâinile Tatălui nostru și ale lui Isus Cristos; să-i lăsăm să decida pentru noi.

Ați avut datoria să spuneți adevărul, ați ales însă să tăceți, opunând tăcerea acolo unde era vital să vorbiți.

De aceea această profecție se va împlini:

Luca 19:40

„Dar el a răspuns: „Vă spun că, dacă aceștia ar tăcea, pietrele ar striga”.”

Alții vor rupe tăcerea pentru a proclama ceea ce voi ați fi trebuit să spuneți. Timpul și-a făcut treaba, iar acum, „pietrele” încep să strige.

Dragi frați, amintiți-vă ce a declarat Pavel:

Romani 11:21

„Căci, dacă Dumnezeu n-a cruțat ramurile naturale, nu te va cruța nici pe tine.”

Dragi frați ai Corpului de Guvernare, nu subestimați această carte. Însăși mâna care „v-a altoit pe măslin” poate, dintr-o clipă în alta, să scrie pe zidul din fața voi aceste cuvinte înfricoșătoare: „MENE, MENE, TEKEL și

PARSIN”, înainte de a vă tăia definitiv din acest măslin (Romani 11; Daniel 5:25–28). Vă rog din suflet, pocăiți-vă și remediați suferințele pe care le-ați provocat.

Chiar dacă îmi doresc din tot soarele să vă văd făcând alegerea cea bună și perseverând pe calea cea dreaptă, s-ar putea să preferați să apucați pe calea greșită.

„Am devenit oare dușmanul vostru spunându-vă adevărul?” (Galateni 4:16)

Poate că veți alege să „îmi răsplătiți răul cu bine” (Proverbe 17:13) ca răspuns la această carte și veți persista cu îndărătnicie în abaterile pe care le-am denunțat. Dacă așa ar sta lucrurile, ar fi de o tristesse infinită.

Să știți un lucru: fiecare Martor al lui Iehova este, prin esență, un apărător înfocat al numelui divin. Dacă ați impune din nou acest vaccin pretinzând că aceasta este voința lui Iehova și dacă ați continua să răsuțiți Scripturile pentru a servi interesele «fiarei necurate», m-ați obliga să mă opun frontal acestor imposturi. Dacă aș tăcea, aș fi un martor fals al lui Iehova; aș fi un laș care asistă la profanarea numelui lui Dumnezeu fără să scoată o vorbă.

Dragi frați, dacă optați pentru calea greșită, războiul va fi inevitabil. Dar acesta nu va fi un război de diviziune sau de dezbinare: va fi o luptă pentru apărarea adevărului. Scriptura declară:

Iuda 1:3, 4

„Iubiții mei frați, chiar dacă am dorit mult să vă scriu despre salvarea noastră comună, am considerat că este necesar să vă scriu ca să vă îndemn să luptați din greu pentru credința care le-a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Fac aceasta pentru că printre voi s-au strecurat niște oameni despre care Scripturile au prezis cu mult timp în urmă că vor avea parte de condamnare; aceștia sunt oameni lipsiți de pietate, care schimbă bunătatea nemeritată a Dumnezeului nostru într-o scuză pentru o conduită nerușinată și care îi sunt infideli singurului nostru proprietar și Domn, Isus Cristos.”

Îi revine responsabilitatea adevăratului creștin să „lupte cu tărie pentru a apăra credința care le-a fost transmisă sfinților o dată pentru totdeauna” și să refuze ca aceasta să fie alterată prin minciună. Acesta

este un imperativ atât de absolut încât, așa cum subliniază Iuda, trebuie să lăsăm de o parte tot restul pentru a ne dedica pe deplin acestei cauze. O astfel de poziție va atrage în mod inevitabil încercări asupra celor care o vor adopta, dar Pavel ne adresează această reamintire:

2 Timotei 2:3

„Ca soldat bun al lui Cristos Isus, fii gata să suferi răul.”

Ca soldați ai lui Cristos, avem datoria de a combate minciuna și de a păstra adevărul de orice întinare, oricare ar fi consecințele.

Când am luat decizia de a mă boteza, angajamentul meu nu a fost față de o organizație umană numită „Martorii lui Iehova”, ale cărei structuri le ați conduce și ale cărei doctrine le-ați modifica după bunul plac. Refuz să port numele de „Martor al lui Iehova” ca pe o simplă etichetă confesională. Am fost botezat pentru a aparține casei lui Dumnezeu și pentru a fi unul dintre martorii săi atestați. Este o alianță strict personală pe care am sigilat-o cu Iehova, unindu-mă în mod intim cu el și cu Fiul său.

Dacă aveți de gând să mă excludeți din congregație din cauza scrierilor mele, să știți de pe acum că această sentință nu va avea nicio valoare în ochii mei. Voi nu dețineți nicio autoritate asupra relației mele cu Creatorul. A pretinde în fața comunității că am încetat să fiu un Martor al lui Iehova ar fi o minciună și o calomnie. Cum ați putea justifica excluderea mea în timp ce redactez această carte tocmai pentru a apăra onoarea lui Iehova în fața rățăcirilor voastre? Acest text este însăși dovada fidelității mele ca martor. M-ați acuza că semăn dezbinare? Am demonstrat în aceste pagini că adevărații artizani ai dezbinării sunteți voi, atunci când i-ați împins pe frați să devină adepții „Sfântului Vaccin”. Și acesta este doar o parte infimă a neajunsurilor voastre.

Să fim perfect clari: chiar dacă veți pronunța excluderea mea, voi continua să mă revendic drept Martor al lui Iehova. Voi trage pur și simplu concluzia că ați apostaziat și că rățăciți turma. Nicio altă concluzie nu este posibilă, căci această carte vă pune în fața responsabilităților voastre. Am repetat aceste adevăruri din diferite perspective și cu ajutorul multor texte biblice, astfel încât să nu rămână nicio zonă umbrasă și niciun argument să nu poată veni să legitimizeze gestionarea pandemiei de către voi. Dacă refuzați să mă ascultați, nu voi avea altă alegere decât să-i informez direct pe frați despre deficiența voastră.

Credeți că o excludere mă va determina să-l reneg pe Iehova pentru a mă arunca în lumea coruptă a Diavolului? Asta nu mă interesează. Am fost instruit să-l apăr pe Iehova, și asta voi face, chiar dacă voi veți da greș și veți părăsi calea cea bună. Voi rămâne integru față de el și îi voi ajuta pe tovarășii noștri să-și deschidă ochii dacă persistat în eroare.

Dorința mea cea mai profundă rămâne pacea, dar rezultatul acestei situații depinde în întregime de reacția voastră. Îndrăznesc să sper, dragi frați, că măsurați importanța acestei cărți și că veți lua deciziile care se impun. O altă criză sanitară mondială se conturează, iar presiunea pe care o va exercita va fi mult mai redutabilă decât cea a COVID-19. Dacă nu corectați traiectoria chiar acum, veți cădea din nou, și o adevărată ruptură se va produce în cadrul congregațiilor, căci mulți frați vor refuza să li se confiște adevărul pentru a li se impune opinii umane.

Comunități întregi se vor detașa de tutela voastră sub bannerul: „Adunarea liberă de falsele doctrine ale Corpului de Guvernare”

Deși nu susțin niciun act de vandalism, trebuie remarcat că veți vedea fraza „Noi suntem oile turmei Domnului, nu șobolanii laboratorului lui Satan” afișată pe pereții Saliilor Regatului, ai Saliilor de Congres și pe bannere în întreaga lume. Nu veți mai putea acționa în secret acum că practicile voastre sunt expuse la lumina zilei, riscând să declanșați un conflict distructiv. Credeți cu adevărat că credincioșii vor păstra tăcerea realizând că apropiatii lor au fost incitați să-și injecteze substanțe experimentale în numele voinței lui Iehova? Pacea sau confruntarea este în mâinile voastre.

Vă implor, dragi frați, aprofundați-vă reflecția, supuneți-vă lui Iehova și recunoașteți-vă greșelile pentru binele și unitatea casei lui Dumnezeu.

Pentru a relua cuvintele lui Pavel către bătrânii din Efes: „De aceea vă iau martori chiar astăzi că sunt curat de sângele tuturor oamenilor, căci nu m-am reținut să vă anunț tot sfatul lui Dumnezeu.” (Faptele 20:26, 27)

V-am împărtășit toate adevărurile necesare pentru a vă ajuta să fiți pe placul lui Iehova. Prin urmare, acest demers mă eliberează de orice responsabilitate în fața unei eventuale datorii de sânge.

În Ziua Judecății, când Isus Cristos mă va întreba: „Ce ai făcut pentru oile mele?”, iată exact ce îi voi răspunde:

„Corpul de Guvernare s-a rătăcit promovând o cale greșită; mi-am dat seama de acest lucru și am încercat să îi corectez cu iubire.” „Am

încercat să îi readuc la Cuvântul tău pentru a-i ghida corect pe frați în chestiunile legate de supunerea față de autorități, alegerile medicale și respectul pentru conștiință.” „Nefiind sigur dacă vor accepta aceste remarci, am ales să fac publice aceste elemente pentru a preveni ca alții să fie înșelați.” „Am acționat în singurul mod posibil pentru a-ți proteja oile de noi răni.”

Și fiți siguri că Isus Cristos va înțelege demersul meu.

Dragi frați ai Corpului de Guvernare, păstrez speranța că veți face alegerea cea bună. Am făcut tot ce-mi stătea în puteri pentru a vă lumina, și veți rămâne în rugăciunile mele.

Mă adresez acum vouă, frați și surori care citiți aceste rânduri:

Tuturor celor care au primit vaccinul și care nu resimt niciun efect secundar negativ până în prezent: dacă ați acționat în deplină cunoștință de cauză după ce v-ați documentat personal, decizia voastră este suverană și nimeni nu are dreptul să vă învinovățească. Vă aparține vouă să vă asumați alegerile și riscurile eventuale.

În schimb, dacă ați consimțit la acest gest doar sub presiunea campaniilor mediatice, fără o analiză prealabilă, situația este mai îngrijorătoare. Deciziile voastre trebuie să fie chibzuite, căci implicațiile sunt grave. Nu este vorba doar despre propria voastră existență sau cea a familiei voastre: corpul vostru aparține lui Dumnezeu, și nu vouă înșivă. Sunteți datori să aveți grijă de el conform cerințelor sale.

Scriptura declară de altfel:

1 Tesaloniceni 5:21

„Verificați toate lucrurile și țineți cu tărie la ce este bun!”

Pentru a dovedi toate acestea, este indispensabil să vă informați în mod serios cu privire la această chestiune. Desigur, întreprinderea unor astfel de cercetări se poate dovedi epuizantă, dar oare nu ar trebui să acceptăm un anumit nivel de stres în fața unei mize atât de cruciale? Nu merită oare această întrebare să fie aprofundată?

De unde să începeți investigațiile? Analizând sursele și datele disponibile, se constată că discursurile oficiale și mass-media tradițională au ocultat adesea o parte din realitate. Aș fi putut să satur această carte cu informații tehnice, dar am preferat să nu o fac pentru a nu suprasolicita subiectul și a evita ca intențiile mele să fie interpretate

greșit. În ziua de astăzi, numeroase canale, inclusiv printre frații noștri, împărtășesc studii științifice și rapoarte privind efectele vaccinării care se dovedesc foarte utile pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză.

Bineînțeles, trierea este necesară, deoarece informațiile false se împletesc cu analizele riguroase. Nimeni nu a pretins că ar fi simplu să faci o distincție clară, dar cu puțin efort și discernământ, adevărul rămâne accesibil tuturor. Oricare ar fi poziția voastră, luați-vă timpul necesar pentru a vă informa serios, astfel încât să nu aveți niciun regret în viitor.

În adresă celor care au fost vaccinați și care suferă astăzi de probleme de sănătate legate de această injecție:

Dragi frați și surori, este profund dureros și devastator să constatați că sănătatea voastră a fost alterată de aceste produse. Să realizați că ați fost induși în eroare de persoane în care vă plătiați întreaga încredere poate stârni în mod legitim sentimente foarte sumbre. Totuși, vă implor, nu lăsați resentimentele să prindă rădăcini în inimile voastre. Amărăciunea naște ură, iar ura duce la pierderea aprobării divine. Este extrem de periculos să lăsați aceste emoții să preia controlul.

Este pe deplin natural și de înțeles să simțiți furie în fața unei asemenea nedreptăți, dar să ne reamintim că „mânia omului nu înfăptuiește dreptatea lui Dumnezeu” (Iacov 1:20).

Această situație este o piatră de poticnire teribilă, dar Iehova nu este în niciun fel responsabil pentru rătăcirile oamenilor care compromit numele său. Ați fost înșelați, dar ați acționat cu convingerea sinceră că îi plăceți lui Dumnezeu. Ați dat dovadă de credință, iar el știe acest lucru. Dumnezeuul nostru vă iubește, aveți o valoare imensă în ochii lui și „el nu este nedrept ca să uite lucrarea voastră”. El promite să vă vindece rănilile și să restabilească dreptatea. Scripturile o atestă:

Ezechiel 34:15, 16

„Eu însumi îmi voi paște oile și eu însumi le voi duce să se odihnească”, zice Domnul Suveran Iehova. „O voi căuta pe cea pierdută, o voi aduce înapoi pe cea rătăcită, o voi bandaja pe cea rănită și o voi întări pe cea slăbită; dar pe cea grasă și pe cea puternică le voi nimici. Pe acestea le voi judeca, dându-le pedeapsa cuvenită.”

A avea efecte secundare este o încercare teribilă, dar cel mai rău lucru ar fi fost să primiți „semnul Fiarei”. Există oare totuși un aspect pozitiv de reținut? Vă rog să luați în considerare că ați conștientizat acum ceea ce era necesar: ați înțeles că nu trebuie să-i credeți niciodată orbește pe oameni sau pe „profeții autoproclamați”, sub riscul de a vă compromite mântuirea viitoare.

Poate că singura modalitate de a integra deplin această lecție a fost să suferiți personal consecințele acestei injecții. Dacă această pandemie nu ar fi avut loc și am fi fost proiectați direct în fața încercării „semnului Fiarei”, care ar fi fost reacția voastră? Ați fi acceptat acest „semn” cu aceeași supunere ca pe vaccin, dacă Corpul de Guvernare vi l-ar fi recomandat? Ceea ce vi s-a întâmplat, deși oribil, v-a adus o claritate a minții care v-ar putea salva viața în viitor.

Mulțumiți-i lui Iehova pentru discernământul de care dispuneți astăzi, căci ați dobândit această certitudine înainte ca încercarea finală să se prezinte; a persista în ignoranță v-ar fi condus în mod infailibil la o eroare fatală. Încercați să discernați binele ascuns în spatele răului îndurat: sunteți de acum înainte mult mai bine pregătiți.

În adresa celor care nu au fost vaccinați în ciuda presiunii:

Vouă, tuturor celor care ați refuzat această injecție, care ați rămas fermi în decizia voastră și ați refuzat să vă supuneți, vă adresez cele mai sincere felicitări. Ați făcut ceea ce era drept, păstrând integritatea conștiinței voastre.

O adevărată „sezon de vânătoare a nevaccinaților” s-a deschis în multe congregații, unde aceștia au fost marginalizați, ba chiar „exterminați” pe plan spiritual. V-ați simțit fără îndoială profund izolați, asemenea profetului Ilie. Totuși, în timp ce era copleșit de descurajare, Iehova i-a adresat aceste cuvinte:

1 Regi 19:18

„Și am păstrat în Israel 7 000 de bărbați, toți cei ai căror genunchi nu s-au plecat înaintea lui Baal și ale căror guri nu l-au sărutat”.

Voi nu sunteți singuri, dragi frați și surori. Pretutindeni în lume, tovarăși de credință au fost disprețuiți și persecutați exact din acest motiv. Ei și-au văzut reputația călcată în picioare și au pierdut afecțiunea unor

membri ai familiei sau a prietenilor din cauza acestor directive privind vaccinul.

Vouă, tuturor, Isus Cristos le adresează aceste cuvinte:

Matei 5:10-12

„Fericiți sunt cei persecutați pentru dreptate, căci al lor este Regatul cerurilor! Fericiți sunteți voi când oamenii vă batjocoresc și vă persecută și, mințind, spun tot felul de lucruri rele împotriva voastră din cauza mea! Bucurați-vă și exultați, fiindcă răsplata voastră este mare în ceruri; căci așa i-au persecutat și pe profeții dinaintea voastră.”

Vă alegeți astfel cu o răsplată pe care nimeni nu o va putea lua vreodată de la voi, și acesta este un motiv legitim de „a sări de bucurie”.

Ceea ce am traversat în timpul acestei pandemii a fost teribil, dar a funcționat ca o adevărată „fereastră spre viitor”, dezvăluindu-ne dinamica încercărilor care vor veni. Ceea ce se conturează va fi cu siguranță mult mai intens, dar nu trebuie să hrănim nicio teamă, căci psalmistul descrie astfel starea celor care umblă prin credință:

Psalmul 112:7

„El nu se va teme de vești rele. Inima lui este statornică, încrezându-se în Iehova.”

Odată trecută încercarea finală, totul va fi pe deplin restabilit. Tatăl nostru preiubit, precum și unicul nostru Rege și Suveran, Isus Cristos, vor repara totalitatea oprobiilor și a daunelor cauzate.

Pentru a obține puterea de a depăși ceea ce se conturează, nu există o modalitate mai bună de a încheia această carte decât să ne însușim cuvintele inspirate ale lui Iuda:

Iuda 24, 25

„Ale celui care poate să vă păzească de poticnire și să vă facă să stați în picioare fără defect înaintea gloriei sale cu mare bucurie, ale singurului Dumnezeu, Salvatorul nostru, prin Isus Cristos, Domnul nostru, să fie gloria, măreția, puterea și autoritatea pentru toată eternitatea – în timpurile care au trecut, acum și pentru totdeauna! Amin!”

De acum înainte, monopolul cuvântului vostru și cenzura exercitată cu privire la vaccinare își ating sfârșitul.

Anexa 1 – Scrisoare trimisă tuturor membrilor familiei Betel și slujitorilor cu timp deplin pentru a-i îndemna să se vaccineze

CORPUL DE GUVERNARE AL MARTORILOR LUI IEHOVA

1 Kings Drive, Tuxedo Park, New York 10987-5500, Statele Unite

6 august 2021

TUTUROR SLUJITORILOR SPECIALI CU TIMP DEPLIN DE LA BETEL ȘI DIN CÂMP

Dragi frați și surori,

Este clar că intrăm într-o nouă fază a pandemiei de COVID-19. Odată cu apariția unor variante foarte contagioase, virusul se răspândește rapid în toată lumea, în special printre cei care nu sunt vaccinați. Prin urmare, împărtășim aceste informații importante. Păstrați-le în strictă confidențialitate. Nu trebuie să le împărtășiți altor persoane.

Trei factori importanți de luat în considerare cu privire la vaccinare au fost menționați în video nr. 6 din punctul de actualitate al Corpului de Guvernare din 2021: (1) Ca Martori ai lui Iehova, nu avem nicio obiecție religioasă față de vaccinare. (2) Aproape 20 000 de dragi frați și surori ai noștri au murit din cauza virusului COVID-19. (3) În unele țări, „autoritățile superioare” promulgă legi care impun vaccinarea. În altele, ele încurajează puternic cetățenii să se vaccineze. Așa cum se spune în nota de studiu la Romani 13:5: „Un creștin se supune guvernelor umane atunci când un comandament nu contrazice legile lui Dumnezeu.” (Rom. 13:1-5)

Până în prezent, 17 957 de membri ai familiei Betel din întreaga lume s-au vaccinat. Totuși, nu am primit niciun raport care să menționeze că vreun membru al familiei Betel ar fi avut o reacție adversă gravă sau că ar fi căzut grav bolnav în urma vaccinului. În schimb, am observat că pe teritoriul filialei din Statele Unite, nouăzeci și nouă la sută dintre proclamatorii care au fost spitalizați din cauza COVID-19 sau care au murit din cauza lui nu erau vaccinați. Ținând cont de aceasta și după o matură reflecție și rugăciune, am decis că am prefera ca toți cei care

îndeplinesc un serviciu special cu timp deplin la Betel și pe teren să fie vaccinați, dacă este posibil.

Chiar dacă vaccinarea este o chestiune personală, trebuie să recunoaștem că deciziile noastre personale afectează adesea pe alții. Deciziile noastre afectează, de asemenea, modul în care organizația lui Iehova ne poate folosi într-un serviciu special cu timp deplin. De exemplu, cei care sunt vaccinați pot avea posibilități mai mari de a sprijini activitățile spirituale. Cum anume? Din ce în ce mai multe autorități regionale și naționale cer o dovadă de vaccinare înainte ca oamenii să se poată aduna în public. Cu timpul, preocupări similare ar putea afecta modul în care folosim Sălile Regatului și Sălile de Adunare. Ele pot afecta, de asemenea, lucrarea supraveghetorilor itineranți care vizitează congregațiile sau conduc adunări. Deplasările pot fi, de asemenea, restricționate pentru persoanele nevaccinate. Chiar și capacitatea noastră de a predica în public poate fi afectată. Este clar că, pe lângă beneficiile pentru sănătate, există motive întemeiate ca membrii serviciilor speciale cu timp deplin să se vaccineze.

Având în vedere cele de mai sus, am cerut Departamentului de Îngrijire a Sănătății (HCD) să vă contacteze cu privire la statutul vostru actual de vaccinare. Dacă nu reușiți să vă vaccinați dintr-un motiv medical, vă rugăm să informați HCD. Este posibil ca ei să vă poată oferi ajutor.

Ne rugăm ca Iehova să vă dea înțelepciune atunci când meditați la aceste chestiuni importante. Vă rugăm să acceptați o expresie a dragostei și a profundului nostru respect pentru fiecare dintre voi.

Frații voștri,

Corpul de Guvernare al Martorilor lui Iehova

6/8/21-E

Anexa 2 – Scrisoare pentru a face presiune asupra bătrânilor ca să se vaccineze

<https://effets-indesirables-jw.fr/ressources/communicationauxancienscontreopinionpersonnellesept2021.pdf>

Comunicare

27 septembrie 2021

1. Vaccinarea împotriva Covid-19 și respectul față de autoritățile superioare: Grijă și dragostea noastră față de voi ne determină să vă trimitem această comunicare importantă (1 Cor. 12:25). Din cauza pandemiei actuale, într-un număr tot mai mare de țări, autoritățile publice fac obligatorie vaccinarea împotriva Covid-19 pentru cetățenii lor sau o încurajează puternic. Punctele de actualitate recente ale Corpului de Guvernare l-au ajutat pe poporul lui Iehova să înțeleagă punctul de vedere al sclavului fidel și prevăzător cu privire la acest subiect.

2. Filialele au raportat că unii bătrâni au exprimat opinii personale ferme, criticând vaccinarea împotriva Covid-19. De ce este acest lucru îngrijorător? Romani 13:1 explică faptul că „de la Dumnezeu sunt așezate autoritățile care există în pozițiile lor”. În plus, nota de studiu la Romani 13:5 spune: „Un creștin se supune guvernelor umane atunci când un ordin nu merge împotriva legilor lui Dumnezeu.” Se citește în Romani 13:2: „Cine se opune autorității [publice] rezistă dispoziției lui Dumnezeu.” Prin urmare, bătrânii trebuie să vegheze să nu exprime nicio opinie personală care să meargă împotriva instrucțiunilor autorităților superioare. Dacă un bătrân are această atitudine, trebuie să se oprească imediat (Mat. 22:21; Rom. 13:4-7). Altfel, s-ar putea face vinovat de a cauza diviziuni în congregație.

3. În Romani 16:17, bătrânii primesc această îndemnare: „[Aveți] ochii asupra celor care creează diviziuni și situații care fac pe alții să se poticnească, lucruri contrare învățaturii pe care ați învățat-o; și evitați-i.” Potrivit Bibliei, bătrânii au deci responsabilitatea de a da sfaturi oricărui creștin, inclusiv unui bătrân, care cauzează diviziuni în congregație (Gal. 6:1). Supraveghetorii de circumscripție vor urmări îndeaproape situația. Vă felicităm, dragi frați, că rămâneți „fermi legați” de Cuvântul lui

Dumnezeu, că favorizați unitatea congregației și că dați exemplul „cinstind” autoritățile publice (Tit 1:9; 1 Petru 2:13-17). Vă mulțumim pentru cooperarea voastră în acest domeniu și profităm de ocazie ca să vă asigurăm de toată dragostea noastră frățească.

PENTRU COORDONATORII COLEGIILOR DE BĂTRÂNI

1. **Comunicare pentru bătrâni:** Vă rugăm să organizați o reuniune a colegiului de bătrâni în această săptămână pentru a discuta comunicarea pentru bătrâni, precum și versetele date ca referință.

9/27/21-F

Anexa 3 – Scrisoare de însoțire a cărții, trimisă Corpului de Guvernare și filialelor

15/09/2024

Dragi frați din Departamentul de Serviciu al filialei Martorilor lui Iehova, În această scurtă scrisoare de introducere, doresc să vă expun motivele precum și obiectivele cărții tipărite pe care v-o trimit.

Biblia ne spune:

Galates 6:1

„Fraților, chiar dacă un om face un pas greșit înainte să-și dea seama, voi, care sunteți calificați din punct de vedere spiritual, căutați să-l îndreptați pe un astfel de om în spiritul blândeții. Dar fii atent la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.”

Aceasta ne arată clar că, atunci când cineva comite o greșală gravă, trebuie să-l muștrăm cu dragoste și cu blândețe.

Cine este vizat de această avertizare? Este o măsură rezervată doar proclamatorilor din congregație?

Cu siguranță nu! Fiecare membru al comunității creștine trebuie să poată beneficia de această manifestare de dragoste, indiferent de privilegiile sale de serviciu sau de importanța sa în structura organizațională.

Ca exemplu, știm că Petru a fost un apostol ales și numit de Isus Cristos însuși. Totuși, epistola către Galateni ne dezvăluie că Pavel nu a ezitat să-l mustre public din cauza conduitei sale greșite (Galateni 2:11-14). Fiecare dintre noi știe că „toate lucrurile care au fost scrise odinioară au fost scrise pentru învățătura noastră” (2 Timotei 3:16, 17). Acest exemplu istoric își păstrează deci toată valoarea pedagogică pentru noi astăzi.

Prin urmare, ce se cuvine să facem atunci când un membru al familiei Betel comite un păcat grav?

Cartea „Aveți grijă de turma lui Dumnezeu”, la capitolul 12, paragraful 43, stipulează în mod explicit cu privire la greșelile comise de membrii familiei Betel:

„43. Dacă un membru al congregației care se află într-una din formele de serviciu indicate mai jos este acuzat de o greșeală gravă sau mărturisește că a comis una, doi bătrâni care sunt la curent cu faptele trebuie să contacteze imediat Departamentul de Serviciu, care le va da instrucțiuni cu privire la modul de tratare a situației. Aceasta îi privește pe frații și surorile care sunt membri ai familiei Betel, voluntari temporari la Betel, slujitori sau voluntari la construcții, slujitori sau voluntari nerezidenți la Betel, voluntari intermitenți la Betel, slujitori sau voluntari la construcții nerezidenți, teleservitori sau televvoluntari, teleasistenți, misionari, pionieri speciali temporari, pionieri speciali sau slujitori repartizați la o sală de adunare sau la un centru de școli biblice.”

Astfel, frații investiți cu responsabilitatea de a trata greșelile grave comise de membrii familiei Betel sunt tocmai membrii comitetului Departamentului de Serviciu. Aceasta este motivul pentru care vă adresez această documentație.

Cine este autorul abaterilor grave la care fac aluzie? Nimeni altul decât membrii Corpului de Guvernare înșiși.

Înainte ca voi să aruncați la o parte cartea anexată („Scrisoare deschisă către Corpul de Guvernare al Martorilor lui Iehova”), considerând-o o provocare sau o glumă proastă, țin să vă asigur că demersul meu este, din păcate, de o gravitate absolută. Veți descoperi în acest dosar dovezile factuale care susțin acuzația mea.

Derapajele pe care le denunț sunt direct legate de poziția nebiblică adoptată de Corpul de Guvernare în timpul pandemiei de Covid-19. Prin declarațiile lor, ei i-au condus pe frații noștri să creadă că era voința lui Iehova ca ei să primească această injecție.

Demersul meu nu urmărește să facă apologia nevaccinării. Fiecare individ are dreptul inalienabil de a alege sau de a refuza un act medical, iar decizia sa trebuie respectată în mod suveran, conform principiilor Cuvântului lui Dumnezeu. Cred cu tărie în stricta neutralitate creștină în materie de tratamente terapeutice. Problema constă în faptul că Corpul de Guvernare a abdicat tocmai de la această neutralitate, promovând

activ o substanță experimentală care, pe deasupra, a alterat sănătatea multor tovarăși de credință și a condus pe alții la moarte.

Din moment ce vieți de frați au fost secerate, se pune problema „omuciderii din neglijență”, potrivit criteriilor definite chiar de cartea „Aveți grijă de turma lui Dumnezeu”.

Vă rog, nu vă înșelați asupra intențiilor mele. Nu pretind că Corpul de Guvernare a acționat cu răutate sau rea-credință; foarte probabil a recomandat ceea ce estima a fi cel mai bun la acel moment. Totuși, știm cu toții, la lumina instrucțiunilor din manualul „Aveți grijă de turma lui Dumnezeu”, că atunci când există puternice prezumții de neglijență care au dus la moarte, se impune o analiză aprofundată a faptelor, independent de intențiile inițiale ale persoanei în cauză. Omuciderea din neglijență nu se califică prin intenție, ci prin consecințele actelor.

Manualul stipulează de altfel următoarele la capitolul 12, paragraful 38:

„38. **Omucidere.** Nu ești vinovat de a fi vărsat sânge numai atunci când ucizi pe cineva în mod deliberat; ai putea fi vinovat de a fi vărsat sânge și dacă ai provoca moartea cuiva din neglijență sau pentru că nu ai respectat codul rutier sau alte reguli de siguranță stabilite de Cezar. Bătrânii vor verifica faptele și, dacă se justifică, vor desemna un comitet de disciplină religioasă, care va examina cazul. Decizia acestui comitet se va baza pe fapte clar stabilite și nu doar pe o eventuală decizie luată de autorități (Deut. 22:8; w06 15/9 p. 30).”

Corpul de Guvernare a „provocat într-adevăr moartea cuiva din neglijență”. Toate acestea sunt pe larg documentate în dosarul anexat.

Această acuzație de o gravitate extremă justifică prin ea însăși deschiderea unei anchete, cu atât mai urgentă cu cât vizează frați investiți cu cele mai înalte responsabilități. Scripturile amintesc într-adevăr că ei trebuie să fie total „ireproșabili” (1 Timotei 3:2; Tit 1:6). Veți găsi în documentul anexat ansamblul dovezilor care demonstrează în mod detaliat că această punere în cauză este întemeiată și cere un tratament imediat. Este imperativ ca un comitet judiciar, compus din frați calificați și ghidați de spiritul lui Dumnezeu, să se ocupe de această afacere.

Dacă mi s-ar oferi ocazia să discut personal cu membrii Corpului de Guvernare, le-aș prezenta aceste fapte în mod direct. Totuși, locuind la celălalt capăt al lumii, publicarea acestei cărți s-a impus ca singurul mijloc de a le transmite aceste elemente.

De ce am ales formatul unei scrisori deschise? Veți descoperi motivele precise pe parcursul lecturii, dar rațiunea esențială ține de gravitatea însăși a situației, care îmi impune să expun aceste derapaje public. În plus, difuzarea acestui document printre frați a început deja, și voi veghea personal ca fiecare credincios doritor să-l citească să poată avea acces la el în propria sa limbă.

Dragi frați, ceasul este grav. Îndrăznesc să sper că veți măsura importanța unei acțiuni imediate în fața amplitudinii abaterilor semnalate. Nu ignor mulțimea de sarcini și obligații care vă acaparează timpul, dar Biblia ne îndeamnă să „verificăm lucrurile cele mai importante” (Filipeni 1:10). Astăzi, dintre toate atribuțiile voastre, niciuna nu are o importanță superioară acestora. Așa cum v-am indicat, numeroși frați parcurg deja aceste rânduri și mulți alții le vor urma; nu voi relaxa eforturile mele până când această situație nu va fi adusă la cunoștința tuturor.

Integralitatea faptelor consemnate în acest dosar trebuie imperativ transmisă Corpului de Guvernare, care trebuie informat fără întârziere. Dacă această scrisoare ar fi ignorată, distrusă sau aruncată în uitare, v-ați face complici la nedreptățile comise. Îndeplinind acest demers, „sunt curat de sângele tuturor oamenilor” (Faptele 20:26, 27); de acum vă revine să vă asumați pe deplin responsabilitățile înaintea lui Dumnezeu.

Să știți, de asemenea, că acest curier va fi comunicat celorlalte filiale din întreaga lume, pentru ca întreaga comunitate să fie avertizată de realitățile prezente.

Mă rog ca Iehova, Tatăl nostru iubitor, și Isus Cristos, unicul nostru Rege, să vă acorde înțelepciunea indispensabilă pentru a trata această afacere după voința lor.

Frățește,

Fratele vostru,

Lucas

Anexa 4 – Comitet de disciplină religioasă al Corpului de Guvernare din 14 iulie 2025

În 2025, un grup de frați francezi a luat inițiativa inedită de a convoca opt membri ai Corpului de Guvernare în fața unui comitet de bătrâni, pentru ca aceștia să răspundă de gravele abateri doctrinale și pastorale constatate în cursul anilor 2021 și 2022. Deși li s-a adresat o convocare formală și temeinic documentată, niciunul dintre ei, așa cum era de așteptat, nu a binevoit să-i dea curs sau să manifeste cea mai mică considerație.

Judicial Committee
Yann Bertha
14, allée Valentin 33470 Gujan-Mestras
France
contact@adverse-events-jw.org

April 30, 2025

David Splane
1020 Red Mills Road
WALLKILL, NY 12589
USA

Dear David Splane,

You are summoned to appear before a judicial committee due to the following actions you are alleged to have committed between 2021 and 2023:

- Brazen Conduct (sff 12.16)
- Deliberate, Malicious Lying; Bearing False Witness (sff 12.22),
- Fraud; Slander (sff 12.24),
- Manslaughter(sff 12.38),
- Apostasy (sff 12.39).

The hearing will take place via videoconference using Google Meet on June 22, 2025, at 9:00 AM (New York time) at the following address: <https://meet.google.com/avn-ximx-fcp>

If you are unable to attend, you may contact the committee at the following email address: contact@adverse-events-jw.org.

Your brothers,

Lucas

Serge

Yann

Ghislain

Cu toate acestea, comitetul s-a întrunit pe 14 iulie 2025 în absența acuzaților. Concluziile și desfășurarea acestei audieri au fost apoi făcute publice pe 15 septembrie 2025 pe rețelele sociale. Puteți consulta procesul-verbal oficial al acestui eveniment prin intermediul următorului link:

<https://youtu.be/ZqcOrfhZtvM?si=txOM-jvJyZxApYyZ>

Oricine ar încerca să discrediteze concluziile acestui comitet invocând o lipsă de competență juridică ar face bine să-și amintească cuvintele lui Isus Cristos, care a învățat în

Matei 18:18-20 :

„Adevărat vă spun că tot ce veți lega pe pământ va fi deja legat în cer și tot ce veți dezlega pe pământ va fi deja dezlegat în cer. Adevărat vă spun și că, dacă doi dintre voi, pe pământ, se pun de acord să ceară un lucru important, Tatăl meu, care este în cer, li-l va da. Căci, unde sunt adunați doi sau trei în numele meu, acolo sunt și eu, în mijlocul lor.”

Dacă comitetul s-a conformat cu fidelitate Scripturilor, atunci Isus Cristos a șezut printre ei, iar decizia luată este validă chiar și în cer, în acord cu principiul din Matei 18:18.

Prin urmare, refuzând să se pocăiască, Corpul de Guvernare se află într-o poziție spirituală extrem de periculoasă. Alegând să ignore această avertizare publică, el se expune judecății divine și depune acum mărturie împotriva lui însuși înaintea lui Dumnezeu, precum și înaintea adunării credincioșilor.

Acces online

https://effets-indesirables-jw.fr/scrisoare_deschisa

Versiuni digitale în format PDF și EPUB.

Disponibile pe platformele Apple Books și Amazon.

Versiune tipărită disponibilă pe Amazon.

Limbi disponibile: spaniolă, engleză, franceză, germană, croată, italiană, maghiară, poloneză, română, portugheză.